

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ

T O - M E D A

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ

Τ Ο Μ Ε Γ Α

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

ΤΑΣ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ,

τάς τῶν χειροτονιῶν τάξεις, κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀρχιερατικῷ ἐρμηνείαν
τὴν τε τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ ἀκολουθίαν, κατὰ τὴν ἐν Βουκορεστίνῳ ἐκδοσιν·
τάς τε ἄλλας ἀκολουθίας καὶ εὐχάς, καὶ τὰ Ἀποστολοευάγγελα
τῶν ἐπισημοτέρων ἑορτῶν.

ΕΠΙΣΤΟΡΕΥΘΕΝ ΚΑΙ ΕΞΑΚΡΙΒΩΘΕΝ

Βιβλ. εἰσαγωγῆς

ἀριθ.

3699

ὑπὸ τοῦ Ἀειμνήστου

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΖΕΡΒΟΥ,

Ἀρχιμανδρίτου τοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΕΜΠΤΗ

Β Ε Ν Ε Τ Ι Α

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ο ΦΟΙΝΙΣ

1885

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ἀδελφοί, στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε
εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν...
παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας, καὶ στηρίξαι ἡμᾶς ἐν παντί λόγῳ,
καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Ἡ, Θισακίου, Β', 15, 17,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΒΑΠΤΙΣΜΑ

ΧΡΙΣΜΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

ΜΕΤΑΝΟΙΑ

ΙΕΡΟΣΤΗ

ΓΑΜΟΣ

ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΗΣ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Η Τ Ο Ι

Πῶς ὑπηρετεῖ ὁ Διάκονος μετὰ τοῦ Ἱερέως,
ἐν τε τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

Συντεθείσα παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου, Κυρίου Κυρίου Φιλοθέου.

Ἰστέον, ὅτι ὁ Διάκονος οὐδέποτε ἄλλοτε ἐνδύεται ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, εἰμὴ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς τῶν Σαββάτων, καὶ τοῖς Ὁρθροῖς τῶν Κυριακῶν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ. Ὁμοίως ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς, καὶ τοῖς Ὁρθροῖς τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, καὶ Θεομητορικῶν. Ὡσαύτως ἐνδύεται καὶ ἐν τοῖς Ἑσπερινοῖς, καὶ ταῖς Προηγιασμέναις τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἐυαγγελισμοῦ, καὶ ἐν τῇ Ἀγρυπνίᾳ τῶν ἀγίων Παθῶν, καὶ ἀπαξοπλῶς, εἰς πάντας τοὺς Ἑσπερινοὺς τοὺς ἔχοντας Εἰσόδον. Ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς Ὁρθροὺς, καθ' οὓς ψάλλεται μεγάλη Δοξολογία, καὶ εἰς πάσας τὰς Λειτουργίας τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, εἴπερ βούληται λειτουργεῖν.

Διάταξις τῆς Ἀγρυπνίας.

Τοῦ καιροῦ ἐπιστάντος, τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ δηλονότι, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς σὺν τῷ Διακόνῳ, καὶ ποιῶσι Μετανοίας γ' εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, πάντων τῶν Ἀδελφῶν καθημένων· ὁμοίως ποιῶσι καὶ εἰς τὴν τῆς Θεοτόκου εἰκόνα Μετανοίας γ', εἰς τὴν μέσην μίαν, καὶ εἰς τοὺς Χοροὺς πρὸς μίαν. Ἔπειτα εἰσέρχονται εἰς τὸ

Γερατῆιον. Καί λαθῶν τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ ὁ Διάκονος, καί τὸ Ἐραρίον, καί προσκυνήσας κατὰ ἀνατολάς γ', προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καί φησιν· **Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ἐραρίῳ.** Καί ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐτά, λέγων· **Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.** Εἶτα ἐνδύεται ἐκάτερος τὰς οἰκείας στολάς. Τοῦτο νῦν οὐχ οὕτω γίνεται, ἀλλ' ὁ Ἱερεὺς μόνος προσκυνεῖ, καί μόνος ἐνδύεται Ἐπιτραχηλίον, καὶ Φελόνιον, καὶ ἄρχεται θυμιᾶν, Ἀναγνώστου, ἢ Εὐταξίου τὴν λαμπάδα κατέχοντος, καὶ τὸ, **Κελεύσατε,** ἐκφωνήσαντος. Καί προπορευομένου αὐτοῦ μετὰ λαμπάδος, θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸν Ναὸν ἅπαντα, ὡς σύνηθες, ἐκ τῶν θυρῶν ἐξερχόμενος· καὶ ἐκφωνήσαντος τοῦ Εὐταξίου ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν τὸ, **Κελεύσατε,** πάντες ἀνίστανται. Θυμιάσας δὲ ὁ Ἱερεὺς τὸν Ναὸν ἅπαντα, ἐξέρχεται καὶ εἰς τὸν Ναρθηκα· καὶ θυμιάσας κἀκείσε, εἰσέρχεται διὰ τῶν ὠραιῶν πυλῶν, καὶ ἐκφωνεῖ μετὰ μέλους τὸ, **Κύριε εὐλόγησον.** Καὶ θυμιάσας πάλιν τὰς ἁγίας Εἰκόνας, εἰσέρχεται διὰ τῶν ἁγίων θυρῶν, καὶ θυμιῶν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ· **Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.** Καί μετὰ τὸ, Ἀμήν, ὁ Προεστῶς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, ψάλλει τὸν Προσημακόν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς κλείσας τὰ ἁγία Θύρια, ἵσταται ἐντὸς τῆς ἁγίου Βήματος. Ὅταν δὲ ἀρχῶνται ψάλλειν τὸ, **Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα,** ἐξέρχεται μετὰ τοῦ Κανονάρχου, καὶ ποιῶσι μετάνοιαν εἰς τὴν μέσσην μίαν, καὶ οὕτως ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸν ἴδιον τόπον· ὁ δὲ Κανονάρχης λέγει τοὺς Στίχους, ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ. Ὅταν δὲ ψάλλωσι τὸ, **Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας,** ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καὶ λέγει τὰς εὐχὰς τοῦ Λυχνικοῦ, ἱστάμενος ἀσκεπῆς ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν· καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει τὴν μεγάλην Συναπτὴν. Ὁ δὲ Διάκονος ἐνδύεται εἰς τὸ γ'. Ἀντίφωνον τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ λέγει τὴν μικρὰν Συναπτὴν·

εἰδὰ μὴ ἔστι Στιχολογία, ἐνδύεται, τοῦ Προοιμιακοῦ λεγε-
 μένου, καὶ λέγει τὴν μεγάλην Συναπτὴν. Ταῦτα μὲν οὕ-
 τω γίνεται, Ἀγρυπνίας ἕσης· εἰ δὲ μὴ ἔστι Ἀγρυπνία, ἔ-
 δὲν τοιοῦτο γίνεται· οὔτε μετανοίας ποιούσιν, οὔτε θυμῶ
 πρῶτον ὁ Ἱερεὺς, οὔτε τὰ ἅγια Θύρια ἀνοίγονται· ἀλλ'
 ἱσταίμενος ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν ἀσκεπῆς, ἐνδε-
 θυμένος Ἐπιτραχήλιον, ἐκφωνεῖ τὸ. **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς**
ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Καὶ ὁ Προεστῶς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχός, λέγει τὸν
 Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, χύμα· καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς εὐ-
 χαῖς τοῦ Λυχνικοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπληρωσιν, λέγει ὁ
 Ἱερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος, ἱσταίμενος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, τὴν
 μεγάλην Συναπτὴν, τὸ, **Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν·**
καὶ τὰ λοιπά. Ἰσέον, ὅτι τὰ ἅγια Θύρια ἠδέποτε ἀνοίγον-
 ται, εἰμὴ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ μεγάλου Ἑσπερινῆ, ὅτε θυμῶ
 μόνον ὁ Ἱερεὺς, εἰς τὰς Εἰσόδους πάσας, ἤγουν τῶν Ἑσπε-
 ρινῶν, τῆς Λειτουργίας, καὶ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὡσαύ-
 τως ἀνοίγεται καὶ ἀπὸ τοῦ, **Οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε,**
μέχρι συμπληρώσεως τῆς Θείας Λειτουργίας. Ἰστέον ὅτι,
 εἰμὴ φορέση ὁ Διάκονος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆ Ἑσπερινῆ, ἐνδύε-
 ται ψαλλομένου τοῦ γ'. Ἀντιφώνου τοῦ Ψαλτηρίου, εἰ ἔστι
 Στιχολογία· εἰ δὲ μὴ, τοῦ Προοιμιακοῦ ψαλλομένου, ὡς εἴ-
 ρηται· ἐνδύεται δὲ οὕτω. Ποιεῖ μετάνοιαν τῷ Προεστῶτι,
 καὶ εἰσέρχεται διὰ τῆς πλαγίας εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, ἐνθα
 εὕρισκει τὸν Ἱερέα ἱσταίμενον· προέρχεται γὰρ ἕτος. Καί
 λαβὼν τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ ὁ Διάκονος, προσέρχεται τῷ
 Ἱερεῖ, καὶ φησιν· **Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ Στοιχάριον σὺν**
τῷ Ὠραρίῳ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐτὰ, λέγων· **Εὐλογη-**
τὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Καὶ οὕτως ἐνδυσάμενος αὐτὰ ὁ Διάκο-
 νος, πληρωθείσης τῆς Στιχολογίας, ἐξέρχεται, καὶ ἱσταται
 ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, καὶ λέγει τὴν μικρὰν Συναπτὴν, τὸ,
Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· καὶ τὰ λοι-
πά· καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· **Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ**
ἔστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πα-

τρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ
 αἰεὶ, καὶ εἰς τὴς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ οὕτω ψάλλεται
 τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα**· σὺ ψαλλομένου, λαβὼν ὁ Διάκονος
 τὸν Θυμιατὸν, καὶ θυμίαμα βαλὼν. πρόσσει τῷ Ἱερεῖ,
 ἐντὸς ὄντι καὶ αὐτῷ τοῦ ἁγίου Βήματος, καὶ φησὶ· **Εὐ-**
λόγησον, Δέσποτα, τὸ θυμίαμα. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐ-
 τὸ, λέγων· **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ**
αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Καὶ θυμιατῶν ὁ Διά-
 κονος τὸ, τε Ἱερατεῖον, καὶ τὸν Ναὸν ἅπαντα· καὶ ὑπο-
 στρέψας, τίθησι τὸν Θυμιατὸν, καὶ περιμένει ἐκεῖσε. Ὁ-
 ταν δὲ ψάλλωσι τὸ, **Δόξα, καὶ νῦν,** εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς,
 καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχιήλιον, καὶ Φελόνιον, καὶ γίνεται Εἰ-
 σοδος· ὅτε, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, καὶ θυμίαμα
 βαλὼν, καὶ αἰτήσας εὐλογίαν, ὡς εἶπομεν, ἐξέρχεται ἅμα
 τῷ Ἱερεῖ διὰ τοῦ βορείου κλίτους· καὶ ἀνοιγομένων τῶν
 ἁγίων θυρῶν, καὶ προπορευομένων Ἀναγνωσῶν δύο μετὰ
 λαμπάδων, καὶ μετ' αὐτοῦ τοῦ Διακόνου μετὰ τοῦ Θυμια-
 τοῦ, ἐξέρχεται ὀπίσθεν καὶ ὁ Ἱερεὺς, κεχαλασμένον ἔχων
 τὸ Φελόνιον, καὶ ἀπέρχονται εἰς τὸν συνήθη τόπον· ἐνθα
 οἱ μὲν Ἀναγνωσται τίθεσσι τὰ Μανουάλια εἰς τὸ μέσον
 τοῦ Ναοῦ παρ' ἐπιπέτερα τὰ μέρη· ὁ δὲ Ἱερεὺς ἵσταται κα-
 ταντικρὺ τῶν ἁγίων θυρῶν· ἵσταται δὲ καὶ ὁ Διάκονος
 ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἱερέως μικρὸν ἐκ πλαγίου· καὶ κύψας μι-
 κρὸν, κρατῶν καὶ τὸ Ὠραρίον αὐτοῦ τοῖς τρισὶ δακτύλοις
 τῆς δεξιᾶς χειρὸς, λέγει μυστικῶς, ὅσον μόνον ἀκούειν τὸν
 Ἱερέα· **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.** Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς
 τὴν Εὐχὴν· **Ἐσπέρας, καὶ πρωῒ, καὶ μεσημβρίας,** κτλ. καὶ
 μετὰ τὴν Εὐχὴν, ἀνίστανται, καὶ λέγει ὁ Διάκονος πρὸς
 τὸν Ἱερέα, δεικνύων ἅμα καὶ πρὸς ἀνατολὰς μετὰ τοῦ
 Ὠραρίου, κρατῶν αὐτὸ τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς
 χειρὸς· **Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἁγίαν Εἴσοδον· καὶ**
ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ κατὰ ἀνατολὰς, λέγων· Εὐλογημένη ἡ
Εἴσοδος τῶν ἁγίων σου, Κύριε. Εἶτα ὁ Διάκονος ἀπέρχεται,
 καὶ θυμιατῶν τὴν ἁγίαν εἰκόνα, τὴν εἰς τὸ στασειδίον τοῦ
 Προεστῶτος, καὶ αὐτὸν τὸν Προεστῶτα, καὶ πάλιν ἵσταται,
Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἐν ᾧ τόπω πρότερον ἵστατο, περιμένων τὴν τοῦ Στίχου
 ἐμπλήρωσιν. Πληρωθέντος δέ, ἔρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ
 μέσον, καὶ χαράξας Σταυρὸν μετὰ τοῦ Θυματιῆ, ἐκφωνεῖ
Σοφία, ὀρθοί. Καὶ εὐθύς ὁ μὲν Προεστῶς, ἢ ὁ ταχθεὶς
 Μοναχὸς ψάλλει τὸ, **Φῶς ἰλαρόν.** Οἱ δὲ Ἀναγνώσται, ἀ-
 ροντες πάλιν τὰς λαμπάδας, προπορεύονται μέχρι τῶν
 ἁγίων Θυρῶν. Ὁ δὲ Διάκονος εἰσελθὼν ἐντὸς τοῦ ἁγίου
 Βήματος, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, προσ-
 κυνήσας ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ ἀσπασσάμενος
 αὐτάς, εἰσέρχεται, καὶ κλείονται τὰ ἅγια Θύρια· μετὰ δὲ
 τὸ τέλος τοῦ, **Φῶς ἰλαρόν,** ψάλλεται τὸ Προκειμένον τῆς
 ἡμέρας· οὗ πληρωθέντος, εἰ ἔστιν Ἀναγνώσματα λέγει
 ὁ Διάκονος· **Πρόσχωμεν** καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς **Σοφία, πρόσ-
 χωμεν** καὶ ἐξῆς τὰ Ἀναγνώσματα· εἰ δὲ οὐκ ἔστιν, εὐθύς
 μετὰ τὸ προκειμένον, ὁ Διάκονος ἐξελθὼν, καὶ σταθεὶς
 ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει· **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς
 ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν, καὶ τὰ
 λοιπὰ·** καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, λέγει ὁ Προεστῶς τὸ,
Καταξίωσον Κύριε. Εἶτα ὁ Διάκονος τὸ, **Πληρώσωμεν τὴν
 ἑσπερινὴν δέησιν,** κτλ. Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν, λέγει ὁ Ἱε-
 ρεὺς· **Εἰρήνη πᾶσι·** ὁ Διάκονος· **Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ
 Κυρίῳ κλίνωμεν·** καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν· **Κύριε ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας Οὐρανούς,** κτλ. καὶ ἐκφωνεῖ· **Εἶη τὸ
 κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον.** Καὶ μετὰ τὴν Ἐκ-
 φώνησιν, ψάλλονται τὰ Στιχηρὰ τῆς Λιτῆς· ὧν ψαλλομέ-
 νων, εἰσελθὼν ὁ Διάκονος, καὶ λαβὼν τὸν Θυματιόν, καὶ
 θυμιᾶμα βαλὼν, καὶ αἰτήσας εὐλογίαν συνήθως, ἐξέρχε-
 ται ἅμα τῷ Ἱερεῖ διὰ τοῦ βορείου μέρους, κεικλισμένων
 οὐσῶν τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ προπορευομένων τῶν λαμ-
 παδῶν· καὶ διελθόντες διὰ τῶν ὠραίων πυλῶν, καὶ μετ'
 αὐτῆς πάντες οἱ Ἀδελφοί, ἵστανται ἐν τῷ Νάρθηκι· ψαλ-
 λόντων δὲ τῶν Ἀδελφῶν, ὁ Διάκονος θυμιᾷ πάντας συνή-
 θως. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Στιχηρῶν, σταῖς ἐν
 τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει· **Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου,
 καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, ἄχρι τελείης·** καὶ ψαλ-

λαταὶ τὸ, Κύριε ἐλέησον γ'. εἶτα πάλιν λέγει· "Ἐτι δεόμεθα
 ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλέων· καὶ
 ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐλέησον γ'. Καὶ πάλιν λέγει· "Ἐτι δεό-
 μεθα ὑπὲρ τοῦ Ἐπισκόπου ἢ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ
 δεῖνος), ἢ καὶ τοῦ Προεστῶτος ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), καὶ
 πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος· ἐπισυναπτῶν
 καὶ τὰ λοιπὰ τῆς αἰτήσεως· ἦν μετὰ τῶν λοιπῶν δύο·
 Ὑπὲρ τῆ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν Μοῆν (ἢ τὴν Πόλιν)
 ταύτην· καὶ τὴν, Ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι, κτλ. ὅρα ἐν τῇ
 ἀκολουθίᾳ τοῦ Ἑσπερινῶ. Εἰς οὗτω λέγει ὁ Ἱερεὺς·
 Ἐπάκουσον· καὶ μετὰ τοῦτο· Εἰρήνη πᾶσι· ὁ Διάκονος·
 Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν· καὶ ὁ Ἱερεὺς
 στραφεὶς πρὸς δεξιὰς, ἵσταμένου τοῦ Διακόνου ἐκ δε-
 ξιῶν αὐτοῦ, κρατοῦντος τὸ Ὠραῖον τοῖς τρισὶ δακτύλοις
 τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως·
Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 κτλ. Καὶ ψαλλομένων τῶν Ἀποστίχων, προπορευομένων τῶν
 λαμπάδων, εἰσέρχονται πάντες ἐν τῷ Ναῶ· καὶ τὰ μὲν
 Μανουαλία τίθενται παρ' ἐκάτερα τοῦ προευτρεπισθέντος
 τετραποδίου, ἐν ᾧ κεῖται μετὰ σίτου καὶ πέντε Ἄρτων
 δίσκος, ὧν ἐγχεῖται ἔθος προσφέρειν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· παρ'
 ἐκάτερα δὲ τῆ δίσκου, ἀγγεῖα δύο μεστὰ, τὸ μὲν, οἴνου,
 τὸ δὲ, ἐλαίου· κεῖται δὲ, ὁ μὲν οἶνος, ἐξ ἀριστερῶν, τὸ δὲ
 ἔλαιον, ἐκ δεξιῶν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ ἵστανται
 ἕσωθεν τῶν Ὠραίων πυλῶν· πληρωθέντων οὖν τῶν Ἀπο-
 στίχων, λέγεται τὸ, **Νῦν ἀπολύεις,** καὶ τὸ Τρισάγιον, καὶ
 μετὰ τὸ, **Πάτερ ἡμῶν,** ἐμφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· "Ὅτι σοῦ ἐστὶν
 ἡ Βασιλεία· καὶ ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας,
 καὶ τὸ Θεοτοκίον, εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακὴ· εἰ δὲ Ἁγίου μνήμη
 μεγάλη, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ
Θεοτοκίον· εἰ δὲ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, ἢ Θεομητορικὴ, τὸ τῆς
 Ἑορτῆς, ἐκ τρίτου. Ψαλλομένου οὖν τοῦ τελευταίου Ἀ-
 πολυτικίου μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς, ὁ Διάκονος, πρότε-
 ρον εὐλογίαν αἰτήσας ἐπὶ τῷ θυμιάματι παρὰ τοῦ Ἱε-
 ρεῶς, καὶ λαβαῖν, θυμιά κύκλωθεν τοὺς Ἄρτους σταυροει-
Δημοσία Ἱστορικὴ Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

δῶς, εἶτα τὸν ἠγοούμενον, καὶ πάλιν τοὺς Ἄρτους ἐμπρε-
σθεν μόνον· πλησιαίσατος δὲ τοῦ Ἱερέως, ἵσταται παρὰ
τὸ δεξιὸν αὐτοῦ μέρος ὁ Διάκονος, κρατῶν τῇ μὲν ἀριστε-
ρᾷ χειρὶ τὸν Θυματὸν, τοῖς δὲ τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς
τὸ Ὠραρίον· καὶ πληρωθέντος τοῦ Ἀπολυτικίου, δεικνύων
μετὰ τοῦ Ὠραρίου τοὺς πέντε Ἄρτους, λέγει· Τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν· ὁ δὲ Ἱερεὺς τὴν Φύξην· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε Ἄρτους· καὶ λεγομέ-
νου παρὰ τῶν Ἀδελφῶν τοῦ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, εἰσέρ-
χεται ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα· λέ-
γουσι δὲ τὸν Ψαλμὸν οἱ Ἀδελφοὶ μέχρι τοῦ, οὐκ ἐλαττω-
θήσονται παντὸς ἀγαθοῦ· ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐνδοθεν τοῦ ἁγίου
Βήματος ἐκφωνεῖ· Εὐλογία Κυρίου, καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι
ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτῇ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· καὶ οὕτως ἐκ-
δύονται ταῖς ἱερατικαῖς στολοῖς, καὶ ἐξέρχονται· καὶ τιθε-
μένης Ἀναγνώσεως, λέγει ὁ Ἱερεὺς· Δί εὐχῶν τῶν ἁγίων
Πατέρων ἡμῶν. Εἰ μὲντοι οὐκ ἔχει Ἀγρυπνίαν, μετὰ τὴν
τῶν Ἀποστίχων συμπληρωσιν, ὁ μὲν Ἱερεὺς εἰσέρχεται
ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος, καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, ἐκφωνεῖ·
Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα·
καὶ ψάλλεται τὸ Ἀπολυτικίον· ὁ δὲ Διάκονος μετὰ τοῦ-
το, ἔξωθεν ἱσταμένος, ἐκφωνεῖ· Εὐλόγησον, καὶ ὁ Ἱερεὺς
ἐνδοθεν· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε·
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· καὶ ψαλ-
λουσι τὸ· Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τοὺς Βασιλεῖς· καὶ
ὁ Ἱερεὺς λέγει ἡσυχῆ φωνῇ· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς· οἱ Ἀδελφοὶ· Τὴν τιμιωτέραν· καὶ πάλιν ὁ Ἱερεὺς
ἡσυχῆ· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι· καὶ
λέγουσι οἱ Ἀδελφοὶ, Δόξα, καὶ νῦν· Κύριε, εὐλόγησον·
Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἀναιξας τὰ ἅγια Θύρια, χαλασας τε τὰ Φε-
λόνιον, ἵσταμένου τοῦ Διακόνου ἔξωθεν ἐκ δεξιῶν, καὶ τὸ
Ὠραρίον κρατοῦντος συνήθως, λέγει τὴν Ἀπόλυσιν ταύτην·
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παν-
αχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευ-

φήμων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι, καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Εἰ δὲ Δεσποτικὴ Ἐορτὴ ἔσσι, ποιῆ τὴν Ἀπόλυσιν καταλλήλως τῇ Ἐορτῇ· εἰ δὲ μεγάλῃ τινὸς Ἁγίου μνήμη, ἐκφωνεῖ ἐν τῇ Ἀπολύσει καὶ τὸ τῷ Ἁγίου ὄνομα. Εἰ μὲν τοι ἐστὶ Λιτῆ, μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυματὸν, ἐξέρχεται ἅμα τῷ Ἱερεὶ εἰς τὸν Νάρθηκα, λαμπάδων προπορευομένων, καὶ γίνεται ἀπαραλλάκτως, καθὼς προεγράφη ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Εἰ μὲν ἔστιν Ἀγρυπνία, μετὰ τὸ τέλος τῆς Ἀναγνώσεως, εὐθύς ὁ Προεστῶς, ἢ ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς, λέγει τὸν Ἐξάψαλμον· εἰ δὲ μὴ ἔστιν Ἀγρυπνία, ἔστι δὲ Κυριακὴ, ψάλλεται ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, καὶ εἰς τὸ τέλος, τὸ, **Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς.** Ἰστέον, ὅτι ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, ἔξω τῶν ἁγίων Θυρῶν γίνεται ἡ μεγάλη Ἐκτενὴς· καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἰστάμενος ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, ποιῆ Ἐκτενῆ μεγάλην Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Πόλιν (ἢ τὴν Μονήν) ταύτην· καὶ ψάλλεται τὸ, **Κύριε ἐλέησον, μὴ** καὶ γίνεται Ἀπόλυσις, καὶ τίθεται Ἀνάγνωσις. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, εἰσελθὼν ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι, καὶ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ ἀνοίξας τὸ Βημόθυρον μόνον, ἐκφωνεῖ· **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων·** καὶ ψάλλεται τὸ Τρισάγιον, καὶ οἱ συνήθεις Ψαλμοί, καὶ πάλιν τὸ Τρισάγιον· ὁ δὲ Ἱερεὺς θυμιᾷ, τούτων ψαλλομένων, τὸ, τε Ἱερατεῖον, καὶ τὸν Ναὸν ἅπαντα, ἐξερχόμενος ἀπὸ τοῦ βορείου κλίτους, καὶ τοὺς Ἀδελφούς, καὶ τὸν Νάρθηκα· ἐκφωνεῖ δὲ καὶ εἰς τὰ δύο Τρισάγια, μετὰ τὸ, **Πάτερ ἡμῶν, τὸ Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις.** Ὁφείλουσι δὲ ἔχειν ἀκρίβειαν οἱ ψάλλοντες, καὶ ὁ θυμιῶν, ἵνα, ὅταν λέγη τὰς Ἐκφωνήσεις, εὐρίσκηται ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τὸ θυμιάσαι ἅπαντα τὸν Ναὸν, πληρωθῆναι τε καὶ τὰ συνήθως ψαλλόμενα Τροπάρια, ἐνδοθεν τοῦ Ἁγίου Βήματος ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς, τὸ, **Δόξα τῇ ἀγία, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι·** καὶ εὐθύς ὁ Προεστῶς, ἢ ὁ

ταχθείς Μοναχός, λέγει τὸν Ἐξάψαλμον. Ὅταν δὲ ἀρξηται τοῦ, Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν ἀσκηπῆς, καὶ λέγει μυστικῶς τὰς ἐωθινὰς Εὐχάς. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἐξάψαλμου, λέγει τὴν μεγάλην Συναπτὴν· καὶ ἔτω ψάλλεται τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες. Εἰς ἐνὸς δὲ ἐκείστου συμπλήρωσιν Καθίσματος, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτὴν, καὶ ἐκφωνεῖ, εἰς μὲν τὸ πρῶτον Κάθισμα. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις· εἰς δὲ τὸ δεύτερον, Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις· μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, ἢ τὸν Ἀμωμον. Ὅτι εὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου.

Τῶν δὲ Ἀναβαθμῶν ψαλλομένων, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος, καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Στοιχάριον, ἐνδύεται τοῦτο ὁ Διάκονος συνηθῶς ὁμοίως καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον, καὶ Φελόνιον. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀντιφωνῶν, ψάλλεται τὸ Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς, ἢ τῆς Κυριακῆς· καὶ μετὰ τοῦτο λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν· καὶ ψάλλεται τὸ, Πᾶσα πνοή· καὶ ὁ Διάκονος· Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου· Ὁ δὲ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι· καὶ εὐθὺς ἐπιφέρει· Ἐκ τοῦ κατὰ (τὸν δε) ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα· καὶ ὁ Λαὸς· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι· ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν· καὶ ἀναγιγνώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον. Ὅν πληρωθέντος, ὁ Προεστώς, ἢ ὁ ταχθείς Μοναχός, λέγει τὸ· Ἀνάστασιν Χριστῷ δεασόμενοι (εἰ ἐστὶ Κυριακὴ δηλονότι), καὶ ψάλλουσιν οἱ Ἀδελφοὶ τὸν Πεντηκοστὸν μετὰ μέλους. Ὁ δὲ Ἱερεὺς γαλαῖσας τὸ Φελόνιον, καὶ βασιάζων τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἔμπροσθεν τοῦ στήθους, ἐξέρχεται, καὶ ἵσταται εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, καὶ ὁ Ἀναγνώστης, ἢ ὁ Εὐταξίας, ἵσταται δεξιόθεν αὐτοῦ, κατέχων Μανουάλιον μετὰ λαμπάδος

ἡμένης, καὶ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου παρὰ τῶν Ἀδελφῶν συνηθως. Ἐν ἄλλῃ δὲ Ἑορτῇ οὐ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς εἰμὴ μόνον ἐν Κυριακῇ· οὐ πληρωθέντος, ψάλλονται τὰ συνήθη Τροπάρια. Καὶ ἐξερχόμενος ὁ Διάκονος, ἵσταται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, καὶ λέγει μεγαλοφώνως Ὡσσον, ὁ Θεὸς, τὸν Λαόν σου, κτλ. Ὅρα ἔμπροσθεν ἐν τῷ ἔσπερινῷ. Καὶ ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐλέησον, β. καὶ ἔτως ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ, κτλ.

Τῶν δὲ Κανόνων ψαλλομένων, ὁ μὲν Ἱερεὺς ἐξέρχεται, καὶ ἵσταται ἐν τῷ δεξιῷ Χορῷ, εἰς τὸν συνήθη τόπον. Ὁ δὲ Διάκονος, λαβὼν πρότερον εὐλογίαν ἐπὶ τῷ θυμιάματι, θυμιᾷ πρῶτον τὸ Ἱερατεῖον ἅπαν· εἶτα ἐξέρχεται διὰ τῆ βορείου κλίτους, καὶ χαράττει Σταυρὸν ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν καὶ θυμιᾷ, πρῶτον ταῖς Εἰκόνας, ταῖς ἐν τῷ δεξιῷ μέρει ἵσταμένας, πάσας, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸν Ἄγιον τῆς Μονῆς, καὶ χαράξας ἐν αὐτῷ Σταυρὸν, στρέφεται πρὸς δυσμοῖς καὶ σταῖς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, χαράττει Σταυρὸν, καὶ ἀπέρχεται, καὶ θυμιᾷ πρῶτον τὴν Εἰκόνα, τὴν εἰς τὸ στασείδιον τοῦ Προεστῶτος ἵσταμένην, εἶτα τὸν Προεστῶτα, καὶ καθεξῆς τοὺς Ἀδελφούς τοῦ δεξιοῦ Χοροῦ. Μετὰ δὲ τὸ θυμιάσαι πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ, ἵσταται εἰς τὸ μέσον τοῦ Χοροῦ, καὶ βλέπων πρὸς νότον, ποιεῖ Σταυρὸν. Θυμιῶν δὲ, προσκυνεῖται παρ' ὧν θυμιᾷ, καὶ ἀντιπροσκυνεῖ μικρὸν. Μετὰ δὲ τὸ ποιῆσαι τὸν Σταυρὸν, ἀπέρχεται εἰς τὸν ἀριστερὸν Χορὸν, καὶ θυμιᾷσας κἀκεῖ τὰς ἁγίας Εἰκόνας, θυμιᾷ καὶ τοὺς Ἀδελφούς, ἀνωθεν ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν Εἰκόνων, καὶ ἀπερχόμενος, ὡς πρὸς τὰς ὠραίας Πύλας, προσκυνούμενος ὁμοίως, καὶ ἀντιπροσκυνῶν μικρὸν. Πληρωσας δὲ κἀκεῖνον τὸν Χορὸν, πάλιν ἵσταται εἰς τὸ μέσον, βλέπων πρὸς ἀρκτον, καὶ ποιῶν Σταυρὸν, ἐξέρχεται εἰς τὸν Νάρθηκα καὶ θυμιᾷσας κἀκεῖσε πάντας, εἰσέρχεται διὰ τῶν ὠραίων Πυλῶν καὶ χαράξας Σταυρὸν κατὰ ἀνατολὰς, θυμιᾷ τὸν Προεστῶτα καὶ πάλιν εἰς τὸ μέσον χαράττει Σταυρὸν, καὶ θυμιᾷσας τὰς ἁγίας Εἰκόνας, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερατεῖον, καὶ ἀπο-

τίθησι τὸν Θυματὸν ἐξερχόμενος δὲ, προσκυνεῖ μικρὸν τὸν Προεστῶτα μακρόθεν, καὶ ἵσταται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς γ'. ᾠδῆς, λέγει ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῆ Κυρίου δεηθῶμεν· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, κτλ. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, κτλ. Καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Καὶ μετὰ τὴν ἔκτην, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς ἑκτενῆ μικράν, ἵσταίμενος ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν ἀσκιεπῆς, καὶ ἐκφωνῶν· Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, κτλ. Εἰς δὲ τὴν ὀγδόην, ποιεῖ μετάνοιαν ὁ Ἱερεὺς μετὰ τῆ Διακόνου τῷ Προεστῶτι, καὶ εἰσέρχονται ἐντὸς τῆ Βήματος, καὶ ἐνδύονται συνήθως. Τῆς δὲ ὀγδοῆς πληρωθείσης, ψάλλει ὁ Διάκονος μεγαλοφώνως· Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες, μεγαλύνωμεν. Καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα· εἶδὲ μὴ, ψάλλει τὴν ἀρχὴν τοῦ Εἰρημοῦ τῆς δ'. ᾠδῆς τῆς Ἑορτῆς· καὶ οὕτως ἐξερχόμενος ὁ Ἱερεὺς, ἵσταται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. Ὁ δὲ Διάκονος θυμιᾷ πάντας συνήθως, καὶ ὑποστρέψας, ἵσταται ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ. Μετὰ δὲ τὴν δ'. ποιεῖ ὁ Διάκονος μικράν συναπτήν· καὶ ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυναμίεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, κτλ. Τῆς δὲ Δοξολογίας ἀρχομένης, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος. Ὁ δὲ Διάκονος, ταύτης πληρωθείσης, λέγει· Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ· καὶ τὰ λοιπὰ· καὶ εὐθὺς λέγει ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι· Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν· καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς· Κύριε ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, κτλ. καὶ ἐκφωνεῖ· Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεός. Ὁ Διάκονος· Σοφία. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· καὶ ψάλλεται τὸ, Στερεώσαι ὁ Θεὸς τῆς Βασιλεῖς. Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς· καὶ ψάλλεται ἡ Τιμιωτέρα· εἶτα πάλιν λέγει· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δό-

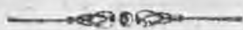
Ξα σοι· καὶ γίνεται Ἀπόλυσις· εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακὴ, Ὁ ἀνασταῖς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναρχάντε αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεήσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος· εἰ δέ ἐστι Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, ἢ μεγάλη Ἀγίου μνήμη, δίδοται καὶ τὸ ἅγιον ἔλαιον οὕτω· Πάντων συναγομένων πλησίον τῆς Εἰκόνοσ τῆ προσκυνήματος, καὶ ψαλλόντων, ὁ μὲν Διάκονος θυμῶ κύκλω, ἀπὸ τοῦ Προεστώτος ἀρχόμενος, πρῶτον θυμιάσας τὴν Εἰκόνα τοῦ Ἀγίου· ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἰστάμενος πλαγίως τῆς Εἰκόνοσ, κατέχων ἄλειπτρον, χρίει τοὺς προσιόντας ἐν τῷ μετώπῳ, καὶ εὐλογεῖ. Ὅταν δὲ χρισθῶσι πάντες, ἐκφωνεῖ· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἢ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆσ, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾶν, καὶ ἴλεωσ, ἴλεωσ γενοῦ Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαισ ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γάρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεισ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰσ τοὺσ αἰῶνασ τῶν αἰῶνων. Εἰρήνη πάσι. Ὁ Διάκονοσ· Τὰσ κεφαλὰσ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Καὶ κρατοῦντοσ τοῦ Διακόνου τὸ Ὠράριον, ὡσ ἔθοσ, λέγει ὁ Ἱερεὺσ, χαλαίσασ τὸ Φελόνιον, τὴν Εὐχὴν ταύτην· Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸσ ἡμῶν, διὰ πρεσβειῶν τῆσ πανυπερευλογημένησ, ἐνδόξου, Δεσποίνησ ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Ζήτει ταῦτα εἰσ τὴν Λιτὴν.

Κατὰ δὲ τὴν Ἑορτὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῶν Βαΐων, καὶ τῆσ λαμπρᾶσ Κυριακῆσ τοῦ Πάσχα, γίνονται ἔξω τῆσ Μονῆσ, καὶ γίνεται ἐν αὐταῖσ ὁμοίωσ τῆ προγραφείσῃ Λιτῆ· γίνονται καὶ ἀγιασμοὶ τῶν Φώτων, καὶ ἀφ' ἐσπέρας, καὶ πρωί· καὶ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ Αὐγούστου, ἐνθα ὁ Διάκονοσ βαστάζων τὸν Σταυρὸν ἐξέρχεται, τοῦ Ἱερέωσ ἐφεπομένου, καὶ θυμῶ· λέγει δὲ μόνον ἐν ταῖσ εὐχαῖσ· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἱερεὺσ ποιεῖ πάντα, καθὼσ ἐστὶν ἔθοσ, καὶ ἐν τοῖσ τυπικοῖσ εἰσι γεγραμμένα.

Τέλοσ τῆσ Διατάξεωσ τῆσ Ἱεροδιακονίασ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΛΥΧΝΙΚΟΥ.

Εὐχή Α'.

Ἀναγινώσκονται δὲ αἱ Εὐχαὶ αὗται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ὡς προεῖρηται ἐν τῇ Διατάξει τῆ Ἱεροδιακονικῆ, σελ. 2.

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχεε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποίησον μετ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανὸν τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον· διότι μέγας εἶ σύ, καὶ ποιῶν θαυμασία· σύ εἶ Θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε· δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχυρί, εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή Β'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποίησον μετ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὴ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα σωτηρίας σου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας· καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρουσίας ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σου ἔστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ

Υίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχή Γ'.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον Ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνης ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, Κύριε, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θελημα σου. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχή Δ'.

Ο τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις, καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων Δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνεσεώς σου, τῆ δούνην μεγαλωσύνην τῷ Ὄνοματί σου τῷ ἁγίῳ· καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κληρὸν μετὰ πάντων τῶν φοβημένων σε ἐν ἀληθείᾳ, καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχή Ε'.

Κύριε, Κύριε, ὁ τῆ ἀχράντω σου παλάμη συνέχων τὰ σύμπαντα, ὁ μακροθυμῶν ἐπὶ πάντα ἡμᾶς, καὶ μετανῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, μνήσθητι τῶν οἰκτιρισμῶν σου καὶ τοῦ ἐλέους σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ σῇ ἀγαθότητι· καὶ δὸς ἡμῖν διαφυγεῖν καὶ τὸ λοιπὸν τῆς παρουσίας ἡμέρας, ἐκ τῶν τοῦ πονηροῦ ποικίλων μηχανημάτων, καὶ ἀνεπιβούλευτον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφυλάξον, τῇ χάριτι τοῦ παναγίου σου Πνεύματος. Ἐλέει, καὶ φιλονητοῦ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχή 5.

Ο Θεός, ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγαθωσύνη, καὶ πλεσίᾳ προνοίᾳ διοικῶν τὰ σύμπαντα ὁ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ ἡμῖν δωρησάμενος, καὶ κατεγγυήσας ἡμῖν τὴν ἐπηγγελμένην βασιλείαν, διὰ τῶν ἤδη κεχαρισμένων ἡμῖν ἀγαθῶν ὁ ποιήσας ἡμᾶς καὶ τῆς νῦν ἡμέρας τὸ παρελθὸν μέρος ἀπὸ παντὸς ἐκκλίνειν κακοῦ, δώρησαι ἡμῖν καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἀμέμπτως ἐκτελέσαι, ἐνώπιον τῆς ἀγίας δόξης σου, ὑμνοῦντας σὲ τὸν μόνον ἀγαθόν, καὶ φιλόνηρον Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχή 7.

Ο Θεός, ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας ὁ διαχωρίσας ἀναμέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκοτός καὶ τὸν μὲν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρήσης ὥρας, προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἐσπερινὴν σοὶ δοξολογίαν προσαγαγεῖν αὐτός, φιλόνηρον Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὄσμην εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα, εἰρηνικὴν ἔνδυσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκοτει διαπορευομένου καὶ δὸς ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῆ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ ἵνα καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν καταλυγόμενοι, μνημονεύωμεν ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου καὶ τῆ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστώμεν, πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἰκεσίας τῆ σῆ εὐσπλαγ-

χνία προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων, καὶ παν-
τὸς τοῦ λαοῦ σου ὃν, ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου,
ἐν ἐλέει ἐπίσνεψαι. Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ φιλόνητος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ
τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Πληρουμένου δὲ τοῦ Προσευχιακοῦ Ψαλμοῦ,

λέγει αὐτὸς ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Διάκονος, εἰ ἔστιν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας
τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐ-
νώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως,
εὐλαθείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυ-
ρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τι-
μίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ
Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων, καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων
ἡμῶν, παντὸς τοῦ Παλατίου, καὶ τοῦ Στρατοπέδου αὐ-
τῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τῆς πόδας
αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς (ἢ τῆς πόλεως) ταύτης, πάσης
πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πιστῶν οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς
γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόν-
των, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς,
κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε.

Ἐκφώνησις, παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἔπειτα τὸ Κάθισμα τοῦ Μαρτάρου ἀνδρ. Καὶ μετὰ τοῦτα, λέγει τὴν μικρὰν Συναπτὴν.

Ἐτι, καὶ ἐτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, κτλ.

Τῆς Παναγίας ἀχράντης, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξης, κτλ.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε.

Ἐκφώνησις ὁ Ἱερέως.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σου ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἔπειτα τὸ, Κύριε ἐνεκράξα· Ἐπειτα τὰ Στιχηρά· Δόξα, καὶ νῦν.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου.

Ἄσπερας, καὶ πρῶτι, καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, φιλόνηρωπε Κύριε· Κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν· μὴ καταισχύνης ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα εὐλογεῖ τὴν Εἰσοδον, καὶ λέγει ὁ Διάκονος·

Σοφία, ὀρθοί· τὸ Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης. Μετὰ δὲ τὴν Εἰσοδον, βαλὼν τὴν συνήθη μετανοίαν ὁ ταχθεὶς Μοναχός, ψάλλει τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον δίστιχον. Εἰ δὲ ἐστὶ Σαββάτου Ἑσπέρα, λέγει τὸ, Ὁ Κύριος ἐθασίλευσεν. Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος. Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστέρωσε. Στραφεῖς δὲ ὁ Ἱερεὺς πρὸς δυσμαῖς, δεδεμέναις ἔχων τὰς χεῖρας, ἵσταται περιμένων τὴν πλήρωσιν τοῦ Προκείμενου· εἶτα βαλλεὶ Μετανοίαν, καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸ Προκείμενον, λέγει ὁ Διάκονος, εἰ ἔστιν·

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον, γ'.

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομοναχῶν, Ἱεροδιακόνων, καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, καὶ ἀειμνήστων Κτιτόρων τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης (ἢ τοῦ ἀγίου Οἴκου τουτου), καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτη-

ρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀδελφῶν τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης, (ἢ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῶ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστώτος Λαοῦ, τοῦ ἀπειδεχομένου τὸ παρα σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς Ἀμήν. Καὶ ὁ Προεστὼς τὸ, Καταξίωσον, Κύριε.

Ἔϊτα ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Χορὸς Κύριε ἐλέησον. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ Χορὸς Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην, καὶ ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐπιτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, κτλ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ

τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Χορός· Σοὶ, Κύριε.

Εὐχὴ τῆς Κεφαλοκλισίας; ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοῦς, καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ, καὶ φιλανθρώπῳ Κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένους· οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν· οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντός ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶτα λέγει ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς.

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶθ' οὕτω ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, λιτανεύοντες ἐν τῷ Νάρθηκι, τοῦ Ἱερέως καὶ τοῦ Διακόνου προπορευομένων μετὰ λαμπάδων, καὶ θυμιατῆ Ἀδόξα, τοῦ Ἁγίου· καὶ νῦν, Θεοτοκίον· καὶ μετὰ ταῦτα, λέγει ὁ Διάκονος, εἴπερ τύχη, ταῦτα· εἰδὲ μὴ, ὁ Ἱερεὺς·

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσνεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβεύειαι τῆς παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων

ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστῆ Ἰωάννη· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφώνων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Γεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολαίου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης· τοῦ Ἁγίου (τῆς Μονῆς) καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· ἱκετεύομέν σε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ α΄. Χορὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ΄.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεσάτων, καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων, κράτους, νίκης, διαμονῆς, υἰείας, σωτηρίας αὐτῶν, καὶ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι, κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πάσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

Εἶτα πάλιν ὁ β΄. Χορὸς τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ΄.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ἢ Ἐπισκόπου (τοῦ δεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος· καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν, θλιβομένης τε καὶ καταπονουμένης, ἐλέους Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδεομένης· σκέπης τῆς ἁγίας Μονῆς (ἢ τῆς Πόλεως) ταύτης, καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· εἰρήνης, καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου· εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν· σωτηρίας, καὶ βοηθείας τῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φόβου Θεοῦ κοπιώντων, καὶ διακονούντων Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν· ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων, καὶ τῶν ἐν ἀποδημίαις ὄντων· ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων· ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν, πάντων τῶν προαπελθόντων εὐσεβῶς Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων· ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώ-

τῶν· καὶ ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακο-
πταῖς ὄντων, καὶ πάντων τῶν διακονούντων, καὶ διακονη-
σάντων ἐν τῇ ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ (ἢ ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῶ
τούτῳ), εἴπωμεν·

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Μετὰ ταῦτα μνημονεύει ὧν βούλεται, ζώντων καὶ τε-
θνεώτων. Εἶτα·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Μονὴν
(ἢ τὴν Πόλιν) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ
λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας,
ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ
ἴλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιαλλακτικῶν γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ
φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι πᾶσαν ὀργὴν
τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπι-
κειμένης ἡμῖν δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῆ εἰσακουῆσαι Κύριον τὸν Θεὸν
φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐπαινέσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάν-
των τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν·
καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡ-
μῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος
Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πα-
τρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Ταῖς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ πάντων κλινάντων ταῖς κεφαλὰς, καὶ ἐπὶ γῆς κεκυ-
φῶτων, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως.

Δέσποτα, πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτό-
κου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων

Δυνάμεων άσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστῆ Ἰωάννη· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλι- νίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡ- μῶν· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ· τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου· τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτω- μάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτε- ρύγων σου· ἀποδιώξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πο- λέμιον, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα ἀρχόμεθα τῶν Ἀποστίχων, καὶ ψάλλοντες αὐτὰ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῶ, ἐπαίδοντες καὶ τοὺς τυχόντας Στίχους αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἶτα τὸ, Νῦν ἀπόλυεις, καὶ τὸ Τρισάγιον. Μετὰ δὲ τὸ, Πάτερ ἡμῶν· ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· "Ὅτι σου ἔστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύ- ναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἡμεῖς τὸ Ἀπολυτίμιον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Θεοτο- κίον. Ὁ δὲ Κελλαρίτης προτίθησιν ἐν τῷ ἀναλογίῳ Ἄρ- τους ε. ἐξ ὧν ἐσθίομεν ἐν τῇ Τραπεζῇ· ὡσαύτως καὶ στάμνον μεστήν οἴνου τοῦ καλλίστου. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λα- βῶν Ἄρτον ἓνα ἐπὶ χεῖρας, καὶ τυπώσας ἐν αὐτῷ Σταυ- ρόν, ἐπεύχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως·

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε Ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πεντακισχιλίους

χορτάσας, αὐτοὺς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους· τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ ἀγίᾳ Μονῇ (ἢ ἐν τῇ Πολει) ταύτῃ, καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς ἀγιάσον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡρῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ μετὰ τοῦ, Ἀμήν, λεγομένου·

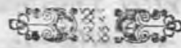
Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ· ἕως τοῦ, οὐκ ἐλαττωθήσονται παγκτὸς ἀγαθοῦ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπελθὼν, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἀγίων Θυρῶν, βλέπων πρὸς δυσμῶς. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ψαλμοῦ, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς, λέγων·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ εὐλογηθεὶς ἄρτος ἐστὶν ἀλεξητήριον παντοίων κακῶν, εἰ μετὰ πίστεως λαμβάνοιτο.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισσῆγου, τῆς Παναγίας Τριάδος· τοῦ, Πατέρα ἡμῶν· Ὅτι σου ἐστίν, Ἐἴτα ταῖς Τροπαίαια· Σῶσον Κύριε τὸν Λαόν σου. Δόξα, Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, Καὶ νῦν, Προστασία φοβερὰ.

Ἐἴτα λέγει ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σου τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. κτλ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ.

Δόξα τῇ ἀγία, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐἴτα λέγομεν τὸν Ἑξάψαλμον μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ φόβου Θεοῦ, ὡς αὐτῷ λαλοῦντες ἀσραπίτως, καὶ δυσωποῦντες ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Μετὰ δὲ τοὺς τρεῖς Ψαλμοὺς, ὁ Ἱερεὺς λέγει ταῖς Εὐχαῖς τοῦ Ὁρθρου, ἱστάμενος ἀσκεπῆς ἐμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν.

Εὐχὴ Α'.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐξαναστήσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐμβάλλοντι εἰς τὸ στόμα ἡμῶν λόγον αἰνέσεως, τοῦ προσκυνεῖν καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον· καὶ δεόμεθα ταῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς, οἷς πάντοτε ἐχρήσω περὶ τὴν ἡμετέραν ζωὴν. Καὶ νῦν ἐξαπόστειλον τὴν βοήθειάν σου ἐπὶ τοὺς ἐστῶτας πρὸ προσώπου τῆς ἀγίας δόξης σου, καὶ ἀπεκδεχομένους τὸ παρά σου πλοῦσιον ἔλεος· καὶ δὸς αὐτοῖς

μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης πάντοτε σοὶ λατρεύειν, αἰνεῖν, ὑμνεῖν, προσκυνεῖν τὴν ἀνεκδιήγητόν σου ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Β'.

Εκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς· δικαιοσύνην καὶ ἀγιασμόν ἐπιτελεῖν ἐν τῷ φόβῳ σου, συνέτισον ἡμᾶς· σὲ γὰρ δοξάζομεν τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν ἡμῶν· κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ μνήσθητι, Κύριε, τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν πάντων κατ' ὄνομα, καὶ σῶσον αὐτοὺς τῇ δυνάμει σου· εὐλόγησον τὸν λαόν σου, καὶ ἀγίασον τὴν κληρονομίαν σου· εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· Ὅτι εὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Γ'.

Εκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς σέ, ὁ Θεὸς, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου· δίδαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τὴν δικαιοσύνην σου, ταῖς ἐντολάς σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν διανοιῶν ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον· ἀπέλασον πάντα ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν· χάρισαι ἡμῖν τὸν τῆς δικαιοσύνης Ἥλιον, καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφυλάξον ἐν τῇ σφραγίδι τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· κατεύθυνον τὰ διαθήματα ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης· δὸς ἡμῖν τὸν ὄρθρον καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ἀγαλλιάσει, ἵνα σοὶ ταῖς ἐωθινὰς ἀναπέμπωμεν εὐχαίς. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή Δ'.

Δέσποτα ὁ Θεὸς, ὁ ἅγιος καὶ ἀκατάληπτος, ὁ εἰπὼν, ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὁ ἀναπαύσας ἡμᾶς ἐν τῷ τῆς νυκτὸς ὕπνῳ, καὶ διαναστήσας πρὸς δοξολογίαν καὶ ἱκεσίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς ἰδίας σου εὐσπλαγχνίας, πρόσδεξαι ἡμᾶς καὶ νῦν προσκυνούντάς σε καὶ κατὰ δύναμιν εὐχαριστοῦντάς σοι· καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. Ἀνάδειξον ἡμᾶς υἱοὺς φωτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ κληρονόμους τῶν αἰώνων σου ἀγαθῶν. Μνήσθητι, Κύριε, ἐν τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν γῆ, τῶν ἐν θαλάσῃ, τῶν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας σου, δεομένων τῆς σῆς φιλανθρωπίας καὶ βοηθείας, καὶ πᾶσι χορήγησον τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἴνα, σεσωσμένοι ψυχῇ τε καὶ σώματι πάντοτε διαμένοντες, μετὰ παρρησίας δοξάζωμεν τὸ θαυμαστόν, καὶ εὐλογημένον ὄνομα σοῦ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή Ε'.

Αγαθῶν θησαυρὲ, πηγὴ ἀένναος, Παῖτερ ἅγιε, θαυμαστοποιέ, παντοδύναμε, καὶ παντοκράτωρ, πάντες σέ προσκυνοῦμεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, τὰ σὰ ἔλεη καὶ τοὺς σοὺς οἰκτιρμούς ἐπικαλούμενον, εἰς βοήθειαν καὶ ἀντίληψιν τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν σῶν ἱκετῶν· πρόσδεξαι πάντων ἡμῶν τὰς ἐθθινὰς δεήσεις, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ μηδένα ἡμῶν ἀδόκιμον ποιήσης, ἀλλὰ πάντα ἡμᾶς περιποιήσαι διὰ τῶν οἰκτιρμῶν σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀγρυπνούντων, καὶ ψαλλόντων εἰς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Γενοῦ αὐτῶν βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτωρ· πρόσδεξαι αὐτῶν τὰς ἱκεσίας εἰς τὸ ὑπερουράνιον καὶ κερὸν σου θυσιαστήριον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ,

καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Σ'.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὅτι πάντα ποιεῖς εἰς εὐεργεσίαν τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα διαπαντὸς πρὸς σέ ἀποβλέπωμεν, τὸν σωτῆρα καὶ εὐεργέτην τῶν ἡμετέρων ψυχῶν· ὅτι διανέπασας ἡμᾶς ἐν τῷ παρελθόντι τῆς νυκτὸς μέτρῳ, καὶ ἐξήγειρας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἔστησας εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Ὀνόματός σου. Διὸ δεόμεθά σου, Κύριε, δὸς ἡμῖν χάριν καὶ δύναμιν, ἵνα καταξιωθῶμεν ψάλλειν σοι συνετῶς, καὶ προσεύχεσθαι ἀδιαλείπτως, ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργαζόμενοι, διὰ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Χριστοῦ σου. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῶν ἐν νυκτὶ πρὸς σέ βοῶντων· ἐπάκουσον αὐτῶν, καὶ ἐλέησον, καὶ σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν τοὺς ἀοράτους καὶ πολεμίους ἐχθρούς. Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ζ'.

Ο Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξαναστήσας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν, καὶ ἐπισυναγαγὼν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, δὸς ἡμῖν χάριν ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν ταῖς κατὰ δύναμιν εὐχαριστίας· καὶ δίδαξον ἡμᾶς τὰ δικαιώματά σου, ὅτι προσεύξασθαι κατ' ὃ δεῖ οὐκ οἶδαμεν, εἰ μὴ σὺ Κύριε, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ ὁδηγήσης ἡμᾶς. Διὸ δεόμεθά σου, εἴτι ἡμάρτομεν μέχρι τῆς παρούσης ὥρας ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἐκβασίως, ἢ ἀκουσίως, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον· εἰ γὰρ ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποθήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ἡ ἀπολύτρωσις· σὺ εἶ μόνος ἅγιος, βοηθὸς, κραταῖος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ ἐν σοὶ ἡ ὑμνησις ἡμῶν διαπαντός. Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδο-

ξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τῆ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ II.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν τοῦ ὕπνου ραθυμίαν ἀποσκεδάσας ἀφ' ἡμῶν, καὶ συγκαλέσας ἡμᾶς κλήσει ἀγία, τοῦ καὶ ἐν νυκτὶ ἐπάραι τὰς χεῖρας ἡμῶν, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, τὰς ἐντεύξεις, τὰς ἐξομολογήσεις, τὰς νυκτερινὰς λατρείας· καὶ χάρισαι ἡμῖν ὁ Θεὸς πίστιν ἀκαταίσχυντον, ἐλπίδα βεβαίαν, ἀγάπην ἀνυπόκριτον. Εὐλόγησον ἡμῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους, πράξεις, ἔργα, λόγους, ἐνθυμήσεις· καὶ δὸς ἡμῖν καταντῆσαι εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας, αἰνοῦντας, ὑμνοῦντας, εὐλογοῦντας τῆς σῆς ἀφράστου χρηστότητος τὴν ἀγαθότητα. Ὅτι κηλόγηται τὸ πανάγιόν σου Ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ III.

Λάμπσον, Δέσποτα φιλόανθρωπε, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας φῶς ἀκήρατον, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμοὺς διάνοιξον, εἰς τὴν τῶν Εὐαγγελικῶν σου κηρυγματίων κατανόησιν. Ἐνθεσ ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα πάσας τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν φρονοῦντες καὶ πράττοντες. Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Εὐχὴ IV.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν διὰ μετανοίας ἄφεσιν τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενος, καὶ τύπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως ἁμαρτημάτων καὶ ἐξομολογήσεως, τὴν τοῦ Προφήτου Δαβὶδ μετάνοιαν, πρὸς συγχώρησιν ὑποδείξας· αὐτὸς, Δέσποτα, πολλοῖς ἡμᾶς καὶ μεγάλοις περιπεπτωκότας

πλημμελήμασιν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὰ ἀνομήματα ἡμῶν· ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν, Κύριε, τῷ καὶ τὰ ἄδηλα καὶ κρύφια τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντι, καὶ μόνῳ ἔχοντι ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας. Καρδίαν δὲ καθαρὰν κτίσας ἐν ἡμῖν, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στηρίξας ἡμᾶς, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου γνωρίσας ἡμῖν, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλ' εὐδόκησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, προσφέρειν σοι θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἀναφοράν ἐν τοῖς ἁγίοις σου Θυσιαστηρίοις. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλοανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἁγὰθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ΙΑ'.

Ο Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς νοεράς καὶ λογικὰς ὑποστησάμενος δυνάμεις τῷ σῶθ' ἑλεῖματι, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν· Πρόσδεξαι ἡμῶν μετὰ τῶν κτισμάτων σου πάντων, τὴν κατὰ δύναμιν δοξολογίαν, καὶ ταῖς πλεσίαις τῆς σῆς ἀγαθότητος ἀντάμειψαι δωρεαῖς· ὅτι σοὶ κάμπει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων, καὶ ἐπιγείων, καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα πνοή καὶ κτίσις ὑμνεῖ τὴν ἀκατάληπτόν σου δόξαν· μόνος γὰρ εἶ Θεὸς ἀληθινὸς καὶ πολυέλεος. Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ΙΒ'.

Αἰνοῦμεν, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ εὐχαριστοῦμέν σοι, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὅτι παρήγαγες τὴν σικιὰν τῆς νυκτός, καὶ ἔδειξας ἡμῖν πάλιν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα· Ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ἐν τῇ μεγάλῃ σου εὐσπλαγγνίᾳ, ὅτι πρὸς σὲ καταφεύγομεν, τὸν ἐ-

λεήμονα καὶ παντοδύναμον Θεόν. Λάμπρον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν ἀληθινὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης σου· φωτισον τὸν νοῦν ἡμῶν, καὶ τὰς αἰσθήσεις ὅλας διατήρησον, ἵνα ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπατοῦντες τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν σου, καταντήσωμεν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅτι παρὰ σοὶ ἐστὶν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς· καὶ ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καταξιωθῶμεν τοῦ ἀπροσίτου φωτός. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔττα λέγει τὴν μεγάλην Συναπτὴν.

- Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Υἵπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.
- Υἵπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.
- Υἵπερ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.
- Υἵπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
- Υἵπερ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων.
- Υἵπερ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι.
- Υἵπερ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας Μονῆς) ταύτης.
- Υἵπερ εὐκрасίας ἀέρων.
- Υἵπερ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.
- Υἵπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. κτλ.

Ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλεται τὸ Θεὸς Κύριος. Ἔττα τὸ Τροπάριον τῆς Κυριακῆς, εἵπερ τύχη, ἐκ δευτέρου· ἔπειτα τὸ Τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, εἵπερ ἐστὶν ἑορτάσιμος· εἶδὲ μὴ, τὸ ἁ. Θεοτοκίον τοῦ Ἠ΄γου· καὶ μετὰ τοῦτο, ἡ συνήθης Στιχολογία. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἁ. Στιχολογίας, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτὴν.

Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης. κτλ.

Ἐκφώνως· Ὅτι σὸν τὸ κράτος· Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν·
Ἐ'τι, καὶ ἔτι· κτλ.

Ἐκφώνως· Ὅτι ἀγαθός, καὶ φιλόανθρωπος.

Μετὰ τὸν Ἀμωμον, καὶ τὰ Εὐλογητάρια, ἐκφωνεῖ
Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδοξασταί σε ἡ Βασι-
λεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τῷ Υἱοῦ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματος,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Ἡ Ὑπακοή· Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου· Προκείμενον
Ἀναστάσιμον.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως· Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ· κτλ. τὸ, Πᾶσα πνοή· καὶ μετὰ

τοῦτο, ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος·
Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι· κτλ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὸ
Ἐὐθιγὸν Εὐαγγέλιον, εἰπερ τύχη Κυριακή· Εἶθ' οὕτως·
Ἀνάστασιν Χριστοῦ· Καὶ ὁ Ν·

Μετὰ δὲ τὸν ἀσπασμὸν τῶ Εὐαγγελίου, λέγει ὁ Διάκονος·
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ τὰ λοιπὰ τούτων, ὡς ἐν
τῇ Λιτῇ γέγραπται (Σελ. 20).

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·
Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς
σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγα-
θῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων· τοῦ Ἀναστασίμου, Σταυ-
ροαναστασίμου, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Μηναίου· Ἀπὸ γ'
Ω' δ' ἤσ, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μικρὰν Συναπτήν.

Ἐτι, καὶ ἔτι· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον· Τῆς Παναγίας, ἀχράν-
του· κτλ.

Ἐκφώνως· Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν· Εἶτα τὸ Κάθισμα τοῦ
Μηναίου·

Ἀφ' ἑκτης, Συναπτή· Ἐτι, καὶ ἔτι· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον·
Τῆς παναγίας, ἀχράντη, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου· κτλ.

Ἐκφώνως· Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς· Τὸ Κοντάκιον, καὶ
ὁ Οἶκος· καὶ Ἀναγνώσις εἰς τὸ Συναξάριον· Ἐν δὲ τῇ δ'
Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ω' δὲ, Συναπτὴ Ἐτι, καὶ ἔτι. Ἀντιλαβῆ, σῶσον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐπιφωνῶν Ὅτι σὲ αἰνῶσι πᾶσαι αἱ Δυναμίεις τῶν ἔρανῶν.

Ἔϊτα τό, Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός. Τὸ Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλαίριον, καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰ ἐορτάζεται. Εἰς τῆς Λινοῦς, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ Ἀνατολικά δ'. Λέγομεν καὶ στίχους δύο. Στίχ. α'. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου. Στίχ. β'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε. Δόξα, τὸ Ἐωθινόν. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη καὶ μετ' αὐτὴν λέγομεν Τροπάρια Ἀναστάσιμα εἰς μὲν τὸν α', β', γ', καὶ δ'. Ἦχον, τὸ παρὸν, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνῆ. Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελῶν γάρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῆκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. α', πλ. β', Βαρυὺν, καὶ πλ. δ'. Ἦχον, λέγομεν τὸ παρὸν, τοῦ αὐτοῦ, εἰς Ἦχον β'.

Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμά διαρρήξας τοῦ Ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος· ἐμφανίσας δὲ σαυτὸν τοῖς Ἀποστόλοις σου ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην σου παρέσχες τῇ Οἰκουμένῃ, μόνη πολυέλεε.

Ἔϊτα λέγει ὁ Διάκονος, εἰπερ τύχη, τὴν Ἐκτενῆ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων Κτιτόρων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.
 Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ.
 Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα.
 Τῆς Παναγίας, ἀχράντη, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου. κτλ.
 Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς Ὅτι Θεὸς ἐλέους, καὶ οἰκτιρῶν.
 Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος Τὰς κεφαλαῖς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

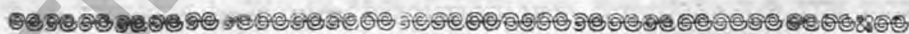
Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Κύριε ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄμματι ἐπιθλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν ἀυχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἁγίε Ἁγίων· Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Ἐκφωνῶς Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν. κτλ.

Εἶτα ὁ Διάκονος Σοφία. Ὁ Ἱερεὺς Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Καὶ ἡ α. Ὡρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ

ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ,

Γινομένης οὕτως ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος.

Μέλλων ὁ Ἱερεὺς τὴν Δείαν ἐπιτελεῖν Μυσταγωγίαν, ὀφείλει προηγουμένως μὲν κατηλλαγμένος εἶναι μετὰ πάντων, καὶ μὴ ἔχειν τι κατὰ τινος· καὶ τὴν καρδίαν δέ, ὅση δύναμις, ἀπὸ πονηρῶν τηρῆσαι λογισμῶν ἐγκρατεῦσθαι τε μικρὸν ἀφ' ἑσπέρας, καὶ ἐρηγορηκῶς διαγεῖν μέχρι τοῦ

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

τῆς Ἱερουργίας καιροῦ. Τούτου δὲ ἐπιστάιντος, μετὰ τὸ ποιῆσαι τὴν συνήθη τῷ Προεστῶτι μετάνοιαν, εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ· καὶ συναίμα τῷ Διακόνῳ, ποιοῦσι προσκυνήματα τρία.

Ἔπειτα λέγει ὁ Διακόνος· **Εὐλόγησον Δέσποτα.** Καὶ ποιήσαντος τοῦ Ἱερέως Εὐλογητόν, ἀρχεται λέγειν ὁ Διακόνος τὸ, **Βασιλεῦ οὐράνιε,** τὸ, **Τρισάγιον,** κτλ. μετὰ δὲ τὸ **Πάτερ ἡμῶν,** ὁ Ἱερεὺς· **Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία.** Ἔπειτα λέγουσι τὸ, **Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλνν,** κτλ.

Ἐπειτα ἀπέρχονται εἰς τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λέγοντες·

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ· ὅλον τὸ Τροπαρίον. Ἔπειτα ἀσπάζονται καὶ τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, λέγοντες τὸ Τροπαρίον, **Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ ὅλον.** Ἔπειτα κλίνουσι τὴν κεφαλὴν, καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Κύριε, ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου, καὶ ἐνίσχυσόν με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν σου, ἵνα ἀκατακρίτως παραστάς τῷ φοβερῷ σου Βήματι, τὴν ἀναίμακτον Ἱερουργίαν ἐπιτελέσω. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐπειτα ποιῶσι καὶ εἰς τῆς Χορῆς προσκυνήματα, ἀνά ἐν· καὶ οὕτως ἀπέρχονται εἰς τὸ Θυσιαστήριον, λέγοντες, τὸ, **Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου,** κτλ.

Ἐλθόντες δὲ εἰς τὰ Ἱερατεῖον, ποιοῦσι προσκυνήματα γ. ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, καὶ ἀσπάζονται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Ἔπειτα λαμβάνουσιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἑκάτερος τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ, καὶ ποιοῦσι προσκυνήματα γ. πρὸς ἀνατολὰς, λέγοντες καθ' ἑαυτὸν ἑκάτερος τὸ, **Ὁ Θεὸς ἐλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.** Ἔπειτα προσέρχεται τῷ Ἱερεὶ ὁ Διακόνος, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ χεὶρὶ τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Βραχίῳ, καὶ

ὑποκλίνας τὴν ἑαυτῆ κεφαλὴν, λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα, τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὠραρίῳ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὑποχωρεῖ καθ' ἑαυτὸν ὁ Διάκονος εἰς ἓν μέρος τοῦ Ἱερατείου, καὶ ἐνδύεται τὸ Στοιχάριον, εὐχόμενος οὕτως.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μήτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

Καὶ τὸ μὲν Ὠραρίον ἀσπασάμενος, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ· τὰ δὲ ἐπιμαίοντα ἐπιθέμενος ταῖς χερσίν, ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ, λέγει·

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχυί· ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ, λέγει·

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέτισάν με καὶ μαθήσομαι ταῖς ἐντολαῖς σου.

Εἶτα ἀπελθὼν ἐν τῇ Προθέσει, εὐτρεπίζει τὰ Ἱερά τὸν μὲν ἅγιον Δίσκον τιθεὶς ἐν τῷ μέρει τῷ ἀριστερῷ, τὸ δὲ Ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὰ ἄλλα σὺν αὐτοῖς.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς δὲ οὕτως ἐνδύεται· λαβὼν τὸ Στοιχάριον, ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ, καὶ προσκυνήσας τρίτον κατὰ ἀνατολάς, ὡς εἴρηται, σφραγίζων αὐτό, λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἐνδύεται αὐτό, λέγων·

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου (ἕως τέλους, ὡς ἀνωτέρω).

Εἶτα λαβὼν τὸ Ἐπιτραχήλιον, καὶ σφραγίσας, περιτίθεται αὐτό, λέγων·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐκχέων τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς Ἱερεῖς αὐτοῦ, ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ

πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὄαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

Εἶτα λαβὼν τὴν ζώνην, λέγει περιζωννύμενος·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ ἔδωκε ἄμωμον τὴν ὁδόν μου, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Τὰ δὲ Ἐπιμάνικα, ὡς ἀνωθεν εἴρηται. Εἶτα λαβὼν τὸ Ὑπογονάτιον, εἰ ἐστὶ Πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, ἢ ἄλλος τις ἔχων ἀξίωμα, καὶ εὐλογήσας αὐτὸ, καὶ ἀσπασάμενος, λέγει·

Περιζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυνατὲ, τῇ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου· καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας, καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὀδηγήσει σε θαυμαστῶς ἢ δεξιὰ σου, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸ Φελόνιον, καὶ εὐλογήσας ἀσπάζεται, λέγων οὕτως·

Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἀπελθόντες εἰς τὸ Χωνευτηριον, νίπτουσι τὰς χεῖρας, λέγοντες, ἑκάτερος κατ' ἑαυτὸν·

Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ Θυσιαστήριόν σου, Κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου· μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν σου, ὧν ἐν χερσίν αἱ ἀνομίαι· ἢ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων· ἐγὼ δὲ ἐν ἀνακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με· ὁ πῦρ μου ἔξη ἐν εὐθύτητι· ἐν Ἐκκλησίαις εὐλόγησά με, Κύριε.

Καὶ οὕτως ἀπέρχονται ἐν τῇ Προθέσει. Εἶτα προσκυνήματα τρία ἐμπροσθεν τῆς Προθέσεως ποιήσαντες, λέγουσιν ἑκάτερος τὸ·

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μου τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με.

Ἔπειτα ὁ Ἱερεὺς, τῷ

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάραις τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι· τῷ Σταυρῷ πρησηλωθεὶς, καὶ τῇ Δόγῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἔπειτα λέγει ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Καὶ ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς εὐλογητόν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἔπειτα λαμβάνει, ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὴν Προσφοράν, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ τὴν ἁγίαν Δόγην, καὶ σφραγίζων μετ' αὐτῆς τρίτον ἐπάνω τῆς σφραγίδος τῆς Προσφοράς, λέγει·

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ τρίτον.

Καὶ εὐθὺς πῆγνυσι τὴν Δόγην ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς σφραγίδος, καὶ λέγει ἀνατέμνων·

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη. Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ

Καὶ ὡς Ἀμνὸς ἄμωμος, ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωτος, οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τῷ ἄνω μέρει τῆς σφραγίδος·

Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς ἠκρίσισι αὐτῆς ἤρθη. Ἐν δὲ τῷ κατώ

τὴν δὲ γενεάν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται;

Ὁ δὲ Διάκονος ἐνορῶν εὐλαβῶς τῇ τοιαύτῃ τελετῇ, λέγει κατὰ μίαν ἐκάστην ἀνατομὴν·

Τῆ Κυρίῃ δεηθῶμεν· κρατῶν καὶ τὸ Ἐσθραβιον ἐν τῇ χειρὶ. Μετὰ ταῦτα, λέγει· Ἐπαρον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἐμβαλὼν τὴν ἁγίαν Δόγην ἐκ πλαγίου τοῦ δεξιοῦ μέρους τῆς Προσφοράς, ἐπαίρει τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων οὕτως·

Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

Καὶ θείει αὐτὸν ὑπτίον ἐν τῷ ἁγίῳ Δίσκῳ, εἰπόντος τοῦ Διακόνου,

Θῦσον Δέσποτα. Θύει αὐτὸν εὐφροειδῶς, οὕτω λέγων·
Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Θύεται ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ αἶρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Καὶ στρέφει τὸ ἕτερον μέρος ἐπάνω, τὸ ἔχον τὸν Σταυρόν· νύττων δὲ αὐτὸ ἐν τῷ δεξιῷ μέρει μετὰ τῆς Λόγχης, αἰμέσως ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἰησοῦ, ἐπιλέγει·

Εἰς τῶν στρατιῶν Λόγγη τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐνύξε· καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν Αἶμα καὶ Ὑδωρ· καὶ ὁ ἑωρακὴς μαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Διάκονος ἐγγέει τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ ἐκ τοῦ ναίματος ὁμοῦ καὶ τοῦ ὕδατος, εἰπὼν πρότερον πρὸς τὸν Ἱερέα·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἁγίαν ἔνωσιν· ὅς καὶ εὐλογεῖ αὐτά, λέγων·

Εὐλογημένη ἡ ἔνωσις τῶν Ἀγίων σε πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λαβὼν ὁ αὐτὸς ἐν ταῖς χερσὶ τὴν πρώτην σφραγιδα, λέγει·

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· ἧς ταῖς πρεσβείαις πρόσδεξαι, Κύριε, τὴν Θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερουρανό σου Θυσιαστήριον.

Καὶ αἶρων μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τοῦ ἁγίου Ἄρτου, πλησίον τῆς μέσης αὐτοῦ, λέγων·

Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Εἶτα λαβὼν β' σφραγιδα, καὶ αἶρων μερίδα μίαν ἐξ αὐτῆς, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ ἁγίου Ἄρτου, πλησίον αὐτοῦ, ἀπέναντι τῆς μερίδος τῆς Θεοτόκου· καὶ ποιῶν ἀρχὴν τῆς πρώτης τάξεως, λέγει·

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων.

Εἶτα, αἶρων δευτέραν μερίδα, λέγει·

Τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Προφητῶν, Μωσέως, καὶ Ἀαρῶν, Ἡλιοῦ, Ἐλισσαίου, Δαυῖδ, καὶ Ἰεσ-

σαι· τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Προφητῶν.

Καὶ τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς πρώτης εὐτάκτως.

Εἶτ' αὖθις λέγει·

Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, Πέτρου, καὶ Παύλου, τῶν Δώδεκα, καὶ Ἑβδομήκοντα, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Καὶ οὕτω τίθησι τὴν τρίτην μερίδα ὑποκάτω τῆς δευτέρας, τελεῶν τὴν πρώτην τάξιν.

Εἶτα λέγει·

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν.

Καὶ αἴρων δ' μερίδα, τίθησιν αὐτὴν πλησίον τῆς α' μερίδος, ποιῶν δευτέραν ἀρχήν.

Εἶτα πάλιν λέγει·

Τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, τῶν ἁγίων Μεγάλων Μαρτύρων Δημητρίου, Γεωργίου, Θεοδώρου, καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν ἁγίων Μαρτύρων.

Καὶ αἴρων πέμπτην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς α' τῆς οὐσης ἀρχῆς τῆς δευτέρας τάξεως. Ἐπειτα λέγει·

Τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, Ὀνουφρίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄσπῳ, καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν Ὁσίων.

Καὶ οὕτως, αἴρων ἕκτην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς β' μερίδος, εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς β' τάξεως. Μετὰ δὲ ταῦτα λέγει·

Τῶν ἁγίων, καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμούλου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀναργύρων.

Καὶ αἴρων ζ' μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἄνω, ποιῶν γ' ἀρχὴν κατὰ ταῖς.

Εἶτ' αὖθις λέγει·

Τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ τίθησιν ἀγδὸν μερίδα ὑποκάτω τῆς α'. εὐτάκτως.

Ἔτι δὲ πρὸς ταῦτοις λέγει·

Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου (εἴπερ λέγεται ἡ Λειτουργία αὐτοῦ· Εἰ δὲ λέγεται τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τούτου μνημονεύει). Καὶ οὕτως, αἶρων καὶ τὴν ἐννάτην μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ τέλει τῆς τρίτης τάξεως εἰς ἀναπλήρωσιν.

Εἶτα, λαβὼν τρίτην σφραγιδα λέγει·

Μνήσθητι, Δέσποτα φιλόνηρωπε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τοῦ Ἐπισκόπου ἢ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος (τοῦ δεῖνος). Καθηνυμένου, τῶν Ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν ἡμῶν, Πρεσβυτέρων, Διακόνων, καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, οὓς προσεκαλέσω εἰς τὴν σὴν κοινωνίαν, διὰ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, πανάγαθε Δέσποτα.

Καὶ αἶρων μερίδα, τίθησιν αὐτὴν ὑποκάτω τοῦ ἀγίου Ἄρτου. Εἶτα μνημονεύει καὶ ὧν ἔχει ζώντων κατ' ὄνομα· καὶ οὕτως αἶρων τὰς μερίδας, τίθησιν αὐτάς ὑποκάτω·

Ἐπειτα, λαβὼν ἑτέραν σφραγιδα, λέγει·

Ἵπὲρ μνήμης καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν μακαρίων Κτιτόρων τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης (ἢ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου).

Εἶτα μνημονεύει τῶ χειροτονήσαντος αὐτὸν Ἀρχιερέως, καὶ ἑτέρων, ὧν δελεῖ κεκοιμημένων κατ' ὄνομα· καὶ τελευταῖον ἐπιλέγει οὕτω·

Καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, τῶν τῆ σῆ κοινωνία κεκοιμημένων Ὀρθοδόξων, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, φιλόνηρωπε Κύριε.

Καὶ αἶρει μερίδα. Μνημονεύει δὲ καὶ ὁ Διάκονος ὧν

βούλεται, ζώντων καὶ τεθνεώτων, αἴροντος τοῦ Ἱερέως μερίδας ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ τελευταῖον λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιοῦτος, καὶ συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε, καὶ ἀκούσιον.

Καὶ λαβὼν τὴν Μοῦσαν, συστellaει τὰς ἐν τῷ Δίσκῳ μερίδας ὑποκάτω τοῦ ἁγίου Ἄρτου, ὥστε εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ, καὶ μὴ ἐκπεσεῖν τι. Εἶτα ὁ Διάκονος, λαβὼν τὸ Θυματήριον, καὶ θυμίαμα βαλὼν ἐν αὐτῷ, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα· **Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ θυμίαμα.** Καὶ εὐθὺς ὁ αὐτός· **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τοῦ Θυμαίματος.

Θυμίαμά σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς· ὁ προσδεξάμενος εἰς τὸ ὑπερουραίνιον σου Θυσιαστήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς θυμιάσας τὸν Ἀσπερίσκον, τίθησιν ἐπάνω τοῦ ἁγίου Ἄρτου, λέγων·

Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἀστὴρ ἔστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ Παιδίον.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς, θυμιῶν τὸ πρῶτον Κάλυμμα, σκεπάζει τὸν ἅγιον Ἄρτον σὺν τῷ Δίσκῳ, λέγων·

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Ὁ Διάκονος· Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Κάλυψον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, θυμιῶν τὸ δεύτερον Κάλυμμα, σκεπάζει τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγων·

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου, Χριστέ, καὶ τῆς ἀνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ.

Ὁ Διάκονος· Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν. Σκέπασον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς, θυμιῶν τὸ γ'. Κάλυμμα, ἦται τὸν Ἀέρα, καὶ σκεπάζων ἀμφοτέρα, λέγει·

Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρηνεύσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν

κόσμον σου, καὶ σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηθρωπος.

Εἶτα, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸν Θυματὸν, θυμιᾷ τὴν Πρόθεσιν, λέγων ἐκ τρίτου, τὸ,

Εὐλόγητός ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας· δόξα σοι.

Ὁ δὲ Διάκονος ἐν ἐκάστη λέγει·

Πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τρεῖς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Καὶ προσκυνοῦσιν εὐλαβῶς ἀμφότεροι, ἐκ γ'.

Ἐπειτα, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυματὸν, λέγει ἐπὶ τῇ Προθέσει τῶν τιμίων Δώρων· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον Ἄρτον. κτλ. σελ. 47.

Καὶ μετὰ τοῦτο ποιεῖ ἀπόλυσιν ἐκείσε, λέγων οὕτω·

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος· Δόξα, καὶ νῦν· Κύριε ἐλέησον· Δέσποτα εὐλόγησον.

Καὶ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν ὁ Ἱερεὺς, οὕτω λέγων· εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακὴ· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν· εἶδὲ μὴ,

Χριστὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, εἶδε τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, λέγει· (Βασιλείου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου), καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηθρωπος.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν· εἶτα ἀπέρχεται καὶ θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν κύκλω σταυροειδῶς, λέγων καθ' ἑαυτὸν· Ἐν τάφῳ σωματικῶς· καὶ τὸν Ν'. Ἐν ᾧ, θυμιάσας τὸ, τε Ἱερατεῖον, καὶ τὸν Νοῖόν ὅλον, εἰσέρχεται αὐθις εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, καὶ θυμιάσας τὴν ἁγίαν Τράπεζαν αὐθις καὶ τὸν Ἱερέα, τὸν μὲν Θυματὸν ἀποτίησιν ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ· αὐτὸς δὲ προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ στάντες ὁμοῦ πρὸ

τῆς ἁγίας Τραπέζης, προσκυνοῦσιν ἐκ τρίτου, καθ' ἑαυτοὺς εὐχόμενοι, καὶ λέγοντες·

Βασιλεῦ οὐράνιε. Δόξα ἐν ὑψίσοις Θεῶ.

Τρίς.

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις.

Δίς.

Εἶτα ἀσπάζονται, ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὁ δὲ Διάκονος τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Καὶ μετὰ τοῦτο ὑποκλίνας ὁ Διάκονος τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν τῷ Ἱερεῖ, κρατῶν καὶ τὸ Ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς, λέγει·

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· Δέσποτα ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, σφραγιζὼν αὐτὸν, λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Εὐῆξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, Δέσποτα ἅγιε.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς· Κατευθύναι Κύριος τὰ διαβήματά σου εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

Καὶ πάλιν ὁ Διάκονος·

Μνήσθητί μου, Δέσποτα ἅγιε.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς·

Μνήσθει σου Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ὁ Διάκονος εἰπὼν, τὸ Ἀμήν, καὶ προσκυνήσας ἐξέρχεται· καὶ σταῖς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, κατέναντι τῶν ἁγίων Θυρῶν, προσκυνεῖ μετ' εὐλαβείας τρίτον, λέγων καθ' ἑαυτόν, τὸ Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις. Καὶ μετὰ τοῦτο λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἱερεὺς·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Περὶ τοῦ, τίνα τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ ἁγίου Ἄρτου, ἐν οἷς τίθιναι εἰώ-
θαμεν τό, τε ἅγιον Ποτήριον, τὴν Σφραγίδα τῆς Θεοτόκου, καί
τὰς λοιπὰς τῶν Ἁγίων ἐννέα Μερίδας, καὶ τίνας ἵνικεν ἐννεία, καὶ
οὐ πλείους, ἢ ἐλάττους τίθεμεθα.

Αφραστον τρώντι, καὶ ἀκατάληπτον, τὸ τῆς φρικτῆς καὶ ἱερᾶς τε-
λετῆς Μυστήριον, καὶ αὐταῖς ταῖς ὑπερτάταις Δυνάμεσι· τὸ γὰρ αὐτὸ
πανακήρατον τοῦ Κυρίου Σῶμα, ἐν τοῖς οὐρανίοις καὶ αὐτοπρεπωδε-
στάτοις αὐτῷ θράνοις ἐφεζόμενον, ἐντρόμως τε καὶ ἐμφόδως κεκαλυμ-
μέναις ταῖς πτέρυξι λειτουργοῦσι· τοῦτ' αὐτὸ καθ' ἐκάστην ἐπὶ γῆς τοῖς
γνήνοις ἡμῖν ὁράται τελούμενον. Ἄλλ' ἐπειδὴ οὕτως ὁ τοῦτο τελῶν καὶ
τελούμενος Ἰησοῦς, δι' ἣν ἀνυπέβλητον πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀγάπην
ἔχων αἰεὶ διατελεῖ, ἄνθρωπος γενέσθαι ἠυδόκησε, καὶ κατὰ πάντα τοῦ
ἡμετέρου φυράματος, πλην τῆς ἁμαρτίας, κεκοινώνηκε (τρόπος τοῦτο
τῆς θεϊκῆς αὐτῆ συγκαταβάσεως ἀρρήτος), τέλειος γενόμενος ἄνθρωπος,
καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἔπαθε τῇ σαρκί, οὐ τῇ Θεότητι· καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ
σφαγῆν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφρονος·
καὶ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, μετὰ τὸ παθεῖν, καὶ ἀνα-
στῆναι αὐτόν, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος μεθ' ἡμῶν ἐπηγγείλατο
εἶναι, σωματικῶς καθ' ἐκάστην διὰ τῆς ἱερᾶς Τελετῆς μέλλων τελει-
σθαι· διάτοι τοῦτο καὶ σημαίνει διὰ λόγου τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα,
ὡς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ ἀοράτου αὐτοῦ Πατρὸς, δι' ἅκραν αὐτοῦ ἀγα-
θότητα ἡμῖν ἐνετείλατο, σοφίαν καὶ σύνεσιν χαριζόμενος. Τοιγαροῦν
αὐτοῦ θάρρουντες, τὰ περὶ αὐτοῦ, ὡς οἶόν τε, σαφηνίζομεν, οὕτως ἀρ-
χόμενοι.

Δεξιὰ μέρη τοῦ ἁγίου Ἄρτου λέγεται, ἐν οἷς οὐ τίθεται τὸ ἅγιον
Ποτήριον· καὶ γὰρ ἐν τῇ ἀγίᾳ Προθέσει ὁ Ἱερεὺς, θύων τὸν Ἄρτον,
ποιεῖ τὴν Σταύρωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς, διὰ τὴν
ἅκραν αὐτοῦ μακροθυμίαν καὶ συγκατάβασιν, οὐκ ἔμπροσθεν, ἀλλ' ὀ-
πισθεν τοῦ παναγίου Σώματος αὐτοῦ εἶχε τὸν Σταυρὸν, ὃν ὁ Ἱερεὺς
ποιεῖ διὰ τῆς ἀγίας Λόγῃς, λέγων τό, Σταυρωθέντος σου Χριστέ· καὶ
οὗτος μὲν ἐστὶν ὁ ἀληθῶς ἐννοούμενος Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ

ἕτερος, ὁ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καθορώμενος, οὐ κεῖται γεγωνῶς εἰς δῆλωσιν τῆς Σταυρώσεως τοῦ Κυρίου, ἀλλ' εἰς τιμὴν μόνον, καὶ διορισμὸν τοῦ ἀγιασθησομένου τοιούτου ἄρτου. Διὸ καὶ παρά γυναικῶν, καὶ ἀρτοποιῶν τῷ τύπῳ τῆς ξυλίνης σφραγίδος, πρὸ τοῦ ὀπτηθῆναι τὸν ἄρτον, ἐντυποῦται, οἳ τινες οὐδόλως εἰς ἀπαρτισμὸν τοῦ Μυστηρίου συντελοῦσιν. Ὅθεν τὰ ἄνω μέρη τοῦ ἄρτου, τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, τὸν παρά γυναικῶν καὶ ἀρτοποιῶν ἀποτελούμενον, ἐστὶ τὰ ἔμπροσθεν τοῦ παναγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ· τὰ δὲ ἕτερα, τὰ ἔχοντα τὸν Σταυρὸν, ὃν πεποίηκε διὰ τῆς Λόγχης ὁ Ἱερεὺς τυγχάνει τὰ ὀπίσθεν. Τούτων δὲ οὕτω διωρισμένων, πρόδηλόν ἐστιν, ὅτι τὰ ἐν οἷς οὐ τίθεται τὸ ἅγιον Ποτήριον μέρη, εἰσὶ τὰ δεξιὰ τοῦ ἁγίου Ἄρτου· τὰ δὲ λοιπὰ, ἐν οἷς κεῖται τὸ ἅγιον Ποτήριον, ὑπάρχει τὰ ἀριστερά. Καὶ εἰς μὲν τὸ δεξιὸν μέρος, τίθεμεν τὴν μερίδα τῆς Παναγίας (καθ' ὃ καὶ τὴν λόγχευσιν ποιούμεν), κατὰ τὸν Προφήτην τὸν λέγοντα· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Εἰς δὲ τὸ λοιπὸν, τίθεμεν τὰς λοιπὰς μερίδας τῶν Ἁγίων· ἅς οὐ πλείους, οὐδ' ἐλάττους, ἀλλ' ἐννεὰ τιθέμεθα, κατὰ μίμησιν τῶν οὐρανίων Ταγμάτων. Ὡσπερ γὰρ ἐκεῖσε, κατὰ τὸν πολὺν ἐν Θεολογίᾳ Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, εἰς ἐννεὰ τάγματα πᾶσα τούτων ἡ στρατιὰ διήρηται, οὕτω κἀνταῦθα θεωρεπίστατα· ὁ αὐτὸς γὰρ ἐν ἀμφοτέροις τυγχάνων διατελεῖ Ἰησοῦς. Εἰς τρεῖς δὲ τάξεις, ἵνα, ὡς αὐτὸς πάλιν, ἐν τῷ περὶ οὐρανοῦ Ἱεραρχίας ἔκτω, ἐβδόμῳ τε, καὶ ὄγδῳ Κεφαλαίῳ, εἰς τρεῖς ἀφορίζει τριαδικὰς διακοσμήσεις πᾶσας τὰς οὐρανίους Ἱεραρχίας, ὅλην εὐτάκτως ἐξη τὴν μίμησιν.

Αὕτη δὲ ἡ τάξις, ἣν ἐν τῷ παρόντι ἐσημειώσαμεν, εἴωθε γίγνεσθαι, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἅτινα σώζουσιν ἀπαρallάκτως τὰς παραδεδομένας τάξεις ὑπὸ τῶν πάλαι ἁγίων Πατέρων, ὡς οἱ ἐκεῖσε παραγεγονότες ἐπιμαρτύρονται. Εἰ δὲ καὶ ἐν τοῖς πρότερον τυπωθεῖσιν Εὐχολογίοις, τούναντιον τῆς παρουσίας τάξεως, καὶ ἑρμηνείας καθορᾶται, οὐ χρή ἀποδέχεσθαι τοῦτο, ὡς καὶ παρά τῆς καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας ἀποβληθεῖσα ἡ τοιαύτη διάταξις· ἡ δὲ παρούσα ἐπικυρωθεῖσά τε καὶ βεβαιωθεῖσα.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Εὐχή τῆς Προθέσεως.

Ο Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν ἄραϊνον Ἄρτον, τὴν τροφὴν τῆ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐξαποστείλας, Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτὴν, καὶ Εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουραϊνὸν σου Θυσιαστήριον· μνημόνευσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάθρωπος, τῶν προσενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱεουργίᾳ τῶν θείων σου Μυστηρίων. Ὅτι ἡγιασται, καὶ δεδοξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα· Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·
Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· εἰ δ' οὐκ ἔστιν, ὁ Ἱερεὺς·
Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίσεως,

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου, καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ Παλατίου, καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς (ἢ τῆς πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκрасίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορῶντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντης, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξης, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον παρὰ τῶν Ψαλτῶν· καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τοῦ Ἀντιφώνου· ὁ δὲ Διάκονος προσκυνήσας, μεθίσταται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ ἀπελθὼν ἵσταται ἐνώπιον τῆς Εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, βλέπων πρὸς τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, κρατῶν καὶ τὸ Ὠραρίον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρός.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Α'. Μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀφατος· αὐτὸς, Δέσποτα, κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον, καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῶν, πλούσια τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρισμοὺς σου.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς Ἀντιφώνου, ἐλθὼν ὁ Διάκονος, καὶ εὐχόμενος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, καὶ προσκυνήσας, λέγει·
Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεός.
 Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ψαλλεται ὁμοίως παρὰ τῶν Ψαλλτῶν τὸ Β' Ἀντιφώνον.
 Ὁ δὲ Διάκονος ὁμοίως ποιεῖ, ὡς καὶ ἐν τῇ προτέρᾳ Εὐχῇ.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Β'. Μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σε φύλαξον, ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτῆς ἀντιδόξασον τῇ θείῃ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Ὁ Διάκονος

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεός.
 Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ἐκφωνήσας

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Γ'. Μυστικῶς.

Ὁ τὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμφώνας ἡμῖν χαρισάμενος προσευχαίς, ὁ καὶ δυσὶ καὶ τρισὶ, συμφωνοῦσιν ἐπὶ

τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελιάμενος· αὐτὸ καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ τρίτου Ἀντιφώνου παρὰ τῶν Ψαλλτῶν, ἢ τῶν Μακκαρισμῶν, ἐάν ἡ Κυριακὴ, ὅταν ἔλθωσιν εἰς τὸ Δόξα, ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, πάντες ἐμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπεζῆς, ποιῶσι προσκυνήματα τρία. Εἶτα, λαβῶν ὁ Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, δίδωσι τῷ Διακόνῳ. Καὶ οὕτως, ἐξεληθόντες διὰ τοῦ βορείου μέρους, προπαρευομένων αὐτῶν λαμπάδων, ποιῶσι τὴν μικρὰν Εἴσοδον· καὶ στάντες ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, κλίνουσιν ἀμφοτέροι τὰς κεφαλὰς. Καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος ἡρέμα, **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,** λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς Εἰσόδου μυστικῶς. *Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Μυστικῶς.*

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατιάς Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον, σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν, εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυνήσεις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῆς Εὐχῆς δὲ τελεσθείσης, λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα, δεικνύων πρὸς ἀνατολὰς τῇ δεξιᾷ, κρατῶν ἅμα καὶ τὸ Ὠραρίον τοῖς τριπύδακτοις·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἁγίαν Εἴσοδον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει·

Εὐλογημένη ἡ Εἴσοδος τῶν Ἀγίων σου, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς οὕτως ἀπέρχεται πρὸς τὸν Ἡγούμενον ὁ Διάκονος, καὶ ἀσπάζεται τὸ Εὐαγγέλιον, εἰ πᾶρξιν· εἰδὲ μὴ, ἀσπάζεται τοῦτο ὁ Ἱερεὺς. Πληρωθέντος δὲ τοῦ τελευταίου Τροπαρίου, ἔρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ μέσον, καὶ σταῖς

ἐμπροσθεν τοῦ Ἱερέως, ἀνυψοῖ μικρὸν τὰς χεῖρας, καὶ δεκνύων τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, λέγει μεγαλοφώνως·

Σοφία, ὀρθοί.

Εἶτα προσκυνήσας αὐτὸς τε, καὶ ὁ Ἱερεὺς κατόπισθεν αὐτοῦ, εἰσέρχονται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα· καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἀποτίθει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐν τῇ αἰγίᾳ Τραπεζῇ, οἱ δὲ Ψάλλται λέγουσι τὰ συνήθη Τροπάρια· καὶ ὅταν εἰπῶσι τὸ ὕστερον, λέγει ὁ Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ.

Ὁ Διάκονος·

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ Τρισαγίου, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου Ὑμνου.

Ο Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ Τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφίμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβίμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυναμείως προσκυνούμενος, ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντὶ σου χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτῆντι σοφίαν καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θεόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ αἰγίου σου Θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοὶ προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν· αὐτὸς, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον Ὑμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον. Ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς αἰγίας Θεοτόκου,

καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστη-
σάντων. Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δό-
ξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, λέγουσι καὶ αὐτοὶ, ὁ τε Ἱερεὺς
καὶ ὁ Διάκονος, τὸ Τρισάγιον, ποιοῦντες ὁμοῦ καὶ προσ-
κυνήματα τρία, ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα
Κέλευσον Δέσποτα. Καὶ ἀπέρχονται ἐν τῇ καθέδρᾳ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει ἀπερχόμενος
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ δὲ Διάκονος Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἄνω Καθέδραν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς
Βασιλείας σου, ὁ καθημένος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, πάντοτε
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Τρισαγίου, ὁ Διάκονος
ἐλθὼν ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, λέγει

Πρόσχωμεν. Καὶ ὁ Ἀναγνώστης Ψαλ. τῷ Δαυΐδ. Καὶ
ὁ Διάκονος αὐτῆς Σοφία. Καὶ ὁ Ἀναγνώστης τὸ Προκει-
μενὸν τῆ Ἀποστόλου. Καὶ αὐτῆς ὁ Διάκονος Πρόσχωμεν.
Καὶ τοῦ Ἀποστόλου πληρωθέντος, λέγει ὁ Ἱερεὺς Εἰρήνη
σοι τῷ ἀναγιγνώσκοντι.

καὶ ὁ Ἀναγνώστης Ἀλληλούϊα, Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.
Τοῦ δὲ Ἀλληλούϊα, ψαλλομένου, λαθὼν ὁ Διάκονος τὸ
Θυματήριον καὶ τὸ θυμίαμα, πρόσσεισι τῷ Ἱερεῖ καὶ
λαθὼν εὐλογίαν παρ' αὐτοῦ, θυμᾶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν
γύρωθεν, καὶ τὸ Ἱερατεῖον ὅλον, καὶ τὸν Ἱερέα. Καὶ ὁ
Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Εὐχὴ πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ελλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόνηρωπε Δέσπο-
τα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς
τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμούς, εἰς τὴν τῶν εὐαγ-
γελικῶν σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ἐνθεσ ἡμῖν καὶ τὸν
τῶν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα ταῖς σαρκικαῖς ἐπι-
θυμίαις πάσας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν

μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν καὶ φρονοῦντες καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ δὲ Διάκονος, τὸ θυμιατήριον ἀποθέμενος, ἔρχεται πρὸς τὸν Ἱερέα, καὶ ὑποκλίνας αὐτῷ τὴν κεφαλὴν, κρατῶν τὸ Ὠραρίον σὺν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ τοῖς ἄκροις δακτύλοις, δηλονότι ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ τῆς ἁγίας Τραπέζης, λέγει·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸν Εὐαγγελιστὴν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦ δε).

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, σφραγιζὼν αὐτόν, λέγει·

Ὁ Θεὸς, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου, ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦ δε), δώη σοι ῥῆμα τῷ εὐαγγελιζομένῳ δυνάμει πολλῇ, εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ δὲ Διάκονος, εἰπὼν τὸ, Ἀμήν, καὶ προσκυνήσας μετ' εὐλαβείας τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, αἶρει αὐτό· καὶ ἐξελθὼν διὰ τῶν ἁγίων θυρῶν, προπορευομένων αὐταῦ λαμπαδῶν, ἔρχεται, καὶ ἵσταται ἐν τῷ Ἀμβωνί, ἢ ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἵσταίμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης, καὶ βλέπων πρὸς δυσμὰς ἐκφωνεῖ· Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ ὁ Διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ (τόν δε) ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Ὁ Ἱερεὺς· Πρόσχωμεν.

Καὶ πληρωθέντος τοῦ Εὐαγγελίου, λέγει πρὸς τὸν Διάκονον ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη σοι τῷ εὐαγγελιζομένῳ. Καὶ ὁ Διάκονος ἐλθὼν ἕως τῶν ἁγίων θυρῶν, ἀποδίδωσι τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον τῷ Ἱερεῖ· καὶ σταῖς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, ἔρχεται οὕτως·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Ὁ Χορός Κύριε ἐλέησον, γ.

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθα σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Εὐχή τῆς ἐκτενοῦς ἰκεσίας. Μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἰκεσίαν πρόσδεξαι παρά τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπειδεχόμενον τὸ παρά σοῦ πλοῦσιον ἔλεος.

Ὁ Διάκονος

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆ Ἀρχιεπισκόπῃ ἡμῶν (τῆ δεῖνῃ).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων Κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης (ἡ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου), καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀδελφῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης (ἡ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ οἴγιῳ, καὶ πανσέπτῳ Ναῶ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων· καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος Λαοῦ, τοῦ ἀπειδεχομένου τὸ παρά σοῦ μέγα καὶ πλοῦσιον ἔλεος.

Ἐκφωνήσις ὑπο τοῦ Ἱερέως

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός Ἀμήν. Ὁ Διακόνος

Εὐξασθε οἱ Κατηχούμενοι, τῷ Κυρίῳ.

Οἱ Πιστοί, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν·

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ·

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας·

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης·

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ, καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφυλάξον αὐτοὺς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ Κατηχούμενοι, ταῖς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εὐχὴ ὑπὲρ Κατηχουμένων, μυστικῶς λεγομένη παρὰ τοῦ Ἱερέως, πρὸ τῆς ἀγίας Ἀναφορᾶς.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ ταπεινά ἐφορῶν, ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας, τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεικλιότας σοι τὸν ἑαυτῶν ἀχένα· καὶ καταξίωσον αὐτοὺς, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἔνωσον αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ σου, Καθολικῇ, καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ συγκαταριθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποιίμνῃ.

Ἐκφώνως·

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ Εἰλητόν ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὁ Διακόνος·

Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ Κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· μήτις τῶν Κατηχουμένων. Ὅσοι Πιστοί,

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν, Α'. μετὰ τὸ ἀπλωθῆναι
τὸ Εἴλητόν. Μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεὸς, τὴν δέησιν ἡμῶν· ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις, καὶ ἱκεσίας, καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντός τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ ἁγίου, ἀκαταγνώστως, καὶ ἀπροσκόπως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ· ἵνα, εἰσακούων ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ὁ Διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

Ἐκφωνήσις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. Ὁ Διάκονος·

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν, Β'. Μυστικῶς.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόθρωπε, ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· καὶ δώῃς ἡμῖν ἀνενοχον, καὶ ἀκατάκριτον τὴν παραστάσιν τοῦ ἁγίου σου Θυσιαστηρίου. Χάρισαι δὲ, ὁ Θεὸς, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου, καὶ πίστεως, καὶ συνέσεως πνευματικῆς· δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοὶ ἀνενόχως, καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας ἀξιωθῆναι.

Ὁ Διάκονος Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. κτλ. Σοφία. Καί εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν. Ἐκφώνησις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως. Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν, ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Εὐχὴ, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς τοῦ Χερουβικοῦ ἀδασμένου.

Ὁ ὕδεις ἄξιός τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι, Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοι μέγα καὶ φοβερόν, καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυναμίεσιν. Ἀλλ' ὅμως, διὰ τὴν ἀφατον καὶ ἀμέτρητόν σου φιλιπρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναϊμάκτου Θυσίας τὴν Ἱερουργίαν παρεδώκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἀπάντων· σὺ γὰρ ὁ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχοῦμενος, ὁ τῶν Σεραφίμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος ἅγιος, καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον· Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ ἐκάνωσόν με, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἀγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέζῃ, καὶ ἱεουργῆσαι τὸ ἅγιον καὶ ἄχραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σὺ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἑαυτοῦ αὐχένα, καὶ δέομαί σου· Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐν παιδῶν σου· ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναι σοὶ ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ Δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πα-

τρι, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Πληρωθείσης δὲ τῆς εὐχῆς, λέγουσι καὶ αὐτοὶ τὸν Κερουβικὸν ὕμνον. Εἶτα, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸν Θυματὸν, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν γύρωθεν, καὶ τὸ Ἱερατεῖον ὅλον ὑστερον δὲ καὶ τὰς Δεσποτικὰς Εἰκόνας, καὶ τὸν λαόν, μικρὸν προσελθὼν τῶν Βημοθύρων· λέγει δὲ καθ' ἑαυτὸν καὶ τὸν Πεντηκωστὸν, καὶ Τροπάρια κατανυκτικὰ ὅσα καὶ βήλεται. Καὶ ἀπέρχονται ἐν τῇ Προθέσει, ὃ, τε Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, προπορευομένου τοῦ Διακόνου. Αὐτὸς δὲ θυμιάσας τὰ Ἅγια, καθ' ἑαυτὸν εὐχόμενος τὸ, Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα· Ἐπαρον, Δέσποτα. Καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἄρας τὸν Ἄερα, ἐπιτίθησιν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ λέγων·

Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εἶτα, τὸν ἅγιον Διάκονον λαβὼν, ἐπιβάλλει τῇ τοῦ Διακόνου κεφαλῇ, μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ εὐλαθείας, κρατοῦντος ἅμα τοῦ Διακόνου καὶ τὸν Θυματὸν ἐνὶ τῶν δακτύλων. Αὐτὸς δὲ τὸ ἅγιον Ποτήριον ἀνά χεῖρας λαβὼν, ἐξέρχονται διὰ τοῦ βορείου μέρους, προπορευομένων αὐτῶν λαμπάδων· καὶ περιέρχονται τὸν Ναόν, εὐχόμενοι ἀμρότεροι ὑπὲρ πάντων καὶ λέγοντες·

Πάντων ἡμῶν μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Εἰσελθὼν δὲ ὁ Διάκονος ἐνδον τῶν ἁγίων Θυρῶν, ἵσταται ἐν τοῖς δεξιῶσι. Καὶ μέλλοντος τοῦ Ἱερέως εἰσελθεῖν, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Διάκονος·

Μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σου ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ... κτλ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς πρὸς αὐτόν.

Μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱεροδιακονίας σου ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ ἀποτίθῃσι μὲν ὁ Ἱερεὺς τὸ ἅγιον Ποτήριον ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπεζῇ· λαβὼν δὲ καὶ τὸν ἅγιον Δίσκον ἀπὸ τῆς τοῦ Διακόνου κεφαλῆς, ἀποτίθῃσι καὶ αὐτὸν τῇ ἁγίᾳ Τραπεζῇ λέγων·

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, κτλ.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς, κτλ.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος, κτλ.

Εἶτα, τὰ μὲν Καλύμματα ἄρας ἀπὸ τε τῆ ἱερῆ Δίσκου, καὶ τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, τίθησιν ἐν ἐνὶ μέρει τῆς ἁγίας Τραπεζῆς· τὸν δὲ Ἄερα ἀπὸ τῶν τοῦ Διακόνου ὤμων λαβὼν, καὶ θυμιάσας, σκιεπάζει δι' αὐτοῦ τὰ Ἅγια, λέγων·

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἕως τοῦ κηδεύσας ἀπέθετο.

Καὶ λαβὼν τὸν θυμιατὸν ἐκ τῶν τοῦ Διακόνου χειρῶν, θυμιά τὰ Ἅγια τρίς· ὅτε ὁ μὲν Διάκονος λέγει·

Ἀγάθυνον Δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς· Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀποδοὺς τὸν θυμιατὸν, καὶ χαλάσας τὸ Φελόνιον, κλίνας τε τὴν κεφαλὴν, λέγει πρὸς τὸν Διακόνον·

Μνησθητί μου, Ἀδελφέ, καὶ συλλειτουργέ.

Καὶ ὁ Διάκονος πρὸς αὐτόν·

Μνησθεὶν Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σου ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Εἶτα ὁ Διάκονος, ὑποκλίνας καὶ αὐτὸς τὴν κεφαλὴν, κρατῶν ἅμα καὶ τὸ Ὠραῖριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα·

Εὐξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, Δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Καὶ ὁ Διάκονος· Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσει ἡμῖν, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ αὐθις ὁ αὐτός· Μνησθητί μου, Δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς· Μνησθεὶν σου Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐπιπῶν τὸ, Ἄμην, καὶ ἀσπασάμενος τὴν τοῦ Ἱερέως δεξιάν, ἐξέρχεται καὶ σταῖς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων, τιμίῳν Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ τῆς Προσκομιδῆς, μετὰ τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ

Τραπεζῇ τῶν θείων Δώρων ἀπόθεσιν, Μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ὁ μόνος Ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν, καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοι Δωρὰ τε καὶ Θυσίας πνευματικαῖς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς εὐρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου, τοῦ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον τὴν Θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνώσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δωρὰ ταῦτα, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ Χορός· Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φυλακὰ τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογία, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντη, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξης, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν·

Διὰ τῶν οἰκτιρισμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μετ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς Ἐιρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος·

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Ὁ Χορὸς Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον, καὶ ἀχώριστον.

Καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς προσκυνήσας τρεῖς, ἀσπάζεται τὰ Ἅγια οὕτως, ὡς εἰσὶ κεκαλυμμένα, λέγων μυστικῶς.

Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου· Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου. Ἐκ γ.

Ὁμοίως καὶ ὁ Διάκονος συμπροσκυνεῖ, ἐν ᾧ ἵσταται τόπω· ἀσπάζεται δὲ καὶ τὸ Ὠράριον αὐτοῦ, ἐνθα ἐστὶ Σταυροῦ τύπος, καὶ οὕτως ἐκφωνεῖ·

Τὰς Δύρας, τὰς Δύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἄρας τὸν Ἀέρα ἐπάνω τῶν Δώρων, κινεῖ αὐτὸν ἀνοικτὸν.

Ὁ Λαὸς τὸ, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. κτλ.

Ἔπειτα ὁ Διάκονος·

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἀγίαν Ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Χορὸς Ἐλεον εἰρήνης, Δυσίαν αἰνέσεως.

Καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς, ἐπαρας τὸν Ἀέρα ἀπὸ τῶν Ἁγίων, ἀποτίθησιν αὐτὸν ἐν ἐνὶ τόπῳ λέγων τὸ,

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν, κτλ.

Ὁ δὲ Διάκονος προσκυνήσας, εἰσέρχεται ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι· καὶ λαβὼν ῤιπίδιον, ῤιπίζει τὰ Ἅγια εὐλαβῶς.

Ὁ Ἱερεὺς, στραφεὶς πρὸς τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ·

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν (καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν).

Ὁ Χορὸς· Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας (δεικνύων ἅμα τῇ χειρὶ).

Ὁ Χορὸς· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Χορὸς· Ἄξιον καὶ δίκαιον ἐστίν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς, πρὸς ἀνατολὰς ἐστραμμένος.

Α Ἄξιον καὶ δίκαιον σέ ὑμνεῖν, σέ εὐλογεῖν σέ αἰνεῖν, σά εὐχαριστεῖν, σέ προσκυνεῖν ἐν παντί τόπῳ τῆς δεσποτείας σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, αἰεὶ ὢν, ὡσαύτως ὢν· σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες, καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν, καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες, καὶ τὴν Βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν. Ὑπὲρ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι, καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ, ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν, καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν, καὶ ἀφανῶν εὐεργεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων. Εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς Λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας, καὶ τοι σοι παρεστήκασι χιλιάδες Ἀρχαγγέλων, καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, τὰ Χερσβίμ, καὶ τὰ Σεραφίμ, ἕξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά.

Ἐκφωνῶς·

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βδῶντα, κειραγότα, καὶ λέγοντα.

Ὁ Χορὸς·

Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σάβαωθ· πλήρης ὁ οὐρανός,

καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλο-
γημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννά ὁ ἐν τοῖς
ὑψίστοις.

Ἐνταῦθα πάλιν λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Ἀστερίσκον ἐκ
τῆ ἀγίου Δίσκου, ποιεῖ Σταυροῦ τύπον ἐπάνω αὐτοῦ, καὶ
ἀσπασάμενος αὐτὸν ἀποτιθήσιν ἐν μέρει τινί.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων Δυνάμεων, Δέ-
σποτα φιλόανθρωπε, βοῶμεν, καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ
καὶ πανάγιος Σὺ, καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦ-
μά σου τὸ Ἅγιον. Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος, καὶ μεγαλοπρε-
πῆς ἡ δόξα σου· ὅς, τὸν κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε
τὸν Υἱόν σου τὸν μονογενῆ δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς
αὐτὸν μὴ ἀποληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον· ὅς, ἐλθὼν,
καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ νυ-
κτὶ ἢ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου ὑπὲρ τῆς
τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἀγίαις αὐτοῦ καὶ
ἀχράντοις, καὶ ἀμωμήτοις χερσίν, εὐχαριστήσας, καὶ εὐ-
λογήσας, ἀγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μα-
θηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν·

Ἐκφώνως·

Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑ-
μῶν κλωμένον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ἐἶτα μυστικῶς ὁ Ἱερεὺς.

Ὁμοίως καὶ τὸ Ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων·

Ἐκφώνως·

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς
καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ πολλῶν ἐκχυνόμε-
νον, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Ὁ Χορὸς· Ἀμήν (*).

(*) Σημ. ὅτι ἡ δεικτικὴ ἀντωνυμία· Τοῦτό ἐστι τὸ Σῶμά μου· καὶ πάλιν·
Τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμά μου· οὐκ ἀναφέρεται εἰς τὰ προκείμενα Δῶρα, ἀλλ' εἰς
ἄπερ ὁ Ἰησοῦς λαβὼν τότε ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ, καὶ εὐλογήσας, ἔδωκε
τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· ἐνταῦθα δὲ τὰ Δεσποτικά ἐκεῖνα λόγια ἐπαναλαμβά-
νονται διηγηματικῶς, καὶ ἐπομένως περιττὴ ἡ δεῖξις, μᾶλλον δὲ ἐναντία
εἰς τὸ ὀρθὸν τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας φρόνημα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων, τοῦ Σταυροῦ, τοῦ Τάφου, τῆς τριημέρου Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν Καθέδρας, τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου πάλιν Παρουσίας. Ἐκφώνως

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα. Ὁ Χορὸς

Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθα σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται μυστικῶς.

Εἴ τι προσφερόμεν σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀνάμακτον λατρείαν, καὶ παρακαλοῦμέν σε, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν· Κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα.

Καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἀποτίθει τὸ ῥιπίδιον, καὶ ἔρχεται ἐγγύτερον τῷ Ἱερεῖ, καὶ προσκυνῆσιν αἰμώτεροι τρεῖς, ἔμπροσθεν τῆς αἰτίας Τραπεζῆς (*).

(*) Χειρόγραφοι λειτουργίαι πολλαί, καὶ μάλιστα αἱ εἰς εἰλητάρια, τινὲς δὲ καὶ ἐκ τῶν τετυπωμένων, ὡς ἡ ἐν ἔτει αχλδ, καὶ αψσε, καὶ πάσαι κοινῶς αἱ λειτουργικαὶ τῶν Ἀρχιερέων φυλλάδες, οὐκ ἔχουσι τὰ κατὰ τινα μέρη λεγόμενα Τροπάρια· Εὐλογητός εἶ, κτλ. ἐξ οὗ δείκνυται, ὅτι ταῦτα οὐκ εἰσὶν οὐσιώδη τῆς ἱεραῆς Λειτουργίας μέρη, οὐδὲ ἀρχαῖα, ἀλλὰ παρείσαντα, προσθεθέντα ἔπειτα ὑπὸ τινος νεωτέρας χειρὸς. Δείκνυται δὲ ἡ προσθήκη αὐτῆ ἐτι μᾶλλον ἐκ τῆς ἐξῆς παρατηρήσεως· Τό, Εὐλογητός εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τό, Ὅτε καταβάς, Ἀπολυτικίον καὶ Κοντάκιον ὄντα εἰς τὴν Ἑορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς, δῆλον, ὅτι ταῦτα ἐποιήθησαν, καθ' ὃν χρόνον καὶ ἡ λοιπὴ τῆς αὐτῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία· ἀλλ' οἱ πρώτιστοι ταύτης Ποιηταί, Κοσμάς ὁ Ἁγιοπολίτης καὶ Ἰ. ὁ Δαμασκηνός, ἤκμασαν περὶ τὰ μέσα τοῦ ὀγδοῦ αἰῶνος, ὁ ἔστιν, ἦσαν μεταγενέστεροι τοῦ Χρυσοστόμου πλείον τῶν 350 ἐτῶν. Ἐπάρχει προσέτι, περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, καὶ τρίτος λόγος, πάντων τῶν ἄλλων ἰσχυρότατος· ὅτι δηλαδὴ ἡ παρέμπτησις τῶν Τροπαρίων τούτων, διακόπτει τὴν συνέχειαν τῆς Εὐχῆς, ἧς ἡ ἔννοια, μετὰ τὴν πρὸς Θεοῦ ἐπίκλησιν, ἐπὶ τῇ καταπέμφει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀπαρτεῖ ἀμέσως τὴν εὐλόγησιν τῶν τιμίων Δώρων. Ἡ διακοπὴ αὕτη τῆς Εὐχῆς γίνεται προφανεστάτη, καὶ εἰς τὸν ὁπωσοῦν παιδείας ἑλληνικῆς μετέχοντα, ἐν τῇ τοῦ Μ. Βασιλείου λειτουργίᾳ, ὅπου καὶ βραχυτάτος παρεμπέση λόγος, φθείρει τὴν σύνταξιν, καὶ παραμορφοῖ τὴν φράσιν τοῦ Θεοῦ Πατρὸς. Διὰ ταῦτα οὖν τὴν σήμερον οἱ πλείστοι τῶν ἱερουργούντων, παρατρέχουσι τὰ εἰρημένα Τροπάρια, ὡς περιττά, καὶ ξένα παντελῶς τῶν ἱλαστικῶν Εὐχῶν τῆς ἱεραῆς Λειτουργίας. Τινὲς δὲ, ὑπὸ συνηθείας ἐλκόμενοι, λέγουσιν αὐτὰ πρὸ τῆς Εὐχῆς· Ἐτι προσφερόμεν σοὶ. κτλ.

Εἶτα, τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας ὁ Διάκονος, δεικνύει σὺν τῷ Ὁραρίῳ τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων μυστικῶς.

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, ἀνισταίμενος, σφραγίζει τὰ ἅγια Δῶρα, λέγων.

Καὶ ποιήσον τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, τίμιον Σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Διάκονος Ἀμήν. Καὶ αὐθις ὁ αὐτός, δεικνύων σὺν τῷ Ὁραρίῳ τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν, λέγει.

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ τέτω, τίμιον Αἶμα τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Διάκονος Ἀμήν. Καὶ αὐθις ὁ Διάκονος, δεικνύων μετὰ τοῦ Ὁραρίου ἀμφότερα τὰ ἅγια, λέγει.

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὰ ἀμφότερα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογῶν ἀμφότερα τὰ ἅγια λέγει.

Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ὁ Διάκονος Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν.

Καὶ τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας τῷ Ἱερεῖ, καὶ εἰπὼν τὸ, Μνήσθητί μου, ἅγιε Δέσποτα, τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἵσταται ἐν ᾧ πρότερον ἵστατο τοπῶν καὶ λαβὼν τὸ Ῥιπίδιον, ριπίζει τὰ ἅγια, ὡς καὶ τὸ πρότερον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ὡστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς Βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα. Ἐτι προσφερομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν, ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσαμένων Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν, καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

Εἶτα θυμιῶν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν κατέμπροσθεν, λέγει ἐκφώνως.

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,

ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας.

Καὶ ἐπιδίδωσι τὸ θυμιατήριον τῷ Διακόνῳ, ὅστις θυ-
μιάσας τὴν ἁγίαν Τράπεζαν κίχλω, μνημονεὺς ἔπειτα
τὰ Δίπτυχα τῶν Κεκοιμημένων. Μνημονεὺς δὲ καθ' ἑαυ-
τὸν καὶ ὧν βούλεται ζώντων καὶ τεθνεώτων.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτι-
στοῦ· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀπο-
στόλων, τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπι-
τελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· ὧν ταῖς ἰκεσίαις
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κε-
κοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου (μνη-
μονεὺς ἐνταῦθα ὀνομαστὶ καὶ ὧν βούλεται τεθνεώτων)·
καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὁ Θεός ἡμῶν, ὅπου ἐπισκοπεῖ
τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἐπι παρακαλῶμέν σε· Μνή-
σθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθο-
τομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ
Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς
Ἱερατικοῦ ταύματος. Ἐπι προσφερόμέν σοι τὴν λογικὴν
ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης, ὑπὲρ τῆς ἁγίας,
Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας· ὑπὲρ τῶν ἐν
ἀγνείᾳ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων· ὑπὲρ τῶν πι-
στοτάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων, παντὸς τοῦ
Παλατίου, καὶ τοῦ Στρατοπέδου αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς, Κύ-
ριε, εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς, ἐν τῇ γαλήνῃ
αὐτῶν, ἡρεμον καὶ ἡσύχιος βίον διαγώμεν, ἐν πάσῃ εὐ-
σεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

Ἐκφώνως·

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
(τοῦ δεῖνος), ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν
εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθο-
τομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Καὶ ὁ Διακόνος πρὸς τὴν Θύρα σταῖς, λέγει·

(Τοῦ δεῖνος·) Πατριάρχου, Μητροπολίτου, ἢ Ἐπισκόπου
(ὅστις ἂν ἦ), κτλ.

Ἔστα μνημονεύει ὁ αὐτὸς τὰ Δίπτυχα τῶν ζώντων.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς Πόλεως (ἢ τῆς Μονῆς), ἐν ἣ παροικοῦμεν, καὶ πάσης πόλεως, καὶ χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου ἐξαπόστειλον. Ἐκφωνῶς

Καὶ δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι, καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν λαόν, καὶ εὐλογῶν αὐτόν, λέγει· Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ὁ Χορὸς Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ δὲ Διάκονος, λαθὼν καιρὸν παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἐξελθὼν, καὶ σταῖς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ αἰγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερὸν αὐτοῦ Θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν, καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς·

Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν, καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ παρακαλοῦ-

μέν σε καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν· Καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων σου, καὶ φρικτῶν Μυστηρίων ταύτης τῆς ἱεράς καὶ πνευματικῆς Τραπέζης, μετὰ καθαροῦ συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα.

Τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σέ τὸν ἐπουράνιον Θεόν, Πατέρα, καὶ λέγειν· Ὁ Λαός τὸ, Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν. Εἴτα, Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς·

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Βασιλεῦ ἀόρατε, ὃ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών. Αὐτός, Δέσποτα, οὐρανόθεν ἐπίδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεικλιότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς· οὐ γὰρ ἐκλίναν σαρκὶ καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν, Δέσποτα, τὰ προκειμένα πᾶσι ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον, κατὰ τὴν ἐκάστου ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλέθσι σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιποροῦσι συνῴδευσον· τοὺς νοσοῦντας ἰάσαι, ὃ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ἐκφωνήσις

Χαίριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τῆ μονογενοῦς
σε Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγα-
θῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός Ἀμὴν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου
κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βα-
σιλείας σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ
Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ
καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ
ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι
ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Εἶτα προσκυνεῖ ὁ Ἱερεὺς, ὁμοίως καὶ ὁ Διάκονος ἐν ᾧ
ἔστι τόπω, λέγοντες μυστικῶς τρίς· Ὁ Θεὸς ἐλάσθητί μοι
τῷ ἀμαρτωλῷ. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Διάκονος ζώννυται καὶ
τὸ Ὠράριον αὐτοῦ σταυροειδῶς. Ὅταν δὲ ἴδῃ τὸν Ἱερεῖα
ἐκτείνοντα τὰς χεῖρας, καὶ ἀπτόμενον τοῦ ἀγίου Ἄρτου,
πρὸς τὸ ποιῆσαι τὴν ἀγίαν Ὑψωσιν, ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς, ὑψῶν τὸν ἀγιὸν Ἄρτον, ἐκφωνεῖ·

Τὰ Ἅγια τοῖς ἀγίοις.

Εἶτα ὁ Διάκονος εἰσέρχεται ἐν τῷ ἀγίῳ Βήματι· καὶ στὰς
ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἱερέως, κρατοῦντος τὸν ἀγιὸν Ἄρτον, λέγει·

Μέλισσον, Δέσποτα, τὸν ἀγιὸν Ἄρτον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, μελίσσας αὐτὸν εἰς μερίδας τέσσαρας, με-
τὰ προσοχῆς καὶ εὐλαθείας, λέγει·

Μελίζεται, καὶ διαμερίζεται ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ με-
λιζόμενος, καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος,
καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀ-
γιαζών.

Καὶ τίθησιν αὐτὰς ἐν τῷ ἀγίῳ Δίσκῳ σταυροειδῶς,
οὕτως·

ΙΣ.
ΝΙ. ΚΑ.
ΧΣ.

Καὶ ὁ Διάκονος δεικνύων σὺν τῷ Ὠραρίῳ
τὸ ἅγιον Ποτήριον, λέγει·

Πλήρωσον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, λαβὼν τὴν ἀνω κεκλιμένην μερίδα, τὴν ἔχουσαν δηλαδὴ τὸ ὄνομα ΙΣ., ποιεῖ σὺν αὐτῇ Σταυρὸν ἐπάνω τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, λέγων·

Πλήρωμα Ποτηρίου, πίστεως, Πνεύματος Ἁγίου.

Καὶ οὕτως ἐμβάλλει αὐτὸν εἰς τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ Διάκονος Ἄμην. Καὶ δεχόμενος ὁ αὐτὸς τὸ Ζέον, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ζέον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογεῖ, λέγων·

Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν Ἁγίων σου, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐγγεῖ τοῦ ζέοντος τὸ ἀρκοῦν σταυροειδῶς, ἔνδον τοῦ ἁγίου Ποτηρίου, λέγοντος τοῦ Ἱερέως·
Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου.

Ὁ Διάκονος·

Καὶ ἀποθέμενος τὸ Ζέον, ἵσταται μικρὸν ἄποθεν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, κλίνας κάτω τὴν κεφαλὴν προσεύχεται, λέγων·
Πιστεύω Κύριε, καὶ ὁμολογῶ· κτλ. καὶ, Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, κτλ.

Καὶ τελευταῖον τὸ,

Μὴ μοι εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα γένοιτο ἢ μετέληψις τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων, Κύριε, ἀλλ' εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Εἶτα, λαβὼν μίαν μερίδα τοῦ ἁγίου Ἄρτου, λέγει·

Τὸ Τίμιον καὶ πανάγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεταδίδοταί μοι (τῷ δεῖν), Ἱερεῖ, εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ οὕτω μεταλαμβάνει τοῦ ἐν χερσὶ, μετὰ φόβου καὶ πάσης ἀσφαλείας. Εἶτα λέγει· Ὁ Διάκονος, πρόσελθε.

Καὶ προσελθὼν ὁ Διάκονος, ποιεῖ μετανοιαὶν εὐλαβῶς αἰτῶν συγχώρησιν· ὁ δὲ Ἱερεὺς, κρατῶν τὸν ἅγιον Ἄρτον,

δίδωσι τῷ Διακόνῳ· καὶ ἀσπασάμενος ὁ Διάκονος τὴν μεταδίδουσαν αὐτῷ χεῖρα, λαμβάνει τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων·

Μετὰ δὸς μοι, Δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ ἅγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει·

(Τῷ δεῖν·) Ἱεροδιακόνῳ μεταδίδοταί σοι τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον, καὶ ἄχραντον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Καὶ ἀπέρχεται ὁ Διάκονος ὀπισθεν τῆς ἱερᾶς Τραπεζῆς· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, προσεύχεται, καὶ μεταλαμβάνει, ὡς ὁ Ἱερεὺς.

Εἶτα, ἀναστὰς ὁ Ἱερεὺς, λαμβάνει ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις μετὰ τοῦ Καλύμματος τὸ ἅγιον Ποτήριον, καὶ μεταλαμβάνει τρίτον ἐξ αὐτοῦ· καὶ οὕτω, ταῖ τε ἴδια χεῖλη, καὶ τὸ ἱερὸν Ποτήριον, τῷ ἐν χερσὶ Καλύμματι ἀποσπογγίσας, καλεῖ τὸν Διάκονον, λέγων·

Διάκονε, πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος ἔρχεται, καὶ προσκυνεῖ ἄπαξ, λέγων· Ἰδοὺ προσέρχομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· καὶ τὸ, Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅλον.

Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Διάκονος (ὁ δεῖνα), τὸ τίμιον, καὶ ἅγιον Αἶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἄφεσιν αὐτῆ ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Μεταλαβόντος δὲ τοῦ Διακόνου, λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Τοῦτο ὕφατο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ.

Τότε, λαβὼν τὸν ἅγιον Δίσκον ὁ Διάκονος, ἐπείνω τῆ ἁγίου Ποτηρίου, ἀποσπογγίζει τῷ ἁγίῳ Σπόγγῳ πᾶν καλῶς, καὶ μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας σκεπάζει τὸ ἅγιον Ποτήριον τῷ Καλύμματι ὁμοίως καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον Δίσκον ἀνατίθεισι τὸν Ἀστέρα, καὶ τὸ Καλύμμα.

Εἶτα ἐπιλέγει τὴν τῆς εὐχαριστίας Εὐχὴν

ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλόθρωπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σε, καὶ ἀθανάτων Μυστηρίων. Ὁρσοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν, στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου τοὺς πάντας, φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαθήματα· εὐχαῖς, καὶ ἰκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Καὶ οὕτως ἀνοίγουσι τὴν Θύραν τοῦ ἁγίου Βήματος. Καὶ ὁ Διάκονος προσκυνήσας ἅπασι, λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἱερέως τὸ ἅγιον Ποτήριον μετὰ εὐλαθείας, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν Θύραν, καὶ ὑψῶν αὐτὸ, δείκνυσι τῷ λαῷ, λέγων· Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως, καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς εὐλογεῖ τὸν λαόν, ἐπιλέγων ἐκφώνως· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ ἐπιστρέφουσιν, ὁ, τε Διάκονος καὶ ὁ Ἱερεὺς, εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Καὶ ὁ μὲν Διάκονος, ἀποθέμενος ἐν αὐτῇ τὸν ἅγιον Ποτήριον, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα·

Ὑψωσον, Δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς θυμιᾷ τρίς, λέγων καθ' ἑαυτόν·

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Εἶτα, λαβὼν τὸν ἅγιον Δίσκον, τίθησιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Διακόνου· καὶ ὁ Διάκονος κρατῶν αὐτὸν μετ' εὐλαθείας, καὶ θεωρῶν ἔξω πρὸς τὴν Θύραν, οὐδὲν λέγων, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἀποτίθησιν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς προσκυνήσας, καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον Ποτήριον, καὶ ἐπιστραφεὶς πρὸς τὴν Θύραν, ὁρᾷ τὸν λαόν, λέγων μυστικῶς.

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν· εἶτα ἐκφωνεῖ Πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἐξελθὼν ὁ Διάκονος, καὶ σταῖς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει· Ὁρθοί· μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀ-

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Θανάτων, ἐπουρανίων, ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ
Μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν εἰρηνικὴν.

Ἐκφωνήσις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-
πομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύμα-
τι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς Ἐν εἰρήνῃ προσέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Ὁπισθάμβωτος.

Ἐκφωνουμένη παρὰ τοῦ Ἱερέως ἔξω τοῦ Βήματος.

Ο εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καὶ ἀγιάζων τῆς
ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγη-
σον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σε
φυλάξον, ἀγίασον τῆς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴ-
κου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ
μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην
τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς Ἱερεῦ-
σι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ Στρατῷ, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ
σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον, ἀ-
νωθὲν ἐστὶ, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φῶτων·
καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀνα-
πέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύμα-
τι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ταύτης δὲ τελεσθείσης, ὁ μὲν Ἱερεὺς εἰσέρχεται διὰ τῶν
ἀγίων Θυρῶν, καὶ ἀπελθὼν ἐν τῇ Προθέσει, λέγει τὴν πα-
ρουσαν Εὐχὴν μυστικῶς.

Τὸ πλήρωμα τῆς Νόμου καὶ τῶν Προφητῶν, αὐτὸς ὑπάρ-
χων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν Πα-
τρικὴν οἰκονομίαν, πληρώσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς
καρδίας ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογία Κυρίου, καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπία. κτλ.

Ἔϊτα· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Λαὸς· Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ὁ δὲ Διάκονος, εἰσελθὼν καὶ αὐτὸς διὰ τοῦ βορείου μέρους, συστέλλει τὰ Ἅγια μετὰ φόβου καὶ πάσης ἀσφαλείας, ὥστε μηδέν τι τῶν ἁγίων λεπτοτάτων ἐπιπεσεῖν, ἢ καταλειφθῆναι, καὶ ἀπονίπτεται τὰς χεῖρας ἐν τῷ συνήθει τόπῳ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐξελθὼν, δίδωσι τῷ λαῷ τὸ Ἀντίδωρον. Ἔϊτα εἰσελθὼν ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι, ἀποδύεται τὴν Ἱερατικὴν στολὴν, λέγων·

Νῦν ἀπολύεις τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ λοιπὰ. Ἔϊτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ τῆ στόματός σου, καθάπερ πυρρὸς, ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκημένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόσομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον β'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Καὶ ποιεῖ Ἀπόλυσιν καὶ προσκυνήσας καὶ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ ἐπὶ πάσιν, ἐξέρχεται.

Τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Σημείωσαι ὅτι αὕτη ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, οὐ λέγεται πάντοτε, ἀλλ' ἐν καιροῖς τεταγμένοις, ἦγουν ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, ἐν τῇ ἀγία καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, ἐν τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, ἐν τῇ Παραμονῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Γεννήσεως, καὶ τῶν Φώτων, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑορτασίμῳ τοῦ ἀγίου Βασιλείου. Ἡ ἐρμηνεῖα δὲ, καὶ ἡ διάταξις ταύτης τῆς Ἱερουργίας, ἡ αὐτὴ ἐστὶ, τῇ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ο Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον Ἄρτον, τὴν τροφήν τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεόν, Ἰησοῦν Χριστόν, ἕξαποσεύλας Σωτῆρα, καὶ Λυτρωτὴν, καὶ Εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου Θυσιαστήριον. Μνημόνευσον ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, τῶν προσενεγκάντων, καὶ δι' οὓς προσήγαγον, καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ Ἱερουργίᾳ τῶν Θείων σου Μυστηρίων. Ὅτι ἡγιασται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά σε, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Τὰ Εἰρηνικά, καὶ αἱ Ἀποκρίσεις, ὡς καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου.

Ὁ Διάκονος

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἵπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἵπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων.

Ἵπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι.

Ἵπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς (ἢ τῆς πόλεως) ταύτης.

Ἵπὲρ εὐκρασίας αἰέρων, εὐφορίας.

Ἵπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως

Ὅτι πρέπει σου πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ὁ Χορός Ἀμήν.

Ἐξ ἄλλου Ἀντιφώνου Α΄ ἢ λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς. Ἐν Ἱερὶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος· οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀφατος· αὐτὸς, Δέσποτα, κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τούτον, καὶ παίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῶν, πλούσια τὰ ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Καὶ ψάλλεται τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον, ἢ τὰ Τυπικά, εἰ ἔστι Κυριακὴ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Διάκονος τὰ Εἰρηνικά· εἰδὲ μὴ ἔστι Διάκονος, λέγει ὁ Ἱερεὺς Ἐἴτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ἐκφωνήσις παρὰ τοῦ Ἱερέως

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου δευτέρου, μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

Καὶ ψάλλει ὁ Χορὸς τὸ δεύτερον Ἀντίφωνον, ἢ τὰ Τυπικά· καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν, λέγει ὁ Διάκονος, ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Ἐπι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ἐκφωνήσις παρὰ τοῦ Ἱερέως

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ μετὰ τὰ Εἰρηνικά, ψάλλει ὁ Χορὸς τὸ τρίτον Ἀντίφωνον, ἢ τοὺς Μοικαρισμοὺς, εἰ ἔστι Κυριακὴ· ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου τρίτου, μυστικῶς.

Οτὰς κοινὰς ταύτας, καὶ συμφώνως ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς, ὁ καὶ δυσι καὶ τρισί, συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος, αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα, πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαριζόμενος.

Ψαλλομένου δὲ παρὰ τῶν Ψαλτῶν τοῦ τρίτου Ἀντιφώνου, ἢ τῶν Μοικαρισμῶν, ὅταν ἔλθωσιν εἰς τὸ Δόξα, ὁ

Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος ποιῶσι, καὶ λέγουσιν, ὡς ἐν τῇ τῆ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ εἶρηται.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταξήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατιάς Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποιήσον σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν, εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Μετὰ τὴν Εὐχὴν, ὁ, τε Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος, καὶ ὁ Χορὸς, τὰ αὐτὰ καὶ ποιῶσι, καὶ λέγουσιν, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Ἱεουργίᾳ.

Εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου,
ἣν ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς λέγει.

Ο Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ Τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφίμ ἀνυμνούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβίμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πόσεως ἐπουρανίᾳ Δυναμίως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ παντὶ σου χαρίσματι κατακόσμησας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀνάξιους δούλους σου, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου Θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν· αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισαγίον Ὑμνον, καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἁγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ἐκφωνῶς

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ταύτης τῆς εὐχῆς τελεσθείσης, καὶ τοῦ Χοροῦ ψάλλοντος, τὸ Δόξα, καὶ νῦν, ὁ, τε Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος ψάλλουσι τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπὰ ποιοῦσιν, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

Εὐχὴ πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Εἰλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόνηρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς, καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς, εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν σε κηρυγμάτων κατανόησιν. Ἐνθεοὶ ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων σε ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν καὶ φρονοῦντες καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Μετὰ ταῦτα ποιοῦσι καὶ λέγουσιν, ὁ, τε Διάκονος καὶ ὁ Ἱερεὺς, ὅσα καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Χρυσοστόμου διατέτανται. Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Διάκονος

Εἰπόμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς.

Κύριε Παντοκράτορ ὁ Θεός.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἰκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Διάκονος

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, καὶ αἰοιδίμων.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων.

Ἐκφώνησις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Τὰ αὐτὰ ὁ Διάκονος, καὶ ἐνταῦθα ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ λέγει.

Εὐξασθε οἱ Κατηχούμενοι.

Οἱ Πιστοὶ, ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων.

"Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς δικαιοσύνης.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ Ἀγίᾳ αὐτοῦ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ.

Οἱ Κατηχούμενοι, ταῖς κεφαλαῖς ὑμῶν.

Εὐχή ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων πρὸ τῆς ἀγίας Ἀναφορᾶς, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν οὐρανοῖς κατοικῶν, καὶ ἐπιβλέπων ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεικλιότας τοὺς ἑαυτῶν αὐχένας ἐνώπιόν σου, καὶ δός αὐτοῖς τὸν ἐλαφρὸν ζυγόν· ποιήσον αὐτοὺς μέλη τίμια τῆς ἀγίας σου Ἐκκλησίας, καὶ καταξίωσον αὐτοὺς τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, εἰς ἐπίγνωσιν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἐκφώνησις.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Μετά τὴν Ἐκφώνησιν, ὁ Ἱερεὺς ἐξαπλοῖ τὸ Εἰλητόν κατὰ τὸ σύνθημα.

Ὁ Διάκονος·

Ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε. Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· μή τις τῶν Κατηχουμένων· Ὅσοι Πιστοὶ,

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν πρώτη, μετὰ τὸ ἀπλωθῆναι τὸ Εἰλητόν, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Σὺ, Κύριε, κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τοῦτο τῆς σωτηρίας μυστήριον· σὺ κατηξίωσας ἡμᾶς, τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, γενέσθαι λειτουργοὺς τοῦ ἁγίου σου Θυσιαστηρίου· σὺ ἰκανώσον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· ἵνα, ἀκατακρίτως στάντες ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, προσάγωμέν σοι θυσίαν αἰνέσεως· Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι. Δός, Κύριε, καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων, δεκτὴν γενέσθαι τὴν Θυσίαν ἡμῶν, καὶ εὐπρόσδεκτον ἐνώπιόν σου.

Εὐχομένου τοῦ Ἱερέως, ὁ Διάκονος λέγει τὰ Εἰρηνικὰ ἔξω τοῦ ἁγίου Βήματος.

Ἔτι, καὶ ἔτι. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, κτλ. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς, ἐκφώνων·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εὐχὴ Πιστῶν δευτέρα, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Θεός, ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς τὴν ταπεινώσιν ἡμῶν, ὁ σῆσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, καὶ ἀμαρτωλοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, κατενώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, σὺ ἐνίσχυσον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· καὶ δός ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν, εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τοῦ

Ἁγίου σου Πνεύματος ἐπὶ τῶν μελλόντων προτίθεσθαι Δώρων.

Εὐχομένου τοῦ Ἱερέως, ὁ Διάκονος λέγει τὰ Εἰρηνικά ἐξω τοῦ ἁγίου Βήματος, ὡς καὶ ἀνωτέρω· καὶ μετὰ τὰ Εἰρηνικά, λέγει ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς·

Ὅπως ὑπὸ τῆ κρατοῦς σε πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς Ἄμην.

Εὐχή, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς, τοῦ Χερουβικοῦ
αἰδομένου.

Ὅδεῖς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς, προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι, Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακονεῖν σοι, μέγα καὶ φοβερόν, καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυναμίεσιν. Ἄλλ' ὅμως, διὰ τὴν ἀφατον καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης, καὶ ἀναιμάκτου Θυσίας τὴν ἱεουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἀπάντων· Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σεραφίμ Κύριος, καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος ἅγιος, καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον· Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ τὸν ἀμαρτωλόν, καὶ ἀχρεῖον δοῦλόν σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηραῖς· καὶ ἐκάνωσόν με, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἀγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέζῃ, καὶ ἱερωγῆσαι τὸ ἅγιον καὶ ἄχραντόν σου Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα. Σὺ γὰρ προσέρχομαι κλίνας τὸν ἑαυτοῦ ἀύχένα, καὶ δέομαί σου· Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐν παιδῶν σου· ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναί σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ Δῶρα

ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων, καὶ προσφερόμενος, καὶ προσδεχόμενος, καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κάινταυθα ὁ, τε Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, τὰ αὐτὰ, καὶ ποιῶσι καὶ λέγουσιν, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Ἱεραουργίᾳ. Τελεσθεισῶν δὲ τῶν εὐχῶν, καὶ τῆς μεγάλης Εἰσόδου, ὁ Διάκονος ἔρχεται ἐν τῷ συνῆθει τόπῳ, λέγων

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Εὐχή τῆς Ἐνδοξομότητος, μετὰ τὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπεζῇ τῶν θείων Δώρων ἀπόθεσιν, ἣν ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν οὐρανίων Μυστηρίων ἀποκάλυψιν· σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων· πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν σοὶ τὴν λογικὴν ταύτην, καὶ ἀναιμάκτον Θυσίαν, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ ἅγιον, καὶ νοερόν σου Θυσιαστήριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς θυσίας, Ἀβραάμ τὰς ὀλοκαρπώσεις, Μωσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερωσύνας, Σαμὴλ τὰς εἰρηνικὰς. Ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι

τὰ Δῶρα ταῦτα ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε· ἵνα κατα-
 ξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σε Θυσιασηρίῳ,
 εὐρώμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν, καὶ φρονίμων οἰκονόμων,
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σε τῆς δικαίας.

Ὁ Διάκονος ὡς ἐν τῇ τῆ Χρυσοσόμῃ Λειτουργίᾳ, λέγει·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, κτλ.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς·

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐ-
 λογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε
 Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
 ὁμολογήσωμεν.

Ὁ Χορὸς· Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
 ὁμοουσίον, καὶ ἀχώριστον.

Ὁ Ἱερεὺς προσκυνεῖ τρίς, λέγων μυστικῶς·

Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχὺς μου· Κύριος ζερέωμά μου,
 καὶ καταφυγή μου, καὶ ρύστης μου.

Καὶ ἀσπάζεται τὰ ἅγια, ὡς εἰσι κεκαλυμμένα.

Ὁ δὲ Διάκονος προσπτύσσεται τὸ Ὠράριον αὐτοῦ,
 καὶ προσκυνεῖ τρίς, καὶ ἐπισυναίπτει ἐκφώνως·

Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς τὸ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀγίου Συμβόλου,
 λέγει ὁ Διάκονος ἐκφώνως·

Στῶμεν καλῶς, σῶμεν μετὰ φόβου, πρόσχωμεν τὴν ἀγίαν.

Ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Χορὸς· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως, ἐστραμμένος πρὸς τὸν λαόν·
 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη
 τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύμα-
 τος, εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν. (Καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν).

Ὁ Χορὸς· Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας (δεικνύων αἶμα
 τῆ χειρὶ).

Ὁ Χορὸς· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ Χορὸς· Ἄξιον καὶ δίκαιον ἐστίν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ὅν, Δέσποτα, Κύριε, Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, προσ-
 κυνητέ, ἄξιον ὡς ἀληθῶς, καὶ δίκαιον, καὶ πρέπον
 τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἀγιωσύνης σε, σέ αἰνεῖν, σέ ὑμνεῖν,
 σέ εὐλογεῖν, σέ προσκυνεῖν, σοὶ εὐχαριστεῖν, σέ δοξάζειν
 τὸν μόνον ὄντως ὄντα Θεόν, καὶ σοὶ προσφέρειν, ἐν καρ-
 δία συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, τὴν λογι-
 κὴν ταύτην λατρείαν ἡμῶν· ὅτι σὺ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡ-
 μῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας. Καὶ τίς ἱκανὸς λα-
 λῆσαι τὰς δυναστείας σου; ἀκουστάς ποιῆσαι πάσας τὰς
 αἰνέσεις σου; ἢ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου ἐν
 παντὶ καιρῷ; Δέσποτα τῶν ἀπάντων, Κύριε οὐρανοῦ καὶ
 γῆς, καὶ πάσης κτίσεως, ὀρωμένης τε καὶ οὐχ ὀρωμένης,
 ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου δόξης, καὶ ἐπιβλέπων ἀβύσσους,
 ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε,
 ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μεγάλου
 Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῆς ἐλπίδος ἡμῶν· ὅς ἐστιν εἰκὼν τῆς
 σῆς ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσότητος, ἐν ἑαυτῷ δεικνύς Σε
 τὸν Πατέρα, Λόγος ζῶν, Θεὸς ἀληθινός, ἡ πρὸ αἰώνων σο-
 φία, ζωὴ, ἀγιασμός, δύναμις, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· παρ' οὗ
 τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐξεφάνη, τὸ τῆς ἀληθείας Πνεῦμα,
 τὸ τῆς υἰοθεσίας χάρισμα, ὁ ἀρράβων τῆς μελλήσεως κλη-
 ρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιὸς δύ-
 ναμις, ἡ πηγὴ τοῦ ἀγιασμοῦ· παρ' οὗ πᾶσα κτίσις λογικὴ
 τε καὶ νοερά, δυναμουμένη, σοὶ λατρεύει, καὶ σοὶ τὴν αἰ-

διον ἀναπέμπει δοξολογίαν, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά. Σὲ γὰρ αἰνοῦσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, καὶ τὰ πολυόμματα Χερουβίμ· σοὶ παρίστανται κύκλῳ τὰ Σεραφίμ, ἐξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ἐξ πτέρυγες τῷ ἐνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατακαλύπτουσι τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ τοὺς πόδας· καὶ ταῖς δυσὶ πετόμενα, κέκραγεν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον, ἀκαταπαύτοις ζόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς·

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κειραγότα, καὶ λέγοντα.

Ὁ Χορὸς Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν ταῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννά ὁ ἐν ταῖς ὑψίστοις.

Κάνταῦθα ὁ Διάκονος τὰ αὐτὰ ποιεῖ, ὡς ἐν τῇ τῆ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ· ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Μετά τούτων τῶν μακαρίων Δυνάμεων, Δέσποτα φιλάθρωπε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμεν, καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ, ὡς ἀληθῶς, καὶ πανάγιος, καὶ οὐκ ἔστι μέτρον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἀγιοσύνης σου, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ὅτι ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπήγαγες ἡμῖν· πλάσας γὰρ τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαθῶν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ εἰκόνι τῇ σῆ, ὁ Θεὸς, τιμήσας, τέθεικας αὐτὸν ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἀθανασίαν ζωῆς, καὶ ἀπόλαυσιν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐντολῶν σου ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ· ἀλλὰ παρακούσαντα σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ κτίσαντος αὐτὸν, καὶ τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως ὑπαχθέντα, νεκρωθέντα τε τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ παραπτώμασιν, ἐξώρισας αὐτὸν ἐν τῇ δικαιοκρίσει σου, ὁ Θεὸς, ἐκ τοῦ Παραδείσου εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ἀπέστρεψας εἰς τὴν γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη, οἰκονομῶν αὐτῷ τὴν ἐκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν, τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου. Οὐ γὰρ ἀπεστράφης τὸ πλάσμα σου εἰς τέλος, ὃ ἐποίησας ἀγαθὲ, οὐδὲ ἐπελάθου

ἔργα χειρῶν σου, ἀλλ' ἐπεσκεψώ πολυτρόπως διὰ σπλάγ-
 χνα ἐλέους σου· Προφήτας ἔξαπέστειλας· ἐποίησας δυνά-
 μεις διὰ τῶν Ἀγίων σου, τῶν κατ' ἐκείστην γενεάν εὐαρε-
 στησάντων σοι· ἐλάλησας ἡμῖν διὰ στόματος τῶν δούλων
 σου τῶν Προφητῶν, προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν μέλλουσαν
 ἔσεσθαι σωτηρίαν· νόμον ἔδωκας εἰς βοήθειαν· Ἀγγέ-
 λους ἐπέστησας φύλακας. Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν
 καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ σου, δι' οὗ καὶ
 τοὺς αἰῶνας ἐποίησας· ὃς, ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης
 σου, καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεώς σου, φέρωντε τὰ
 πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, οὐχ ἀρπαγμὸν
 ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ· ἀλλά,
 Θεὸς ὢν προαιώνιος, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώ-
 ποις συνανεστράφη· καὶ ἐκ Παρθένου ἀγίας σαρκωθείς,
 ἐκένωσεν ἑαυτὸν, μορφὴν δούλου λαβὼν, σύμμορφος γενό-
 μενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα ἡμᾶς συμ-
 μόρφους ποιήσῃ τῆς εἰκότος τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ
 γὰρ δι' ἀνθρώπου ἢ ἀμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον,
 καὶ διὰ τῆς ἀμαρτίας ὁ θάνατος, εὐδόκησεν ὁ μονογενὴς
 σου Υἱός, ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς,
 γενόμενος ἐκ γυναικὸς, τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρ-
 θένε Μαρίας, γενόμενος ὑπὸ νόμον, κατακρῖναι τὴν ἀμαρ-
 τίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ· ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀποθνήσκον-
 τες ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σε· καὶ ἐμπολιτευ-
 σάμενος τῷ κόσμῳ τούτῳ, δούς προστάγματα σωτηρίας,
 ἀποστήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν εἰδῶλων, προσήγαγε τῇ
 ἐπιγνώσει σου τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κτησάμε-
 νος ἡμᾶς ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, βασιλείον ἱεράτευμα,
 ἔθνος ἅγιον· καὶ καθάρισας ἐν ὕδατι, καὶ ἀγιάσας τῷ
 Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θά-
 νατῳ, ἐν ᾧ κατειχόμεθα πεπραμένοι ὑπὸ τὴν ἀμαρτίαν·
 καὶ κατελθὼν διὰ τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν Ἄδην, ἵνα πληρώ-
 σῃ ἑαυτοῦ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς ὀδύνας τοῦ θανάτου·
 καὶ ἀναστὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ὁδοποιήσας πάσῃ σαρ-
 κί, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν καθότι (οὐκ ἦν δυνατόν

κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς), ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ἢ αὐτὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι πρωτεύων· καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανούς, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης σου ἐν ὑψηλοῖς· ὃς καὶ ἔξει ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ Πάθους, ταῦτα, ἃ προτεθείκαμεν, κατὰ τὰς αὐτοῦ ἐντολάς· μελλῶν γὰρ ἐξιέναι ἐπὶ τὸν ἐκούσιον, καὶ αἰοδιμον, καὶ ζωοποιὸν αὐτοῦ θάνατον, τῇ νυκτὶ, ἣ παρεδίδου ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τῆ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἀγίων αὐτοῦ, καὶ ἀχράντων χειρῶν, καὶ ἀναδείξας σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἀγιάσας, κλάσας.

Ἔτα ἐκφώνως·

Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν·

Ὁ Χορὸς ψάλλει· Ἀμήν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς μυστικῶς·

Ὁμοίως καὶ τὸ Ποτήριον ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου λαβὼν, κέρασας, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἀγιάσας·

Ἔτα ἐκφώνως·

Ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ Χορὸς ψάλλει· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς, κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται μυστικῶς·

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὅσῳ γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, καὶ τὴν ἐμὴν ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν, Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτῶ Παθημάτων, τῶ ζωοποιῷ Σταυροῦ, τῆς τριήμερου Ταφῆς, τῆς ἐκ κρῶν Ἀναστήσεως, τῆς εἰς οὐρανούς Ἀνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν σου τοῦ Θεοῦ

καὶ Πατρός Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβεραῖς
 δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

Εἶτα ἐκφώνως·

Τὰ σά ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν, κατὰ πάντα,
 καὶ διὰ πάντα.

Ὁ Χορὸς ψάλλει τὸ, Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
 εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς, κλίνας τὴν κεφαλὴν,

ἐπεύχεται μυστικῶς.

Διὰ τοῦτο, Δέσποτα πανάγιε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ
 καὶ ἀνάξιοι δοῦλοί σου, οἱ καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν
 (οὐ γὰρ ἐποιήσαμεν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς)· ἀλλὰ διὰ τὰ
 ἐλέη σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, οὓς ἐξέχεας πλουσίως
 ἐφ' ἡμᾶς, θαρρόυντες προσεγγίζομεν τῷ ἁγίῳ σου Θυσια-
 στηρίῳ· καὶ προθέντες τὰ ἀντίτυπα τοῦ ἁγίου Σώματος
 καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ πα-
 ρακαλοῦμεν, Ἄγιε Ἄγιων, εὐδοκίᾳ τῆς σῆς ἀγαθότητος,
 ἐλθεῖν τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προ-
 κείμενα Δῶρα ταῦτα, καὶ εὐλογῆσαι αὐτὰ, καὶ ἀγιάσαι,
 καὶ ἀναδεῖξαι.

Ὁ Διάκονος ἀποτίθει τὸ Ῥιπίδιον, ὅπερ ἐκράτει, ἢ
 Κάλυμμα, καὶ ἐργεῖται ἐγγύτερον τοῦ Ἱερέως· καὶ ὑπο-
 κλίνας τὴν κεφαλὴν, δείκνυσι τῷ Ὠραρίῳ τὸν ἅγιον Ἄρ-
 τον, καὶ λέγει μυστικῶς.

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀνισταμένος, σφραγίζει τρίτον τὰ ἅγια
 Δῶρα, λέγων μυστικῶς.

Τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, αὐτὸ τὸ τίμιον Σῶμα τοῦ Κυ-
 ρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν. Καὶ αὐθις ὁ αὐτός.

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον Ποτήριον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς, εὐλογῶν, λέγει·

Τὸ δὲ Ποτήριον τοῦτο, αὐτὸ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ Κυ-
 ρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Διάκονος Ἄμην, Καὶ τρίτον ὁ αὐτός.

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὰ ἀμφοτέρα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸ τρίτον ἀμφοτέρα, λέγει·
Τὸ ἐκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας (1).

Ὁ Διάκονος Ἄμην, Ἄμην, Ἄμην.

Καὶ τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας, τῷ Ἱερεῖ, καὶ εἰπὼν τὸ,
Μνήσθητί μου, ἅγιε Δέσποτα, τοῦ ἀμαρτωλοῦ, μεθίσταται
ἐν ᾧ πρότερον ἴστατο τόπῳ, λαβὼν καὶ τὸ ῥιπίδιον αὐ-
δῆς, ὡς πρότερον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται·

Ἡ μᾶς δὲ πάντας, τὴς ἐκ τοῦ ἐνὸς Ἄρτου καὶ τοῦ Πο-
τηρίου μετέχοντας, ἐνώσαις ἀλλήλοις, εἰς ἐνὸς Πνεύ-
ματος ἁγίου κοινωνίαν, καὶ μηδένα ἡμῶν εἰς κρίμα, ἢ εἰς
κατάκριμα ποιήσαις μετασχεῖν τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ
Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· ἀλλ' ἵνα εὐρωμεν ἔλεον καὶ χά-
ριν μετὰ πάντων τῷ Ἁγίῳ, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστη-
σάντων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν,
Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολο-
γητῶν, Διδασκάλων, καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου, ἐν
πίστει τετελειωμένου.

Ἔτα ἐκφωνῶς·

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐν-
δόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ Χορὸς ψάλλει· Ἐπὶ σοὶ χαίρει.

Ἐν τούτῳ ὁ Διάκονος θυμιᾷ γύρωθεν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν· ὕστερον δὲ μνημονεύει καὶ τὰ Δίπτυχα τῶν νεκοι-
μημένων. Μνημονεύει δὲ καὶ ἑαυτὸν καὶ ὧν βούλεται,
ζώντων καὶ τεθνεώτων.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτι-
στοῦ· τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· καὶ

(1) Τὸ Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ, ἐκ τῆς τοῦ θεοῦ Χρυσ-
στόμου λειτουργίας μεταγραφέν, θεωρούμενον κατὰ σύνταξιν, οὐκ ἔχει χώ-
ραν οὐδεμίαν ἐνταῦθα εἰς τὴν τοῦ Μ. Βασιλείου, ἀλλ' ἐστὶ προσθήκη τολ-
μηρῶς παρὰ τινος γενομένη, ὡς καὶ Νικόδημος ὑπέσημειώσεν ἐν τῷ Πηδαλίῳ
αὐτοῦ (Κανόνι 13. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου).

Ἁγίου (τοῦ δεῖνος), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου, ὧν ταῖς ἰκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν προκεικοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου (ἐνταῦθα μνημονεύει ὀνομαστί καὶ ὧν βυβλεται τεθνεώτων) καὶ ἀνάπαυσον αὐτῆς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Ἐπι σοῦ δεόμεθα· Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀγίας σου Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης, καὶ εἰρηνευσον αὐτήν, ἣν περιεποιήσω τῷ τιμίῳ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ τὸν ἅγιον Οἶκον τοῦτον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τῆ αἰῶνος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν τὰ Δωρά σοι ταῦτα προσκομισάντων, καὶ ὑπὲρ ὧν, καὶ δι' ὧν, καὶ ἐφ' οἷς αὐτὰ προσεκόμισαν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων· ἀμειψαὶ αὐτοὺς τοῖς πλεσίαις σου καὶ ἐπουρανόις χαρίσμασι· χάρισαι αὐτοῖς, ἀντὶ τῶν ἐπιγείων, τὰ ἐπεράνια, ἀντὶ τῶν προσκαίρων, τὰ αἰώνια, ἀντὶ τῶν φθαρτῶν, τὰ ἀφθάρτα. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν ἐρημίαις, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις, καὶ ταῖς ὄποις τῆς γῆς. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν παρθενία, καὶ εὐλαθείᾳ, καὶ ἀσκήσει, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν εὐσεβεστάτων καὶ πιστοτάτων ἡμῶν Βασιλέων, οὓς ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς· ὅπλω ἀληθείας, ὅπλω εὐδοκίας στεφάνωσον αὐτοὺς· ἐπισκίασον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου· ἐνίσχυσον αὐτῶν τὸν βραχίονα· ὑψώσον αὐτῶν τὴν δεξιάν· κράτυνον αὐτῶν τὴν βασιλείαν· ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ βάρβαρα ἔθνη, τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα· χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν καὶ ἀναφαίρετον εἰρήνην· λάλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου, καὶ παντός τοῦ λαοῦ σου· ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, καὶ τῶν ἐν Παλατίᾳ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ παντός τοῦ στρατοπέδου. Τοὺς ἀγαθούς, ἐν τῇ ἀγαθότητί σου διατήρησον· τοὺς πονηροὺς, ἀγα-

Θούς ποιήσον ἐν τῇ χρηστότητί σου. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
 περιεσῶτος Λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέν-
 τῶν, καὶ ἐλέησον αὐτούς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ
 ἐλέους σου. Τὰ ταμεῖα αὐτῶν ἐμπλησον παντὸς ἀγαθοῦ·
 τὰς συζυγίας αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖα διατήρησον· τὰ
 νήπια ἐκθρεψον· τὴν νεότητα παιδαγωγήσον· τὸ γῆρας πε-
 ρικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησαι· τοὺς ἐσκορ-
 πισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε,
 καὶ σύναψον τῇ ἀγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκ-
 κλησίᾳ· τοὺς ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐ-
 λευθέρωσον· τοῖς πλέουσι σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιποροῦσι
 συνόδευσον· χηρῶν πρόσθητι· ὄρφανῶν ὑπεράσπισον· αἰ-
 χμαλώτους ῥύσαι· νοσοῦντας ἴασαι· τῶν ἐν βήμασι, καὶ
 μετάλλοις, καὶ ἐξορίαις, καὶ πάσῃ θλίψει, καὶ ἀνάγκῃ,
 καὶ περιζάσει ὄντων, μνημόνευσον, ὁ Θεὸς, καὶ πάντων
 τῶν δεομένων τῆς μεγάλης σε εὐσπλαγχνίας· καὶ τῶν ἀγα-
 πῶντων ἡμᾶς καὶ τῶν μισούντων, καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡ-
 μῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ παντὸς τῆ Λαῶ
 σου μνήσθητι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπὶ πάντας ἔκχεον
 τὸ πλούσιόν σου ἔλεος, πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν
 αἰτήματα· καὶ ὧν ἡμεῖς οὐκ ἐμνημονεύσαμεν δι' ἄγνοιαν,
 ἢ λήθην, ἢ πλῆθος ὀνομάτων, αὐτὸς μνημόνευσον, ὁ Θεὸς, ὁ
 εἰδὼς ἐκάστου τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν προσηγορίαν, ὁ εἰδὼς
 ἕκαστον ἐν κοιλίᾳ μητρὸς αὐτοῦ. Σὺ γὰρ εἶ, Κύριε, ἡ βοή-
 θεια τῶν ἀβοηθήτων, ἡ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, ὁ τῶν
 χειμαζομένων σωτὴρ, ὁ τῶν πλεόντων λιμῆν, ὁ τῶν νοσέν-
 των ἰατρός· αὐτὸς τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γενοῦ, ὁ εἰδὼς ἕ-
 καστον, καὶ τὸ αἶτημα αὐτοῦ, οἶκον, καὶ τὴν χρείαν αὐτῆ·
 Ῥύσαι, Κύριε, τὴν Πόλιν (ἢ τὴν Μονὴν) ταύτην, καὶ πᾶ-
 σαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, κατα-
 ποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ
 ἐμφυλίου πολέμου.

Εἶτα ἐκφωνεῖ·

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ἡμῶν
 (τοῦ δεῖνος) ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν

εἰρήνη, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Καὶ ὁ Διάκονος λέγει, πρὸς τῇ θύρᾳ ζαῖς·

(Τὸ δεῖνος), Πανιερωτάτου Μητροπολίτου, ἢ Ἐπισκόπου, (ὅστις ἂν ᾖ), καὶ ὑπὲρ τοῦ προσκομίζοντος τὰ ἅγια Δῶρα ταῦτα· κτλ. μέχρι τοῦ, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ ὁ Χορὸς ψάλλει· Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μουσικῶς.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομῶν τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος· συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμελημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ, διὰ τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας, κωλύσης τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σε Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ ταύματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς, τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σε Θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σε, Κύριε· ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλεσίσις σου οἰκτιρμοῖς· εὐκράτους καὶ ἐπωφελεῖς τῆς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι· ὄμβρος εἰρηνικὸς τῇ γῆ πρὸς καρποφορίαν δώρησαι· εὐλόγησον τὸν ζέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου· παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν· σθέσον τὰ φρυάγματα τῶν Ἐθνῶν· τὰς τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· πάντα ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν Βασιλείαν σου, υἱοὺς φωτός, καὶ υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας· τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν. Ἐκφώνως· Καὶ δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ σῶματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἐἶτα ἐπιτρέφει πρὸς τὴν θύραν, καὶ εὐλογῶν, λέγει ἐκφώνως· Καὶ ἔσαι τὰ ἔλεῦ τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ ὁ Διάκονος ἐξέρχεται, καὶ σταῖς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσόστομου Λειτουργίᾳ.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ ἡμᾶς διδάξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξιόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μόλυσμῳ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον ἀγιοσύνην ἐπιτελεῖν ἐν φόβῳ σου· ἵνα, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριστὸν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τῆ Ἁγίας Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν φρικτῶν σου τούτων, καὶ ἐπουρανίων Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ σου· ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν, τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως.

Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεόν, Πατέρα, καὶ λέγειν·

Ὁ Δεὸς τὸ, Παίτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς·

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τῆς ὑποκειλικότατος σοὶ τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς εὐλόγησον, ἀγίασον, ἐνδυναμίωσον, ὀχύρωσον, ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου τούτων, καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν. Ἐκφώνως·

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τῆ μονογενῆς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς·

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ὁ Διάκονος ἐκφώνως· Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως· Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἶτα, τῆς Μεταλήψεως τελεωθεισῆς, καὶ τῶν λοιπῶν γενομένων, ὅσα καὶ ἐν τῇ τοῦ Χρυσσοστόμου Λειτουργίᾳ προεῖρηται, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῇ Μεταλήψει τῶν ἀγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, καὶ ἐπουρανίων σου Μυστηρίων, ἃ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ' εὐεργεσίᾳ, καὶ ἀγιασμῶ, καὶ ἰάσει τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν. Αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, δὸς γενέσθαι ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τῆ ἀγίου Σώματος, καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, εἰς ἀπολογία ἐνπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τῆ φοβεροῦ Βήματος τῆ Χριστοῦ σε.

Ὁ Διάκονος· Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως, καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ Ἱερεὺς· Σῶσον, ὁ Θεὸς κτλ. ὡς ἐν τῇ τῆ Χρυσ. Λειτ.

Ὁ Διάκονος· Ὁρθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων ἐπουρανίων, κτλ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν εἰρηνικὴν.....

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐγὴ Ὁπισθάμβωνος, ἐκφωνουμένη παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ο εὐλογῶν τοὺς εὐλογητάς σε, Κύριε, καὶ ἀγιάζων τῆς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σε, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σε φύλαξον· ἀγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεικῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ· εἰρήνην τῷ κόσμῳ σε δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σε, τοῖς Ἱερεῦ-

σι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ Στρατιῷ, καὶ παντὶ τῷ Λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθῆ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον, ἀνωθὲν ἐστὶ, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τῷ Πατρὸς τῶν φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ ἐν τῷ συστεῖλαι τοῖς Ἁγίοις. Μυστικῶς.

Η "νυσταὶ καὶ τετέλεστα, ὅσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ τῆς σῆς οἰκονομίας Μυστήριον· ἔσχομεν γὰρ τοῦ θανάτου σου τὴν μνήμην, εἶδομεν τῆς Ἀναστάσεώς σου τὸν τύπον, ἐνεπλήσθημεν τῆς ἀτελευτήτου σου ζωῆς, ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀκενώτου σου τρυφῆς, ἧς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι πάντας ἡμᾶς καταξιώσῃσαι εὐδόκησον· χάριτι τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, καὶ τῷ Ἁγίου, καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιῶσι Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ λοιπὰ, ὡς ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

Τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Κυλογήσαντος τῷ Ἱερέως, καὶ τοῦ Προοιματικῆς στιχολογηθέντος, μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τοῖς, Πρὸς Κύριον, ὡς ἔπεται.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ριθ'. 119.

Π ρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου. Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδικῶν, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δοθῆῃ σοι, καὶ τί προστεθῆῃ σοι πρὸς γλώσσαι δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἤ-

κονημένα σὺν τοῖς ἀνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς. Οἷμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σικηνωμάτων Κηδάρ. Πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός. Ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκ'. 120.

Ἡρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δῶψις εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε. Ἴδου, οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ. Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος. Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδόν σου καὶ τὴν ἐξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκβ'. 121.

Εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηνόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σε Ἱερουσαλήμ. Ἱερουσαλήμ οἰκοδομημένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκβ'. 122.

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθνηοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ργ'. 123.

Εὶ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ· εἰ μὴ ὅτι Κύριος, ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπου ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς. Χεῖμαρρὸν διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν· ἄρα διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ὡς σφιδάκιον, ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγίς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκδ'. 124.

Οὐ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὁρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κληρὸν τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις γεῖρας αὐτῶν. Ἀγαθύνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς εὐθέσι τῆ καρδία. Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλίαις, ἀπάξει Κύριος, μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· εἰρήνην ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκε'. 125.

Εν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραϊνόμενοι. Ἐπίσρεψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμαρρῶδες ἐν τῇ νότῳ. Οἱ σπεύροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θηριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο

καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ, ἤξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἶροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.
Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκς. 126.

Εἴαν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐἴαν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶ τὸ ὀρθρίζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης· ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον. Ἴδου, ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦ. Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναχθέντων. Μακάριος, ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνηθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκζ. 127.

Μακάριοι πάντες, οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόρους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπελος εὐθηνούσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοὶ σου, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλω τῆς τραπέζης σου. Ἴδου, οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σε. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρκη. 128.

Πλεοναίεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ. Πλεοναίεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένους ἁμαρτωλῶν. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντές Σιών. Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη. Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ περιζών, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παροίγοντες· Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ριθ'. 129.

Εκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσαίησεν τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὦτά σε προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρλ'. 130.

Κύριε, σὺχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, εἰδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· εἰδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, εἰδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἔταπεινοφρόνου, ἀλλὰ ὑψωσα τὴν ψυχὴν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὠδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρλα'. 131.

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΐξαστο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνώμα αἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, εἰ δώσω ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφαίροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, ἕως οὗ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνώμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῆ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ, καὶ ἡ κιθωτός τοῦ ἁγιάσματος σου. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρπῆ

τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν. Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων, τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυΐδ, ἠτάμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμαί μου.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρλβ'. 132.

Κ'δοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαΐνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρῶν· τὸ καταβαΐνον ἐπὶ τὴν ὠάν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὡς δρόσος Ἀερμῶν, ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών. Ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζῶν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὡδὴ τῶν Ἀναβαθμῶν. Ψαλμὸς ρλγ'. 133.

Κ'δοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸς καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλουῖα, γ'.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στιχ. ε' καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δέσ, τὸ Μαρτυρικὸν ἀπαξ, τὰ τρία Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῆς Μηναιῶν τὰ τρία, εἰς δ'. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοδοκίον, ἢ Σταυροθεοδοκίον.

Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν ὥραν μὴ εὐρεθῇ Τριῳδίου, λέγε τὰ παρόντα. Στιχηρὸν Ἰδιόμελον· Ἦχος α'.

Τὴν πνευματικὴν ἀδελφοί, ἀναλαβόντες νηστείαν, τῇ γλώσσει μὴ λαλεῖτε τὰ δόλια, μηδὲ τίθεσθε πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ εἰς σκάνδαλόν· ἀλλὰ τῇ μετανοίᾳ φαι-

δρύναντες, τὴν τῆς ψυχῆς λαμπάδα τοῖς δάκρυσι, βοήσωμεν τῷ Χριστῷ· Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς, οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπέδεξάτο· ὑμῖν ἠνοίγησαν, Παραδείσου πύλαι, καὶ ἐντὸς γενόμενοι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε. Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἦχος δ' αὐτός.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Νηστείαν ποθήσωμεν ψυχῆς, πάθη χαλεπώτατα, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, καταμαραίνουσαν, καὶ ἐν Θεοῦ πράξεις, πράττειν ἐνισχύουσαν, καὶ νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἀναπέμπουσαν, καὶ τὴν συγχώρησιν, προξενούσων ἡμάρτομεν, δωρουμένην, ἐκ Θεοῦ οἰκτίρμονος.

Απαντα τὸν βίον μου αἰσχροῦς, δαπανήσας Κύριε, μετὰ πορνῶν ὁ ταλαίπωρος, ὥσπερ ὁ Ἄσωτος, κατανύξει κρᾶζω· Πάτερ ἐπουράνιε, ἡμάρτηκα, ἰλάσθητι, σῶσόν με καὶ μὴ ἀπώσῃ με, ἐμαυτὸν ἐκ σοῦ μακρύναντα, καὶ ἐνθίοις, ἔργοις νῦν πτωχεύσαντα.

Ἔτερα, Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Δίδου μοι κατανύξιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ τοῦ βίου διόρθωσιν, εἰς πάθη τοῦ σώματος, νῦν βεβυθισμένῳ, καὶ μεμακρυσμένῳ, ἐκ σοῦ Θεέ Παμβασιλεῦ, καὶ μηδαμόθεν ἐλπίδα ἔχοντι· καὶ σῶσόν με τὸν ἄσωτον, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μωσῆς ὁ Θεσπέσιος, διὰ νηστείας τεθέαται, καθαρθεῖς τὸν ποθούμενον· τοῦτον οὖν ζηλώσασα, ταπεινὴ ψυχὴ μου, σπεῦσον ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἐγκρατείας τῶν κακῶν, ἐκκαθαρθῆναι, ὅπως τὸν Κύριον, δίδόντα σοι τὴν ἄφεσιν, καὶ ἰλασμόν καὶ τὴν λύτρωσιν, θεωρήσης, ὑπάρχοντα, ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰσόδος. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ἦλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός;

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ζ'. 6.

Νῶε ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, καὶ ὁ κατακλυσμός τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰσήλθε δὲ Νῶε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Κιβωτόν, διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ. Καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν θηρίων, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς, δύο δύο εἰσήλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν Κιβωτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τῆ λαῖ αὐτῆ.

Στίχ. Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. θ'. 12.

Γιὲ, εἰς σοφὸς γένη σεαυτῷ, σοφὸς ἔσῃ καὶ τῷ πλησίον σου· εἰς κακὸς ἀποβῆς, μόνος ἀντλήσεις τὰ κακὰ. Γιὸς πεπαιδευμένος, σοφὸς ἔσται· τῷ δὲ ἄφρονι, διακόνῳ χρήσεται. Ὃς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, οὗτος ποιμανεῖ ἀνέμους, ὁ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρνεα πτερωτά· ἀπέλιπε γὰρ ὁδούς τοῦ ἑαυτοῦ ἀμπελώνος, τοὺς δὲ ἄξονας τῆ ἰδίου γεωργίου πεπλάνηται. Διαπορεύεται δὲ δι' ἀνυδρου, καὶ γῆν διατεταγμένην ἐν διψώδεσι, συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν. Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα, ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται, ἣ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνῃ. Ἐκάθισεν ἐπὶ θύρας τῆ ἑαυτῆς οἴκου, ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν ταῖς πλατείαις, προσκαλουμένη τοὺς παριόντας ὁδόν, τοὺς κατευθύνοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. Ὃς ἐστὶν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρονήσεως παρακελεύομαι, λέγουσα· Ἄρτων κρυφίων ἠδέως ἄψασθε, καὶ ὕδα-

τος κλοπῆς γλυκεροῦ. Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν, ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ἄδου συναντᾷ. Ἄλλὰ ἀποπήδησον, μὴ ἐγγρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ αὐτῆς, μηδὲ ἐπιστήσης τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν· οὕτω γὰρ διαθήσῃ ὕδωρ ἀλλότριον· ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπίσχου, καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς, ἵνα πολὺν ζήσης χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Εἶτα το, Κατευθυνθήτω. Καὶ καθεξῆς ἡ Θεῖα
Λειτουργία πῶν Προηγιασμένων.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

Τῆ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστῇ ὅτι μέλλει ὁ Ἱερεὺς ποιῆσαι Προηγιασμένην Λειτουργίαν, ἐν τῇ Προσκομιδῇ τῆς Κυριακῆς, ποιῶν ὡς συνήθες· καὶ μετὰ τὸ περικόψαι τὸν πρῶτον Ἄρτον καὶ κεντῆσαι, περικόπτει καὶ τοὺς ἑτέρους Ἄρτους, λέγων εἰς ἕνα ἕκαστον τὸ, Εἰς ἀνάμνησιν· Ὡς πρόβατον· Θύεται· καὶ τὸ, Εἰς τῶν σφραγιωτῶν. Εἶδ' οὕτως ἐγγίξει ἐκ τῷ ἀγίῳ Ποτηρίῳ οἶνον καὶ ὕδωρ, λέγων τὰ συνήθη, καὶ συγκαλύπτει αὐτὰ μετὰ τῶν ἱερῶν Καλυμμάτων, καὶ θυμῶν, λέγων τὴν Εὐχὴν τῆς Προθέσεως· καὶ οὕτως ἀρχεται τῆς Θεῖας Λειτουργίας, καὶ ἐκπληροῖ αὐτήν, ὡς ἔθος.

Ὅτι δὲ μέλλει σφραγίσαι τοὺς Ἄρτους, λέγει· Ποίησον τὸν μὲν Ἄρτον τοῦτον, ἐνικῶς, ὡς εἰς ἐστὶν ὁ Χριστός· οὐχ' ὡς τινες ἀμαθῶς λέγουσι, τοὺς Ἄρτους τούτους· καὶ ὅτε μέλλει ὑψῶσαι, ὑψοῖ ἔλους ὄμου, καὶ μελίζει τὸν προσκομιζόμενον πρῶτον Ἄρτον, καὶ τίθει τὴν Μεριδὰ ἐν τῷ ἀγίῳ Ποτηρίῳ, καὶ ἐγγίξει καὶ τὸ Ζέον, ὡς ἔθος. Εἶτα, λαβὼν τὴν ἀγίαν Λαβίδα μετὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, βάφει αὐτήν ἐν τῷ ἀγίῳ Αἵματι· τῇ δὲ ἀριστερᾷ χειρὶ λαμβάνει ἕκαστον Ἄρτον, καὶ εἰσφέρει τὴν ἀγίαν Λαβίδα, μετὰ τοῦ ἀγίου Αἵματος βεβαρμένην, καὶ ἐγγίξει αὐτήν ἐν τῷ ἀγίῳ Ἄρτῳ σταυροειδῶς ἐν τῷ μέρει,

ἐν ᾧ ἐχαράχθη ὁ Σταυρός ὑπὸ τὴν ψίχα, καὶ ἀποτίθῃσι τοῦτον ἐν τῷ Ἀρτοφορίῳ. Εἶτα λαμβάνει καὶ τοὺς ἑτέρους, καὶ ποιῆ ὡσαύτως εἰς ἕνα ἕκαστον, καὶ συστέλλει αὐτοὺς πάντας ἐν τῷ Ἀρτοφορίῳ. Ἐπειτα εὐχεται, ὡς σὺνήθε, καὶ μεταδίδοται, καὶ ἐκπληροῖ τὴν Σείαν Μυσταγωγίαν κατὰ τὸ διατεταγμένον.

Ὅτε δὲ μέλλει ἱερουργῆσαι Προηγιασμένην, εἰσελθὼν ἐν τῷ Ἱερατεῖῳ, ἐνδύεται τὴν Ἱερατικὴν στολὴν, σφραγιζὼν καὶ ἀσπαζόμενος μόνον, μηδὲν δὲ ἐπιλίγων, εἰμὴ, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, εἰς ἕν ἕκαστον τῶν ἐνδυμάτων. Καὶ λαβὼν ὁ Διάκονος καιρὸν, ἐξέρχεται· ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς· καὶ εὐθὺς ὁ Ἐκκλησιάρχης τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ. καὶ λέγεται ὁ Προσικιακὸς Ψαλμὸς· ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὰς Εὐχὰς τοῦ Λυχνικοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ψαλμοῦ, λέγεται ἡ Συναπτὴ παρὰ τοῦ Διακόνου· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν τὰ, Πρὸς Κύριον, γινομένων καὶ μετανοιῶν εἰς τὸ, Ἀλληλουΐα. Ἐν ἑκάστῳ δὲ Ἀντιφώνῳ, γίνεται Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Διακόνου καὶ ἡ Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως. Ἀρξαμένης δὲ τῆς στιχολογίας ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐν τῇ ἀγίᾳ Προθίσει, καὶ λαβὼν τὸν προηγιασμένον Ἄρτον ἐκ τοῦ Ἀρτοφορίου, τίθησιν αὐτὸν μετ' εὐλαβείας πολλῆς ἐν τῷ ἀγίῳ Δίσκῳ, βαλὼν, καὶ εἰς τὸ ἅγιον Ποτήριον οἴνου καὶ ὕδωρ, συνθήσασιωπῶν, καὶ μηδὲν λέγων· καὶ λαβὼν Συμίαμα, Συμιᾶ τὸν Ἀστερίσκον καὶ τὰ Καλύμματα, καὶ περικαλύπτει αὐτὰ, μηδὲν ἔλως λαλῶν, μήτε Εὐχὴν τῆς Προθίσεως, κἄν καὶ ἐν τισιν εὔρηται, ἀλλ' ἢ μόνον τὸ, Δί εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων· προηγιασμένη γάρ ἐστι καὶ τετελειωμένη αὕτη ἡ Θυσία. Μετὰ δὲ τὸ Καθίσμα, τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς τὸν Ἦχον τοῦ Ἰδιομέλου τῆς ἡμέρας, ἰστώμεν δὲ Στίχ. ἰ. καὶ δευτεροῦμεν τὸ Ἰδιόμελον· εἶτα τὸ Μαρτυρικόν, τὰ τρία Προσόμοια τοῦ Τριφιδίου, καὶ τὰ γ. τοῦ Μηναιίου δευτεροῦντες τὸ ἐν Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Εἰσοδος, ἄνευ Εὐαγγελίου.

Ὅτε δὲ μέλλει εἰπεῖν Εὐαγγέλιον, ἤγουν, εἰς τὴν Εὐρεσιν τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, καὶ τῇ μεγάλῃ Ἑβδομάδι, τότε εἰσοδεῖ μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ Διάκονος, Σοφία, ὀρθοί· τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Ὁ Διάκονος· Πρὸς χωμεν. Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Προκείμενον, καὶ τὴν Γένεσιν· εἶτα τὸ δεύτερον Προκείμενον. Καὶ μετὰ τοῦτο ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος· Κελεύσατε. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, λαβὼν τῇ δεξιᾷ χειρὶ Θυματόν, καὶ μανουάλιον μετὰ κηροῦ, ἰσταται ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης, καὶ σφραγιζὼν Σταυρὸν, λέγει· Σοφία,

ὀρθοί. Εἶτα στραφεῖς πρὸς τὸν λαόν, λέγει· Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι. Ὁ Ἀναγνώστης· Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, λέγει ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη ἦ σοι. Ὁ Διάκονος· Σοφία. Ὁ Ψάλτης, τὸ, Κατευθυνθήτω, μετὰ τῶν Στίχων (1). Στίχ. α'. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου. Στίχ. β'. Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῶ στόματί μου. Στίχ. γ'. Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου. Καὶ μετὰ ταῦτα, ποιῶμεν μετανοίας γ'. Εἶτα ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενή, κτλ.

Εἰς δὲ τὴν μεγάλην Εἰσοδον, τὸ, Νῦν αἱ Δυνάμεις· ἡ δὲ Εὐχὴ τοῦ Χερουβικῆ οὐ λέγεται, ἀλλὰ θυμιῶν ὁ Ἱερεὺς, λέγει κατ' ἑαυτὸν τὸν Πεντηκοστόν· καὶ μετὰ τὴν πρόοδον τῶν ἁγίων Δώρων, πληρουμένου τοῦ, Νῦν αἱ Δυνάμεις, βάλλομεν Μετανοίας τρεῖς ἀσκεπεῖς ὄντες· αἶρει δὲ ὁ Ἱερεὺς τὰ Καλύμματα ἐκ τῶν ἁγίων Δώρων, καὶ σκεπάζει αὐτὰ μετὰ τοῦ Ἀέρος. Ὅταν δὲ μέλλῃ ὑψώσει τὸν ἅγιον Ἄρτον, οὐκ ἀνακαλύπτει τὰ Ἅγια, ἀλλ' ἔτι κεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων Δώρων, εἰσάγει ὁ Ἱερεὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ δεξιὰ πολλῶ, καὶ ἄπτεται τοῦ θείου Ἄρτου μετ' εὐλαθείας καὶ φόβου. Λέγοντος δὲ τοῦ Διακόνου, Πρόσχωμεν, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Τὰ Προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίους.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἔθος.

(1) Κατὰ τὸ κοινῶς ἐπικρατοῦν ἔθος τὴν σήμερον, ἔντε τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις, καὶ ταῖς κατὰ πόλιν καὶ χώραν ἀγίαις τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαις, μετὰ τὴν τῆς Παροιμίας συμπλήρωσιν, αὐτὸς ὁ Ἱερεὺς ἀρχεται ἀμέσως ψάλλειν τὸ, Κατευθυνθήτω, ἐντὸς τοῦ Βήματος, ἰστάμενος κατενώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν. Εἶτα, λέγοντος αὐτοῦ τοὺς Στίχους, ψάλλουσι τὸ αὐτὸ ἔξωθεν καὶ οἱ Χοροί. Ἐσχάτου δὲ πάλιν ἐπαναλαβῶν ὁ Ἱερεὺς τὸ αὐτὸ μέχρι τοῦ, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, αὐτὸς μὲν στραφεῖς ἔπειτα θυμιᾷ τὸν λαόν, ἐκ τῶν Βημοθύρων, τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ ἴμνου ἀποπληροῦσιν οἱ Χοροί.

1501

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ.

Ὁ Διάκονος λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ὁ Προοιμιανὸς παρὰ τοῦ ταχθέντος Μοναχοῦ· καὶ μετὰ τὸν Προοιμιανόν, λέγει τὰ Εἰρηνικά· ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων.

Ἐπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι.

Ἐπὲρ τῆς (πολεως ἢ) ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἐπὲρ εὐκрасίας ἀέρων, εὐφορίας.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. κτλ.

Ἐκφωνῶν ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ἐἶτα ἀναγνωστικῶν τῶν Ψαλμῶν, λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς τὰς Εὐχάς.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου α΄.

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε καὶ πολυέ-
 λее, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν, καὶ πρόσχεσ τῇ
 φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς
 ἀγαθόν· ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι
 ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ
 φοβεῖσθαι τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον· διότι μέγας εἶ σὺ,
 καὶ ποιῶν θαυμάσια. Σὺ εἶ Θεὸς μόνος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅ-
 μοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε· δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν
 ἰσχυΐ, εἰς τὸ βοηθεῖν, καὶ παρακαλεῖν, καὶ σώζειν πάν-
 τας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον.

Ὁ Διάκονος, μετὰ τὸ Δόξα Πατρί.

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ
 δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρός. κτλ. Ὁ Χορὸς Ἀμὴν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου β΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ
 σου παιδεύσης ἡμᾶς· ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κα-
 τὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν
 ἡμῶν, ὁδηγῶν ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θαλήματός σου. Φώτισον
 τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς
 σῆς ἀληθείας· καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρού-
 σης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν
 χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου,
 καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Ὁ Διάκονος, μετὰ τὸ Δόξα Πατρί.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς

Ὅτι ἀγαθὸς, καὶ φιλόνηθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ
 τὴν δόξαν ἀνκαπέμπομεν, τῷ Πατρί. κτλ.

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἀντιφώνου γ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνης ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου· ἀλλὰ χάρισται ἡμῖν, ὁ Θεὸς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θελήματό σου.

Ὁ Διάκονος, μετὰ τὸ Δόξα Πατρί.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλεται τὸ, Κύριε ἐκέκραξα· καὶ ὁ Διάκονος θυμῶν κατὰ τὴν τάξιν. Καὶ μετὰ ταῦτα, γίνεται ἡ Εἴσοδος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ.

Εὐχὴ τῆς Εἰσόδου, μυστικῶς.

Εσπέρας, καὶ πρωῒ, καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν, καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, φιλόθρωπε Κύριε· Κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν· μὴ καταισχύνης ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰπόντος δὲ τοῦ Χοροῦ τὸ τελευταῖον Τροπαίριον, λέγει ὁ Διάκονος, ἢ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν

Σοφία, ὀρθοί.

Καὶ ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Προκείμενον, καὶ τὴν Γένεσιν· καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν ταύτης, κρατῶν ὁ Ἱερεὺς τὴν λαμπάδα μετὰ τοῦ θυμιατηρίου ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, λέγει ἐκφώνως·

Σοφία, ὀρθοί· Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι (Ὅρα ὀπισθεν).
Καὶ ὁ Ἀναγνώστης λέγει καὶ τὴν Παροιμίαν.

Μετὰ δὲ τὸ, Κατευθυνθήτω, λέγει ὁ Διάκονος·

Ἐἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεός.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα, κτλ.

Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἱεσεΐας, μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, τὴν ἐκτενὴ ταύτην ἱεσεΐαν πρόσδεξαι παρά τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπειδεχόμενον τὸ παρά σου πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί· κτλ.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος·

Ἐὔξασθε οἱ Κατηγούμενοι. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Οἱ Πιστοί, ὑπὲρ τῶν Κατηγουμένων.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσει.

Κατηγήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ.

Οἱ Κατηγούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν Κατηγουμένων
μυστικῶς.

Ο Θεός ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς Κατηγουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτὸς τῆς παλαιᾶς πλάνης,

καὶ τῆς μεθοδείας τῆ ἀντικειμένου· καὶ προσκάλεσαι αὐ-
τοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, φωτίζων αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς
καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σε
ποιίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

Ἐκφώνως·

Γ'να καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλο-
πρεπὲς ὄνομά σε τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. Ὁ Διακόνος·

Ὅσοι Κατηγούμενοι, προέλθετε· οἱ Κατηχέμενοι προέλθε-
τε· ὅσοι Κατηγούμενοι, προέλθετε· μήτις τῶν Κατηχου-
μένων· Ὅσοι Πιστοὶ,

Ἔ'τι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ταῦτα μάλιστα λέγονται μετὰ τῆς Τρίτης τῆς τεταρτῆς Ἑβ-
δομάδος, καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν α. Εὐχὴν τῶν Πιστῶν·

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰνετὸς κτλ. (ἄρα ἔμπροσθεν).

Ἀπὸ δὲ τῆς δ' τῆς Μεσονηστήμου, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ,

Γ'να καὶ αὐτοὶ, τὰ περὶ τῶν Κατηχουμένων Διακονικὰ
λέγονται μετὰ προσθηκῆς οὕτως·

Ὅσοι Κατηγούμενοι, προέλθετε· οἱ Κατηχέμενοι, προέλθε-
τε· ὅσοι πρὸς τὸ Φῶτισμα, προέλθετε· Εὐξασθε οἱ πρὸς τὸ
Φῶτισμα· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Οἱ Πιστοὶ, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον Φῶτισμα εὐτρεπι-
ζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς καὶ ἐνδυνα-
μώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῶ γνώσεως, καὶ εὐσεβείας, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῶ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς
παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύ-
ματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυ-
ρίου δεηθῶμεν.

Χαρίσθαι αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς Πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Συγκαταριθμῆσθαι αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἐκλεκτῇ ποίμνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφυλάξον αὐτοὺς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ πρὸς τὸ Φῶτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον Φῶτισμα εὐτρεπιζομένων μυστικῶς.

Επίφανον Δείσποτα τὸ πρόσωπόν σου, ἐπὶ τοὺς πρὸς τὸ ἅγιον Φῶτισμα εὐτρεπιζομένους, καὶ ἐπιποθοῦντας τὸν τῆς ἁμαρτίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι· καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν· βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ Πίστει· στηρίξον ἐν ἐλπίδι· τελείωσον ἐν ἀγάπῃ· μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀνάδειξον, τοῦ δόντος ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐμφῶως

Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς Ἀμήν. Ὁ Διοικῶν

Ὅσοι πρὸς τὸ Φῶτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ Φῶτισμα προέλθετε· Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· μήτις τῶν Κατηχουμένων· Ὅσοι Πιστοί.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔως ὅδε τὰ ἀπὸ τῆς δ' τῆς Μεσονησιτίμου.

Εὐχὴ Πιστῶν ἁ. μυστικῶς.

Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰνετὸς, ὁ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σε θανάτῳ, εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας· καὶ ὄφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίθματος, ἢ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ῥημάτων ἀπρεπῶν.

Ἀγγισον ἡμῶν τὰ χεῖλη, τὰ αἰνοῦντά σε Κύριε· ταῖς χεῖρας ἡμῶν ποιήσον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα· πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον. κτλ. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, κτλ.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Εὐχὴ Πιστῶν β. μυστικῶς.

Δέσποτα ἅγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζῃ, ὑπὸ πλήθους Στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι· ἵνα δι' αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτός, καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, κτλ. Σοφία.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται τό. Νῦν αἱ Δυνάμεις. Καὶ γίνεται ἡ Εἰσοδος τῶν ἁγίων. Μετὰ δὲ τὴν Εἰσοδὸν λέγει·

Ὁ Διάκονος·

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἐπὲρ τῶν προτεθέντων, καὶ προαγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νερὸν αὐτοῦ Θυσιασῆριον, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν, καὶ τὴν δωρεάν τῆ ἀγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυθθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς·

Ὁ δὲ Τερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς·
Ο τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ᾧ οἱ θσαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοὶ ὁ τὴν διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν, καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλὴν σου φιλοανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τῆ Λαῆ ἀγνοημάτων· αὐτός, ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαισία, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἐπίθε εἰς ἡμᾶς τοὺς τῷ ἁγίῳ τῆτῳ Θυσιασῆριῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων· καὶ πάσης ἡμᾶς, καὶ τὸν πιστόν σου Λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἀγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἀγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ· ἵνα ἐν καθαρῷ συνειδότι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ πεφωτισμένῃ καρδίᾳ, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἀγιασμάτων, καὶ ὑπ' αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· Ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ· ὅπως ἐνοικῆσεν ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατήσεν τοῦ Λόγου σου Κύριε, γενώμεθα ναὸς τῆ παναγίας καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λευκωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης· καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πασὶ τοῖς Ἁγίοις σου, τοῖς ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστήσασιν.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτῆς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ἐκφώνησις ὑπὸ τοῦ Ἱερέως

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι, σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεόν, Πατέρα, καὶ λέγειν.

Ὁ Λαός, τὸ Πάτερ ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ αὐτός· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Ὁ Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγγνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐπίδε εὐσπλάγγνῳ ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν Λαόν σου, καὶ φύλαξόν αὐτόν· καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς, ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σε τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρά σου πλοῦσιον ἔλεος.

Ἐκφώνως

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, κτλ. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἔπειτα ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Πρόσχε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασι-

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

λαίας σου, καὶ ἔλθέ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ, μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Μετὰ δὲ τὴν Κύχην, ὁ, τε Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος προσκυνοῦσι τρίς, λέγοντες· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἐπιεκαλυμμένων ὄντων τῶν θείων Δώρων, βαλὼν τὴν χεῖρα, ἀπτεται τῆ ζωοποιᾷ Ἄρτι μετ' εὐλαβείας, καὶ φόβου πολλοῦ· καὶ λέγοντος τοῦ Διακόνου.

Πρόσχωμεν.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς·

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Εἶτα ἀνακαλύψας αὐτὰ, ἐκπληροῖ τὴν μεταλήψιν τῶν θείων Δώρων. Τῆς δὲ μεταλήψεως τελειωθείσης, καὶ τῶν ἁγίων Λειψάνων ἐν τῷ ἁγίῳ Ποτηρίῳ ἀποσπογγισθέντων, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων Θεῷ, ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ δεόμεθά σε, Δέσποτα φιλόθρωπε· Φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερυγῶν σου· καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς Βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ὁ Διάκονος·

Ὅρθοι μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν.

Ἐκφώνησις, ὑπὸ τοῦ Ἱερέως·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχή Ὁπισθ' ἀμβωνός, ἡ ἀποστολή
Ἐκφωνουμένη παρά τοῦ Ἱερέως.

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πάσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου πρόνοιαν, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως· ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νησείας ἐκτελέσαι, τὴν Πίσιν οἰδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν. Ὅτι ἠυλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχή ἐν τῷ συστειλαί τὰ Ἅγια,
μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σὺνάψον τῇ λογικῇ σου ποιίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου. νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Χορὸς λέγει τοὺς Ψαλμοὺς, τό. Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ τό, Ὑψώσω σε, ὁ Θεὸς μου, ὁ Βασιλεὺς μου.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Ἀπόλυσιν ὡς συνήθες. Ἐἵτα ἐξελθὼν, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, δίδωσι τὸ Ἀντιδωρον.

Τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων.

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΛΕΧΩ

Τῆ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως τοῦ Παιδίου αὐτῆς.

Ποιῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸν· Τρισάγιον· τὸ, Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν·
Ὅτι σοῦ ἔστι. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἶτα·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε παντοκράτορ, ὁ ἰώμενος πάσαν νόσον, καὶ πάσαν μαλακίαν, αὐτὸς καὶ τὴν παροῦσαν τὴν σήμερον τέξασαν δούλην σου (τὴν δε) ἴασαι, καὶ ἀνάστησον αὐτὴν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς ἐπίκειται· ὅτι κατὰ τὸν τοῦ Προφήτου Δαυὶδ λόγον, ἐν ἀνομίαις συνελήφθημεν, καὶ διὰ ῥύπου πάντες ἐσμέν ἐνώπιόν σου. Φύλαξον ταύτην, καὶ τὸ παρὸν Νήπιον, ὃ ἔτεκε· σκέπασον αὐτὴν ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερυγῶν σου, ἀπὸ τῆς σήμερον, μέχρι τῆς ἐσχάτης αὐτῆς τελειώσεως· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ὡς νήπιον ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, καὶ ὡς βρέφος ἀναδειχθεὶς· αὐτὸς καὶ τὴν παροῦσαν δούλην σου, τὴν σήμερον τέξασαν τὸ παρὸν Παιδίον, ἐλέησον, καὶ συγχώρησον τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια αὐτῆς πταίσματα· καὶ διαφύλαξον αὐτὴν ἀπὸ πάσης τοῦ διαβόλου τυραννίδος· καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κνηθὲν Νήπιον, διατήρησον ἀπὸ πάσης φαρμακείας, ἀπὸ πάσης χαλεπότητος, ἀπὸ πάσης ζάλης τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν, ἡμερινῶν τε καὶ νυκτερινῶν· ταύτην δὲ διατήρησον ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρά σου, καὶ δὸς αὐτῇ ταχινὴν ἐξανάστασιν, καὶ τοῦ ῥύπου κάθαρον, καὶ τοὺς πόνας θεράπευσον, καὶ ῥῶσιν, καὶ εὐρωστίαν ψυχῇ τε καὶ σώματι δώρησαι· καὶ δι

Ἀγγέλων φαιδρῶν καὶ φωτεινῶν ταύτην περίθαλψον, καὶ περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων πνευμάτων. Ναὶ, Κύριε, ἀπὸ νόσου καὶ μαλακίας, ἀπὸ ζήλου καὶ φθόνου, καὶ ὀφθαλμῶν βασκανίας, καὶ ἐλέησον αὐτήν καὶ τὸ Βρέφος, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος· καὶ καθάρισον αὐτήν ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ ῥύπτου, καὶ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων σπλαγχνικῶν ἐνοχλήσεων, καὶ ἔξαξον αὐτήν, διὰ τῆς ταχινῆς σου ἐλεημοσύνης, ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι εἰς ἐπανόρθωσιν· καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς κληθὲν Νήπιον ἀξίωσον προσκυνῆσαι τὸν ἐπίγειον Ναόν, ὃν ἠτοίμασας εἰς τὸ δοξολογεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Ὅτι πρέπει σοὶ πάσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας κατελθεῖν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ γεννηθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, ὁ γινώσκων τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (τῇ δε), τῇ τεξάσῃ σήμερον, κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου· σὺ γὰρ εἶπας Κύριε· Ἀυξάνεσθε, καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου δεόμεθα, καὶ θαρρόντες διὰ τῆς ἀνεξικάκου σου φιλάνθρωπίας, φόβῳ βοῶμεν πρὸς τὸ τῆς Βασιλείας σου ἅγιον ὄνομα· Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε τὴν ἀσθενεῖαν ἡμῶν τῶν καταδίκων, καὶ συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (τῇ δε), καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ, ᾧ ἐγεννήθη τὸ Παιδίον· καὶ τοῖς ἀψαμένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐνθάδε εὐρισκόμενοις πασίν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον· ὅτι μόνος ἔχεις ἐξουσίαν ἀφιέναι ἀμαρτίας· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

Εἰς τὸ κατασφραγίσαι Παιδίον, λαμβάνον ὄνομα τῆ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ.

Ἰστέον δὲ, ὅτι τῆ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν γέννησιν, προσάγεται ἐν τῷ Ναῷ τὸ Βρέφος παρὰ τῆς Μαιᾶς, καὶ ἴσταται πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Εὐλογητόν· Τρισάγιον· τὸ, Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστιν ἡ Βασιλεία. Εἶπα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, ἢ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ σφραγίζει τὸ μέτωπον, τὸ στόμα, καὶ τὸ στήθος τοῦ βρέφους, λέγων τὴν ἐπομένην Εὐχὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν· Σημειωθήτω τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε), καὶ σημειωθήτω ὁ Σταυρὸς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς αὐτοῦ, εἰς τὸ φυγεῖν τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου, καὶ πᾶσαν τὴν πονηρὰν ἐπιβουλήν τοῦ ἐχθροῦ, ἀκολουθεῖν δὲ τοῖς προσταγμασί σου. Καὶ δὸς, Κύριε, ἀνεξάρτητον μεῖναι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτόν, συναπτόμενον ἐν καιρῷ εὐθέτω τῆ ἀγίας σου Ἐκκλησίας, καὶ τελειούμενον διὰ τῶν φρικτῶν Μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ σου· ἵνα, κατὰ τὰς ἐντολάς σου πολιτευσάμενος, καὶ φυλάξας τὴν σφραγιδα ἄθραυστον, τύχη τῆς μακαριότητος τῶν ἐκλεκτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Χάριτι, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶπα ἀναὶ χεῖρας λαβὼν τὸ Παιδίον, ἴσταται ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, ἢ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ ποιεῖ Σταυροῦ τύπον, λέγων· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ σοῦ γάρ κτλ. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Ἰστέον, ὅτι εἰ οὐχ εὐρίσκειται ἐν τοῖς ζώσι τὸ Βρέφος, ἀναγιγνώσκειται ἕως ἴδου ἡ Εὐχή· εἶτα ἐκφωνῶς·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, κτλ. Εἰ δὲ ζῆ, τότε ἀπτόμενος καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Βρέφους λέγει·

Καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς τεχθέν Παιδίον εὐλόγησον, αὔξησον, ἀγίασον, συνέτισον, σωφρόνισον, καλοφρόνισον· ὅτι σύ παρήγαγες αὐτό, καὶ ἔδειξας αὐτῷ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ἵνα καὶ τοῦ νοητοῦ καταξιωθῆ φωτὸς ἐν καιρῷ ᾧ προώρισας, καὶ συγκαταριθμηθῆ τῇ ἀγία σου ποιμνῇ, διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι. Ταῖς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Εὐχὴ εἰς τὴν Μητέρα τοῦ Παιδίου.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, παραγενοῦ καὶ ἐπὶ τὴν δούλην σου (τὴν δε), καὶ καταξίωσον αὐτήν, διὰ τῶν εὐχῶν τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, καταφυγεῖν ἐν τῇ ἀγία σου Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου τοῦ Ναοῦ τῆς δόξης σου· καὶ ἀξίωσον αὐτήν μεταλαβεῖν τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀπόπλυνον αὐτῆς τὸν ῥύπον τοῦ σώματος, καὶ τὸν σπῖλον τῆς ψυχῆς, ἐν τῇ συμπληρώσει τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν· ὅπως, ἀξιωθείσα εἰσελθεῖν ἐν τῷ ἀγίῳ Ναῷ σου, δοξάσῃ σὺν ἡμῖν τὸ πανάγιον Ὄνομα, σοῦ τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἡ εὐχὴ ἕτερα εἰς τὸ Παιδίον, ὅπερ ὁ Ἱερεὺς σφραγιζων, ἐπεύχεται.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις, Βρέφος τῷ νομικῷ Ναῷ προσαχθεὶς ὑπὸ Μαρίας τῆς ἀπειρογάμου καὶ ἀγίας σου Μητρὸς, καὶ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς· αὐτὸς, Δέσποτα παντοδύναμε, καὶ τὸ προσαχθέν τοῦτο Βρέφος, ἐμφανισθῆ-

ναί σοι τῷ πάντων Ποιητῇ, εὐλόγησον, καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον ἀΐξῃσον, ἀποσοβῶν ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐναντίαν δύναμιν, διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ σου· σὺ γὰρ εἶ ὁ φυλάσσων τὰ νήπια, Κύριε· ἴνα, καταξιωθὲν τοῦ ἀγίου Βαπτίσματος, τύχη τῆς μερίδος τῶν ἐκλεκτῶν τῆς Βασιλείας σου, φυλαττόμενον σὺν ἡμῖν, τῇ χάριτι τῆς ἀγίας, καὶ ἑμορυσίου, καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, καὶ εὐχαριστία, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ του Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ο Θεός, ὁ Πατήρ, ὁ Παντοκράτωρ, ὁ διὰ τοῦ μεγαλοφωνοτάτου τῶν Προφητῶν Ἡσαΐου προκαταγγείλας ἡμῖν τὴν ἐκ Παρθένου σάρκωσιν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὃς ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, εὐδοκία σῆ, καὶ συνεργεία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ἀμέτρῳ εὐσπλαγγνίᾳ ἐξ αὐτῆς νηπιᾶσαι καταδεξάμενος, καὶ κατὰ τὸ εἰθισμένον ἐν Νόμῳ ἀγίῳ σου, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ καθαρισμοῦ, τῷ Γερωῖ προσαχθῆναι ἠνέσχετο, ἀληθῆς Νομοθέτης ὑπάρχων, καὶ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι κατεδέξατο· οὐπὲρ μυστηρίου τὴν προτύπωσιν, ἐν τῷ προλεχθέντι Προφήτῃ, διὰ τῆς λαβίδος τοῦ ἀνθρακος, δηλωθεῖσαν ἐπέγνωμεν· οὐ καὶ ἡμεῖς οἱ πιστοὶ τὴν μίμησιν ἐν χάριτι κατέχομεν· αὐτὸς καὶ νῦν, ὁ φυλάσσων τὰ Νήπια, Κύριε, εὐλόγησον τὸ Παιδίον τοῦτο, ἅμα τοῖς γονεῦσι καὶ ἀναδόχοις αὐτοῦ· καὶ καταξίωσον αὐτὸ ἐν καιρῷ εὐδέτῳ, καὶ τῆς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγεννήσεως· συγκαταρίθμησον αὐτὸ τῇ ἀγίᾳ σου ποιμνῇ τῶν λογικῶν προβάτων, τῶν ἐπιμεκλημένων τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ σου. Ὅτι σὺ εἶ, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ Παιδίον, σχηματίζει Σταυρὸν μετ' αὐτοῦ, πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, λέγων·

Ἐκκλησιαάζεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσάγει αὐτὸ ἐν τῷ Ναῷ, λέγων·

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς Ναὸν ἁγίόν σου.

Καὶ εἰσέρχεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, λέγων·

Ἐκκλησιαάζεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Εἶτα λέγει· Ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

Εἶτα προσάγει αὐτὸ πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Θυσιαστηρίου, λέγων·

Ἐκκλησιαάζεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ, κτλ.

Καὶ εἰσάγει αὐτὸ εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον, εἰ μὲν εἴη ἄρρην· εἰδὲ θῆλυ, ἕως τῶν ὠραίων πυλῶν, λέγων τὸ, Νῦν ἀπολύεις.

Καὶ μετὰ ταῦτα τίθησιν αὐτὸ παρα ταῖς Θύρας τοῦ Θυσιαστηρίου. Καὶ ἔτις ὁ Ἀνάδοχος, προσκυνήσας τρίς, λαμβάνει αὐτὸ, καὶ ἐξέρχεται.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ, ὡς ἔθος, Ἀπολύσιν.

Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα ὅταν ἀποβάληται.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸν Τρισάγιον· τὸ, Παναγία Τριάς· τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐσι. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἶτα·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ἐν φάτνῃ ὡς βρέφος ἀνακλιθεὶς· αὐτὸς τὴν παροῦσαν δούλην σου (τὴν σε), τὴν ἐν ἁμαρτίαις σήμερον εἰς φόνον περιπεσοῦσαν, ἐκουσίως, ἢ ἀκουσίως, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλομένην, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος· καὶ συγχώ-

ρησον αὐτῇ, τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια πταισμάτα, καὶ διαφύλαξον ἀπὸ πάσης τοῦ διαβόλου μηχανουργίας· καὶ τὸν ῥύπον καθαρὸν, τοὺς πόρους θεράπευσον, τὴν ῥώσιν καὶ εὐρωστίαν τῷ σώματι σὺν τῇ ψυχῇ αὐτῆς Φιλάνθρωπε δώρησαι· καὶ δι' Ἀγγέλου φωτεινοῦ ταύτην περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπελεύσεως τῶν ἀοράτων δαιμόνων. Ναί, Κύριε, ἀπὸ νόσου καὶ μαλακίας· καὶ καθάρισον αὐτὴν ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ ῥύπου, καὶ τῶν ποικίλων αὐτῇ ἐπερχομένων ἐνοχλήσεων σπλαγγνικῶν, καὶ ἔξαξον αὐτήν, διὰ τῆς πολλῆς σὲ ἐλεημοσύνης, ἐν τῷ ταπεινῷ αὐτῆς σώματι, καὶ ἀνάστησον αὐτήν ἀπὸ τῆς κλίνης, ἧς ἐπίκειται· ὅτι ἐν ἀμαρτίαις ἐκνήθημεν καὶ ἐν ἀνομίαις, καὶ διὰ ῥύπου πάντες ἐσμέν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ μετὰ φόβου βοῶμεν, καὶ λέγομεν· Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν τῶν καταδίκων· καὶ συγχώρησον τῇ δούλῃ σου (ταύτῃ), τῇ ἐν ἀμαρτίαις φόνῳ περιπεσοῦσῃ, ἑκουσίως, ἢ ἀκουσίως, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ συλληφθὲν ἀποβαλομένη, καὶ πάντα τοὺς εὐρισκομένους, καὶ ἐψαμένους αὐτῆς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, ἐλέησον καὶ συγχώρησον· ὅτι σὺ μόνος ἔχεις ἐξουσίαν ἀφιέναι ἀμαρτίας καὶ ἀνομίας· πρεσβείαις τῆς πανάγνου σου Μητρὸς, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῶν θείων Πατέρων, περὶ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.

Ὁ μζ'. τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Κανὼν, φησὶν· Εἴ τις Ἐπίσκοπος, ἢ Πρεσβύτερος, τὸν κατὰ ἀλήθειαν ἔχοντα Βάπτισμα, εἰάν ἄνωθεν βαπτίσῃ, ἢ τὸν μεμολυσμένον παρὰ τῶν ἀσεβῶν μὴ βαπτίσῃ, καθαιρείσθω, ὡς γελῶν τὸν

Σταυρόν, καὶ τὸν τοῦ Κυρίου θάνατον, μὴ διακρίνων Ἱερέας, ψευδοϊερέων.

Τὰ αὐτὰ καὶ ὁ τῆς ἐν Κορθαγενῆ Συνόδου, Ν'.
διατάσσεται.

Ὁ δὲ μδ'. τῶν ἁγίων Ἀποστόλων εἰς Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα βαπτίζειν, κατὰ τὸν τοῦ Κυρίου παρεγγυᾶται λόγον· ἀλλὰ μὴ εἰς τρεῖς Ἀναρχοὺς, ἢ τρεῖς Υἱοὺς, ἢ τρεῖς Παρακλητοὺς· εἰς γὰρ ὁ ἀναρχος Πατήρ, διὰ τὸ ἀναίτιον, καὶ εἰς ὁ Υἱός, διὰ τὴν ἀρρήτον γέννησιν, καὶ εἰς ὁ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἀγεννήτου ἐκπόρευσιν. Οἱ δὲ μὴ οὕτω ποιῶντες Ἐπίσκοποι, ἢ Πρεσβύτεροι, ἐπιτιμίαν ὑφίστανται τὴν καθάρειν.

Ὁ δὲ ν'. τρία Βαπτίσματα μιᾶς μυστήσεως, ἐπιτελεῖν, τρεῖς δηλαδὴ καταδύσεις ἐν ἐνὶ Βαπτίσματι, καὶ ἐκάστη τῶν καταδύσεων, ἐν ὄνομα τῆς ἁγίας ἐπιλέγειν Τριάδος· ἀλλὰ μὴ ἐν Βάπτισμα εἰς τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου διδόμενον· ἦτοι ἅπαξ καταδύειν τὸν βαπτιζόμενον, καὶ εἰς τὴν μίαν κατάδυσιν τὸν τοῦ Κυρίου ἐπιφημίζειν θάνατον, ὡς ἡ παραπληξίας γέμουσα τῶν Εὐνομιανῶν αἵρεσις ὑποτίθεται ἧς καὶ ὁ ζ'. τῆς β'. Συνόδοι Κανὼν μέμνηται· οὐ γὰρ εἶπεν ὁ Κύριος· Εἰς τὸν θάνατόν μου βαπτίσατε· ἀλλὰ· Πορευθέντες, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὸν δὲ μὴ οὕτω δρῶντα Ἐπίσκοπον, ἢ πρεσβύτερον, τῇ ἀφαιρέσει ζημιᾶ τῆς Ἱερωσύνης.

Ἄλλὰ γὰρ ὁ δ'. Κανὼν τῆς Οἰκουμενικῆς β'. Συνόδου, ὅπως χρὴ δέχεσθαι τοὺς ἐξ αἱρέσεων ἐπιστρέφοντας, ἀριδῆλως νομοθετεῖ. Εἰς δύο γὰρ μοίρας ἅπαντας διελὼν, τοὺς μὲν Μύρῳ χρίεσθαι, τοὺς δὲ ἀναβαπτίζεσθαι διωρίσατο· Ἀρειανούς μὲν οὖν, καὶ Μακεδονιανούς, καὶ Σαββατιανούς, καὶ Ναβατιανούς τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς Κασαρούς, καὶ Ἀριστερούς, καὶ Τεσσαρεσκαίδεκατίτας, εἶτον Τετραδίτας, καὶ Ἀπολλιναρισταῖς, ἐπεὶ περ ἐξίσσης ἡμῖν τῷ θείῳ τελοῦνται Βαπτίσματι, οὐκ οἶεται δεῖν τοῦ-

τους ἀναβαπτίζειν, ἀλλὰ μετὰ τὸν τῆς σφετέρας αἰρέσεως ἔγγραφον ἀναθεματισμὸν, τῷ ἁγίῳ χρίειν Μύρῳ κελεύει, τὸ, τε μέτωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ τὰς ῥίνας, τὸ στόμα τε, καὶ τὰ ὦτα, καὶ σφραγίζοντας, λέγειν· **Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου.** Ἀμήν.

Εὐνομιανούς γε μὴν, τοὺς εἰς κατάδυσιν βαπτιζομένους μίαν, καὶ Μοντανιστὰς, τοὺς καλουμένους Φρύγας, καὶ Σαβελλιανούς, τοὺς διδάσκοντας τὴν Υἱοπατρίαν, καὶ τοὺς παραπλησίους τούτοις, ὡς οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἀβαπτίστων Ἑλλήνων, ἀληθείας δικαζούσης διακειμένους, τῇ Καθολικῇ προσιόντας Ἐκκλησίᾳ, ἱερεῶς κελεύει βαπτίζεσθαι· ἢ γὰρ ὅλως οὐκ ἔβαπτίσαντο, ἢ βαπτισάμενοι, οὐ κατὰ τοὺς δεσμούς τῆς τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας ἐσημάνθησαν· ταῦτά τοι καὶ ὡς ἀφώτιστοι τοῖς θείοις Πατράσι λογίζονται.

Ὁ δὲ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ μὴ καὶ τῷ ἐπουρανίῳ χρίεσθαι Μύρῳ τοὺς φωτιζομένους δεσπίζει· τῆτο γὰρ ταῖς εὐχαῖς καὶ τῇ ἐπικλήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀγιαζόμενον, τὸς χριστομένους ἀγιάζει καὶ μετόχους τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας Χριστοῦ καθίστησιν, εἰμὴ τὸ τοῦ βίου ἡμελημένον, καὶ ἢ τῶν ἔργων φαυλότης ἡμᾶς ταύτης ἀλλοτριώσειε.

Ὁ δὲ ζ'. τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ Συνόδου, τῶν γυναικῶν τὰς ἐγκύμονας οὐκ ἀπειργεῖ βουλομένας βαπτίσασθαι· ἔ γὰρ κοινωνεῖ ταύταις τοῦ Φωτίσματος καὶ τὸ ἔμβρυον, μήπω πρὸ τῆς φύσεως δεξάμενον τὴν τοῦ ἀγαθοῦ προαίρεσιν, καὶ χείρονος· οὐδὲ αἰὸν τε περιεργάσασθαι, ὅπως ἔχουσι διαθέσεως· τὰ δὲ γε νήπια τῶν Ἀναδόχων κατατιθέμενα, καὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῖς φωτιζόμενα, τῆς θείας κοινωνουῶσιν ἐλλάμψεως.

Ὁ δὲ ζ'. τοῦ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας· Ἡ κατηχομένη γυνή, φησὶν, εἰ κατὰ τὴν ἡμέραν, ἐν ἣ βαπτισθῆναι προέδετο, τὰ κατ' ἔθος αὐτῇ συμβαίνη, εἰς τὴν ἐπιούσαν ὑπερτιθέσθω τὸ φῶτισμα.

Ὁ δὲ α'. τοῦ αὐτοῦ· Εἰ παιδίον κατηχούμενον, ἢ καὶ ἀνήρ τῆς ἱεραῆς τελουμένης Θυσίας, προσελθὼν ἀπονήρως,

τῶν θείων μεταλήψεται Δώρων, ἀγνοοῦντος τοῦ Ἱερέως εἶναι τοῦτον κατηχούμενον, εὐθύς βαπτίζεσθω· ὑπὸ γὰρ Κυρίου προσκέκληται.

Ὁ δὲ δ'. τοῦ ἀγίου Κυρίλλου· Κἄν χωρισμὸν, φησὶν, ὑπομείνωσι τινὲς τῶν Κατηχουμένων, ἐπιτιμηθέντες πταισμάτων ἕνεκα, καὶ μελλῶσι τελευτᾶν, βαπτίζεσθωσαν, καὶ μὴ ἀμέτοχοι τῆς χάριτος, τῶν ἀνθρωπίνων ἀποδημείωσαν.

Ὁ δὲ β'. τοῦ Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας· Κατηχούμενον δαιμονῶντα, πρὶν ἢ τοῦ ἀκαθάρτου Δαίμονος καθαρθῆναι, κωλύει βαπτίζεσθαι· ἀθέμιτον γὰρ τὸν παρασχόντα ἑαυτὸν τῷ πονηρῷ Δαίμονι εἰς ἐνοίκησιν τῇ πρὸς τὰ φαῦλα ῥοπή, καὶ τὸ φῶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὑποδέχεσθαι, μὴ τελείως ἀπαλλαγέντα τοῦ σκοτεινοῦ καὶ πονηροῦ πνεύματος. Εἰ δὲ ἢ τελευτῇ τούτῳ ἐπιταίη, κελεύει βαπτίζεσθαι, ἵνα μὴ κενὸς ἐξέλθῃ, τῷ βίῃ, καὶ ἀμέτοχος τῆς θείας χάριτος.

Ὁ δὲ δ'. Εἶδὲ μὴ ὑπὸ Δαίμονος, φησὶν, ὁ Κατηχούμενος ἐνοχλῆται, ἀλλ' ὑπὸ νόσου τῶν φρενῶν ἐξεκραύσθη, ὡς μηδὲ ἀποκρίνεσθαι οἷός τε, ἀφηρημένος καὶ τὴν φθογῆν· ἀλλ' ἐπεὶ ἔδειξεν ἐκ προαιρέσεως τὴν Πίστιν ἀσπάζεσθαι, ἐκεῖνος εἰς τοὺς Κατηχουμένους καταταγείς, ἀναμφιβόλως βαπτίζεται.

Ὁ δὲ ριά. τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου· Ἡ διὰ τοῦ Βαπτίσματος, φησὶ, χορηγομένη χάρις ἡμῖν, οὐ μόνον τῶν ἀμαρτημάτων ἄφεςιν, ἀλλὰ καὶ δύναμιν ἐνίσχιν, εἰς τὸ μηκέτι ἀμαρτάνειν ἡμᾶς, εἰ μὴ, διὰ ῥαθυμίαν ἐκόντες, τὰ τῆς ἀμαρτίας ἠσπασάμεθα· τοὺς δὲ μὴ οὕτω φρονοῦντας, τῷ ἀναθέματι παραπέμπει.

ΤΑΣΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

ΠΡΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ.

ΕΥΧΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΙΗΣΑΙ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟΝ.

Λύει ὁ Ἱερεὺς τὴν ζώνην τοῦ μέλλοντος φωτισθῆναι, καὶ ἀποδύει, καὶ ὑπολύει αὐτόν· καὶ ἵστησιν αὐτόν κατὰ Ἀνατολὰς, μονοχίτωνα, λυσιζώνον, ἀσκεπῆ, καὶ ἀνυπόδετον, ἔχοντα τὰς χεῖρας κάτω· καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τρίς, καὶ σφραγίζει αὐτοῦ τὸ μέτωπον, καὶ τὸ στήθος, ἐκ τρίτου, καὶ ἐπιτίθησι τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, λέγων τὴν παροῦσαν Εὐχὴν·

Επὶ τῷ ὀνόματί σου, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐπιτίθημι τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε), τὸν καταξιωθέντα καταφυγεῖν ἐπὶ τὸ ἅγιον Ὄνομά σου, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερυγῶν σου διαφυλαχθῆναι. Ἀπόσπασον ἀπ' αὐτοῦ τὴν παλαιὰν ἐκείνην πλάνην, καὶ ἔμπλησον αὐτόν τῆς εἰς σέ πίστεως, καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης· ἵνα γινῶ, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, Θεὸς ἀληθινός, καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱός, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα. Δός αὐτῷ ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σου πορευθῆναι, καὶ τὰ ἀρεστά σοι φυλάξαι· ὅτι, εἰὰ ποιήσῃ αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Γράψον αὐτόν ἐν βίβλῳ ζωῆς σου, καὶ ἔνωσον αὐτόν τῇ ποιμνῇ τῆς κληρονομίας σου· Δοξασθήτω τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτῷ, καὶ τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος. Ἔστωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου ἀτενίζοντες εἰς αὐτόν ἐν ἐλέει διαπαντός, καὶ τὰ ὦτά σου, τῷ

ἀκούειν τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως αὐτοῦ. Εὐφρανὸν αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐν παντί τῷ γένει αὐτοῦ· ἵνα ἐξομολογήσῃται σοι, προσκυνῶν καὶ δοξάζων τὸ Ὄνομά σε τὸ μέγα καὶ ὕψισον, καὶ αἰνέσῃ σε διαπαντός πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Σὲ γὰρ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σου ἐστὶν ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀφορκισμὸς Α΄. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Επιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ παραγεγνημένος εἰς τὸν κόσμον, καὶ κατασκευάσας ἐν ἀνθρώποις, ἵνα τὴν σὴν καθέλη τυραννίδα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐξέλῃται· ὃς ἐπὶ ξύλου τὰς ἀντικειμένους δυνάμεις ἐθρίαμβευσεν, ἡλίου σκοτισθέντος, καὶ γῆς σαλευομένης, καὶ μνημάτων ἀνοιγομένων, καὶ σωμάτων Ἁγίων ἀνισταμένων· ὃς ἔλυσε θάνατον τὸν θάνατον, καὶ κατήργησε τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τούτεσι σὲ τὸν Διάβολον. Ὁρρίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ δεῖξαντος τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τὰξαντος τὰ Χερουβὶμ, καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν σρεφομένην φρουρεῖν αὐτό. Ἐπιτιμήθητι, καὶ ἀναχώρησον· κατ' ἐκεῖθεν γὰρ σε ὀρρίζω, τῆ περιπατήσαντος, ὡς ἐπὶ ξηρᾶς, ἐπὶ νῶτα θαλάσσης, καὶ ἐπιτιμήσαντος τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων· ἢ τὸ βλέμμα ξηραίνει ἀθύσσης, καὶ ἡ ἀπειλή τῆκει ὄρη. Αὐτὸς γὰρ καὶ νῦν ἐπιτάσσει σοι δι' ἡμῶν· Φοβήθητι, ἐξέλθε, καὶ ὑπαναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου, καὶ μὴ ὑποστρέψῃς, μηδὲ ὑποκρυβῆς ἐν αὐτῷ, μηδὲ συναντήσῃς αὐτῷ, ἢ ἐνεργήσῃς, μὴ ἐν νυκτί, μὴ ἐν ἡμέρα, ἢ ὥρα, ἢ ἐν μεσημβρίᾳ· ἀλλὰ ἀπέλθε εἰς τὸν ἴδιον τάρταρον, ἕως τῆς ἡτοιμασμένης μεγάλης ἡμέρας τῆς κρίσεως. Φοβήθητι τὸν Θεὸν τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐπιβλέποντα ἀθύσσης· ὃν τρέμουντι Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ· ὃν τρέμει ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ, ἡ θαλάσσα, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Ἐξέλθε, καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τῆ σφραγισθέντος νεολέκτε

στρατιώτου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· κατ' ἐκείνου γὰρ σε ὀρκίζω, τοῦ περιπατοῦντος ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων, τοῦ ποιῶντος τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον· ἔξελθε, καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πλάσματος τούτου σὺν πάσῃ τῇ δυνάμει καὶ τοῖς ἀγγέλοις σου. Ὅτι δεδόξασαι τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐφορκισμὸς Β'. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ φοβερός καὶ ἔνδοξος, ὁ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ἀκατάληπτος, καὶ ἀνεξιχνίαστος ὑπάρχων· αὐτὸς ὁ προορίσας σοι, Διαβόλε, τῆς αἰωνίου κολάσεως τὴν τιμωρίαν, δι' ἡμῶν τῶν ἀχρείων αὐτοῦ δούλων κελεύει, σοι καὶ πάσῃ τῇ συνεργῶ σου δυνάμει, ἀποσῆναι ἀπὸ τοῦ νεωσὶ σφραγισθέντος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὀρκίζω σε ἔν, παμπόνηρον, καὶ ἀκάρτητον, καὶ μιαρὸν, καὶ ἐβδελυγμένον, καὶ ἀλλότριον πνεῦμα, κατὰ τῆς δυνάμεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ πᾶσαν ἐξουσίαν ἔχοντος ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, τῷ εἰπόντος τῷ κωφῷ καὶ ἀλάλῳ δαίμονι· Ἐξελθε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ μηκέτι εἰσελθῆς εἰς αὐτόν. Ἀναχώρησον, γνῶρισον τὴν σὴν ματαίαν δύνάμιν, τὴν μηδὲ χοίρων ἐξουσίαν ἔχουσαν. Ὑπομνήσθητι τῷ ἐπιτάξαντός σοι κατὰ τὴν σὴν αἴτησιν, εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων εἰσελθεῖν. Φοβήσθητι τὸν Θεόν, οὗ τῷ προσάγματι ἡ γῆ καθ' ὑδάτων ἐσῆρικται· τὸν κτίσαντα τὸν ἔρανον, καὶ σῆσαντα τὰ ὄρη σαρδμῶ, καὶ τὰς νάπας ζυγῶ, καὶ θέντα ἄμμον θαλάσσης ὄριον, καὶ ἐν ὑδατι σφοδρῶ τρίβον ἀσφαλῆ· τὸν ἀπτόμενον τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζοντα· τὸν ἀναβαλλόμενον φῶς ὡς ἱμάτιον· τὸν ἐκτείναντα τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· τὸν σεγαζόντα ἐν ὑδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ· τὸν θεμελιούντα τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὗ κληθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸν προσκαλούμενον τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέοντα αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἐξελθε, καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ ἅγιον Φῶτισμα εὐτρεπι-

ζομένου. Ὁρκίζω σε κατὰ τῆ σωτηριῶδους Πάθους τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σώματος καὶ Αἵματος, καὶ κατὰ τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ τῆς φοβεράς· ἦξει γὰρ καὶ οὐ χρονεῖ, κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ σέ, καὶ τὴν σύνεργόν σου δύναμιν κολάσει εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός, παραδούς εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου ὁ σκώληξ ὁ ἀκοίμητος, καὶ τὸ πῦρ ἔσθέννυται. Ὅτι τὸ κράτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἀφορκισμὸς Γ'. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Σαβαώθ, ὁ Θεὸς τῆ Ἰσραὴλ, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου. ἐκζήτησον, ἐξερεύνησον, καὶ ἀπέλασον ἀπ' αὐτῆ πάντα τὰ ἐνεργήματα τῆ Διαβολῆς. Ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, καὶ δίωξον αὐτά, καὶ καθάρισον τὸ ἔργον τῶν χειρῶν σου, καὶ τῆ ὀξείᾳ σου χρησάμενος ἐνεργείᾳ, σύντριψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῆ ἐν τσίχει· καὶ δός αὐτῷ νίκας κατ' αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀκαθάρτων αὐτοῦ πνευματικῶν· ὅπως, τοῦ παρα σὲ ἐλέους τυγχάνων, καταξιωθῆ τῶν ἀθανάτων καὶ ἐπιθρανίων σου Μυσηρίων, καὶ δόξαν σοι ἀναπέμψῃ τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ὦν, Δέσποτα Κύριε, ὁ ποιήσας τὸν Ἄνθρωπον κατὰ εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ δούς αὐτῷ ἐξουσίαν ζωῆς αἰωνίου. εἶτα, ἐκπεσόντα διὰ τῆς ἁμαρτίας, μὴν παριδῶν, ἀλλ' οἰκονομήσας διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου· αὐτὸς καὶ τὸ πλάσμα σου τοῦτο λυτρωσάμενος ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἔχθρου, πρόσδεξαι εἰς τὴν Βασιλείαν σου τὴν ἐπουράνιον. Διάνοιξον αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας, εἰς τὸ ἀυγάσαι ἐν αὐτῷ τὸν φωτισμὸν τοῦ Εὐαγγελίου σου. Σύζευξον τῆ ζωῇ αὐτοῦ Ἄγγελον φωτεινόν, ῥύσμενον αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου, ἀπὸ συναντήματος πονηροῦ, ἀπὸ δαιμονίου μεσημβρινοῦ, ἀπὸ φαντασματικῶν πονηρῶν.

Καὶ ἐμφυσᾷ αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς τὸ στόμα, τὸ μέτωπον, καὶ τὸ στήθος λέγων·

Ἐξέλασον ἀπ' αὐτοῦ πᾶν πονηρὸν καὶ ἀκάθαρτον πνεῦμα, κεκρυμμένον καὶ ἐμφωλεῦον αὐτῷ τῇ καρδίᾳ. (Καὶ λέγει τῷ-το ἐκ γ.). Πνεῦμα πλάνης, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα εἰδωλολατρείας, καὶ πάσης πλεονεξίας· πνεῦμα ψεύδους, καὶ πάσης ἀκαθαροσύνης, τῆς ἐνεργουμένης κατὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ διαβόλου. Καὶ ποιήσον αὐτὸν πρόβατον λογικὸν τῆς ἁγίας ποιμνης τοῦ Χριστοῦ σου, μέλος τίμιον τῆς Ἐκκλησίας σου, σκευὸς ἡγιασμένον, υἱὸν φωτὸς, καὶ κληρονόμον τῆς Βασιλείας σου· ἵνα, κατὰ τὰς ἐντολαίς σου πολιτευσάμενος, καὶ φυλάξας τὴν σφραγίδα ἄθραυστον, καὶ διατηρήσας τὸν χιτῶνα ἀμόλυντον, τύχη τῆς μακαριότητος τῶν Ἁγίων ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐκφωνῶς·

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἁγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀποδυομένου, καὶ ὑπολυομένου τοῦ βαπτιζομένου, ἀποστρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς πρὸς Δυσμαῖς, ἀνώ τὰς χεῖρας ἔχοντα καὶ λέγει τρίς·

Ἀποτάσση τῷ Σατανᾷ; καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ; καὶ πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ; καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ; καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ;

Καὶ ἀποκρίνεται πρὸς ἕναστον ὁ Κατηγούμενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος αὐτοῦ, εἰ ἔστιν ὁ βαπτιζόμενος βάρβαρος, ἢ παιδίον, καὶ λέγει· Ἀποτάσσομαι.

Καὶ ὅτε εἶπη τρίς, ἐρωτᾷ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τὸν βαπτιζόμενον· Ἀπετάξω τῷ Σατανᾷ;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηγούμενος, ἢ ὁ Ἀνάδοχος· Ἀπεταξάμην.

Καὶ ὅτε εἶπη τρίς, λέγει ὁ Ἱερεὺς·
Καὶ ἐμφύσησον, καὶ ἔμπτυσον αὐτῷ.

Καὶ τοῦτο ποιήσαντος, στρέφει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς κατὰ

Ἀνατολαίς, κάτω τὰς χεῖρας ἔχοντα, καὶ λέγει αὐτῷ τρις συντάσσει τῷ Χριστῷ;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ Κατηχούμενος, ἢ ὁ Ἀναδόχος, λέγων· Συντάσσομαι· ἐκ γ'.

Ἔτι πάλιν λέγει αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς ἐκ τρίτου· Συνετάξω τῷ Χριστῷ; καὶ ἀποκρίνεται· Συνεταξάμην.

Καὶ πάλιν λέγει·

Καὶ πιστεύεις αὐτῷ; Καὶ ἀποκρίνεται· Πιστεύω αὐτῷ, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ· καὶ λέγει τὸ, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν.

Καὶ ὅτε πληρώσῃ τὸ ἅγιον Σύμβολον, λέγει πάλιν πρὸς αὐτὸν ἐκ γ' τὸ, Συνετάξω τῷ Χριστῷ; καὶ τὰ ἕτερα, ἀποκρινομένου καθ' ἕναστον τῆ Κατηχουμένου, ἢ τοῦ Ἀναδόχου, ὡς εἴρηται. Ἐρωτηθέντος δὲ τρις, καὶ ἐκ τρίτου εἰπόντος τὸ ἅγιον Σύμβολον, ἐρωτᾷ αὐτὸν ἐκ τρίτου· Συνετάξω τῷ Χριστῷ; Καὶ ἀποκρίνεται· Συνεταξάμην.

Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς· Καὶ προσκύνησον αὐτῷ· καὶ προσκυνεῖ, λέγων·

Προσκυνῶ Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ἑμοούσιον, καὶ ἀχώριστον. Ἔτι λέγει ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ πάντας ἀνθρώπους δούλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἔτι λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, προσκάλεσαι τὸν δεῖλόν σου (τὸν δε), πρὸς τὸ ἅγιόν σου Φῶτισμα, καὶ καταξίωσον αὐτὸν τῆς μεγάλης ταύτης χάριτος τοῦ ἁγίου σου Βαπτίσματος. Ἀπόδυσον αὐτοῦ τὴν παλαιότητα, καὶ ἀνακαίνισον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ πλήρωσον αὐτὸν τῆς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος δυνάμεως, εἰς ἔνωσιν τοῦ Χριστοῦ σου· ἵνα μηκέτι τέκνον σώματος ᾖ, ἀλλὰ τέκνον τῆς σῆς Βασιλείας. Εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας πᾶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ.

Εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἀλλάσσει λευκὴν ἱερατικὴν στολὴν, καὶ ἐπιμανίικια· καὶ ἀπτομένων πάντων τῶν κηρῶν, λαβῶν Θυματὸν, ἀπέρχεται ἐν τῇ Κολυμβήθρα, καὶ θυμᾶ κύκλω· καὶ ἀποδοὺς τὸν Θυματὸν, προσκυνεῖ.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος· **Εὐλόγησον Δέσποτα.**

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίσεως.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσῃ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τῆ Ἰορδάνου, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταφοιτήσῃ τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνεργείαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως, καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὄρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἄξιον γενέσθαι τῆς ἀφθάρτου Βασιλείας τὸν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ νῦν προσερχομένου τῷ ἀγίῳ Φωτισματι, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸν υἱὸν φωτός, καὶ κληρόνομον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν σύμφυτον, καὶ κοινωνὸν τοῦ θανάτου, καὶ τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτῷ τὴν στολὴν τοῦ Βαπτίσματος, καὶ τὸν ἀρράβωνα τοῦ Πνεύματος, ἄσπιλον καὶ ἀμώμητον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτῷ τὸ ὕδωρ τοῦτο λουτρὸν παλιγγενεσίας, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ἔνδυμα ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ρύσθῆναι αὐτὸν τε καὶ ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Καὶ τοῦ Διακόνου λέγοντος ταῦτα, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Ὁ εὐσπλαγγνος καὶ ἐλεήμων Θεός, ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, καὶ τὰ κρύφια τῶν ἀνθρώπων ἐπίσταμενος μόνος· οὐ γὰρ ἐστὶ πρᾶγμα ἀφανὲς ἐνώπιόν σου, ἀλλὰ πάντα γυμνά καὶ τετραηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς σου· ὁ γινώσκων τὰ κατ' ἐμέ, μὴ βδελύξη με, μηδὲ τὸ πρόσωπόν σου ἀποσρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, ἀλλὰ παριδέ μου τὰ παραπτώματα ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, ὁ παρο-

ρῶν ἀνθρώπων ἀμαρτήματα εἰς μετάνοιαν, καὶ ἀπόπλυνόν μου τὸν ῥύπον τοῦ σώματος, καὶ τὸν σπῖλον τῆς ψυχῆς, καὶ ὅλον με ἀγίασον ὀλοτελῆ, τῇ δυνάμει σου τῇ ἀοράτῳ, καὶ πνευματικῇ δεξιᾷ· ἵνα μὴ, ἐλευθερίαν ἄλλοις ἐπαγγελλόμενος, καὶ ταύτην παρέχων πίστει τῇ ἡρτημένη τῆς σῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας, αὐτὸς ὡς δούλος ἀμαρτίας ἀδόκιμος γένωμαι. Μὴ, Δέσποτα, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων, μὴ ἀποστραφῆιν τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμένος· ἀλλ' ἐξαπόστειλόν μοι δύναμιν ἐξ ὕψους, καὶ ἐνίσχυσόν με πρὸς τὴν διακονίαν τοῦ προκειμένου σου Μυστηρίου, τοῦ μεγάλου καὶ ἐπουρανίου· καὶ μόρφωσόν σου τὸν χριστὸν ἐν τῷ μέλλοντι ἀναγενναῖσθαι, διὰ τῆς ἐμῆς ἐλεεινότητος· καὶ οἰκοδόμησον αὐτὸν ἐν τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν σου, καὶ μὴ καθέλῃς, ἀλλὰ φύτευσον αὐτὸν φύτευμα ἀληθείας, ἐν τῇ ἀγία σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ μὴ ἐκτίλῃς· ὅπως, προκίπτοντος αὐτοῦ ἐν εὐσεβείᾳ, δοξάζεται καὶ δι' αὐτοῦ τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οὐκ ἐκφωνεῖ, οὐδὲν ὁ Ἱερεὺς, ἀλλὰ καὶ τὸ, Ἀμήν, καθ' ἑαυτὸν λέγει. Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως·

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σε, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου (τρὶς). Σὺ γὰρ βεβλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῶ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις· σὲ ὕμνεῖ ἥλιος· σὲ δοξάζει σελήνη· σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα· σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς· σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι· σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ· σὺ πρὸς

ἀναπνοαῖς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυναμίεις σοὶ λειτουργοῦσιν, οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σέ προσκυνοῦσι, τὰ πολυόμματα Χερουβιμ, καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφίμ, κύκλω ἐστῶτα καὶ περιϋπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, κατακαλύπτεται. Σὺ γάρ, Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχὸς τε, καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφήν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες Δέσποτα, διὰ σπλάγχχνα ἐλέους σου, θεᾶσθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς· ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν. Ταῖς τῆς φύσεως ἡμῶν γοναῖς ἠλευθέρωσας, παρθενικὴν ἠγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου· πᾶσα ἡ κτίσις ὑμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γάρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἠγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας αὐτοῖς τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο (τρὶς). Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξήτηριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Φυγέτωσαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ ἐπιβουλεύοντες τῷ πλάσματί σου· ὅτι τὸ ὄνομά σου, Κύριε, ἐπεκαλεσάμην, τὸ θαυμαστόν, καὶ ἔνδοξον, καὶ φοβερόν τοῖς ὑπεναντίοις.

Καὶ σφραγίζει, ἐμφυσῶν τὸ ὕδωρ τρίτον,

καὶ ἐπεύχεται, λέγων·

Συντριβήτωσαν ὑπὸ τὴν σημείωσιν τῆ τύπῃ τῆ Σταυροῦ σου πᾶσαι αἱ ἐναντίαι δυνάμεις (γ). Ὑποχωρησάτωσαν ἡμῖν πάντα τὰ ἐναέρια καὶ ἀφανῆ εἶδωλα, καὶ μὴ ὑποκρυβήτω τῷ ὕδατι τούτῳ δαιμόνιον σκοτεινόν, μηδὲ συγκαταβήτω τῷ βαπτιζομένῳ, δεόμεθά σε, Κύριε, πνεῦμα

πονηρόν, σιότωσησιν λογισμῶν, καὶ ταραχὴν διανοίας ἐπάγου. Ἀλλὰ σὺ, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἀνάδειξον τὸ ὕδωρ τῆ-
 το, ὕδωρ ἀπολυτρώσεως, ὕδωρ ἀγιασμοῦ, καθαρισμόν σαρ-
 κὸς καὶ πνεύματος, ἄνεσιν δεσμῶν, ἄφεσιν παραπτωμά-
 των, φωτισμόν ψυχῆς, λουτρόν παλιγγενεσίας, ἀνακαι-
 νισμόν πνεύματος, υἰοθεσίας χάρισμα, ἔνδυμα ἀφθαρσίας,
 πηγὴ ζωῆς. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε· Ἀβασσθε, καὶ καθαροὶ
 γίνεσθε, ἀφέλετε ταῖς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Σὺ
 ἐχαρίσω ἡμῖν τὴν ἄνωθεν ἀναγέννησιν, δι' ὕδατος καὶ
 Πνεύματος. Ἐπιφάνηθι, Κύριε, τούτῳ· καὶ δὸς μεταποιη-
 θῆναι τὸν ἐν αὐτῷ βαπτιζόμενον, εἰς τὸ ἀποθέσθαι μὲν
 τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ ταῖς ἐπιθυ-
 μίας τῆς ἀπάτης, ἐνδύσασθαι δὲ τὸν νέον, τὸν ἀνακαινί-
 μενον κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν· ἵνα, γενόμενος
 σύμφυτος τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου σου διὰ τοῦ Βαπτί-
 σματος, κοινωνὸς καὶ τῆς ἀναστάσεώς σου γένηται· καὶ
 φυλάξας τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀυξή-
 σας τὴν παρακαταθήκην τῆς χάριτος, δέξηται τὸ βραβεῖον
 τῆς ἄνω κλήσεως, καὶ συγκαταριθμηθῆ τοῖς πρωτοτόκοις,
 τοῖς ἀπογεγραμμένοις ἐν οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Θεῷ καὶ Κυ-
 ρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ὅτι σοὶ πρέπει δόξα, κράτος,
 τιμὴ, καὶ προσκύνησις, ἅμα τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ
 τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν,
 καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.
 Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος· Ταῖς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ
 κλίνωμεν.

Καὶ ἐμφυσᾷ εἰς τὸ τοῦ ἐλαίου ἀγγεῖον γ· καὶ σφρα-
 γίζει τρίτον τοῦτο, ἦτοι τὸ ἐλαῖον, βασιζόμενον ὑπὸ τοῦ
 Διακόνου· καὶ εἰπόντος τοῦ αὐτοῦ, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,
 ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν παροῦσαν Εὐχὴν μυσικῶς.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ τοῖς ἐν
 τῇ κιβωτῷ τοῦ Νῶε περισερᾶν ἀποσειλας, κάρφος
 ἐλαίας ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ σώματος, καταλλαγῆς σύμβολον,
 σωτηρίας τε τῆς ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ τῆς χάρι-
 τος μυσηρίον, δι' ἐκείνων προτυπώσας· καὶ ὁ τῆς ἐλαίας

τὸν καρπὸν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν ἀγίων σου Μυστηρίων χορηγήσας· ὁ δὲ αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐν Νόμῳ Πνεύματος Ἁγίου πληρώσας, καὶ τοὺς ἐν χάριτι τελειῶν· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοῦτο τὸ ἔλαιον, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ὥστε γενέσθαι αὐτὸ χρίσμα ἀφθαρσίας, ὄπλον δικαιοσύνης, ἀνακαινισμὸς ψυχῆς καὶ σώματος, πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, εἰς ἀπαλλαγὴν κακῶν πάντων τοῖς χριστομένοις αὐτὸ ἐν πίστει, ἢ καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτῆ, εἰς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς, ψάλλων τὸ, Ἀλληλουῖα, τρίς σὺν τῷ λαῷ. ποιεῖ Σταυροῦς γ'· μετὰ τοῦ ἔλαιου ἐν τῷ ὕδατι. εἶτα ἐκφωνεῖ·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ φωτίζων καὶ ἀγιάζων πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ προσφέρεται ὁ βαπτιζόμενος. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λαμβάνει ἐκ τοῦ ἔλαιου, καὶ ποιεῖ Σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν μεταφρένων τοῦ βαπτιζομένου, λέγων·

Χρίεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ σφραγίζων αὐτοῦ τὸ στήθος, καὶ τὰ μεταφρένα,
λέγει·

Εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος.

Εἰς δὲ τὰς ἀκοάς·

Εἰς ἀκοὴν πίστεως.

Εἰς τοὺς πόδας·

Τοῦ πορεύεσθαι τὰ διαθήματά σου.

Εἰς τὰς γεῖρας.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἐπλάσαν με.

Καὶ ὅτε χρισθῆ ὅλον τὸ σῶμα, βαπτίζει αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς, ὄρθιον αὐτὸν κατέχων, καὶ βλέποντα κατὰ Ἀνατολὰς, καὶ λέγων·

Βαπτίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, Ἀμήν· καὶ τοῦ Υἱοῦ, Ἀμήν· καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν.

Ἐκάστη προσήσει, καταίγων αὐτὸν, καὶ ἀνάγων. Καὶ μετὰ τὴν Βάπτισιν, νίπτεται ὁ Ἱερεὺς, ψάλλων σὺν τῷ λαῷ τὸ,

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἀπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ Ψαλμοῦ, ἐκ γ·

Καὶ ἐνδύων αὐτὸν τὰ ἄμφια, λέγει·

Ἐνδύεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), χιτῶνα δικαιοσύνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται Τροπάριον, εἰς ἦγον πλ. Δ'.

Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ μετὰ τὸ ἐνδύσαι αὐτὸν, ὁ Διάκονος λέγει· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν· καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ὁ λάμψας τοῖς ἐν σκότει φῶς σωτηρίας, διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις τὴν μακαρίαν κάθαρσιν ἐν τῷ ἀγίῳ Βαπτίσματι, καὶ τὸν θεῖον ἀγιασμὸν ἐν τῷ ζωοποιῷ χρίσματι· ὁ καὶ νῦν εὐδοκήσας ἀναγεννηῆσαι τὸν δεῖλόν σε τὸν νεοφώτισον, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἐκβσιῶν καὶ ἀκυσίων ἀμαρτημοίτων ἀφῆσιν αὐτῷ δωρησάμενος· αὐτὸς εἶν, Δέσποτα, παμβασιλεῦ εὐσπλαγγνε, χάρισαι αὐτῷ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς δωρεᾶς τοῦ ἀγίου, καὶ παντοδυναμίου, καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, καὶ τὴν μετάληψιν τοῦ ἀγίου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος τοῦ Χριστοῦ

σου. Φύλαξον αὐτὸν ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ· βεβαίωσον ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Πίσει· ῥύσαι ἀπὸ τοῦ πονηροῦ καὶ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ, καὶ τῷ σωτηρίῳ σου φόβῳ, ἐν ἀγνείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ διατήρησον· ἵνα, ἐν παντὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ εὐαρεστῶν σοι, υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς ἐπουρανίου σου γένηται Βασιλείας.

Ἐκφωνῶς·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, χρίει τὸν βαπτισθέντα τῷ ἁγίῳ Μύρῳ, ποιῶν Σταυροῦ τύπον ἐπὶ τοῦ μετώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τῶν μυκτῆρων, καὶ τοῦ σώματος, καὶ τῶν δύο ὠτων, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν. λέγων·

Σφραγίς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

Εἶτα ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ Ἀναδόχου καὶ τοῦ Βρέφους σήμα κυκλοῦ, καὶ ψάλλομεν·

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλουῖα, εκ γ'.

Εἶτα τὸ Προκείμενον. Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου. Στίχος. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5'. 3.

Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα, ὡσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεῖν ἡμᾶς τῇ ἀ-

μαρτία. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν, ὅτι καὶ συζήσωμεν αὐτῷ· εἰδότες, ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἀμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφ' ἅπασι· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐν τοῦ κατὰ Ματθαίου. Κεφ. ΚΗ'. 16.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίδασσαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετείλαμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετ' ὑμῶν εἰμι πάσης τῆς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἶτα Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΥΧΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΛΟΥΣΕΩΣ.

Μετ' ἡμέρας ἑπτὰ, πάλιν φέρουσι τὸ παιδίον τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἰς τὸ ἀπολοῦσαι. Καὶ λύει αὐτῷ ὁ Ἱερεὺς τὸ σάβανον, καὶ τὴν ζώνην, λέγων τὰς Εὐχὰς ταύτας·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο λύτρωσιν ἀμαρτιῶν, διὰ τῆς ἁγίου Βαπτίσματος, τῷ δούλῳ σου δωρησάμενος, καὶ ζωὴν ἀναγεννήσεως αὐτῷ χαρισάμενος· αὐτὸς, Δέσποτα Κύριε, τὸν φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἐναυγάζειν δια-

παντὸς εὐδόκησον· τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως αὐτοῦ ἀνεπιβούλευτον ἐχθροῖς διατήρησον, τὸ τῆς ἀφθαρσίας ἔνδυμα, ὃ περιεβάλετο, ἀρρύπτωτον ἐν αὐτῷ καὶ ἀμόλυτον διαφυλάξον· ἄθραυστον ἐν αὐτῷ τὴν πνευματικὴν σφραγιδα τῆ χάριτί σου διατηρῶν, καὶ ἴλεως αὐτῷ τε καὶ ἡμῖν γενόμενος, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου. Ὅτι ἠυλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τῆ Ἁγίᾳ Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τῆς κολυμβήθρας τὴν οὐράνιον ἔλλαμψιν τοῖς βαπτιζομένοις παρέχων· ὁ ἀναγεννήσας τὸν δοῦλόν σου τὸν νεοφώτιστον δι' ὕδατος καὶ πνεύματος, καὶ τὴν τῶν ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων ἀμαρτημάτων ἄφεσιν αὐτῷ δωρησάμενος, ἐπίθετο αὐτῷ τὴν χειρὰ σου τὴν κραταιὰν, καὶ φύλαξον αὐτὸν ἐν τῇ δυνάμει τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἄσυλον τὸν ἀρράβωνα διαφυλάξον· καὶ ἀξιώσον αὐτὸν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ εἰς τὴν σὴν εὐαρέσκειαν (1). Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο ἔνδυσάμενος σὲ τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, σοὶ ὑπέκλινε σὺν ἡμῖν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν· ὃν διαφυλάξον ἀήττητον ἀγωνιστὴν διαμεῖναι κατὰ τῶν μαίτην ἔχθραν φερομένων κατ' αὐτοῦ καὶ ἡμῶν· τῷ δὲ σῶ ἀφθάρτῳ σεφάνῳ μέχρι τέλους νικητὰς πάντας ἀνάδειξον. Ὅτι σὺν ἐσὶ τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ λύει τὸ ζωνάριον τῆ Παυλίδου, καὶ τὸ σάβανον· καὶ

(1) Ὁρθότερον ἴσως εὐαρέσθησεν.

ἐνώσας τὰς ἄκρας αὐτῶν, βρέχει μετὰ ὕδατος καθαροῦ αὐτάς, καὶ ραίνει τὸ Παιδίον, λέγων·

Ἐδικαιώθης, ἐφωτίσθης; κτλ. Καὶ λαβὼν σπόγγον καινὸν μετὰ ὕδατος, ἀποσπογγίζει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, σὺν τῇ κεφαλῇ, καὶ τὸ στήθος, κτλ. λέγων·

Ἐβαπτίσθης, ἐφωτίσθης, ἐμυρώθης, ἡγιασθης, ἀπελεύσθης, εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΤΡΙΧΟΚΟΥΡΙΔΙΝ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ εἰκόνι σου τιμήσας τὸν ἄνθρωπον, ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ σώματος εὐπρεποῦς κατασκευάσας αὐτόν, ὡς ἂν τὸ σῶμα ἐξυπηρετῇ τῇ λογικῇ ψυχῇ· κεφαλὴν μὲν ἐπὶ τῶν ὑψηλοτάτων θείας, καὶ ἐν αὐτῇ ταῖς πλείστας τῶν αἰσθήσεων καθιδρύσας, μὴ παρεμποδίζουσας ἀλλήλαις· ταῖς δὲ θριξί τὴν κεφαλὴν ὀροφώσας, πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι ταῖς μεταβολαῖς τῶν ἀέρων, καὶ πάντα τὰ μέλη αὐτῶ χρησίμως ἐμφυτεύσας, ἵνα διὰ πάντων εὐχαρισῇ σοι τῷ ἀριστοτέχνῃ αὐτός, Δέσποτα, ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς σε Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἐντειλάμενος ἡμῖν, πάντα εἰς δόξαν σὴν ποιεῖν, τὸν προσελθόντα δὲθλόν σε (τόν δε), ἀπαρχὴν ποιήσασθαι κείρασθαι τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εὐλόγησον, ἅμα τῷ αὐτοῦ Ἀναδόχῳ, καὶ δὸς αὐτοῖς πάντα μελετᾶν ἐν τῷ νόμῳ σε, καὶ τὰ εὐάρεσά σοι πράττειν. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πληρώματος τῆς κολυμβήθρας, διὰ τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἀγιάσας τὸς εἰς σὲ πισεύοντας, εὐλόγησον τὸ παρὸν Νήπιον, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆ ἢ εὐλογία σε καταβήτω. Καὶ, ὡς εὐλόγησας διὰ τοῦ Προφήτου Σαμὴλ, Δαυὶδ τὸν Βασιλέα, εὐλόγησον καὶ τὴν κεφαλὴν τῆ δεξιῆ σε (τοῦ δε.), διὰ χειρὸς ἐμῆ τῆ ἀμαρτω-

λῆ, ἐπιφοιτῶν αὐτῷ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ· ὅπως, προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ καὶ πολιᾷ γήρως, δόξαν σοι ἀναπέμψῃ, καὶ ἴδῃ τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Ὅτι πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ κουρεύει αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγων·

Κεῖρεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Εἶτα μνημονεύει τοῦ Ἀναδόχου.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς. Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόκωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται, ὡς ἔθος. Ἀπολυσις.

Εὐχαί, ἥτοι Ἐξορκισμοὶ τῆ Μεγάλου Βασίλειου πρὸς τὴν πάσχοντα ὑπὸ δαιμόνων, καὶ πρὸς ἑκάστην ἀσθένειαν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων, ὁ τῶν πυρίνων ταγματῶν δημιουργός, καὶ τῶν αὐλῶν Δυναμέων τεχνουργός, ὁ τῶν ἐπερανίων καὶ τῶν ἐπιγείων τεχνίτης· ὃν εἶδεν ἕδεις ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ὃν φοβεῖται καὶ τρέμει πᾶσα ἡ κτίσις· ὁ τὸν τραχηλιάσαντα ποτὲ Ἀρχιεράτηγον, καὶ τὴν τῆτε λειτουργίαν παρακοῆ ἀθετήσαντα, ρήξας (1) ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τοὺς συναποστάτας αὐτῷ Ἀγγέλους, δαίμονας γενομένους, εἰς σκότῳσιν βυθοῦ ταρταρώσας· δὸς τὸν ἀφορκισμὸν τῆτον, ἐπὶ τῷ φρικτῷ ὀνόματί σου τελέμενον, φόβῳ γενέσθαι αὐτῷ τῷ προηγουμένῳ τῆς πονηρίας, καὶ πάσαις ταῖς φαλαγγίν αὐτῆ, ταῖς συνεκπε-

(1) Ἵσως ῥίψας.

σούσαις αὐτῷ ἐκ τῆς ἄνω φωτοφορίας, καὶ τρέψον αὐτὸν εἰς φυγὴν, καὶ ἐπίταξον αὐτῷ, καὶ τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ ἀναχωρῆσαι παντελῶς· ἵνα μῆτι βλαβερὸν κατὰ τὴν ἐσφραγισμένην εἰκόνα ἐργάσῃται· ἀλλὰ λαβέτωσαν ἰσχὺν οὗτοι οἱ ἐσφραγισμένοι κραταιότητος, τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ. Σοῦ γὰρ ὑμνεῖται, καὶ μεγαλύνεται, καὶ παρὰ πάσης πνοῆς ἐν φόβῳ δοξάζεται τὸ πανάγιον Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ αὐτοῦ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εξορκίζω σε τὸν ἀρχένοικον τῆς βλασφημίας, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀνταρσίας, καὶ αὐτουργὸν τῆς πονηρίας. Εξορκίζω σε τὸν ἐκριφθέντα ἐν τῆς ἄνω φωτοφορίας, καὶ σκότῳ βυθοῦ κατενεχθέντα διὰ τὴν ἔπαρσιν. Εξορκίζω σε, καὶ πᾶσαν τὴν ἐκπεσοῦσαν δύναμιν, τῆς σῆς ἀκόλουθον προαιρέσεως. Ὀρκίζω σε, πνεῦμα ἀκάθαρτον, κατὰ τοῦ Θεοῦ Σαβαώθ, καὶ πάσης στρατιᾶς Ἀγγέλων Θεοῦ, Ἀδωναϊ, Ἐλωϊ, Θεοῦ παντοκράτορος, ἔξελθε καὶ ἀπαναχώρησον ἀπὸ τοῦ δούλου τῆ Θεοῦ (τοῦ δε). Εξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τῆ πάντα λόγῳ κτίσαντος, καὶ τῆ Κυρίῃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων ἀρρήτως καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτοῦ γεννηθέντος· τοῦ τὴν ἀόρατον καὶ ὄρατὴν κτίσιν δημιουργήσαντος, καὶ τοῦ κατ'εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον πλαστοουργήσαντος· τοῦ νόμῳ πρότερον φυσικῶς ταῦτα παιδαγωγήσαντος, καὶ Ἀγγέλων ἐπιστασίᾳ φυλάξαντος· τοῦ ὕδατι τὴν ἀμαρτίαν κατακλύσαντος ἄνωθεν, καὶ τὰς ὑπ' οὐρανὸν ἀβύσσους ἀναστομώσαντος, καὶ γίγαντας ἀσεθήσαντας καταφθείραντος, καὶ πύργον τῶν βεβήλων κατασείσαντος, καὶ γῆν Σοδόμων καὶ Γομόρρων πυρὶ καὶ θείῳ τεφρώσαντος, οὗ μάρτυς καπνὸς ἀκοίμητος ἐξατμίζεται· τοῦ ῥάβδῳ πέλαγος ῥήξαντος, καὶ Λαὸν ἀβρόχοις ποσὶ περῶσαντος, καὶ τύραννον Φαραῶ, καὶ στρατὸν θεομάχον, εἰς αἰῶνα τοῖς κύμασι κατακλύσαντος τῆς ἀσεβείας πόλεμον· τοῦ ἐπ'

ἐσχάτων ἐκ Παρθένου ἀγνῆς σαρκωθέντος ἀνεκλαλήτως,
 καὶ σώας τὰς σφραγίδας τῆς ἀγνείας φυλάξαντος· τοῦ
 πλῦναι βαπτίσματι τὸν παλαιὸν ἡμῶν ρύπον εὐδοκή-
 σαντος, ὃν ἡμεῖς διὰ τῆς παραβάσεως ἐπεσπασάμεθα.
 Ἐξορκίζω σε, κατὰ τοῦ βαπτισθέντος ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τύ-
 πον ἡμῖν ἀφθαρσίας ἐν ὕδατι κατὰ χάριν παρεχομένου,
 ὃν Ἄγγελοι καὶ πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν κατε-
 πλάγησαν, τὸν σαρκωθέντα Θεὸν βλέπουσαι μετριάσαντα,
 ὅτε ὁ ἀναρχος Πατὴρ τὴν ἀναρχον γέννησιν τοῦ Υἱοῦ ἀ-
 πεκάλυψε, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἢ κατάβασιν τῆς
 Τριάδος τὴν ἔνωσιν ἐμαρτύρησεν. Ὁρκίζω σε, κατ' ἐκείνου
 τοῦ ἀνεμον ἐπιτιμήσαντος, καὶ κλυδωνα θαλάσσης πραύ-
 ναντος· τοῦ στίφη δαιμόνων ἐκδιώξαντος, καὶ κόρας ὀμ-
 μάτων, ἀπὸ μήτρας λειπούσας, πληρῶ τυφλοῖς ἀναβλέψαι
 ἐναρμόσαντος, καὶ τὴν ἀρχαίαν τοῦ γένους ἡμῶν διάπλα-
 σιν ἀνακαινίσαντος, καὶ ἀλάλοις τὸ λαλεῖν ἀνορθώσαν-
 τος· τῶ στίγματα λέπρας ἀποσμήξαντος, καὶ νεκροὺς ἐκ
 τῶν τάφων ἀναστήσαντος· τοῦ μέχρι ταφῆς τοῖς ἀνθρώ-
 ποις ὀμιλήσαντος, καὶ τὸν Ἄδην ἐγέρσει σκυλεύσαντος, καὶ
 πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα ἀνάλωτον τῷ θανάτῳ κατα-
 σκευάσαντος. Ὁρκίζω σε, κατὰ τῶ Θεῶ τῶ Παντοκράτορος,
 τοῦ τῇ Θεοπνεύστῳ φωνῇ τοὺς ἀνθρώπους ἐμπνεύσαντος,
 καὶ τοῖς Ἀποστόλοις συμπράξαντος, καὶ πᾶσαν τὴν οἰ-
 κουμένην εὐσεβείας πληρώσαντος. Φοβήθητι, φύγε, δρα-
 πέτευσον, ἀναχώρησον, δαιμόνιον ἀκάθαρτον καὶ ἐναγές,
 καταχθόνιον, βύθιον, ἀπατηλόν, ἄμορφον, θεατὸν δι' ἀ-
 ναίδειαν, ἀθέατον διὰ τὴν ὑπόκρισιν, ὅπου ἂν τυγχάνῃς,
 ἢ ἀπέρχῃ, ἢ αὐτὸς εἴ ὁ Βεελζεβούλ, ἢ κατασειών, ἢ δρα-
 κοντοειδής, ἢ θηριοπρόσωπος, ἢ ὡς αἰτμῖς, ἢ ὡς καπνὸς φαι-
 νόμενος, ἢ ὡς ἄρσεν, ἢ ὡς θῆλυ, ἢ ὡς ἐρπετόν, ἢ ὡς πε-
 τεινόν, ἢ νυκτολάλον, ἢ κωφόν ἢ ἄλαλον· ἢ ἐκφοβοῦν ἐξ
 ἐπιδρομῆς, ἢ σπαράσσον, ἢ ἐπιθελεῦον, ἢ ἐν ὕπνῳ βαρεῖ,
 ἢ ἐν νόσῳ, ἢ ἐν μαλακίᾳ, ἢ ἐν γέλῳτι ρέμβον, ἢ δαῦρυα
 φιληδόνα ἐμποιοῦν, ἢ λάγνον, ἢ δυσῶδες, ἢ ἐπιθυμητικόν,
 ἢ ὄδονικόν, ἢ φαρμακόφιλον, ἢ ἐρωτομανές, ἢ ἀστρομαγι-

κόν, ἢ ἐνοικηματικόν, ἢ ἀναιδές, ἢ φιλόνεικον, ἢ ἀκαταίεστον· ἢ τῇ σελήνῃ συναλλοισόμενον, ἢ χρόνῳ τινὶ συντρεπόμενον· ἢ ὀρθρινόν, ἢ μεσημβρινόν, ἢ μεσονυκτικόν, ἢ ἀωρίας τινός, ἢ αὐγῆς· ἢ αὐτομάτως συνήνησας, ἢ ἐπέμφθης ὑπὸ τινος, ἢ προσεπέλασας ἀφνω, ἢ ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν ποταμῷ, ἢ ὑπὸ γῆς, ἢ φρέατος, ἢ κρημνοῦ, ἢ ἐκ λάικου, ἢ λίμνης, ἢ καλαμῶνος, ἢ ὕλης, ἢ ἀπογαίου, ἢ ἀκαθάρτου, ἢ ἄλσους, ἢ δρυμῶνος, ἢ δένδρου, ἢ ὀρνέου, ἢ βροντῆς, ἢ ἐκ στέγης λουτροῦ, ἢ ἐν κολυμβήθρα ὑδάτων, ἢ ἐκ μνήματος εἰδωλικοῦ, ἢ ὅθεν ἴσμεν, καὶ οὐκ ἴσμεν, ἢ γνωστὸν, ἢ ἄγνωστον, καὶ ἐξ ἀπερισκέπτου τόπου· μερίσθητι, καὶ ἀπαλλάγητι. Δίσχύνθητι τὴν εἰκόνα, τὴν χειρὶ Θεοῦ πλασθεῖσαν καὶ μορφωθεῖσαν. Φοβήθητι τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ τὸ ὁμοίωμα, καὶ μὴ ἐγκρυβῆς εἰς τὸν δόλον τῆ Θεοῦ (τόνδε)· ἀλλὰ ῥάβδος σιδηρᾶ, καὶ κάμιнос πυρός, καὶ τσίρταρος, καὶ ὀδόντων βρυγμὸς ἀμυνα τῆς παρακοῆς σε περιμένει. Φοβήθητι, φριμώθητι, φύγε· μὴ ὑποστρέψης, μὴ ὑποκρυβῆς μεθ' ἐτέρας πονηρίας πνευμαίων ἀκαθάρτων, ἀλλὰ ἀπελθε εἰς γῆν ἀνυδρον, ἔρημον, ἀγεώργητον, ἣν ἀνδρῶπος ἐκ οἰκεῖ, Θεὸς μόνος ἐπισκοπεῖ, ὁ δεσμεύων πάντας τοὺς βασκαίνοντας, καὶ ἐπιβουλεύοντας τῇ αὐτοῦ εἰκόνι, καὶ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας εἰς μακρὰν νύκτα καὶ ἡμέραν σὲ πάντων τῶν κακῶν πεπειραμένον, καὶ ἐφευρετὴν Διάβολον· ὅτι μέγας ὁ φόβος τῆ Θεοῦ, καὶ μεγάλη ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εὐχὴ ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ.

Θεὸς τῶν ἑράνων, ὁ Θεὸς τῶν φωτῶν, ὁ Θεὸς τῶν Ἁγγελῶν τῶν ὑπὸ τὴν σὴν ἰσχύν, ὁ Θεὸς τῶν Ἀρχαγγέλων τῶν ὑπὸ τὸ σὸν κράτος, ὁ Θεὸς τῶν ἐνδόξων Κυριοτήτων, ὁ Θεὸς τῶν Ἁγίων, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ταῖς δεσμευθεῖσας τῷ θανάτῳ ψυχὰς λύσας, ὁ τὸν προσηλωθέντα ἄνθρωπον τῷ σκότει, διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ φωτίσας, ὁ λύσας ταῖς ὀδύνας ἡμῶν, καὶ πᾶν βᾶρος ἀποσκεδάσας, ὁ πᾶσαν τὴν προσβολὴν τῆ ἐχθρῆ ἀφ' ἡμῶν χωρίσας· καὶ σύ, Υἱὲ καὶ Λόγε τῆ Θεοῦ,

ὁ ἀπαθανάτισας ἡμᾶς τῷ θανάτῳ σου, καὶ δοξάσας ἡμᾶς τῇ δόξῃ σου, ὁ ἐξ ἀνθρώπων χωρεῖν εἰς Θεὸν ἐγέρσει τῇ σῆ χάρισάμενος· ὁ πάντα δεσμόν τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διὰ τῆ Σταυροῦ σου βαστάσας, ὁ τὸ σύντριμμα ἡμῶν ἀναλαβὼν, καὶ ἰασάμενος, Κύριε· ὁ ὁδοποιήσας ἡμῖν ὁδὸν εἰς ἕρανθες, καὶ φθορὰν εἰς ἀφθαρσίαν μετασκευάσας· εἰσαίκουσόν μου, πόθῳ καὶ φόβῳ κεκραγότες πρὸς σέ, οὗ τῷ φόβῳ τὰ ὄρη τήκονται τῆς ὑπ' οὐρανὸν σὺν τῷ στερεώματι· οὗ τῇ δυνάμει ἄλλοι στοιχείων ψυχαὶ φρίττουσι, τηροῦσαι τοὺς ἑαυτῶν ὄρους· δι' οὗ τὸ πῦρ τὸ τῆς ἐκδικήσεως οὐχ ὑπερβήσεται ὄρους τοὺς ταχθέντας αὐτῷ, ἀλλ' ἀναμένει ζένον τὴν σὴν βουλὴν· δι' ὃν πᾶσα ἡ κτίσις ὠδίνει, στεναζουσα στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, εἰς καιροὺς μένειν ἐπιταχθεῖσα· ὃν πᾶσα φύσις ἐναντία πέφευγε, καὶ τοῦ ἐχθροῦ στρατιὰ δεδάμασται, καὶ διάβολος πέπτωκε, καὶ ὄφις πεπάτηται, καὶ δράκων ἀνήρηται· δι' ὃν τὰ ἔθνη ὁμολογήσαντά σε ἐφωτίσθησαν, καὶ ἐκραταιώθησαν ἐν σοὶ Κύριε· δι' ὃν ζωή πεφανέρωται, ἐλπίς ἠδρασται, ἡ πίστις κεκράτηται, τὸ Εὐαγγέλιον κηκήρυκται· δι' ὃν ἄνθρωπος ἐκ γῆς ἀναπέπλασται, πιστεύσας ἐν σοὶ. Τίς γάρ ἐστιν, ὡς σὺ, Θεὸς Παντοκράτωρ; Διὸ δεόμεθά σου, Θεέ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, προαιώνιε, καὶ ὑπερούσιε· τὸν πρὸς σέ ἐληλυθότα ἐπὶ τῷ ἀγίῳ Ὄνοματί σου, καὶ τοῦ ἡγαπημένου σε παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου, καὶ παντοδυνάμου, καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος πρόσδεξαι. Ἀποσόβησον ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πᾶσαν μαλακίαν, πᾶσαν ἀπιστίαν, πᾶν πνεῦμα ἀκάθαρτον, σπαρακτικόν, καταχθόνιον, πύρινον, δυσωδιακόν, ἐπιθυμητικόν, φυλόχρυσον, φιλάργυρον, τυφωνικόν, πορνικόν, πᾶν δαιμόνιον ἀκάθαρτον, σκοτεινόν, ἀμορφον, ἀναιδέες. Ναί, ὁ Θεὸς, ἀπέλασον ἀπὸ τοῦ δούλου σε (τοῦ δεινός), πᾶσαν ἐνέργειαν τῆ Διαβολῆς, πᾶσαν μαγείαν, πᾶσαν φαρμακείαν, εἰδωλολατρείαν, ἀστρομαντείαν, ἀστρολογίαν, νεκρομαντείαν, ὄρνεοσκοπίαν, ἠδουπάθειαν, ἔρωτα, φιλαργυρίαν, μέθην, πορνείαν, μοιχείαν, ἀσέλγειαν, ἀναίδειαν, ὀργὴν, φιλονεικίαν, ἀκαταστασίαν,

καὶ πᾶσαν ὑπόνοιαν πονηράν. Ναί, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐμφύσησον ἐν αὐτῷ τὸ Πνεῦμά σου τὸ εἰρηνικόν, ὅπως φρερήμενος ὑπ' αὐτῆ, ποιήσῃ καρπὸν πίστεως, ἀρετῆς, σοφίας, ἀγνείας, ἐγκρατείας, ἀγάπης, χρηστότητος, ἐλπίδος, πραότητος, μακροθυμίας, ὑπομονῆς, σωφροσύνης, συνέσεως· ὅτι σὸς ἐπικέκληται δούλος, ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πιστεύων εἰς τὴν ὁμοούσιον Τριάδα, συμμαρτυρούντων Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων, ἐνδόξων Κυριοτήτων, καὶ πάσης οὐρανοῦ στρατιᾶς. Σὺν τούτῳ φύλαξον καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅτι δυνατὸς εἶ, Κύριε· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Χρυσοστόμου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ λυτρωσάμενος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Διαβόλου, ῥύσαι τὸν δούλόν σου (τόνδε), ἀπὸ πάσης ἐνεργείας πνευμάτων ἀκαθάρτων· ἐπίταξον τοῖς πονηροῖς καὶ ἀκαθάρτοις πνεύμασί τε καὶ δαίμοσιν, ἀποστήναι τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος τοῦ δούλου σου (τοῦδε), καὶ μὴ ἐμμένειν, μηδὲ ἐγκρύπτεσθαι ἐν αὐτῷ· φυγαδευθεῖσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἀπὸ τοῦ πλάσματος τῶν χειρῶν σου· ἵνα, καθαρισθεὶς ἀπὸ πάσης ἐπηρείας διαβολικῆς, ὀσίως, καὶ δικαίως, καὶ εὐσεβῶς ζήσῃ, ἀξιούμενος τῶν ἀχράντων Μυστηρίων τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν· μετ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, καὶ δεδοξασμένος, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο πᾶσιν ἀκαθάρτοις πνεύμασιν ἐπιτιμήσας, καὶ δύναμι· ρήματος ἐκδιώξας τὸν λεγεῶνα, ἐπιφάνηθι καὶ νῦν, διὰ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἐπὶ τὸ πλάσμα, ὃ κατ' εἰκόνα σου ἐποίησας, καὶ ἐξελοῦ αὐτὸ καταδυναστευόμε-

νον ὑπὸ τοῦ ἀντακειμένου· ἵνα, ἐλεθὲν καὶ καθαρισθὲν, ἐνταγῇ τῇ ἀγίᾳ σου ποιμνῇ, καὶ φυλαχθῇ ναὸς ἔμψυχος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τῶν θείων καὶ ἀχράντων Ἀγιασμάτων· χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ε'πικαλούμεθά σε Δέσποτα, Θεέ Παντοκράτορ, ὕψιζε, ἀπέιραστε, εἰρηνικέ Βασιλεῦ· ἐπικαλούμεθά σε, τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνεφύη καὶ τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ Ἀρχὴ καὶ τὸ Τέλος· ὁ δοὺς τοῖς ἀνθρώποις ὑπακούειν τετράποδα, καὶ ἄλογα ζῶα, ὅτι σὺ ὑπέταξας αὐτὰ, Κύριε· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν κραταιάν, καὶ τὸν βραχίονά σου τὸν ὑψηλὸν καὶ τὸν ἅγιον, καὶ ἐπισκοπῶν ἐπισκόπησον τὸ πλάσμα σου τοῦτο· καὶ κατάπεμψον αὐτῷ Ἄγγελον εἰρηνικόν, Ἄγγελον κραταιόν, ψυχῆς καὶ σώματος φύλακα, ὃς ἐπιτιμήσει, καὶ ἀπελάσει ἀπ' αὐτοῦ πᾶν πονηρὸν, καὶ ἀκάθαρτον δαιμόνιον· ὅτι σὺ Κύριε μόνος, ὕψιστος, παντοκράτορ, εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τὴν θείαν τε, καὶ ἀγίαν, καὶ μεγάλην, καὶ φρικτὴν καὶ ἄσπεκτον ὀνομασίαν, καὶ ἐπίκλησιν ποιοῦμεν, πρὸς τὴν σὴν ἐξέλασιν, ἀποστάτα· ὡσαύτως καὶ ἐπιτίμησιν εἰς τὴν σὴν ἐξολόθρευσιν, Διάβολε. Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἀναρχος ὁ φοβερός, ὁ ἀόρατος τῇ οὐσίᾳ, ὁ ἀνείκαστος τῇ δυνάμει, καὶ ἀκατάληπτος τῇ Θεότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ παντοκράτωρ Δεσπότης, ἐπιτιμήσει σοι, Διάβολε· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα εὐπράγως λόγῳ συνησάμενος, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πά-

σης τῆς γῆς· Κύριος τῶν Δυνάμεων ὄνομα αὐτῷ. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ ὑπὸ τῶν ἀναριθμητῶν οὐρανίων Ταγματῶν πυρίνων φόβῳ λειτουργούμενος, καὶ ὑμνούμενος, καὶ ὑπὸ πλήθους χορῶν Ἀγγελικῶν καὶ Ἀρχαγγελικῶν, τρόμῳ προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ τιμώμενος ὑπὸ τῶν κύκλωθεν παρεστῶτων Δυνάμεων, καὶ φρικωδεστάτων Ἐξαπτερυγῶν, καὶ πολυομμάτων Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, τῶν τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν ταῖς δυσὶ πτέρυξι σκεπόντων, διὰ τὴν ἀθεώρητον αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστον Θεότητα, καὶ ταῖς δυσὶ πτέρυξι, τοὺς ἑαυτῶν πόδας καλυπτόντων, εἰς τὸ μὴ κατακαυθῆναι ἐκ τῆς ἀρρήτου δόξης, καὶ ἀκατανοήτου μεγαλειότητος αὐτοῦ, καὶ ταῖς δυσὶ πτέρυξι πετομένων, καὶ τὸν οὐρανὸν πληρούντων ἐκ τῆς βοῆς αὐτῶν· Ἅγιος, Ἄγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ ἕρανός καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ Πατρικοῦ καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ Θεὸς Λόγος, καὶ διὰ τῆς ἐκ Παρθένου ἀγίας, προσκυνητῆς, ἀφράστῃ, καὶ ἀχράντῃ σαρκώσεως, ἀνεκλαλήτως φανεῖς ἐν τῷ κόσμῳ, τοῦ σῶσαι αὐτόν, καὶ τῆ ἀθθεντικῆ αὐτοῦ δυνάμει ῥίψας σε οὐρανόθεν, καὶ ἀπόβλητον παντὶ δείξας. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ εἰπὼν τῇ Θαλάσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο· καὶ τῷ κελεύσματι, εὐθέως ἐνόπασεν. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ τῷ ἀχράντῳ πτεέλῳ πληθὸν ποιήσας, καὶ τὸ φῶς χαρισάμενος. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀρχισυναγωγῆτος λόγῳ ζωοποιήσας, καὶ τῆς Χήρας τὸν υἱὸν ἐκ στόματος τοῦ θανάτου ἀφαρπάσας, καὶ τῇ ἰδίᾳ μητρὶ ὀλόκληρον καὶ ὑγιῆ αὐτὸ χαρισάμενος. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ τὸν Δάζαρον ἐκ νεκρῶν τετραήμερον, ἄσηπον, ὡς μὴ θανόντα, καὶ ἄσπιλον εἰς ἐκπλήξιν τῶν πολλῶν ἀναστήσας. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ διὰ τοῦ ῥαπίσματος τὴν κατάραν καταργήσας, καὶ διὰ τῆς λόγχης τῆς ἀχράντου πλευρᾶς αὐτοῦ τὴν τὸν Παράδεισον φυλάττουσαν φλογίνην ῥομφαίαν ἀναστείλας. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε,

ὁ διὰ τοῦ ἐμπτύσματος τοῦ τιμῆς αὐτῆς χαρακτῆρος πᾶν δάκρυον ἐκ παντός προσώπου ἐκμάξας. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ πήξας τὸν Σταυρὸν εἰς στήριγμα καὶ σωτηρίαν κόσμου, εἰς πτώσιν δὲ σὴν, καὶ πάντων τῶν ὑπὸ σὲ Ἀγγέλων. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ δούς φωνὴν ἐν τῷ Σταυρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη, καὶ αἱ πέτραι διερράγησαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἠνεώχθησαν, καὶ οἱ ἀπ' αἰῶνος θανόντες ἀνέστησαν. Ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ θανάτῳ θάνατον θανατώσας, καὶ ζωὴν τῇ ἐγέρσει αὐτοῦ τοῖς ἀνθρώποις χαρισάμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ καταβάς εἰς τὸν Ἄδην, καὶ τὰ μνημεῖα αὐτοῦ ἐκτινάξας, καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ κατεχομένους δεσμίους ἐλευθερώσας, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀνακαλεσάμενος ὃν οἱ πυλωροὶ ἰδόντες ἔφριξαν, καὶ ἀγωνία τοῦ Ἄδου κρυβέντες ἐξέλιπον. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πᾶσι τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ χαρισάμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ εἰς οὐρανοὺς ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς πρὸς τὸν Πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἐκ δεξιῶν τῆς μεγαλωσύνης ἐπὶ θρόνῳ δόξης καθήμενος. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ πάλιν ἐρχόμενος μετὰ δόξης ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων αὐτοῦ, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος, Διάβολε, ὁ τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ σκώληκα τὸν ἀκοίμητον, καὶ σκότος τὸ ἐξώτερον ἐτοιμάσας σοι εἰς αἰῶνιον κόλασιν. Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος, Διάβολε, ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ὅτι ἄστεκτος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ σὲ ἀπειλῆς αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐπιτιμᾶ σοι Κύριος, Διάβολε, διὰ τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ ὀνόματος· Φρίξον, τρόμαξον, φοβήθητι, ἀναχώρησον ἐξολοθρευθήτι, φυγαδεύθητι, ὁ πεσὼν οὐρανὸθεν, καὶ σὺν σοὶ πάντα τὰ πονηρὰ πνεύματα· πᾶν πνεῦμα πονηρὸν, πνεῦμα ἀσελγείας, πνεῦμα πονηρίας, πνεῦμα νυκτερινὸν καὶ ἡμερινὸν, μεσημβρινὸν τε καὶ ἑσπερινὸν· πνεῦμα μεσονυκτικόν, πνεῦμα φανταστικόν, πνεῦμα συναντικόν, εἴτε χερσαῖον, εἴτε ἐνυδρον, εἴτε ἐν ἄλλ-

σοις, εἴτε ἐν καλάμοις, εἴτε ἐν φάραγγιν, εἴτε ἐν διόδοις καὶ τριόδοις, ἐν λίμναις καὶ ποταμοῖς, ἐν οἴκοις, ἐν ἀύλαϊς, καὶ ἐν βαλανείοις παρατρέχον, καὶ βλάβτον καὶ ἀλλοιοῦν τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου· συντόμως ἀναχωρήσατε ἀπὸ τοῦ πλάσματος τοῦ δημιουργοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἀπαλλάχθητε ἀπὸ τοῦ δόλου τοῦ Θεοῦ (τῆ δε), ἀπὸ τοῦ νοῦς, ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἀπὸ τῆς καρδίας, ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ἀπὸ τῶν αἰσθήσεων, ἀπὸ πάντων τῶν μελῶν, πρὸς τὸ εἶναι αὐτὸν ὑγιῆ, καὶ ὀλόκληρον, καὶ ἐλεύθερον, ἐπιγινώσκοντα τὸν ἴδιον Δεσπότην καὶ δημιουργὸν τῶν ἀπάντων Θεόν, τὸν ἐπισυνάγοντα τοὺς πεπλανημένους, καὶ διδόντα αὐτοῖς σφραγίδα σωτηρίας, διὰ τῆς ἀναγεννήσεως, καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος, εἰς τὸ καταξιωθῆναι αὐτὸν τῶν ἀχράντων, καὶ ἐπουρανίων φρικτῶν αὐτοῦ Μυστηρίων, καὶ ἐνωθῆναι τῇ αὐτοῦ ποιμνῇ τῇ ἀληθινῇ, εἰς τόπον γλῶσς κατασκηνοῦντα, καὶ ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐκτρεφόμενον, καὶ ὑπὸ βακτηρίας τῆ Σταυροῦ ποιμαντικῶς καὶ ἀσφαλῶς ὀδηγούμενον, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, καὶ μεγαλοπρέπεια, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΥΡΟΥ.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ, ἀντὶ τοῦ Χερουβικῆ, λέγομεν· **Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ**, ἐρχομένων τῶν ἀγίων Μυστηρίων ἀπὸ τῆς Προθέσεως ἐπὶ τὴν μέσσην Τράπεζαν, βασιλεύοντος τοῦ Πρωτοϊερέως τὸ Μύρον μετὰ τοῦ Ἀλαβάστρου, κεκαλυμμένον μετὰ τοῦ Διακοκαλύμματος,

ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Μυστηρίων, καὶ ὀφικενομένου ὑπὸ τῶν Διακόνων ἔνθεν κἀκεῖθεν, βασαζόντων Ῥιπίδια ζυγαῖς ζ'. προηγουμένου καὶ τοῦ Δομεστίκου, καὶ τῶν Διακόνων μετὰ λαμπάδων. Καὶ ὅτε ἔλθωσιν ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, τὰ μὲν δύο Ῥιπίδια εἰσέρχονται, κατὰ τὸ συνήθες· τὰ δὲ ἄλλα, ζευκτὰ ἴστανται ἕως τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἀπὸ τῶν ἁγίων Θυρῶν ἔνθεν κἀκεῖθεν. Ὁ δὲ Πρωτοερεύς κρατῶν τὸ Μύρον, ἐκδέχεται τὸν Πατριάρχην πρὸ τῶν ἁγίων Θυρῶν μετὰ τοῦ Μύρου. Καὶ ἐρχόμενος ὁ Πατριάρχης, λαμβάνει ἐξ αὐτοῦ τὸ Ἀλάδαστρον, καὶ τίθεισιν εἰς τὸ ἀρισερὸν μέρος τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, κάτωθεν τοῦ δευτέρου Ποτηρίου· καὶ οὕτως εἰσέρχονται κατὰ τὸ λοιπὸν τὰ ἄλλα. Εἶδ' οὕτως, ὁ ἐν τῷ Ἀμβωνί Διακόνος λέγει·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἀρχιερεῖα· **Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι·** Καὶ ἔσται τὰ ἑλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, ὁ μὲν ἐν τῷ Ἀμβωνί Διακόνος ἴσταται σιγῶν· ὁ δὲ Πατριάρχης ἀνέρχεται ἐν τῇ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς κρηπίδι, καὶ ἀποσκηπάζει τὸ ἅγιον Μύρον, καὶ σφραγίζει αὐτὸ γ'. ἐπιλέγων μυστικῶς τὴν ἐπομένην Εὐχὴν.

Κύριε τοῦ ἐλέους, καὶ Πατὴρ τῶν φώτων, παρ' οὗ πᾶσα δόσις ἀγαθῆ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον δίδεται, παρὰ σου ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις χάριν, εἰς τὴν διακονίαν τοῦ μεγάλου τούτου καὶ ζωοποιῦ Μυστηρίου, ὡς ἔδωκας Μωϋσεὶ τῷ πιστῷ σου Φεράποντι, καὶ τῷ δούλῳ σου Σαμουὴλ, καὶ τοῖς ἁγίοις σου Ἀποστόλοις, καὶ κατάπεμψον τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐπὶ τοῦτο τὸ Μύρον. Ποίησον αὐτὸ χρίσμα βασιλικόν, χρίσμα πνευματικόν, ζωῆς φυλακτήριον, ἁγιαστικόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, τὸ προσδεῦσαν μὲν ἐν Νόμῳ, ἐκλάμψαν δὲ ἐν καινῇ Διαθήκῃ· ἐν ᾧ ἔχρισαν Ἱερεῖς τε καὶ Ἀρχιερεῖς, Προφῆτας, καὶ πάντας τοὺς διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας ὑπ' αὐτῶν, καὶ τῶν καθεξῆς Ἐπισκόπων καὶ Πρεσβυτέρων, ἀναγεννηθέντας ἕως τῆς σήμερον. **Ναί, Δέσποτα Θεέ Παντοκράτορ, ἀνάδειξον αὐτὸ, τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου καὶ**

προσκυνητοῦ σε Πνεύματος, ἔνδυμα ἀφθαρσίας, καὶ σφραγίδα τελειοποιῶν, ἐντυποῦσαν τοῖς τὸ θεῖόν σου λουτρὸν δεχομένοις, τὴν θεῖαν σε ὀνομασίαν, καὶ τὴ μονογενῆ σε Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἐνώπιόν σου γνωστούς, οἰκείους καὶ πολίτας, δούλους σου καὶ παιδίσκας, ἡγιασμένους ψυχῇ καὶ σώματι, ἀπὸ πηλαγμένων πάσης κακίας, καὶ πάσης ἀμαρτίας λελυτρωμένους, τῇ περιβολῇ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀχράντου σου δόξης ἐπιγινώσκεσθαι, διὰ τῆς ἀγίας ταύτης σημειώσεως, ὑπὸ τῶν ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυναμῆως, καὶ φοβεροῦς πᾶσιν ὑπάρχειν τοῖς πονηροῖς καὶ ἀκαθάρτοις δαίμοσιν· ἵνα ὡς λαὸς περιούσιος, βασιλεῖον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, ἐσφραγισμένοι διὰ τοῦ ἀχράντου σου Μυστηρίου τούτου, καὶ τὸν Χριστόν σου ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν φέρωσιν, εἰς κατοικητήριον σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ ὁ Πατριάρχης εὐχεται.

Σοὶ τῷ Θεῷ τῶν ὅλων καὶ Βασιλεῖ, τὸν αὐχένα τῆς καρδίας εὐχαριστοῦντες ἐκλίναμεν, ἀνθ' ὧν ἀναξίους ὄντας, ἡμᾶς διακόνους γενέσθαι τῶν θεῶν σου τούτων κατηξίωσας Μυστηρίων· καὶ τὸν ἔλεον κηρύττομεν, ὃν ἐφ' ἡμᾶς πλεσίως ἐξέχεας, δέξασθαι τὸν ἡγιασμόν παρὰ σοῦ, ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς ἱκετεύομεν· διότι μύρον ἐκκενώσεν, ὄνομα τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἐν ᾧ σύμπας ὁ κόσμος εὐωδιάζεται, ὅσος ὁρατός, καὶ ὅσος ἀόρατος. Σὺ γὰρ προσκυνητὸς ὑπάρχεις καὶ δεδοξασμένος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα σφραγίσας, καλύπτει αὐτό. Καὶ τότε, προτραπὼν
 Δημοσία Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

πείς ὁ ἐν τῷ Ἀμβωνι Διοίκονος, λέγει· Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες. Ταῖ δὲ Ῥιπίδια ἰσταται μέχοι τοῦ Πληρωθήτω. Ὅτε δὲ μέλλουσιν ἐξέρχεσθαι τὰ Ἅγια, ἰσταμένου τοῦ Πρωτοϊερέως ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, λαμβάνει ὁ Πατριαρχὴς τὸ Μύρον, καὶ ἐπάγει, καὶ δίδωσιν αὐτὸ τῷ Πρωτοπαπᾶ. Καὶ ἔκτοτε ἀποκινῶσι καὶ τὰ Ῥιπίδια, καὶ αἵρονται καὶ οἱ Διάκονοι, καὶ ἀπέρχονται, καθὼς ἦλθον μετὰ τῶν Ῥιπιδίων. Καὶ ἐμβαλλεται παρὰ τοῦ Πρωτοπαπᾶ τὸ ἐν τῷ Ἀλαβαίστρῳ Μύρον εἰς τὸ ἀγγεῖον, ἔνθα ἐν τῷ Νάρδιον.

Ἡ δὲ ὕλη τοῦ Μύρου, ἔχει οὕτως.

Εἰς ματλαῖα Ἐλαίου β'. καὶ Οἴνου, ὅσα μέτρα ἰκανά εἰσι ἐπὶ τὸ βράζεσθαι μετὰ τοῦ Ἐλαίου, ὥστε εἶναι ὑποκάτω τοῦ Ἐλαίου τὸν Οἶνον πάντοτε, καὶ μὴ ἐκκαίεσθαι τὸ Ἐλαιον. Κόρου, λίτρας β'. Συλοβαλάμης, λίτρας γ'. Ἐχινάνθης, λίτρας β'. Πεπέρεως, λίτρας εἰ. Σμύρνης, λίτρας δ'. Στύρακος, λίτραν ἁ. Πεπέρεως μακρᾶ, λίτρας β'. Συλοκασίας, λίτρας γ'. Φύλλου Ἰνδικοῦ λίτρας γ'. Καρποβαλάμου, λίτρας β'. Κυπέρεως, λίτρας εἰ. Μπζόκοκκα, λίτρας γ'. Κελτικῆ, λίτραν ἁ. Κασσίας μελαίνης, λίτρας β'. Καρυοφύλλων, λίτρας γ'. Καγχρέων, λίτρας β'. Κιναμώμου, λίτρας σ'. Ἀσσάρης, λίτρας β'. Μάκαρος, λίτραν ἁ. Τερεδύνης, λίτρας σ'. Πετίτς, λίτρα σ'. Μυροβαλάμου, λίτρας β'. Σαμφύχου, λίτραν ἁ. Λαδάνου, λίτρας εἰ. Λιθάνου, λίτρας εἰ. Στάχου, λίτραν ἁ. Τζιντζιδέρεως, λίτρας δ'. Ζουτωμπᾶ, λίτρας β'. Βοτάνης ξινοικῆς ταύτης ἀκέρου, λίτρας β'. Ἐλενίου λίτρας β'. Ἀριστολοχίας, λίτραν ἁ. Ἰρεως, λίτραν ἁ. Βόχου, λίτραν ἁ. Συλαλής, λίτραν ἁ. Βαλσαμελαίου, ὅσον δίδωσιν ἢ εὐπορία· ἐν ᾧ καὶ Μόσχου ἐξάγια β'.

Καὶ ταῦτα περὶ τοῦ ἡμετέρου Μύρου.

Τὸ δὲ πιστικὸν Μύρον, ὅπερ ὁ Μωϋσῆς πρῶτος, παρὰ Θεοῦ κελευσθεῖς ἐποίησε διὰ τὴν τῶν Ἀρχιερέων χρῆσιν, καὶ τῶν Ἱερέων, περὶ οὗ οἶμαι καὶ Δαυὶδ λέγει· Ὡς Μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρῶν· ὅπερ ἦν συντεθειμένον ἐξ εἰδῶν τεσσάρων, Σμύρνης, Ἄνθους Κιναμώμου, εὐώδους Ἰρεως, Καλάμου εὐώδους, καὶ Ἐλαίου. Πιστικὸν δὲ εἶρηται, ἢ Μυστικὸν, ὅτι ἐπὶ τοῦτο ἀνθρώπου ἐπιστήμονας σοροῦς ἔστησεν ἐργάζεσθαι αὐτό,

καὶ μόνον ὁ Μωϋσῆς μυστικῶς τοῦτο διαταξάμενος· τὸ δὲ Ἀλάβαστρον, ἀγγεῖον υἱελόν ἐστιν, ἀνευ λαβῆς πεποιημένον τινός· ὁ δὲ Βυκίον οὕτως λέγεται.

ΤΑΕΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ.

ΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἀρχιερέα τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ, **Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν, ἐξελθόντες δύο Διάκονοι ἐκ τοῦ ἁγίου Βήματος, λαμβάνουσι τὸν μέλλοντα χειροτονεῖσθαι Διάκονον, ἐσῶτα ἐν τῇ Σολέα, καὶ εἰσάγουσιν αὐτὸν εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, κυκλοῦντες τὴν ἁγίαν Τραπεζαν τρίς, ψάλλοντες καὶ τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες.** Ἐἶτα προσερχόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ, σφραγίζεται γ' τὴν κεφαλὴν. Καὶ μετὰ τοῦτο κελεύει ὁ Ἀρχιερεὺς ἀποζώσασθαι τοῦτον, καὶ ἀρθῆναι τὸ μανδύλιον. Ἐἶτα ἐρείδει ὁ χειροτονοῦμενος τὸ μέτωπον αὐτοῦ τῇ ἁγίᾳ Τραπεζῇ, καὶ κλίνει τὸ γόνυ τὸ δεξιόν. Καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου ἐκφωνήσαντος, τὸ, **Πρόσχωμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ἐπικειμένην τὴν δεξιὰν χεῖρα τῇ κεφαλῇ τῆ χειροτονουμένου, ἐκφωνεῖ·**

Ἡ δεῖα χάρις, ἢ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν εὐλαθέστατον Ὑποδιάκονον, εἰς Διάκονον· εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτῆ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τῆ παναγίου Πνεύματος.

Καὶ ψάλλεται εὐθύς τὸ, **Κύριε ἐλέησον,** ἐκ γ' παρα τῶν ἐν τῷ Βήματι, καὶ παρά τῶν ἐκτός. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς σφραγίζει γ' τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν· καὶ τῆ Διακόνου εἰπόντος, **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,** ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπικειμένην, εὐχεται οὕτω μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ προγνώσει τῇ σῆ τὴν τοῦ Ἀγίου σε Πνεύματος χορηγίαν καταπέμπων ἐπὶ τοὺς

ὠρισμένους ὑπὸ τῆς σῆς ἀνεξιχνιάστου δυνάμεως, λειτουργοὺς γενέσθαι, καὶ ἐξυπηρετεῖσθαι τοῖς ἀχράντοις σου Μυστηρίοις· αὐτὸς, Δέσποτα, καὶ τοῦτον, ὃν εὐδόκησας προχειρισθῆναι παρ' ἐμοῦ εἰς τὴν τῆς Διακονίας λειτουργίαν, ἐν πάσῃ σεμνότητι διατήρησον, ἔχοντα τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει. Δώρησαι δὲ αὐτῷ τὴν χάριν, ἣν ἐδώρησω Στεφάνῳ τῷ Πρωτομαρτυρί σου, ὃν καὶ ἐκάλεσας πρῶτον εἰς τὸ ἔργον τῆς διακονίας σε· καὶ καταξίωσον αὐτόν, κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεσον, οἰκονομῆσαι τὸν παρά τῆς σῆς ἀγαθότητος δεδωρημένον αὐτῷ βαθμόν· οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμόν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιῶνται· καὶ τέλειον ἀνάδειξον δοῦλόν σου. Ὅτι σοῦ ἐσὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συμπαρόντας Διακόνους, καὶ ἀποκριθεῖν ταῖς Διακονικαῖς ταῦτα·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τῷ δεῖνος), Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, υἰείας, καὶ σωτηρίας αὐτῆ, καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος), τοῦ νυνὶ προχειριζομένου Διακόνου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Διακονίαν χαρίσῃται, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως.

Ἐπὲρ τῆ ρύσθησιν ἡμᾶς. Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον. κτλ.

Καὶ τούτων ῥηθέντων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων τὴν χεῖρα ἐπιχειμένην, εὐχεται οὕτω μυστικῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ τῇ ἀφθάρτῳ σου φωνῇ τοῖς Ἀποστόλοις σου δεσπίσας τὸν τῆς Διακονίας νόμον

καὶ τὸν Πρωτομάρτυρα Στέφανον τοῖτον ἀναδείξας, καὶ πρῶτον αὐτὸν κηρύξας τὸ τῆ Διακόνου πληροῦντα ἔργον, καθὼς γέγραπται ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ σθ· "Ὅστις θέλει ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν διάκονος· σὺ Δέσποτα τῶν ἀπάντων, καὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, ὃν κατηξίωσας τὴν τοῦ Διακόνου ὑπείσελθεῖν λειτουργίαν, πλήρωσον πάσης πίσεως, καὶ ἀγάπης, καὶ δυνάμεως, καὶ ἀγιασμοῦ, τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος· οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐπιθέσει τῶν ἐμῶν χειρῶν, ἀλλ' ἐν τῇ ἐπισκοπῇ τῶν πλουσίων σου οἰκτιρμῶν δίδοται χάρις τοῖς ἀξίοις σου· ἵνα καὶ οὗτος, πάσης ἀμαρτίας ἐκτὸς γενόμενος, ἐν τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεώς σου ἀμέμπτως σοι παρασῆ, καὶ τὸν μισθὸν τὸν ἀδιάφειστον τῆς σῆς ἐπαγγελίας κομίσηται. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, περιτίθησι τὸ ἱεράριον τῷ χειροτονηθέντι, κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὤμον, λέγων· "Ἄξιος, καὶ ψάλλεται συνήθως τρίτον τὸ, "Ἄξιος· παρὰ τῶν τοῦ Βήματος, καὶ τρίτον παρὰ τῶν Ψαλτῶν. Εἶτα ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς ἅγιον Ῥιπίδιον, λέγων ὁμοίως· "Ἄξιος, καὶ ἀσπάζονται αὐτὸν πάντες οἱ Διάκονοι.

Ὁ δὲ, τὸ Ῥιπίδιον λαβὼν, ἵσταται ἐκ πλαγίου τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, ἀπὸ τῆ δεξιῆς μέρους, καὶ ριπίζει ἐπάνω τῶν Ἀγίων. Καὶ ὁ ἕτερος Διάκονος ἵσταται ἔξω τοῦ Βήματος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, καὶ λέγει·

Πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. κτλ.

Εἰς δὲ τὸν τῆς Μεταλήψεως καιρὸν, πρῶτος τῶν ἄλλων Διακόνων ὁ χειροτονηθεὶς μετέχει τῶν Θείων Μυστηρίων, καὶ λέγει τὰ Διακονικὰ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, ἤγουν, τὰ Ὄρθοι μεταλαβόντες.

Ταῦτα δὲ γίνονται, ὅταν γίνῃται Λειτουργία τελεία. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν ταῖς Προηγιασμέναις γίνεται, ἵστέον, ὅτι μετὰ τὸ ἀποτεθῆναι τὰ Προηγιασμένα ἐν τῇ ἁγίᾳ Τρα-

πέζῃ, πρὶν εἰπεῖν τὸν Διάκονον Πληρώσωμεν τὴν δέσιν, προσάγεται ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι, καὶ γίνεται ἡ τάξις τῆς Χειροτονίας, ὡς ἔφημεν.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

Μετὰ τὸ πληρωθῆναι τὸν Χερουβικὸν ὕμνον, ἱσταται ἐν τῇ Σολέῃ ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι Πρεσβύτερος καὶ ἐξερχόμενοι δύο Διάκονοι, λαμβάνουσιν αὐτὸν ἐξ ἑκατέρου μέρους, καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἄχρι τῶν ἁγίων Θυρῶν ἐκεῖ δὲ ἀπολύουσιν αὐτὸν οἱ Διάκονοι, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν δύο Πρεσβύτεροι, ὁ πρῶτος καὶ ὁ δεύτερος, καὶ κυκλοῦσι τρίς τὴν ἁγίαν Τραπέζαν, ψάλλοντες καὶ τὸ.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες.

Ἰστέον δὲ ὅτι, ὅταν ψάλλωσι τὸ, Ἅγιοι Μάρτυρες, κἀθῆται ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς θρονίον, καὶ ἐκεῖ, ὅπου κυκλοῦσι γύρωθεν, ὅταν ἔρχονται ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, ποιῶσι μετάνοιαν καὶ ὁ χειροτονοῦμενος ἀσπαζέται τὸ γόνυ τοῦ Ἀρχιερέως ἐπάνω τοῦ Ὠμοφορίου.

Εἶτα, ἀνίσταμένου τῷ Ἀρχιερέως, προσέρχεται αὐτῷ ὁ χειροτονημένος, καὶ σφραγίζεται τρίτον τὴν κεφαλὴν παρ αὐτοῦ. Καὶ μετὰ ταῦτα, βρεῖσας τὸ μέτωπον τῆ ἁγίας Τραπέζης, κλίνει καὶ ἄμφω τὰ γόνατα. Καὶ ἐκφωνοῦντος τοῦ Διακόνου, **Πρόσχωμεν** εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἔχων καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπιτεταμένην αὐτοῦ τῆ κεφαλῇ

Θεῖα χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα.) τὸν εὐλαβέστατον Διάκονον εἰς Πρεσβύτερον· εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτῷ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τῷ παναγίου Πνεύματος.

Καὶ λέγῃσι τὸ, **Κύριε ἐλέησον, γ' οἱ ἐντός τῆ κηρίου,**

ὁμοίως καὶ οἱ Ψάλται, Πάλιν οὖν σφραγίσας αὐτὸν τρεῖς, καὶ τὴν χεῖρα ἔχων ἐπικειμένην, τοῦ Διακόνου εἰπόντος, Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Ο Θεὸς ὁ ἀναρχος καὶ ἀτελεύτητος, ὁ πάσης κτίσεως πρεσβυτάτος ὑπάρχων, ὁ τῇ προσηγορίᾳ τοῦ Πρεσβυτέρου τιμήσας τοὺς ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ἀξιοθέντας ἱερουργεῖν τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας· αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, καὶ τοῦτον, ὃν εὐδόκησας προχειρισθῆναι παρ' ἐμοῦ, ἐν ἀμέμπτῳ πολιεῖα, καὶ ἀκλινεῖ τῇ πίστει, εὐδόκησον ὑποδέξασθαι τὴν μεγάλην ταύτην χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ τελείον ἀνάδειξον δούλόν σου, ἐν πᾶσιν εὐαρεσοῦντά σοι, καὶ ἀξίως πολιτευόμενον τῆς δωρηθείσης αὐτῷ, ὑπὸ τῆς σῆς προγνωστικῆς δυνάμεως, μεγάλης ταύτης Ἱερατικῆς τιμῆς. Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν ταύτην, λέγει ὁ Πρωτοπαπᾶς λεπτῇ φωνῇ, ὅσαν ἀκούειν τοὺς συμπαρόντας, καὶ ἀποκριθεῖσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος), τοῦ νυνὶ προχειριζομένου Πρεσβυτέρου, καὶ τοῦ σωτηρίας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἱερωσύνην χαρίσεται, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. κτλ.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς, ἔχων ἔτι τὴν χεῖρα ἐπικειμένην,
εὐχεται οὕτω καὶ αὐθις, μυστικῶς.

Ο Θεός, ὁ μέγας ἐν δυνάμει, καὶ ἀνεξιχνίαστος ἐν συνέσει, ὁ θαυμαστός ἐν βουλαῖς, ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· αὐτός, Κύριε, καὶ τοῦτον, ὃν εὐδόκησας τὸν τοῦ Πρεσβυτέρου ὑπεισελθεῖν βαθμόν, πλήρωσον τῆς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος δωρεᾶς· ἵνα γένηται ἄξιος παρεστάναι ἀμέμπτως τῷ Θυσιαστηρίῳ σου, κηρύσσειν τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας σου, ἱεουργεῖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας σου, προσφέρειν σοι δῶρα καὶ θυσίας πνευματικὰς, ἀνακαινίζειν τὸν Λαόν σου, διὰ τῆς τοῦ λουτροῦ παλιγγενεσίας· ὅπως καὶ αὐτός, ὑπαντήσας ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐπιδημίᾳ τοῦ μεγάλου Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, δέξηται τὸν μισθὸν τῆς ἀγαθῆς οἰκονομίας τοῦ οἰκείου Τάγματος, ἐν τῷ πλήθει τῆς ἀγαθότητός σου. Ὅτι νυλόγηται, καὶ ᾄδεδοξασαι τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, του Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, κτλ.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, ἀνίστησιν αὐτόν, καὶ φέρει τὸν ὀπισθεν τοῦ Ἐραρίου αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ δεξιοῦ μέρους, λέγων· Ἄξιος· Ἐἶτα ἐνδύων αὐτόν τὸ Φελόνιον, ἐκφωνεῖ καὶ αὐθις τὸ, Ἄξιος. Καὶ ψάλλουσιν αὐτὸ οἱ τε τοῦ Βήματος, καὶ οἱ Ψαλταί.

Καὶ οὕτως ἀσπάζεται τὸν Ἀρχιερέα, καὶ τῆς Πρεσβυτέρους· καὶ ἀπερχόμενος, ἵσταται μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, ἀναγιγνώσκων τὸ Κοντάκιον. Καὶ ὁ Διάκονος ἵσταται εἰς τὸν συνήθη τόπον, λέγων τὸ, Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Ὅτε δὲ τελειωθῶσι τὰ Ἅγια, καὶ μέλλει εἰπεῖν, Ὡς γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσι, προσέρχεται ὁ χειροτονηθεὶς, καὶ ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν ἅγιον Ἄρτον, λέγων οὕτως·

Λάβε τὴν παρακαταθήκην ταύτην, καὶ φύλαξον αὐτήν, ἕως τῆς Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτε παρ' αὐτοῦ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι αὐτήν.

Κύριε ἐλέησον, ὡς προδεδηλωται, ἀναπτύσσει τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἐπιτίθησι τῇ κεφαλῇ, καὶ τῷ τραχήλῳ τοῦ χειροτονουμένου, συνεφαπτομένων καὶ τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων. Ἔτα, ποιῶν Σταυρούς τρεῖς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἔχων ἐπικειμένην αὐτῷ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, εὐχεται οὕτω μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ νομοθετήσας ἡμῖν, διὰ τοῦ πανευφήμου σου Ἀποστόλου Παύλου, βαθμῶν καὶ ταγματίων τάξιν, εἰς τὸ ἐξυπηρετεῖσθαι, καὶ λειτουργεῖν τοῖς σεπτοῖς καὶ ἀχράντοις σου Μυστηρίοις, ἐν τῷ ἀγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους· αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, καὶ τῆτον τὸν ψηφισθέντα, καὶ ἀξιωθέντα ὑπεισελθεῖν τὸν Εὐαγγελικὸν ζυγόν, καὶ τὴν Ἀρχιερατικὴν ἀξίαν, διὰ τῆς χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ τῶν συμπαρόντων Λειτουργῶν καὶ Συνεπισκόπων, τῇ ἐπιφοιτήσει, καὶ δυνάμει, καὶ χάριτι τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος ἐνίσχυσον, ὡς ἐνίσχυσας τοὺς ἀγίους σου Ἀποστόλους, καὶ Προφήτας· ὡς ἔχρισας τοὺς Βασιλεῖς· ὡς ἡγίασας τοὺς Ἀρχιερεῖς· καὶ ἀνεπίληπτον αὐτοῦ τὴν Ἀρχιερωσύνην ἀπόδειξον, καὶ, πάσῃ σεμνότητι κατακοσμῶν, ἅγιον ἀνάδειξον, εἰς τὸ ἀξιον γενέσθαι, τοῦ αἰτεῖν αὐτὸν τὰ πρὸς σωτηρίαν τοῦ Λαοῦ, καὶ ἐπακούειν σε αὐτοῦ. Ὅτι ἡγίασται σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία, κτλ.

Καὶ μετὰ το, Ἀμήν, λέγει τῶν συγχειροτονοῦντων Ἀρχιερέων εἰς, λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συνόντας Ἀρχιερεῖς, καὶ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, υἰείας, καὶ σωτηρίας αὐτῆ, καὶ τῆ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῆ, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τοῦ δούλου τῆ Θεῶ (τῆ δε), τοῦ νυνὶ προχειριζομένου Ἐπισκόπου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῆ, τῆ Κυρίε δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἀρχιερωσύνην χαρίσεται, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, καὶ χώρας, καὶ τῶν πίσει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρα τοῦ Θεοῦ βοήθειας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντη, κτλ.

Καὶ τούτων λεγομένων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ὡσαύτως τῇ τοῦ χειροτονουμένου κορυφῇ τὴν χεῖρα ἐπιχειμένην, εὐχεται οὕτω μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἀνθρώπου φύσιν τὴν τῆς Θεότητος ὑπενεγκεῖν οὐσίαν, τῇ σῇ οἰκονομίᾳ ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν διδασκάλους καταστήσας, τὸν σὸν ἐπέχοντα θρόνον, εἰς τὸ ἀναφέρειν σοι θυσίαν, καὶ προσφοράν ὑπὲρ παντός τοῦ λαοῦ σου· σὺ, Χριστέ, καὶ τοῦτον τὸν ἀναδειχθέντα οἰκονόμον τῆς Ἀρχιερατικῆς χάριτος, ποιήσον γενέσθαι μιμητὴν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Ποιμένος, τιθέντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων σου, ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, φωστῆρα ἐν κόσμῳ· ἵνα, καταρτίσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐμπιστευθείσας αὐτῷ ἐπὶ τῆς παρούσης ζωῆς, παραστῇ τῷ βήματί σου ἀκαταισχύντως, καὶ τὸν μέγαν μισθὸν λάβῃ, ὃν ἠτοίμασας τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου σου. Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, αἶρει τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τίθησιν εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Καὶ οὕτως ἐπιτίθησι τῷ Χειροτονηθέντι τὸ Ὠμοφόριον, λέγων· Ἄξιος ὁμοίως καὶ ὁ Κληρὸς τὸ αὐτό.

Ἐἶτα τὸν Χειροτονηθέντα ἀσπάζεται ὁ Χειροτονήσας, καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι. Καὶ τῆς συνήθους εὐφημίας τε-

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

λουμένης, ἀνέρχονται εἰς τὸ Σύνθρονον· καὶ καθεζόμενος πρῶτος ὁ Χειροτονηθεὶς, εἰρηνεύει εἰς τὸν Ἀπόστολον· καὶ πρῶτος τῶν ἄλλων, τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ μεταλαμβάνει. Αὐτὸς δὲ καὶ τῷ Χειροτονήσαντι καὶ τοῖς λοιποῖς μεταδίδωσι.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ.

Μετὰ τινος πλατυτέρας ἐπιθέσεως
τῶν γινομένων.

Ἀρχονται τῆς Θείας Λειτουργίας· καὶ ὅταν ἐξέλθωσιν οἱ Ἱερεῖς εἰς τὴν πρώτην Εἴσοδον τῆς Θείας Ἱεουργίας, συνέρχεται μετ' αὐτῶν καὶ ὁ Ὑποψήφιος· καὶ πληρωμένης τῆς Εἴσοδος, λέγει ὁ Διάκονος· **Σοφία, ὀρθοί.** Καὶ εἰσέρχεται μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου μόνος εἰς τὸ ἅγιον Οὐσιαστήριον· οἱ δὲ Ἱερεῖς καὶ Κληρικοί ἴσανται κύκλῳ τοῦ Ὑποψηφίου, πρὸς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ. Τρεῖς δὲ Ἀρχιερεῖς, ἢ καὶ πλείονες τούτων, ἐνδεδυμένοι πάσας τὰς Ἀρχιερατικὰς στολὰς, καθέζονται ἐν τοῖς θρόνοις αὐτῶν, πρὸ τῶν ἁγίων Θυρῶν τοῦ ἁγίου Οὐσιαστηρίου. Ὁ δὲ πρῶτος Ἀρχιερεὺς, ὁ μέλλων ποιῆσαι τὴν χειροτονίαν, καθέζεται μέσον τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων· καὶ ὁ Διάκονος τοῦ Εὐαγγελίου λέγει μεγαλοφώνως· **Πρόσχωμεν.**

Ἐὶς δὲ τῶν Κληρικῶν, ὁ λογιώτατος, εὐθύς ποιεῖται τὴν Πρώτην προσαγωγὴν τοῦ Ὑποψηφίου, κηρύσσων καὶ λέγων ταῦτα·

Προσφέρεται ὁ Θεοφιλέστατος Ὑποψήφιος ἐστερεωμένος (ὁ δεῖνα), τοῦ χειροτονηθῆναι Ἐπίσκοπον τῆς Θεοσώσου Πόλεως (τῆς δεῖνος).

Καὶ προσφέρεται ὑπὸ τῶν Κληρικῶν ὁ Ὑποψήφιος ἄχρι τῆς οὐράς τοῦ Ἄετοῦ, κρατῶν ἐπὶ χεῖρας αὐτοῦ ἐγγρά-

φως τοὺς θεῖους Λιβελλοὺς τῆς Ὀρθοδόξου Πίσταως. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ μέλλων χειροτονῆσαι αὐτὸν Ἀρχιερεὺς·

Τί προσῆλθες ἐνθάδε παρ' ἡμῶν αἰτῶν;

Καὶ ἀποκρίνεται ὁ Ὑποψήφιος, λέγων·

Τὴν χειροτονίαν τῆς Ἀρχιερατικῆς χάριτος, συμφηφισαμένων με τῶν Κληρικῶν τῆς ἀγιωτάτης Ἐπισκοπῆς (τῆς δεῖνος).

Καὶ λέγει πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς· Καὶ τί πιστεύεις; Καὶ ὁ Ὑποψήφιος ἀποκρίνεται, λέγων μεγαλοφώνως τὸ ἅγιον Σύμβολον, οὕτως·

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, καὶ τὰ ἑξῆς.

Καὶ εὐθὺς λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς, εὐλογῶν αὐτὸν σαυροειδῶς·

Ἡ χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ σοῦ.

Ἐἶτα προσφέρεται ὑπὸ τῶν Κληρικῶν αὐτοῦ ὁ Ὑποψήφιος, ἄχρι μέσου τοῦ Ἄετοῦ, κηρύσσοντος τὴν προσαγωγὴν αὐτοῦ τοῦ ἐντιμωτέρου τῶν Κληρικῶν, ὡς δεδηλωται. Καὶ ἵσταμένον τοῦ Ὑποψήφιου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἄετοῦ, προσφωνεῖ αὐτὸν, καὶ λέγει ὁ ἕτερος Ἀρχιερεὺς·

Δήλωσον ἡμῖν πλατύτερον, πῶς ὁμολογεῖς καὶ περὶ τῶν ἰδιοτήτων τῶν τριῶν Ὑποστάσεων τῆς ἀκαταλήπτου Θεότητος;

Καὶ ὁ Ὑποψήφιος, διαπρυσία καὶ μεγάλη φωνῇ, εἰς ἐπήκουσον πάντων, τὸν δεῦτερον Λιβελλὸν οὕτως ἀναγινώσκει·

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, ἐν τρισὶ Προσώποις μεριζόμενον. **Π**ατέρα φημι, καὶ Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα· μεριζόμενον λέγω, κατὰ τὸν τῆς ἰδιότητος λόγον· ἀμέριστον δέ, κατὰ τὴν οὐσίαν, καὶ ὅλη Τριάς ἢ αὐτὴ, καὶ ὅλη Μονὰς ἢ αὐτὴ. Μονὰς, κατὰ τὴν οὐσίαν, καὶ φύσιν, καὶ μορφήν· Τριάς, κατὰ τὴν ἰδιότητα, καὶ ὀνομασίαν· ὀνομάζεται γὰρ, ὁ μὲν, Πατὴρ, ὁ δέ, Υἱός, τὸ δέ, Ἅγιον Πνεῦμα. Ὁ Πατὴρ ἀγέννητος, καὶ ἀναρχος· οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῦ τι πρεσβύτερον· ἦν γὰρ ἐκεῖνος, καὶ πάντως ἦν Θεός· ἀναρχος δέ, ὅτι μὴ ἔκτινος ἔχει τὸ εἶναι, ἢ ἐξ ἑαυτοῦ. Πιστεύω δέ, ὅτι ὁ Πατὴρ αἰτία ἐστὶν Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος· τοῦ μὲν

Υίου, γεννητῶς, τοῦ δὲ Ἁγίου Πνεύματος, ἐκπορευτῶς μη-
 δεμιᾶς διαστάσεως, μηδὲ ἀλλοτριώσεως ἐν τούτοις θεω-
 ρουμένης, ἢ μόνον τῆς διαφορᾶς τῶν ὑποστατικῶν ἰδιωμα-
 των· ὅτι ὁ μὲν Πατὴρ γεννᾷ τὸν Υἱόν, καὶ προβάλλει
 τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· ὁ δὲ Υἱὸς γεννᾶται ἐκ μόνου τοῦ
 Πατρὸς· καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐκπορεύεται ἐκ τῆ Πα-
 τρός· καὶ οὕτω μίαν ἀρχὴν πρεσβεύω, καὶ ἐν αἴτιον ἐ-
 πιγινώσκω, τὸν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Πνεύματος· λέγω δὲ τὸν
 Υἱόν, ἀρχὴν ὑπέρχρονον καὶ ἀόριστον· οὐχ ὡς ἀρχὴν τῶν
 κτισμάτων, οἷονεὶ πρωτόκτιστον ὄντα, τὰ πρεσβεῖα τού-
 των ἐπιφερόμενον· ἀπαγε! τῆτο τῆς Ἀρειανῶν δυσσεθείας
 ἐστὶ παραλήρημα· ἐκεῖνος γὰρ ὁ δυσώνυμος ἐβλασφήμει
 κτίσμα τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· ἐγὼ δὲ λέγω
 ἀρχὴν τὸν Υἱόν ἐκ τοῦ ἀνάρχου ὄντα, ἵνα μὴ παραδε-
 χθῶσι δύο ἀρχαί· μετὰ τῆς ἀρχῆς δὲ ἐπὶ τοῦ Υἱοῦ τὸ
 Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· ἐπειδὴ καὶ ἅμα καὶ ὁμοῦ τὸ εἶναι ἔχου-
 σιν ἐκ Πατρὸς, ὁ, τε Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· ὁ μὲν
 γεννητῶς, τὸ δὲ ἐκπορευτῶς, ὡς εἴρηται. Καὶ ἔθ' ὁ Πατὴρ
 διήρηται τοῦ Υἱοῦ, οὐδ' ὁ Υἱὸς τοῦ Πνεύματος, οὔτε τὸ
 Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Πατὸς καὶ Υἱοῦ· ἀλλ' ὅλος ἐστὶν ὁ
 Πατὴρ ἐν τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ ὅλος ὁ
 Υἱὸς ἐν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ ὅλον τὸ
 Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ· ἡνῶνται γὰρ
 διηρημένως, καὶ διήρηνται ἡνωμένως. Ὁμολογῶ δὲ, ὅτι ὁ
 τοῦ Θεοῦ Λόγος συναΐδιος τῷ Πατρὶ, ὁ ὑπέρχρονος, ὁ ἀ-
 περίληπτος, ὁ ἀπεριόριστος, κἀτεισι μέχρι τῆς ἡμῶν φύ-
 σεως, καὶ ἀνθρώπον τεταπεινωμένον, καὶ ὅλον τὸν περιπε-
 πτωκότα λαμβάνει ἐκ τῶν ἀγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων
 τῆς μόνης παναμώμου καὶ καθαρᾶς Παρθένου· ἵνα ὅλω
 τῷ κόσμῳ τὴν σωτηρίαν καὶ χάριν, ἐνεκα τῆς ἰδίας εὐ-
 σπλαγγείας χαρίσθαι· καὶ γέγονεν ἡ καθ' ὑπόστασιν τῶν
 φύσεων ἔνωσις, οὐ ταῖς κατὰ μικρὸν προσθήκαις τε-
 λειουμένου τοῦ βρέφους, οὐδὲ κατὰ φερμόν, ἢ σύγχυσιν, ἢ
 ἀνάκρασιν, ἐνωθεισῶν τῶν συνεληλυθειῶν φύσεων· οὐδὲ ὑ-
 ποστάντος τοῦ ἀνθρώπου, ἐπιγενέσθαι τὸν Λόγον, καὶ

σχετικὴν γενέσθαι τὴν ἔνωσιν, κατὰ τὸν Θεοστυγῆ καὶ Ἰουδαϊόφρονα Νεστόριον· εἶδὲ ἄνθρωπον καὶ ἄψυχον, κατὰ τὸν ἄνθρωπον ὄντως Ἀπολλινάριον· ἐκεῖνος γὰρ ἐλήρει ἀρκεῖν τὴν Θεότητα, ἀντὶ τοῦ νοός· ἐγὼ δὲ Θεὸν τέλειον αὐτὸν ὁμολογῶ, καὶ τέλειον ἄνθρωπον τὸν αὐτὸν· ὅς ἅμα σὰρξ, καὶ ἅμα Θεοῦ Λόγος· σὰρξ ἔμψυχος λογικῆ τε καὶ νοερᾶ ψυχῆ, σώζοντά τε πάντα τὰ τῆς αὐτοῦ Θεότητος φυσικὰ ἀρχήματα καὶ μετὰ τὴν ἔνωσιν, καὶ μὴ τραπέντα τὰ τῆς Θεότητος αὐτοῦ, ἢ τῆς ἀνθρωπότητος, διὰ τὴν πρὸς τὸν Λόγον ἀκραιφνεστάτην συνάφειαν, φέροντα τὸν αὐτὸν μίαν ὑπόστατον σύνθετον, δύο τὰς φύσεις καὶ ἐνεργείας, σώζουσαν τὰ ἐξ ὧν, καὶ ἐν οἷς ἦν ὁ αὐτὸς εἰς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔχοντά τε δύο θελήσεις φυσικαῖς, ἢ γνωμικαῖς. Ἰστέον δὲ, ὡς ἔπαθε μὲν, ὡς Θεός, λέγω σαρκί· Θεότητα παθητὴν, ἢ παθοῦσαν σαρκί, οὐδαμῶς. Ἔτι ὁμολογῶ αὐτὸν ἀναλαβεῖν πάντα τὰ ἡμέτερα ἀδιάβλητα πάθη, τὰ συνόντα τῇ φύσει ἡμῶν διόχα τῆς ἀμαρτίας, οἷον τὴν πείναν, τὴν δίψαν, τὸν κόπον, τὰ δάκρυα, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐνεργοῦντα δὲ ἐν αὐτῷ, οὐκ ἠναγκασμένως, ὡσπερ καὶ ἐν ἡμῖν, ἀλλὰ τῆς ἀνθρωπίνης θελήσεως ἀκολουθήσας τῇ θεῖα αὐτοῦ θελήσει· θελῶν γὰρ ἐπεινάσει, θελῶν ἐδίψησε, θελῶν ἐκοπίασε, θελῶν ἀπέθανε. Θνήσκει τοίνυν, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀπειδεχόμενος θάνατον, ἀπαθοῦς μενούσης τῆς αὐτοῦ Θεότητος· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπέκειτο θανάτῳ, ὁ τὴν ἀμαρτίαν αἴρων τῆς κόσμου, ἀλλ' ἵνα πάντα ἡμᾶς ἐξάξη τῆς παμφάγου χειρὸς τοῦ θανάτου, καὶ τῷ οἰκείῳ αὐτῷ Αἵματι προσάξη τῷ οἰκείῳ Πατρὶ, καὶ σώματι προσβαλὼν ὁ θάνατος ἀνθρωπίνῳ, δυναμί Θεότητος καταρράσεται, καὶ ἀνάγονται ἐκεῖθεν αἱ ἀπ' αἰῶνος τῶν δικαίων πεπεδημένα ψυχαί. Μετὰ δὲ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐν τῇ γῆ μετὰ τῶν Μαθητῶν ἐπιφαινόμενος, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς· δεξιάν δὲ τοῦ Πατρὸς λέγω, οὐ τοπικὴν, ἢ περιγραπτὴν· ἀλλὰ λέγω δεξιάν τῆς Θεᾶ εἶναι, τὴν ἀναρχον καὶ προαιώ-

νιον δόξαν, ἣν ἔχων ὁ Υἱὸς πρὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως, καὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν ταύτην ἔσχηκε· συμπροσκυνεῖται γὰρ ἡ ἀγία αὐτοῦ Σὰρξ τῇ αὐτοῦ Θεότητι τιμὰ προσκυνήσει, οὐ προσθήκην δεξαμένης τῆς ἀγίας Τριάδος· μὴ γένοιτο! Τριάς γὰρ ἔμεινεν ἡ Τριάς, καὶ μετὰ τὴν ἔνωσιν τοῦ Μονογενοῦς, ἀχωρίστου μεινάσης τῆς ἀγίας αὐτοῦ Σαρκός, καὶ ἔτι μετ' αὐτοῦ μενούσης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· μετ' αὐτῆς γὰρ ἐλεύσεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, δικαίους τε, καὶ ἀμαρτωλοὺς· καὶ τοῖς μὲν δικαίοις, ἀποδώσων τὰ ἔργα τῆς ἀρετῆς, καὶ τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἀνθ' ὧν ἐνταῦθα ἐκοπίασαν· τοῖς δὲ ἀμαρτωλοῖς, αἰῶνιον ἀνταμειψόμενος βάσανον, καὶ τὸ τῆς γεέννης ἀτελεύτητον πῦρ· οὐ γένοιτο πάντα ἡμᾶς τὴν πείραν ἐκφυγεῖν, καὶ τῶν ἐπηγγελμένων καὶ ἀκηράτων ἐπιτυχεῖν ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπευλογῶν τὸν Χειροτονούμενον σταυροειδῶς.

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ σοῦ, φωτίζουσα, στηρίζουσα, καὶ συνετιζουσά σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Ἐἶτα προσφέρεται ὁ Ὑποψήφιος ὑπὸ τῶν Κληρικῶν αὐτοῦ ἄχρι καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἄετοῦ, κηρύσσοντος τὴν προσαγωγὴν ἐνὸς τῶν Κληρικῶν, ὡς προδεδηλωται· καὶ τοῦ Ὑποψηφίου εἰσάτος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἄετοῦ, λέγει αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς ὁ τρίτος·

Δήλωσον ἡμῖν ἔτι πλατύτερον, πῶς ὁμολογεῖς καὶ τὰ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ ἐνυποστάτου Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ πόσας φύσεις δογματίζεις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

Καὶ ὁ Ὑποψήφιος εὐθὺς μεγαλοφώνως ἀναγινώσκει τὴν τρίτην ὁμολογίαν οὕτω, ζώσῃ φωνῇ·

Πισεύω εἰς ἓνα Θεὸν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ, καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων· ἀναρχον μὲν, καὶ ἀγέννητον, καὶ ἀναίτιον· ἀρχὴν δὲ φυσικὴν, καὶ αἰτίαν Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος. Πισεύω καὶ εἰς

τὸν μονογενῆ αὐτοῦ Υἱόν, ἀρρέυστως, καὶ ἀχρόνως ἐξ αὐ-
 τοῦ γεννηθέντα, ὁμοούσιον αὐτῷ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένε-
 το. Πιστεύω καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐξ αὐτοῦ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ συνδοξαζόμενον, ὡς συναί-
 διον, καὶ σύνηρον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ τῆς
 κτίσεως δημιουργόν. Πιστεύω τὸν ἕνα τῆς αὐτῆς ὑπερου-
 σίς, καὶ ζωαρχικῆς Τριάδος, τὸν μονογενῆ Λόγον, κατελ-
 θόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ
 τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ
 Μαρίας τῆς Παρθένου ἐνανθρωπήσαι, τουτέστι τέλειον ἄν-
 θρωπον γενέσθαι, μένοντα Θεόν, καὶ μηδὲν μεταβαλόντα
 τῆς Θείας οὐσίας, διὰ τὴν πρὸς τὴν σάρκα κοινωνίαν, ἢ ἀλ-
 λοιώσαντα· ἀλλ' ἄνευ τροπῆς προσειληφότα τὸν ἄνθρωπον,
 ἐν αὐτῷ τὸ πάθος καὶ τὸν σταυρὸν ὑπομεῖναι, παντὸς πά-
 θους, κατὰ τὴν Θεῖαν φύσιν, ἐλευθέρων· καὶ ἀναστῆναι τῇ
 τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐκ τῶν νεκρῶν· καὶ εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀνελθ-
 λυθότα, ἐκ δεξιῶν καθίσαι τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς. Πι-
 στεύω καὶ τὰς περὶ Θεοῦ, καὶ τῶν Θεῶν παραδόσεις τε
 καὶ ἐξηγήσεις τῆς μιᾶς Καθολικῆς, καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκ-
 κλησίας. Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν· καὶ ζωὴν τοῦ μελλόντος
 αἰῶνος. Ἐτι δὲ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Λόγου μίαν ὑπό-
 στασιν ὁμολογῶ· καὶ ἕνα πιστεύω τὸν αὐτὸν, καὶ κηρύτ-
 τω Χριστὸν, ἐν δυσὶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπησιν ταῖς Θελήσε-
 σι, καὶ φύσεσι, τὰ ἐν οἷς, καὶ ἐξ ὧν πέφυκε σώζοντα· ἀ-
 κολούθως δὲ καὶ δύο Θελήματα, πρεσβεύω, τῆς ἐκάστης
 φύσεως τὸ ἴδιον Θελημα, καὶ τὴν ἰδίαν σωζέσεως ἐνέργειαν.
 Προσκυνητὴς εἰμι σχετικῶς, ἀλλ' ἂν λατρευτικῶς τῶν Θεῶν
 καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, αὐτοῦ τε τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς παν-
 ἄγνου Θεομήτορος, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ ἐπὶ τὰ
 πρωτότυπα τὴν πρὸς ταύτας διαβιβάζω τιμὴν· τῆς δ' ἄλ-
 λως, ἢ οὕτω, φρονούντας, ὡς ἀλλοτριόφρονας ἀποβάλλο-
 μαί. Ἀναθεματίζω Ἄρειον, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ σύμφρονάς,
 καὶ κοινωνοὺς τῆς αὐτοῦ μανιώδους κακοδοξίας· Μακε-
 δόνιον καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν, καλῶς ὀνομασθέντας Πνευ-

ματομάχους· ὡσαύτως Νεστόριον καὶ τοὺς λοιποὺς Αἵρεσιάρχας, καὶ τοὺς τούτων ὁμόφρονας ἀποβάλλομαι, καὶ ἀναθεματίζω, καὶ τραυῶς ἀνακηρύττω μεγίστη φωνῇ· Πᾶσι τοῖς Αἵρετικοῖς ἀνάθεμα· Ὅλοις τοῖς Αἵρετικοῖς ἀνάθεμα. Τὴν δὲ Δέσποιναν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, κυρίως καὶ ἀληθῶς ὁμολογῶ καὶ κηρύττω, ὡς τεκῆσαν σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ἥτις γενεῖται μοι βοηθός, σκέπη, καὶ ἀντίληψις πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Ἀμήν.

Καὶ ταύτης πληρωθείσης, εὐλογεῖ αὐτὸν ὁ Ἀρχιερεὺς, λέγων·

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος διὰ τῆς ἐμῆς μετριότητος προβάλλεται σε τὸν Θεοφιλέστατον Ἱερέα Ὑποψήφιον (τὸν δεῖνα), Ἐπίσκοπον τῆς Θεοσώσου Πόλεως (τῆς δε).

Καὶ εὐθὺς ἀνίσταται ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς μετ' αὐτοῦ. Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν φορεῖ τῷ Ὑποψήφιῳ τὸ Ὑπογονάτιον, καὶ πολυχρονεῖται παρὰ πάντων ὁ Ἐπίσκοπος ὁ χειροτονοῦμενος.

Εἶτα δίδωσιν αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Ἀρχιερατικὴν Ροῦβδον, λέγων οὕτω πρὸς αὐτὸν·

Λάβε τὴν Ροῦβδον, ἵνα ποιμαίνῃς τὸ ἐμπιστευθέν σοι Ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ· καὶ τοῖς μὲν εὐπειθέσιν, ἔσω αὐτοῖς ὑπὸ σοῦ βακτηρία, καὶ ὑποσηριγμός· τοῖς δὲ ἀπειθέσι καὶ εὐτραπέλοις, χρῶ αὐτῇ, ῥάβδῳ ἐπιστυπτικῇ, ῥάβδῳ παιδεύσεως.

Εἶτα παραλαμβάνεται ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων ὁ χειροτονοῦμενος, καὶ εἰσαγεται μετ' αὐτῶν εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς· καὶ εὐθὺς κλίνει τὸ ἑαυτοῦ γόνυ κατενώπιον τῶν Ἀρχιερέων.

Εἷς δὲ τῶν Ἀρχιερέων, ἦγον ὁ πρῶτος, λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ τοῦτο ἀνεῷξας, τίθησιν αὐτὸ ἐξάπιστα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἐπὶ προσώπου, κρατοῦντες αὐτὸ οἱ ἕτεροι Ἀρχιερεῖς ἔνθεν καὶ κειθθεν. Εἶτα λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς ἐπήκοον πάντων·

Ἦψω καὶ δοκιμασία τῶν Θεοφιλεστάτων Ἱερέων, καὶ Κληρικῶν τῆς Πόλεως (τῆς δε).

Ἡ Δεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται τὸν Θεοφιλέστατον Ἱερέα καὶ Ὑποψήφιον (τὸν δεῖνα), Ἐπίσκοπον καὶ Πρόεδρον τῆς Θεοσώσου Πόλεως (τῆς δεῖνος)· εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Καὶ λέγουσιν οἱ Ἱερεῖς τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίς. Τῶν δὲ Ἀρχιερέων κρατούντων τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ χειροτονῶν Ἀρχιερεὺς ποιεῖ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ χειροτονουμένου Σταυρὸς τρεῖς, ἐπευλογῶν αὐτὸν. Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ ἐπιθεὶς τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, εὐχεται οὕτω μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ νομοθετήσας ἡμῖν. κτλ. ὡς γέγραπται ἐν τῇ Χειροτονίᾳ τοῦ αὐτοῦ, εἰς σελ. 167.

Αὗται αἱ προτυπωθεῖσαι τοῦ Ἐπισκόπου τάξεις οὐχ οὕτω γίνονται νῦν, ἀλλ' ὡς ἡ ἐφεξῆς ἐρμηνεία τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Νύσσης, κυρίου Μητροφάνους, ἡ ἐν πάσαις ταῖς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαις τελουμένη.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ.

Κατὰ τὴν Ἐρμηνείαν τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Νύσσης κυρίου Μητροφάνους.

Οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι παρὰ τοῦ πρώτου τῶν Ἀρχιερέων εὐλογίαν λαβόντες, εἰσέρχονται ἐν τῷ Βήματι, καὶ ἐνδύονται ταῖς ἱερατικαῖς αὐτῶν στολαῖς. Ἐνὸς δὲ τῶν Ἱερέων Προσκιμιδὴν ποιουμένου, ἐξέρχονται οἱ Διάκονοι μετὰ τοῦ τριηκίου, ποιῶντες μετάνοιαν τῷ Ἀρχιερεῖ. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς, κατερχόμενος τοῦ θρόνου, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Πυλῶν, λαμβάνων καιρὸν, ὡς σύνθηθε. Ἐρχομένου δὲ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, καὶ ἐν τῷ ἑτοίμασθέντι τόπῳ καθεζομένου, ἔρχονται οἱ δύο Συλλειτουργοὶ Ἀρχιερεῖς, ποιῶντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ σχῆμα μετανοίας.

καὶ οὕτως εἰσέρχονται ἐν τῷ Βήματι, καὶ ἐνδύονται τὰ Ἀρχιερατικά αὐτῶν ἄμφια. Ἔρχεται δὲ καὶ ὁ Ὑποψήφιος, λαμβάνων παρὰ τῆ Ἀρχιερέως εὐλογίαν· καὶ εἰσερχόμενος ἐν τῷ Βήματι, ἐνδύεται καὶ αὐτὸς Ἐπιτραχήλιον καὶ Φελόνιον. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς ἀνιστάμενος, ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἀρχιερατικὴν στολὴν. Εἶθ' οὕτω προσκαλοῦνται οἱ Διάκονοι τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Ἱερεῖς, ἐξελθεῖν τοῦ Βήματος. Οὗτοι δὲ ἐξερχόμενοι, ἴστανται κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, πλησίον τοῦ Ἀρχιερέως. Τοῦ δὲ Ὑποψηφίου ἐν τῷ Βήματι ὄντος, καὶ τοῦ Ἄετου προετοιμασθέντος, καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Πυλῶν τεθέντος, εἰσέρχονται δύο Διάκονοι διὰ τῆς μέσης Πύλης, καὶ ἐξάγοντες τὸν Ὑποψήφιον, τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἐν ταῖς χερσὶ κρατῆντα, αὐτὸν μὲν ἰστώσιν ἐπάνω τῆ Ἄετου· τῶν δὲ Διακόνων τὸ, **Πρόσχωμεν, ἐκφωνήντων**, ὁ Ὑποψήφιος ἀνοίγων τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει μεγάλη τῇ φωνῇ·

Ὁ (δεῖνα), ἐλέω Θεοῦ, Ὑποψήφιος τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος), οἰκεία χειρὶ προέταξα.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τέλους. Καὶ καθεξῆς ἀναγινώσκει καὶ ταῖς ἐν τῷ Εὐχολογίῳ ἑτέρας· καὶ ὁ Ὑποψήφιος, ἀνοίγων τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει μεγάλη τῇ φωνῇ·

Ὁ (δεῖνα), ἐλέω Θεοῦ, Ὑποψήφιος τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος), οἰκεία χειρὶ ὑπέταξα.

Καὶ λαμβάνουσι τὸ Εὐαγγέλιον παρ' αὐτοῦ, καὶ τιθέασιν αὐτὸ ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης. Οἱ δὲ Διάκονοι προσφέρουσιν αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, λέγοντες τὰ, **Κελεύσον, Κελεύσατε, κατὰ τὴν τάξιν**. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογῶν αὐτὸν, λέγει·

Ἡ χάρις τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιῦ Πνεύματος, διὰ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, προχειρίζεται σε Μητροπολίτην τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως (τῆς δεῖνος).

Οἱ δὲ Ψάλλται λέγουσιν· **Εἰς πολλὰ ἔτη.**

Καὶ ἀσπάζεται αὐτὸς μὲν τὴν χεῖρα αὐτοῦ· Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τοῦτον ἐν τῷ μετώπῳ, καὶ τοῖς ὤμοις· ὡσαύτως

καὶ οἱ δύο Συλλειτουργοί. Εἶτα πάλιν σρέφεται, καὶ ἵσταται ἐν τῷ Ἄετῷ· δύο δὲ τῶν πρώτων Ἱερέων λαμβάνουσιν αὐτόν, καὶ προσφέρουσιν τῷ Ἀρχιερεῖ, λέγοντες τὸ, **Κελεύσατε, ὡς καὶ οἱ Διάκονοι.**

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς πάλιν εὐλογῶν αὐτόν, λέγει·

Ἡ χάρις τοῦ παναγίου, καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος ἔστω μετὰ σοῦ, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Οἱ Ψάλται· Εἰς πολλὰ ἔτη.

Καὶ πάλιν ἀσπαίζονται αὐτόν καὶ οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς, ὡς καὶ πρότερον. Εἶτα εἰσέρχεται ἐν τῷ Βήματι, καὶ ἐνδύεται ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν στολήν. Ἀρχονται δὲ τῆς ἱερᾶς Λειτουργίας· καὶ αὐτὸς οὐκ ἐξέρχεται ἐν τῇ Εἰσόδῳ. Δίδονται δὲ κηρία πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Ναῷ, ἱερωμένοις τε καὶ Λαϊκοῖς. Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον καὶ τὰς Φήμας, λαμβάνουσιν αὐτόν δύο Ἱερεῖς παρ' ἐκείτερα, καὶ ἀγαγόντες αὐτόν διὰ τοῦ βορείου κλίτους, ἵστανται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, καὶ κελεύουσιν αὐτόν, λέγοντες τὸ, **Κέλευσον, Κελεύσατε, Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.** Φθασάντων δὲ αὐτῶν εἰς τὴν ὠραίαν Πύλην, λαμβάνουσιν αὐτόν ἐκ τῶν χειρῶν οἱ συλλειτουργοῦντες τῷ πρώτῳ Ἀρχιερεῖ Ἐπίσκοποι, καὶ περιάγουσιν αὐτόν, κυκλῶντες τὴν ἁγίαν Τράπεζαν τρεῖς, καὶ ψάλλοντες τὰ συνήθη Τροπαίρια, τὸ, **Ἄγιοι Μάρτυρες· τὸ, Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός·** καὶ τὸ, **Ἡσαΐα χόρευε.** Μετὰ δὲ ταῦτα, ὁ πρῶτος Ἀρχιερεὺς ἀνεισιν εἰς τὴν κρηπίδα τὴν πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης· καὶ προσάγεται τούτῳ παρα τῶν προειρημένων Ἀρχιερέων ὁ χειροτονεῖσθαι μέλλων ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους, καὶ κλίνει ἀμφοτέρα τὰ γόνατα, καὶ τίθησι τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης συνηρμοσμένας ἐπ' ἀλλήλας, ἐφ' αἷς καὶ τὸ μέτωπον αὐτοῦ ἐπερείδει μετ' εὐλαθείας. Τοῦ δὲ Ἀρχιερέως ἐπιθέντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ χειροτονεῖσθαι μέλλοντος τὸ, τε Ὁμοφόριον, καὶ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἔρχεται ὁ Χαρτοφύλαξ ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους, καὶ δίδωσιν αὐτῷ χάρτην, ἐν ᾧ γέγραπται, εἰ μὲν Πατριάρχης ἐστὶν ὁ Χειροτονῶν, ταῦτα·

Ψήφω, καὶ δοκιμασίᾳ τῶν ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, καὶ Ἀρχιεπισκόπων, καὶ Ἐπισκόπων.

Εἰ δὲ Μητροπολίτης, ταῦτα·

Ψήφω καὶ δοκιμασίᾳ τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων, καὶ τῶν ὁσιωτάτων Πρεσβυτέρων.

Ἡ θεία χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται (τὸν δεῖνα) τὸν Θεοφιλέστατον Πρεσβύτερον, Ἐπίσκοπον τῆς Θεοσωστοῦ Πόλεως (τῆς δε)· εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος.

Καὶ ψάλλουσιν οἱ τοῦ Βήματος, καὶ οἱ ἐκτός, τὸ,
Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ἐπιδιδόμενου τοίνυν τοῦ τοιοῦτου χάρτου τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ τοῦ Χαρτοφυλάκου, ἢ τοῦ Ἀρχιδιακόνου λέγοντος, τὸ, Πρόσχωμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὰ γεγραμμένα εἰς ἐπίσκοπον τῶν περισσώτων· καὶ πάντων φωνούντων τὸ, Κύριε ἐλέησον, ὡς προδεδήλωται, ἀναπτύσσει τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἐπιτίθῃσι τῇ κεφαλῇ, καὶ τῷ τραχήλῳ τοῦ χειροτονουμένου, συνεφαπτομένων καὶ τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων. Εἶτα ποιῶν Σταυροὺς τρεῖς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἔχων ἐπικειμένην αὐτῷ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, εὐγεται οὕτω μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ νομοθετήσας ἡμῖν διὰ τοῦ πανευφήμου σου Ἀποστόλου Παύλου, βαθμῶν καὶ ταγματίων τάξιν, εἰς τὸ ἐξυπηρετεῖσθαι, καὶ λειτουργεῖν τοῖς σεπτοῖς, καὶ ἀχράντοις σου Μυστηρίοις ἐν τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, πρῶτον Ἀποστόλους, δεῦτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους· αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, καὶ τοῦτον τὸν ψηφισθέντα, καὶ ἀξιωθέντα ὑπεισελθεῖν τὸν Εὐαγγελικὸν ζυγόν, καὶ τὴν Ἀρχιερατικὴν ἀξίαν, διὰ τῆς χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, καὶ τῶν συμπαρόντων Λειτουργῶν καὶ συνεπισκόπων, τῇ ἐπιφοιτήσει καὶ δυνάμει, καὶ χάριτι τοῦ Ἁγίου Θεοῦ Πνεύματος, ἐνίσχυσον, ὡς ἐνίσχυσας τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους, καὶ Προφήτας· ὡς ἔχρισας τοὺς Βασιλεῖς· ὡς ἠγίασας τοὺς

Ἀρχιερεῖς καὶ ἀνεπίληπτον αὐτοῦ τὴν Ἀρχιερωσύνην ἀποδείξον, καὶ πάσῃ σεμνότητι κατακοσμῶν, ἅγιον ἀνάδειξον, εἰς τὸ ἄξιον γενέσθαι, τοῦ αἰτεῖν αὐτὸν τὰ πρὸς σωτηρίαν τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπακούειν σε αὐτοῦ. Ὅτι ἡγίασται σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, λέγει εἰς τῶν συγχειροτονούντων Ἀρχιερέων λεπτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκῆειν τοὺς συνόντας Ἀρχιερεῖς, καὶ ἀποκρίνεσθαι, τὰ Διακονικὰ ταῦτα.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τῆ δέξιός), Ἱερωσύνης, ἀντιλήψεως, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, καὶ σωτηρίας αὐτῆ, καὶ τῆ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῆ, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεξιῆ), τοῦ νυνὶ προχειριζομένου Ἐπισκόπου, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῆ, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ἄσπιλον, καὶ ἀμώμητον αὐτῷ τὴν Ἀρχιερωσύνην χαρίσεται, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρα τοῦ Θεοῦ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, κτλ.

Καὶ τῶν λεγομένων, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχων ὡσαύτως τῆ τοῦ χειροτονουμένου κορυφῇ τὴν χεῖρα ἐπικειμένην, εὐχετάσθαι οὕτω μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὴν ἀνθρώπου φύσιν τὴν τῆς Θεότητος ὑπενεγκεῖν οὐσίαν, τῆ σὴ οἰκονομία ὁμοιοπαθεῖς ἡμῖν διδασκαλούς καταστήσας,

τὸν σὸν ἐπέχοντασ θρόνον, εἰς τὰ ἀναφέρειν σοι θυσίαν, καὶ προσφορὰν ὑπὲρ παντός τοῦ λαοῦ σου· σὺ, Χριστέ, καὶ τοῦτον τὸν ἀναδειχθέντα οἰκονόμον τῆς Ἀρχιερατικῆς χάριτος, ποιήσον γενέσθαι μιμητὴν σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Ποιμένος, τιθέντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων σου· ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶσ τῶν ἐν σκότει, παιδεύτην ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, φωστῆρα ἐν κόσμῳ· ἵνα, καταρτίσας τὰς ψυχὰς τὰς ἐμπιστευθείσας αὐτῷ ἐπὶ τῆς παρθένου ζωῆς, παραστή τῷ βήματί σου ἀκατασχύντως, καὶ τὸν μέγα μισθὸν λάβῃ, ὃν ἠτοίμασας τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου σου. Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἄμην, αἶρει τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τίθησιν εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν· καὶ οὕτως ἐπιτίθησι τῷ χειροτονηθέντι τὸ Ὁμοφόριον, λέγων Ἄξιός· ὁμοίως καὶ ὁ Κλῆρος λέγει τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸν Χειροτονηθέντα ἀσπάζεται ὁ Χειροτονήσας, καὶ οἱ λοιποὶ Ἐπίσκοποι· καὶ τῆς συνήθους εὐφημίας τελουμένης, ἀνέρχονται εἰς τὸ Σύνθηρον. Καὶ καθεζόμενος πρῶτος ὁ Χειροτονηθεὶς, εἰρηνεύει εἰς τὸν Ἀπόστολον· καὶ πρῶτος τῶν ἄλλων τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ μεταλαμβάνει· αὐτὸς δὲ καὶ τῷ χειροτονήσαντι, καὶ τοῖς λοιποῖς μεταδίδωσι.

ΤΑΞΙΣ ΕΠΙ ΠΡΟΧΕΙΡΗΣΕΙ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ.

Παραγίνεται ὁ Ἀρχιερεὺς ἐν τῇ Μονῇ· καὶ, εἰπερ βούληται λειτουργῆσαι, ἀλλάσσει πᾶσαν τὴν Ἀρχιερατικὴν εὐχήν, καὶ γίνεται Εὐλογητός· Τρισάγιον· Τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν Μονὴν Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἶτα προσφέρεται ὁ Ὑποψήφιος ὑπὸ τῶν τῆς Μονῆς Ἱερομονάχων, ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως οὕτω·

Προσφέρεται ὁ αἰδεσιμώτατος Ἱερομόναχος (ὁ δεῖνα) καὶ Ὑποψήφιος ἐστερωμένος, τοῦ λαβεῖν τὰς ἀγίας εὐχαῖς, καὶ ἐνθρονισθῆναι εἰς Ἠγούμενον καὶ Ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος).

Καὶ μετὰ τὴν δευτέραν προσαγωγὴν βοᾷ ὁ Ἀρχιερεὺς Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ σοῦ, φωτίζουσα, στηρίζουσα, καὶ συνετιζουσά σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Ἰτα λέγει εἰς τῶν Ἱερέων μεγαλοφώνως· Πρόσχωμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς, ἐπικειμένην ἔχων τὴν δεξιὰν χεῖρα τῆ κορυφῇ τοῦ προσενεχθέντος, ἐπεύχεται οὕτως·

Ο Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ διαπαντός τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας πρόνοιαν ποιούμενος, ὁ καὶ τὴν λογικὴν ταύτην ποιῆσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγαγὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου· αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῆ ἀμέτρῳ σου φιλανθρωπία, ταύτην μὲν σκέπασον ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, καὶ ἀβλαβῆ περιφρούρησον ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Τὸν δὲ δοῦλόν σου (δεῖνα) Ἱερομόναχον, ὃν ἠδόκησας Ἠγούμενον καταστήσαι ἐπ' αὐτῆς, ἀμεμπτον διατήρησον, τὰς σὰς ἐντολάς ἀδιαλείπτως φυλάττοντα, καὶ ἀνυστάκτως τῆ ἐμπιστευθείσῃ αὐτῷ ποιῆσιν ἐπαγρυπνοῦντα, πρὸς τὸ μὴ ἀπολέσθαι ἐξ αὐτῆς πρόβατον μηδὲ ἐν, τῆ τοῦ νοσητοῦ λύκου φθαρὲν ἐπηρείᾳ. Ναί, Κύριε, ἀνάδειξον τὸν δοῦλόν σου τοῦτον τῆς σῆς ἀγαθότητος ἄξιον, καὶ πάσαις αὐτὸν κατακόσμησον ταῖς ἀρεταῖς ἵνα, διὰ τῶν ἰδίων ἔργων, τύπος ἀγαθὸς τοῖς ὑπ' αὐτὸν γενόμενος, πρὸς ζῆλον αὐτοῦ τῆς ἑαυτοῦ ἀμέμπτου πολιτείας διεγείρη, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκατακρίτως παραστῆ τῷ φοβερωῖ σου Βήματι.

Ἐκφώνως·

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, κτλ.

Καὶ εὐθὺς εἰς τῶν Ἱερέων λέγει·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης,

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἐπὲρ τοῦ Ἐπισκόπου (τοῦ δεῖνος) καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ νυνὶ προχειριζομένου (ταῦ δεῖνος) εἰς Ἡγούμενον καὶ ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος), τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ ὁμονοίᾳ, καὶ καταστάσει διαφυλάξῃ τὴν αὐτοῦ ἀδελφότητα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν πάντων, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, κτλ.

Ἐκφώνησις ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

Ὅτι σὺ εἶ, ὁ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, κτλ.

Ἔπειτα λέγει· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλαίς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς μυστικῶς.

Κλίνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ ἀνάδειξον τὸν δεῖλόν σου τέτον, τὸν Καθηγούμενον ταύτης τῆς σεβασμίας Μονῆς, πιστὸν καὶ φρόνιμον οἰκονόμον τῆς ἐμπιστευθείσης αὐτῷ, ὑπὸ τῆς σῆς χάριτος, λογικῆς ποιμένης, ποιοῦντα ἐν πᾶσι τὸ θελημα σου, καὶ ἄξιον τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας γενόμενον.

Ἐκφώνως· Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία.

Καὶ ἐνθρονίζει αὐτὸν μέσον τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ δίφρου καὶ ἐπαίρων τὸ παλλίον αὐτοῦ, τίθησιν αὐτῷ ἄλλο καινόν, καὶ λέγει.

Ἐνθρονίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) ὁ Ἱερομόναχος, εἰς Ἡγούμενον καὶ Ποιμένα τῆς σεβασμίας Μονῆς (τῆς δεῖνος). Καὶ ὑψοῦσιν αὐτὸν ὅλοι οἱ Μοναχοὶ ἐκ γ. λέγοντες· Ἄξιος, ἄξιος, ἄξιος.

Καὶ ἀσπάζεταιται ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν Ἡγούμενον, καὶ ὅλοι οἱ Μοναχοί. Ἔπειτα παραδίδει ὁ Ἀρχιερεὺς αὐτῷ τὴν βακτηρίαν, λέγων·

Δάβε ταύτην τὴν βακτηρίαν, ἐφ' ἧς στηριζόμενος, τὸ ποιμνίόν σου κυβερνήσεις, ὅτι καὶ λόγον μέλλεις ἀποδοῦναι ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ ἡμετέρῳ Θεῷ ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Καὶ πολυχρονίζεται ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ὁ Ἡγούμενος, εἶτα ἄρχεται ἡ Λειτουργία.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ.

Η ΤΟΙ

Προχειρίσει Ἐκκλησιαάρχῃ, ἢ Οἰκονόμου Μονῆς, ἢ Κελλαρίτου.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Τρισάγιον· Τροπάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ ἐν τῷ Ναῷ· καὶ Θεοτοκίον. Ὁ Διάκονος, λέγει· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐχεται οὕτω·

Ὁ ἐικετεύομεν, πολυεὐσπλαγγχε Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸν ἀλάθητον, καὶ ἀνεξερευνήτον, καὶ ἀνερμήνευτον· Ἐπίδε ἐπὶ τὸν δούλόν σου (τὸν δε), τὸν προχειριζόμενον ἀφ' ἡμῶν τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου εἰς διακονίαν τοῦ Ἐκκλησιαάρχου τάγματος, καὶ μετὰ φόβου Θεῆ, ἐν πάσῃ ἰσχυί, ἀγογγύστως, ἐν ὑπομονῇ, ἐν ὑπακοῇ, κατὰξίωσον αὐτὸν διακονεῖν· σὺ γὰρ μείζονας ἀπέφηνας τοὺς διακονοῦντας, ἢ διακονουμένους. Ναὶ, Δέσποτα Κύριε, δός αὐτῷ καλῶς τὸ ἐπίταγμα ὑπουργῆσαι, ἵνα τοῦ μισθοῦ τῶν φρονίμων καὶ πιστῶν οἰκονόμων τύχη, καθὼς διὰ τοῦ Εὐαγγελίου λέγει· Ὅτι ἡγίασται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐχεται·

Ο Θεός, ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ αἰώνιος, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων, ὁ διὰ τῆς ἀρρήτου καθόδου τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ὑποδείξας ἡμῖν τὰς εἰς σωτηρίαν ὁδοὺς· αὐτὸς καὶ νῦν, δεόμεθά σου, Κύριε, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόν δε), τὸν προσελθόντα εἰς ἔργον διακονίας, εἰς τιμὴν καὶ δόξαν τοῦ ἁγίου σου Ὀνόματος. Ἐνίσχυσον αὐτόν, Δέσποτα, ἐνδυναμώσον ἀνελλιπῆ· ἵνα, ἐν ὑπομονῇ καὶ καρτερίᾳ πολλῇ τοῦ φόβου σου, ἐξυπηρετησάμενος τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, καὶ οἰκονομῶν πᾶσι τοῖς τὸ ἅγιον σε Ὀνομα φοβουμένοις, τύχη τῆς μερίδος τῆς παρασῆ βοθησίας καὶ ἀντιλήψεως, καὶ μὴ ἐκπέσῃ τῶν αἰώνιων σου ἀγαθῶν, ἀλλ' εὖρη χάριν καὶ ἔλεος ἐνώπιόν σου διαπαντός, διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Χριστοῦ σου. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἔλεειν, καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΝΟΝ
ΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ἐν ἐπαγγελίᾳ, καὶ ἀμεταμέλητος τοῖς χαρίσμασιν· ὁ καλέσας τὸ πλάσμα σου κλήσει ἁγία, καὶ συναγαγὼν τοὺς δούλους σε εἰς τὴν ἐπουράνιον ταύτην πολιτείαν· αὐτὸς, συνεργὸς αὐτῶν γενόμενος, ἐνδυναμώσον τὸν δοῦλόν σου τοῦτον εἰς τὸ διακονεῖν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ· αὐξῶν αὐτόν, ἐκ δεικνύων πόνων δωσόμενον ἐκάστῳ καρπὸν, πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἡμῶν δὲ τὰς ψυχὰς ρύθμισον πρὸς πᾶσαν εὐταξίαν, καὶ καταστάσιν εἰρηνικὴν, εἰς τὸ ἀνασχέσθαι ἀλλήλων ἐν ταπεινώσει ἀληθινῇ καὶ ἀνυποκρίτῳ, χαρισάμενος πᾶσιν ἡμῖν τὴν ἐπουράνιον σου βα-

σιλείαν. Ἐλέει καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ, ΚΑΙ ΨΑΛΤΟΥ.

Προσαγόμενος τῷ Ἀρχιερεῖ ὁ τοιοῦτος, εἰ μὲν κοσμικὸς ἐστὶ, μετὰ ἱματίου, ἀσκεπής· εἰ δὲ Μοναχός, μετὰ μανδύου· καὶ σφραγίζεται τὴν κεφαλὴν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ κείρεται παρ' αὐτοῦ σταυροειδῶς, λέγοντος·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Ἐπιφωνούντων καθ' ἐκάστην ἐπίκλησιν τῶν συμπαρόντων τὸ, Ἀμήν.

Εἶτα τέλος ὑπότινος, εἰς Κληρικοῦ κείρεται σχῆμα. Καὶ οὕτω πάλιν τῷ Ἀρχιερεῖ προσάγεται· καὶ αὐτὸς λαμβάνων Φελόνιον ἐνδυδίσκει. Καὶ τρίτον τὴν τοῦτου κεφαλὴν σφραγίζων, ἐπιτίθησιν αὐτῷ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, καὶ εὐχεται οὕτω·

Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ, ἐκλεξαὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, καὶ ἀγίασον αὐτόν· καὶ δὸς αὐτῷ, μετὰ πάσης σοφίας καὶ συνέσεως, τῶν θείων σου λογίων τὴν μελέτην καὶ ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι, διαφυλάπτων αὐτόν ἐν ἀμέμπτῳ πολιτεία. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, δίδοται τῷ Ἀναγνώστῃ Βιβλίον Ἀποστολικόν· καὶ ὀλίγον ἀναγνώσκων, λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως εἰρήνην.

Εἶδὲ Ψαλτῆς ἐσὶ, λέγει ἀπὸ τοῦ Ψαλτηρίου Προκείμενον.

Εἶδὲ εἰσι καὶ πλείονες οἱ χειροτονοῦμενοὶ Ἀναγνώσται, χειροτονοῦνται ὁμοῦ, καὶ λέγεται ἡ Εὐχὴ πληθυντικῶς.

Ἰστέον δὲ ὅτι, ὅτε σὺκ ἐστὶ Λειτουργία, ποιεῖ ὁ Ἀρχιε-

ρεύς Ευλογητόν, καὶ ψάλλεται τό, Βασιλεῦ οὐράνιε· Τρισ-
άγιον· Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἔστι· καὶ
τό Τροπάριον τῆς ἡμέρας, εἴτα γίνεται ἡ Ἀκολουθία, ὡς
προεγράφη.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ
ΥΠΟΔΙΑΚΟΝΟΥ.

Τοῦ Ἀρχιερέως καθεζομένου ἐπὶ τῆς ὠραίας Πύλης, πρὸ
τοῦ ἄρξασθαι τῆς Λειτουργίας, προσάγεται τῷ Ἀρχιερεῖ
ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι Ὑποδιάκονος, εἰ μὲν κοσμικὸς
ἔσῃ, μετὰ Φελονίου, εἰδὲ Μοναχὸς, μετὰ Μανδύου. Κελεύει
δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀποδύσασθαι τοῦτον τὸ Φελονιον, ἢ τὸν
Μανδύαν, καὶ ἐνδύσασθαι Στοιχάριον, καὶ ζώσασθαι κο-
μισθῆναι δὲ Χερνιθόξεστον, καὶ μανδήλιον. Εἴτα σφραγι-
ζων τρεῖς τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν, καὶ ἐπιθεὶς αὐτῷ τὴν δε-
ξιὰν χεῖρα, τῷ Διακόνου λέγοντος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,
ὁ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ Ἀ-
γίου Πνεύματος, διαιρῶν ἐνάστω, ὧν ἐξελέξω, τὰ χα-
ρίσματα· ὁ τὰ γάματα διάφορα τῇ Ἐκκλησίᾳ σου δωρησά-
μενος, καὶ βαθμοὺς λειτουργίας καταστησάμενος ἐν αὐτῇ
πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ἀγίων σου καὶ ἀχράντων Μυστηρίων·
ὁ τῇ σῇ ἀρρήτῳ προγνώσει ὀρίσας καὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν
σου, ἄξιον εἶναι τοῦ ὑπηρετεῖν τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ·
αὐτὸς, Δέσποτα, ἀκατάγνωστον αὐτὸν ἐν πᾶσι διαφυλά-
ξον· καὶ δὸς αὐτῷ ἀγαπᾶν εὐπρέπειαν Οἴκου σου, παρε-
στάναι ταῖς θύραις τοῦ Ναοῦ τοῦ ἀγίου σου, ἀνάπτειν
λύχνον σικηνώματος δόξης σου· καὶ φύτευσον αὐτὸν ἐν τῇ
ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἐλαίαν κατάκαρπον, καρποφο-
ροῦντα καρπὸν δικαιοσύνης· καὶ τέλειον ἀνάδειξον δέλόν
σου ἐν καιρῷ τῆς Παρουσίας σου, τῆς τῶν εὐαρεστησάν-
των σοι ἀπολαῦσαι ἀμοιβῆς. Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία,
καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ

τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, δεχόμενος ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ μανδήλιον, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ τοῦ Χειροτονουμένου ὁμοίως δίδωσιν αὐτῷ καὶ τὸ Χερνιθόξεστον. Ὁ δὲ λαβὼν, ἀσπάζεται τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ βαλλει ὕδωρ εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ νίπτεται ὁ Ἀρχιερεὺς ὁ δὲ Χειροτονούμενος, λέγει τὸ, Ὅσοι πιστοί, τρίς. Καὶ οὕτω λαμβάνων εὐλογίαν, ἀπερχόμενος ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ λέγει τὸ, Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· τὸ, Κύριε ἐλέησον· Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν· Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον· καὶ εἴτι ἄλλο δόξει αὐτῷ εἰπεῖν μυστικῶς. Μετὰ δὲ τὴν μεγάλην Εἴσοδον, ὅταν θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, πάλιν νίπτεται ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ λεκανίδιον, ὅπερ φέρει ὁ μέλλων χειροτονεῖσθαι. Εἰσοδεύει δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν μεγάλην Εἴσοδον, πάντων ἐξόπισθεν, κρατῶν καὶ τὸ Χερνιθόξεστον, καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον, εἰσέρχονται ὅλοι εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον, πλὴν αὐτὸς μένει ἔξω, ἕως εἰς τὸν συνήθη τόπον.

Οὕτω γίνεται, καὶ εἴπερ εἰσὶν οἱ χειροτονούμενοι πολλοί, τῆς Εὐχῆς ὑπαλλασσομένης πρὸς τοὺς πολλούς.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ Εἰς Ἀρχιερίον ΡΑΣΟΦΟΡΟΥΝΤΑ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν· τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἔστιν. Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'. Ἐλέησον ἡμᾶς· Δόξα, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· Καὶ νῦν, Τῆς εὐσπλαγγχίας τὴν πύλην. Εἶτα τὴν παροῦσαν Εὐχὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἐλεός σου ῥυσάμενος τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) ἐκ τῆς ματαίας τῆ κόσμου ζωῆς, καὶ καλέσας αὐτὸν εἰς τὸ σεμνόν, τοῦτο ἐπάγγελμα. Ἀξίωσον οὖν αὐτὸν ζῆσαι ἀξίως ἐν τῇ

Ἀγγελικῇ ταύτῃ πολιτείᾳ· καὶ φύλαξον αὐτὸν ἐκ τῶν παγίδων τοῦ Διαβόλου, καὶ καθαρὰν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα διατήρησον ἕως θανάτου, καὶ ναὸν ἁγίον σε γενέσθαι καταξιώσον· συνέτισον αὐτὸν μνημονεύειν σε διαπαντός, καὶ τὴν τῶν σῶν προσηματίων ταπεινώσιν, καὶ ἀγάπην, καὶ πραότητα δώρησαι αὐτῷ· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εἰς τὸν ζυγόν σου, Δέσποτα, τὸν σωτήριον, πρόσδεξαι τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα), καὶ καταξιώσον αὐτὸν ἐν τῇ ποιμνῇ συνταγῆναι τῶν ἐκλεκτῶν σου· ἐνδύσον αὐτὸν ἀγιασμοῦ στολὴν· σωφροσύνη περίζωσον τὴν ὄσφυν αὐτοῦ· πάσης αὐτὸν ἐγκρατείας ἀνάδειξον ἀγωνιστὴν· ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ἡμῖν τὴν τῶν πνευματικῶν σου χαρισμάτων τελείαν δωρεὰν ἐναπομένειν ἀξιώσον· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εἶτα κουρεύει αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγων·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Λέγων ἐκ τρίτου τό, Ἀμήν. Καὶ ἐνδύει αὐτὸν χιτῶνα, καὶ Καλυμμαύχιον, μηδὲν ἐπιλέγων.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟΥ ΜΑΝΔΥΟΥ.

Μετὰ τὸ κρησθῆναι τὸ μικρὸν, καὶ ἄρξασθαι τῆς Ἀδελφῆς τῶν Ὁρῶν, εἰσφέρει ὁ Ἐκκλησιαάρχης τὸν μέλλοντα ἀποκαρῆναι, καὶ ποιεῖ γονυκλισίας ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ εἰς τῆς Χορῆς ἀνά μίαν, εἶτα τῷ Ἠγμένῳ· καὶ τότε ἐξελθὼν ἐν τῷ Νάρθηκι, ἀποτίθεται τὰ συνήθη ἱμάτια. Καὶ ἀρξαμένης τῆς θείας Λειτουργίας, ἵσταται ἐπὶ τῶν βασιλικῶν πυλῶν ἄζωστος, ἀνυπόδετος, καὶ ἀσιεπής.

Ψαλλομένων δὲ τῶν Ἀντιφώνων, μετὰ τὴν Εἴσοδον, λέγεται τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας εἰς τὸ, Δόξα· εἰς δὲ τὸ, Καὶ νῦν, ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αἰγιάλας πατρικῆς, διανοῖξαι μοι σπεῦσον· ἀσώτως τὸν ἔμῳ, κατηνάλωσα βίον· εἰς πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τῶν οἰκτιρμῶν σου Σωτήρ, νῦν πτωχεύουσαν, μὴ ὑπεριδῆς καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε, ἐν κατανούξει κραυγαίζω· Ἡμαρτον Πάτερ, εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σοι.

Τοῦτῃ δὲ ψαλλομένου τρεῖς, εἰσάγεται παρὰ τῷ Ἐκκλησιάρχῳ ὁ Ἀδελφός, ποιῶν κατὰ τρεῖς τόπους γονυκλισίας ἀνά τρεῖς, μέχρι τῶν ἁγίων Θυρῶν.

Καὶ ἀναστάντα κατηγεῖ αὐτὸν ὁ Ἠγούμενος, οὕτως·
Ανοῖξον τὰ τῆς καρδιάσ σου ὦτα, Ἀδελφέ, καὶ ἀκήσου τῆς φωνῆς τῆ Κυρίου, λεγούσης· Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες, καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἀρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶγός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Νῦν οὖν τὴν προσήκουσαν ἀπόκρισιν πρὸς ἐκά-

την τῶν ἐρωτήσεων, μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς, ἀπόδος τῷ Θεῷ. Ἀσφαλῶς δὲ γίνωσκε, ὅτι αὐτὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ τῆς πανυμνήτου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ τῶν ἀγίων Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων αὐτοῦ, ἐνταῦθα πάρεστιν, ἐνωτιζόμενος τὰ παρα σὲ ἐκπορευόμενα λόγια· ἵνα, ὅταν ἔλθῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, ἀποδώσῃ σοι, ἕ καθ' ὃ μέλλεις συνταγῆσαι καὶ καθομολογῆσαι, ἀλλὰ καθ' ὃν ἂν φυλάξῃς, ἃ ὁμολογήσεις. Νῦν ἔν, εἰ ἐν ἀληθείᾳ προσέρχῃ τῷ Θεῷ μετὰ προσοχῆς ἀποκρίνου ἡμῖν, πρὸς ἃ μέλλεις ἐπερωτᾶσθαι.

Ἐρώτησις. Τί προσῆλθες, Ἀδελφέ, προσπίπτων τῷ ἀγίῳ Θυσιαστηρίῳ, καὶ τῇ ἀγίᾳ Συνοδίᾳ ταύτῃ;

Ἀπόκρισις. Ποθῶν τὸν βίον τῆς ἀσκήσεως, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ποθεῖς ἀξιωθῆναι τοῦ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, καὶ καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Μοναζόντων;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργῶντος, τίμιε Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς·

Ὅντως καλὸν ἔργον καὶ μακάριον ἐξελέξω, ἀλλ' εἰὼν καὶ τελειώσης· τὰ γὰρ καλὰ ἔργα κόπῳ κτῶνται, καὶ πόνῳ κατορθοῦνται.

Ἐρώτησις. Ἐκθυσία σε τῇ γνώμῃ προσέρχῃ τῷ Κυρίῳ;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Μὴ ἔκ τινος ἀνάγκης, ἢ βίας;

Ἀπόκρισις. Οὐχί, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Παραμένεις τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τῇ ἀσκήσει, ἕως ἐσχάτης σου ἀναπνοῆς;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Φυλάττεις σεαυτὸν ἐν παρθενίᾳ, καὶ σωφροσύνη, καὶ εὐλαβείᾳ;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Σώζεις μέχρι θανάτου τὴν ὑπακοὴν τῷ Προεστώτι, καὶ πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητι;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ὑπομένεις πᾶσαν θλίψιν καὶ στενοχωρίαν τοῦ μονήρους βίου, διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Κατήχησιν .

Βλέπε, Τέκνον, οἷας συνθήκας δίδως τῷ Δεσπότη Χριστῷ· Ἄγγελοι γὰρ πάρεσιν ἀοράτως, ἀπογραφόμενοι τὴν ὁμολογίαν σου ταύτην, ἣν καὶ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ δευτέρᾳ Παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὑψηγοῦμαι οὖν σοὶ τὴν τελειοτάτην ζωὴν, ἐν ἣ κατὰ μίμησιν ἢ τοῦ Κυρίου πολιτεία διαδείκνυται, διαμαρτυρούμενος ἅπερ χρὴ ἀσπάσασθαι σε, καὶ ὧν περ δέον ἐκφυγεῖν. Ἰδοὺ γὰρ προέθου, Τέκνον, τὸ προσελθεῖν καὶ δευλεύειν τῷ Κυρίῳ. Εἰ οὖν βούλει Μοναχὸς γενέσθαι, πρὸ πάντων καθάρισον σεαυτὸν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτιτελῶν ἀγιοσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ. Κτῆσαι ταπεινοφροσύνην, δι' ἧς κληρονόμος γενήσῃ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν· ἀπόθου τῆς βιωτικῆς συνηθείας τὸ θράσος· ὑπακοὴν ἔχα πρὸς πάντας. Ἀγόγγυστος ἔσο ἐν ταῖς ἐπιτασσομέναις σοὶ διακονίαις· ἐν τῇ εὐχῇ καρτερικός· ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις μὴ κατόνκει· ἐν τοῖς πειρασμοῖς μὴ ἀθύμει· ἐν τῇ νηστείᾳ μὴ ἐκλύου. Γίνωσκε δὲ, ὅτι διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας δεῖ ἐξιλεώσασθαι σε τὸν Θεόν. Ἐν ταῖς ἀσθενείαις μὴ ὀλιγώρει· ἐπιτήρει δὲ τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς· οὐ γὰρ μέλλει παύσασθαι ὁ ἐχθρὸς, ὑποβάλλων σοὶ μνήμην τοῦ προτέρου βίου, καὶ μῖσος πρὸς τὴν ἐνάρετον πολιτείαν. Χρὴ οὖν σε, ἀρξάμενον τῆς ὁδοῦ, τῆς ἀπαγωγῆς ἐπὶ τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, μὴ στραφῆναι εἰς τὰ ὀπίσω· οὐ γὰρ εὐθετος ἔση εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Μὴ οὖν προτιμήσῃς τι τοῦ Θεοῦ· μὴ ἀγαπήσῃς μήτε πατέρα, μήτε μητέρα, μήτε ἀδελφὸς, μήτε τινὰ τῶν ἰδίων, μήτε σεαυτὸν ἀγαπήσῃς ὑπὲρ τὸν Θεόν· μὴ τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου, ἢ ἀνάπαυσιν οἰαυδῆποτε καὶ τιμὴν· μὴ πτωχείαν ἀποστραφῆς, μὴ κακουχίαν, μὴ ἐξουδένωσιν ἀνθρώπων, μήτε τι ἄλλο, ὃ νομίζεις εἶναι δυσχερὲς, καὶ κωλυθῆς τρέχειν ὀπίσω τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' αἰεὶ ἐνοπτρίζομενος τὰ ἐν ἐλπίδι τῶν κατὰ Θεὸν ζώντων ἀγαθῶν, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος λογιζόμενος Μάρτυρας καὶ Ὁσίους, οἱ πολλοῖς ἰδρῶσι, καὶ πόνοις, καὶ μυρίαις αἵμασι, καὶ θά-

νάτοις ταῦτα ἐκτίσαντο, νῆφε ἐν πᾶσι· κακοπάθησαν, ὡς καλὸς στρατιώτης Χριστοῦ, ὃς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, γενόμενος κατ' ἡμᾶς, ἵνα ἡμεῖς πλουτήσωμεν τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ. Καὶ δεῖ οὖν καὶ ἡμᾶς μιμητάς γενέσθαι αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτὸν πάντα ὑπομεῖναι, προκόπτοντας ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ ἡμέρας καὶ νυκτός· αὐτὸς γὰρ ὁ Κύριος εἶπεν· Εἴτις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι· ὅπερ ἐστὶ, παρεσκευασμένον αἰεὶ εἶναι μέχρι θανάτου πρὸς πᾶσαν ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν· καὶ γὰρ πεινάσαι ἔχεις, καὶ διψῆσαι, καὶ γυμνητεῦσαι, ὑβρισθῆναι τε καὶ χλευασθῆναι, ὀνειδισθῆναι, καὶ διωχθῆναι, καὶ πολλοῖς ἄλλοις περιαχθῆναι λυπηροῖς, οἷς ἢ κατὰ Θεὸν ζωὴ χαρακτηρίζεται· καὶ ὅταν ταῦτα πάντα πάθῃς, Χαῖρε, φησὶν, ὅτι ὁ μισθός σου πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἑρώτησις. Ταῦτα πάντα ἔτω καθομολογεῖς, ἐπ' ἐλπίδι τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν ταύταις ταῖς ὑποσχέσεσι διακαρτερεῖν συντάσσει μέχρι τέλους ζωῆς, χάριτι Χριστοῦ;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς.

Οπανοικτίρμων οὖν Θεὸς καὶ πολυέλεος, ὃ τὰ ἀγχαντά σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀνεξιχνιάστου ἀγαθότητος ὑπανοίγων παντὶ τῷ προσερχομένῳ αὐτῷ, πόθῳ, καὶ ἀγάπῃ θερμῇ· ὃ εἰπὼν, ὅτι ἐπιλήσεται γυνὴ τὰ ἔκγονα αὐτῆς, ἢ ἐγὼ ἐπιλήσομαί σου· ὃ καὶ τὸν σὸν πόθον εἰδὼς, καὶ τῇ προθέσει σου ἐπιβάλλων τὴν παρ' ἑαυτοῦ δύναμιν, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, ἐπιλάβοιτο, καὶ ἐπαγκαλίσειτο, καὶ ὑπερασπίσει σου, καὶ γένοιτό σοι τεῖχος ὄχυρόν ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, πέτρα ὑπομονῆς, παρακλήσεως ἀφορμὴ, εὐτονίας χορηγός, εὐψυχίας πορισμὸς, ἀνδρίας συναγωνιστής· συγκοιταζόμενος, συνανιστάμενος, γλυκαίνων καὶ εὐφραίνων σου τὴν καρδίαν τῇ παρακλήσει τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος, ἀξιώσασε καὶ τῆς μερίδος τῶν

ἀγίων καὶ ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· (Ἐπί δὲ Γυναικῶν· Τῆς ἁγίας Πρωτομάρτυρος Θέκλης, Εὐπραξίας, Ὀλυμπιάδος, καὶ τῶν σὺν αὐταῖς)· μεθ' ὧν καὶ κληρονομήσεις τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα κλίναντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, τίθησιν ὁ Ἱερεὺς ἐπαίνῳ αὐτοῦ τὸ σχηματολόγιον, καὶ λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην εἰς ἐπήκουσον πάντων.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀξίους εἶναι νομοθετήσας τοὺς τὰ βιωτικά πάντα καταλιπόντας, καὶ συγγένειαν, καὶ φίλους, καὶ ἀκολουθήσαντάς σοι, πρόσδεξαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε), τὸν ἀποταξάμενον πᾶσι τούτοις, κατὰ τὰς ἁγίας ἐντολάς σου, καὶ ὀδήγησον αὐτὸν ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, προσπίπτοντά σοι ἀμετεωρίστως· τείχισον αὐτὸν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς τὸ μὴ δύνασθαι ἐνεργεῖν κατ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐναντίαν μηχανὴν, ὑπομονὴν αὐτῷ δωρούμενος, πρὸς τὸ εὐαρεστεῖν σοι διαπαντός· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι εὐλόγηται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ ἐλπίς καὶ καταφυγὴ πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ὁ διαφόρους ὁδοὺς σωτηρίας ἡμῖν ὑποδείξας, διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου, πρόσδεξαι τὸν δοῦλόν σου (τόνδε), τὸν ἀπολιπόντα τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, καὶ ἑαυτὸν προσενέγκαντα σοὶ τῷ

Δεσπότη, Ψυσίαν ζῶσαν, εὐάρεστον. Περιέλς ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν σαρκικὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τὰς ἀλόγους προλήψεις ἵνα, τῇ ἀφαιρέσει τῶν ἀναισθητῶν τριχῶν, συναποβάληται καὶ τὰς ἀλόγους ἐνθυμήσεις τε καὶ πράξεις, καὶ ἀξιωθῇ ἀναλαβεῖν τὸν ζυγὸν σου τὸν χρηστὸν, καὶ τὸ ἕλαφρόν σου φορτίον, καὶ ἄραι τὸν σταυρὸν, καὶ ἀκολουθησαί σοι τῷ Δεσπότη. Διατήρησον αὐτὸν εἰς τὸν σὸν ἀγιασμόν, καὶ δώρησαι αὐτῷ πρόθεσιν ἀγαθὴν, ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἀγίων σου ἐντολῶν, συναριθμῶν αὐτὸν, ἐν καιρῷ εὐθέτω, τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν σου. Χάριτι, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ ἅγιον
Εὐαγγέλιον, λέγει·

Ἰδοὺ ὁ Χριστὸς ἀοράτως ἐνταῦθα πάρεστι. Βλέπε, ὅτι οὐδεὶς σε ἀναγκάζει ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ σχῆμα. Βλέπε, ὅτι σὺ ἐκ προθέσεως θέλεις τὸν ἀρραβῶνα τοῦ μεγάλου, καὶ Ἀγγελικοῦ σχήματος.

Ἀποκρίσις. Ναί, τίμιε Πάτερ ἐκ προθέσεως.

Καὶ μετὰ τὸ συντάξασθαι, ἐπιθεὶς ὁ Ἱερεὺς τὸ ψαλίδιον ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, λέγει πρὸς αὐτόν·

Λάβε τὸ ψαλίδιον, καὶ ἐπίδος μοι αὐτό.

Ὅπερ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς, καὶ αὐθις ἐπιθεὶς τῷ Εὐαγγελίῳ, λέγει πάλιν πρὸς αὐτόν τὰ αὐτά. Τῆτου δὲ τρις γενομένου, τελευταῖον, ἐπιδόντος αὐτοῦ τὸ ψαλίδιον, λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Ἱερεὺς·

Ἰδοὺ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Χριστοῦ λαμβάνεις αὐτό. Βλέπε δὲ τίνι προσέρχη, τίνι συντάσση, καὶ τίνι ἀποτάσση.

Μετὰ ταῦτα, κρατῶν ὁ Ἱερεὺς τὸ ψαλίδιον, λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ θελῶν πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα κειρεὺς αὐτόν ὁ Ἱερεὺς σταυροειδῶς, λέγων·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα), κείρεται τὴν κόμην τῆς κε-

φαλῆς αὐτοῦ, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ ψάλλεται παρὰ τῶν Ἀδελφῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Εἶτα ἐνδύει αὐτὸν τὸ ἱμάτιον, λέγων·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἐνδύεται χιτῶνα ἀγαλλιάσεως, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ, κτλ.

Εἶτα τὴν ζώνην, λέγων·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) περιζώννυται τὴν ὄσφυν αὐτῆ δύναμιν ἀληθείας, εἰς νέκρωσιν σώματος, καὶ ἀνακαινίσιν πνεύματος, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τῆ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶπωμεν. κτλ.

Εἶτα τὸ καλυμμαύχιον, λέγων·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) καλύπτεται περιμεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶπωμεν.

Εἶτα τὸ παλλίον, λέγων·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸ παλλίον, τὸν ἀρ-
ράβωνα τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς στο-
λὴν ἀφθαρσίας καὶ σεμνότητος, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς,
καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶπωμεν.

Εἶτα τὰ σανδαλία, λέγων·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ὑποδεῖται τὰ σανδαλία εἰς
έτοιμασίαν τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶ-
πωμεν.

Εἶτα τὸν μανδύαν, λέγων·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἔλαβε τὸν ἀρράβωνα τοῦ με-
γάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πα-
τρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶπωμεν.

Εἶτα· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰσάγαγε τὸν δούλον σου (τὸν δεῖνα)
εἰς τὴν πνευματικὴν σου αὐλήν, καὶ συγκαταρίθμη-
σον αὐτὸν τῷ λογικῷ σου ποιμνίῳ. Κάθαρον αὐτῆ τὸ φρό-

νημα ἀπὸ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, καὶ τῆς κενῆς ἀπάτης τοῦ βίου τούτου· καὶ δὸς αὐτῷ ἀδιαλείπτως μνημονεύειν τῶν ἀποκειμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ σταυρώσασιν ἑαυτοὺς τῷ βίῳ, διὰ τὴν Βασιλείαν σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ποιμὴν καὶ ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰ μὲν οὐκ ἔστι Λειτουργία, λέγονται τὰ Εἰρηνικὰ ταῦτα, καὶ τὸ Ἀποστολοευαγγέλιον· καὶ δίδοται τῷ ἀποκαρέντι κηρὸς, τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἢ Σταυρὸς· καὶ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

Ἵπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἵπὲρ τοῦ Ἀδελφοῦ ἡμῶν (τοῦ δε), καὶ τῆς παρὰ Θεοῦ σκέπης, καὶ βοηθείας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ἀμέμπτως, ἀκατακρίτως, καὶ ἀνεμποδίστως διανύσαι αὐτὸν τὸν σιοπὸν τοῦ μοναστικοῦ Σχήματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ διαγίνειν αὐτὸν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ σεμνότητι, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ἀποθέσθαι αὐτὸν, τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν νέον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ ἀφέσεως, καὶ συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῆ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῆ ρύσθῃναι αὐτὸν καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, κτλ.

Ἐκφώνησις· Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, κτλ.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἔβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.

Ἄλληλουϊα, κτλ.

Προκείμενον· Κύριος φωτισμὸς μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ἔπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5. 10.

Αδελφοί, ἐνδυναμῶσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς σῆναι πρὸς ταῖς μεθοδείαις τῆ Διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς ταῖς ἀρχαῖς, πρὸς ταῖς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τῆ σκοτίας τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι, σῆναι. Στῆτε οὖν, περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ἡμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τῆς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησέσθε πάντα τὰ βέλη τῆ πονηρᾷ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ρῆμα Θεοῦ.

Ἀλληλουῖα. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Κεφ. Γ. 37.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ φιλῶν πατέρα, ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱόν, ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὅς ἐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἄγω ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖος εἰμί, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως, καὶ συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε).

Ὁ Ἱερεὺς Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, κτλ.

Καὶ δίδωσιν αὐτῷ τὸν Σταυρὸν, λέγων·

Εἶπεν ὁ Κύριος· Εἴτις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

Καὶ τὸ κηρίον ἀπτόμενον, λέγων·

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς, ἐν ᾧ ψάλλεται τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος α΄.

Επιγινῶμεν ἀδελφοί, τῆ μυστηρίου τὴν δύναμιν· τὸν γὰρ ἐκ τῆς ἀμαρτίας πρὸς τὴν πατρικὴν ἐστίαν ἀναδραμόντα Ἄσωτον Υἱόν, ὁ πανάγαθος Πατὴρ προὑπαντήσας ἀσπάζεται, καὶ πάλιν τῆς ἰδίας δόξης χαρίζεται τὰ γνωρίσματα, καὶ μυστικὴν τοῖς ἄνω ἐπιτελεῖ εὐφροσύνην, δύνων τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν· ἵνα ἡμεῖς ἀξίως πολιτευώμεθα, τοῦ τε δύναντος φιλοανθρώπου Πατρὸς, καὶ τοῦ ἐνδόξου δύναντος τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ μετὰ τὸν ἀσπασμόν, γίνεται Ἀπόλυσις.

Γρατέον ὅτι, ὁ τοιοῦτος Μοναχὸς ἀφίλει προσκαρτερεῖν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμέρας πέντε, σχολάζων ἀπὸ παντὸς ἔργου, πλην ἀναγνώσεως, εἰ ἐπίσταται.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ,

ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ.

Ἀφ' ἑσπέρας εἰσφέρονται τὰ ἱμάτια τῆ μέλλοντος λαβεῖν τὸ ἅγιον Σχῆμα ἐν τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, καὶ ἀποτίθενται ἐν τῷ θαλασσιδίῳ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς.

Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον ψάλλεται ὁ παρῶν Κανὼν. αὐτὴ ἡ ἀκροστιχίς·

Εὐδόκιμον τέλος εὐδοκίμω μοι Χριστέ παράσχου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Επί τὴν σὴν, φιλανθρωπίαν δραμόντα Χριστέ, τὸν τῷ ἁγίῳ Σχῆματι νῦν προσερχόμενον, ψυχικῇ διαθέσει, καὶ γνώμῃ φιλαρέτῳ, Σῶτερ ὑπόδεξαι.

Υπεισελθεῖν, τὸν σὸν χρηστόν με ζυγὸν ἀγαθὸν, καὶ τὸ φορτίον Δέσποτα αἴρειν ἀξίωσον, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, τὸν φόρτον ἀφανίζων, ὡς πολυέλεος.

Διαφυγεῖν, τῆς ἁμαρτίας τὸν ὄλισθον, ἀπὸ τοῦ νῦν εὐδόκησον, τῶν πεπραγμένων μοι, ἀμετρήτων πταισμάτων, τοὺς ῥύπους ἐξάλειψων, δρόσω τῆς χάριτος.

Οὐκ εὐσπλαγχνος καταδεξάμενος, σαρκικῶν μολυσμάτων, καθάρισον Οἰκτίρμον τὸν προσιώντα σοι.

Θεοτοκίον.

Καταφυγὴν, καὶ προστασίαν καὶ σκέπην τε, περιφανῆ πλουτήσαντες, οἱ Θεοτόκον σε, Παναγία φρονοῦντες, τῆς θείας ἐποπτείας καταξιούμεθα.

Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἰλάσθητι Χριστέ τῷ σοὶ προστρέχοντι, οἰκέτη, καὶ τοῦτον τὴν πολιτείαν, τῶν Ὁσίων καταξίωσον, εὐσεβῶς καὶ δικαίως πολιτεύεσθαι.

Μετάρθεις ζωῆς καὶ μεταποίησιν, τὸ Σχῆμα τὸ θεῖον τοῦτο παράσχου, καὶ πταισμάτων καθαρτήριο, τῷ σοὶ προσερχομένῳ πιστῷ δούλῳ σου.

Οὐ μόνος ἀγαθός, ὁ μὴ βουλούμενος, ἀνθρώπων τὸν θάνατον Ἐλεῆμον, τὸν σὸν δούλον σοὶ προσπίπτοντα, τῷ χορῷ τῶν Ἁγίων συναρίθησον.

Νῦν θείλοντα τὴν σὴν ὁδὸν πορεύεσθαι, καὶ βίον ἐλέσθαι τὸν σταυροφόρον, προσδεξάμενος καθάρισον, τῶν προτέρων πταισμάτων με Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τῆς Εὐσας τὴν ἀρὰν ἀγνή διελύσας, τεκοῦσα τὸν πᾶσι τὴν εὐλογίαν, ἀδαπάνητον πηγάσαντα, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου Μητροπάρθενε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Οὐδέλοντες ἔρχεσθαι, φησὶν, ὀπίσω μου, προθύμως ἀρνήσασθε, τὰς κοσμικὰς ἀφορμὰς, γονεῖς τοὺς γεννήσαντας, τέκνα τε καὶ γυναῖκας, ἀδελφούς τε καὶ φίλους, χρήματα καὶ οἰκίας, συγγενεῖς τε καὶ δούλους, καὶ δέξασθε ἀξίωμα τῶν Ἀποστόλων μου.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ε'πιστρέφοντα δέξαι με, Λόγε Θεοῦ, τὸν Ἄσωτον ὡς πάλαι, καὶ ὡς τὸν Τελώνην, μόνε φιλάνθρωπε.

Λυτρωτὴς ἡμῶν γέγονας, διὰ Σταυροῦ τὸν κόσμον ἀγοράσας· διό σοι προσπίπτω, ρῦσαι με Δέσποτα.

Ο'εγείρας τὸν Λαζαρον, ἐκ τῶν νεκρῶν· καὶ μὲ τὸν νεκρωθέντα, ἀμαρτίας κέντρῳ ζώωσον Δέσποτα.

Σημειωθέντα χάριτι, καὶ φωτισμῷ τῆς σῆς Θεογνωσίας, λογικῆς σου ποιμένης, δεῖξόν με πρόβατον.

Θεοτοκίον.

Ε'ύλογημένη πάναγνε, Μῆτερ Θεῶ, τῇ σῇ με προστασίᾳ, καὶ τῇ θείᾳ σκέπῃ, φρούρησον Δέσποινα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Υ'πακοῆσθε Χριστέ, τὴν ἡμετέραν ὡς Θεὸς ἔλυσας, παρακοῆν, καὶ τῆς Βασιλείας, τὴν εἴσοδον ἡμῖν, διὰ μετανοίας καὶ πίστεως ἔδειξας.

Διατελέσαντα, ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν βλέπων με, τῇ προσοχῇ, τῆς ἐπιμελείας ἐπίστησον Χριστέ, τῆς δικαιοσύνης ἐνδύσας με θώρακα.

Ο'διὰ πίξεως, παλιντοκίας τε λουτροῦ πλύνας με, προγονικῆς ἀράς, νῦν δακρύων ἀπόπλυνον πηγαῖς, καταρρύπωνθέντα δεινοῖς παραπτώμασι.

Κατακαμπτόμενον, καὶ νενευκῶτα με πρὸς γῆν Δέσποτα, τῷ ἐπαχθεῖ, καὶ θανατηφόρῳ πταισμάτων φορτίῳ, τῇ σῇ ζωηφόρῳ χειρὶ ἐπανόρθωσον.

Θεοτοκίον.

Ἰ'σος ὑπάρχων Πατρί, κατὰ τὴν ἀναρχον μορφήν, γέγονας ἴσος ἡμῖν, ἐξ ἀπειρογάμου γενόμενος Μητρός· ἥς ταῖς ἰκεσίαις Θεάνθρωπε σῶσόν με.

ᾠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μὴ παρίδῃς τὸ πλάσμα σου Δέσποτα· ἀλλὰ τῷ Σταυροῦ σου τῇ χάριτι σῶσόν με, καὶ τῷ τιμίῳ αἵματι, ὃ ἐκ θείας πλευρᾶς σου ἐκένωσας.

Ως μὴ ὄντα τὸ πρότερον ἐπλάσας, οὕτως ἀπολλύμενον ταῖς ἀμαρτίαις μου, ἀναζητήσας σῶσόν με, ὡς ποιμὴν ἀγαθός τε καὶ εὐσπλαγχνός.

Μακαρίων ἐλπίδων μεθέξει με, τῶν ἀποκειμένων πᾶσι τοῖς ἀξίαις σε, ὧν τὴν ζωὴν μιμήσασθαι, καταξίωσον μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ο χερσὶν ἀκηράτοις μορφώσας με, πάλιν ἀνερμόφωσεν ἀχρειωθέντα δεινῶς, ἐκ τῆς γαστρὸς σου Δέσποινα, προσλαβὼν με τελείως ὡς εὐσπλαγχνός.

Κοντάκιον. Ἀγκάλας πατρικᾶς. Ὅρα σελ. 190.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυστῆς.

Ιθύνας πρὸς σέ, τὰς ὁδοὺς μου, Ἀγαθὲ, καὶ τὴν καρδίαν, ἀνακαινώσει θείου Πνεύματος, παλαιωθέντα ἀνάπλασον, τῆς ἀγιωσύνης τῷ κάλλει, καλλωπίσας βωώντά σοι· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χειρὸς δεξιᾶς, τῆς ἐμῆς ὡς ἀγαθὸς ἐπιλαβόμενος, πρὸς πολιτείαν σοι εὐάρεστον, εὐθυπορθῆντα ἀνάδειξον, καὶ πρὸς τελειότητα βίβ, ἀναβαίνειν, βωώντά σοι· Εὐλογητός, εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρᾠθύμως τὸ πρὶν, διεξάγων τὸν ἐμὸν βίον ὁ δαίλαιος, σοὶ τῷ Δεσπότη νῦν προσέρχομαι, σῆ πεπορθῶς ἀγαθότητι, καὶ τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου μόνῃ, καὶ προσπίπτω κραυγάζων σοι· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ισίῳ Σταυρῷ, καὶ ταῖς αὐραῖς τοῦ σεπτῷ καὶ θείῳ Πνεύματος, πρὸς τὸν λιμένα καθοδήγησον, τοῦ σοῦ ἐνδόξου θελήματος, καὶ πρὸς οὐρανῶν κληρουχίαν, καὶ ἀξίωσον φαλλεῖν σοι· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα Θεόν, καὶ τοῦ κόσμου λυτρωτὴν Πάναγνε τέτοκας· ὃν νῦν δυσώπει τὴν εὐπρέπειαν, τῶν ἀρετῶν καὶ

φαιδρότητα, καὶ τὴν τῆς ἀσκήσεως χάριν, ἀμφιάσαι τοὺς ψάλλοντας· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὡδὴ ἡ. Κάμινος ποτέ.

Τρόπαιον ἡμῖν, κατὰ τοῦ διαβόλου, τὸν τοῦ Σταυροῦ σε τύπον δεδώκας, ἐν ᾧ καταβάλλομεν, τὰ ἐκείνη μηχανήματα, καὶ πονηρὰ φρυάγματα, κρίζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εἴδωκας ἡμῖν, τὸ δύνασθαι τὴν χάριν, ἀνανεοῦσθαι τοῦ Βαπτίσματος, δι' ἐξαγορεύσεως, διὰ βίης καθαρότητος, διὰ δακρύων χύσεως, καὶ διὰ μετανοίας γνησιωτάτης Φιλάνθρωπε.

Πάθη τῆς σαρκὸς, τῷ νῷ καθυποτάξαι, δι' ἐγκρατείας καὶ ἀσκήσεως, παράσχου τοῖς δούλοις σου, διὰ τρόπων βελτιώσεως, δι' ἀποχῆς τοῦ χείρονος, καὶ τῆς ἀδιαλείπτου τῶν ἐντολῶν σου τηρήσεως.

Αἴνωθεν ἡμῖν, τῆς σῆς υἰοθεσίας, τοὺς χαρακτῆρας ἀνακαίνισον, τοῦ Θεοῦ σου Πνεύματος, ἐνεργία τε καὶ χάριτι, ὡς μόνος εὐδιάλλακτος, τέχνη φιλανθρωπίας, καὶ ἀνεικάστου χρηστότητος.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὰς σειρὰς, τὰς τῶν ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν πταισμάτων τὸ χειρόγραφον, τῷ τῷ Θεῷ Σχήματι προσιόντος ἰλαρότητι, καὶ εὐλαβείᾳ Πάναγνε, Πίστει τῇ ὀρθοδόξῳ, ἐρηρυσμένον φυλάττουσα.

Ὡδὴ Σ'. Ανάρχου Γεννήτορος.

Αΐξιος τῆς κλήσεως, καὶ τοῦ ἀγίου Σχήματος, πολιτεύεσθαι Λόγε Θεῷ παράσχου μοι, τὸν τῆς ἀμαρτίας μου ῥύπον, καὶ τὰς βουλὰς τῶν παραπτωμάτων, τῇ σῇ Θεῷ χάριτι, ἐξαλείψας πολυέλεε.

Σωτήρ ὡς καλούμενος, διάσωσόν με δέομαι, καθαροῦ σοι καρδίᾳ τὸν προσερχόμενον, καὶ τὸ τῆς κακίας μου βάρος, περιελών, ὡς μόνος αἰκτίρμων, συμπαθῶς ἀνάπαυσον, ὡς ὑπέσχου Παντοδύναμε.

Χριστὸς νῦν χαρίζεται, χρηστός γε ὢν καὶ εὐσπλαγχνος, τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι Θεῷ χάρισματα, τοῖς

προσερχομένοις τῷ Θεῷ, πανευλαβῶς, τῆς χάριτος θρόνω, δωρεάν χρηστότητος, ἀκηράτου παρεχόμενος.

Ο ἔχων συντρέχουσαν, τῇ σῇ βουλῇ τὴν δύναμιν, ὑπέρτατα ἀξίως ἡμᾶς ἀνάδειξον, τοῦ Εὐαγγελίου σε Λόγε, καὶ ταῖς πρὸς σέ, συνθήκας πληρῶσαι, εὐχαῖς τῶν Ἁγίων σου, ζωοδότα καταξίωσον. Θεοτοκίον.

Υἰόν σου τὸν εὐσπλαγγνον, Πανάμωμε δυσώπησον, τὸν πιστῶς προσιόντα τῷ Θεῷ Σχήματι, πρὸς τὸ τῆς ἀσκήσεως φθάσαι, πανευλαβῶς, πολύευκτον τέλος· σέ γὰρ τὴν πανάκραντον, ἀντιλήπτορα κεκτήμεθα.

Ἔϊτα, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πίστει προσερχόμενον πρὸς σέ, Δέσποτα, τῆς σῆς ἐπὶ τριβῆς, δικαιοσύνης με, στήσας καθοδήγησον, ὡς μόνος εὐσπλαγγνος· καὶ δεινῶς πεπτωκότα με, καὶ κατερράγμενον, πλήθει τῶν πταισμάτων μου, Σῶτερ ἀνόρθωσον· σῇ γὰρ πεποιθῶς συνεργείᾳ, τὴν Ἀγγελικὴν πολιτείαν, ταύτην ὑπεισέρχομαι φιλόνηρωπε.

Εἶχον τὴν πηγὴν τῶν οἰκτιρμῶν, τῶν ἁμαρτωλῶν ὁ μὴ θελῶν, Χριστέ τὸν θάνατον, δι' ἄφατον ἔλεος, ἀλλὰ μετάνοιαν, τοῖς πιστοῖς χαρισάμενος, τῆς ἐπεγνωκόσι, τὴν ὑπὲρ κατάληψιν οἰκονομίαν σου, δέξαι προσιόντα προθύμως, Σχήματι τῷ Θεῷ, καὶ σῶσον, τῇ φιλανθρωπίᾳ σε προσπίπτοντα. Δόξα.

Τεῖχος ὑπερβήσομαι ἐν σοὶ, τὸ τῆς ἁμαρτίας με Σῶτερ, καὶ λυτρωθήσομαι· σὺ γὰρ ἀνταπέδωκας τὸ ἐμὸν ὄφλημα, καὶ τιμῆς με ἠγόρασας, ἀίχμαλωτισθέντα, τὸν τῆς ἀγαθότητος ἐπιδεικνύμενος, πλῆτον, καὶ τὴν τῆς εὐσπλαγγνίας, ἄβυσσον πηγάσαι θελήσας, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε φιλόνηρωπε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πάντων προσευχεῖς Ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίσει τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν.

Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοὶ προσπίπτομεν·
 Ρῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, τῆς Εἰσόδου γενομένης τοῦ
 Ευαγγελίου, ἀποβάλλει ὁ μέλλων λαμβάνειν τὸ ἅγιον Σχῆ-
 μα, τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κάλυμμα, καὶ τὰ ἐν τοῖς
 ποσὶ καλλίγια, καὶ ποίσεις μετανοίας γ'. ἵσταται. Καὶ
 μετὰ τὴν Εἴσοδον, λέγομεν τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας,
 εἶτα τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον α'. Ἦχος δ'.

Η"θελον δάκρυσιν ἐξαιεῖσαι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Κύ-
 ριε τὸ χειρόγραφον, καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς μου,
 διὰ μετανοίας εὐαρεστῆσαι σοί· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς ἀπατά με,
 καὶ πολεμεῖ τὴν ψυχὴν μου. Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλω-
 μαι, σῶσόν με.

Τίς χειμαζόμενος καὶ προστρέχων, τῷ λιμένι τούτῳ οὐ
 διασώζεται; ἢ τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων, τῷ
 ἰατρῆϊ τούτῳ οὐ θεραπεύεται; Δημιουργε τῶν ἀπάντων,
 καὶ ἰατρὲ τῶν νοσούντων, Κύριε, πρὶν εἰς τέλος ἀπόλω-
 μαι, σῶσόν με.

Πρόβατον εἰμὶ τῆς λογικῆς σου ποιμένης, καὶ πρὸς σέ
 καταφεύγω τὸν Ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸν
 πλανηθέντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'κ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σε, φύλαττε, εὐ-
 λογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος δ'.

Ε'ν τῇ πηγῇ τῇ μυστικῇ τῆς ἀναγεννήσεως, υἱοθεσίαν
 λαβὼν καὶ ἀπολύτρωσιν, ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν, καὶ
 ἐν παραπτώμασιν ἐκδαπανήσας Ἀγαθὲ, νῦν κραυγαζῶ
 σοί· Δακρύων μετανοίας πηγὴν μοι δώρησαι, καὶ ἀπόπλυ-
 νον τὸν ῥύπον τῶν ἐμῶν πλημμελημάτων, παντοδύναμε
 Σωτὴρ καὶ πολυέλεε.

Ζἄλη ἀμαρτημάτων περιέχει με Σωτὴρ, καὶ μηκέτι φέ-
 ρων τὸν κλύδωνα, σοὶ προσπίπτω τῷ μόνῳ Κυβερ-

νήτη· Ὡς τῷ Πέτρῳ τὴν χεῖρά μοι ἔκτεινον, τῆς φιλανθρωπίας σου, καὶ σῶσόν με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν, Μήτηρ Χριστοῦ τῆ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν, ἵνα πάντες κρᾶζομέν σοι· Χαῖρε ἡ μόνη προστασία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀντίφωνον γ'. Ἦχος δ'.

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια; ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; οὐκ ἰδοῦ ταῦτα βλέπομεν γῆν καὶ σποδόν; τί οὖν κοπιῶμεν εἰς μάτην; τί δὲ οὐκ ἀρνήμεθα κόσμον, καὶ ἀκολουθοῦμεν τῷ κρᾶζοντι· Ὁ θελὼν πορευθῆναι ὀπίσω μου, ἀναλαβέτω τὸν σταυρόν μου, καὶ ζῶν κληρονομήσει τὴν αἰώνιον.

Στίχ. Δεῦτε τέκνα ἀκίσσατέ με, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Δεῦτε πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖος εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολαῖς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Πρόβατον εἰμι τῆς λογικῆς σε ποιίμνης, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν Ποιμένα τὸν καλόν· ζήτησόν με τὸν πλανηθέντα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς.

Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μόνη Ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κηύσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ, Ἀγκάλας πατρικῆς. Ὁρα σελ. 190.

Εἶτα ἐπερωτᾷ αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς, λέγων·

Ἐρώτησις. Τί προσῆλθες ἀδελφέ, προσπίπτων τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, καὶ τῇ ἁγίᾳ Συνοδίᾳ ταύτῃ;

Ἀπόκρισις. Ποθῶν τὸν βίον τῆς ἀσκήσεως, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ποθεῖς ἀξιοθῆναι τοῦ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, καὶ καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Μοναζόντων;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅντως καλὸν ἔργον καὶ μακάριον ἐξελέξω, ἀλλ' εἰάν καὶ τελειώσης· τὰ γὰρ καλὰ ἔργα κόπῳ κτῶνται, καὶ πόνῳ κατορθοῦνται.

Ἐρώτησις. Ἐκισία σε τῇ γνώμῃ προσέρχῃ τῷ Κυρίῳ;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Μὴ ἔκτινος ἀνάγκης, ἢ βίας;

Ἀπόκρισις. Οὐχί, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ἀποτάσῃ τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Παραμένεις τῷ Μοναζηρίῳ καὶ τῇ ἀσκήσει, ἕως ἐσχάτης σου ἀναπνοῆς;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Σώζεις μέχρι θανάτου τὴν ὑπακοὴν τῷ Προεστώτῃ, καὶ πίσση τῇ ἐν Χριστῷ Ἀδελφότητι;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Ὑπομένεις πᾶσαν θλίψιν, καὶ στενοχωρίαν τοῦ μονήρους βίου, διὰ τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Ἐρώτησις. Φυλάττεις σεαυτὸν ἐν παρθενίᾳ, καὶ σωφροσύνῃ, καὶ εὐλαβείᾳ;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τίμιε Πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἡ Κατήχησις.

Βλέπε, Τέκνον, σίας συνθήκας δίδως τῷ Δεσπότη Χριστῷ· Ἄγγελοι γὰρ πάρειςιν ἀοράτως, ἀπογραφόμενοι τὴν ὁμολογίαν σου ταύτην, ἣν καὶ μέλλεις ἀπαιτεῖσθαι ἐν τῇ δευτέρᾳ Παρυσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὑψηγοῦμαι οὖν σοι τὴν τελειοτάτην ζωὴν, ἐν ἣ κατὰ μίμησιν ἡ τοῦ Κυρίου πολιτεία διαδείκνυται διαμαρτυρόμενος ἅπερ χρὴ ἀσπάσασθαί σε, καὶ ὧν περ δέον ἐκφυ-

γεῖν. Ἡ ἀποταγή τοίνυν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ, κατὰ τὸν εἰπόντα, εἰμὴ σταυροῦ, καὶ θανάτου ἐπαγγελία. Γίνωσκε ἔν ἀπὸ τῆς παρούσης ἡμέρας σταυρῆσθαι, καὶ νεκρῆσθαι τῷ κόσμῳ, διὰ τῆς τελειοτάτης ἀποταγῆς· ἀποτάσσει γὰρ γονεῦσιν, ἀδελφοῖς, γυναικί, τέκνοις, πατράσι, συγγενείαις, ἑταιρείαις, φίλοις, συνήθεσι, τοῖς ἐν κόσμῳ θορύβοις, φροντίσι, κτήσεσιν, ὑπάρξεσι, τῇ κενῇ καὶ ματαιᾷ ἡδονῇ τε καὶ δόξῃ· καὶ ἀπαρνεῖσαι ἕ μόνον τὰ προειρημένα, ἀλλ' ἐτι καὶ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν, κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, τὴν λέγουσαν· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Εἰ οὖν ἀληθῶς ἀκολουθεῖν αὐτῷ ἠρετίσω, καὶ εἰ ἀψευδῶς κληθῆναι αὐτοῦ μαθητῆς ἐπιπαθεῖς, ἐτοιμάσθητι ἀπὸ τοῦ παρόντος, μὴ πρὸς ἄνεσιν, μὴ πρὸς σήμεριμίαν, μὴ πρὸς τρυφάς, μὴ πρὸς ἄλλο τι τῶν ἐπί γῆς τερπνῶν τε καὶ ἀπολαυστικῶν· ἀλλὰ πρὸς ἀγῶνας πνευματικούς, πρὸς ἐγκράτειαν σαρκός, πρὸς κάθαρσιν ψυχῆς, πρὸς πτωχείαν εὐτελεῆ, πρὸς πένθος ἀγαθόν, πρὸς πάντα τὰ λυπηρὰ καὶ ἐπίπονα τῆς χαροποιᾶ κατὰ Θεὸν ζωῆς· καὶ γὰρ πεινᾶσαι ἔχεις, καὶ διψῆσαι, καὶ γυμνητεῦσαι, ὑβρισθῆναι τε καὶ χλευασθῆναι, ὀνειδισθῆναι τε καὶ διωχθῆναι, καὶ πολλοῖς ἄλλοις περιαχθῆναι λυπηροῖς, οἷς ἢ κατὰ Θεὸν ζωὴ χαρακτηρίζεται. Καὶ ὅταν ταῦτα πάντα πάθῃς, Χαῖρε, φησὶν, ὅτι πολὺς ὁ μισθός σου ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὑπάρχει. Χαρᾶ οὖν χαῖρε, καὶ ἀγαλλιάσει ἀγαλλιωῖ, ὅτι σήμερον ἐξελέξατό σε, καὶ διεχώρισε Κύριος ὁ Θεός, ἀπὸ τῆς ἐν κόσμῳ ζωῆς, καὶ ἔθετο, ὡς ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν τῇ παραστάσει τῆς Μοναδικῆς τάξεως, ἐν τῇ στρατείᾳ τῆς Ἀγγελοειδοῦς ζωῆς, ἐν τῷ ὕψει τῆς οὐρανομιμήτου πολιτείας· αὐτῷ ἀγγελικῶς λατρεύειν, αὐτῷ ὁλοκλήρως δουλεύειν, τὰ ἄνω φρονεῖν, τὰ ἄνω ζητεῖν· ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει. Ὡς τῆς καινῆς κλήσεως! Ὡς τῆς δωρεᾶς τοῦ μυστηρίου! Δεύτερον Βάπτισμα λαμβάνεις σήμερον, Ἀδελφέ, τῇ περιουσίᾳ τῶν τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ δωρεῶν,

καὶ τῶν ἁμαρτιῶν σου καθαίρη, καὶ υἱὸς φωτὸς γίνῃ, καὶ αὐτὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν συγχαίρει μετὰ τῶν ἁγίων αὐτοῦ Ἀγγέλων ἐπὶ τῇ σῇ μετανοίᾳ, θύων σοι τὸν μόνον τὸν σκευτὸν. Ἀξίως λοιπὸν τῆς κλήσεως περιπάτησον· ἀπαλλάγηθι τῆς τῶν ματαίων προσπαθείας· μίσησον τὴν πρὸς τὰ κάτω ἔλκουσάν σε ἐπιθυμίαν· ὅλον σεαυτοῦ τὸν πόθον μετάθεσ πρὸς τὰ οὐράνια· μηδὲ ὡς στραφῆς εἰς τὰ ὀπίσω, ἵνα μὴ γένη στήλη ἄλλος, ὡς ἡ γυνὴ τοῦ Ἀὐτ, ἢ ὡσπερ κύων ἐπὶ τὸν ἴδιον ἐμετὸν ἐπιστρέφων, καὶ πληρωθῆ ἐπὶ σέ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου· Ὅτι οὐδεὶς βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, καὶ στραφείς εἰς τὰ ὀπίσω, εὐδεδότος ἔστιν εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Καὶ γὰρ οὐκ ἔστι σοι μικρὸς ὁ κίνδυνος, ἐπαγγελιομένῳ νῦν πάντα τὰ προειρημένα φυλάττειν, ἔπειτα κατολιγωρῆσαι τῆς ἐπαγγελίας· καὶ ἢ πρὸς τὸν πρότερον βίον ἐπαναδραμεῖν, ἢ τοῦ Πατρὸς χωρισθῆναι καὶ τῶν συνασκειμένων Ἀδελφῶν, ἢ μένοντα καὶ καταφρονητικῶς ζῆσαι τὰς ἡμέρας σου· ἐπεὶ βαρυτέρας ἔξεις τὰς εὐθύναις παρὰ τοπρίν, ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ καὶ ἀπαραλογίστου βήματος τοῦ Χριστοῦ, ὅσῳ πλείονος χάριτος ἀπολαύεις ἄρτι καὶ καλόν σοι ἦν, ὡς τὸ λόγιον, μὴ εὐξασθαι, ἢ εὐξασθαι καὶ μὴ ἀποδοῦναι. Μηδέ πάλιν νομίσης, ὡς διὰ τοῦ προλαβόντος χρόνου τῆς ἐνταῦθά σε διατριβῆς, ἱκανῶς ἠγωνίσω πρὸς τὰς ἀόρατας δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ· ἀλλὰ γίνωσκε, ὅτι μᾶλλον ἀπὸ τοῦ δεῦρο διαδέχονται σε μείζονες ἀγῶνες τῆς πρὸς αὐτὸν πάλης. Ἰσχύει δὲ κατὰ σέ οὐδαμῶς, πεφραγμένον σε εὐρίσκων, τῇ τε πρὸς τὸν ὀδηγοῦντά σε κραταιᾷ πίσει καὶ ἀγάπῃ, καὶ τῇ πρὸς πᾶσαν ὑπακοὴν καὶ ταπεινώσιν εὐθύτητι. Διὰ τῆτο ἀπέσω ἀπὸ σοῦ ἀνηκοΐα, ἀντιλογία, ὑπερηφανία, ἔρις, ζῆλος, φθόνος, θυμὸς, κραυγὴ, βλασφημία, λαθροφαγία, πᾶρρησία, μερικὴ φιλία, περπερία, φιλονεικία, γογγυσμὸς, ψιθυρισμὸς, ἐπίκτησις ἰδιαίζουσα οἰκτροῦ πράγματος, καὶ τὰ ἄλλα πάντα τῆς κακίας εἶδη, δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ρίζου ἄρχεται ἐν αὐτοῖς ὁ τῶν ψυχῶν φθορεὺς. Μᾶλλον δέ, ἀντ' αὐ-

τῶν, κτῆσαι τὰ πρόποντα Ἀγίοις· φιλαδελφίαν, ἡσυχίαν, ἐπιείκειαν, εὐλάβειαν, μελέτην τῶν Θείων λογίων, ἀνάγνωσιν, τήρησιν καρδίας ἐκ ῥυπαρῶν λογισμῶν, ἐργασίαν τὴν κατὰ δύναμιν, ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν μέχρι θανάτου, ἐφ' ᾧ Πατρὶ τὰς συνθήκας σου ἔδωκας πρῶτον· καὶ τελευταῖον ἐξαγγελίαν τῶν τῆς καρδίας σου κρυπτῶν, καθὼς αἱ Θεῖαι ὑποθήκαι διαγορεύουσιν· Ἐβαπτίζοντο γάρ φησιν, ἐξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Ἐρώτησις. Ταῦτα πάντα οὕτω καθομολογεῖς, ἐπ' ἐλπίδι τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν ταύταις ταῖς ὑποσχέσεσι διακαρτερεῖν συντάσσει μέχρι τέλους ζωῆς, χάριτι Χριστοῦ;

Ἀπόκρισις. Ναί, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος, τίμιε Πάτερ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Οπανοικτίρμων οὖν Θεὸς καὶ πολυέλεος, ὁ τὰ ἄχραντα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀνεξιχνιάστου ἀγαθότητος ὑπανοίγων παντὶ τῷ προσερχομένῳ αὐτῷ, πόθῳ καὶ ἀγάπῃ Θερμῇ· ὁ εἰπὼν· Ὅτι ἐπιλήσεται γυνὴ τὰ ἔκγονα αὐτῆς, ἢ ἐγὼ ἐπιλήσομαι σου· ὁ καὶ τὸν σὸν πόθον εἰδὼς, καὶ τῇ προθέσει σου ἐπιβάλλων τὴν παρ' ἑαυτοῦ δύναμιν πρὸς ἐμπλήρωσιν τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, ἐπιλάβοιτο, καὶ ἐπαγκαλίσαιτο, καὶ ὑπερασπίσαι σου, καὶ γένοιτό σοι τεῖχος ὀχυρὸν ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, πέτρα ὑπομονῆς, παρὰ κλήσεως ἀφορμῆ, εὐτονίας χορηγός, εὐψυχίας πορισμός, ἀνδρείας συναγωνιστής· συγκοιταζόμενος, συνανιστάμενος, γλυκαίνων καὶ εὐφραίνων σου τὴν καρδίαν, τῇ παρακλήσει τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος, ἀξιῶν σε καὶ τῆς μερίδος τῶν ἁγίων καὶ ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου, Σάββα, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· μεθ' ὧν καὶ κληρονομήσεις τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Εἶτα σφραγίζει ὁ Ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν τοῦ Κατηχομένου γ'. καὶ μετὰ τὸ κατασφραγίσαι, στραφεὶς κατὰ ἀνατολάς, λέγει·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο ὦν Δέσποτα παντοκράτορ, ὑψιστε Βασιλεῦ τῆς δόξης, ὁ μετὰ τοῦ ζῶντος, καὶ ἐνυποστάτου σου Λόγου, καὶ τοῦ παρὰ σοῦ ἐμπορευομένου Πνεύματος τῆς ἀληθείας, κυριεύων πάσης κτίσεως ὁρατῆς τε καὶ ἀόρατῆ· ὁ Θεὸς ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, καὶ τῇ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ ἀνυμνούμενος ἀκαταπαύτως, ὃ παρεστήκασι χίλιαι χιλιάδες, καὶ μύριαι μυριάδες ἀγίων Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων στρατιαί. Σὺ εἶ τὸ φῶς, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, θεωπούμενος ὑπὸ τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάσης ἐπιβραβίουσθ Ἐκκλησίας τῶν πρωτοτόκων ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἐπίβλεψον ἰλέω ὄμματι ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), ὅς τις συνέθετο, καὶ καθωμολόγησεν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων· σύναψον τῷ δωρηθέντι αὐτῷ ἐκ προγόνων χαρίσματι τῆς υἱοθεσίας, καὶ τῆς Βασιλείας σου, διὰ τοῦ ἀγίου Βαπτίσματος, τὸ μοναδικὸν ἔθρονον καὶ Ἀγγελαιοδὲς ἐπάγγελμα ἀκατάσεισον, τεθεμελιωμένον ἐπὶ τὴν ἀκρότομον καὶ πνευματικὴν πέτραν τῆς εἰς σὲ πίστεως. Ἐνδυναμώσον αὐτὸν ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐνδύσον αὐτὸν τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχαίς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας. Περιζώσον τὴν ὀσφύν αὐτοῦ δυνάμιν ἀληθείας, καὶ ἐνδύσον αὐτὸν θώρακα δικαιοσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ ὑπόδησον τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης. Σόφισον αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεται πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σθέσαι, καὶ τὴν περικεφαλαίαν, τοῦ σωτηρίου δέξασθαι, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἔστι ρῆμά σου, ἀντιλαμβάνόμενος τοῖς ἀλαλήτοις τῆς καρδίας αὐτοῦ στεναγμοῖς. Συναρίθμησον αὐτὸν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, ἵνα γένηται σκεῦος ἐκλογῆς σου, υἱὸς καὶ κληρονόμος τῆς Βασιλείας σου, υἱὸς

φωτὸς καὶ ἡμέρας, σοφίας, δικαιοσύνης, ἁγιασμοῦ, ἀπολυτρώσεως. Κατασκευάσον αὐτὸν ὄργανον ἐναρμόνιον, ψαλτήριον τερπνὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ὅπως ἐντεῦθεν, μετὰ προκοπῆς ἀπεικυσάμενος τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὴν φιλήδονον ἀπάτην τοῦ πελυμόρφου ὄφους, ἐνδύσῃται τὸν νέον Ἀδάμ, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Στερέωσον αὐτὸν, πάντοτε τὰ Ἰστίγματα καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἰησοῦ βαστάζειν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ, δι' ὧν αὐτῷ ὁ κόσμος ἐσταύρωται, καὶ αὐτὸς τῷ κόσμῳ. Μόρφωσον ἐν αὐτῷ, ἀρετὴν ἀληθινὴν ἄγειν, καὶ μὴ ἀρέσκειαν ἀνθρώπων, ἢ αὐταρέσκειαν, ἐν τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, καὶ τὴν ὑπακοήν. Χαρίτωσον αὐτὸν ἀγρυπνοῦντα, ἐργαζόμενον, καθεύδοντα, ἀνιστάμενον, ἐν ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἀγγελικῶς, ἐνοπτριζεσθαι σε ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, καὶ προσκυνεῖν σὲ τὸν μόνον ζῶντα καὶ ἀληθινὸν Θεόν, εἰς χαρὰν αὐτοῦ ἀνεκκλάλητον.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ τὸ κράτος, καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αγίε, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εὐλόγησον τὸν δεῖλόν σε (τὸν δε), ὃν προσεκαλέσω εἰς τὸν πνευματικόν σου νυμφῶνα, καὶ καταξίωσον αὐτὸν εἶναι σου ὅσιον δοῦλον. Σόφισον αὐτὸν, καὶ ἐπιχεε αὐτῷ τὴν παρὰ τοῦ ἡγεμονικοῦ σου Πνεύματος χάριν καὶ σύνεσιν· ἐνίσχυσον αὐτὸν εἰς τὸν κατὰ τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ πόλεμον· τὰς ἐκ τῆς σαρκὸς ἐπαναστάσεις, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, κατάβαλε· δὸς αὐτῷ εὐαρεστεῖν σοι εἰς αἴνεσιν καὶ δοξολογίαν ἀδιάλειπτον, εἰς ὕμνους εὐκαίρους, εἰς εὐχὰς εὐπροσδέκτους, εἰς βουλὴν ὀρθὴν, εἰς καρδίαν ταπεινὴν, εἰς πράξιν ζωῆς, καὶ πραότητος, καὶ ἀληθείας. Καταξίωσον αὐτὸν εὐαρεσεῖν σοι ἐν πραότητι, ἐν ἀγάπῃ, ἐν τελειότητι, ἐν ἐπιστήμῃ, ἐν ἀνδρείᾳ, καὶ προσφέρειν

σοι ὕμνους, καὶ δοξολογίας, καὶ εὐχάς, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. Τελείωσον αὐτοῦ τὴν ζωὴν ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, ἵνα, ἀδιάστατον καὶ ἀκηλίδωτον τὴν εἰς σέ ἔχων ἔνωσιν, καταξιωθῇ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἁγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἔτα ἐκτείνει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, λέγει·

Ἰδοὺ ὁ Χριστὸς ἀοράτως ἐνταῦθα πάρεστι. Βλέπε, ὅτι ἔδεις σε ἀναγκάζει ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ Σχῆμα. Βλέπε, ὅτι σὺ ἐν προθέσεως θέλεις τὸν ἀρράβωνα τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος.

Ἀπόκρισις. Ναὶ τίμιε Πάτερ ἐν προθέσεως.

Καὶ μετὰ τὸ συντάξασθαι, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς· Λάβε τὸ ψαλίδιον, καὶ ἐπίδος μοι αὐτό. Τρίς.

Καὶ ἐπιδάπτως αὐτοῦ τὸ ψαλίδιον τῷ Ἡγουμένῳ, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἱερεὺς·

Ἰδοὺ ἐν τῆς χειρὸς τοῦ Χριστοῦ λαμβάνεις αὐτό. Βλέπε δὲ τίνι προσέρχη, τίνι συντάσση, καὶ τίνι ἀποτάσση.

Καὶ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ ψαλίδιον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ἡγουμένου, λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ θέλων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ὁ ὧν εὐλογητὸς εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἔτα κουρεύει αὐτὸν σταυροειδῶς, λέγων οὕτως·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) κείρεται τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ ψάλλεται παρὰ τῶν Ἀδελφῶν τὸ,

Ἔτα ἐνδύει αὐτὸν τὸ ἱμάτιον, λέγων·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖγα) ἐνδύεται χιτῶνα δικαιοσύνης,

καὶ ἀγαλλιάσεως τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς. κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Εἶτα τὸ παλλίον, λέγων·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸ παλλίον τῆς μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, εἰς στολὴν ἀφθαρσίας καὶ σεμνότητος, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς. κτλ.

Εἶτα τὸ κουκούλιον λέγων·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἐνδύεται τὸ κουκούλιον τῆς ἀκακίας, εἰς περικεφαλαίαν ἐλπίδος σωτηρίου, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς. κτλ.

Εἶτα τὸν ἀνάλαβον, λέγων·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) λαμβάνει τὸν ἀνάλαβον, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀναλαμβάνων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ ἀκολουθῶν τῷ Δεσπότη Χριστῷ.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον.

Εἶτα τὴν ζώνην, λέγων·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) περιζώννυται τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ δύναμιν ἀληθείας, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς· κτλ.

Εἶτα τὰ σανδάλια, λέγων·

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ὑποδεῖται τὰ σανδάλια εἰς ἐτοιμασίαν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, κτλ.

Ὁ Ἀδελφὸς ἡμῶν (ὁ δεῖνα) ἔλαβε τὸ μέγα καὶ Ἀγγελικὸν Σχῆμα, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἴπωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ, Κύριε ἐλέησον,

Ἐνδυομένου δὲ αὐτοῦ, ψάλλονται τὰ Τροπάρια ταῦτα,

Ἦχος δ'.

Ενδύσασθε χιτῶνα τῆς σωτηρίας, ζώσασθε τὴν ζώνην τῆς σωφροσύνης, δέξασθε τὸ σημεῖον τῆς Σταυροῦ, τὰς πόδας τοὺς νοητοὺς ὀπλίσατε, τῆς ἐγκρατείας τοῖς ὀπλοῖς, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Αγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέ-

βαλέ με ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κχτεκόσμησέ με κόσμῳ.

Δί δὲ Εὐχαί, αἷς λέγει ὁ Ἱερεὺς, εἰσὶν αὐταί·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ἐν ταῖς παραγγελίαις σου, καὶ ἀμεταμέλητος ἐν τοῖς χαρίσμασί σου, καὶ ἄφατος ἐν τῇ φιλανθρωπία σου· ὁ καλέσας τὸ πλάσμα σου κλήσει ἀγία, καὶ ἀγαγὼν τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) εἰς τὴν πνευματικὴν σου ζωὴν· δός αὐτῷ βίον εὐσχήμονα, πολιτείαν ἐνάρετον, καὶ ἀκατάγνωστον, ἵνα, ἐν ἀγιασμῷ πολιτευσάμενος, ἄσπιλον διατηρήσῃ, ὅπερ τῇ δυνάμει σου ἐνεδύσατο Σχῆμα, τῷ μὲν χιτῶνι τὴν δικαιοσύνην ἀμπεχόμενος, τῇ δὲ ζώνῃ τὴν νέκρωσιν τοῦ σώματος, καὶ τὴν σωφροσύνην ἐν ἑαυτῷ περιφέρων· τῷ δὲ κουκουλίῳ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου θέμενος· τῷ δὲ ἀναλάβῳ, τῷ Σταυρῷ καὶ τῇ Πίστει κατακοσμούμενος· τῷ δὲ περιβολαίῳ, στολὴν ἀφθαρσίας θωρακίζόμενος· τοῖς δὲ σανδαλίοις, ἵνα ἐπιβῇ τῇ ὁδῷ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας, ὅπως γένηται φοβερὸς τοῖς ὑπεναντίοις, ἀνάλωτος τοῖς πολεμίοις, πάσης ἡδονῆς καὶ αἰσχίστης ἐπιθυμίας ἀλλότριος· ὑπακοὴν παιδευόμενος, ἐγκράτειαν μετερχόμενος, τῷ τῆς ἀσκήσεως σοιχῶν κανόνι, ἵνα ἐν ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς γεραίρῃ τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά σου· τοῖς ἴχνεσι κατακολουθῶν τῷ μεγάλῳ Προφήτου Ἡλιοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ· ἵνα, φθάσας τὸ μέτρον τῆς τελειότητος, τὸν δρόμον τελέσῃ, τὴν πίστιν τηρήσῃ, καὶ ἐνδύσῃται τὴν τῶν Ἀγγέλων ἀφθαρσίαν, καὶ συναριθμηθῇ τῇ ἀγία σου ποίμνῃ, καὶ τύχῃ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, καὶ ἀκούσῃ τῆς μακαρίας φωνῆς· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρός μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν Βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἧς καὶ ἡμᾶς κληρονόμους γενέσθαι ἀξιώσον, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ ἀγαθότητι.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ

Υἱῶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πάσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰσάγαγε τὸν δοῦλόν σου (τόν δε), εἰς τὴν πνευματικὴν σου αὐλήν, καὶ συγκαταριθμησον αὐτὸν τῷ λογικῷ σου ποιμνίῳ· καθαρὸν αὐτῆ τὸ φρόνημα ἀπὸ τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, καὶ τῆς κενῆς ἀπάτης τοῦ βίου τούτου· καὶ δὸς αὐτῷ ἀδιαλείπτως μνημονεῦειν τῶν ἀποκειμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ σταυρώσασιν ἑαυτοὺς τῷ βίῳ, διὰ τὴν Βασιλείαν σου.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ποιμὴν καὶ ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶδὲ οὐκ ἔστι Λειτουργία, λέγονται τὰ παρόντα Εἰρηνικά.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν (τοῦ δε), καὶ τῆς παρὰ Θεῶ σκέπης, καὶ βοηθείας αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀμέμπτως, ἀκατακρίτως, καὶ ἀνεμποδίστως διανύσαι αὐτὸν τὸν σκοπὸν τοῦ μοναχικοῦ Σχήματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ φωτισθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐν ἐγκρατείᾳ καὶ ἀσκήσει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀπαλλαγῆναι αὐτὸν πάσης κοσμικῆς ἐπιθυμίας, καὶ τῆς πρὸς τοὺς κατὰ σάρκα συγγενεῖς προσπαθείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ συγχωρήσεως τῶν πλημμελημάτων αὐτοῦ, καὶ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν ὑψηλότερον τῶν τοῦ κόσμου φρονημάτων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ διαγῆν αὐτὸν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ, καὶ εὐλαβείᾳ, καὶ σεμνότητι, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ἀποθέσθαι αὐτὸν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν νέον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῆ ρύσθῆναι αὐτὸν καὶ ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνδύσασθε.

Ἀλληλουϊα.

Προκείμενον. Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Μακάρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5. 40.

Αδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ Διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σὰρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι. Στῆτε οὖν, περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· ἐπὶ πᾶσιν, ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχιαν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ρῆμα Θεοῦ.

Ἀλληλουϊα. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ι. 37.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ φιλῶν πατέρα, ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν, ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Ὁ εὐρῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὕρησει αὐτήν. Ὁ δεόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με. Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται. Καὶ ὃς εἰάν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσωσιν τοῖς δωδεκα Μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν,

Ἄγιος Πνεῦμα

Ἔλεσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως, καὶ συγχωρήσεως τῶν ἀμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος).

Ὁ Ἰερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Εἶτα δίδωσιν αὐτῷ τὸν Σταυρὸν, λέγων·

Εἶπεν ὁ Κύριος· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

Καὶ τὸ κηρίον ἀπτόμενον, λέγων·

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν ταῖς οὐρανοῖς.

Καὶ εὐθύς ἀσπάζεται ὁ ἀποκαρεῖς τὸν Σταυρὸν. Οἱ δὲ ἄδελφοὶ ψάλλουσι τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος α΄.

Επιγινώσκον Ἄδελφοὶ τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· τὸν γὰρ ἐκ τῆς ἀμαρτίας πρὸς τὴν πατρικὴν ἐστίαν ἀναδραμόντα Ἄσωτον Υἱὸν, ὁ πανάγαθος Πατὴρ προὔπαν-

τήσας ἀσπάζεται· καὶ πάλιν τῆς ἰδίας δόξης χαρίζεται τὰ γνωρίσματα, καὶ μυστικὴν τοῖς ἄνω ἐπιτελεῖ εὐφροσύνην, θύων τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν· ἵνα ἡμεῖς ἀξίως πολιτευσώμεθα, τοῦτε θύσαντος φιλανθρώπου Πατρὸς, καὶ τοῦ ἐνδόξου θύματος, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ εὐθύς γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΑΠΟΚΟΥΚΟΥΛΙΣΑΙ.

Πολυέλεε Κύριε, ὁ δωρησάμενος τῷ δούλῳ σου (τῷ δε), διὰ τῆς ἀναλήψεως τῆ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, τὸ Κεκλιον, εἰς περικεφαλαίαν ἐλπίδος σωτηρίου, ἀναφαίρετον ἐκ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς τὴν τριαύτην χάριν σου διατήρησον, συνέχων καὶ συνθαλάπων τὸ τῆς διανοίας αὐτοῦ ἡγεμονικὸν ἐξ ἐναντίων προσβολῶν ἀπαρασάλευτον· ὅπως, τὴν τοῦ πονηροτάτου ἄφεως, ταῦ τηρεῖν αὐτοῦ τὴν πτέρναν συγχωρηθέντος, καταπατῶν κάραν, πρὸς σέ τὴν φοβερὰν καὶ μόνην κεφαλὴν τῶν ἀπάντων τοὺς νοητοὺς αὐτοῦ ὀφθαλμοὺς αἶρη.

ἽΟτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς καὶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἽΟ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

ἽΟ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

ἽΟ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Τὸν τῆ πυρίνη κεφαλῇ τὴν ἰδίαν κεφαλὴν σοὶ τῷ ἀοράτῳ, καὶ μόνῳ σοφῷ Θεῷ ὑποκλίναντα, Δέσποτα, εὐλόγησον, καθαγίασον, περιφρούρησον ἐκ πάσης ἐπιβλαβῆς ἐπιηρείας ὀρατῆς τε καὶ ἀοράτου.

ἽΕκφωνήσις.

ἽΟτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ σοὶ πρέπει δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. κτλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ, ΟΤΑΝ ΠΟΙῆ Ὁ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ.

Ποιεῖ Εὐλόγητόν· καὶ εὐθύς τὸ Τρισάγιον, Παναγία
Τριάς, Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία, εἶτα τὴν
παροῦσαν Εὐχὴν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς·

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ Πέτρῳ, καὶ τοῖς
λοιποῖς ἑνδεκα Μαθηταῖς, ἀποστολικὴν καὶ πνευμα-
τικὴν διακονίαν χαρισάμενος, λύειν καὶ δεσμεύειν τὰ τῶν
ἀνθρώπων πταίσματα ἐντειλάμενος· αὐτὸς καὶ νῦν τὸν
δουλόν σου (τὸν δεῖνα), τὸν παρέμοῦ μὲν ψηφισθέντα,
πάσης δὲ χάριτος τελειωθέντα, ἄξιον καὶ αὐτὸν τῆς ἀπο-
στολικῆς καὶ πνευματικῆς σου διακονίας, διὰ τῆς ἐμῆς ἐ-
λεινότητος ἀνάδειξον, εἰς τὸ λύειν καὶ δεσμεύειν τὰ τῶν
ἀναξίων πταίσματα. Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Καὶ μετὰ ταύτην, τὸ Εὐαγγέλιον.

Ὁ Διάκονος·

Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ
Ἀρχιερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου
Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς·

Κεφ. κ'. 19.

Οῦσης ὀφίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων
καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπῃ ἦσαν οἱ Μαθηταὶ
συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς,
καὶ ἔση εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ
τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν
αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον.
Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς
ἀπέσταλκέ με ὁ Πατὴρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο

εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἄντινων ἀφήτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄντινων κρατῆτε, κενεράτηνται.

Πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς·

Ἡ μετριότης (ἢ ἡ ταπεινότης) ἡμῶν, διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος, προχειρίζεται σε τὸν εὐλαβέστατον (τὸν δεινα) Πνευματικόν, εἰς τὸ τῆς πνευματικῆς πατρότητος λειτούργημα, εἰς τὸ ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

5225 5225

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ.

Ὁ Ἱερεὺς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας.

Ἵπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν, συγχωρήσεως τῶν πλημμελημάτων τοῦ θένου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεινος), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς δωρήσεται αὐτῷ ἀφῆσιν ἀμαρτιῶν, καὶ καιρὸν μετανοίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτόν τε καὶ ἡμᾶς. κτλ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας ἀχράντου.

Ἐκφώνησις. Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Ἐἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν παροῦσαν Εὐχὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Σελ. 225.

Καὶ φαίλλει τὸ, Ἐισάγιον· τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν· καὶ τὸν Ν΄ Ψαλμόν. Ἐἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν, Τῆς εὐσπλαγγνίας τὴν πύλην. Τὸ Κύριε ἐλέησον μ'.

Ὁ δὲ ἐξομολογούμενος λέγει· Ἥμαρτον Κύριε, συγχώρησόν σοι. Καὶ τὸ· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.

Ὁ Ἱερεὺς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Νάθαν.
Ὅρα σελ. 224.

Εἶτα ὁ ἐξομολογούμενος κλίνων τὰ γόνατα, καὶ ἄνω ταῖς χεῖρας ἔχων, λέγει·

Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἐξομολογοῦμαι σοι πάντα τὰ κρυπτὰ καὶ φανερά τῆς καρδίας καὶ διανοίας μου, ἃ ἔπραξα ἕως τῆς σήμερον. Διὸ ἄφεσιν αἰτῶ παρὰ σοῦ τοῦ δικαίου καὶ εὐσπλαγγνοῦ Κριτοῦ, καὶ χάριν τοῦ μηκέτι ἀμαρτάνειν.

Τότε ὁ Πνευματικὸς ἱλαρᾶ τῇ φωνῇ λέγει·

Ἀδελφέ, δι' ὃ ἤλθες πρὸς τὸν Θεόν, καὶ πρὸς ἐμέ, μὴ αἰσχυνηθῆς· οὐ γὰρ ἐμοὶ ἀναγγέλλεις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ, ἐν ᾧ ἴσταται.

Καὶ ἐρωτᾷ αὐτὸν ὁ Πνευματικὸς εἰς πάντα τὰ ἀμαρτήματα· καὶ μετὰ τὸ ἐρωτῆσαι καταλεπτῶς, λέγει ταῦτα·

Τέκνον μου πνευματικόν, ὁ τῇ ἐμῇ ταπεινότητι ἐξομολογούμενος, ἐγὼ ὁ ταπεινὸς καὶ ἀμαρτωλὸς οὐκ ἰσχύω ἀφιέναι ἀμάρτημα ἐπὶ τῆς γῆς, εἰμὴ ὁ Θεός· διὰ δὲ τὴν θεόλεκτον φωνὴν ἐκείνην, τὴν μετὰ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν γενομένην πρὸς τοὺς Ἀποστόλους, καὶ λέγουσαν· Ἄν τινων ἀφῆτε (καὶ τὰ ἐξῆς) εἰς ἐκείνην καὶ ἡμεῖς θαρρόυντες, λέγομεν· Ὅσα ἐξεῖπες τῇ ἐμῇ ἐλαχίστη ταπεινότητι, καὶ ὅσα οὐκ ἔφθασας εἰπεῖν, ἢ κατ' ἀγνοίαν, ἢ κατὰ λήθην, οἷονδὴποτε, ὁ Θεὸς συγχωρήσει σοι, ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Καὶ ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Ὁ Θεός, ὁ συγχωρήσας Δαυὶδ, διὰ Νάθαν τοῦ Προφήτου, τὰ ἴδια ἐξομολογήσαντι ἀμαρτήματα, καὶ Πέτρον τὴν ἄρνησιν, κλαύσαντι πικρῶς, καὶ Πόρνην δακρυσάση

ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ πόδας, καὶ Τελώνη, καὶ Ἀσώτῳ· αὐτὸς ὁ Θεὸς, συγχωρήσαι σοι δι' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ πάντα, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ ἀκατάκριτόν σε παραστήσαι ἐν τῷ φοβερῷ αὐτοῦ Βήματι· περὶ δὲ τῶν ἐξαγορευθέντων ἐγκλημάτων μηδεμίαν φροντίδα ἔχων, πορευοῦ εἰς εἰρήνην.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΤΙΜΙΟΙΣ ΟΝΤΩΝ,

ΚΑΙ ΕΑΥΤΟΥΣ ΟΡΚῶ ΔΕΣΜΟΥΝΤΩΝ.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τῆ Πατρὸς, ὁ πάντα δεσμὸν ἁμαρτίας ἡμῶν τῷ σῶ πάθει διαρρήξας, καὶ ἐμφυσήσας εἰς τὰ πρόσωπα τῶν σῶν Ἀποστόλων, καὶ εἰπὼν· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἅν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἅν τινων κρατῆτε, κεκραίτηνται· σὺ, Δέσποτα, διὰ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων ἐχαρίσω τοῖς κατὰ καιρὸν ἱεουργοῦσιν ἐν τῇ ἀγία σου Ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ γῆς ἀφιέναι τὰς ἁμαρτίας, καὶ δεσμεῖν, καὶ λύειν πάντα σύνδεσμον ἀδικίας. Δεόμεθα σὺν καὶ νῦν ὑπὲρ τῆ ἀδελφῆ ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ παρερηκότος ἐνώπιόν σου· Ἐπιχορήγησον αὐτῷ τὸ σὸν ἔλεος, διαρρήξων αὐτοῦ τὸν δεσμὸν τῶν ἁμαρτιῶν, εἴτι ἐν ἀγνοίᾳ, ἢ ὀλιγωρίᾳ ἐλάλησεν, ἢ ὑπὸ μικροψυχίας ἐπραξεν, εἰδὼς τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, καὶ, ὡς φιλόθρωπος καὶ ἀγαθὸς Δεσπότης, πάντα τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα συγχώρησον αὐτῷ· ὅτι σὺ εἶ ὁ λύων τῆς πεπεδημένου, ὁ ἀνορθῶν τοὺς κατερράγμενους, ἢ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, ἢ ἀνάπαυσις τῶν πεπτωκότων· καὶ τὸν δούλόν σου τοῦτον ἐλευθέρωσον ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τῶν ἁμαρτημάτων.

Ὅτι δεδόξασαί σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞ ΕΠΙΤΙΜΙΩΝ ΛΥΟΜΕΝΩΝ.

Εὐσπλαγγνε, ἀγαθὲ καὶ φιλόνηρωπε Κύριε, ὁ διὰ τοὺς σοὺς οἰκτιρμοὺς ἔξαποσεῖλας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν εἰς τὸν κόσμον, ἵνα διαρρήξῃ τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τῶν πλημμελημάτων, καὶ λύσῃ τὰ δεσμὰ τῶν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας πεπεδημένων, καὶ κηρύξῃ αἰχμαλώτοις ἄφεσιν· σὺ, Δέσποτα, καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα), τῇ σῆ ἀγαθότητι ἐλευθέρωσον τοῦ ἐπικειμένου αὐτῷ δεσμοῦ· καὶ δώρησαι αὐτῷ ἀναμαρτήτως ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ προσιέναι τῇ σῆ μεγαλειότητι, μετὰ παρρησίας καὶ καθαροῦ συνειδότος αἰτεῖν τὸ παρά σοῦ πλούσιον ἔλεος.

“Οτι ἐλεήμων καὶ φιλόνηρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΜΕΤΑΝΟΟΥΝΤΩΝ.

Ο Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Νάθαν μετανοήσαντι τῷ Δαυὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις πλημμελήμασι, ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετάνοιαν προσευχὴν δεξάμενος· αὐτὸς, καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα) μετανοοῦντα, ἐφ' οἷς ἔπραξε πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλονηρωπία, παρορῶν πάντα τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, ὁ ἀφίεις ἀδικίας, καὶ ὑπερβαίνων ἀνομίας. Σὺ γὰρ εἶπας Κύριε· Οὐ φελήσει φελω τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· καὶ ὡς ἐβδομηκοντάμισ ἑπτὰ ἀφιέναι τὰ ἀμαρτήματα. Ἐπεὶ, ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου ἀνείκαστος, καὶ τὸ ἔλεός σου ἀμέτρητον· εἰ γὰρ ἀνομίας παρατηρήσης, τίς ὑποθήσεται;

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, κτλ.

Ἑτέρα Εὐχή.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ποιμὴν καὶ ἀμνέ, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἀμαρτωλῶ δούς ἄφεςιν ἀμαρτιῶν αὐτῆς· αὐτὸς, Δέσποτα, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰς ἀμαρτίας, τὰς ἀνομίας, τὰ πλημμελήματα, τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ παρακοῇ γεόμενα παρὰ τῶν δειλῶν σε τούτων. Καὶ εἶτι, ὡς ἄνθρωποι σάρκα φοροῦντες, καὶ τὸν κόσμον οἰκοῦντες, ἐκ τοῦ Διαβόλου ἐπλανήθησαν, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε λόγον Ἱερέως κατεπάτησαν, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένοντο, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσον, ἢ ὄρκῳ ὑπήχθησαν, αὐτὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκαιος Δεσπότης, τούτους τοὺς δούλους σου λόγῳ λυθῆναι εὐδόκησον, συγχωρῶν αὐτοῖς καὶ τὸ ἴδιον ἀνάθεμα, καὶ τὸν ὄρκον, κατὰ τὸ μέγα σε ἔλεος. Ναὶ, Δέσποτα φιλάθρωπε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος ὑπὲρ τῶν δούλων σου τούτων, καὶ πάριδε ὡς πολυέλεος τὰ πταίσματα αὐτῶν ἅπαντα· ἀπάλλαξον αὐτῆς τῆς αἰωνίου κολάσεως· σὺ γὰρ εἶπας Δέσποτα· Ὅσα ἂν δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν. κτλ.

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΗ.

Ο Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς θείας ἐντολὰς τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις δούς, εἰς τὸ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τοῖς πεπτωκόσι τὰ ἀμαρτήματα, καὶ ἐξ ἐκείνων αὐθις ἡμεῖς λαβόντες τὰς ἀφορμὰς τὸ αὐτὸ ποιεῖν, συγχωρήσαι σοι τέκνον πνευματικόν, εἴτι ἂν ἐπραξας ἐν τῷ νῦν αἰῶνι ἐκούσιον ἢ ἀκούσιον, νῦν. κτλ.

ΕΥΧΑΙ ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΑΙ

Εἰς πᾶσαν Ἄραϊν, καὶ Ἀφορισμὸν, εἰς Τεθνεῶτα, ἀναγιγνωσκόμενοι παρὰ Ἀρχιερέως ἢ ἐξ ἀνάγκης, παρὰ Πνευματικοῦ Πατρὸς, εἰ οὐ παρέστιν Ἀρχιερεὺς.

Ἰστίον δὲ, ὅτι αἱ παροῦσαι Εὐχαὶ ἀναγινώσκονται οὕτως· Ἐν μὲν τῇ Προσκομιδῇ ἀναγινώσκουσι ταύτας μετὰ κατανύξεως πάντες οἱ μέλλοντες ἱερουργεῖν Ἱερεῖς· ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Εἰσόδῳ, ἐξελθόντων τῶν Ἱερέων ἔξω τῶν Καγκέλλων μετὰ τῶν Ἁγίων, καὶ ἱσταμένων, ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὸ γόνυ, ἐκφωνεῖ ταύτας μεγαλοφώνως μετὰ κατανύξεως καὶ δακρύων· μετὰ δὲ τὸ τελειῶσαι αὐτάς, ἀνιστάμενος δέχεται τὰ Ἄγια.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ ἀρρήτῳ σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον ἐν τοῦ χοῦ, καὶ τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος καὶ κάλλος, καὶ ἐξωραΐσας, ὡς τίμιον καὶ οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ βασιλείας, διὰ τὸ κατ' εἰκόνα καὶ κατ' ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν· τὴν ἐντολήν δὲ παραβάντα τοῦ σου προστάγματος, καὶ μεταλαβόντα τῆς εἰκόνης, καὶ μὴ φυλάξαντα· διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν αἰθάναντον γένηται, φιλανθρώπως ἐκέλευσας τὴν κρᾶσιν, καὶ μίξιν ταύτην, καὶ τὸν ἀρρήτόν σου τοῦτον δεσμὸν, ὡς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τῷ σῷ θείῳ βουλήματι, ἀποτέμνεσθαι καὶ διαλύεσθαι· ὥστε τὴν μὲν ψυχὴν ἐνεῖσε χωρεῖν, ἔνθα καὶ τὸ εἶναι προσελάβετο, μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως, τὸ δὲ σῶμα, εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, ἀναλύεσθαι. Διὰ τῆτο δεόμεθα σοῦ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ὁμοουσιῦ, καὶ ζωοποιῦ σου Πνεύματος, ἵνα μὴ παρίδῃς τὸ σὸν πλάσμα καταποθῆναι τῇ ἀπωλείᾳ· ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα διαλυθῆναι, εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, τὴν δὲ ψυχὴν καταταγῆναι ἐν τῷ χορῷ τῶν Δικαίων. Ναὶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, νικησάτω σου τὸ

ἄμετρον ἔλεος, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἡ ἀνεῖκαστος· καὶ εἴτε ἀπὸ κατάραν πατρός, ἢ μητρός, εἴτε τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν ὁ δοῦλός σου οὗτος, εἴτε τινα τῶν Ἱερωμένων παρεπίκρανε, καὶ παρ' αὐτοῦ δεσμὸν ἄλυτον ἐδέξατο, εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως βαρυτάτῳ ἀφορισμῷ περιέπεσε, καὶ ἀμελεία, ἢ ῥαθυμία χρησάμενος, οὐκ ἔτυχε συγχωρήσεως, συγχώρησον αὐτῷ, δι' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου· καὶ τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ, εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, διάλυσον, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς Ἁγίων κατατάξον. Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῖς ἁγίοις σου Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις ταύτην τὴν ἐξουσίαν δούς, ὥστε τῶν ἀμαρτημάτων διδόναι τὴν ἄφεσιν, καὶ εἰπὼν· Ὅσα ἂν δῆσωσι, καὶ λύσωσιν, ἵνα ὡς δεδεμένα, καὶ λελυμένα· δι' αὐτῶν δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς, εἰ καὶ ἀναξίους, ὡσαύτως τὴν τηλικαύτην δωρεὰν φιλανθρώπως διαβιβάσας, λύσον τὸν κοιμηθέντα δοῦλόν σε (τὸν δαίνα), τοῦ ψυχικῆ καὶ σωματικῆ ἀμαρτημάτων, καὶ ἔστω συγκεχωρημένος, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ οἰεπαρθένου σου Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς κλεῖς τῆς τῶν οὐρανῶν Βασιλείας, καὶ, τῇ σῇ χάριτι, τὴν τοῦ δεσμῆν τε καὶ λύειν τὰς τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίας, μετὰ τὴν ἁγίαν σου ἐκ νεκρῶν τριήμερον Ἐξανάστασιν, τοῖς σοῖς ἁγίοις Μαθηταῖς καὶ ἱεροῖς Ἀποστόλοις δωρησάμενος ἐξουσίαν, ὥστε δεδεμένα εἶναι καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῆ δέδενται, καὶ λελυμένα ὡσαύτως ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅσα δι' αὐτῶν ἐν γῆ λέλυνται· διαδόχους δὲ ἡμᾶς, τοὺς εὐτελεῖς καὶ ἀναξίους δούλους σου, τῆς αὐτῆς ταύτης παρὰ σοῦ ὑπεραγίας δωρεᾶς τε καὶ χάριτος, τῇ ἀφάρτῳ σου φιλανθρωπία, καταξιώσας γενέσθαι, ὥστε καὶ ἡμᾶς οὕτω δεσμῆν τε καὶ λύειν τὰ ἐν τῷ Λαῷ σου συμβαίνοντα· αὐτός, πανάγαθε Βασιλεῦ, δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀχρείου δούλου σου, συγχώρησον

τῷ δούλω σου (τῷ δεῖνι), εἴτι ἐν τῷ παρόντι βίῳ, ὡς ἄνθρωπος, ἐπλημέλησε· καὶ ἄφες αὐτῷ ὅσα ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἤμαρτε, λύσας αὐτῷ καὶ τὸν ἐπικείμενον, μεθ' οἰωνδήποτε τρόπων, δεσμὸν, ὃς αὐτὸς καθ' αὐτὸν, ἐκ συναρπαγῆς, ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας ἔδησε, εἴτε ὑπὸ Ἀρχιερέως, εἴτε παρ' ἄλλου τινός, φθόνῳ καὶ συνεργείᾳ τοῦ πονηροῦ, τοιοῦτον ὑπέστη ὀλίσθημα· εὐδόκησον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος, τὴν μὲν ψυχὴν αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἀγίων ταχθῆναι τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, τὸ δὲ σῶμα τῇ παρὰ σοῦ δημιουργηθείσῃ φύσει δοθῆναι. Ὅτι εὐλογητὸς καὶ δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΗΕΤΩΣ ΟΜΝΥΟΝΤΩΝ.

Ο Θεός, καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ τῆς τῶν ἀνθρώπων φύσεως τὸ εὐάλωτον καὶ ἀσθενές ἐπιστάμενος, καὶ τοὺς τῶν ἐννοιῶν ἡμῶν διαλογισμοὺς σαφῶς ἐπιγινώσκων, τὰς ἐκ προπετείας ἡμῖν γινόμενας ἐνθυμήσεις, ἀμνησίκακος ὢν, παριδεῖν καταξιώσον, καὶ τοῖς προσλήψει ὄρκου συσχεθεῖσι συγχώρησον· σὺ γὰρ μόνος ἐπίστασαι τὰ κρύφια τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Δεόμεθά σου οὖν, συγγνώμην αὐτοῖς τε, καὶ ἡμῖν διὰ τὴν σὴν ἀρρήτον ἀγαθότητα παράσχου.

Ὅτι κηλόγηταί σου τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΙΑΡΟΦΑΓΗΣΑΝΤΩΝ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλαῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν, ὁ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ· κλῖνον τὸ ἔσ σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ παράσχου συγγνώμην τῷ σῷ οἰκέτῃ (τῷ δε) μιαιοφαγήσαντι, καὶ γευσαμένῳ κρεῶν, ἢ

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΠΟΡΝΕΙΑΣ.

Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ, ἰλάσθητι τοῖς δούλοις σου, καὶ μὴ δῶς ἀνθρώπῳ, καὶ δαίμονι κοινωνίαν. Ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι· σύντριψον τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν δούλων σου· ἐγκαίνισον αὐτοὺς τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι· ἔνωσον αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ· καὶ πάσης ἐνεργείας τοῦ ἀντικειμένου λυτρωσάμενος, παράστησον τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, καὶ τῶν ἐπουρανίων σου καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων ἀξίωσον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Εὐχὴ ἑτέρα ὁμοία.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης, ἰσχύς μου, καὶ βοήθεια, καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ κακῇ· σὺ σώζεις ἐν καιρῷ θλίψεως· σῶσόν με, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου· ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καταδυναστεύοντος· ὅτι κατεδίωξε τὴν ψυχὴν μου, καὶ κατεπάτησεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου ὅλην τὴν νύκτα πολεμῶν ἔθλιψέ με. Εὐδόκησον, Κύριε, τοῦ ρύσασθαί με ἐκ χειρὸς παρανομῆντος καὶ ἀδικούντος, ὅπως ἂν μὴ ἀμαρτώ σοι, ὅτι φόβος θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος. Ἔως τίνος κειραίξομαι, Κύριε, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ μου; βοήσομαι πρὸς σέ ἀδικούμενος, καὶ οὐ μὴ σώσης; Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, Κύριε, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ Οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ τῆς δόξης σου. Ποῦ ἔστι τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου, κατὰ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἠνέσχου ἡμῶν; Κύριε, δίκασον τοὺς ἀδικούντάς με· μὴ ἔσο ὡς ἄνθρωπος ὑπνῶν, καὶ ὡς ἀνὴρ μὴ δυνάμενος σώζειν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

ΕΥΧΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΥΠΝΩΣΑΙ,
ΚΑΙ ΕΙΣ ΕΝΥΠΝΙΑΖΟΜΕΝΟΝ.

Πολυύμνητε Κύριε, ἀκήρατε, ἀμόλυντε, μόνη ἀναμάρτη-
τε, καθαρὸν με τὸν δοῦλόν σου ἀπὸ παντός μολυσμῆ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ ἄσπιλον ἀνάδειξον διὰ τῆς χά-
ριτος τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ ἀγίασόν με τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ
Ἀγίου σου Πνεύματος· ἵνα, ἀνανήψας ἐκ τῆς ὀμίχλης τῶν
ἀκαθάρτων φαντασιῶν τοῦ Διαβόλου, καὶ παντός πειρα-
σμοῦ, καταξιωθείην ἐν καιρῷ εὐθέτω προσελθεῖν, καὶ ἀπο-
γεύσασθαι τῶν φρικτῶν σου καὶ φοβερῶν Μυστηρίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ
σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΠΑΣΑΝ ΑΡΡΩΣΤΙΑΝ.

Δέσποτα Παντοκράτορ, ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ
ταπεινῶν καὶ ἀνυψῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος,
τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν (τὸν δε) τὸν ἀσθενοῦντα ἐπίσκεψαι ἐν
τῷ ἐλέει σου. Ἐκτεινον τὸν βραχίονά σου τὸν πλήρη ἰά-
σεως καὶ Θεραπείας, καὶ ἴασαι αὐτὸν, ἐξανιστῶν ἀπὸ
κλίνης καὶ ἀρρώστιας. Ἐπιτίμησον τῷ πνεύματι τῆς ἀ-
σθενείας· ἀπόστησον ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν πληγὴν, πᾶσαν
ἀλγηδόνα, πᾶσαν μᾶστιγα, πάντα πυρετὸν ἢ ῥίγος· καὶ
εἴ τι ἔστιν ἐν αὐτῷ πλημμέλημα, ἢ ἀνόμημα, ἄνες, ἄφες,
συγχώρησον διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν. Ναί, Κύριε, φεῖ-
σαι τοῦ πλάσματός σε, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν·
μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΕΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥ.

Ποίημα Εὐθυμίου Μοναχοῦ Συγκέλλου.

Ῥοδή α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Π ὡς μου θρηνήσω τὸν βίον τὸν ῥυπαρὸν, καὶ τὰ πλήθη
Δέσποινα, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν; τί δὲ ἐξαγγείλω
σοι Ἀγνή; ἀπορῶ καὶ δειλιῶ· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Π ὅθεν ἀπάρξομαι λέγειν τὰ πονηρά, καὶ δεινά μοι
πταισμάτα, ὃ ταλαίπωρος ἐγώ; οἴμοι τί γενήσομαι
λοιπὸν; ἀλλὰ Δέσποινα καὶ μὲ πρὸ τέλους οἴκτειρον.

Π ἄσαν ὁδὸν παροδεύσας ἀμαρτιῶν, σωτηρίας Ἀχραντε,
τρίβον εὖρον οὐδαμῶς· ἀλλὰ σοὶ προστρέχω ἀγαθή·
Μὴ παρίδῃς ἐκ ψυχῆς μετανοοῦντά με.

Τ οὔ μὲν θανάτου τὴν ὥραν διηνεκῶς, ἐννοῶ Πανάχραν-
τε, καὶ τὸ βῆμα τὸ φρικτὸν, συνηθεία ὅλως δὲ κακῶν,
δελεάζομαι δεινῶς· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Τ ῶν ἀγαθῶν ὃ φθορέυς με νῦν καθορῶν, γυμνόν, ἀπρο-
τάτευτον, καὶ μακρὰν ἀπὸ Θεοῦ, γεγονότα θείων
ἀρετῶν, καταπίνειν με ὀρμαῖ· Δέσποινα πρόφθασον.

Ῥοδή γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ψυχὴν ἐμόλυνα αἰσchrῶς, Δέσποινα Θεοτόκε, ἐξ ἀμέ-
τρων πταισμάτων, ὃ ταλαίπωρος ἐγώ· καὶ ποῦ λοι-
πὸν πορευθῶ, ἀπογνώσει ὅλος συνεχόμενος;

Τὸ κατ' εἰκόνα τῆ Θεοῦ, κατεσπίλωσα σίμοι! ὑψηλόφρο-
 νι γνώμη, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· καὶ πῦ λοιπὸν πορευ-
 θῶ; ἀλλὰ σπεῦσον Παρθένε βοήθει μοι.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐν βροτοῖς, ὁ τὰ ἄθεσμα πράξας, γεννη-
 θεὶς ἐν τῷ βίῳ, ὡσπερ ἐγώ, Ἀγαθὴ, ἀσελγείας τῶν
 δεινῶν· τὸ γὰρ θεῖον Βάπτισμα ἐμόλυνα.

Εἰς τέλος ἔφθασα κακῶν, Παναγία Παρθένε· σὺ βοήθη-
 σον τάχει· ἔροσός γάρ καὶ ἡ γῆ, καταβοῶσι πικρῶς,
 τῶν ἀμέτρων πράξεων τὰ ἄτοπα.

ᾠδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Α'γγέλων τάγματα, καὶ τὰ στρατεύματα, οὐρανῶν αἰ-
 Δυναμίεις τοῦ σοῦ Υἱοῦ, φρίττουσι τὸ κράτος Ἀγνή·
 νῦν δὲ ἐγώ ἀπογνωσθεὶς, ἀφοβία περιέχομαι.

Ε'ξέστη ἅπανσα ἡ γῆ καὶ ἔφριξε, καθορῶσα δεινῶς τε
 καὶ πονηρῶς, πράττοντα τὰ ἄτοπα, καὶ τοῦ Υἱοῦ
 σου τὴν πολλήν, εὐσπλαγχνίαν καταπλήττοντα.

Ναὸν ἐμόλυνα, κακῶς τοῦ σώματος, καὶ Ναὸν τῆ Κυ-
 ρίου, ὃν περ βροτοὶ, τρέμοντες εἰσέρχονται· ἐγώ δὲ
 οἶμοι! ἀναιδιῶς, εἰσπορεύομαι ὁ ἄσωτος.

Μὴ δείξης Δέσποινα, μὴ δείξης ξένον με, ξενωθέντα τῆς
 σκέπης τοῦ σοῦ Υἱοῦ, ὅλως καὶ ἀνάξιον· ἀλλὰ ἀ-
 πόπλυνον καμέ, ἐκ τοῦ ρύπου τῶν πταισμάτων μου.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Α'δάμ παρέβη μὲν ἐντολήν, μίαν σου Παρθένε τοῦ Υἱοῦ,
 καὶ ἐξορία ὑπέπεσε· πῶς δέ μου θρηνήσω πταισμά-
 των ἄβυσσον, ἐγώ ὁ ἀποστάτης, καὶ παραβάτης Θεοῦ;

Φθορεὺς μὲν παλαι ἀναφανείς, καὶ ἀδελφοκτόνος Καῖν,
 πρὶν ἀπὸ Θεοῦ κεκατήραται· τί δὲ καὶ ποιήσω ἐγώ ὁ
 πάντολμος; ψυχὴν γὰρ ἀποικτείνας, νῦν οὐκ αἰσχύνομαι.

Η'σαῦ ἐζήλωσα τὸν δεινόν, ἐν γαστριμαργία καὶ τρυ-
 φῇ, ψυχὴν καὶ σῶμα ἐμόλυνα, μέθη καὶ λαγνεῖα
 ρυπώσας βίον μου· καὶ τίς λοιπὸν μὴ κλαύσῃ, ἐμέ τὸν
 ἄθλιον;

Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθὴ, ἴασαί μου πάθη τῆς ψυ-
 χῆς, ἃ ὁ φθορεὺς μοι ἐνέσπειρε· ρῦσαί με τῆς τούτου

αίχμαλωσίας πικρᾶς· γελᾷ γὰρ καθορῶν με, νῦν ἀπροσ-
τάτευτον.

ᾠδὴ ε΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ο βίος με ἄσωτος, ἡ ψυχὴ με ῥυπαρά, καὶ ἡ ζωὴ παν-
άθλιος· τὸ δὲ σῶμά μου ὅλον ἐν ταῖς κακοῖς, δεινῶς
κατεσπίλωσα· διὸ σπεῦσον Παρθένε, καὶ βοήθει μοι.

Τὸ τέλος ἐφέστηκε, καὶ οὐ φέρω Ἀγαθὴ, τὸ συνειδὸς
ἐλέγχει με· παριστᾷ γὰρ μοι πράξει τὰς πονηρὰς,
καὶ βίου τὸ ἄστατον, καὶ τὸ βῆμα πτοοῦμαι τοῦ Υἱοῦ
σου Ἀγνή.

Σαρκόσ μου τὴν πύρωσιν, ποταμὸς ὁ τοῦ πυρός, ὁ φοβε-
ρὸς καὶ ἄσθεστος, ἀναμένει Πανάχραντε ἀληθῶς,
καὶ σκώληξ ἀκοίμητος· ἀλλὰ ῥῦσαί με τούτων ταῖς
πρεσβείαις σου.

Σὺν τρόμῳ συνέχομαι, καὶ πτοοῦμαι Ἀγαθὴ, τοῦ πο-
νηροῦ τὰ ἔνεδρα· πρὸ τοῦ τέλους γὰρ τρύζει μοι ὁ
φθορεὺς, ὀδόντας, κατέχων με, ὡς αἰχμαλωτὸν ὄντα καὶ
γυμνὸν ἀρετῶν.

ᾠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Επταπλάσιον τὴν φλόγα μοι ἐξέκαυσε, τὴν τῶν παθῶν
ὁ δόλιος, ταῖς μοιχείαις δὲ τῆς καρδίας ὅλον θά-
νατοῖ· ἀλλ' ἄρδευσον ῥεῖθροις τῶν ἐμῶν, δακρύων Μητερ
ταῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἀπίωσθαι με.

Συμπνιγόμενον τῷ βόθρῳ τῶν πταισμάτων μου, μὴ με
ἐξίσῃς Δέσποινα· καὶ γὰρ βλέπων με ἀπογνόντα ὄντα
ἀγαθὴ, γελᾷ ὁ παμπόνηρος ἐχθρὸς· ἀλλὰ αὐτῆ σου κρα-
ταιᾷ χειρὶ ἀνάστησον.

Φοβερόν μὲν τὸ κριτήριον ταλαίπωρε, ψυχὴ μου καὶ ἀ-
ναίσθητε, καὶ ἡ κόλασις ἀτελεύτητός τε καὶ φρικτὴ
ἀλλ' ὅμως νῦν πρόσπεσον Μητρί, τῇ τοῦ Κριτοῦ σου καὶ
Θεοῦ, καὶ τί ἀπέγνωσ σαυτήν;

Επί σέ τὴν πᾶσαν Δέσποινα ἐλπίδα μου, ἀνέθηκα ὁ
ἄσωτος· μὴ ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὸ πρόσωπόν σου
νῦν· μὴ σπλάγγνα φιλόθρωπα τὰ σά, κλείσῃς μοι Μη-
τερ τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ βοήθει μοι.

Ε'σκοτίσθην ὁ ταλαίπωρος Πανάχραντε, τῷ πλήθει τῶν ἀμέτρων κακῶν, καὶ ἠλλοίωμαι τῆς ψυχῆς τὸ ὄμμα καὶ τὸν νοῦν· διό με φωτὸς σου ταῖς ἀυγαῖς, πρὸς ἀπαθείας γλυκασμὸν θάπττον εἰσάγαγε.

Ὡδὴ ἦ. Ἐκ φλογὸς Ὅσιος.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Θεὸν ἢ τέξασα, καὶ ἀγκαίαις βαστάσασα Μητροπάρθενε, σθέσον τῶν παθῶν, τὴν πυρίφλογον κάμινον, καὶ δακρῶν ρείθροις, ἀπόπλυνον ψυχὴν μου.

Παρουσίαν θανάτου φρίττω Πανάχραντε, καὶ τὴν κρίσιν ἐκείνην ὅλως οὐ δέδοικα· πράττειν δὲ κακὰ οὐδέ ὅλως ἀφίσταμαι· οἴκτειρον καὶ σῶσον, πρεσβείαις σου πρὸ τέλους.

Στεναγμούς ἀσιγήτους Δέσποινα δώρησαι, καὶ δακρῶν πηγὴν μοι, ἵνα ἐκπλύνω μου, πταισμάτα πολλὰ, καὶ ἀνιάτα τραύματα, ὅπως ἐπιτύχω, ζωῆς τῆς αἰωνίου.

Τῶν κακῶν μου τὰ πλήθη σοὶ ἐξηγόρευσα· ὡς οὐδεὶς γὰρ ἐν κόσμῳ ἄλλος παρώργισα, Δέσποινα Θεόν, τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον· τούτῳ με ἐν τάχει, καταλλάξον εὐχαῖς σου.

Μή με στήσης ἐν ὄρα Δέσποτα κρίσεως, μετὰ τῶν κατακρίτων ὁ φύσει εὐσπλαγγνος· ἀλλὰ σῆς Μητρὸς, ταῖς πρεσβείαις ἐλέησον, καὶ τοῖς δεξιοῖς σε μὲ σύνταξον προβάτοις.

Ὡδὴ δ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Γ'δοῦ προσέρχομαι σοὶ Πανάχραντε, φόβῳ πολλῷ καὶ πόθῳ τὴν ἰσχύν ἐπιστάμενος, τῆς πολλῆς πρεσβείας ἐγὼ ὁ δοῦλός σου· μέγιστα γὰρ ἰσχύει, ὃ Παντευλόγητε, δέησις Μητρὸς πρὸς τὸν Υἱόν· σπλάγγνοις γὰρ κάμπτεται.

Χορούς παραίλαβε Ἀρχαγγέλων τε, καὶ τὴν πληθύν τῶν ἄνω στρατευμάτων καὶ Πρόδρομον, Ἀποστόλων δῆμους καὶ Προφήτας τε, Μάρτυρας, καὶ Ὅσιους, Ἱερομάρτυρας, καὶ πρεσβείαν ποιήσον Ἀγνή, ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Θεόν.

Καὶ νῦν καὶ τότε τὴν σὴν βοήθειαν, εὖρω Ἀγνή, ἐν ἧ ὅταν ἐκλείπη τὸ πνεῦμά μου, τῶν δαιμόνων θάπτον λυτρομένη με, ῥῦσαι τῆς τυραννίδος τούτων Πανάχραντε, καὶ μὴ με ἐάσης ἀγαθῆ, παραδοθῆναι αὐτοῖς.

Κριτὴν οἰκτίρμονα καὶ φιλόνηρον, τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδέχομαι Ἀγνή, μὴ ὑπερίδης με· ἀλλ' αὐτόν μοι ποιήσον εὐίλατον, στήσαι ἐκ δεξιῶν με, τότε Πανύμνητε, τοῦ ἀχράντου βήματος αὐτοῦ· εἰς σέ γὰρ ἤλπισα.

Αρχαί, Ἀρχάγγελοι, Κυριότητες, καὶ Σεραφίμ, Δυναμίεις, Ἐξουσίαι, καὶ Ἄγγελοι, Θρόνοι πολυομμάτοις σὺν τοῖς Χερουβίμ, νῦν τὸν δεδοξασμένον τόκον σου σέβοντες, σέ Παρθενομήτορ εὐλαβῶς, αἰεὶ δοξάζομεν.

Εἶτα τό, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς.

Καὶ εὐθὺς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Κεφ. ΙΑ'. 22.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐχετε πίστιν Θεοῦ· Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· Ἀρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ μὴ διακριθῆ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἃ λέγει γίνεται, ἔσται αὐτῷ ὃ ἂν εἴπῃ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε· καὶ ἔσται ὑμῖν. Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴτι ἔχετε κατὰ τινος· ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῆ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Εἰ δὲ ὑμεῖς, ἐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

Εἶτα.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνηρος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί. κτλ.

Καὶ ἡ Εὐχὴ τῆ ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τῆ Δαμασκηνοῦ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώποις ἀφιέναι ἀμαρτίας, ὡς ἀγα-

ὁὸς καὶ φιλόνηρωπος, πᾶριδε πᾶντα τὰ ἐν γνώσει καὶ
 ἀγνοίᾳ πλημμελήματα τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), τὰ ἐκθ-
 σια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, καὶ κατὰ
 διάνοιαν, καὶ ἀκατακρίτως τοῦτον καταξίωσον, μεταλα-
 βεῖν τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων, καὶ ἀθανάτων σου Μυ-
 στηρίων· μὴ εἰς βάρος, καὶ κόλασιν, καὶ προσθήκην ἀ-
 μαρτημάτων· ἀλλ' εἰς ἀγιασμόν, εἰς φωτισμόν, εἰς καθα-
 ρισμόν, εἰς στηριγμόν, εἰς ἀρραβῶνα ζωῆς αἰωνίου, καὶ
 τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας· εἰς τεῖχος καὶ βοήθειαν,
 καὶ ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς ἐξάλειψιν τῶν αὐτῆ
 πλημμελημάτων, καὶ δόξαν τοῦ κράτους σου· πρεσβείαις
 τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν τιμίων, ἐ-
 πουρανίων, νοερῶν ἀύλων Δυναμέων ἀσωμάτων, καὶ πᾶν-
 των τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.
 Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΠΙΜΝΗΣΤΡΟΙΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟΥ ΑΡΡΑΒΩΝΟΣ.

Μετὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν, τοῦ Ἱερέως ἐστῶτος ἐν τῷ Ἱερατείῳ, παρίστανται οἱ μέλλοντες ζεύγνυσθαι πρὸ τῶν ἁγίων Θυρῶν· ὁ μὲν Ἀνὴρ ἐκ δεξιῶν, ἡ δὲ Γυνὴ ἐξ εὐωνύμων. Ἀπόκεινται δὲ ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς ἁγίας Τραπεζῆς δακτύλιοι αὐτῶν δύο, χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς· ὁ μὲν ἀργυροῦς ἀπονεύων πρὸς τὰ δεξιὰ, ὁ δὲ χρυσοῦς πρὸς τὰ ἀριστερά, σύνεγγυς ἀλλήλων. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, σφραγίζει τὰς κεφαλὰς τῶν αὐτῶν Νεονύμφων ἐκ γ'. καὶ δίδωσιν αὐτοῖς κηρούς ἀπτομένους· καὶ εἰσάξας αὐτοὺς ἐνδον τοῦ Ναοῦ, θυμιᾷ σταυροειδῶς· καὶ ὁ Διάκονος λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἐπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε) καὶ τῆς δούλης τοῦ Θεοῦ (τῆς δε) τῶν νῦν μνηστευομένων ἀλλήλοις, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς τέκνα εἰς διαδοχὴν γένουε, καὶ πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτοῖς ἀγάπην τελείαν, εἰρηνικὴν, καὶ βοήθειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ φυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁμοιοῖα, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι αὐτοὺς ἐν ὁμοιοῖα, καὶ βεβαίᾳ πίστει, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι αὐτοὺς ἐν ἀμέμπτῳ βιοτῇ καὶ πολιτείᾳ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν χαρίσεται αὐτοῖς τίμιον τὸν γάμον, καὶ τὴν κοίτην αἰμίαντον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.
Τῆς Παναγίας ἀχράντου.

Ὁ Χορὸς · Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν. κτλ.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφωνῶς.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διηρημένα συναγαγὼν εἰς ἐνότητα, καὶ σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς ἀρρήκτον· ὁ εὐλόγησας Ἰσαάκ καὶ Ῥεβέκκαν, καὶ κληρονόμους αὐτῆς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· αὐτὸς, εὐλόγησον καὶ τὴς δούλης σου τούτους, ὁδηγῶν αὐτοὺς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόσθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Ὁ Χορὸς · Ἀμήν. Ὁ Ἱερεὺς · Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος · Ταῖς κεφαλαῖς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἐθνῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν παρθένον ἀγνήν, εὐλόγησον τὰ Μνηστρα ταῦτα, καὶ ἔνωσον, καὶ διαφύλαξον τοὺς δούλους σου τούτους ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖα.

Σαί γάρ πρέπει πάσα δόξα, τιμή, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τῷ Δισκελίῳ, ἐπιδίδωσι πρῶτον τῷ Ἄνδρὶ τὸν χρυσοῦν, καὶ λέγει αὐτῷ.

Ἀρράθωνίζεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα) τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. Τρίς.

Καὶ ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τῆ δακτυλίδι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Εἶτα καὶ τῇ Γυναικὶ λέγει, λαβὼν τὸν ἀργυροῦν Ἀρράθωνίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα) τὸν δεῖλον τοῦ Θεοῦ (τὸν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν. Τρίς.

Καὶ ὅταν εἶπῃ εἰς ἕκαστον τρίς, ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλίδιου ἐπὶ ταῖς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐπιτίθησι τοὺς δακτυλίους ἐν τοῖς δεξιῶς αὐτῶν δακτύλοις. Εἶτα ἀλλάσσει τὰ δακτυλίδια τῶν Νεονύμφων ὁ Σύντεκνος.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ παιδί τῆ Πατριαρχῆ Ἀβραάμ συμπορευθεὶς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, στελλομένῳ νυμφεύσασθαι τῷ κυρίῳ αὐτοῦ Ἰσαὰκ γυναῖκα, καὶ διὰ μεσιτείας ὑδρεύσεως ἀρράθωνίσασθαι τὴν Ῥεβέκκην ἀποκαλύψας αὐτὸς, εὐλόγησον τὸν ἀρράθωνα τῶν δούλων σου, (τοῦ δε) καὶ (τῆς δε), καὶ στήριξον τὸν παρ' αὐτοῖς λαληθέντα λόγον. Βεβαίωσον αὐτοὺς τῇ παρα σου ἁγία ἐνότητι· σὺ γὰρ ἀπ' ἀρχῆς ἐδημιούργησας ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ παρά σῆ ἀρμόζεται ἀνδρὶ γυνή, εἰς βοήθειαν καὶ διάδοχὴν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. Αὐτὸς ἔν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξαπαστείλας τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν σου ἐπὶ τοὺς δούλους σου, τοὺς πατέρας ἡμῶν, εἰς κατ' ἐκάστην γενεὴν καὶ γενεὴν τοὺς ἐκλεκτοὺς σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δούλόν σου (τὸν δε) καὶ τὴν δούλην σου (τὴν δε), καὶ στήριξον τὸν ἀρράθωνα

αὐτῶν ἐν πίσει, καὶ ὁμοιοῖα, καὶ ἀληθεία, καὶ ἀγάπη·
 σὺ γάρ, Κύριε, ὑπέδειξας δίδοσθαι τὸν ἀρράβωνα, καὶ ψη-
 ρίζεσθαι ἐν παντί. Διὰ δακτυλιδίου ἐδόθη ἡ ἐξουσία τῷ
 Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ· διὰ δακτυλιδίου ἐδοξάσθη Δανιὴλ ἐν
 χώρᾳ Βαβυλῶνος· διὰ δακτυλιδίου ἐφανερῶθη ἡ ἀλήθεια
 τῆς Θάμαρ· διὰ δακτυλιδίου ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος,
 οἰκτίρων γέγονεν ἐπὶ τὸν ἄσωτον υἱόν· Δότε, γάρ φησι,
 δακτυλίδιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ἐνέγκαντες τὸν μό-
 σχον τὸν σιτευτὸν, θύσατε· καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν.
 Αὕτη ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, τὸν Μωϋσῆν ἐσρατοπέδευσεν ἐν
 Ἐρυθρᾷ Θαλάσσει· διὰ γὰρ τοῦ λόγου σου τοῦ ἀληθινοῦ
 οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ ἡ γῆ ἐθεμελιώθη· καὶ ἡ
 δεξιὰ τῶν δούλων σου εὐλογηθήσεται τῷ λόγῳ σου τῷ
 κραταιῷ, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ. Αὐτὸς οὖν
 καὶ νῦν, Δέσποτα, εὐλόγησον τὸ δακτυλοθέσιον τοῦτο
 εὐλογίαν οὐράνιον· καὶ Ἄγγελος Κυρίου προπορευέσθω
 ἔμπροσθεν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα· καὶ
 σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ, Υἱῷ, καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα Ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣ.

Εἰ μὲν βούλονται ἐνταυτῷ στεφανωθῆναι, εἰσέρχονται ἐν
 τῷ Ναῷ μετὰ κηρῶν ἀπτομένων, προπορευομένου τοῦ Ἱε-
 ρεῶς μετὰ θυμιατοῦ, καὶ ψάλλοντος τὸν ἐπόμενον Ψάλ-
 μόν οὕτω·

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Ὁ δὲ Δαὸς ἐν ἐκαύστῳ στίχῳ, λέγει·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνούσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλω τῆς τραπέζης σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἴδου, οὕτω εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐν Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δόσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Εἰς εἰρήνην τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε) καὶ (τῆς δε), τῶν

νῦν συναπτομένων ἀλλήλοις εἰς γάμου κοινωνίαν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν γάμον τοῦτον, ὡς τὸν ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ παρασχεθῆναι αὐτοῖς σωφροσύνην, καὶ καρπὸν κοιλίας πρὸς τὸ συμφέρον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εὐφρανθῆναι αὐτούς ἐν ὄρασει υἰῶν καὶ θυγατέρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν, καὶ ἀκατάγνωστον διαγωγὴν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆ δωρηθῆναι αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτούς τε καὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε. Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ο Θεὸς ὁ ἀχράντος, καὶ πάσης κτίσεως δημιουργὸς, ὁ τὴν πλευρὰν τῆ προπάτορος Ἀδάμ διὰ τὴν σὴν φιλανθρωπίαν εἰς γυναῖκα μεταμορφώσας, καὶ εὐλογήσας αὐτῆς, καὶ εἰπὼν· Ἀύξανεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ κατακυριεύσατε τῆς γῆς· καὶ ἀμφοτέρους αὐτῆς ἐν μέλος ἀναδείξας διὰ τῆς συζυγίας· ἔνεκεν γὰρ τήτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικί, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· καὶ οὗς ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· ὁ τὸν θεράποντά σου Ἀβραάμ εὐλογήσας, καὶ διανοίξας τὴν μήτραν Σάρρας, καὶ πατέρα πλήθους ἔθνῶν ποιήσας· ὁ τὸν Ἰσαάκ τῇ Ρεβέκκα χαρισάμενος, καὶ τὸν τόκον αὐτῆς εὐλογήσας· ὁ τὸν Ἰακώβ τῇ Ραχήλ συναίψας, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας ἀναδείξας· ὁ τὸν Ἰωσήφ καὶ τὴν Ἀσυνέθ συζεύξας, καρ-

πὸν παιδοποιῖας αὐτοῖς τὸν Ἐφραὶμ, καὶ τὸν Μανασσὴν χαρισάμενος· ὁ τὸν Ζαχαρίαν καὶ τὴν Ἐλισάβετ προσδεξάμενος, καὶ Πρόδρομον τὸν τόκον αὐτῶν ἀναδείξας· ὁ ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ τὸ κατὰ σάρκα βλαστήσας τὴν Ἐπιπάρθενον, καὶ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς, καὶ τεχθεὶς εἰς σωτηρίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ὁ διὰ τὴν ἄφραστόν σου δωρεάν, καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, παραγενόμενος ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλόγησας, ἵνα φανερώσης, ὅτι σὸν θελήμα ἐστὶν ἡ ἔννομος συζυγία, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς παιδοποιῖα· αὐτὸς Δέσποτα πανάγιε, πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἱκετῶν σου, ὡς ἐκεῖσε, καὶ ἐνταῦθα παραγενόμενος τῇ ἀοράτῳ σου ἐπιστασία· Εὐλόγησον τὸν γάμον τοῦτον, καὶ παράσχου τοῖς δούλοις σε τούτοις (τῷ δεῖνι) καὶ (τῇ δεῖνι), ζωὴν εἰρηνικὴν, μακροήμερουσιν, σωφροσύνην, τὴν εἰς ἀλλήλους ἀγάπην, ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, σπέρμα μακρόβιον, τὴν ἐπὶ τέκνοις χάριν, τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον· Ἀξίωσον αὐτοὺς ἰδεῖν τέκνα τέκνων, τὴν κοίτην αὐτῶν ἀνεπιβούλευτον διατήρησον· καὶ δὸς αὐτοῖς ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν, καὶ ἀπὸ τῆς πίπτου τῆς γῆς· Ἐμπλησον τοὺς οἴκους αὐτῶν σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου, καὶ πάσης ἀγαθωσύνης, ἵνα μεταδιδῶσι καὶ τοῖς χρεῖαν ἔχουσι, δωρούμενος ἅμα καὶ τοῖς συμπαροῦσι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλάνθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, κτλ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐπομένην Εὐχὴν·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῦ μυστικοῦ καὶ ἀχράντου γάμου ἱεουργός, καὶ τοῦ σωματικοῦ νομοθέτης, ὁ τῆς ἀφθαρσίας φύλαξ, καὶ τῶν βιωτικῶν ἀγαθῶν οἰκονόμος· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ὁ ἐν ἀρχῇ πλασάσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ θεόμενος αὐτὸν ὡς βασιλεῖα τῆς

κτίσεως, καὶ εἰπὼν· Οὐ καλὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον μόνον ἐπὶ τῆς γῆς· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν· καὶ λαβὼν μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ, ἔπλασας γυναῖκα, ἣν ἰδὼν Ἄδὰμ, εἶπε· Τοῦτο νῦν ὅστουν ἐκ τῶν ὀστέων μου, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου· αὕτη κληθήσεται γυνή, ὅτι ἐκ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἐλήφθη αὕτη· ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται τῇ ἰδίᾳ γυναικί, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· καὶ, οὗς ὁ Θεὸς ἔξευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κατὰπεμψον τὴν χάριν σου τὴν ἐπουράνιον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα)· καὶ δὸς τῇ παιδίσκῃ ταύτῃ ἐν πάσιν ὑποταγῆναι τῷ ἀνδρὶ, καὶ τὸν δούλόν σου τοῦτον, εἶναι εἰς κεφαλὴν τῆς γυναικός, ὅπως βιώσωσι κατὰ τὸ θελημα σου. Εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὴν Σαῦραν. Εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰσαάκ, καὶ τὴν Ρεβέκκαν. Εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰακώβ, καὶ πάντας τοὺς Πατριάρχας. Εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὴν Ἀσυνέθ. Εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Μωσέα, καὶ Σεπφώραν. Εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Ἰωακείμ καὶ τὴν Ἄνναν. Εὐλόγησον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς εὐλόγησας Ζαχαρίαν, καὶ τὴν Ἐλισάβετ. Διαφύλαξον αὐτούς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν Νῶε ἐν τῇ κιβωτῷ. Διαφύλαξον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τὸν Ἰωάνν ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους. Διαφύλαξον αὐτούς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς διεφύλαξας τοὺς ἁγίους τρεῖς Παῖδας ἐκ τοῦ πυρός, κατὰπέμψας αὐτοῖς ὄρσον οὐρανόθεν· καὶ ἔλθαι ἐπ' αὐτούς ἡ χαρὰ ἐκείνη, ἣν ἔσχεν ἡ μακαρία Ἑλένη, ὅτε εὔρε τὸν τίμιον Σταυρόν. Μνημόνευσον αὐτῶν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τοῦ Ἐνώχ, τοῦ Σήμ, τοῦ Ἠλία. Μνημόνευσον

αυτῶν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἐμνημόνευσας τῶν ἁγίων σου Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, καταπέμψας αὐτοῖς οὐρανόθεν τοὺς στεφάνους. Μνημόνευσον, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τῶν ἀναθρεψάντων αὐτοὺς γονέων· ὅτι εὐχαὶ γονέων στηρίζουσι θεμέλια οἴκων. Μνημόνευσον, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῶν δούλων σου τῶν Παρανύμφων, τῶν συνελθόντων εἰς τὴν χαρὰν ταύτην. Μνημόνευσον, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), καὶ τῆς δούλης σου (τῆς δε), καὶ εὐλόγησον αὐτούς. Δός αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, καλλιτεκνίαν, ὁμόνοιαν ψυχῶν καὶ σωμάτων. Ὑψωσον αὐτούς ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου, ὡς ἄμπελον εὐκληματοῦσαν. Δώρησαι αὐτοῖς σπέρμα στάχυος, ἵνα πᾶσαν ἀυτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύσωσιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καὶ σοὶ εὐάρεστον· καὶ ἴδωσιν υἱοὺς τῶν υἱῶν αὐτῶν, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τῆς τραπέζης αὐτῶν· καὶ εὐαρεστήσαντες ἐνώπιόν σου, λάμψωσιν ὡς φωστῆρες ἐν οὐρανῷ, ἐν σοὶ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ὃ πρέπει πᾶσα δόξα, κράτος, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ πάλιν ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην ἐκφωνῶν.

Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ πλάσας ἐν χορῷ τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, καὶ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτόν, διὰ τὸ οὕτως ἀρέσαι τῇ σῆ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐξαπόσειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἄρμοσον τὸν δούλόν σου (τόν δε), καὶ τὴν δούλην σου (τὴν δε), ὅτι παρα σου ἀρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτούς ἐν ὁμοφροσύνῃ· σεφάνωσον αὐτὰς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν. κτλ.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἄμην, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὰ Στέφανα,

στέφει πρῶτον τὸν Νυμφίον, λέγων·

Στέφεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δε), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἄμην.

Τοῦτο δὲ λέγει ἐκ τρίτου, ποιῶν σχῆμα Σταυροῦ.

Ἔϊτα στέφει καὶ τὴν Νύμφην, λέγων·

Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα), τὸν δούλον τοῦ Θεοῦ (τὸν δε), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἄμην.

Καὶ τοῦτο τρίς, ὁμοίως.

Ἔϊτα εὐλογεῖ αὐτούς, λέγων ἐκ γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξη καὶ τιμὴ στεφάνωσον αὐτούς.

Καὶ μετὰ ταῦτα Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου,

Ἦχος πλ. δ'.

Ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν στεφάνους ἐκ λίθων τιμίων.

Στίχ. Ζωὴν ἠτήσαντό σε καὶ ἔδωκας αὐτοῖς.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 10.

Αδελφοί, εὐχαριστεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ· ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ. Αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς τῷ Κυρίῳ· ὅτι ὁ ἀνὴρ κεφαλὴ ἐστὶ τῆς γυναικός, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας· καὶ αὐτὸς ἐστὶ σωτὴρ τοῦ σώματος. Ἄλλ' ὡσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς· ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι· ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσα σπίλον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος.

Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γὰρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. Ἐνεκεν τούτου καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνή, ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. α'.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. β'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον. Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ Μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; οὐπω ἦκει ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ Μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅ, τι ἂν λέγη ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαὶ λίθιναι ἕξ, κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνά μετρητάς δύο ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος· καὶ ἐγέμισαν αὐτάς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρικλίνος τὸ ὕδωρ, οἶνον γεγεννημένον (καὶ οὐκ ἦδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ἤδειςαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ), φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρικλίνος, καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάχιστον· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ

Ἰησοῦς ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ὁ Διάκονος·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως.

Καὶ μνημονεύει τῶν Νεονύμφων.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί. κτλ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριῷδεϊ σου οἰκονομία καταξιώσας ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας τίμιον ἀνάδειξαι τὸν γάμον διὰ τῆς σῆς παρουσίας· αὐτὸς καὶ νῦν τοὺς δούλους σου (τὸν δεῖνα καὶ τὴν δεῖνα), οὓς εὐδόκησας συναφθῆναι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διαφυλάξον. Τίμιον αὐτοῖς τὸν γάμον ἀνάδειξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν κοίτην διατήρησον· ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν διαμεῖναι εὐδόκησον, καὶ καταξιώσον αὐτοὺς ἐν γῆρει πίοσι καταντῆσαι, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ ἐργαζομένους τὰς ἐντολαίς σου.

Σὺ γὰρ εἶ, ὁ Θεὸς ὑμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σπ Πνεύματι, νῦν. κτλ.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβῆ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν φύλακα τῶν ψυχῶν.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέροντα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς .

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως .

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς .

Καὶ καταξιώσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεόν, Πατέρα, καὶ λέγειν .

Καὶ ὁ Λαὸς τὸ, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς .

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς .

Ὅτι σαῡ ἐστὶν ἡ Βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις . κτλ .

Ἄλληλ. Ὁ Χορὸς Ἄμην .

Ἄλληλ. Ὁ Ἱερεὺς Ἐἰρήνη πᾶσι .

Ἄλληλ. Ὁ Διάκονος Ἐὐχαριστοῦμεν τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν .

Ἐἴτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Ἄλληλ. Ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν αὐτὸ, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην

Ο Θεὸς, ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ στερεώσας τὴν οἰκουμένην, καὶ κοσμήσας τὸν στέφανον πάντων τῶν πεποιημένων ὑπὸ σοῦ, καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τοῦτο παρεχόμενος τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογία πνευματικῇ .

Ἄλληλ. Ὅτι εὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδοξασταί σε ἡ Βασιλεία, τοῦ Πατρὸς . κτλ .

Ἄλληλ. Ὁ Χορὸς Ἄμην .

Ἐἴτα, λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον, μεταδίδωσιν αὐτοῖς, ἐκ γ'· πρῶτον τῷ Ἄνδρὶ, καὶ αὐθὺς τῇ Γυναικί· καὶ εὐθέως λαβὼν αὐτοὺς, τοῦ Συντέκνου κρατοῦντος ὀπίσθεν τοὺς Στεφάνους, στρέφει ὡς ἐν σχήματι κύκλου .

Καὶ ψάλλει ὁ Ἱερεὺς, ἢ ὁ Λαὸς, τὰ παρόντα

Τροπάρια, εἰς Ἦχον πλ. ἀ.

Η σαῖα χόρευε ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε καὶ Ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν .

"Ετερα, "Ηχος βαρύς.

Α"γιοι Μάρτυρες, οί καλώς άθλήσαντες, και σεφανω-
θέντες, πρεσθεύσατε προς Κύριον έλεηθηναι τας ψυ-
χας ημων.

Δόξα σοι Χρισέ ο Θεός, Αποσόλων καύχημα, Μαρτύ-
ρων άγαλλίαμα, ών τὸ κήρυγμα· Τριαίς η̄ όμοούσιος.

Είτα έπαίρει τούς Στεφάνους ο Ίερεύς· και έπόρας
τόν Στέφανον τού Νυμφίου, λέγει·

Μεγαλύνθητι, Νυμφίε, ως ο Άβραάμ, και εύλογήθητι ως
ο Ίσαάκ, και πληθύνθητι ως ο Ίακώβ, πορευόμενος έν ει-
ρήνη, και έργαζόμενος έν δικαιοσύνη τας έντολάς τῃ Θεῳ.

Και έν τῷ τῆς Νύμφης, λέγει·

Και σύ Νύμφη μεγαλύνθητι ως η̄ Σάρρα, και εύφράνθητι
ως η̄ Ρεβέκκα, και πληθύνθητι ως η̄ Ραχήλ, εύφραινομέ-
νη τῷ ιδίῳ άνδρί, φυλάττουσα τούς όρους τού νόμου, ότι
οὕτως εύδόκησεν ο Θεός.

Είτα λέγει ο Διάκονός· Του Κυρίου δεηθῶμεν.

Και ο Ίερεύς τήν Εύχην ταύτην.

Ο Θεός, ο Θεός η̄μων, ο παραγενόμενος έν Κανᾶ τῆς
Γαλιλαίας, και τόν εκείσε γάμον εύλογήσας, εύλόγη-
σον και τῆς δούλους σου ταύτης, τῆς τῆ σῆ προνοία προς
γάμου κοινωνίαν συναφθέντας. Εύλόγησον αὐτῶν εισόδους
και έξόδους· πλήθυνον έν άγαθοῖς τήν ζωήν αὐτῶν· ανά-
λαβε τούς Στεφάνους αὐτῶν έν τῇ Βασιλείᾳ σου, άσπίλης,
και άμώμους, και άνεπιβουλευτους διατηρῶν είς τῆς αἰῶ-
νας τῶν αἰῶνων. Άμήν.

Ο Ίερεύς· Είρήνη πάσι.

Ο Διάκονος· Τας κεφαλάς ῡμων τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Και πάλιν εύχεται ο Ίερεύς·

Ο Πατήρ, ο Υἱός, και τὸ Άγιον Πνεῦμα, η̄ παναγία
και όμοούσιος και ζωαρχική Τριαίς, η̄ μία Θεότης
και Βασιλεία, εύλογήσαι ῡμας, και παράσχοι ῡμῖν μακρο-
ζωϊαν, εύτεκνίαν, προκοπήν βίου και πίστεως, και έμ-
πλήσαι ῡμας πάντων τῶν έπί γῆς άγαθῶν, και άξιῶσαι
ῡμας και τῶν έπηγγελμένων άγαθῶν τῆς άπολαύσεως·

πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχονται, καὶ εὐχονται αὐτοῖς. Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως τελεία ἀπόλυσις οὕτως·
Ο διὰ τῆς ἐν Κανᾶ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν γάμον, Χρισὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων Θεοστέπτων Βασιλέων, καὶ Ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιάνθρωπος.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΛΥΣΙΝ ΣΤΕΦΑΝΩΝ.

Τῆς Οἴκου ἡμέρα.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸν στέφανον εὐλογήσας, καὶ τοὺς παρόντας Στεφάνους ἐπιτίθεσθαι παραδοῦς, τοῖς νόμῳ γάμου συναπτομένοις ἀλλήλοις, καὶ μισθὸν ὡσπερ ἀπονέμων αὐτοῖς, τὸν τῆς σωφροσύνης, ὅτι ἄγνοι' πρὸς τὸν ὑπὸ σοῦ νομοθετηθέντα γάμον συνήφθησαν· αὐτὸς, καὶ ἐν τῇ λύσει τῶν παρόντων Στεφάνων, τοὺς συναφθέντας ἀλλήλοις εὐλόγησον, καὶ τὴν συνάφειαν αὐτῶν ἀδιάσπαστον διατήρησον· ἵνα εὐχαριστῶσι διαπαντὸς τῷ παναγίῳ ὀνόματί σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν. κτλ.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Σύμφωνα καταντήσαντες οἱ δοῦλοι σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀικολοθίαν ἐκτελέσαντες τοῦ ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας γάμου, καὶ συστέλλοντες τὰ κατ' αὐτὸν σύμβολα, δόξαν σοι ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΠΕΡΙ ΔΙΓΑΜΩΝ.

Κεφάλαιον Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ὁ Δίγαμος οὐ στεφανοῦται, ἀλλὰ καὶ ἐπιτιμᾶται μὴ μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, ἔτη δύο· ὁ δὲ Τριγάμος, πέντε.

Ἐκ τῶν Ἀποκρίσεων τοῦ μακαρίου Νικήτα Μητροπολίτου Ἡρακλείας, ἐξ ὧν ἠρωτήθη παρὰ Κωνσταντίνου Ἐπισκόπου.

Ἡ μὲν ἀκρίθεια τοὺς Διγάμους οὐκ εἴωθε στεφανοῦν· ἡ δὲ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας συνήθεια, τὰ τοιαῦτα οὐ παρατηρεῖται, ἀλλὰ καὶ τοῖς Διγάμοις καὶ Τριγάμοις τοὺς νυμφικούς Στεφάνους ἐπιτίθησι, καὶ οὐδεὶς οὐδέποτε παρὰ τῆτο ἐνεκλήθη· πλὴν ἓνα, ἢ δεύτερον χρόνον τῆς θείας εἴργονται Κοινωνίας. Ἀλλὰ καὶ τὸν ἱερολογήσαντα τούτους Πρεσβύτερον, συνδειπνεῖν αὐτοῖς οὐ νενόμισται, κατὰ τὸν ζ'. Κανόνα τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ Συνόδου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΔΙΓΑΜΟΝ

Ὁ Ἱερεὺς ἐμφωνεῖ·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἔϊτα τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

Ὁ δὲ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Συναπτήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἐπερ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου.

Ἵπέρ τῶν δούλων τῷ Θεῷ (τοῦ δεῖνος) καί (τῆς δεῖνος), καί τῆς ἐν Θεῷ σκέπης, καί συμβιώσεως αὐτῶν, τῷ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τοῦ συζῆσαι αὐτούς καλῶς ἐν ὁμονοίᾳ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καί διαφυλάξον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καί προσκύνησις, κτλ.

Ἔϊτα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὰ διηρημένα συναγαγὼν εἰς ἐνότητα, καί σύνδεσμον διαθέσεως τιθεὶς αὐτοῖς ἀρρήκτον ὁ εὐλόγησας Ἰσαΐην καὶ Ῥεβέκκαν, καί κληρονόμους αὐτούς τῆς σῆς ἐπαγγελίας ἀναδείξας· αὐτὸς εὐλόγησον καί τοὺς δούλους σου τούτους (τὸν δεῖνα) καί (τὴν δεῖνα), ὁδηγῶν αὐτούς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ. Ὅτι ἐλεήμων καί φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καί σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καί τῷ Υἱῷ, καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. κτλ.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐξ ἐθνῶν προμνησευσάμενος Ἐκκλησίαν παρθένον ἀγνήν, εὐλόγησον τὰ μνηστραυτὰ καί ἔνωσον, καί διαφυλάξον τοὺς δούλους σου τούτους ἐν εἰρήνῃ καί ὁμονοίᾳ. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καί προσκύνησις, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Ἔϊτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τοὺς δακτυλίους, ἐπιδίδωσι πρῶτον τῷ Ἄνδρὶ τὸν χρυσοῦν, τῇ δὲ Γυναικὶ τὸν ἀργυροῦν, καί λέγει τῷ Ἄνδρὶ.

Ἀρραβωνίζεται ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καί τοῦ Υἱοῦ, καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἐκ τρίτου.

Ὅμοιως καὶ τῇ Γυναικὶ.

Ἀρραβωνίζεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα), τὸν δούλον τοῦ Θεοῦ (τὸν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καί τοῦ Υἱοῦ, καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἐκ Τρίτου.

Καὶ ποιεῖ Σταυρὸν μετὰ τοῦ δακτυλιδίου ἐπὶ τὰς κεφαλαῖς αὐτῶν, καὶ ἐπιτίθησιν αὐτοὺς ἐπὶ ταῖς δεξιαῖς δακτυλοῖς. Ἔπειτα ἀλλάσσει ὁ Σύντεκνος τὰ δακτυλίδια.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάντων φειδόμενος, καὶ πάντων προνούμενος, ὁ τὰ κρυπτὰ γινώσκων τῶν ἀνθρώπων, καὶ πάντων τὴν γνώσιν ἔχων, ἰλασθήτι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ τὰς ἀνομίας συγχώρησον τῶν σῶν ἱκετῶν, καλῶν αὐτῆς εἰς μετάνοιαν· παρέχων αὐτοῖς συγγνώμην παραπτωμάτων, ἁμαρτιῶν ἰλασμόν, συγχώρησιν ἀνομιῶν ἑκουσίων τε καὶ ἀκουσίων. Ὁ εἰδὼς τὸ ἀσθενὲς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὁ πλάστης καὶ δημιουργὸς, ὁ Ῥαὰβ τῇ πόρῃ συγχωρήσας, καὶ τῷ Τελῶνι τὴν μετάνοιαν προσδεξάμενος, μὴ μνησθῆς ἁμαρτημάτων ἡμῶν ἀγνοίας ἐκ νεότητος· εἰ γὰρ ἀνομίας παρατηρήσῃς Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται σοι; ἢ ποία σὰρξ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου; Σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις δίκαιος, ἀναμάρτητος, ἅγιος, πολυέλεος, πολυεύσπλαγχνος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων· σὺ, Δέσποτα, οἰκειωσάμενος τοὺς δούλους σου (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα) ἔνωσον τῇ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ· δώρησαι αὐτοῖς τοῦ Τελῶνι τὴν ἐπιστροφὴν, τῆς Πόρῃς τὰ δάκρυα, τοῦ Λησοῦ τὴν ἐξομολόγησιν· ἵνα, δια μετανοίας ἐξ ὅλης καρδίας αὐτῶν, ἐν ὁμολογίᾳ καὶ εἰρήνῃ ταῖς ἐντολαῖς σου ἐργαζόμενοι, καταξιωθῶσι καὶ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ οἰκονόμος πάντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Εἰρήνη πᾶσι. Ταῖς κεφαλαῖς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, Λόγε τοῦ Θεοῦ, ὁ ὑψωθείς ἐπὶ τῷ Τιμίου καὶ ζωοποιῷ Σταυροῦ, τὸ καθ' ἡμᾶς διαρρήξας χειρόγραφον, καὶ τῆς δυναθείας τοῦ διαβόλου ῥυσάμενος ἡμᾶς, ἰλασθήτι ταῖς ἀνομίαις τῶν δούλων σου· ὅτι τὸν καύσωνα καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τῆς σαρκὸς τὴν πύρωσιν μὴ ἰσχύοντες βασιάζειν, εἰς γάμου δευτέραν

κοινωνίαν συνέρχονται, καθὼς ἐνομοθέτησας διὰ τῆ σκεύης τῆς ἐκλογῆς σου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, εἰπὼν δι' ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς, τό· Κρεῖσσον ἐν Κυρίῳ γαμεῖν, ἢ πυροῦσθαι. Αὐτὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, ἐλέησον, καὶ συγχώρησον ἱλάσθητι, ἄνες, ἄφες τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὅτι σὺ εἶ ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος· ἔδεις γὰρ ἐστὶν ἀναμάρτητος, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτῆ ἐστὶν, ἢ χωρὶς ῥύπαι, εἰ μὴ σὺ μόνος ὁ σάρκας φορέσας ἀναμαρτητῶς, καὶ τὴν αἰώνιον ἡμῖν δωρησάμενος ἀπάθειαν.

Ἔστι σὺ εἶ, ὁ Θεὸς, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο· Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ πλάσας ἐκ χοῦς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀνοικοδομήσας γυναῖκα, καὶ συζεύξας αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν, διὰ τὸ οὕτως ἀρέσαι τῇ σῇ μεγαλειότητι, μὴ μόνον εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς γῆς· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἄρμοσον τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε) καὶ τὴν δούλην σου (τὴν δε)· ὅτι παρα σου ἀρμόζεται ἀνδρὶ γυνή. Σύζευξον αὐτῆς ἐν ὁμοφροσύνῃ· στεφάνωσον αὐτοὺς εἰς σάρκα μίαν· χάρισαι αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, εὐτεκνίας ἀπόλαυσιν.

Ἔστι σὺν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τῆ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ λαβὼν τὰ Στέφανα, εἶπει τὸν Νυμφίον, λέγων· Στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνα), τὴν δούλην τοῦ Θεοῦ (τὴν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Τοῦτο δὲ λέγει ἐκ τρίτου, ποιῶν σχῆμα Σταυροῦ.

Ὁμοίως στέφει καὶ τὴν Νύμφην, λέγων·

Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ (ἡ δεῖνα), τὸν δοῦλον τῆ Θεοῦ

(τὸν δεῖνα), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ τοῦτο τρίς. Εἶτα εὐλογεῖ αὐτοὺς, λεγὼν ἐν γ.
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξη καὶ τιμῇ στεφάνωσον αὐτοὺς.

Εἶτα τὸν προγραφέντα Ἀπόστολον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον,
εἰς σελ. 247. καὶ 248. ἔπειτα ταῦτα.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης.

Καὶ μνημονεύει ὧν θέλει.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

εἶτα τὴν Εὐχὴν ταύτην. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ σωτηριῳδαί σου οἰκονομίᾳ καταξιώσας ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, τίμιον ἀναδείξαι τὸν γάμον διὰ τῆς σῆς παρουσίας· αὐτὸς καὶ νῦν τῆς δούλους σου (τὸν δεῖνα) καὶ (τὴν δεῖνα), οὓς νυθόκησας συναφθῆναι ἀλλήλοις, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διαφυλάξον. Τίμιον αὐτοῖς τὸν γάμον ἀνάδειξον· ἀμίαντον αὐτῶν τὴν κοίτην διατήρησον· ἀκηλίδωτον αὐτῶν τὴν συμβίωσιν διαμείναι εὐδόκησον· καὶ καταξιώσον αὐτοὺς ἐν γῆρει πίονι καταντῆσαι, ἐν καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ ἐργαζομένης τοῖς ἐντολαίς σου.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σθ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος, ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστόν.

Συγγνώμην, καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα.

Τὸν ὑπολοιπὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Χριστιανὰ τὰ τέλη.

Τὴν ἐνότητα τῆς Πίστεως.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς Δέσποτα, μετὰ παρρησίας. κτλ.

Ὁ Χορὸς, τὸ. Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ Ἱερεὺς. Ὅτι σοῦ ἐστίν.

Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εἶτα προσφέρεται τὸ κοινὸν ποτήριον, καὶ εὐλαγῶν αὐτὸ ὁ Ἱερεὺς, λέγει τὴν Ἐυχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς, ὁ πάντα ποιήσας τῇ ἰσχυρί σου, καὶ στερεώσας τὴν οἰκουμένην, καὶ κοσμήσας τὸν στέφανον πάντων τῶν πεποιημένων ὑπὸ σοῦ, καὶ τὸ ποτήριον τὸ κοινὸν τοῦτο παρεχόμενος τοῖς συναφθεῖσι πρὸς γάμου κοινωνίαν, εὐλόγησον εὐλογία πνευματικῇ.

Ὅτι νυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδοξασαί σε ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. κτλ.

Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ χεῖρας τὸ κοινὸν ποτήριον μεταδίδωσιν αὐτοῖς, ἐκ γὰρ πρῶτον τῷ Ἀνδρὶ, καὶ αὐθὺς τῇ Νυμφαί. Καὶ εὐθέως λαβὼν αὐτοὺς ὁ Ἱερεὺς, σταφέρει ὡς ἐν σχήματι κύκλου, καὶ ψάλλει. Ἡσαΐα χόρευε. Ἁγιοὶ Δικαίους. Δόξα σοι Χριστέ, ὡς εἰς σελ. 250-251.

Εἶτα ἐπαίρει τοὺς Στεφάνους ὁ Ἱερεὺς

καὶ ἐπάρας τὸν Στέφανον τοῦ Νυμφίου, λέγει

Μεγαλύνθητι Νυμφίε, ὡς ὁ Ἀβραὰμ, καὶ εὐλογήθητι ὡς ὁ Ἰσαὰκ, καὶ πληθύνθητι ὡς ὁ Ἰακώβ, πορευόμενος ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐργαζόμενος ἐν δικαιοσύνῃ ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ἐπάρας τὸν Στέφανον τῆς Νύμφης, λέγει

Καὶ σὺ Νύμφη, μεγαλύνθητι ὡς ἡ Σάρρα, καὶ εὐφρανθήτι ὡς ἡ Ρεβέκκα, καὶ πληθύνθητι ὡς ἡ Ραχὴλ, εὐφραίνομένη τῷ ἰδίῳ Ἀνδρὶ, φυλάττουσα τοὺς ὅρους τοῦ νόμου, ὅτι οὕτως εὐδόκησεν ὁ Θεός.

Εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ τὸν ἐκεῖσε γάμον εὐλογήσας, εὐλόγησον καὶ τοὺς δούλους σου τούτους, τοὺς τῇ σῆ προνοίᾳ πρὸς γάμου κοινωνίαν συναφθέντας. Εὐλόγησον αὐτῶν εἰσόδους καὶ ἐξόδους· πλήθυνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν αὐτῶν· ἀνάλαβε τοὺς Στεφάνους αὐτῶν ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, ἀσπίλους, καὶ ἀμώμους, καὶ ἀνεπιβουλεύτους διατηρῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι. Ταῖς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Καὶ εὐχετάι τράκιν ὁ Ἱερεὺς.

Ο Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἡ παναγία, καὶ ὁμοούσιος, καὶ ζωαρχικὴ Τριάς, ἡ μία Θεότης καὶ Βασιλεία, εὐλογήσαι ὑμᾶς, καὶ παράσχοι ὑμῖν μακροζωίαν, εὐτεκνίαν, προκοπὴν βίης καὶ πίστεως, καὶ ἐμπλήσαι ὑμᾶς πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν, καὶ ἀξιώσαι ὑμᾶς καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τῆς ἀπολαύσεως· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσέρχονται, καὶ εὐχονται αὐτοῖς· καὶ ἀσπασαμένων ἀλλήλων, γίνεται παρὰ τοῦ Ἱερέως τελεία Ἀπόλυσις οὕτως·

Ο διὰ τῆς ἐν Κανᾶ ἐπιδημίας τίμιον ἀναδείξας τὸν γάμον, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων Θεοστέπτων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσει, καὶ σώσει ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Ψαλλομένη υπό ἑπτὰ Ἱερέων,
συναχθέντων ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν οἴκῳ.

Εὐλογοῦντος τοῦ πρώτου τῶν Ἱερέων, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισα-
γίου Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι· τό,
Κύριε ἐλέησον β· τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ· και τὸν
Ψαλμόν.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Ἔτα Συναπτὴ μικρά· και μετὰ ταύτην ψάλλεται τό,
Ἄλληλουϊα, Ἦχος πλ. β'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου
παιδεύσης με.

Στίχ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

Ἔτα τὰ Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε. Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καί
νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην. και μετὰ τὸν Ν'. Ψαλ-
μόν, ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Εὐχῆς Ἐλαίου ψαλμός ἐξ Ἀρσενίου.

Ὁδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τό ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ἐλαίῳ τῆς εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, ὁ ἰλαρύνων αἰεί,
ψυχὰς ὁμοῦ και σώματα βροτῶν, και φρουρῶν ἐν ἑ-
λαίῳ πιστοῦς· αὐτὸς και νῦν οἰκτείρησον, τοὺς δι' Ἐ-
λαίου προσιόντας σοι.

Ἰπάρχει σὲ τῷ ἐλέης Δέσποτα, πλήρης ἡ σύμπασα γῆ·
ὅθεν Ἐλαίῳ θείῳ μυστικῶς, οἱ χριόμενοι σήμερον,
τὸν ὑπὲρ νοῦν σου ἔλεον, πιστῶς αἰτῶμέν σε δοθῆναι ἡμῖν.

Χρισμόν σου τὸν ἱερόν Φιλάνθρωπε, ὁ Ἀποστόλοις τοῖς
σοῖς, ἐπ' ἀσθενοῦσι δούλοις σου τελεῖν, συμπαθῶς

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἐντειλάμενος, ταῖς δὲ αὐτῶν ἐντεύξεσι, πάντας σφραγιᾶ σου ἐλέησον.

Θεοτοκίον.

Η μόνη τὸ τῆς εἰρήνης πέλαγος, Ἄγνη πλουτήσασα, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου αἰεὶ, νοσημάτων καὶ θλίψεων, τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνῃ σε.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Σὺ μόνος ὢν θαυμαστός, καὶ ἐν ἀνθρώποις τοῖς πιστοῖς ἴλεως, τῷ ἀσθενοῦντι δεινῶς, δὸς Χριστέ τὴν χάριν σε ἄνωθεν.

Ελαίας κάρφος ποτέ, πρὸς ἀνοχὴν κατακλυσμοῦ δείξασθαι, δείξας ῥοπή Κύριε, σῶσον ἐν ἐλέει τὸν κάμνοντα.

Λαμπαδί δείξαι φῶτός, ἐν τῷ ἐλέει σου Χριστέ φαίδρυνον, τὸν ἐν τῇ κρίσει καὶ νῦν, πίστει τοῦ ἐλέους σου σπεύδοντα.

Θεοτοκίον.

Επίβλεψον εὐμενῶς, Μήτηρ τοῦ πάντων Ποιητοῦ ἄνωθεν, καὶ τὴν πικρὰν καίωσιν, λύσον τοῦ νοσοῦντος πρεσβείαις σου.

Καθίσμα, Ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ως δεῖος ποταμὸς, τοῦ ἐλέους ὑπάρχων, ὡς ἄβυσσος πολλῆς, συμπαθείας Οἰκτίρμον, δείξον τοῦ σου ἐλέους τὰ δεῖα ῥεῖθρα, καὶ πάντας ἴασαι· βλύσον τὰς τῶν θαυματίων πηγὰς ἀφθόνως, καὶ πλῦνον ἅπαντας· σοὶ γὰρ αἰεὶ προστρέχοντες θερμῶς, τὴν χάριν ἐξαιτούμεθα.

Ἔτερον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως.

Ο ἰατρός καὶ βοηθὸς τῶν ἐν πόνοις, ὁ λυτρωτὴς τε καὶ Σωτὴρ τῶν ἐν νόσοις, αὐτὸς τῶν ὅλων Δέσποτα καὶ Κύριε, δώρησαι τὴν ἴασιν, τῷ νοσοῦντί σου δούλω, οἴκτειρον ἐλέησον, τὸν πολλὰ ἐπτακικότα, καὶ τῶν σφαλμάτων λύτρωσαι Χριστέ, ὅπως δοξάζῃ τὴν θεῖαν σου δύναμιν.

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Αδιάφθορον ὡς μύρον Σωτὴρ ὑπάρχων, τὸ κενωθὲν ἐν χάριτι, καὶ κόσμον καθαῖρον, οἴκτειρον, ἐλέησον.

σον τὸν τῆ Δεῖα πίστει σου, μῶλωπας σαρκὸς ἐπαλείφοντα.

Γλαρότητι σφραγίδος τοῦ σοῦ ἐλέους, νῦν ταῖς αἰσθήσεις Δέσποτα, σφραγίσας σοῦ δούλου, ἄβατον, ἀπρόσιτον, τὴν εἴσοδον ποιήσον, πάσαις ἐναντίαις δυνάμεσιν.

Ο προσκαλεῖσθαι κελεύων τοὺς ἀσθενοῦντας, ἱερουργὸς ἐνθέος σε, καὶ τούτων ἐντεύξει, καὶ χρίσει Ἐλαίη σε, Φιλάνθρωπε σώζεσθαι, σῶσον σὼ ἐλέει τὸν κἀμνοντα.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε Παναγία, σκέπη στερῶν καὶ φύλαξ μου, λιμὴν τε καὶ τεῖχος, κλίμαξ καὶ προπύργιον, ἐλέησον οἴκτειρον· πρὸς σέ γὰρ καὶ μόνον κατέφυγον.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Υπάρχων Ἀγαθέ, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, ἐλέησον Ἐλεῆμον, σοῦ τῷ Δεῖῳ ἐλέει, τὸν κἀμνοντα ὡς εὐσπλαγχνος.

Ψυχὰς ἡμῶν Χριστέ, καὶ τὰ σώματα ἄνωθεν, σφραγίδος σου Δεῖῳ τύπῳ, ἀγιάσας ἀφράστως, χειρὶ σου πάντας ἴασαι.

Αφάτῳ σου στοργῆ, ὑπεράγαθε Κύριε, δεξάμενος ταῖς τῆ μύρβ, διὰ Πόρνης ἀλείψεις, οἴκτειρήσον τὸν δῆλόν σου.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε ἀγνή, ὑπεράγαθε Δέσποινα, ἐλέησον τοὺς τῷ Δεῖῳ, χριστομένους Ἐλαίῳ, καὶ σῶσον τὸν οἰκέτην σου.

ᾠδὴ σ΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Λόγοις σου, ὁ δὲ Ἐλαίου δείξας Φιλάνθρωπε, ἐν Βασιλεῦσι τὴν χρίσιν, καὶ Ἀρχιερεῦσι ταύτην τελέσας, σφραγισμῷ σου, καὶ τὸν πάσχοντα σῶσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Μέθεξις, μὴ ἐκ πικρῶν δαιμόνων ἐφάψοιτο, τοῦ ἐπ' ἀλείψει ἐνθέῳ, ταῖς αἰσθήσεις Σῶτερ σημειωμένου, ἀλλ' ἐν σκέπη, περιτείχισον τοῦτον τῆς δόξης σου.

Ορεξον, χεῖρα τὴν σὴν ἐξ ὕψους Φιλάνθρωπε, καὶ σοῦ τὸ Ἐλαίον Σῶτερ, ἀγιάσας, δίδου τῷ σὼ οἰκέτη, εἰς ὑγίαν, καὶ νοσημάτων πάντων ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Πέφνης, ἐν τῷ Θεοῦ σου Οἴκῳ κατάκαρπος, Μήτηρ τοῦ Κτίστου ἐλαία, δι' ἧς πλήρης ὠφθη κόσμος ἐλέους· ὅθεν σωζε, πρεσβειῶν ἐπαφῆ σου τὸν κάμνοντα.

Κοντοίκιον. Ήχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ε'λέους πηγὴ, ὑπάρχων Ὑπεράγαθε, τοὺς πίσει θερμῆ, ἐλέῳ τῷ ἀφάτῳ σου, προσπεσόντας εὐσπλαγγνε, ἐκ παντοίας λύτρωσαι κακώσεως, καὶ τὰς αὐτῶν νόσους ἀράμενος, παράσχου τὴν θείαν χάριν ἀνωθεν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Σὺ ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου, Σῶτερ μόνος Θεός, πάντων ἰατρεύων πάθη τε τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων τὰ συντρίμματα, καὶ τὸν ἐν νόσοις πάσχοντα, αὐτὸς θεραπεύων ἴασαι.

Ε'ν τῷ λιπαίνειν Ἐλαίου χρίσει, πάντων τὰς κεφαλὰς, δίδου εὐφροσύνης τούτῳ τὴν χαρμονήν, τῷ τὸν ἔλεον ζητοῦντί σου, τῆς ἐκλυτρώσεως, τῷ πλουσίῳ ἐλέει σου Κύριε.

Εἶφος ὑπάρχει κατὰ δαιμόνων, Σῶτερ σοῦ ἡ σφραγίς· πῦρ δὲ ἀναλίσκον πάθη τὰ τῶν ψυχῶν, Ἰερέων ταῖς ἐντεύξεσιν· ὅθεν πιστῶς ὑμνημέν σε, οἱ δεδεγμένοι τὴν ἴασιν.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν κρατοῦντα ἐν δρακί· πάντα, Μήτηρ Θεοῦ, ἔνδοξον ἐν κοιλίᾳ σχοῦσα θεοπρεπῶς, καὶ ἀφράστως σωματώσασα, ὑπὲρ τῆ κάμνοντος, ἐξιλέωσαι τοῦτον δεόμεθα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐπιπετάσας Δανιὴλ.

Α'παντας ἐλέησον Σωτήρ, κατὰ τὸ μέγα σου καὶ θείον ἔλεος· τούτου τὸν τύπον γὰρ Δέσποτα, μυστικῶς ὑπαινιττόμενοι, τὴν δι' Ἐλαίου ἱεροῦ χρίσιν προσάγομεν, τοῖς νοσοῦσιν· οὓς περ δυνάμει, τῇ σῇ πάντας ἴασαι.

Πείθροισ τοῦ ἐλέους σου Χριστέ, καὶ ἐπαλείμμασι τῶν Ἰερέων σου, πλύνον ὡς εὐσπλαγγνος Κύριε, τὰς ὀδύνας καὶ τὰ τραύματα, καὶ ἀλγεινῶν ἐπιφορὰς, τοῦ ἐν ἀνάγκαις παθῶν τρυχομένου, ὅπως καθάρσει τῇ σῇ, τύχη ῥώσεως.

Σύμβολον τῆς ἀνωθεν ροπῆς, καὶ ἰλαρότητος ἔλαιον, θεῖον ἡμῖν τοῖς διαγράφουσι Δέσποτα, μὴ μακρύνῃς σου τὸ ἔλεος, μηδὲ παρίδῃς τὸν πιστῶς ἀεὶ κραυγάζοντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεστοκίον.

Ε"νδοξον ὡς στέφανον Ἀγνή, ἡ φύσις εἴληφε τὸν θεῖον τόκον σου, ἐχθρῶν ἀπειρῶντα φαίλαγγας, καὶ νικῶντα κατὰ κράτος αὐτούς· διὸ χαρίτων σου φαιδραῖς, κατασεφόμενοι ἀγλαΐαις, σὲ ἀνυμνῆμεν πανύμνητε Δέσποινα· Ὡδὴ 9· Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Νεῦσον οὐρανόθεν Οἰκτίρμον, δεῖξόν σου τὸ ἔλεος πασι· δὸς νῦν τὴν ἀντίληψιν τὴν σὴν, καὶ τὴν ἰσχύν σου τῷ προσιόντι σοι, διὰ τοῦ θεῖου χρίσματος, τῶν Ἱερέων σου φιλάνθρωπε.

Ἰ"δομεν πανάγαθε Σῶτερ, ἀγαλλιωόμενοι τὸ θεῖον, Ἐλαιον, ροπῇ σου ἐνθέῳ, ὑπὲρ μετόχους, ὅπερ προσείληφας, καὶ τυπικῶς μετέδωκας, λουτροῦ τοῦ θεῖου τοῖς μετέχουσιν.

Οἴκτειρον, ἐλέησον Σῶτερ, ῥῦσαι δεινῶν καὶ ἀλγηδόνων, λύτρωσαι βελῶν τοῦ πονηροῦ, τῆς σῆς οἰκέτας, ψυχὰς καὶ σώματα, ὡς ἐλεήμων Κύριος, χάριτι θεῖα ἐξιώμενος.

Θεστοκίον.

Κῆμους καὶ δεήσεις Παρθένε, προσδεχομένη τῶν σῶν δούλων, ῥῦσαι χαλεπῶν παθημάτων, καὶ ἀλγηδόνων ταῖς ἱκεσίαις σου, τὸν δὲ ἡμῶν πανάχραντε, τῇ θεῖα σκέπη σου προστρέχοντα.

Α"ξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς· καὶ· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερυβίμ· Ἐξαποστειλάριον· Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ε"ν ἐλέῳ Ἀγαθὲ, ἐπίβλεψον σῶ ὄμματι, ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῷ Ναῶ σου, τῷ ἀγίῳ σήμερον, χρῆσαι θεῖω Ἐλαίῳ, νοσοῦντας τοὺς δούλους σου.

Ἐπὶ τοὺς λίνους, Στιγνῆρά προσόμοια, Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ε"δωκας τὴν χάριν σου, διὰ τῶν σῶν εὐδιάλλακτε, Ἀπαστολῶν Φιλάνθρωπε, Ἐλαίῳ ἀγίῳ σου, θεραπεύειν

πάντων, πληγὰς τε καὶ νόσους· διὸ ἐλαίῳ σου πιστῶς, τὸν προσιόντα καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, ἀγίασον, ἐλέησον, παντοίας νόσου καθάρισον, καὶ τρυφῆς τῆς ἀφθάρτου σου, καταξίωσον Κύριε.

Βλέψον ἀκατάληπτε, ἐξ οὐρανόθεν ὡς εὐσπλαγχνος, ἐν χειρὶ ἀοράτῳ σου, σφραγίσας Φιλάνθρωπε, τὰς ἡμῶν αἰσθήσεις, Ἐλαίῳ σου θείῳ, τὸν προσδραμόντα σοι πιστῶς, καὶ ἐξαιτουῦντα πταισμάτων ἄφεσιν καὶ δώρησαι τὴν ἴασιν, τὴν τῆς ψυχῆς, καὶ τοῦ σώματος, ἵνα πόθῳ δοξαῖζήσῃ, μεγαλύνων τὸ κράτος σου.

Χρίσει τοῦ Ἐλαίου σου, καὶ Ἱερέων φιλάνθρωπε, ἐπαφῇ τοὺς οἰκέτας σου, ἀγίασον ἄνωθεν, νοσημάτων ῥῦσαι, ψυχῆς τε τὸν ῥύπον, κάθαρον, ἐκπλυνον Σωτῆρ, καὶ πολυπλόκων σκανδαλίων λύτρωσαι, τοὺς πόνους παραμύθησαι, τὰς περιστάσεις ἐκδιώξον, καὶ τὰς θλίψεις ἀφάνισον, ὡς οἰκτίρμων καὶ εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυῦμνητε· τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον· ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνῳ σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Τὸ Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σὺ εἶσιν.

Τροπάριον, Ἦχος δ'.

Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν, δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε, καὶ δοξαῖζειν ἀπαύστως· πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου μόνη φιλάνθρωπε.

Καὶ εὐθύς τὴν Συναπτήν· Διάκονος, ἡ ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἐπερ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸ Ἐλαιον τοῦτο τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσῃ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δούλου τῆ Θεοῦ (τῆ δεῖνος), καὶ τῆς ἐν Θεῷ ἐπισκέψεως αὐτοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλθεῖν ἐπ' αὐτὸν τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυθθῆναι αὐτὸν τε καὶ ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τοῦ Ἐλαίου
ἀπέναντι τῆς κανδήλας.

Ἰστίον, ὅτι ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἀντὶ ὕδατος, οἴνου εἰς τὴν Κανδήλαν τοῦ Εὐχελαιίου βάλλουσιν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὃ ἐν τῷ ἐλέει καὶ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ἰώμενος τὰ συντρίμματα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· αὐτὸς Δέσποτα, ἀγίασον τὸ Ἐλαιον τοῦτο, ὥστε γενέσθαι τοῖς χρισμένοις ἐξ αὐτοῦ, εἰς Θεραπείαν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ παντὸς κακοῦ· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ δοξασθῇ σου τὸ πανάγιον Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν ὧσφ δὲ λέγεται ἡ Εὐχὴ παρὰ τοῦ Ἱερέως, φαίλλονταί τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ταχύς εἰς ἀντίληψιν, μόνος ὑπάρχων Χριστέ, ταχεῖαν τὴν ἄνωθεν, δεῖξον ἐπίσκεψιν, τοῖς πάσχουσι δούλοις σου· λύτρωσαι νοσημάτων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων· ἔγειρον τοῦ ὑμνεῖν σε, καὶ δοξάζειν ἀπαύστως· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη φιλόνηρωπε.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα, πεπρωμένος, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεϊκῇ σου ἐπιστάσει, ὡσπερ καὶ τὸν Παράλυτον ἠγείρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ τῷ κρᾶτει σου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁς τοῦ Κυρίου Μαθητῆς, ἀνεδέξω δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον· τὴν παρρησίαν ὡς Ἀδελφότης, τὸ πρεσβεῦειν ὡς Ἱεράρχης. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τοῦ Πατρὸς μονογενὴς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰακώβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνεδείξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν Μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερούργος ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἠγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὗρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένην, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς οὖν Λυαίη καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Αθλοφόρε, ἄγιε καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Αγιοὶ Ἀνάργυροι καὶ Θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σου Παρθένε τίς διηγῆσεται; βρῦεις γάρ
δαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπέρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος, καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ἦχος β'.

Πρεσβεία Σερμῆ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πη-
γῆ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενωῶς βοῶμέν σοι
Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρω-
σαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὁ Ἀπόστολος, λεγόμενος παρὰ τοῦ Διακόνου

Προκείμενον, Ἦχος α'. Γένοιτο Κύριε τὸ ἐλεός σε ἐφ' ἡμᾶς.
Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 10.

Αδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς
μακροθυμίας, τοὺς Προφῆτας, οἱ ἐλάλησαν ἡμῖν ἐν
τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἴδου μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντάς
τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε,
ὅτι πολυεύσπλαγγνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ
πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανόν,
μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ
ναὶ, ναὶ, καὶ τὸ οὐ, οὐ· ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κα-
κοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω·
ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς Πρεσβυτέρους
τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, αἰεΐψαν-
τες αὐτόν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ
τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύ-
ριος· καὶ ἂν ἁμαρτίας ἢ πεπονηκῶς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξο-
μολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑ-
πὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου
ἐνεργουμένη.

Ἄλληλουϊα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι Κύριε.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας, ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τὸτο ποίει, καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχῶν, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐνδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγαῖς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες αὐτὸν ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ, Ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἔλθων καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρεῖτης δὲ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἐσπλαγγίσθη. Καὶ προσελθὼν κατέδρασε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτήνος, ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ τὴν αὐρίον ἐξελθὼν, ἐμβαλὼν δύο δηνάρια, ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ· καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τῶν τριῶν τούτων δοκεῖ σοι γεγονέναι πλησίον τοῦ ἔμπεσοντος εἰς τοὺς ληστές; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

Ἐἶτα ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεῆμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Α"ναρχε, ἀδιάρχο, Ἁγιε ἀγίων, ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας, ἰώμενον πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, κατὰπεμψον τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ἀγίασον τὸ Ἐλαίον τοῦτο· καὶ ποίησον αὐτὸ, χρισμένῳ τῷ σῶ δούλῳ (τῷ δε), εἰς τελείαν ἀπολύτρωσιν τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ, εἰς Βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ἰστέον, ὅτι τινὲς τὴν Εὐχὴν ταύτην ἕως ὥδε μόνον λέγουσι, μετὰ τῆς Ἐκφωνήσεως· Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν· τινὲς δὲ ἕως τέλους.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἐλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σε· ὁ διδοὺς λύτρωσιν ἀμαρτιῶν, διὰ τῆς ἀγίου σου παιδὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὁ ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, ὁ φωτίζων τοὺς τυφλοὺς, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερράγμένους· ὁ ἀγαπῶν τοὺς δικαίους, καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν· ὁ ἀνακαίνισας ἡμᾶς ἐκ σκότους, καὶ σκιᾶς θανάτου, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε. Ἐλαμψε γὰρ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ φῶς τῆς γνώσεως τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἀφ' οὗ δι' ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανανεσράφη· καὶ τοῖς δεξαμένοις αὐτὸν ἔδωκεν ἐξουσίαν τέκνα σοῦ τοῦ Θεοῦ γενέσθαι, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας τὴν υἰοθεσίαν ἡμῖν χαρισάμενος, καὶ ἀμετόχους ἡμᾶς ἐποίησεν ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἐπεὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αἵματι καθαρίζεσθαι, ἀλλ' ἐν Ἐλαίῳ ἁγίῳ ἔδωκε τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ἡμᾶς Χριστοῦ πόμμιον, βασιλείον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, καθάρισας ἡμᾶς ἐν ὕδατι, καὶ ἀγιάσας ἐν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι· αὐτός, Δέσποτα Κύριε, δός χάριν εἰς τὴν διακονίαν σε ταύτην, ὡς ἔδωκας Μωσεῖ τῷ θεράποντί σου, καὶ Σαμουὴλ τῷ ἡγαπημένῳ σου, καὶ Ἰωάννῃ τῷ ἐκλεκτῷ σου, καὶ πᾶσι τοῖς καθ'

ἐκάστην γενεάν καὶ γενεάν εὐαρεστήσασί σοι· οὕτω ποιή-
σον καὶ ἡμᾶς γενέσθαι διακόνους τῆς καινῆς τοῦ Υἱοῦ σου
Διαθήκης, ἐπὶ τὸ ἔλαιον τοῦτο, ὃ περιποιήσω τῷ τιμίῳ
αὐτῷ Αἵματι· ἵνα, ἀποδυσάμενοι τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας,
ἀποθάνωμεν τῇ ἀμαρτίᾳ, καὶ ζήσωμεν τῇ δικαιοσύνῃ, ἐν-
δυσάμενοι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, διὰ τῆς χρί-
σεως τοῦ ἀγιασμοῦ τοῦ μέλλοντος Ἐλαίου ἐπάγεσθαι. Γέ-
νοιτο, Κύριε, τὸ Ἐλαιον τοῦτο, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, ἔλαιον
ἀγιασμοῦ, ἐνδύμα βασιλικόν, θώραξ δυνάμεως, πάσης δια-
βολικῆς ἐνεργείας ἀποτρόπαιον, σφραγὶς ἀνεπιβούλευτος,
ἀγαλλίαμα καρδίας, εὐφροσύνη αἰώνιος· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ
οἱ χριόμενοι τῷ τῆς ἀναγεννήσεως ἐλαίῳ, φοβεροὶ ὡς τοῖς
ὑπεναντίοις, καὶ λάμπωσιν ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων
σου, μὴ ἔχοντες σπῖλον ἢ ρυτίδα, καὶ εἰσδεχθῶσιν εἰς τὰς
αἰωνίους σου ἀναπαύσεις, καὶ δέξωνται τὸ βραβεῖον τῆς
ἄνω κλήσεως. Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ
Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, λαμβάνει ὁ Ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἀγίου Ἐ-
λαίου, καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ Εὐχέλαιον, λέγων τὴν
Εὐχὴν ταύτην.

Πάτερ Ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, ὁ πέμ-
ψας τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστὸν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρού-
μενον, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε), ἐκ τῆς περιε-
χούσης αὐτὸν σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσθενείας, καὶ ζωο-
ποίησον αὐτὸν, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· πρεσβείαις
τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προσ-
τάσειαι τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τῆ
τιμῆ καὶ ἐνδόξῃ Προφήτῃ, Προδρόμῃ καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάν-
νου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἀγίων καὶ ἱαματικῶν Ἀ-
ναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανῶ, Κύρη καὶ Ἰωάννου, Παντε-

λεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Σαμφών καὶ Διομήδους, Μωκίη καὶ Ἀνικίτη, Θαλελαίη καὶ Τρύφωνος τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ Εὐχὴ λέγεται παρ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν Ἱερέων, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν Εὐχὴν, χριόντων ἅμα τῷ Ἐλαίῳ τὸν νοσοῦντα.

Προκείμενον, Ἦχος β'.

Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΕ'. 4.

Αδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοί, τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν. Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρρεσεν, ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα, διὰ τῆς ὑπομονῆς, καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχομεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως, δώῃ ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν· ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. α'. Τὰ ἐλέη σου Κύριε.

Εὐαγγέλιον Β.

Ἐν τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου. Κεφ. ΙΘ'. 4.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχά· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ, ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς

ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος. Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστὶ· καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου. ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προσδραμῶν ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἰδὼν αὐτόν, εἶπεν αὐτῷ· Ζακχαῖε, σπεύσας κατὰβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον λέγοντες· Ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε κατακλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἴδου, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴτινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστίν· ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι, καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.

Ἐπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ο Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψίστος, ὁ ὑπὸ πάσης κτίσεως προσκυνούμενος, ἡ τῆς σοφίας πηγὴ, ἡ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀπεριόριστον πέλαγος· αὐτὸς, φιλόανθρωπε Δέσποτα, ὁ τῶν προαιωνίων καὶ θαυμασίων Θεός, ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων, ἐννοῶν, ἰσχύει καταλαβέσθαι, ἐπίβλεψον, εἰσάκουσον ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου· καὶ ὅπου, ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, τὸ Ἐλαιον τῆτο προσάγομεν, κατὰπεμψον τῆς σῆς δωρεᾶς τὰ ἰάματα, καὶ ἄφεςιν ἀμαρτιῶν, καὶ ἴασαι αὐτούς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου. Ναι, Κύριε εὐδιάλλακτε, ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, ὁ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, ὁ εἰδώς, ὅτι ἔγκειται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότη-

τος αὐτοῦ, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, ὁ διὰ τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ὢν, καὶ πλασθεὶς διὰ τὸ πλάσμα σου· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν· Οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· σὺ εἶ ὁ τὸ πρόβατον ζητήσας τὸ ἀπολωλός· σὺ εἶ ὁ τὴν ἀπολλυμένην δραχμὴν ἐπιμελῶς ζητήσας, καὶ εὐρών· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι· Τὸν ἐρχόμενον πρὸς με, οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω· σὺ εἶ ὁ τὴν Πόρνην, τοὺς τιμίους σου πόδας δάκρυσι βρέξασαν, μὴ βδελυξάμενος· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν· Ὅσαίς ἂν πέσης, ἔγειραι, καὶ σωθήσῃ· σὺ εἶ ὁ εἰπὼν, ὅτι· Χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι· αὐτὸς ἐπίδε, εὐσπλαγγνε Δέσποτα, ἐξ ὕψους ἀγίου σου, συνεπισπιάσας ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, ἐν χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ κατασκήνωσον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε), τὸν ἐπεγνωκότα τὰ ἴδια πλημμελήματα, καὶ προσιόντα σοι, πίστει· καὶ προσδεξάμενος τῇ ἰδίᾳ σε φιλανθρωπία, εἴτι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, συγχωρήσας ἐξάλειψον, καὶ κἄθαρρον αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ, αἰεὶ συμπαρῶν αὐτῷ, διαφυλάξον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, πορευόμενον ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, πρὸς τὸ μηκέτι ἐπίχαρμα γενέσθαι αὐτόν τῷ διαβόλῳ· ἵνα καὶ ἐπ' αὐτῷ δοξασθῇ τὸ πανάγιον ὄνομά σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν, καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος, Προκείμενον, Ἦχος γ'.
Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κεφ. ΙΒ'. 27.

Αδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέ-
ρους. Καὶ οὐς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ,
πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδα-
σκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀν-
τιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες, Ἀπό-
στολοι; μὴ πάντες, Προφῆται; μὴ πάντες, Διδάσκαλοι;
μὴ πάντες, δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμά-
των; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύ-
ουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα· καὶ ἔτι
καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις
τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ
ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ
ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ
ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε
ῥῆ μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. Καὶ ἐὰν
ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ
σῶμά μου ἵνα καυθίσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν
ώφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη
οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ
ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογι-
ζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ
ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει,
πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλοῦϊα, Ἦχος β'.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἠλπισα, μὴ καταισχυθηῖν εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐὐαγγέλιον Γ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. Ι'. 4.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώ-
δεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ
πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θερα-
πεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέ-

στείλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἔθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθῃτε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Ἔτα ὁ Διάκονος

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐπι δεσμέθη ὑπὲρ ἐλέους.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεὺς

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Δέσποτα παντοκράτορ, ἅγιε Βασιλεῦ, ὁ παιδεύων καὶ μὴ θανατῶν, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας· καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερράγμενους· ὁ τὰς σωματικὰς θλίψεις διορθούμενος τῶν ἀνθρώπων, αἰτούμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπως ἐπαγάγῃς τὸ ἐλεός σου ἐπὶ τὸ Ἐλαίον τοῦτο, καὶ τῆς χριστομένης ἐξ αὐτῆ ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἵνα γένηται αὐτοῖς εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς καθαρισμόν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους, καὶ πείνης νόσου καὶ μαλακίας, καὶ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος. Ναί, Κύριε, τὴν ἰατρικὴν σου δύναμιν οὐρανόθεν ἐξαπόστειλον· ἄψαι τοῦ σώματος, σβέσον τὸν πυρετὸν, πρᾶϊνον τὸ πάθος, καὶ πᾶσαν λανθάνουσαν ἀσθένειαν ἀποδίωξον. Γενοῦ ἰατρός τοῦ δούλου σου (τοῦ δε)· ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς καὶ στρωμνῆς κακώσεως· σῶσον καὶ ὀλόκληρον χάρισαι τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, εὐαρεστοῦντα καὶ ποιοῦντα τὸ θέλημά σου.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε.

Στίχ. Κύριε, εἰσαίνουσον τῆς προσευχῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5'. 16.

Αδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε· καὶ γὰρ εἰσδέξομαι ὑμᾶς· καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱούς, καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ. Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρῶς ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος β'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον Δ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. Η'. 14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρεσσουσαν. Καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ δικιόνη αὐτοῖς. Ὁφίας δὲ γενομένης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς καιῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν. Ὅπως πληρωθῆ τὸ ρῆθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. Ἴδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλούς ὄχλους περὶ αὐτόν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθήτω σοι ὅπου εἴαν ἀπέρχῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Δι' ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει. Ἄλλοι δὲ τῶν

Μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν, καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι, καὶ ἄψες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς. Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ.

Ἔπειτα ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα. Ἐκφώνως, ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Αγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, εὐσπλαγγνε καὶ πολυέλεε Κύριε, ὁ πολὺς ἐν ἐλέει, καὶ πλούσιος ἐν ἀγαθότητι, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλησεως, ὁ ἐνισχύσας ἡμᾶς διὰ τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων, ἐλαίῳ μετὰ προσευχῆς τὰς ἀσθενείας τοῦ λαοῦ θεραπεύεσθαι· αὐτὸς, καὶ τὸ Ἐλαιοῖον τοῦτο σύνταξον εἰς ἴασιν τοῖς ἐξ αὐτοῦ χριστομένοις, εἰς ἀπαλλαγὴν πάσης νόσου καὶ πάσης μαλακίας, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν κακῶν τῶν ἀπεδεχομένων τὴν παρά σου σωτηρίαν. Ναί, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεόμεθά σου παντοδύναμε, τοῦ σώζειν πάντας ἡμᾶς· ὁ μόνος ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἰατρὸς· ἀγίασον πάντας ἡμᾶς· ὁ πάσαν νόσον ἰώμενος, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε)· ἐξέγειρον αὐτὸν ἀπὸ κλίνης ὀδυνηρᾶς, διὰ ἐλέους τῆς σῆς χρηστότητος· ἐπίσκεψαι αὐτὸν ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς σου· ἀποδίωξον ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ἀρρώστιαν καὶ ἀσθένειαν· ἵνα, ἐξανασταίς τῇ χερί σου τῇ κραταιᾷ, δουλεύῃ σοι μετὰ πάσης εὐχαριστίας ὅπως καὶ νῦν, μετέχοντες τῆς σῆς ἀφάτου φιλοανθρωπίας, ὑμνῶμεν καὶ δοξάζωμεν σέ τὸν ποιῶντα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαισία.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, κτλ.

Ὁ Διάκονος Προκείμενον, Ἦχος πλ. α΄.

Σὺ Κύριε φυλάξαι ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος.

Ὁ Απόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Β΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α΄. 8.

Αδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐβαρῆθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. Ἀλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχίκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς. Ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ ρύεται εἰς ὃν ἠλπίζαμεν, ὅτι καὶ ἔτι ρύσεται συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. α΄.

Τὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Εὐαγγέλιον Ε΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. ΚΕ΄. 1.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα Παρθένοις, αἵ τινες λαβοῦσαι ταῖς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ Νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μωραὶ. Αἵ τινες μωραὶ, λαβοῦσαι ταῖς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν, μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ Νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτός, κραυγὴ γέγονεν· Ἴδου, ὁ Νυμφίος ἔρχεται· ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ Παρθένοι ἐκείναι, καὶ ἐκόσμησαν ταῖς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μή-

ποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ Νυμφίος· καὶ αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λριπαὶ Παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε, Κύριε, ἀνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Ἔττα λέγει ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.
 Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.
 Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος· ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατήρ, καὶ τῶν χειμαζομένων λιμῆν, καὶ τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ ταῖς ἀσθενείας ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων, καὶ ταῖς νόσους ἡμῶν λαμβάνων· ὁ ἐν ἠλαρότητι ἐλεῶν· ὁ ὑπερβαίνων ἀνομίας, καὶ ἐξαίρων ἀδικίας· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν, καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ὁ ἐμφυσήσας εἰς τοὺς σεαυτοῦ Μαθητὰς, καὶ εἰπῶν· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινῶν ἀφῆτε ταῖς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ὁ δεχόμενος τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν μετάνοιαν, καὶ ἐξουσίαν ἔχων συγχωρεῖν ἀμαρτίας πολλὰς καὶ χαλεπὰς, καὶ ἴασιν παρέχων πᾶσι τοῖς ἐν ἀσθενείᾳ καὶ μακρονοσίᾳ διάγουσιν· ὁ καὶ ἐμέ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον δοῦλόν σου, τὸν ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις συμπεπλεγμένον, καὶ πάθειν ἡδονῶν συγκυλινδούμενον, καλέσας εἰς τὸν ἅγιον καὶ ὑπερμέγιστον βαθμὸν τῆς Ἱερωσύνης, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὅπως παρακύψαι οἱ ἅγιοι Ἄγγελοι ἐπιθυμοῦσι, καὶ ἀκοῦσαι τῆς Εὐαγγελικῆς φωνῆς·

νῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ, καὶ θεάσασθαι αὐτοφεί τὸ πρόσωπον τῆς ἁγίας Ἀναφορᾶς, καὶ ἀπολαῦσαι τῆς θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας· ὁ καταξιώσας με ἱερουργῆσαι τὰ ἐπουράνια σου Μυστήρια, καὶ προσφέρειν σοι δῶρά τε καὶ θυσίας, ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ Λαοῦ ἀγνοημάτων, καὶ μεσιτεῦσαι ὑπὲρ τῶν λογικῶν σου προβάτων, ἵνα, διὰ τῆς πολλῆς καὶ ἀφάτου σου φιλανθρωπίας, τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἐξαλείψῃς· αὐτὸς, ὑπεράγαθε Βασιλεῦ, ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τε καὶ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, καὶ πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· καὶ τοῦ θελοῦ σου (τῆ δε), τοῦ ἐν ἀσθενείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος ὄντος, τὴν ἴασιν δώρησαι, παρέχων ἄφεσιν ἀμαρτιῶν αὐτῷ, καὶ συγχώρησιν πλημμελημάτων, ἐκουσίων τε καὶ ἀκουσίων· θεραπεύων αὐτοῦ πληγὰς ἀνιάτους, πᾶσάν τε νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Δώρησαι αὐτῷ ψυχικὴν ἴασιν, ὁ ἀψάμενος τῆς πενθερᾶς τῆ Πέτρου, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, καὶ ἠγέρθη, καὶ δικιόνη σοι. Αὐτὸς Δέσποτα, καὶ τῷ δούλῳ σου (τῷ δε) παράσχου ἰατρείαν, καὶ ἀπαλλαγὴν πάσης φθοροποιοῦ ἀλγηδόνος· καὶ μνήσθητι τῶν πλουσίων σου οἰκτιρμῶν καὶ τοῦ ἐλέους σου. Μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἐγκείται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ ἕδεις εὐρίσκειται ἀναμάρτητος ἐπὶ τῆς γῆς· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἀμαρτίας ὑπάρχεις, ὁ ἐλθὼν, καὶ σώσας τὸ ἀνθρώπινον γένος, καὶ ἐλευθερώσας ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· εἰν γὰρ εἰς κρίσιν ἔλθῃς μετὰ τῶν δούλων σου, οὐδεὶς εὐρεθήσεται καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου· ἀλλὰ πᾶν στόμα φραγήσεται, μὴ ἔχον τί ἀπολογίσασθαι, ὅτι, ὡς ῥάϊκος ἀποκαθημένης, πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν ἐνώπιόν σου· διὰ τοῦτο ἀμαρτίας νεότητος ἡμῶν μὴ μνησθῆς Κύριε. Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καὶ ἀνάπαυσις τῶν κοπιώντων καὶ πεφορτισμένων ἐν ἀνομίαις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, κτλ.

Ἦχος δ'. Ὁ Διάκονος Προκείμενος. Ἦχος δ'.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.
Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός.
Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλαίτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 25.

Αδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχοῦμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐάν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ Πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· σιοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον ε'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. ΙΕ'. 21.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδὼς, γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθῶσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα· Ἐλέησόν με Κύριε, υἱὲ Δαυὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Οἱ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην, εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα, προσεκύνει αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ

τῶν ψυχῶν τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὡ γύναι, μεγάλη σοὶ ἡ πίστις! γενηθήτω σοὶ ὡς θέλεις. Καὶ ἴαθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Ὁ Διάκονος

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἰατρός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν· ὁ τὰς νόσους ἡμῶν ἀπόνως βαστάζων· οὐ τῷ μῶλωπι πάντες ἴαθημεν· ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ εἰς ἀναζήτησιν ἐλθὼν τοῦ πλανηθέντος προβάτου· ὁ τοῖς ὀλιγοψύχοις διδὼς παραμυθίαν, καὶ ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις· ὁ τὴν πηγὴν τῆς Αἱμορροούσης, δωδεκαετῆ ἔσαν, ἰασάμενος· ὁ τὴν θυγατέρα τῆς Χαναanaίας τοῦ χαλεποῦ δαιμονίου ἐλευθερώσας· ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεωφειλέταις, καὶ τῇ ἀμαρτωλῷ τὴν ἀφεσιν δούς· ὁ τὴν ἴασιν τῷ Παραλυτικῷ δωρησάμενος σὺν τῇ ἀφέσει τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ· ὁ τὸν Τελώνην τῷ λόγῳ δικαιοῦσας, καὶ τὸν Λησὴν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἑαυτοῦ ὁμολογίᾳ προσδεξάμενος· ὁ τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου ἀράμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλώσας· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ ἱκετεύομεν· Ἐν τῇ ἀγαθότητί σου, αὐτὸς, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰς ἀνομίας καὶ τὰς ἀμαρτίας τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), τὰ πλημμέληματα αὐτοῦ, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνῶσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ ἐν παρακοῇ, τὰ ἐν νυκτί καὶ ἐν ἡμέρᾳ· ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως, ἢ πατρός, ἢ μητρός ἐγένετο· ἢ ὀφθαλμὸν εἰστίασεν, ἢ ὄσφρησιν ἐξεθήλυνεν, ἢ ἀφῆ κατεμαλακίσθη, ἢ γεύσει κατεπόρνευσεν, ἢ ἐν οἰαδῆποτε κινήσει σαρκὸς καὶ πνεύματος, τοῦ σοῦ ἀπηλλοτριώθη θελήματος, καὶ τῆς σῆς ἁγιότητος·

εἴτι ἡμαρτεν αὐτός τε καὶ ἡμεῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησί-
 κακος Θεὸς καὶ φιλόθρωπος, συγχώρησον· μὴ ἔων αὐ-
 τὸν καὶ ἡμᾶς εἰς τὸν ρερυπωμένον βίον καταπεσεῖν, μηδὲ
 εἰς τὰς ὀλεθρίους ὁδοὺς ἀποτρέχειν. Ναὶ, Δέσποτα Κύριε,
 ἐπάκουσόν μου τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ὑπὲρ τῆ
 δούλου σου (τοῦ δε), πάριδε, ὡς ἀμνησίκακος Θεός, τὰ
 παραπτώματα αὐτῆ ἀπαντα· ἀπαίλαξον αὐτὸν τῆς αἰῶ-
 νίου κολάσεως· τὸ στόμα αὐτῆ τῆς σῆς αἰνέσεως πλήρω-
 σον· τὰ χεῖλη αὐτοῦ ἀνοιξον πρὸς δοξολογίαν τοῦ ὀνόμα-
 τός σου· τὰς χεῖρας αὐτῆ ἔκτεινον πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐν-
 τολῶν σου· τοὺς πόδας αὐτοῦ πρὸς τὸν δρόμον τοῦ Εὐαγ-
 γελίου σου κατευθύνον· πάντα αὐτῆ τὰ μέλη καὶ τὴν διάνο-
 νισαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ὁ δια τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων ἐντειλάμενος ἡμῖν,
 λέγων· "Ὅσα ἂν δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι δεδεμένα ἐν τοῖς
 οὐρανοῖς· καὶ ὅσα ἂν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι λελυμένα
 ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ πάλιν· "Ἄν τινων ἀφήτε τὰς ἀμαρ-
 τίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται· καὶ
 ὡς ἐπήκουσας Ἐζεκίου ἐν τῇ θλίψει τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἐν
 τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, καὶ οὐ παρεῖδες τὴν δέησιν
 αὐτῆ, οὕτω καί μοι τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀνα-
 ξίου δούλου σου, ἐπάκουσον ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ δεομένης σε.
 Σὺ γὰρ εἶ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ἑβδομηκοντάκισ ἐπτα ἀ-
 φιέναι τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἀμαρτίαις κελεύσας, τῇ σῇ
 ἀγαθότητι καὶ φιλοφροσύνῃ, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κα-
 κίαις ἡμῶν, καὶ χαίρων ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν πεπλανημέ-
 νων· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σε, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σε· καὶ
 σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ
 τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν,
 καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Στιχ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Ε'. 14.

Αδελφοί, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, νουθετεῖτε τῆς ἀτακτίας, παραμυθεῖτε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντί κακοῦ τινὶ ἀποδῶ· ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε, καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας. Πάντοτε χαίρετε. Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε. Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γοῖρ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε. Προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε. Πάντα δοκιμάζετε· τὸ καλὸν κατέχετε. Ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε. Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγιασάτω ὑμᾶς ὁλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα, ἀμέμπτως ἐν τῇ παρυσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθεῖη.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Εὐαγγέλιον Ζ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. Θ'. 9.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τῷ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς, ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοῦ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον ταῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει, ὁ Διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Πορευθέντες δέ, μάθετε τί ἐστίν· Ἐλεον θελω, καὶ ἔθυσίαν· οὐ γὰρ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόνητος Θεός.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ἰατρὲ ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὁ τὰ χρόνια πάθη θεραπεύων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ· ὁ θείων πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· σὺ γὰρ Κύριε, ἐν τῇ παλαιᾷ Διαθήκῃ ἔθου μετάνοιαν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, Δαυὶδ, καὶ Νινευίταις, καὶ τοῖς πρὶν, καὶ τοῖς μετὰ τούτους· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας, οὐκ ἐκάλεσας δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, ὡς τὸν Τελώνην, τὴν Πόρνην, τὸν Ληστὴν καὶ βλάσφημον, καὶ διώκτην τὸν μέγαν Παῦλον, διὰ μετανοίας προσδεξάμενος· Πέτρον τὸν κορυφαῖον, καὶ Ἀπόστολόν σου, ἀρνησάμενόν σε τρίτον, διὰ μετανοίας προσεδέξω καὶ προσελάθου, καὶ ἐπηγγείλω αὐτῷ, λέγων· Σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Διόπερ καὶ ἡμεῖς, ἀγαθὲ καὶ φιλόνητε, κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας θαρρόυντες, δεόμεθά σου, καὶ ἱκετεύομεν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ· Ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν ὡς θυμίαμα προσφερόμενόν σοι, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε)· καὶ εἴτι ἐπλημμέλησεν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἢ ἐν νυκτὶ, ἢ ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ὑπὸ κατάραν Ἱερέως ἐγένετο, ἢ τῷ ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσεν, ἢ ὄρκῳ παρεπίκρανε καὶ ὄρκομότησε, παρακαλοῦμέν σε, καὶ δεόμεθά σου· Ἄνεσ, ἄφεσ, συγχώρησον αὐτῷ, ὁ Θεός, παραβλέπων τὰς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ τὰς ἁμαρτίας, καὶ

τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ γεγόμενα παρ' αὐτοῦ· καὶ εἴ τι τῶν ἐντολῶν σου παρέβη ἢ ἐπλημμέλησεν, ὡς σάρκα φορῶν, καὶ τὸν κόσμον οἰκῶν, ἢ ἐξ ἐνεργείας τοῦ Διαβόλου, αὐτὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς, συγχώρησον· ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐχ ἁμαρτήσεται· σὺ γὰρ μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος· ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· οὐ γὰρ ἔπλασας τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ζωῆς ἀφθάρτου κληρονομίαν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κίττα εἰσέρχεται μέσον τῶν Ἱερέων ὁ ποιῶν τὸ Εὐχέλαιον· καὶ λαβὼν ὁ προϊστάμενος τῶν Ἱερέων τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, τίθησιν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ τίθεισιν ἐπ' αὐτὸ τὰς χεῖρας αἱ Ἱερεῖς. Ὁ δὲ προϊστάμενος λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην μεγαλοφωνῶς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Βασιλεῦ ἅγιε, εὐσπλαγγνε, καὶ πολυέλεε Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ τίθημι ἐμὴν χεῖρα ἁμαρτωλὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ προσελθόντος σοι ἐν ἁμαρτίαις, καὶ αἰτουμένου παρα σοῦ δι' ἡμῶν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ἀλλὰ σὴν χεῖρα κραταιὰν, καὶ δυνατὴν, τὴν ἐν τῷ ἀγίῳ Εὐαγγελίῳ τούτῳ, ὃ οἱ Συλλειτουργοί μου κατέχουσιν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), ἔκτεινον· καὶ δέομαι σὺν αὐτοῖς, καὶ ἱκετεύω τὴν συμπαθεστάτην καὶ ἀμνησίκακόν σου φιλονητορίαν· ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ προφήτου σου Νάθαν, μετανοήσαντι τῷ Δαυὶδ ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἁμαρτήμασιν, ἄφεσιν δωρησάμενος, καὶ τοῦ Μανασσῆ τὴν ἐπὶ μετανοίᾳ, προσευχὴν δεξάμενος· αὐτὸς καὶ τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε) μετανοοῦντα ἐπὶ τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ πλημμελήμασι, πρόσδεξαι τῇ συνήθει σου φιλο-

θρωπία, παρορών αὐτοῦ πάντα τὰ παραπτώματα. Σὺ γάρ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ ἀφιέναι κελεύσας τοῖς περιπίπτουσιν ἐν ἀμαρτίαις· ὅτι ὡς ἡ μεγαλωσύνη σου, οὕτω καὶ τὸ ἔλεός σου· καὶ σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

καὶ ἀσπάζεται το ἀγιον Εὐαγγέλιον ὁ ποιήσας τὸ Εὐαγγέλιον· ὁ δὲ Ἱερεὺς μνημονεὺει αὐτὸν. Εἶτα ψάλλεται τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Δόξα. Ἦχος δ'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Φησὶ γάρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· Ἰδὲ δέδωκα ἡμῖν τὴν ἐξουσίαν, καὶ πνευμάτων ἀναθημάτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προσάγμασιν αὐτοῦ, καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν.

καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κεῦσον παρακλήσεσι, σὼν ἱκετῶν Πανάμωμε, παύσασα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γάρ μόνην ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν ἄγνωραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προσασίαν κεντήμεθα· μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι. Σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ, καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

καὶ γίνεται Ἀπολυσις.

Ὁ δὲ ποιήσας τὸ Εὐαγγέλιον, βαλλὼν μετάνοιαν, λέγει·
Εὐλογεῖτε Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.

Ἐκ γ'.

Εἶτα λαβὼν παρ' αὐτῶν εὐλογίαν καὶ συγχώρησιν,
ἀπέρχεται εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΝΑΟΥ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν κτίσιν μόνῳ τῷ λόγῳ δημιου-
 γήσας, καὶ εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, ἀρρήτοις δὲ λό-
 γοῖς ποικίλως ταύτην διαμορφώσας· ὁ τὸ ἐπιφερόμενον
 ἐπ' αὐτῇ σὸν Πνεῦμα συστειλάς, καὶ τὸ ἡλιακὸν τοῦτο
 φῶς ἐπ' αὐτὴν ἐκχέας εἰς ταύτης τὸν ἐγκαινισμόν· ὁ τῷ
 θεράποντί σου Μωσεῖ ἐμπνεύσας ἔπαινόνατινα ἐξαιρετον
 προσθεῖναι τῇ ἀρίστη σου δημιουργίᾳ, καὶ εἰπεῖν· ἰδεῖν
 σε τὸ φῶς ὅτι καλόν, καὶ ἡμέραν τοῦτο καλέσαι· ὅπερ
 δὴ καὶ ἡμεῖς ὀρώντες, καὶ τὸν φαινότατον τοῦτον ἥλιον,
 ἐγκαινίζοντα καθ' ἐκάστην τὴν κτίσιν, σὲ τὸν τῆς ὄντως
 ἡμέρας δοξάζομεν Ἥλιον, καὶ τὸ φῶς σου τὸ ἀνέσπερον·
 ὁ διὰ τοῦ Υἱοῦ σου ἡμῖν ἐντειλάμενος, ἐγκαινισθῆναι τὴν
 ἡμετέραν φύσιν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, ὥστε καὶ, διὰ τῆς
 δωρεᾶς ταύτης, τοὺς δικαίους ἐκλάμψειν κατὰ τὸν ἥλιον·
 σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν Πατέρα τοῦ Λό-
 γου, τὸν Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν· Ἐπειδὴ τῇ ἀφάτῳ σε φι-
 λανθρωπία, καὶ τῷ ἀμετρήτῳ σου ἐλέει, ἡ κτίσις τὸν ἐγ-
 καινισμόν ἐδέξατο, καὶ ὁ παλαιὸς Νόμος, εἰς τύπον τῆς
 νέας Διαθήκης, ἐν τῇ παρά τῷ Σινᾷ ὄρει σὴ θεοπτεία,
 καὶ ἐν τῇ Βάτῳ ἐκείνῃ τῇ θαυμαστῇ, καὶ ἐν τῇ τοῦ μαρ-
 τυρίου Σικνηῆ, καὶ ἐν τῷ τῷ Σολομῶντος ἐκείνου περικαλ-
 λεστάτῳ Ναῷ· ἰλέῳ ὀμματι ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀ-
 μαρτωλοὺς, καὶ ἀναξίους δούλους σου, τοὺς κατοικοῦντας
 τοῦτον τὸν Οἶκον τὸν οὐρανομήκη, τὸ τῆς οἰκουμένης καύ-
 χημα, τὸ θαυμαστόν, τὸ ἀληθινὸν τῆς σῆς ἀρρήτου δό-
 ξης· καὶ κατάπεψον τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐφ' ἡμᾶς,
 καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σβ· καὶ κατὰ τὸν θεῖον Δαυῖδ,
 ἐγκαινισον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πνεῦμα εὐθές, καὶ πνεύ-
 ματι ἡγεμονικῶ στήριξον ἡμᾶς· καὶ τοῖς μὲν Βασιλεῦσιν

ἡμῶν τρόπαια καὶ νίκας κατὰ τῶν ὄρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν δώρησαι, ἡμῖν δὲ ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην· τοῖς δὲ τὴν οἰκοδομὴν ταύτην, καὶ τὸν τοῦ Ναῶ ἐγκαινισμὸν ἔρωτι θείῳ ποιησαμένοις διὰ σπουδῆς, ἄφεισιν τῶν πλημμελημάτων παράσχου· δώρησαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα· ἔγειρον αὐτοὺς εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· χάρισαι αὐτοῖς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς δωρεᾶς τῆ Ἁγίας Πνεύματος· ἵνα ἀκατακρίτως προσκυνῶσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ.

Προκίωνιε Λόγε, καὶ Υἱὲ μονογενὲς τοῦ Θεοῦ, Θεὲ ἀληθινῆ, Δημιουργέ πάσης κτίσεως αἰσθητῆς τε καὶ νοητῆς· ὁ ταύτην τὴν κτίσιν πανσόφως καθωραΐσας· ὁ τὴν ἐπάνω τῆς γῆς ὑγρὴν καὶ διαλελυμένην τῶν ὑδάτων φύσιν, εἰς μίαν συναγωγὴν καὶ συναθροισιν ἀγαγὼν, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, τῷ ἐπάνω τῆ ὕδατος ἐπιφερομένῳ, τὴν γῆν πᾶσαν κατακοσμήσας, καὶ τὸν κόσμον ἅπαντα ἐγκαινίσας· τὴν σκηνὴν τῆ μαρτυρίας ἐκείνην τεχνικῶς κατασκευάσας διὰ Μωσέως, καὶ τῷ Πνεύματι σου τῷ Ἁγίῳ ἐγκαινίσας αὐτήν· ὁ τῷ σοφῷ Σολομῶντι προστάξας οἰκοδομῆσαι Οἶκον ἅγιον καὶ περιφανῆ τῆς σῆς ἀφράστου καὶ ἀνεκδιηγήτου δόξης, καὶ τοῦτον ἐγκαινίσας τῷ Πνεύματι σου τῷ Ἁγίῳ, καὶ τῆς ἐπικαλυψάσης αὐτὸν τότε δόξης καὶ χάριτος τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, πάντας τῆς τῆς Γερουσίας ἐκείνης τῶν Ἰουδαίων θρατὰς γενέσθαι παρασκευάσας· Σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ἀναρχε Λόγε, καὶ Υἱὲ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς, ἵνα καὶ ἡμῖν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ καταπέμψῃς τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, καὶ τὸν νῦν ἐγερθέντα Ναὸν, εἰς σὴν δοξολογίαν καὶ ἔπαινον, στηρίξῃς καὶ ἐνδυναμώσῃς, φυλάττων αὐτὸν ἕως τῆς τῶν αἰῶνων συντελείας, καὶ τῷ Πνεύματι σου τῷ Ἁγίῳ τοῦτον ἐγκαινίσῃς· ὡς ἂν, ἐν αὐτῷ τὰς ἀναιμάκτους θυσίας προσφέροντές σοι, μέτοχοι γενώμεθα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐγκαινισθέντος ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν, καὶ τὸ τῆς

διανοίας ἡμῶν ἡγεμονικὸν στηρίζοντος, καὶ παρέχοντος
 μυστικῶς ταῖς νοεραῖς Δυσίας, διὰ τῆς καθάρσεως τῆ νοεῖς,
 προσφέρειν σοὶ τῷ Δεσπότη Θεῷ, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ
 ἀνάρχου καὶ ἀθανάτου Πατρὸς σου, καὶ τοῦ σοῦ μονογε-
 νοῦς Υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ τῆ παναγίου καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ζωο-
 ποιοῦ σου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΤΑΞΙΣ

ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΑΟΥ

Κατὰ τὴν ἔκδοσιν τὴν ἐν Βουκορεστίῳ τῆς Οὐγγροβλαχίας,
 τὴν κατὰ τὸ αψψ. ἔτος.

Ἐρμηνεία πάντων τῶν Εἰδῶν τοῦ Ἐγκαινιασμοῦ.

Ὅφειλε τοιγαροῦν ὁ ταχθεὶς Ἀρχιερεὺς ἐπὶ τῷ Ἐγκαινιασμῷ νὰ
 προστάξῃ νὰ προετοιμασθοῦν τὰ διάφορα εἶδη, ὅπου εἶναι διατεταγμέ-
 να εἰς ἀπαρτισμὸν, καὶ συμπλήρωσιν τῆς καθιερώσεως, καὶ τοῦ Ἐγ-
 καινιασμοῦ, τὰ ὅποια εἰσὶ ταῦτα.

Κηρίον καθαρὸν, δράμια τετρακόσια.

Μαστίχη

Σμύρνα

Ἄλση

Θυμιάμα

Ῥετζίνη, καὶ

Λάδανος.

ἀνά δράμια εἴκοσι τὸ καθὲν.

Χύτραι καιναὶ, ἤγουν τζουκάλια καινούρια δύο.

Χαρτία ἱκανά.

Σχοινίον λεπτὸν ἱκανόν.

Μάρμαρον τετριμμένον πολλὰ ψιλόν, λίτρα μία.

Λεῖψανα αἰγίων Μαρτύρων, καὶ Θήκη μικρὰ ἀργυρᾶ.

Ἄγιον μύρον.

Σάβανον λινόν πήχ. δέκα.

Μαυδήλια καινὰ δύο.

Νίτρα λευκά, ἤγουν μαρμαροσάπουνα τέσσαρα.

Σπίγγος καινός, ἤγουν σφογγάρι καινούριον ἓνα.

Ἐφάσματα λινὰ τετράκοχα τέσσαρα.

Τὰ ὅποια τίθενται εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς ἁγίας Τραπέζης, κατὰ τὸν τύπον τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελιστῶν, τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστάς τετυπωμένους ἔχοντα, ἢ μόνα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· ἢ ἀντὶ τούτων, χαρτῖα τέσσαρα, ἔχοντα γεγραμμένα τὰ τῶν Εὐαγγελιστῶν ὀνόματα.

Βυκίον οἰάνθης, ἢ Ῥοδοστάμου, ἢ οἶνου πλήρες.

Κατασάρκιον τῆς ἁγίας Τραπέζης κατὰ τὸ μῆκος αὐτῆς, ἐκ λινοῦ ὑφάσματος, παρηρτημένους ἔχον εἰς τέσσαρας ἄκρας σχοίνους λεπτοὺς.

Ἀντιμίσηια, ὅσα τῷ Ἀρχιερεῖ δόξει· καὶ Κανδήλα καινὴ.

Πρὸ τοῦ παραγενέσθαι τὸν Ἀρχιερέα ἐν τῷ μέλλοντι ἐγκαινιζέσθαι Ναῶ, προπέμπεται ὁ ἐπὶ τῶν χειροτονιῶν, καὶ θεωρεῖ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ ὅλα τὰ ἔνδον τοῦ Ναοῦ, εἰ καλῶς ἠτοιμάσται.

Τῇ δὲ ἐρχομένῃ ἑσπέρα ἀπέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τῆ Κλήρου εἰς τὸν νέον Ναόν, καὶ καταρτίζει ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ ἅγια Λείψανα εἰς μερίδας τρεῖς· καὶ τεθέντων τούτων ἔνδον τοῦ Δισκαρίου, καὶ ἄνωθεν τοῦ Ἀσερίσκου τεθέντος, καὶ καλυφθέντων μετὰ τοῦ Ἀέρος ἢ βλατίθ Καλύμματος, ποιεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητόν· Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία·

Ἔϊτα τὰ παρόντα Τροπάρια, Ἰίχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σε, τῆς τυράννου καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Α'θλοφόροι Κυρίε, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πικανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ σκηναὶ αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τ'ῆς Μάρτυρας Χριστῆ, ἱκετεύσωμεν πάντες· αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτῶνται· καὶ πάντες προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως· οὗτοι βρύουσι, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν· οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι Δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

Καὶ τὸ Τροπάριον τῆς ἡμέρας.

Εἶτα Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ω'ς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς Θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱεσῖαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυελεε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Μαρτύρων Θεῖος χορὸς, τῆς Ἐκκλησίας ἡ βᾶσις, τοῦ Εὐαγγελίου ἡ τελείωσις, ὑμεῖς ἔργῳ τοῦ Σωτῆρος τὰ ῥητὰ ἐπληρώσατε· ἐν ὑμῖν γὰρ αἱ πύλαι τοῦ ἁδου κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνεωχθεῖσαι, ἐκλείσθησαν· ἡ τοῦ αἵματος ὑμῶν χύσις, ταῖς εἰδωλικάς σπονδαῖς ἐξήρανε· ἡ σφαγὴ ὑμῶν ἀπέτεκε τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα· τῆς Ἀσωμάτους ἐξεπλήξατε· τῷ Θεῷ στεφανηφόροι παρίστασθε· πρὸς ὃν ἀπαύστως πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Καταρτίσας δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰ ἅγια Λείψανα, ὡς προείπαμεν, αἰσφέρει ταῦτα μετὰ τοῦ Κλήρου ἐν ἑτέρῳ ἐντεθρονωμένῳ Ναῷ, πρὸ τοῦ Ἐσπερινῆ, καὶ τίθησιν αὐτοὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπεζῇ· καὶ ἀπτεται Κηρὸς δι' ὅλης τῆς νυκτός· ψάλλεται δὲ Λυχνικὸν καὶ Παννυχὶς εἰς τὸν ναόν, τὸν ἀποδεξάμενον τὰ Λείψανα τῶν Ἁγίων, ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε δια-

τελούντων· μετὰ δὲ ταῦτα εἰσέρχονται ἐν τῷ μέλλοντι ἐν-
θρονισθῆναι Ναῶ, καὶ τελεῖται Ἑσπερινὸς καὶ Ἀγρυπνία.

Χρὴ εἶδῆναι ὅτι ταῦτα τελεῖται, εἰ μὲν ἐστὶν ἐνθρονισμένος Ναός·
εἰ δ' οὐχ ἔστι, τνηκαῦτα ἢ ἅπασα Ἀκολουθία γίνεται ἐν τῷ νέῳ Ναῶ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὸ α'. Κάθισμα, τοῦ, Μα-
κάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ἰσῶμεν Στίχ. η'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, τῶν Ἑγκαινίων δ'. καὶ τοῦ
ἐπονομαζομένου Ἀγίου δ'.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἑγκαινίων, Ἦχος πλ. β'.

Εγκαινία τιμᾶσθαι, παλαιὸς νόμος, καὶ καλῶς ἔχων·
μᾶλλον δὲ τὰ νέα τιμᾶσθαι δι' Ἑγκαινίων· ἐγκαινι-
ζονται γὰρ νῆσοι πρὸς Θεόν, ὡς φησὶν Ἡσαΐας· ἄς τινὰς
ὑποληπτέον τὰς ἐξ ἔθνῶν Ἐκκλησίας, ἄρτι καθισταμένας,
καὶ πῆξιν λαμβανούσας βάσιμον τῷ Θεῷ. Διὸ καὶ ἡμεῖς,
τὰ παρόντα Ἑγκαινία, πνευματικῶς πανηγυρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Εγκαινίζεσθε ἀδελφοί· καὶ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀπο-
θέμενοι, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε, πᾶσι χαλι-
νὸν ἐπιθέντες, ἐξ ὧν ὁ θάνατος· πάντα τὰ μέλη παιδα-
γωγήσωμεν, πᾶσαν πονηρὰν τῆ ξύλης βρωσὶν μισήσαντες·
καὶ διὰ τοῦτο μόνον μεμνημένοι τῶν παλαιῶν, ἵνα φύγω-
μεν. Οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος· οὕτω τιμᾶται ἢ τῶν
Ἑγκαινίων ἡμέρα.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Εθε πύργον ἰσχύος, τὴν Ἐκκλησίαν σε Χριστέ, προαιώνιε
Λόγε· ἐθεμελίωσας γὰρ αὐτήν, ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως·
διὸ ἀσάλευτος διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχουσα σέ τὸν δι'
αὐτήν ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως γινόμενον ἄνθρωπον. Εὐχα-
ριστοῦντες οὖν, ἀνυμνοῦμέν σε λέγοντες· Σὺ εἶ ὁ πρὸ τῶν
αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι Βασιλεὺς ἡμῶν· δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαίνιων ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτῆρα δοξάζομεν· δεόμενοι ἁγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων, ἀγαθὲ παντοδύναμε.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς.

Καὶ νῦν. Τῶν Ἐγκαίνιων, Ἦχος β'.

Τὸν Ἐγκαινισμόν τελῆντες, τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἁγιάσαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σου χάριτι, καὶ τερπόμενον ταῖς ἐν αὐτῷ ἱερουργουμέναις ὑπὸ Πιστῶν μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς, καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου, τὰς ἀναιμιάκτους καὶ ἀχράντους θυσίας· ἀντιδιδόντα δὲ τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἀμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰσοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. η. 22.

Εστη Σολομῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης Ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε ταῖς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ εἶπε· Κύριε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὡς σὺ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καίτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ ἕκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ Οἶκος οὗτος, ὃν ᾠκοδόμησα ἐν τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δούλος σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ σήμερον, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἀνεωγμένους εἰς τὸν Οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός· εἰς τὸν τόπον τοῦτον, ὃν εἶπας· ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δούλος σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ εἰσακήσθη τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τῆ λαῶ σου Ἰσραὴλ, ἃ ἂν προσεύχωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔσῃ αὐτοῖς.

Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα . Κεφ. μγ'. 27.

Εἵσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεφέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσαι, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς. Καὶ ἔσται κεκλεισμένη· διότι ὁ Ἠγούμενος οὗτος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ Οἶκος Κυρίου.

Παραμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα . Κεφ. γ'. 10.

Ο Θεὸς τῆ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἠτοιμάσε δὲ οὐρανούς ἐν φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ ἄβυσσοι ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρύη δρόσον. Υἱέ, μὴ παραρρύης· τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἔννοιαν, ἵνα ζῆ σὴ ψυχὴ, καὶ χάρις ἧ περὶ σῶ τραχήλω. Ἔσται δὲ ἴσασις ταῖς σαρκί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου· ἵνα πορεύῃ πεποισθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδοὺς σου· ὁ δὲ πῆξ σου οὐ μὴ προσκόψῃ· εἰάν γὰρ κάθη, ἀφοβος ἔσῃ· εἰάν δὲ καθευδῆς, ἠδέως ὑπνώσεις· καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὄρμας ἀσεβῶν ἐπερχομένης· ὁ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρευθῆς. Μὴ ἀπόσχου εὖ ποιεῖν ἐνδεῆ, ἡνίκα ἂν ἔχη ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἶπῃς· Ἐπανελθὼν ἐπ' ἀντικε, καὶ αὐριον δώσω σοι, δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐποιούσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παραικοῦντα καὶ πεποισθότα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μαίτην, ἵνα μὴ τι εἰς σέ ἐργάσῃται κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνειδῆ, μηδὲ ζήλου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· ἀκάθαρ-

τος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος· ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδρεύει. Κατάρρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν· ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Εἶτα ἡ Ἐκτενής, ὡς σύνηθες.

Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Εγκαινίζου, ἐγκαινίζε ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἦκει γὰρ σὺ τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκε. Τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ Πατήρ ᾠκοδόμησε· τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ Υἱὸς ἐστερέωσε· τοῦτον τὸν Οἶκον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀνεκαίνισε, τὸ φωτίζον, καὶ στηρίζον, καὶ ἀγιορίζον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων τὸν ναὸν ὁ Σολομών, ἀλόγων ζώων θυσίας, καὶ ὀλοκαυτώματα προσέφερε Κύριε· ὅτε δὲ ηὐδόκησας Σωτήρ, τοὺς τύπους μὲν ἀργῆσαι, γνωσθῆναι δὲ τὴν ἀλήθειαν, ἀναιμαίτους θυσίας, τὰ πέρατα τοῦ κόσμου προσφέρει τῇ δόξῃ σου· πάντων γὰρ δεσπόζων, τὰ πάντα ἀγιορίζεις τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι.

Στίχ. Ἀγαπᾷ Κύριος ταῖς πύλας Σιών. Ἦχος δ΄.

Εγκαινίζεται σήμερον ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, τῷ τιμίῳ καὶ ζωηρῷ τῷ Αἵματι, τῆς ἀχράντου καὶ ἀκηράτου πλευρᾶς τοῦ σαρκωθέντος ἐκ τῆς ἀγίας Παρθένου. Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὸ ἀθροισθεῖσαι τῶν πιστῶν αἱ χορεῖαι, δοξάσωμεν τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεότητα, τὴν κρατοῦσαν τὰ σύμπαντα.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς.

Καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος γ΄.

Πρὸς ἑαυτὸν ἐπανόηθι ἄνθρωπε, γενοῦ καινὸς ἀντὶ παλαιοῦ, καὶ ψυχῆς ἐόρταζε τὰ Ἐγκαίνια· ἕως καιρὸς, ὁ βίος ἐγκαινιζέσθω σοι, πάσης πολιτείας ὁδός· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά· τοῦτο τῇ Ἐορτῇ καρποφόρησον, τὴν καλὴν ἀλλοίωσιν ἀλλοιούμενος. Οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος· οὕτω τιμᾶται ἡ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ως τῆ ἀνωφερώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συν-
απέδειξας ὠραιότητα, τῆ ἀγίου Σκηνώματος τῆς δόξης
σε Κύριε· κραταίωσον αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσδε-
ξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύτως προσαγομένας σοὶ δεήσεις,
πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, ἢ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις·
Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ ἀνωτέρω πάλιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῶν Ἐγκαινίων, καὶ
τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ πάλιν τῶν Ἐγκαινίων.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τοῦ μαρτυρίου τὴν Σκηνὴν Χριστὸς παρέδειξε, καὶ ὁ Θε-
σπέσιος Μωσῆς ἐν γῆ ἐπήξατο, καὶ ναὸν ἐγκαινίζει
Σολομῶν ἐν θυσίαις· ἡμεῖς δέ, πρὸς τὴν νεάν Ἱερουσαλήμ,
τῇ πίστει καταφυγόντες Δαυϊτικῶς, δῶμεν Θεῖαν ἀνύμνη-
σιν, τῷ Σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, αἰτούμενοι συγχώρησιν, πάν-
των ὧν περ ἡμάρτομεν.

Δίς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Θ σοφίας ἀρρήτου Δημιουργός, κατεσκευάσας θρόνον
τοὺς οὐρανοὺς· τὴν γῆν δ' ὑποπόδιον, τῶν ποδῶν σε
ἐκάλεσας· καὶ τὸν Ναόν σου τοῦτον, ὃν εὐδόκησας Κύριε,
ἐν τῷ ὀνόματί σου, κτισθῆναι εἰς δόξαν σου, τοῦτον ἡρε-
τίσω, εἰς τὴν σὴν κατοικίαν, ἀκούειν τὰς δεήσεις, τῶν ἐν
αὐτῷ εἰσιόντων· ἐν ᾧ πίστει βοῶμέν σοι· Δέσποτα Χρι-
στὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν κατάπεμψον, τὰς
προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὴν δόξαν σου.

Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῷ οἴκῳ σου Κύριε, πρέπει ἀγίασμα· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ
ὄνομα, τὸ σὸν φιλόνηρωπε, ἐνθέως δοξάζεται· ὅθεν

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σὺν τῷ Προφῆτῃ ἐκβοῶμέν σοι πίστει· Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, νῦν ἐγκαίνισον πάντας, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλοάνθρωπε.

Δίς.

Τὸ α. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'."Ψχου.

Εὐαγγέλιον τοῦ ἐπονομαζομένου Ἁγίου. Ὁ Πεντηκοστός Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐἶτα τὸ Ἰδιομελον τοῦ Ἁγίου. Οἱ Κανόνες, τῶν Ἐγκαίνιων μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς 5. καὶ τοῦ ἐπονομαζομένου Ἁγίου, εἰς 4. Εἰ δέ ἐστι Κυριακή, λέγονται οἱ Ἀναβαθμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῆς Θεοτόκου εἰς 5. τῶν Ἐγκαίνιων εἰς 4. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς 4. Καταβασίαι δὲ τῆς ἡμέρας.

Κανὼν τῶν Ἐγκαίνιων. Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α. Ψχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ο στύλω καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν ἐκλεκτὸν Ἰσραηλ, διὰ λουτροῦ Βαπτίσματος Χριστέ, ἐν Σιών κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κρᾶζουσαν· Ἄσωμεν ᾄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Σ ἡμερον τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι Ναόν, οὐρανὸν κατεσκεύασεν· ἐν ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· Ἄσωμεν ᾄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Οὐ νόμῳ ἢ Ἐκκλησία Κύριε ἐγκαλλωπίζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσσει χειρῶν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τῆ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι· Ἄσωμεν ᾄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Α σπόρως, τῷ τῷ Πατρὸς βεβλήματι, ἐκ θεῶν Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεῆ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὡδὴ γ. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Η γίασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ Πνεύματι, χρίσας αὐτὴν σήμερον, σῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Θ εμελίον σε Χριστέ, ἡ Ἐκκλησία ἀρρᾶγῆς ἔχουσα, τῷ σῷ Σταυρῷ στέφεται, ὡς βασιλικῷ διαδήματι.

Α νεδειξας Ἀγαθέ, τὴν χειροποίητον σικηνὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς οἰκητήριον.

— Ἄ. ὡς — Π — Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος,
Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Τὰ πάντα ἐφώτισε, τῇ παρουσίᾳ Χριστός· τὸν κόσμον
ἀνεκαίνισε, Πνεύματι θείῳ αὐτῷ· ψυχαὶ ἐγκαινίζον-
ται· Οἶκος γὰρ ἀνετέθη, νῦν εἰς δόξαν Κυρίου· ἔνθα καὶ
ἐγκαινίζει τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν,
εἰς σωτηρίαν βροτῶν.

Δόξα. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Εν πίστει τὰ Ἐγκαινία, ἐπιτελοῦμεν φαιδρῶς, Ναοῦ
τούτου Ἀχραντε, εὐλογημένη ἀγνή, Παρθένε πανύ-
μνητε· χαίροντες τῇ ἐλπίδι, τῇ εἰς σέ Θεοτόκε, αἰτοῦμέν
σε τοῦ πρεσβεύειν, τῷ Σωτῆρι ἀπαύσως, αὐτῷ τῷ σαρ-
κωθέντι ἐκ σοῦ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Οὐκ ἐν θυμάσιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ τῷ σῶ τι-
μίῳ ἐκ πλευρᾶς ζωφόρου, Αἷματι ῥαντίζεται, εἰκό-
τως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἠγαπημένα, τοῖς κατιδεῖν πο-
θοῦσιν ἀνακεκαλυμμένως, τὴν δόξαν τοῦ προσώπου
αὐτοῦ, συμφώνως κραυγάζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Εἰκονίζουσα τὴν χρίσιν ἡ Ἐκκλησία, τῷ ἐκλεκτῷ Λαῷ
σου τὸ πολύτιμον Μύρον, σήμερον ἀλείφεται, τὴν
θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὡ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὡ-
φθης παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ
Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτω κραυγάζομεν.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ πάλαι ἐν Σινᾷ, σινηνὴν ἀχειροποίητον, ὑπέδειξας
τῷ θεόπτη, Μωϋσῆ διαγράφων, Χριστέ τὴν Ἐκκλη-
σίαν σου.

Σὺ Κύριε σκηνὴν, ἐπὶ γῆς κατεσκεύασας· σὺ τάξειςιν οὐρανόαις, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, συνάπτεις τῇ δυνάμει σου.

Σὲ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· σὺ Ἄγιε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χριστέ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγαγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε, κεντήμεθα.

Ὠδὴ 5'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τοῦ καίλλους, ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε, νῦν τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐθνῶν μητέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, υἱοθετουμένων διὰ τοῦ Πνεύματος.

Φρίττουσι, τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φάλαγγες, τὴν τῷ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειουμένην, καὶ σκιάζει, ἀγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Οὐ ψάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα, ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, στεφανοῦται καίλλει τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ διαδήματι, τῆς βασιλείας ἐγκαλλωπίζεται.

Θεοτοκίον.

Οὐ θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος, ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν· Τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε. Ὁ Οἶκος.

Επιδημήσαντος ἡμῖν, τοῦ Λόγου κατὰ σάρκα, ὁ τῆς βροντῆς μὲν Γόνος φησὶ καθυπογράφων· Ἐθεασάμεθα παιδρῶς τὴν δόξαν, ἣν εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ Πατρός ἐν ἀληθείας χάριτι· ὅσοι δὲ πίστει τοῦτον ἐλάβομεν, ἔδωκε τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν, τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ· οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς ἀναγεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐπαυξήθητες, Οἶκον προσευχῆς ἐπήξαμεν, καὶ βοῶμεν· Τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε.

Εἶτα τὸ Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Δροσοβόλος μὲν, ἡ καμινιαία φλόξ ἐδείχθη ποτέ· νῦν δὲ ἐξ ἐλαίης χρίσμα πνευματικόν, ἀγιάζει τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ως ἐν καμίνῳ, τῇ Θεοδόχῳ ταύτῃ νέα σικηνῇ, πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τοῦ πνευματικοῦ, δροσιζόμενοι βοήσωμεν· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οἱ τετρωμένοι, τῷ γλυκυτάτῳ Θεῷ ἔρωτι, δεῦτε ἐν παστάδι ταύτῃ βασιλικῇ, καὶ συναφθῶμεν τῷ Χριστῷ, κρίζοντες· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τῷ Ὑψίστῳ, ἡγιασμένον Θεῖον σκῆνωμα χαῖρε· διὰ σὲ γὰρ δέδοται ἡ χάρις, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναίξιν, πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Σήμερον χιτῶνα νοητὸν, τὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν ἐκ Θείας χάριτος, ἡ Ἐκκλησία σου Κύριε, ὡσπερ νύμφη ἐξολίσσατο, καὶ τοὺς οἰκείους συγκαλεῖ, πρὸς εὐφροσύνην λαβῆς ἐκβοῶντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ δεύτερος Ἀδάμ, Χριστὸς ἀνέδειξε παραδεισον νοητὸν, τὴν νέαν ταύτην σικηνῇ, φέρουσαν, κατὰ ξύλου τοῦ τῆς γνώσεως, τὸ ζωφόρον τοῦ Σταυροῦ, ὄπλον, τοῖς ψάλλουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Πατρὸς ἐξ ἀνάρχου σε Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν Θεότητα, τελείαν, ἀναρχον, ἄτμητον, ὁμοούσιον, ἀσύγχυτον, ἐν ὑποστάσει τρισί, σέβοντες ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένη ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γεγονόςας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

ᾠδὴ δ'. Λίθος ἀχειρόσμητος ὄρους.

Δεῦτε καθαρά τῇ καρδίᾳ, καὶ νηφαλίους ὄμμασι νοῶς, τῆς τοῦ Βασιλέως Θυγατρὸς, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὠραιότητα, ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν, κατανοοῦντες μεγαλύνωμεν.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλαυγῶς, τοῦ σοῦ Νυμφίου τὴν ὠραιότητα, σὺν τῷ λαῷ σου κράζουσα· Σὲ ζωοδότα μεγαλύνωμεν.

Τὴν ἐξ ὕψους ἄμυναν Σῶτερ, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου παράσχου· ἄλλον γὰρ πλὴν σου οὐκ οἶδεν, εἰ μὴ σε τὸν ὑπὲρ ταύτης τὴν σὴν, πάλαι ψυχὴν προθέμενον, ἐν ἐπιγνώσει μεγαλύνουσα.

Θεοδοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου· ὅτι διὰ σοῦ τῆς κατάρτας, τῆς Εὐῆς πάντες Ἄγγη ἐρρύσθημεν, καὶ τὴν ζωὴν εὐράμεθα, ἐν τῇ κυήσει σου ἀνύμφευτε.

Ἑξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῷ παναγίῳ Πνεύματι, ἐγκαίνισον Φιλάνθρωπε, ψυχὰς καρδίας τῶν πίστει, τὰ ἱερά Ἐγκαίνια, τοῦ Οἴκου σου τοῦ πανσέπτου, ἐπιτελούντων Κύριε· ἐν ᾧ ταῖς προσευχαῖς ἡμῶν τῶν προσκυνούντων σε Σῶτερ, ὡσπερ θυσίαν προσδέχου.

Εἰς τοὺς Λίνους, ἰστώμεν Στίγ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σήμερον ὁ ἔνθεος, καὶ ἱερός καὶ σεβάσμιος, τῆς Χριστῆ Ἀναστάσεως, παιδρῶς ἐγκαινίζεται, φωτοφόρος Οἶκος, καὶ νέμει ἐν κόσμῳ, τὰ φος ὁ θεῖος τὴν ζωὴν, καὶ ἐμπαρέχει πηγὴν ἀθάνατον, βλυστάνει ρεῖθρα χάριτος, θαυματῶν βρῦει τὰνάματα, καὶ δωρεῖται ἰάματα, τοῖς αὐτὸν πίστει μέλπουσιν.

Δίς.

Ηστραφεν ἡ ἄνωθεν, φωτοφανὴς αἴγλη λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα φωτίζουσα. Πιστῶς οὖν τιμήσωμεν, τὴν Χριστοῦ τοῦ Κτίστου, Ἀνάστασιν πάντες, καὶ Ἐγκαίνιων ἱερῶν, τὴν ζωηφόρον θεῖαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις ἑορτάσω-

μεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν, ὅπως ἴλεων εὐρώμεν, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Μέσον γῆς ὑψόμενον, προκατιδεῖν ἐφιέμενοι, τοῦ Σταυροῦ σκῆπτρον ἅγιον, ψυχὰς προκαθαίρωμεν, ἀστραφθῶμεν φρένας, φωτὶ λαμπρυνθῶμεν, καὶ ἐν δυνάμει θεϊκῆ, καταυγασθέντες Χριστὸν ὑμνήσωμεν, τῷ ξύλῳ τῷ σελτῷ αὐτοῦ, ἁγιασμὸν παρεχόμενον, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσι, καὶ θερμῶς αὐτὸν μελπουσι.

Δόξα, τοῦ ἐπονομαζομένου Ἁγίου.

Καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος πλ. αΐ.

Ο ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν, ἐπαναπαυόμενος Λόγε, τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον κατάπεμψον ἐν τῷ Ναῶ, τῷ εἰς τὸ ὄνομά σου ἀνεγνηγερμένῳ.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἰστίον, ὅτι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ὁρθρου, μικρὸν ἡσυχάσαντες, συναθροίζονται πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς μετὰ τοῦ Κλήρου, καὶ τοῦ Διακόνου, καὶ εἰσέρχονται ἐν τῷ νέῳ Ναῶ· κακεῖ ἐπιτάττει ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ φέρουσι πάντα τὰ προετοιμασθέντα εἶδη τοῦ Ἐγκαινισμοῦ.

Καὶ τότε δὴ, τό, τε Κηρίον, καὶ τὰ τῆς κηρομαστίχης εἶδη ταῦτα· Μαστίχην, Σμύρναν, Ἀλόην, Θυμίαμα, Ρετζίνην, καὶ Λάδανον, ἀναεῖκοσι δραχμὰς ἕκαστον, τῇ χύτρῃ ἐγγέαντες ἐνδιδοῦσιν αὐτὴν τῷ πυρὶ. Καὶ μετὰ τὸ διαλυθῆναι αὐτὰ, πλησίον αὐθὺς τὴν χύτραν κατέχουσι τοῦ πυρός, τοῦ μὴ ἀποφυγραθῆναι ὅλως τὰ ἐν αὐτῇ, διὰ τὴν ῥηθησομένην χρείαν· ὡσαύτως καὶ τὴν ἑτέραν χύτραν πληρώσαντες ὕδατος, παρατιθεῖσι τῷ πυρὶ, τοῦ γενέσθαι θερμὸν εἰς ἐκπλυσιν τῆς θείας Τραπεζῆς.

Εἶτα δὲ τὴν ἁγίαν καταβιδάσαντες Τράπεζαν, περιδεσμοῦσι τὰ χαρτὰ εἰς τὸ χεῖλος τοῦ Κίονος, ὥστε ἐξέχειν αὐτὰ ἐπάνω τοῦ χεῖλους δάκτυλον ἕνα.

Ἐπειτα εἰσφέροντες τὸ τετριμμένον μάρμαρον, ἀναγεμίζουσι ἔσωθεν τὸν γύρον τῶν χαρτίων, ἵνα μὴ ρεῦσῃ ἡ Κηρομαστίχη.

Τὸ δὲ Σάδανον τοῦ Ἀρχιερέως καὶ τὸ Κατασάρκιον τῆς Τραπεζῆς, καὶ τὰ τέσσαρα Ὑψάσματα, καὶ τὰ Ἀυτιμίσια, τό, τε ἅγιον Μύρον, καὶ ἡ θύκη τῶν ἁγίων Λειψάνων, ἐν τινὶ ταῦτα πάντα τοῦ βήματος ἀποτίθενται τόπῳ· καὶ ἕκαστον, ἐν καιρῷ τῷ ἀνήκουτι λαμβανόμενον, τίθεται ὅπου αὐτῶν ἡ χρεία.

Εἶτα λαμβάνει καιρὸν ὁ Ἱερεὺς, καὶ ποιεῖ Προσκυμίδην.
 Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὸν Ναὸν, ἐν ᾧ τὰ ἅγια
 ἐτέθησαν Δείψανα· καὶ ἐπὶ τὸν τὴν ἅπασαν Ἀρχιερα-
 τικὴν στολὴν περιβαλλόμενος ποιεῖ Εὐλογητὸν. Καὶ εὐθὺς
 ἀρχονται τοῦ Ψαλμοῦ. Κύριε εἰσαύκουσον τῆς προσευχῆς
 μου. Εἶτα γίνεται μικρὰ Συναπτὴ, καὶ λέγει ὁ Διάκονος
 Ἐ'τι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ,
 σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ·

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπο-
 μεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν·

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πιστὸς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
 ἀψευδὴς ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις σε· ὁ χαρισάμενος τοῖς
 ἁγίοις σου Μάρτυσι τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι,
 καὶ τὸν δρόμον τῆς εὐσεβείας τελέσαι, καὶ τὴν πίστιν τῆς
 ἀληθοῦς ὁμολογίας φυλάξαι· αὐτὸς, Δέσποτα πανάγιε,
 ταῖς αὐτῶν ἰουσίαις παρακληθήτη, καὶ χάρισαι ἡμῖν τοῖς
 ἀναξίτοις δούλοις σου, μέρος καὶ κληρὸν ἔχειν μετ' αὐτῶν·
 ἵνα, μιμηταὶ αὐτῶν γενομένοι, καταξιωθῶμεν τῶν ἀποκει-
 μένων αὐτοῖς ἀγαθῶν. Ἐλέει καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονο-
 γενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ,
 καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

Ὁ Ἀρχιερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Δεσποίνης ἡ-
 μῶν Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σε, τὰ ἔργα
 τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου κατεύθυνον, καὶ
 ἐν πᾶσιν εὐαρεστεῖν ἡμᾶς τῇ σῇ ἀγαθότητι καταξίωσον.

Ἐκφωνῶς·

Εἶη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδο-
 ξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τῆς Ἁγίου Πνεύ-
 ματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν ἐπιτάττει ὁ Ἀρχιερεὺς, ἵνα
 δεῖα γένηται Λειτουργία καὶ ἐν τῷ Ναῷ ἐκείνῳ, ἐν ᾧ τὰ
 ἱερά ἐτέθησαν Δείψανα. Εἶτα αἶρει αὐτὰ ἐπὶ τῆς κεφα-
 λῆς αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἁγίου Δίσκου· καὶ προπορευομένων
 τῶν Ἱερέων καὶ Κληρικῶν μετὰ τῶν ἁγίων Εὐαγγελίων
 σὺν τῷ Λαῷ μετὰ λαμπάδων φαεινῶν, παραγίνονται με-
 τὰ λιτῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἐγκαινίζεσθαι Ναῷ, ψάλλοντες τὰ
 παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος βαρὺς.

Αγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ στεφανω-
 θέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον ἐλεηθῆναι τὰς ψυ-
 χὰς ἡμῶν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύ-
 ρων ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριάς ἡ ὁμοούσιος.
 Καὶ φθάσαντες ἔρχονται γύρωθεν τοῦ Ναοῦ, ψάλλοντες
 τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος α΄.

Εγκαινίζου, ἐγκαινίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἠκει γὰρ σὺ
 τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκε. Τῶ-
 τον τὸν Οἶκον ὁ Πατὴρ ὠκοδόμησε· τοῦτον τὸν Οἶκον ὁ
 Υἱὸς ἐστερέωσε· τοῦτον τὸν Οἶκον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον
 ἀνεκαίνισε, τὸ φωτίζον, καὶ στηρίζον, καὶ ἁγιάζον τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πάλαι μὲν ἐγκαινίζον τὸν ναὸν ὁ Σολομὼν, ἀλόγων
 ζώων θυσίας, καὶ ὀλοκαυτώματα προσέφερε Κύριε·
 ὅτε δὲ ηὐδόκησας Σωτὴρ τοὺς τύπους μὲν ἀργῆσαι, γνω-
 σθῆναι δὲ τὴν ἀλήθειαν, ἀναιμάκτους θυσίας, τὰ πέρατα
 τοῦ κόσμου προσφέρει τῇ δόξῃ σου· πάντων γὰρ δεσπό-
 ζων, τὰ πάντα ἁγιάζεις, τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι.

Ἦχος πλ. β΄.

Εγκαίνια τιμᾶσθαι, παλαιὸς νόμος, καὶ καλῶς ἔχων·
 μᾶλλον δὲ τὰ νέα τιμᾶσθαι δι' Ἐγκαινίων· ἐγκαινί-
 ζονται γὰρ νῆσοι πρὸς Θεόν, ὡς φησιν Ἡσαΐας· ἄς τινὰς
 ὑποληπτέον τὰς ἐξ ἔθνων Ἐκκλησίας, ἄρτι καθισταμένας

καὶ πῆξιν λαμβανούσας βάσιμον τῷ Θεῷ· διὸ καὶ ἡμεῖς τὰ παρόντα Ἐγκαίνια πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α΄.

Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν.

Ὅρα ὀπισθεν, σελ. 304.

Ὅταν πάλιν φθάσωσιν ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, τίθενται τὰ ἱερά Λείψανα ἐπὶ τετραπόδου.

Καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β΄. 14.

Αδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινωνήκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους ὅσοι φόβῳ θανάτου διαπαντός τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὠφείλε κατα πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Καὶ ψάλλομεν τὸ Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα.

Ἦχος ὁ Ἀρχιερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. ΙΣ΄. 13.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλιππου, ἠρώτα τοὺς Μαθηταὶς αὐτοῦ, λέ-

γων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν Προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμων βῆθ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα ἐκ ἀπεκαλύψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ γὰρ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ πάλιν ἔρχονται γύρωθεν τοῦ Ναοῦ μετὰ τῶν ἁγίων Λειψάνων, ψάλλοντες τὴν ψ. ᾠδὴν τοῦ Κανόνος· καὶ ὅταν φθάσωσιν ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, λέγουσι τὸ,

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

Στίχ. Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς.

Κεφ. δ'. 1.

Ἄδελφοί, εἶχε μὲν ἡ πρώτη σικνηὴ δικαιώματα λατρείας· τὸ, τε ἅγιον κοσμικόν. Σικνηὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἧ ἦ τε λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἄγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα, σικνηὴ ἡ λεγομένη Ἄγια Ἁγίων· χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ· ἐν ἧ στάμνος χρυσοῦ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς Διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ ἕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σικνηὴν διαπαντὸς εἰσίσαισιν οἱ Ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν, ἀπαξ

τοῦ ἐνικαυτῆ, μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς, ἐ χωρὶς αἵματος, ὁ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἄλληλούϊα, Ἦγος γ'.

Στίχ. Ἄκουσον, Σύγατερ, καὶ ἴδε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ· γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπάτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστάσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνη με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ, εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾶς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνός δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ, τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπαρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Καὶ πόλλιν πορευόμενοι γύρωθεν τοῦ Ναοῦ, ψάλλοντες τὴν εἴ. Ὁδὴν τοῦ Κανόνος. Ἐρχόμενοι δὲ πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, ἐμφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς·
Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλουσι τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦγος γ'.

Ο ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως οἰκοδομήσας τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ ὁ Θεός, ἐν αὐτῇ κατεύθυνον τὰς ἐκείας ἡμῶν, καὶ πρόσδεξαι λαὸν, ἐν πίστει βρωῶντά σοι· Σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἐν δὲ τῷ ψάλλεσθαι τὸ εἰρημένον Τροπάριον, ἀποτίθεται ὁ Ἀρχιερεὺς τὰ ἅγια Λείψανα ἐν τῷ ἐτοιμασθέντι τετραποδίῳ, ἐμπροσθεν τῶν πυλῶν τοῦ Ναοῦ, καὶ οὕτως ἐπεύχεται τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς.

Ο Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃ ὢν εὐλογητὸς εἰς τὴν αἰῶνα· ὃ διὰ τοῦ καταπετάσματος τῆς σαρκὸς αὐτῆ ἐγκαινίσας ἡμῖν τῆς τῶν προπατόρων Ἐκκλησίας, τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, τὴν εἴσοδον, ἐνθα ἦχος ἑορταζόντων, καὶ φωνὴ ἀγαλλιάσεως· αὐτὸς φιλόνηρωπε Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, τοὺς τὸν Ἐγκαινισμόν ἐπιτελοῦντας τοῦ σεβασμίου Ναοῦ (τοῦ δεῖνος), εἰς σύμβολον τῆς ἀγιωτάτης σου Ἐκκλησίας, τουτέστιν, αὐτῆ τοῦ σκήνους ἡμῶν, ὅπερ καὶ Ναόν σου, καὶ μέλη Χριστοῦ σου, διὰ τοῦ πανευφήμου Ἀποστόλου Παύλου, ὀνομάσαι κατηξίωσας· καὶ τοῦτον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τῆ αἰῶνος ἀσάλευτον, καὶ δεδοξασμένον ἐν σοί· καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν αὐτῷ αἰνέσεις καὶ δοξολογίας ἀκαταγνώστους προσάγειν τῇ δόξῃ σου, καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, ἐν ἐπιγνώσει, καὶ πάσῃ αἰσθήσει· καὶ προσκυνοῦντάς σε ἐν φόβῳ σου, τῶν θείων δειχθῆναι ἀξίους οἰκτιρμῶν, εὐπροσδέκτους τε τῇ σῇ ἀγαθότητι γενέσθαι ταῖς δεήσεις ταύτας, ὥς ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου, τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνίᾳ προσάγομεν· πρεσβείαις τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὅτι Ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν τῆς Εἰσόδου.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα, καὶ στρατιάς Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποίησον, σὺν τῇ Εἰσόδῳ ἡμῶν, εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν, καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ὅτι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνῃσι τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν. κτλ.

Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ οἱ Ψάλλται μετὰ τῶν Κληρικῶν, τῶν πυλῶν κεκλεισμένων, ψάλλῃσι τὸ παρὸν, εἰς Ἦχος πλ. β'.

Αῤατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἐτέρων δὲ ἀντιφωνούντων ἔσῳθεν τοῦ Ναοῦ.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης;

Ἡμεῖς πάλιν ἔξῳθεν ἀντιφωνοῦμεν.

Κύριος κραταῖος καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ, Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ταῦτα δὲ ψάλλονται ἐκ γ'. καὶ εὐθὺς ὁ Ἀρχιερεὺς αἶρει τὰ ἅγια Λείψανα μετὰ τοῦ Δίσκου, καὶ τίθησιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ σφραγιζει τρεῖς τὰς πύλας μετ' αὐτῶν τῶν Λειψάνων· καὶ τῶν πυλῶν ἀνοιγομένων, καὶ πάντων εἰσερχομένων, ψάλλεται τὸ παρὸν

Τροπαίριον, Ἦχος δ'.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κἀτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τοῦ ἁγίου Σικηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε· κραταίωσον αὐτὸν εἰς αἶωνα αἰῶνος, καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις.

Καὶ εἰσερχομένων τοῦ τε Ἀρχιερέως, καὶ τῶν Ἱερέων ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι, ἀποτίθενται τὰ ἅγια Λείψανα εἰς τὴν ἡτοιμασμένην αὐτοῖς θήκην· καὶ τούτοις ἐπιτίθεται ἅγιον Μύρον, καὶ ἀσφαλιζοῦσι ταῦτα μετὰ πάσης ἀσφαλείας, καὶ προσοχῆς μεγάλης, καὶ λέγουσιν ἐκ γ'. τὸ.

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν Κτιτόρων τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης (ἢ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου).

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ταύτην τὴν δόξαν τοῖς ὑπὲρ σὲ ἀθλήσασιν ἁγίοις Μάρτυσι δωρησάμενος, τὸ σπεί-

ρεσθαι ἐν πάσῃ τῇ γῆ τὰ Δείφανα αὐτῶν ἐν τοῖς ἁγίοις Οἴκοις σου, καὶ καρποὺς ἰαμάτων βλαστάνειν· αὐτὸς Δέσποτα, ὁ πάντων τῶν ἀγαθῶν χορηγός, ὑπάρχων, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων, ὧν εὐδόκησας τὴν ἀπόθεσιν τῶν Δειψάνων ἐν τῷ σεπτῷ Οἴκῳ σου γενέσθαι, ἀξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως τὴν ἀναίμακτόν σοι προσενεγεῖν ἐν αὐτῷ θυσίαν· καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ἀντάμειψιν παρέχων καὶ ἐν τούτῳ τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου, τὸ θαυματουργεῖν δι' αὐτῶν πρὸς ἡμετέραν σωτηρίαν.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς. κτλ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ πάντα ποιῶν καὶ πραγματοποιούμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, πρόσδεξαι ἡμῶν τῶν ἀναξίων δούλων σου τὰς δεήσεις, καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς ἐπὶ τῆς παρουσίας ὥρας εἰς τὸ ἀκατακρίτως τὸν Ἐγκαινισμόν ἐπιτελέσαι τοῦ Ναοῦ τούτου, τοῦ πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν, καὶ τὴν σὴν δοξολογίαν οἰκοδομηθέντος, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου (θεῖνος), καὶ τὴν ἔφοδον τῆς ἐν αὐτῷ ποιῆσαι Τραπεζῆς.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί. κτλ.

Καὶ μετὰ τὸ, εἰσφέρουσι καὶ ἐκθέουσι τὴν Κηρομαστίχην ἐν μέσῳ τοῦ φυταῦ, καὶ συνεφαρμόζουσι τὰ χαρτῖα, καὶ ἐπιλαμβάνονται τῆς τραπέζης, καὶ τιθέασιν ταύτην ἐπὶ τοῦ Κίονος.

Ἐἶτα ψάλλουσι τὸν ρυθμὸν Ἑσάλμῶν, ἐκ γ'.

Ψώσω σε ὁ Θεὸς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἐστὶ πέρας. Γενεά, καὶ γενεά ἐπαινέσει

τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύνάμιν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῆσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερεῦξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰῶνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερράγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σέ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ. Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτῆς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τῆς ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει. Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἐσομένης τῆς ἀπορρέουσας κηρομαστίχης, καθαιρομένου τε τοῦ τόπου, ἐφ' οὗ ἔρρευσε, λέγουσι τὸν κβ΄.

Ὡαλμέν.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον ἡλῆος, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύ-

σεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν. Ὁδήγησέ με ἐπὶ τρίβης δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ράβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν μου μεθίσκον με, ὡσεὶ κράτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ἐἶτα ἐκφωνεῖ ὁ Ἀρχιερεὺς, λέγων·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ εὐθὺς φέρουσι τὸ σάβανον, καὶ περιτιθέασιν αὐτὸ ἐπὶ τὸν Ἀρχιερέα ἐπάνω τῶν ἀρχιερατικῶν Ἀμφίων, ἔμπροσθεν μὲν ἀπὸ τοῦ στήθους ἕως ποδῶν, ὀπίσθεν δὲ ἀπὸ τῶν μασχαλῶν πρὸς τὴν ράχιν, δι' ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων φερόμενον, καὶ δεσμέμενον μετὰ ζώνης, τοῦ μὴ φαίνεσθαι τὰ ἀρχιερατικά. Ἀμφίαι ἐν δὲ τοῖς βραχίوشي περιτυλίσσονται τὰ δύο καινὰ μανδήλια, δεσμούμενα καὶ αὐτὰ μετὰ ζώνης· καὶ οὕτω στολισαμένου τοῦ Ἀρχιερέως, τίθεται πεύκιον καὶ προσκεφάλαιον ἔμπροσθεν τῶν ἀγίων Θυρῶν.

Καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος·

Ἔτι, καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τῷ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς, γόνυ κλίνας, εὐχεταί·

Ὁ Θεὸς ὁ ἀναρχος καὶ αἰδῖος, ὁ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγὼν· ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, καὶ θρόνον ἔχων τὸν οὐρανόν, τὴν δὲ γῆν ὑποπόδιον· ὁ τῷ Μωϋσῇ πρόσταγμα δὲς καὶ ὑπογραμμὸν, τῷ δὲ Βεσελεὴλ πνεῦμα σοφίας ἐνθεῖς, καὶ ἰκανώσας αὐτοὺς πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς τοῦ μαρτυρίου Σικνηῆς, ἐν ἧ' λατρείας δικαιοσύματα ἦν, τῆς ἀληθείας εἰκόνες καὶ προχαράγματα· ὁ τῷ Σολομῶντι πλάτος καὶ χῦμα καρδίας δωρησάμενος, καὶ δι' αὐτῆ τὸν πάλαι Ναὸν ἀναστήσας, τοῖς ἀγίοις δὲ καὶ πανευφήμοις σου Ἀποστόλοις τὴν ἐν Πνεύματι λατρείαν,

καὶ τῆς Σικνηῆς τῆς ἀληθινῆς ἐγκαινίσσας τὴν χάριν, καὶ δι' αὐτῶν τὰς ἀγίας σου Ἐκκλησίας, καὶ τὰ Θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐν πάσῃ τῇ γῇ καταφυτεύσας, εἰς τὸ προσάγεσθαί σοι τὰς ἱεράς καὶ ἀναιμάκτους Θυσίας· ὁ καὶ τοῦτον τὸν Ναὸν νῦν εὐδοκήσας ἐπ' ὀνόματι οἰκοδομηθῆναι τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος), πρὸς δόξαν σὴν, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· αὐτὸς, ἀθάνατε, μεγαλόδωρε Βασιλεῦ, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τῆ αἰῶνός εἰσι· καὶ μὴ βδελύξης ἡμᾶς πλήθει μεμολυσμένους ἀμαρτιῶν, καὶ μὴ βεβηλώσης τὴν διαθήκην σου διὰ τὴν ἡμετέραν ἀκαθαρσίαν· ἀλλὰ πάριδε καὶ νῦν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἐνίσχυσον ἡμᾶς, καὶ ἰκάνωσον, τῇ χάριτι καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἀγίου σου καὶ ζωοποιοῦ Πνεύματος, ἐκτελέσαι ἀκατακρίτως τὸν Ἐγκαινισμόν τοῦ Ναοῦ τούτου, καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ Θυσιαστηρίου ποιήσασθαι τὴν καθιέρωσιν· ἴνα, καὶ ἐν τούτῳ εὐλογοῦντές σε ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ μυστικαῖς λειτουργίαις, τὴν σὴν εὐσπλαγγνίαν διαπαντὸς μεγαλύνωμεν. Ναί, Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, ἐπάκησον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ κατάπεμψον τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, τὸ προσκυνητὸν καὶ παντοδύναμον, καὶ ἀγίασον τὸν Οἶκον τοῦτον· πλήρωσον αὐτὸν φωτὸς αἰδίου· αἰρέτισον αὐτὸν εἰς κατοικίαν σὴν· ποιήσον αὐτὸν σκήνομα δόξης σου· κατακόσμησον αὐτὸν τοῖς θείοις σου καὶ ὑπερκοσμίοις χαρίσμασι· κατάρτισον αὐτὸν λιμένα χειμαζομένων, ἰατρεῖον παθῶν, καταφυγὴν ἀσθενῶν, δαιμόνων φυγαδευτήριον, ἐν τῷ εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἀνεωγμένους ἐπ' αὐτὸν ἡμέρας, καὶ νυκτός, καὶ τὰ ὠτὰ σου προσέχοντα εἰς τὴν δέσπιν τῶν ἐν φόβῳ σου καὶ εὐλαβείᾳ ἐν αὐτῷ εἰσιόντων, καὶ ἐπικαλουμένων τὸ πάντιμον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου· ὅσα ἂν αἰτήσωνταί σε, καὶ σὺ ἀκούσεις ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ποιήσεις ἔλεος, καὶ ἴλεως ἔσῃ αὐτοῖς. Φύλαξον αὐτὸν ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος ἀσάλευτον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Θυσιαστήριον, Ἅγιον Ἁ-

γίων ἀνάδειξον, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· δόξασον αὐτὸν ὑπὲρ τὸ κατὰ νόμον ἱλαστήριον, ὥστε, ταῖς ἐν αὐτῷ τελουμέναις ἱερωγίαις, εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου Θυσιαστήριον κατανατᾶν, καὶ τὴν χάριν ἡμῖν κομίζειν τῆς σῆς ἀχράντου ἐπισκιάσεως· θαρρόυμεν γάρ, οὐκ εἰς τὴν τῶν ἡμετέρων ἀναξίων χειρῶν ὑπουργίαν, ἀλλ' εἰς τὴν σὴν ἄφατον ἀγαθότητα.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ Ὀρθοδόξων.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων.

Ἐπὲρ τοῦ συμπολεμηῆσαι, καὶ ὑποτάξαι.

Ἐπὲρ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ τῶν συνόντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸν Οἶκον τῆτον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Θυσιαστήριον, τῇ ἐπιφοιτήσει, καὶ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων.

Ἐπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου. κτλ.

Ἐκφωνήσις.

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις, τοῖς ὑπὲρ σοῦ ἀθλήσασι τιμίαις Μάρτυσιν ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ. κτλ.

Εἶτα ἐρχόμενος ὁ Ἀρχιερεὺς ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, καὶ λαβὼν τὰ Νίτρα, σφραγίζει ταῦτα ἐξ ἁμφο-

τέρων τῶν μερῶν τῷ τύπῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ ρίπτει αὐτὰ εἰς τὴν ἀγίαν Τράπεζαν σταυροειδῶς· καὶ φέρουσι τὰ Σίτλα, ἢ γουν τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἀγίου Βαπτίσματος, πεπληρωμένα ὕδατος χλιαροῦ, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν ἐπεύχεται τὸ ὕδωρ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγιάσας τὰ ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνη διὰ τῆς σωτηριώδους σου ἐπιφανείας, αὐτὸς, καὶ νῦν κατάπεμψον τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος ἐπὶ τὸ παρόν σου Θυσιαστήριον, καὶ εὐλόγησον ἡμᾶς, καὶ τὸ ὕδωρ τοῦτο, πρὸς ἀγιασμόν καὶ τελείωσιν τοῦ ἀγίου σου Θυσιαστηρίου.

Ἐκφώνως·

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἐπιχέει τὸ ὕδωρ τρίς ἐπὶ τῆς Τράπεζης, λέγων·
Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ διὰ τοῦ ἐκχυθέντος ὕδατος, μετὰ τῶν ἐπιτεθέντων Νίτρων, ἀποσμήχει τὴν Τράπεζαν· εἶτα ἐκμάσσει αὐτὴν μετὰ τῆ καινοῦ σπόγγου, τὸν δὲ Κίονα ἅτε μὴ δυνάμενος ταῖς χερσὶν ἀποσμήξαι, ἐκπλύνει τε καὶ ἐκμάσσει μετὰ τοῦ σπόγγου.

Ἐν δὲ τῷ γίνεσθαι ταῦτα, λέγεται ὁ πγ'. Ψαλμὸς.

Ὁς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σε, Κύριε τῶν δυνάμεων· ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλαὶς τῆ Κυρίου. Ἡ καρδία μου, καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα. Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγῶν νοσσιᾶν ἑαυτῇ, οὐ θῆσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς. Τὰ θυσιαστήριά σε, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεὸς μου. Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σε, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἔστιν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοῦ. Αναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο· εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο. Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ

Θεός τῶν Θεῶν ἐν Σιών. Κύριε, ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεός Ἰακώβ. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σὺ ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξελεξάμην παραρῥίπτεισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν. Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεός χάριν καὶ δόξαν δώσει. Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνακίᾳ. Κύριε, ὁ Θεός τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψάλλουσι δὲ τοῦτον πάντες, ἕως οὗ τελείως ἀποσμηξῆν αὐτήν, καὶ ἀποπλύνη.

Καὶ τότε ὁ Ἀρχιερεὺς δοξάζει τὸν Θεόν, λέγων·

Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τῶν δὲ ἱερέων πλησίον τοῦ Ἀρχιερέως ἵσταμένων, καὶ τὰ Ἀντιμίνσια ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς Τραπεζῆς ἐπιτιθέντων, λαμβάνει ὁ Ἀρχιερεὺς Βικίον Οἰνάνθης ἢ Ῥοδοστάμου, ἢ Οἴνου πλήρες, καὶ ἐπιχέων πλύνει τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, καὶ ἐκμάσσει αὐτήν μετὰ τῶν Ἀντιμινσίων, λέγων·

Ῥαντιεῖς με ὑσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λέγεται δὲ τοῦτο ἐκ γ'. εἴθ' οὕτω καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ Ψαλμοῦ.

Εἶτα δοξάζει ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν Θεόν, λέγων·

Εὐλογητὸς ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα λαμβάνει ἀγγεῖον, Μύρου καθαρῆ πεπληρωμένον, ἢ μετὰ ἐλαίου διασπάνιν μεμιγμένον, καὶ τοῦ Διακόνου λέγοντος· Πρόσχωμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιχέων τῇ ἀγίᾳ Τραπεζῇ, λέγει τρεῖς τὸ, Ἀλληλοῦῖα, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Βαπτίσματος, καὶ δι' αὐτοῦ ποιεῖ Σταυροὺς τρεῖς, μέσον ἕνα, καὶ δύο ἑκατέρωθεν. Καὶ ἀποδίδους τὸ ἀγγεῖον τοῦ Μύρου, ἀλείφει τῇ χειρὶ διὰ τῶν τριῶν ἐκείνων Σταυρῶν πᾶ-

σαν τὴν ἁγίαν Τραπέζαν· ποιῆ δὲ καὶ Σταυροὺς εἰς τὸν Κίονα τῆς Τραπέζης δι' αὐτοῦ, λέγων τὸν ρλβ'. Ψαλμὸν.

Γ'δοῦ δὴ, τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρῶν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ᾠαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ὡς δρόσος Ἀερμών, ἢ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζῶν ἕως τοῦ αἰῶνος.

Εἶτα λέγει· Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα σοι ἁγία Τριάς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐκμασσομένης δὲ τῆς Τραπέζης μετὰ τῶν Ἀντιμυσίων, ταῦτα παρὰ τῶν Ἱερέων αὐθις μετατίθενται. Εἶτα δὴ ταῖς τέσσαραις τῆς Τραπέζης γωνίαις τὰ τέσσαρα ὑφάσματα ἐπιτιθέασιν, ἢ ἀντ' αὐτῶν τὰ χαρτῖα, προσκολλῶντες ταῦτα μετὰ τῆς Κηρομαστιχῆς. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς λαμβάνει τὸ λεγόμενον Κατασάρμιον, οὗ τῇ Τραπέζῃ ἐφαπλουμένου, δεσμοῦνται οἱ σχοίνοι σταυροειδῶς ὑποκάτωθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης εἰς τὸν Κίονα· ἐν ὧσιν δὲ ταῦτα γίνεται, λέγεται ὁ ρλα. Ψαλμὸς.

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ᾤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠΰξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνώμα οἴκου μου, εἰ ἀναθήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφαρίοις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου· ἕως οὗ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνώμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἴδὲ ἠκίσσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθῇ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμῆ. Εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ, καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς ἁγιασματοῦς σου. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀπο-

στρέψης τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τῆ θρόνου σου. Ἐάν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τῆ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὐτὴ ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάξω ἄρτων. Τῆς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυῖδ· ἠτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην· ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἀγίασμα μου.

Καὶ τούτου πληρουμένου, λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς.

Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταῦτα νικτόμενος ταῖς χεῖρας ἐν τινὶ ἀγγείῳ καινῷ, ἢ ἐν τῷ χωνευτηρίῳ, ὡσε μηδόλως ἐκχυθῆναι ἔξωθεν εἰδὲ ῥαγιῶν μίαν, μετὰ μεγάλης εὐλαθείας καὶ προσοχῆς, μανδηλίῳ τε καινῷ ταύτας ἐκμάσσων, λαμβάνει τὸν ἐπενδύτην, ἦτορ τὸ ἀπλωμα τῆς ἀγίας Τραπεζῆς· ἧς παρ' αὐτοῦ ἐφαπλουμένης, λέγεται ὁ υβ'. Ψαλμὸς.

Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστέρωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. Ἐτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρέψῃς αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Καὶ οὕτω δοξάζει ὁ Ἀρχιερεὺς, λέγων·

Δόξα σοι, ἀγία Τριάς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καί μετὰ τὸ, Ἄμην, ἐφαπλοῖ ὁ Ἀρχιερεὺς τῇ Τραπεζῇ τὰ Ἀντιμύσια, θάτερον θάτερω ἐπιτιθέμενος. Ἔττα ἐφαπλοῖ καὶ τοῦτοις τὸ τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιμύσιον, καὶ ἐπ' αὐτῷ τίθησι τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ γίνεται ἀσπασμός.

Ἔττα θυμιά τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸ Ἱερατεῖον, καὶ ὅλον τὸν Ναόν. Λέγεται δὲ ὁ ἐφεξῆς Ψαλμὸς ἅπασι, ἕως οὗ ἀποθυμιάσῃ ὁ Ἀρχιερεὺς. Ψαλμὸς κέ.

Κρῖνόν με, Κύριε· ὅτι ἐγὼ ἐν ἀνακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων, οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν με Κύριε, καὶ πείρασόν με· πύρωσον τοὺς νεφροὺς μου, καὶ τὴν καρδίαν μου. Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐστὶ, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθησα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω. Νίφομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε. Τοῦ ἀκούσαι με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμασίά σου. Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου. Ὡν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι ἢ δεξιᾷ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀνακίᾳ μου ἐπορεύθην. Λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. Ὁ ποῦς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

Μετὰ δὲ τὸ θυμιάσαι τὸν Ἀρχιερέα, εἰς τῶν Ἱερέων, ἢ καὶ Ἀρχιερέων, ὀπισθεν ἐπακολουθεῖ, βαστάζων τὸ τοῦ Μύρου ἀγγεῖον, καὶ ποιεῖ Σταυροὺς ἐκ τοῦ Μύρου εἰς ἕνα ἕκαστον κίονα, καὶ πηγσὸν τοῦ Ναοῦ. Συμπληρουμένης δὲ τῆς θυμιάσεως, καὶ τοῦ Ψαλμοῦ, δοξαζοῦσιν οὕτω·

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ παντοδυνάμῳ, καὶ ζωοποιῷ Τριάδι, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ γίνεται μικρὰ Συναπτὴ παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Ἀρχιερεὺς·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ποιητής, ὁ τὴν ἀγίαν σου Ἐκκλησίαν ἀρρήτῳ σοφίᾳ θεμελιώσας, καὶ ἀντίτυπον τῆς Ἀγγελικῆς ἐν οὐρανῷ λειτουργίας, τὴν τῆς Ἱερωσύνης τάξιν ἐπὶ τῆς γῆς συστησάμενος· σὺ Δέσποτα μεγαλόδωρε, πρόσδεξαι καὶ νῦν δεομένους ἡμᾶς, οὐχ ὡς ἀξίους ὄντας περὶ τηλικούτων αἰτεῖν, ἀλλ' ἵνα τὸ ὑπερβαλλὸν δειχθῆ τῆς σῆς ἀγαθότητος· οὐ γὰρ ἐπαύσω τὸ ἀνθρώπινον γένος πολυτρόπως εὐεργετῶν· κεφάλαιον δὲ ἐδώρήσω τῶν σῶν εὐεργεσιῶν, τὴν ἐν σαρκὶ τοῦ Μονογενοῦς σε Υἱῆ παρθεσίαν· ὅς, ἐπὶ γῆς ὄφθεις, καὶ λάμπας τοῖς ἐν σκότει φῶς σωτηρίας, ἀνήνεγκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν θυσίαν, καὶ γέγονε τῆ κόσμος παντὸς ἰλαστήριον, κοινωνοὺς ἡμᾶς τῆς ἰδίας Ἀναστάσεως ποιησάμενος· καὶ ἀναληφθεὶς εἰς οὐρανοὺς, ἐνέδυσσε τοὺς ἑαυτοῦ Μαθηταίς καὶ Ἀποστόλους, καθὼς ἐπηγγείλατο, δύναμιν ἐξ ὕψους, ἣτις ἐστὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ προσκυνητὸν, καὶ παντοδύναμον, τὸ ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐκπορευόμενον· δι' οὗ, γενόμενοι δυνατοὶ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, Βάπτισμα παρέδωκαν υἰοθεσίας, Ἐκκλησίας ἀνέστησαν, ἴδρυσαν Θυσιαστήρια Ἱερωσύνης ἔθεντο κανόνας, καὶ νόμους. Ὡν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ κατέχοντες τὴν παράδοσιν, προσπίπτομέν σοι τῷ αἰωνίῳ Θεῷ, καὶ δεόμεθά σου, εὐσπλαγχνε. Τὸν πρὸς τὴν σὴν ὑμνωδίαν οἰκοδομηθέντα τοῦτον Ναὸν τῆς θείας σου πλήρωσον δόξης, καὶ τὸ παρὸν Θυσιαστήριον, Ἅγιον Ἁγίων ἀνάδειξον· ὡς ἡμᾶς, παρεστῶτας αὐτῷ, ὡς τῷ φρικτῷ τῆς Βασιλείας σου θρόνῳ, ἀκατακρίτως λατρεύειν σοι, δεήσεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου ἀναπέμποντας, καὶ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν τῆ σῆ προσφέροντας ἀγαθότητι, εἰς ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, εἰς κυβέρνησιν βίης, εἰς ἀγαθῆς

πολιτείας κατόρθωσιν, εἰς ἐκπλήρωσιν πάσης δικαιοσύνης.

Ὅτι ἠυλόγηται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς Εἰρήνη πάσι. Ὁ Διάκονος

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς εὐχεται

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι, ἦν ἐξέχεας χάριν ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίοις ἡμῶν Πατέρας, ἠξίωσας, διὰ πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, καὶ μέχρις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀχρείων δούλων σε ἐκτεῖναι. Διὸ δεόμεθά σε, Δέσποτα πολυέλεε· Πλήρωσον δόξης, καὶ ἁγιασμοῦ, καὶ χάριτος τὸ Θυσιαστήριον τοῦτο, ὥστε μεταποιεῖσθαι ταῖς ἐν αὐτῷ προσφερομένας σοι ἀναιμάκτους θυσίας, εἰς τὸ ἄχραντον Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τοῦ λαοῦ σου καὶ τῆς ἡμῶν ἀναξιοτήτος.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Τῷ Οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀναίγνισμα.

Κεφ. Γ'. 4.

Αδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν Ἀπόστολον καὶ Ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, Χριστὸν Ἰησοῦν, πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὄλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωσῆν ἠξίωται, καθ' ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὃ κατασκευάσας αὐτόν· πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος· ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεός.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ι. 22.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο τὰ Ἐγκαινία ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ χειμῶν ἦν. Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ Γερῷ, ἐν τῇ στοᾷ τῆ Σολομῶντος. Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἔως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις; εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, εἰπέ ἡμῖν παρρησίᾳ. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. Ἄλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· οὐ γὰρ ἔξε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν. Ταῖ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, καὶ γὰρ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι· καὶ γὰρ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἀρπάσει τις αὐτά ἐκ τῆς χειρὸς μου. Ὁ Πατὴρ μου, ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάντων ἐστί· καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Πατρὸς μου. Ἐγὼ καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐσμέν.

Εἶτα νομίζεται τῷ Ἀρχιερεῖ Κανδῆλα καινῇ, καὶ Ὀρυσάλῃς, καὶ Ἐλαιῶν καὶ αὐτὸς ταῖς ἰδίαις χερσὶ πληρῶν ἑλαιίου τὴν Κανδῆλαν, ἀνάπτει τὴν Ὀρυσάλῃδα, καὶ ἀποτίθει τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ. Καὶ λοιπὸν ἀποτιθέμενος τότε Σάβανον, καὶ τὰ Μανδῆλια, καὶ τὴν Ζώνην, ἐπιτρέπτει ἐκκλησιαστικοῖς ὑπηρεταῖς, εἰσαίγειν Κανδῆλας καὶ Κηρούς· καὶ οὕτως ἐγκοσμίζεται ὁ Ναός.

Τούτων δὲ γενομένων, ψάλλεται Δόξα, τὸ ἰδίῳ τῆ Ἀγίου

Καὶ νῦν, τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε, σέ τὸν ἁγιασμοῦ δοτῆρα δοξάζομεν, δεόμενοι ἁγιασθῆναι ἡμῶν τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων, ἀγαθὲ παντοδύναμε.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ. Τὸ Τροπικεῖον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος δ'.

Ὡς τῆ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν. Ὅρα σελ. 311.

Εἶτα Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἐτι θεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Κτιτόρων τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου (ἢ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης)· καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκῆσιόν τε, καὶ ἀκούσιον.

Καὶ λέγεται, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἐκ γ'. Εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόνηθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἐγκαινίων, καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς ὁμοίως καὶ Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν.

Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν Οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἡ συνήθης Λειτουργία τελεῖται δι' ἡμερῶν ἑπτὰ καθ' ἑκάστην ἐν τῷ αὐτῷ Ναῷ. Τὰ δὲ Ἀντιμίνσια ἐπικείμενα ἐπὶ τῷ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἀπλώματι, μετὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν αἴρονται· καὶ λοιπὸν εἰς αὐτὰ οὐδεμία τις ἄλλη καθιέρωσις γίνεται, διὰ τὸ εἶναι ἠγιασμένα, ἀλλὰ μόνον ἐπιγράφονται οὕτω·

Θυσιαστήριον θεῖον, καὶ ἱερουργηθὲν, τοῦ τελεῖσθαι δι' αὐτοῦ τὰς θείας Ἱερουργίας· καθιερωθὲν παρὰ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου (θεῖνος), κυρίου (θεῖνος), ἐν ἔτει σωτηρίῳ (θεῖνι), μηνί (θεῖνι), Ἰνδικτιῶνος (θεῖνος).

καὶ δίδονται ὅπου ἂν ἦ χρεία.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

ΕΠΙ ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΙ ΑΝΤΙΜΙΝΣΙΩΝ.

Τῶν Ἱερῶν ἐπιθέντων τῇ Τραπέζῃ τὰ Ἀντιμίναια, τούτοις ἐκ τῆς Οἰνάνθης τό οἰκοῦν τρίς ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπιχέει, λεγομένου τοῦ ἐκ τοῦ Ψαλμοῦ, Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Τοῦτο δὲ τρίτον εἰπὼν, ἐπισυναίπτει καὶ τὰ ἐξῆς τῷ Ψαλμοῦ· καὶ δοξάζων, λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαμβάνων τὸ ἀγγεῖον τῆ μεγάλου Μύρου, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος· Πρόσχωμεν, ποιεῖ δι' αὐτοῦ Σταυροὺς τρεῖς, μέσον ἓνα, καὶ ἐκατέρωθεν δύο, λεγομένου Ψαλμοῦ, τοῦ, Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν; ἕως τέλους. Καὶ δοξάζων, λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς·

Δόξα σοι, ἀγία Τριάς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι· εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα δίδεται τῷ Ἀρχιερεῖ θυμιατήριον, καὶ θυμιῶν, λέγει· Κρίνον με, Κύριε· ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακία μὲ ἐπορεύθην. Καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχεται ὁ Ἀρχιερεὺς οὕτως·

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς Ποιητής, ὁ τὴν ἀγίαν σου Ἐκκλησίαν ἀρρήτῳ σοφίᾳ θεμελιώσας, καὶ ἀντίτυπον τῆς Ἀγγελικῆς ἐν οὐρανῷ λειτουργίας, τὴν τῆς Ἱερωσύνης τάξιν ἐπὶ τῆς γῆς συστησάμενος· σὺ, Δέσποτα μεγαλόδωρε, πρόσδεξαι καὶ νῦν δεομένους ἡμᾶς, οὐχ ὡς ἀξίους ὄντας περὶ τηλικούτων αἰτεῖν, ἀλλ' ἵνα τὸ ὑπερβάλλον δειχθῇ τῆς σῆς ἀγαθότητος· οὐ γὰρ ἐπαύσω τὸ ἀνθρώπινον γένος πολυτρόπως εὐεργετῶν· κεφάλαιον δὲ ἔδωρήσω τῶν σῶν εὐεργεσιῶν, τὴν ἐν σαρκὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ παρουσίαν· ὃς, ἐπὶ γῆς ὄφθεις, καὶ λάμπσας τοῖς ἐν σκότει φῶς σωτηρίας, ἀνήνεγκεν ἑαυ-

τὸν ὑπὲρ ἡμῶν θυσίαν, καὶ γέγονε τοῦ κόσμου παντὸς ἱλαστήριον, κοινωνοὺς ἡμᾶς τῆς ἰδίας Ἀναστάσεως ποιησάμενος· καὶ ἀναληφθεὶς εἰς οὐρανοὺς, ἐνέδυσσε τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καθὼς ἐπηγγείλατο, δύναμιν ἐξ ὕψους, ἣτις ἐστὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ προσκυνητὸν, καὶ παντοδύναμον, τὸ ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐκπορευόμενον· δι' οὗ, γενόμενοι δυνατοὶ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, Βάπτισμα παρέδωκαν υἱοθεσίας, Ἐκκλησίας ἀνέστησαν, ἴδρυσαν Θυσιαστήρια, Ἱερωσύνης ἔθεντο κανόνας καὶ νόμους. Ὡν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ κατέχοντες τὴν παράδοσιν, προσπίπτομέν σοι τῷ αἰωνίῳ Θεῷ, καὶ δεόμεθα σου, εὐσπλαγγχε· Τὸν πρὸς τὴν σὴν ὑμνωδίαν οἰκοδομηθέντα τοῦτον Ναόν, τῆς θείας σε πλήρωσον δόξης, καὶ τὸ παρὸν Θυσιαστήριον, Ἅγιον Ἁγίων ἀνάδειξον· ὥστε ἡμᾶς, παρεστῶτας αὐτῷ, ὡς τῷ φρικτῷ τῆς Βασιλείας σου θρόνῳ, ἀκατακρίτως λατρεύειν σοι, δεήσεις ὑπὲρ ὑμῶν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σε ἀναπέμποντας, καὶ τὴν ἀναιμάκτον θυσίαν τῇ σῇ προσφέροντας ἀγαθότητι, εἰς ἐκθεσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, εἰς κυβέρνησιν βίου, εἰς ἀγαθῆς πολιτείας κατόρθωσιν, εἰς ἐκπλήρωσιν πάσης δικαιοσύνης.

Ὅτι νυλόγηταί σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀρχιερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι, ἦν ἐξέχεας χάριν ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους, καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους ὑμῶν Πατέρας, ἠξίωσας, διὰ πολλὴν σε φιλανθρωπίαν, καὶ μέχρις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου ἐκτεῖναι· Διὸ δεόμεθα σου, Δέσποτα πολυέλεε· Πλήρωσον δόξης, καὶ ἀγιασμοῦ, καὶ χάριτος τὸ Θυσιαστήριον τοῦτο, ὥστε μεταποιεῖσθαι τὰς ἐν αὐτῷ προσφερομένας σοι ἀναιμάκτους θυσίας, εἰς τὸ ἀχραντὸν Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ μορφογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου

καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τοῦ λαοῦ σου, καὶ τῆς ἡμῶν ἀναξιοτήτος.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἐἶτα προσαιγομένων τῶν Λειψάνων, καὶ ἐμβαλλομένων τῇ Κηρομασίτῃ, ἐπιχέει τούτοις ὁ Ἀρχιερεὺς Μύρον· καὶ ἐνθέμενος αὐτὰ ὀπίσθεν τοῦ Ἀντιμυσίου, ἐν τῇ ἐτοιμασθείσῃ θήκῃ, καὶ ἀσφαλισσόμενος καλῶς, εὐχεται τὴν Ἐύχην ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καὶ ταύτην τὴν δόξαν τοῖς ὑπὲρ σου ἀθλήσασιν ἀγίοις Μάρτυσι δωρησάμενος, τὸ σπεῖρεσθαι ἐν πάσῃ τῇ γῆ τὰ Λείψανα αὐτῶν ἐν τοῖς ἀγίοις Οἴκοις σου, καὶ καρποὺς ἰαμάτων βλαστάνειν· αὐτὸς, Δέσποτα, ὁ πάντων τῶν ἀγαθῶν χορηγὸς ὑπάρχων, πρεσβείαις τῶν Ἀγίων, ὧν εὐδόκησας τὴν ἀπόθεσιν τῶν Λειψάνων ἐν τούτῳ τῷ σεπτῷ Θυσιαστηρίῳ σου γενέσθαι, ἀξίωσον ἡμᾶς ἀκατακρίτως τὴν ἀναίμακτόν σοι προσενηκεῖν ἐν αὐτῷ Θυσίαν· καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ἀντάμειψιν παρέχων καὶ ἐν τούτῳ τοῖς ἀθλήσασιν ὑπὲρ τοῦ ἀγίου ὀνόματός σου, τὸ θαυματουργεῖν δι' αὐτῶν πρὸς ἡμετέραν σωτηρίαν.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται ἡ θεία Λειτουργία.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

ΕΠΙ ΣΑΛΕΥΘΕΙΣΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

Ὅταν μέλλῃ ἡ σαλευθεῖσα ἁγία Τράπεζα καθιδρυθῆναι, πρὸ τῆς Λειτουργίας, εὐτρεπίζεται παρὰ τῶν ἐπιτηδείως
 Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἐχόντων εἰς τοῦτο, Κηρομάστιχος μετὰ τετριμμένον μαρ-
μαίρου, ἐν χύτρα καινῇ, διὰ τὸ εἶναι τὴν παλαιὰν Κηρο-
μάστιχον τῆς σαλευθείσης ἁγίας Τραπέζης ξηραίν, καὶ μὴ
δύνασθαι πάλιν αὐτὴν ἐν αὐτῇ κατασχεθῆναι. Καὶ τῆς
ἁγίας Τραπέζης αἰρομένης, καὶ κατατιθεμένης, εἰ μὲν φυ-
λάττονται τὰ τοῦ Ἐνθρονισμοῦ χαρτία ἐν τοῖς κίοσι σῶα
καὶ ὑγιῆ, μένουσιν οὕτως· εἰ δὲ διεφθάρησαν, ἐναλλάττον-
ται λαμβάνουσι γὰρ οἱ εἰς ταῦτα τεταγμένοι, χαρτία ἀ-
πὸ πιττακίου, καὶ διπλοῦσιν αὐτὰ εἰς δύο, καθὰ καὶ ἐν
τῷ Ἐνθρονισμῷ, οὐκ ἐπίσης, ἀλλὰ τὸ μὲν ἔσθθεν μέρος,
ὀλίγον, τὸ δὲ ἔξωθεν, πλεῖον, ὥστε ὑπερέχειν ἑκάστου
κίονος ἓνα δάκτυλον· καὶ δεσμοῦσιν αὐτὰ μετὰ σφικώ-
ματος, ἄνω τρίτον, καὶ κάτω τρίτον· καὶ οὕτως ἀντιφέ-
ροντες, μὲνύουσι τὰ δύο ἄκρα τοῦ σφικώματος, καὶ συν-
δέουσιν, ὥστε ἔμπροσθεν ἀποτελεῖσθαι Σταυρὸν ἐν μέσῳ
τῶν δύο. Ἐἶτα κατασφαλίζονται, ὡς ἂν ἵνα μὴ Κηρομά-
στιχος ἐκρυῆ κάτω διὰ τινος ὀπῆς. Καὶ οὕτω, τῆς Λειτουργί-
ας ἀρχομένης, καὶ τῆς Κεσόδου μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως
γινομένης, κομίζεται ἡ Κηρομάστιχος ζέουσα, καὶ ἐπιχει-
ται τοῖς Κίοσιν, ἕως οὗ πληρωθῆναι τὴν χεῖλωσιν. Μικρὸν
δὲ αὐτῆς ψυχρανθείσης, ἐπιλαμβάνονται τῆς ἁγίας Τρα-
πέζης ὁ, τε Ἀρχιερεὺς, καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ Ἱερεῖς,
καὶ ἕτεροι τινὲς τοῦ Κλήρου, εἴπερ εἴη μεγάλη, καὶ τιθέα-
σιν αὐτὴν ἐπὶ τὸν Κίονα, ψάλλοντες τὸ· Ὑψώσω σε, ὁ Θεὸς
μου, ὁ Βασιλεὺς μου. Ἐἶτα δοξάζουσιν ἐν τῷ ζέεσθαι τὴν
Κηρομάστιχον, καὶ σπογγίζουσι τὴν Τραπέζαν, ψάλλοντες
τὸ· Κύριος ποιμαίνει με. Καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν τούτου,
δοξάζουσι.

Καὶ λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ πιεζουσι ταῖς χερσὶ τὴν Τραπέζαν, ὥστε συναρ-
μοσθῆναι ταύτην καλῶς. Ἐἶτα λαβὼν ὁ Ἀρχιερεὺς τὸν Θυ-
ματὸν, θυμῶ κύνκλωθεν αὐτὴν· καὶ οὕτως ἔμπροσθεν αὐ-
τῆς ἵσταμένου, λέγεται παρὰ τοῦ Διακόνου ἡ Συναπτὴ.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δε) καὶ τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν συμπαρόντων Ἱερέων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸν Οἶκον τοῦτον, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ θείαν Τράπεζαν καθιδρυθῆναι τῇ ἐπιφοιτήσει, δυναμίει, καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας.

Ἐπὲρ τοῦ ρυθθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐν ὧσιν δὲ λέγει ὁ Διάκονος τὴν Συναπτήν,
λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Δυναμέων, ὅτι, ἦν ἐξέχεας χάριν ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους ἡμῶν Πατέρας, ἠξιώσας, διὰ πολλὴν σου φιλανθρωπίαν, καὶ μέχρις ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου ἐκτεῖναι. Διὸ δεόμεθα σου, Δέσποτα πολυέλεε· Πλήρωσον δόξης, καὶ ἀγιασμοῦ, καὶ χάριτος τὸ Θυσιαστήριον τοῦτο, ὥστε μεταποιεῖσθαι τὰς ἐν αὐτῷ προσφερομένας σοι ἀναιμάκτους θυσίας, εἰς τὸ ἄχραντον Σῶμα, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς σωτηρίαν παντὸς τοῦ λαοῦ σου, καὶ τῆς ἡμῶν ἀναξιοτήτος.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, ἀρχονται οἱ Ψάλλται τῆς Τρισαγίας, καὶ τελεῖται ἡ Ἀκολουθία τῆς Δειτουργίας, ὡς σύνηθες.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ

ΕΠΙ ΘΕΜΕΛΙΩ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.

Τῶν θεμελίων εὐτρεπισθέντων τοῦ μελλοντος ἀνεγείρεσθαι Ναοῦ, παραγίνεται ἐκεῖσε ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ τὸ Ὄμοφόριον αὐτοῦ, λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σὺ ἐσι· Καὶ ὁ μὲν Ἀρχιερεὺς θυμιᾷ τοὺς θεμελίους κύκλω. Οἱ δὲ Ψάλλται λέγουσι τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, εἰς οὗ τὸ ὄνομα ὁ Ναὸς μέλλει ἀνεγείρεσθαι· καὶ ἕτερα Τροπάρια, ὅσα βούλεται ὁ Προεστῶς.

Εἶτα σταῖς ὁ Ἀρχιερεὺς ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ τὸ ἅγιον πηγνυσθαι μέλλει Θυσιαστήριον, λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐρασθεὶς καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομηθῆναί σοι Ἐκκλησίαν· αὐτὸς, Δέσποτα, τῆς τᾶ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσκομίζοντας ἐπίδεδε, καὶ τοῦ πρὸς τὴν σὴν δοξολογίαν ἀνοικοδομουμένου (ἢ κτιζομένου) Οἴκου, ἐν πλήθει τῶν σῶν ἐπουρανίων ἀγαθῶν ἀντάμειψαι, καὶ τοὺς ὑπουργοῦντας ἐνίσχυσον, ἀβλαβεῖς διαφυλάττων. Τὰ θεμέλια αὐτοῦ ἀρραγῆ καὶ ἀσάλευτα διατήρησον, καὶ τέλειον ἀνάδειξον Οἶκόν σου, ὅπως ἂν καὶ ἐν αὐτῷ πανευφήμοις ᾠδαῖς καὶ δοξολογίαις ἀνυμνῶμεν σέ τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

Εἶτα λαβὼν ἓνα τῶν λίθων, καὶ χαράξας δι' αὐτοῦ Σταυρόν, αὐτὸς ταῖς ἰδίαις χερσὶ τίθησιν αὐτὸν ἐν τῷ θεμελίῳ λέγων·

Ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὑψιστος· ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς,

καὶ οὐ σαλευθήσεται, βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς
πρωῖ πρωῖ.

Καὶ οὕτως οἱ τεχνῖται τῆς οἰκοδομῆς ἄρχονται.

ΤΑΞΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΤΗ ΑΓΙΑ

ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ, ΕΝ ΤΗ ΕΚΠΑΥΣΕΙ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

Μετὰ τὸ ψάλλειν τὴν Τριθέκτην, κατέρχεται ὁ ἀγιώτατος
Πατριάρχης ἐν τῷ Μεσατωρίῳ, ἡγουν τῷ Διακονικῷ, καὶ
εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον ἐκ τοῦ μέρους τοῦ
δεξιῦ· καὶ γίνεται ἡ ἐκπλυσίς τῆς ἀγίας Τραπεζῆς, οὐ-
τως· Ἰσταμένου τοῦ Πατριάρχου ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας
Τραπεζῆς, ἐξέρχεται ὁ Καρτοφύλαξ ἅμα τῷ Ὑπομνημα-
τογράφῳ, καὶ τῷ Ἱερομνήμονι, προσδοποιοῦντων αὐτοῖς
τῶν Νοταρίων, καὶ καλοῦσι τοὺς Μητροπολίτας, καὶ Ἀρ-
χιεπισκόπους· καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἅγιον Θυσιαστήριον
μετὰ Φελονίων· καὶ προσκυνοῦντες τὸν Πατριάρχην, ἵ-
στανται κύκλῳ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ
οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ οἱ Διάκονοι. Θυμιᾶ δὲ πρῶτον ὁ Πα-
τριάρχης τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, καὶ σφραγίζει.

Εἶθ' οὕτω λέγει καθ' ἑαυτὸν τὴν Εὐχὴν ταύτην
τῆς Ἀπαμφιάσεως.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ζωποικῷ σου θανάτῳ τὸν θά-
νατον νεκρώσας, καὶ ἡμᾶς τῶν παθῶν τῆς ἀμαρτίας
ἀναστήσας· αὐτὸς, καὶ νῦν κυκλοῦντας ἡμᾶς τοῦ σωτη-
ρίου τάφου τὸν τύπον, καὶ διὰ τῆς ὀφειλομένης ἱεραῆς ὑπη-
ρεσίας τὸν πόθον ἀφοσιουμένους, πρόσδεξαι, κατὰ τὸ πλῆ-
θος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ μυστικοῦ Δείπνου κοινωνοὺς
λαβεῖν καταξίωσον, καὶ μετόχους τῆς ἐπουρανίου σου Βα-
σιλείας, καὶ τῆς τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύσεως, καὶ τῆς ἀθα-
νάτου δόξης.

Ὅτι παρὰ σοί ἐστὶν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν. κτλ.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμὴν, ἀπαμφιάζει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, συλλαμβανομένων αὐτῷ καὶ τῶν Μητροπολιτῶν, καὶ Ἀρχιεπισκόπων, Πρεσβυτέρων τε, καὶ Διακόνων, ψαλλόντων ἐν συντριβῇ, καὶ ἀνετῶς τὸν Ν'. ἤγουν τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Εἶτα λέγῃσι τὸν κέ. Ψαλμὸν, Κρίνον με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· εἶτα τὸν πγ'. Ψαλμὸν, Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε. Ὡν δὲ Ψαλμῶν λεγομένων, κομίζει ὁ Σκευοφύλαξ Μούσας τε καὶ Δισκάρια, τὰ κοινῶς λεγόμενα Τέστα, ὃ λέγεται Δεκάνη, καὶ ἀποσπογγίζεται ἡ ἁγία Τράπεζα.

Ἐπειτα φέρει ὁ Χαρτουλάριος Ὀρκιώλιον, τὸ κοινῶς λεγόμενον, Θερμάριον καὶ λέγει· Εὐλόγησον Δέσποτα, καὶ ἐπιχέει τοῦτο τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ.

Ἐπιδίδονται δὲ παρὰ τοῦ Πατριάρχου τοῖς Μητροπολίταις, καὶ Ἀρχιεπισκόποις, καὶ Πρεσβυτέροις, ἐγχειρία λιναῖ, καὶ μετὰ τούτων τρίβουσι τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Εἶτα διανέμει τοὺς σπόγγους, ἐπιχέων τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ ῥοδόσταγμα· καὶ μετὰ τῶν σπόγγων ἐκμάσσουσιν αὐτήν. Εἶτα τίθεται τὸ Κατάσκιον.

Καὶ μετὰ τοῦτο οἱ ἐνδύται ἐνδύουσι,

λέγοντος τοῦ Πατριάρχου τὴν ἑὺγὴν ταύτην.

Ο ἔλεήμων καὶ οἰκτιρῶν Θεός, ὁ δι' ἄφατον ἀγαθότητα, πρὸς λειτουργίαν τοῦ παναγίου καὶ ἀχράντου Θεοσιαστηρίου, τὴν ἡμῶν ἀχρειότητα προσλαβόμενος· αὐτὸς, καὶ νῦν ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ἐν τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρῶν σου, καὶ καταξίωσον δεκτὴν γενέσθαι τὴν διακονίαν ἡμῶν τῶν ἀχρειῶν, ἣν ἐπὶ τῇ ἁγίᾳ σου Τραπέζῃ ἐπιτελοῦμεν σήμερον, μετὰ φόβου καὶ τρόμου παρεστῶτες αὐτῇ· καὶ κάθαρσον ἡμᾶς, διὰ τῆς ἐπιτελεσθείσης ἐν αὐτῇ ἀχράντου πλύσεως, ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἀνακαθαίρων ἡμῶν πάσας τὰς αἰσθήσεις τῆς ῥυπώδους ἀμαρτίας, καὶ παριστῶν ἡμᾶς ἀμώμους καὶ ἀσπί-

λους τῆ φρικτῆ καὶ θείᾳ ἱερουργίᾳ τοῦ ζωοποιοῦ Αἵματος, καὶ τοῦ Σώματος, σοῦ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ἀφθαρσίας ἐν τάφῳ κατατεθέντος, καὶ μετὰ δόξης ἀναστάντος τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ πηγὴν ἀκένωτον ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας τὸν πανάγιον τάφον ἡμῖν ἀποτελέσαντος· ἐν αὐτῷ γὰρ, τοῦ θανάτου καταπατηθέντος, καὶ τοῦ κέντρου αὐτῆ τῆς ἀμαρτίας ἐξαφανισθέντος ὑπὸ τῆς σῆς θείᾳ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως, συνεζωοποιήθημεν, καὶ συνανέστημέν σοι, δοξάζοντες σέ τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως, τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθέντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ σωτηρία, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν. κτλ.

Ἐπειτα θυμιᾷ κύκλῳ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ σφραγίζει μετὰ πηνίων· καὶ οὕτω μεθίζονται, καὶ διανέμει τοὺς σπόγγους τῷ Δαυῷ.

Ἐξελθὼν δὲ πάλιν ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους, κατέρχεται διὰ τοῦ δεξιοῦ ἐμβόλου εἰς τὸν Νάρθηκα· καὶ τῶν βασιλικῶν πυλῶν κεκλεισμένων οὐσῶν, ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων πυλῶν Τετραπόδιον μετὰ ἐνδυτῆς· ἀνωθεν δὲ τοῦ Τετραποδίου, τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον· ἔθεν δὲ κἀκειθεν, Μανουαλία· εἶτα θυμιᾷ, καὶ σφραγίζει ὁ Πατριάρχης μετὰ πηνίων· τὰ αὐτὰ δὲ πηνία πηγνύνται εἰς τὰ ῥηθέντα Μανουαλία. Καὶ μετὰ τοῦτο, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος·

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Καὶ ὁ Πατριάρχης·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Νιπτήρος.

ΤΑΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

ΤΡΑΠΕΖΗΣ, ΗΣ ΤΑ ΑΜΦΙΑ ΔΙΕΦΘΑΡΗΣΑΝ.

Περὶ δὲ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, ἧς τὰ Ἄμφια διεφθάρησαν παλαιωθέντα, ἀπέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ ἐνδύεται πᾶσαν τὴν στολὴν αὐτοῦ, συνόντων αὐτῷ καὶ τῶν τοῦ Κλήρου Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων. Καὶ πρῶτον θυμιάσται ροειδῶς· εἶτα περισυναίγει, συνεργούντων αὐτῷ καὶ τῶν ὑπηρετῶν, τὰ ἐπιτείμενα τῇ ἁγίᾳ Τραπεζῇ, εἴτε παλαιὰ ἄμφια, εἴτε κοινορτὸν γεγόμενα, καὶ βάλλῃσι ταῦτα ἐν ἀγχείοις καινοῖς. Καὶ λοιπὸν γίνεται ἡ ἐκπλυσις καὶ ἡ ἀμφίαισις, κατὰ τὸν τύπον τὸν γινόμενον κατὰ τὴν μεγάλην Πέμπτην ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ παρὰ τοῦ Πατριάρχου, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐγράφη, λεγομένων καὶ τῶν Εὐχῶν, καὶ τῶν Ψαλμῶν, ὡς ἐκεῖ διείληπται.

Γίνεται δὲ Λειτουργία κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΨΥΧΗΝ ΚΡΙΝΟΜΕΝΗΝ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοκράτωρ, ὁ πάντα ἀνθρώπους θέλων σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν· ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν, δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμέν σε· Τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ θε), παντὸς δεσμοῦ λύσον, πάσης κατάρας ἐλευθέρωσον· ὅτι σὺ εἶ ὁ λύων τοὺς πεπεδημένους, καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερράγμένους, ἢ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων. Κέλευσον οὖν λυθῆναι, Δέσποτα, ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, καὶ καταπαῦσαι εἰς τὰς αἰωνίους σου σικηνὰς μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων σου, διὰ τοῦ μονογενοῦς σε Υἱοῦ, μετ' οὗ εὐλογητός

εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῶσι Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΨΥΧΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῇ ἀρρήτῳ σοφίᾳ δημιουργήσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ χοῦ, καὶ τοῦτον ἀναμορφώσας εἰς εἶδος καὶ κάλλος, καὶ ἐξωραΐσας, ὡς τίμιον καὶ οὐράνιον κτῆμα, εἰς δοξολογίαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς σῆς δόξης καὶ Βασιλείας, διὰ τὸ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦτον παραγαγεῖν· ἐπεὶ δὲ τὴν ἐντολὴν παρέβη τοῦ σου προστάγματος, μεταλαβὼν τῆς εἰκόνης καὶ μὴ φυλάξας, διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ κακὸν ἀθάνατον γένηται, φιλάνθρωπῶς ἐκέλευσας τὴν διάλυσιν ταύτην, καὶ τὸν ἀρρήτον τοῦτον δεσμὸν, ὡς Θεὸς τῶν Πνευμάτων, τῷ σῷ θεῖῳ βεβλήματι ἀποτέμενεσθαι· καὶ τὸ μὲν σῶμα, εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη ἀναλύεσθαι, τὴν δὲ ψυχὴν ἐκεῖσε χωρεῖν, ἔνθα καὶ τὸ εἶναι προσελάβετο μέχρι τῆς κοινῆς ἀναστάσεως. Διὰ τοῦτο δεσμέθαι σου τοῦ ἀνάρχου καὶ ἀθανάτου Πατρὸς, καὶ τοῦ μονογενῆς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου σου Πνεύματος, ἵνα, τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος διάλυσιν τῆς ψυχῆς τοῦ δούλου σου (τοῦ δεῖνος), ἐν ἀναπαύσει ποιήσης. Καὶ εἴ τι ἐν γνώσει, ἢ ἐν ἀγνοίᾳ προσέκρουσε τὴν σὴν ἀγαθότητα, ἢ ὑπὸ κατάραν γέγονεν ἱερέως, ἢ τοὺς ἰδίους γονεῖς παρεπίκρανεν, ἢ ὄρκον παρέβη, ἢ φαντασίαις δαιμόνων καὶ γοητείαις αἰσχροῖς περιέπεσε, φθόνῳ τοῦ πονηροῦ δαίμονος, συγχώρησον, ὑπὸ τῆς σῆς ἀφάτου δυσωπούμενος ἀγαθότητος. Ναὶ, Δέσποτα Κύριε ὁ Θεός, ἐπάκουσον ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ λύσον τὸν δούλόν σου (τὸν δεῖνα), τῆς ἀφορήτου ταύτης ὀδύνης, καὶ τῆς συνεχούσης αὐτὸν πικρᾶς ἀσθενείας, καὶ ἀνάπαυσον αὐτὸν, ἔνθα τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ

Υἱῶ, καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΠΕΡΙ ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΥ.

Τὸ Σταυροπήγιον γίνεται οὕτως· Αναφέρεται τῷ Πατριαρχῇ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆ Ναοῦ, καὶ γίνεται γράμμα προτρεπτικὸν πρὸς τὸν Ἐξάρχον αὐτοῦ, ἢ πρὸς τινὰ τῶν Ἀρχιερέων, ἐπὶ τῷ θεμελιωθῆναι καὶ καθιερωθῆναι, καὶ τὸν Ναὸν τελεσθῆναι, ἐπὶ Σταυροπηγίῳ Πατριαρχικῷ. Κελεύει δὲ γενέσθαι καὶ Σταυρὸν ξύλινον, ἐν ᾧ γράφουσιν οἱ Πατριαρχικοὶ Γραμματικοί.

Ἐν μὲν τῷ ἐνὶ μέρει οὕτως·
 Σταυροπήγιον Πατριαρχικόν, ἀγιασθὲν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγίου (τοῦ δε), ἐν τῇ θεοσώστῳ Πόλει (τῇ δε), ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ (τῇ δε), ἐν τῷ ἰδίῳ θελήματι, παρὰ (τοῦ δε), τοῦ ἀγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ μέρει.

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας τῶν εὐσεβεστάτων Βασιλέων ἡμῶν (τῶν δε), κατὰ μῆνα (τὸν δε), ἐν ἔτει (τῷ δε).

Καὶ πέμπεται ὁ Σταυρὸς, ἐν ᾧ ὁ Ναὸς μέλλει οἰκοδομηθῆναι. Εἶτα ὁ προσδεξάμενος ποιεῖ τὴν ἀνωθεν Ἀπολυθῆσαν ἐπὶ τῷ θεμελίῳ (σελ. 133).

Ὅταν δὲ ποιήσῃ τὴν καθιέρωσιν, πήγνυσι καὶ τὸν Σταυρὸν ὀπίσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης, εὐτρεπισθέντος τινὸς ἀνωφεροῦς οἰκοδομήματος, λακκικὸν ἔχοντος, ἢ διὰ λίθων, ἢ διὰ σιδήρου, ἢ διὰ χαλκοῦ, ὡς ὁράται ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Εὐχὴ ἐπὶ Σταυροπηγίου.

Ὡς ἔφη ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ προτυπώσας τὴν ράβδον τοῦ Μωϋσέως εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρὸν τοῦ ἀγαπητοῦ σου Υἱοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· αὐτὸς εὐλόγησον, καὶ ἀγιάσον τὸν τόπον τοῦτον, τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀ-

χράντου ξύλου τοῦ Σταυροῦ, εἰς ἀποτροπὴν δαιμόνων καὶ παντὸς ἐναντίου, φυλάττων καὶ τὸν τόπον, καὶ τὸν Οἶκον τοῦτον, καὶ τὰς ἐνοικούσας ψυχὰς τῶν ἐνταῦθα κατοικούντων· πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὅτι ἠυλόγηται καὶ δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία, τῷ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸν ΡΜΒ'. Ψαλμὸν,
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Εἶτα τὸ, Θεὸς
Κύριος, καὶ τὰ παρόντα.

Τροπαίρια, Ἦχος δ'.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐπτενωῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ
ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ, κρᾶζοντες ἐν
βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγγισθεῖ-
σα· σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ
ἀποστρέψης σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπί-
δα κεκτήμεθα.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς·

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λα-
λεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύου-
σα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διε-
φύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα
ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Καὶ τὸν Ν'. Εἶτα ψάλλομεν τὰ Τροπαίρια ταῦτα·

Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η** τὸ χαῖρε δι' Ἀγγέλου δεξαμένη, καὶ τεκοῦσα τὸν
» Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σώζε, τοὺς σὲ μεγαλύ-
» νοντας.

Δίς.

» Ἀνυμνοῦμεν τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε, καὶ βοῶμεν Πανά-
» χραντε Δέσποινα· Παντὸς κινδύνου ρῦσαι τῆς οἰκέτας σθ.
» Βασιλέων, Προφητῶν, καὶ Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων
» ὑπάρχεις τὸ καύχημα, καὶ προστασία τοῦ κόσμου Παν-
» ἀμωμε.

» Γλῶσσα πᾶσα εὐφημεῖ καὶ μακαρίζει, καὶ δοξάζει τὸν
» ἄχραντον τόκον σου, τῶν Ὁρθοδόξων, Μαρία Θεόνυμφε.

Δὸς Χριστέ μου καὶ ἐμοὶ τῷ ἀναξίῳ, ὀφλημάτων τὴν ἀφῆσιν δέομαι, τῆς σὲ τεκούσης πρεσβείαις ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἐπὶ σέ με τὰς ἐλπίδας ἀνεθέμην, Θεοτόκε· σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ δώρησαί μοι πταισμάτων τὴν ἀφῆσιν.

Ζώωσόν με ἡ τεκοῦσα ζωοδότῃν, καὶ σωτῆρα· σῶσον ταῖς πρεσβείαις σου, εὐλογημένη ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων ἐν γαστρὶ σου, συλλαβοῦσα, Παρθέने πανάμωμε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα διὰ λόγου, ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον Πανύμνητε, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰλεῶν μοι τὸν Κριτὴν τε καὶ Υἱόν σου, ἐπταικότι ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπέργασαι Δέσποινα.

Καταχρέως ἐμβοῶμέν σοι τό, Χαῖρε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε· ἐκδυσωποῦντες πρεσβείαις σου σώζεσθαι.

Λύτρωσαί με τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, καὶ βασάνων τῶν ἀποκειμένων μοι, Θεογεννήτορ, ὅπως μακαρίζω σε.

Μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις τῶν σῶν δούλων, δυσωποῦμεν πανύμνητε Δέσποινα, ἵνα ῥυθθῶμεν πάσης περιστάσεως.

Νοσημάτων καὶ παντοίων ἀλγηδόνων, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τῇ ἱεραῖ σου σκέπη καταφεύγοντας.

Ἐένον θαῦμα τό ἐν σοὶ Θεοκυῆτορ· δι' ἡμᾶς γὰρ καὶ ἡμᾶς γεγένηται, ὁ πάντων κτίστης ἐκ σοῦ καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ ναὸς σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη, ἰατρεῖον νοσημάτων ἀμισθον, καὶ θλιβομένων ψυχῶν παραμύθιον.

Παναγία Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα, κινδύνων διάσωσον, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης τοὺς δούλους σου.

Ῥῦσαι πάσης ἀπειλῆς ἐπερχομένης, τοὺς σοὺς δούλους Πανάχραντε Δέσποινα, καὶ πάσης βλάβης ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Σῶσον πάντας ταῖς πρεσβείαις σου Παρθέने, τοὺς εἰς σὲ Θεοτόκε προστρέχοντας, καὶ ῥῦσαι πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τίς προστρέγων τῷ Ναῶ σου Θεοτόκε, οὐ λαμβάνει τα-
χέως τὴν ἴασιν, ψυχῆς ὁμοῦ τε καὶ σώματος ἄχραντε;

Ὑπὸ πάντων δυσωπούμενος Οἰκτίρμον, τῶν Ἁγίων καὶ
τῶν ἄνω Τάξεων, ἰλάσθητί μοι διὰ τῆς Τεκούσης σε.

Φεῖσαι Σῶτερ τῶν ψυχῶν τῶν τεθνεώτων, ἐπ' ἐλπίδι
ζωῆς ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἄνες ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐγκλήματα.

Χαῖρε κόσμου ἰλαστήριον Παρθένε, χαῖρε στάμνε καὶ
λυχνία πάγχρυσε, τοῦ Θεοῦ Μάιννα καὶ Φωτὸς Θεόνυμφε.

Ψάλλομέν σοι τῷ Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, ἐκβοῶντες φωνὴν
τὴν τρισάγιον, ἐκδυσωποῦντες σωτηρίας τεύξασθαι.

ὦ Παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Δεσπότιν τοῦ
κόσμου καὶ Κύριον, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Χαῖρε ὄρος, χαῖρε βᾶτε, χαῖρε πύλη, χαῖρε κλίμαξ, χαῖ-
ρε θεία τράπεζα, ἡ πάντων χαῖρε βοήθεια Δέσποινα.

Ταῖς πρεσβείαις Ἐλεῆμον τῆς Μητρός σου, τῆς ἀχράν-
του, καὶ πάντων Ἁγίων σου, τὰ σὰ ἐλέη τῷ λαῷ σου
δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀρχαγγέλων, καὶ Ἀγγέλων,
καὶ τῶν ἄνω Τάξεων, σοὺς δούλους Σῶτερ καλῶς διαφύ-
λαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, Βαπτιστοῦ σου
Προφήτου Προδρόμου τε, Χριστέ μου Σῶτερ, τοὺς δούλους
σου φύλαξον.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων,
καὶ πάντων Ἁγίων σου, τὰ σὰ ἐλέη τῷ λαῷ σου δώρησαι.

Τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων Ἀναργύρων, Θεοτόκε ποὺς
δούλους σου φύλαττε, ὡς προστασία τοῦ κόσμου καὶ στή-
ριγμα.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν δοξολογοῦμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ
Ἅγιον λέγοντες· Τριάς ἁγία σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ ἀρρήτως ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα τὸν
Κτίστην τὸν ἴδιον, Παρθένε σῶζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Τῆς εὐσπλαγγίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη

Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. "Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια, Ἦχος πλ. δ΄.

Νῦν ἐπέστη ὁ καιρὸς ὁ πάντα ἀγιάζων, καὶ ὁ δίκαιος ἡμᾶς ἀναμένει Κριτῆς· ἀλλ' ἐπίστρεψον ψυχὴ πρὸς μετάνοιαν, ὡς ἡ Πόρνη κρᾶζουσα σὺν δάκρυσι· Κύριε ἐλέησόν με.

Νάμασιν ἐπομβρίσας Χριστέ, πηγὴν τῶν ἰάσεων, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῶ τῆς Παρθένου σήμερον, καὶ τῷ τῆς σῆς εὐλογίας ῥαντισμῷ, φυγαδεύεις τὰς νόσους τῶν ἀσθενούντων, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰ ἔργα κατεύθυνον, καὶ συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν αἴτησαι, ἐν τῷ ψάλλειν ἡμᾶς τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον·

"Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, Ἠρσκειμενον, Ἦχος δ΄.

Κύριος φῶτισμός μου καὶ σωτὴρ μου.

Στιχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 11.

Αδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιάζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποισθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινωνήσε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ

κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν Διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους ὅσοι φόβῳ θανάτου διαπαντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται· Ὅθεν ὠφείλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεισθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλουῖα. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. Ε'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἐστὶ δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ, κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδα, πέντε στοαὶς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρα, καὶ ἐτάραττε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο, ᾧ δὴποτε κατείχετο νοσήματι.

Ἔτα ὁ Διάκονος τὰ Ἑβραϊκά.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων.

Ἐπὲρ τῆς Πόλεως ταύτης.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσῃ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τῷ ὕδατι τούτῳ τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίας Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἰαματικὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως ἀποτρεπτικόν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τῆ Ἰορδάνου, τῆ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρα τοῦ Θεοῦ βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῆ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως, διὰ τῆς ὁμοουσίας Τριάδος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἀναδείξῃ ἡμᾶς υἱοὺς καὶ κληρονόμους τῆς Βασιλείας αὐτοῦ, διὰ τῆς τῆ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἐπιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, κτλ. εἶτα λέγει τὴν Εὐχὴν ταύτην. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μέγας τῆ βουλή, καὶ θαυμαστός τοῖς ἔργοις, ὁ πάσης ὀρατῆς τε καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργός· ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἐλεὸς σε τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ τηρεῖσι τὰ σὰ προσάγματα· ὁ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις ἐλεεινὰ προσδεχόμενος δάκρυα· διὰ γὰρ τοῦτο παραγέγονας ἐν δούλου μορφῇ, οὐ φάσμασιν ἡμᾶς ἐκδειματίζεμενος, ἀλλ' ὑγίαν τῷ σώματι ἀληθῆ ὀρέγων, καὶ λέγων· Ἴδε ὑγιῆς γέγονας, μηκέτι ἀμάρτανε. Ἀλλὰ καὶ ἐν πηλοῦ ζῶντας ὀφθαλμοὺς εἰργάσω, καὶ, νίψασθαι κελεύσας, τὸ φῶς οἰκῆσαι παρεσνεύσας λόγῳ· ὁ τοῖς τῶν ἐναντίων παθῶν σπιλάδας ταράττων, καὶ τὴν τοῦ βίου τούτου ἀλμυρὰν θάλασσαν καταστείλας, καὶ τὰ ἀχθηφόρα τῶν ἡδονῶν κατευνάσας κύματα· αὐτὸς φιλόνηρωπε Βασιλεῦ, ὁ δὸς ἡμῖν χιανοφεγγάφωτον φορέσαι στολὴν ἐξ

Ἵδατός τε καὶ πνεύματος, καὶ διὰ τῆς τοῦ Ἵδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ τὴν σὴν εὐλογίαν ἡμῖν κατὰπεμψον, τὸν ῥύπον τῶν παθῶν ἀποσμήχουσαν. Ναί, Δέσποτα δεόμεθα· Ἐπίσκεψαι ἡμῶν, Ἀγαθὲ, τὴν ἀσθένειαν, καὶ ἴασαι ἡμῶν τοῖς νόσους ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῷ ἐλέει σου· πρεσβείαις τῆς παναχραίντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τῆ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκαλῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Σπυρίδωνος Τριμυθούντος, καὶ Νικολαίου Μύρων τῆς Λυκίας, τῶν Θαυματουργῶν· τῶν ἀγίων καὶ ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, καὶ Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανῶ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολαῖς, Σαμφῶν καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνικίτη, Θαλλελαῖς καὶ Τρύφωνος, τοῦ Ἁγίου (τῆς ἡμέρας), ἃ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Καὶ φύλαττε, Κύριε, τῆς δόξης σου τῆς πιστῆς Βασιλεῖς ἡμῶν (ἐκ γ·) χάρισαι αὐτοῖς ψυχῆς καὶ σώματος τὴν ὑγίαν, καὶ τῆ δουλικῆ σου ταύτῃ τῶν Χριστιανῶν πολιτεία ποιήσον κατὰ πάντα ἐπιεικῆς. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς Ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ παντὸς Ἱερατικῆ καὶ Μοναχικῆ ταύματος, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς· τῶν διακονούντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν περιστώτων, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων,

καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ θλίψεσιν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, πάσης ἀνάγκης ρυόμενος.

“Ὅτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

‘Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι. ‘Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλαὶς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κλίνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπίκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν ἀσθένους σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξιώσον ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι τοῦ ἀγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ραντισμοῦ· καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Ἐκφωνῶς

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν· κτλ.

Εἶτα λαβὼν τὸν τίμιον Σταυρὸν, εὐλογεῖ τὰ ὕδατα ἐκ τρίτου, κατὰ γων καὶ ἀνάγων αὐτὸν ὄρθιον, καὶ ψάλλων τὸ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου· Ἐκ γ’.

Εἶτα ραντίζων σταυροειδῶς λέγει τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος β’.

Τῶν σῶν δωρεῶν, ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον Θεοτόκε Παρθένε, παρορωσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου Ἀχραντε.

Εἶτα ἀσπάζεται ὁ Ἱερεὺς τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὡσαύτως καὶ πᾶς ὁ λαός. Εἶθ’ οὕτω ραντίζει πάντα τὸν λαόν, καὶ τὴν Μοῆν μετὰ τοῦ Ἀγιασματος.

Ὁ δὲ Χορὸς ψάλλει τὸ παρὸν Τροπαίριον. Ἦχος δ'.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, ἅγιοι Ἀνάργυροι, ταῖς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιοθέντες, παρὰ τῆς ἀειναίου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· Ἴδου δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευματικῶν ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατρούοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήσεσι σῶν ἱκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πείσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεντήμεθα· μὴ αἰσχυρθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλόμενοι· Σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ, καὶ σιέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ τὸ, Δέσποινα πρόσδεξαι, ταῖς δεήσεις τῶν δούλων σου.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ποιῆ Ἀπόλυσιν.

~~~~~

ΤΑΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ ΠΡΟΧΕΙΡΙΣΕΙ

ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΥ

Ἡ ΜΕΓΑΛΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Ἡ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

Αὗται αἱ Χειροτονίαι, αἱ ἔξω τοῦ Βήματος, γίνονται οὕτω. Προσφέρεται ὁ χειροτονοῦμενος, κελύοντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες τὸ, Κέλευσον, κελεύσατε· κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε, τὸν σοὶ προσφερόμενον.

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ὁ δὲ Πατριάρχης φορῶν Ἐπιτραχήλιον,
καὶ Ὠμοφόριον, λέγει·

Ἡ Μετριότης ἡμῶν, διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος, προχειρίζεται σε Ἀρχιδιάκονον (ἢ μέγαν Οἰκονόμον, ἢ ἄλλοτι), τῆς κατ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Καὶ εὐλογεῖ αὐτόν, λεγόντων τῶν παρόντων τῶ,

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.

Εἶδὲ Μητροπολίτης ἐστὶν ὁ χειροτονῶν, λέγει·

Ἡ Ταπεινότης ἡμῶν, διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος, προχειρίζεται σε Ἀρχιδιάκονον (ἢ Οἰκονόμον, ἢ ἄλλοτι), τῆς κατ' ἡμᾶς Μητροπόλεως.

Καὶ εὐλογεῖ αὐτόν ἐπι κεφαλῆς, καὶ οὐδὲν τι πλεόν.

Εἰ βούλοιο δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς, λεγέτω καὶ ταῖς ἐξῆς Εὐχαῖς, μόνον ἐπιθεῖς τῷ χειροτονουμένῳ τὴν χεῖρα.

Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ Ἀρχιδιακόνου λεγέτω τὴν Εὐχὴν ταύτην, μεγαλοφωνῶς.

Δέσποτα, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἀρχιδιακονίαν τῷ γένει ἡμῶν, τῇ ἀφάτῳ σου προμηθεῖα δωρησάμενος, τοὺς αὐτὴν ἐνδυσάμενους διατάττει, καὶ διακονεῖν ἐν τοῖς ὑποβεθηκόσιν ὑπεργοῖς τῶν θείων σου Μυστηρίων· αὐτὸς, ἐνδυσον τὴν χάριν ταύτην τῆς Ἀρχιδιακονίας τὸν παρόντα δοῦλόν σου, τὸν Ἀδελφὸν ἡμῶν (τὸν δε)· καὶ κατακόσμησον αὐτόν τῇ σεμνότητί σου, ἐν ἀρχῇ ἴστασθαι τῶν Διακόνων τοῦ λαοῦ σου, καὶ ὑπόδειγμα καλὸν αὐτὸν γενέσθαι τοῖς μετέπειτα· καὶ ποιήσον ἐν γήρει πῖονι φθάσαι, καὶ δοξάζειν τὸ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς. κτλ.

Ἐπὶ δὲ Μεγάλου Οἰκονόμου λεγέτω

τὴν Εὐχὴν ταύτην, ὁμοίως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομῶν, καὶ τῇ κατὰ σάρκα σου οἰκονομίᾳ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐργασάμενος· ὁ τὸν φρόνιμον οἰκονόμον καλῶς οἰκονομήσαντα, ὡς Οἰκοδεσπότης ἐπαινέσας· εὐλόγησον καὶ τὸν παρόντα δοῦλόν σου (τὸν δεῖνα), εἰς Οἰκονόμον· καὶ ἐνδυναμώσον αὐτόν, καὶ ἐνίσχυσον, πρὸς τὸ πιστῶς, καὶ φρο-

νίμως, και ευαρέστως σοι οίκοινομεῖν τὰ τῆς Ἐκκλησίας πράγματα τε καὶ χρήματα, ὅπως, οὕτω ποιήσας, καὶ οὕτω διακονήσας, ἀξιωθῆ τῆς χαρᾶς τῶν τὰ τάλαντα καλῶς διακονησάντων· ἀποφύγη δὲ τῆς φευκτῆς ἐντροπῆς τε καὶ κατακρίσεως τοῦ τὸ τάλαντος ὀλιγώρως καταχώσαντος δούλου πονηροῦ· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· τοῦ ἀγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου καὶ γενναίου Μάρτυρος Βαρνάβα, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές, ὄνομά σου. κτλ.

Ἐπὶ δὲ Πρωτοπρεσβυτέρου λεγέτω ταύτην.

Δέσποτα Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἱερωσύνην χαρισάμενος τῷ γένει ἡμῶν, καὶ τῆς τοιαύτης δωρεᾶς τε καὶ τιμῆς τὴν χάριν ἡμᾶς ἐνδυσάμενος, καὶ αὐτῆς ἱκανοὺς εὐλαβεῖς καθιστάμενος, τοῦ ἱερατικῶς διατάττειν, καὶ διακονεῖν τοὺς ὑποβεηκίους λειτουργῆς τῶν Μυστηρίων σου· αὐτός, ἐνδυσον τὸν Ἀδελφὸν ἡμῶν (τὸν δεῖνα), καὶ τῇ σεμνότητι κατακόσμησον αὐτόν, τοῦ ἐν ἀρχῇ ἴστασθαι τῶν Πρεσβυτέρων τῆ λαοῦ σε· καὶ καλὸν ὑπόδειγμα τοῖς μετ' αὐτόν γενέσθαι καταξίωσον, καὶ μετ' εὐλαβείας καὶ αἰδοῦς ἐν γῆρι καλῶ τελέσαι τὸν βίον εὐδόκησον, καὶ πάντα ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς Θεὸς, ἐλέησον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς σοφίας, καὶ σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ.

Μετὰ τὸ εἶπειν τὸν Ἱερέα τὴν Ὀπισθαμβίων Εὐχὴν, ἐξερχόμεθα πάντες ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, προπορευομένου τοῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ τῆς θυμιατοῦ· καὶ ἡμῶν ψαλλόντων τὰ παρόντα Τροπάρια. Ἦχος πλ. δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· Δεῦτε λάβετε πάντες, Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἀγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὄρων ῥυπτόμενον.

Ὁς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες Χριστέ Βασιλεῦ· καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπευδεις ἀγαθὲ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν, Βάπτισμα αἰτῶν, ὃ μὴ γνοὺς ἀμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; Ἀγιάσον ἐμέ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὃ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ΛΕ'. 1.

Ταῦτε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι, ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθειτω ὡς κρίνον. Καὶ ἕξαν-

θήσει καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσονται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμή τοῦ Καρμήλου· καὶ ὁ λαὸς μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμένα, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῆς διανοίας· Ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει· αὐτὸς ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὠτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλείται χολὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογυλάλων· ὅτι ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῆ διψώση. Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρὸς εἰς ἔλη, καὶ εἰς τὴν διψώσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ καλαίμη, καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρά, καὶ ὁδὸς ἀγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῆ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῆ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι ὑπὸ Κυρίου. Καὶ ἀποστραφήσονται καὶ ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως· καὶ εὐφροσύνης αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήφεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ΝΕ'. 1.

Ταῦτε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε· καὶ φαίγεσθε, καὶ πίεσθε, ἀνεὺ ἀργυρίου καὶ τιμῆς, οἶνον καὶ στέαρ. Ἴνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις; καὶ ὁ μόχθος ἡμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φαίγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντροφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὠσίν ὑμῶν, καὶ ἐπακολεθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μῶν· εἰσακῶσατέ μῶν, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· καὶ διαθήσομαι ὑμῖν Διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσα Δαυὶδ τὰ πιεῖα.

Ἰδὲ μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἐν ἔθνεσιν. Ἴδου ἔθνη, ἃ ἔκ οἶδαςί σε, ἐπικαλέσονται σε· καὶ λαοὶ οἳ ἔκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφεύξονται, ἔνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἔδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὐρίσκειν αὐτόν, ἐπικαλέσασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίξη ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδούς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἀνομος τὰς βηλαὶς αὐτοῦ· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεσθε, καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γὰρ εἰσὶν αἱ βουλαὶ μου, ὡσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν· οὐδ' ὡσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοὶ μου, λέγει Κύριος. Ἄλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός σου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῆ ἕτερός, ἢ χιῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῆ, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκη, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν· οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ εἰάν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου· οὐ μὴ ἀποστραφῆ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδοὺς μου, καὶ τὰ ἐνταλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδάχθησεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσιν τοῖς κλαῖδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς, ἀναθήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονίζης, ἀναθήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ΙΒ'. 3.

Τὰδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμηθήσεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Εἶτα, Προκείμενον, Ἦχος γ΄.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Γ'. 4.

Αδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διαῆλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἀλληλουΐα. Ἦχος δ'. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν.

— Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Κεφ. Α'. 9.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, κτλ.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (ιεῖνος).

Ἐπὲρ τῆς ἀγίας Μονῆς (ἡ Πολέως) ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῇ δυνάμει καὶ

ἐνεργεία, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις, τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνεργείαν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαὶν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενηθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, καὶ πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτηδεῖον, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ, ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ, ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρρομένων ἐξ αὐτοῦ, εἰς ἀγιασμὸν οἴκων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ, πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων πᾶσι τοῖς ἀρρομένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι ἀγιασμοῦ, διὰ τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀορατῷ ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ρυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως. κτλ.
Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης.

Τούτων δὲ λεγομένων, ὁ Ἱερεὺς λέγει
τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ τοῦ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτὸν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς, μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σου οἰκονομίᾳ· ἐν ἧ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιῶν, ὁ τῶν ἀπάντων βασιλεὺς, ἐτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω, ἵνα, τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσῃς ἡμῖν τὴν δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσῃς ἐλευθερίαν. Οὐ τινος θείου Μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζοντες, δεόμεθα σου, Δέσποτα φιλόανθρωπε. Ῥᾶνον καὶ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ τὴν ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ αἵτησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι Λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ ἀγίου καὶ προσκυνητοῦ σου ὀνόματος.

Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀναρχῷ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τὸ, Ἀμήν, τοῦ Διακόνου ἤδη πεπληρωκότος τὴν Συναπτήν, ἀρχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως τῆς ἐπομένης Εὐχῆς (1).

(1) Ἡ παρούσα Εὐχὴ ἀναγιγνώσκεται μὲν παρὰ τισιν· ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ ἁγίῳ Ὄρει οὐ λέγεται. Σὺ δὲ εἰ οὐ βούλη, μεταίθεσι εὐσὺς μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν εἰς τὸ, Μέγας εἰ Κύριε.

Τριαὶς ὑπερῆσαι, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παν-
 τεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, δημιουργέ τῶν νοε-
 ρῶν οὐσιῶν, καὶ τῶν λογικῶν φύσεων, ἡ ἔμφυτος ἀγαθά-
 της, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον
 ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, λάμπσον καί μοι τῷ ἀνάξιῳ δού-
 λῳ σου· φωτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυ-
 μνήσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐ-
 πρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις, διὰ τὸν παρεστῶ-
 τα λαόν· ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἐν-
 δάδε παραγενέσθαι τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα· ἀλλὰ συγχώ-
 ρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾶν σοι, καὶ λέγειν καὶ νῦν, Ὑ-
 περάγαθε· Δοξάζομέν σε, Δέσποτα φιλόθρωπε, παντο-
 κράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. Δοξάζομέν σε τὸν κτίστην
 καὶ δημιουργὸν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ
 Μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρὸς, καὶ ἀμήτορα ἐκ Πα-
 τρός· ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ, νήπιόν σε εἶδομεν·
 ἐν δὲ τῇ παρουσίᾳ, τελειόν σε ὀρώμεν, τὸν ἐκ τελείου τέ-
 λειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἑορτῆς
 ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς, καὶ χορὸς Ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν,
 καὶ Ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον ἡ
 χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν εἴδει περιστερᾶς, τοῖς ὕδα-
 σιν ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ
 Κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ σελήνη
 λαμπραῖς ταῖς ἀκτίσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σή-
 μερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμπφωσ
 τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουσι. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν
 δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσιζουσι. Σήμε-
 ρον ὁ ἀκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλή χειροθε-
 τεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης, καὶ Προδρόμος, τῷ Δεσπότη
 προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὀρῶν Θεοῦ πρὸς
 ἡμᾶς συγκατάθεσιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα,
 εἰς ἰάματα μεταποιεῖται, τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμε-
 ρον ρεῖθροισ μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον
 τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου

ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέωκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως, τῷ λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται, τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τῷ παλαιῷ θρήνου ἀπηλλάγημεν, καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀγλὺς τοῦ κόσμου καθαίρεται, τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγεὶ πᾶσα ἡ κτίσις ἀνώθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότη ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερά καὶ μεγαλόφωνος τῶν Ὁρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον βασιλείαν οὐρανῶν ὠνησάμεθα· τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γῆ καὶ θάλασσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεὸς, εἶδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατερχόμενον, καὶ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐν εἶδει περισερᾶς κατερχόμενον, καὶ περιπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν ἀόρατον ὀραθέντα, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησον, Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα· καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυμαζουσαι τὸν παραγενόμενον, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεῶ ἀληθινοῦ· αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ Ἄδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ Βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν καὶ γὰρ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δοῦλός σου, τὰ

μεγαλεία τῶν θαυματίων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν κατανύξει βοῶ σοι·

Καὶ εὐθὺς γεγωνωτέρα τῇ φωνῇ.

Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, καὶ οὐ-
δεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων
σου (ἐκ γ·). Σὺ γάρ, βεβλήσει, ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι
παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ σῶ κράτει συνέχει τὴν
κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ
τεσσαίρων στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι και-
ροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμσιν
αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος· σὲ δοξάζει
σελήνη· σοὶ ἐντυγχάνει τὰ ἄστρα· σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς·
σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι· σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ
ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· σὺ ἐσερέωσας τὴν γῆν
ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμῳ·
σὺ πρὸς ἀναπνοᾴς τὸν αἶρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνά-
μεις σοὶ λειτουργοῦσιν, αἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ σὲ
προσκυνοῦσι· τὰ πολυόμματα Χερουβίμ, καὶ τὰ ἑξαπτέ-
ρυγα Σεραφίμ, κύκλῳ ἱστάμενα καὶ περὶπτόμενα, φόβῳ
τῆς ἀπροσίτου σε δόξης, κατακαλύπτεται. Σὺ γάρ, Θεὸς
ὢν ἀπερίγραπτος, ἀναρχὸς τε καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐ-
πὶ τῆς γῆς, μορφήν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώ-
πων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες Δέσποτα, διὰ σπλάγχνα
ἐλέους σου, θεᾶσθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ
γένος τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἦλθες, καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁ-
μολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτο-
μεν τὴν εὐεργεσίαν· ταῖς τῆς φύσεως ἡμῶν γοναῖς ἠλευθέ-
ρωσας· παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου· πᾶ-
σα ἡ κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα· Σὺ γάρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐπὶ τῆς γῆς ὠφθης, καὶ ταῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης·
Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν κατα-
πέμψας τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ ταῖς κεφαλὰς τῶν
ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν,
φιλόανθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν, διὰ τῆς ἐπιφοιτή-
σεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦ-

το (ἐκ γ')· και δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἀγιασμοῦ δῶρον, ἀμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίας δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Ἴνα πάντες οἱ ἀρῶμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρειάν παθῶν, πρὸς ἀγιασμόν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαίνισας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῖς Νῶε τὴν ἀμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραῶ, διὰ Μωϋσέως, τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησας ὕδατα, καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τῆς Ἥλιθ, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τῆς Βαβυλῶν. Αὐτός, καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ (ἐκ γ'). Δὸς πᾶσι τοῖς τε ἀπτόμοις, τοῖς τε χριστομένοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν ἀγιασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν καθαρσιν, τὴν ὑγίαν. Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου, τῆς πιστῆς Βασιλεῖς ἡμῶν (ἐκ γ'). Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ· ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· χάρισαι αὐτοῖς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἴνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ Ἀγγέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὀρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζεται σου, τὸ παν-ἀγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πάσι.

Ὁ Διάκονος Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν· ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα, εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τοῦ ἑαυτῶν ἀγένης σημαίνοντας τὸ τῆς δεξιᾶς πρόσχημα· καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, ἐμπλησθῆναι τοῦ ἀγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ῥαντισμοῦ· καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Ἐκφωνῶς

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμός τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δοξαν καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς, βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὄρθιον αὐτὸν κατὰ γων ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, ψάλλον καὶ τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος α΄.

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερῶθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἐκ γ΄.

Καὶ ῥαντίζει πάντα τὸν λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος. Κίσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον,

Ἦχος πλ. β΄

Ανυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἀγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ, μετ' εὐφρο-

σύνης, ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα ὁ Ψαλμὸς, Εὐλογήσω τὸν Κύριον, καὶ δίδοται τὰ κατακλαστών· καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΚΑΙ ΙΕΡΟΥ ΝΙΠΤΗΡΟΣ.

Μετὰ τὴν Ὀπισθαμβῶνον Εὐχὴν, ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς, καθὼς ἐστὶν ἠλλαγμένος, μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ, ἔξω τῶν μεγάλων πυλῶν τοῦ Ναοῦ, τῆς λευκῆς τοῦ Νιπτῆρος εὐτρεπισθείσης παρὰ τοῦ Ἐκκλησιαάρχου. Ταχθέντων δὲ Ἀδελφῶν β'. τῶν μελλόντων νιφθῆναι παρὰ τοῦ Προεστώτος, ἐφ' ὧν ἐπαναγκῆς εἶναι, τὸν τε Πυλωρὸν, καὶ τὸν Οἰκονόμον, συνεξερχομεθα πάντες τῷ Ἱερεῖ, ψάλλοντες τὸν Ν'. Καὶ μετὰ τὴν τοῦτου συμπλήρωσιν, λέγομεν ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς μεγάλης Πέμπτης τὴν ἐ' ᾠδὴν ᾠδὴ ἐ' Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ συνδῆσμῳ τῆς ἀγάπης, συνδεδόμενοι οἱ Ἀπόστολοι, τῷ δεσπύζοντι τῶν ὄλων, ἑαυτοὺς Χριστῷ ἀναθέμενοι, ὡραίως πόδας ἐξαπενίζοντο, εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

Τροπαρία.

Η τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῶον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσος χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ σοφία, ὕδωρ Νιπτῆρι βάλλει, πόδας ἀποπλύνει δὲ δούλων Δεσπότης.

Μαθηταῖς ὑποδεικνύει, ταπεινώσεως, ὁ Δεσπότης τύπον· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον περιβάλλων, ζώννυται λέντιον, καὶ κάμπτει γόνυ, δούλων ἐκπλῦναι πόδας· οὗ ἐν τῇ χειρὶ πνοὴ πάντων τῶν ζώντων.

Εἶτα φαίλλονται τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Νιπτήρος, Ἦχος α΄.

Ο λεντίω ζωσάμενος, καὶ νίψας τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, Χριστέ ὁ Θεός, ἀπόπλυνον ἡμῶν, τῆς ψυχῆς τὸν μολυσμὸν, καὶ περιζώσαν ἡμᾶς συνδέσμῳ πνευματικῷ, τῆ παιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ ὑμνεῖν τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ἦχος β΄.

Μεγάλῃς εὐεργεσίας ἀπολαύειν, μέλλοντες οἱ πιστοί, εὐλαβῶς τῷ τιμίῳ Νιπτήρι προσδράμωμεν, οὐ σαρκὸς ῥύπον ἀποπλύνοντες, ταῖς ψυχαῖς δὲ μουσικῶς ἀγιάζοντες· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐφορῶν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ παιῶν αὐτὴν τρέμειν, κλίνει ἑαυτὸν, καὶ ἰχνῶν ἀπτεται χοιῶν, πάσης ἐναντίας δυνάμεως, ἀσφαλῆ δωρούμενος τὴν ἐπίβασιν. Αὐτῷ εὐχαρίστως βοήσωμεν· Ὁ ἀρίστην ὑψώσεως ὁδὸν, ὑποδείξας ἡμῖν τὴν ταπεινώσιν, σῶσον ἡμᾶς ἀγαθέ, ὡς φιλόθρωπος.

Ἦχος δὲ αὐτός.

Ο Πέτρος ηὐλαβεῖτο νίψασθαι τοὺς πόδας ἐκ τῶν ἀχράντων χειρῶν, ὑφ' ὧν ἐπλαστουργήθη ὁ Ἀδάμ· ἀκούσας δέ· Εἰ μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ· τρόμῳ πολλῷ συνεχόμενος ἐβόασαι Κύριε· Μὴ μόνον τοὺς πόδας μου νίψης, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. Ὡς μεγίστων Δεσπότου δωρεῶν! κοινωνοὺς ποιεῖται τῆς χάριτος τοὺς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς, καὶ μέρος ἔχειν μετ' αὐτῶν ἐπαγγέλλεται, εἰς τὴν ἀρρήτον δόξαν, ὡς καὶ ἐν τῷ μυστικῷ ποτηρίῳ ἔφησε, καινὸν αὐτὸ πίνειν μετ' αὐτῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Ἦς καὶ ἡμᾶς ἀξιώσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόθρωπος.

Ἦχος πλ. δ΄.

Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῆ οὐσίας, ἔργον δούλου ἀνέλαβε· λέντιον διεζώσατο, ὁ περιβάλλον τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· ὕδωρ ἔβαλεν εἰς Νιπτήρα, ὁ τὴν θάλασσαν τὴν ἐρυθρὰν διατεμών· καὶ κάμψας ἐπὶ τὰ γόνατα, ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ, ὃ ἦν διεζωσμένος. Ὅτε οὖν ἐνίψε τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες· σημαίνων τὸν παραδιδόντα αὐτόν.

Εἶτα Συναπτὴ παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ . . .

Ἐπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης.

Ἐπὲρ εὐκрасίας ἀέρων, εὐφορίας.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων.

Ἐπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι καὶ ἁγιασθῆναι τὸν Νηπτήρα τοῦτον, τῇ δυνάμει, καὶ ἐνεργείᾳ, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸν εἰς ἐκπλυσιν τοῦ ρύπου τῶν πταισμάτων ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐμφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ καθαρσις τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ μετὰ τὸ, Ἀμήν, ἐπεύχεται ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφώνως.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε καὶ Θεὲ ὑπεράγαθε, ὁ ἀπρόσιτος τῇ θεότητι, ὁ ἐν δούλου μορφῇ, ὑπηρετοῦ σχῆμα ἀναλαβὼν, καὶ εἰς ὑποτύπωσιν ταπεινώσεως σωτηρίᾳ τοὺς τῶν Μαθητῶν σου πόδας ἀχράντοις χερσίν ἀπονίψας, καὶ λεντίῳ ἐκμάξας· ἐπίδε καὶ νῦν ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, τῆς τοιαύτης σου συγκαταθέσεως μιμουμένους τὰ ὑπερένδοξον· καὶ ἀξίωσον τοὺς τῆς σαρκὸς μολυσμοὺς ἀπονίψασθαι ἡμᾶς, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ρυπῶδες, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου προσφύσεως. Χάρισαι ἡμῖν τὴν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος ἀόρατον ἐπιφοιτήσιν· ἀσφαλίσαι ἡμῶν ταῖς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ τοῦ τηροῦντος πτέρναν ὄφεως

δολεροῦ· ἵνα, καθαροὶ γενόμενοι, λατρεύωμεν εὐπροσδέκτως σοι, ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πάσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ διαβαίνοντες.

“Ὅτι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ὁ Διάκονος’ Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

‘Ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν πέτρα ταπεινώσεως ἐν τῇ οἰκείᾳ καὶ πανυψίστῳ σου συγκαταβάσει, καὶ τὸν ἔσχατον τῇ προθέσει, πρῶτον ἀναγορεύσας· χαρίτωσον ἡμᾶς ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους διακονίᾳ· ὕψωσον ἡμᾶς θεία ταπεινώσει· διατήρησον ἀρρύπτους, νιπτομένους αἰεὶ δάκρυσι, καὶ καθαιρομένους τῷ φωτισμῷ τῆς καθαρτικῆς σου χάριτος· ἵνα, εἰλικρινῶς σοι πάντοτε προσπίπτοντες, εὐρωμεν ἔλεον καὶ οἰκτιρισμὸν ἐν τῷ φοβερῷ σου Βήματι.

Ἐκφώνως

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις. κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, λέγοντος τοῦ Ἱερέως. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, κἀκθίνται οἱ μέλλοντες νιφθῆναι ἐν τοῖς προετοιμασθεῖσι σκάμνοισι. Καὶ τοῦ Ἱερέως ἀρχομένου λέγειν τὸ α. Εὐαγγέλιον τοῦ Νιπτήρα· ἴσταται ὁ Προεστῶς, ποιῶν, ὡς περιέχει τὸ Εὐαγγέλιον. Ὅτε οὖν λέγει· Τίθησι τὰ ἱμάτια, ἀποτίθησι καὶ αὐτὸς τὸν Μανδύαν. “Ὅτε δὲ τὸ Λαβῶν λέντιον διεζώσατο, λαβῶν τὸ Σάββανον ζώνουσιν ἑαυτὸν. “Ὅτε δὲ· Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν Νιπτήρα, βάλλει καὶ αὐτὸς ὕδωρ χλιαρόν· Καὶ αὐθις λεγομένου τοῦ· Καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, ἀρχεται καὶ αὐτὸς νίπτειν ἀπὸ τοῦ Πυλωροῦ, μέχρι τοῦ Οἰκονόμου, καὶ τοῦ Ἐκκλησιαάρχου, τοὺς ιβ'. καὶ ἐκμαίσειεν ἐνὸς ἐκάστου τῶν νιπτομένων τοὺς πόδας, καὶ ἀπαίσειςθαι αὐτοὺς. “Ὅτε δὲ ἔλη

εἰς τὸν Οἰκονόμον, τότε ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ λοιπὸν τοῦ Εὐαγγελίου· Ἐρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος. Καὶ καθεξῆς πληροῖ τοῦ τοιοῦτου Εὐαγγελίου τὸ ἐπόμενον, ἀρχόμενος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι, κτλ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου. Κεφ. ΙΓ'. 3.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ Πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δεῖπνου, καὶ τίθει τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν λέντιον, διεζωσεν ἑαυτόν· Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν Νηπτήρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐκμύσσειν τῷ λεντίῳ, ᾧ ἦν διεζωσμένος· Ἐρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σὺ μου νίπτεις τοὺς πόδας; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώμη δὲ μετὰ ταῦτα. Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλὴν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει, ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστέ, ἀλλ' οὐχὶ πάντες· Ἦδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· Οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστέ.

Καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ἀποζώννυται ὁ Ἠγουμένος τὴν σινδόνα, καὶ περιβάλλεται τὸν Μανδύαν· Καὶ σταθέντος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, καὶ λέγει τὸ δεῦτερον Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου.

Κεφ. ΙΓ'. 12.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἐνίψεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν

παλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσχετε τί πεποίηκα ὑμῖν; Ὑμεῖς φωνεῖτέ με· Ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὁ Κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμί γάρ. Εἰ οὖν ἐγὼ ἐνίψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα, καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε, εἰάν ποιῆτε αὐτά.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου κενώσας ἑαυτὸν, καὶ μορφὴν δούλου λαβὼν· ὁ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ σωτηριώδους, καὶ ζωοποιῦ σου καὶ ἐκουσίῳ Πατρὸς, συνδειπνήσαι καταξιώσας τοῖς ἀγίοις σου Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, καὶ μετὰ τοῦτο λεντίῳ περιζώσας σεαυτὸν, καὶ νίψας τοὺς πόδας τῶν ἀγίων σου Μαθητῶν, ὑπόδειγμα ταπεινοφροσύνης, καὶ ἀγάπης τῆς εἰς ἀλλήλους διδούς αὐτοῖς, καὶ εἰπὼν· Καθὼς ἐποίησα ὑμῖν, οὕτω, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε εἰς ἀλλήλους· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐν μέσῳ τῶν σῶν ἀναξίων δούλων, τῶν τῷ σῷ ὑποδείγματι ἐξακολουθησάντων, γενόμενος, ἀπόσμηξον πάντα σπῖλον καὶ ρυτίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ἵνα, ἀποनिψάμενοι τὸν κοληθέντα ἡμῖν ἐκ τῶν παραπτωμάτων κονιορτόν, καὶ τῷ λεντίῳ τῆς ἀγάπης ἐκμαίξαντες, δυνηθῶμεν εὐαρεστεῖν σοὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ εὐρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου.

Ἐκφώνως.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιαζῶν τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ χρίονται πάντες τὰς χεῖρας καὶ τὰ πρόσωπα ἐκ τοῦ νήματος· Ἐἴτα εἰσερχόμεθα εἰς τὸν Ναόν, ψάλλοντες τὰ ψαλμοὺς ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγορός

Τροπάρια. Ἦχος πλ. β΄.

Ρυφθέντες πόδας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου με-
θέξει, τοῦ θείου νῦν Χριστέ, σοῦ οἱ ὑπηρεταί, ἐκ
Σιών Ἐλαιῶνος, μέγας πρὸς ὄρος συνανηλθον, ὑμνοῦντές
σε φιλόνηρωπε.

Ορᾶτε ἔφησ, φίλοι μὴ θροεῖσθε· νῦν γὰρ ἤγγικεν ὥρα,
ληφθῆναι με, κτανθῆναι χερσὶν ἀνόμων· πάντες δὲ
σκορπισθήσεσθε, ἐμέ λιπόντες· οὓς συναΐξω, κηρύξαι με
φιλόνηρωπον.

Ἔτα δίδοται τὸ Κατακλασόν. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.
Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν Τράπεζαν, ψάλλομεν τὸ, Ὑψώ-
σω σε ὁ Θεός μου, καὶ μεταλαμβάνομεν οἴνου μόνου. Τὰ
δὲ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν ἐν τοῖς Κελλίαις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑΣ

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΕΣΠΕΡΑΣ.

Σημαίνει ταχύτερον δια τὴν τῆς γονυκλισίας Ἀκολουθίαν.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, Συναπτὴ μεγάλη παρὰ τοῦ Διακόνου.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ τοῦ ἀπεκδεχομένου τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν κλιόντων τὰς καρδίας αὐτῶν ἐνώπιον Κυρίου καὶ τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἐμσχυθῆναι ἡμᾶς πρὸς τελείωσιν εὐαρεστῆσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι πλούσια τὰ ἐλέη αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ δεχθῆναι τὴν γονυκλισίαν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν ζητούντων τῆς παρ' αὐτοῦ βοηθείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ρύσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου.

Ἐκφωνήσεις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις. κτλ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στιχ. ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα γ'. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δευτεροῦντες αὐτά.

Δημοσιὰ ἱστορικὴ Βιβλιοθηκῆ Ζαγοράς

Ἦχος δ'

Παράδοξα σήμερον, εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυΐδ,
 ὅτε τὸ Πνεῦμα κατήλθε τὸ Ἅγιον, ἐν πυρίναις γλώσ-
 σαις, καθὼς ὁ Θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγγετο. Φησὶ γάρ·
 Συνηγμένων τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος, κα-
 θάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον,
 οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξέ-
 νοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι τῆς ἁγίας
 Τριάδος.

Δίς.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἦν μὲν αἰεὶ, καὶ ἔστι, καὶ ἔσται,
 οὔτε ἀρχάμενον, ἕτε παυσόμενον, ἀλλ' αἰεὶ Πατρὶ καὶ
 Υἱῷ συντεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον· ζωὴ, καὶ ζωο-
 ποιοῦν· φῶς, καὶ φωτὸς χορηγόν, αὐτάγαθον, καὶ πηγὴν
 ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται,
 καὶ παρὰ πάντων γινώσκειται, μία δύναμις, μία σύνταξις,
 μία προσκύνησις τῆς ἁγίας Τριάδος.

Δίς.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, φῶς, καὶ ζωὴ, καὶ ζωσα πηγὴ
 νοερά· Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθόν,
 εὐθές, νοερόν, ἡγεμονεῖον, καθαῖρον τὰ πταίσματα· Θεὸς
 καὶ Θεοποιοῦν, πῦρ, ἐκ πυρὸς προϊὼν, λαλοῦν, ἐνεργοῦν,
 διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ Προφηταὶ ἅπαντες, καὶ
 Θεοῦ Ἀπόστολοι, μετὰ Μαρτύρων ἐστέφησαν. Ξένον ἄ-
 κουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον, εἰς νομαὶς χα-
 ρισμάτων.

Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας,
 ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυ-
 ρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός· ἐλθέ, καὶ σιγήνωσον
 ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ
 σῶσον ἀγαθῆ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσόδος, τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Ἐἶτα τὸ,

Προκαίμενον, Ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶν
 θαυμάσια μόνος.

Στίχ. α. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δυνάμιν σου.

Στίχ. β. Καὶ εἶπα· νῦν ἤρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Στίχ. γ. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.

Ἔπειτα λέγει ὁ Διάκονος·

Ἔτι, καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινάντων τὰ γόνατα ἐπὶ γῆς, καὶ ἀσικεπιῶν ὄντων, ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὰς εὐχὰς ἀπὸ τοῦ Βήματος μεγαλοφώνως, εἰς ἐπήκουον πάντων.

Αἴχραντε, ἀμίαντε, ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀνεξίκακε Κύριε· ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς· ὁ πρό τοῦ αἰτεῖσθαι, τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις παρέχων· Σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, Δέσποτα φιλόνηρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου, καὶ ἐνδόξου Θεοτόκου· ὅς, πρότερον μὲν λόγοις διδάσκων, ὑστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνύς, ἠνίκα τὸ σωτήριον ὑφίστατο πάθος, παρέσχεν ἡμῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, δεήσεις προσφέρειν, ἐν αὐχένος καὶ γονάτων κλίσειν, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· αὐτὸς οὖν, πολυέλεε καὶ φιλόνηρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε· ἐξαιρέτως δέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν ἧ, μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κατέπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους· ὁ, καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκενώτου χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν ἐτέ-

ραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ προεφήτευσαν. Νῦν οὖν δεομένων ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ κατακρίτων, καὶ ἐπίστρεφον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν οἰκείαν συμπαθείαν ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν προσθεύσασαν. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι, καὶ βοῶντας τὸ, Ἠμάρτομεν. Ἐπὶ σέ ἐπερρίφημεν ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστροῦ μητρὸς ἡμῶν· Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ· ἀλλ' ὅτι ἐξέλειπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας, ἔστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας. Ἀλλὰ θαρρόυντες τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, κράζομεν· Ἀμαρτίας νεότητος ἡμῶν, καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῆς, καὶ ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς. Μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς εἰς καιρὸν γήρωσ· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς· πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέφαι, ἀξίωσον πρὸς σέ ἐπιστρέφαι, καὶ πρόσχευ ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ καὶ χάριτι. Ἐπιμέτησσαν ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν τοὺς οἰκτιρμούς σου· ἀντίθευ τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου, τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐπίβλεπον ἐξ ὕψους ἁγίου σου, Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν περιστώτα, καὶ ἀπειδεχόμενον τὸ παραὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ διαβόλου· ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν τοῖς ἁγίοις καὶ ἱεροῖς νόμοις σου· Ἀγγέλω πιστῷ φύλακι παρακατάθου τὸν λαόν σου· πάντας συνάγαγε εἰς τὴν Βασιλείαν σου· ὁὸς συγγνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ· ἄφες αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα· καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· διάλυσον τὰς καθ' ἡμῶν μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς ἀύραις τῆς πυρὸς· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς κατάξιώσας, καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτὸς, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἑκούσια καὶ

τὰ ἀκούσια ἀμαρτήματα, πρόσδεξαι τοῖς ἑσπερινὰς ἡμῶν ἰκεσίας, καὶ κατὰπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Ἀγγέλοις σου· ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδαλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνῶν·

Σοὶ γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν. κτλ.

Ὁ Διάκονος·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς. κτλ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς τὴν ἐκφωνήσιν·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός. κτλ.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Ἐ"τι, καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐπεύχεται·

Ἥ ύριε, Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τῆ παναγίου Πνεύματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς αἰεὶ παρέχων· ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων χεῖλη πυρίναις στομώσας γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν, ἰδίᾳ διαλέκτῳ, εἰς ἀκοὴν ὠτίου δεξάμενοι, φωτὶ τοῦ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν, καὶ τῆς πλάνης, ὡς ἐκ σκοτῆς, ἀπηλλάγημεν, καὶ τῇ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων

γλωσσῶν διανομῇ, ὑπερφυεῖ ἐνεργεία, τὴν εἰς σέ πίστιν ἐμαθητεύθημεν, καὶ σέ θεολογεῖν, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐν μιᾷ Θεότητι, καὶ δυνάμει, καὶ ἐξουσίᾳ κατηγαγύσθημεν. Σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τῆ Πατρὸς, ὁ τῆς οὐσίας, καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος καὶ ἀμετακίνητος χαρακτήρ, ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ τῆς χάριτος, διανοοῖξον κάμου τοῦ ἀμαρτωλοῦ τὰ χεῖλη, καὶ δίδαξόν με πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρή προσεύχεσθαι. Σὺ γὰρ εἶ ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου πλῆθος, ἀλλ' ἡ σὴ εὐσπλαγγνία νικῆσει τούτων τὸ ἄμετρον· ἴδὲ γὰρ φόβῳ παρίσταμαι σοι, εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἔλεους σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς μου. Κυβέρνησόν με τὴν ζωὴν, ὁ πάσαν ῥήματι τὴν κτίσιν, ἀρρήτῳ σοφίας δυνάμει, κυβερνῶν, ὁ εὐδιος τῶν χειμαζομένων λιμῆν, καὶ γνώρισόν μοι ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας σου τοῖς ἑμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς· Πνεῦμα συνέσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δωρούμενος· Πνεῦμα φόβου σου τοῖς ἑμοῖς ἐπισκίασον ἔργοις· καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκότοις μου· καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον ὀλισθηρόν· ἵνα καθ' ἑκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σε τῷ ἀγαθῷ, πρὸς τὸ συμφέρον ὀδηγούμενος, καταξιωθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς αἰεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας· καὶ μὴ παρίδῃς με τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου συναπαταᾶσθαι τερπνοῖς· ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτα, ὅτι, περ, ὅσα ἂν τις αἰτήσῃται ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει συναϊδίου Θεοῦ καὶ Πατρὸς· διὸ καὶ γὼ ὁ ἀμαρτωλός, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, τὴν σὴν ἱκετεύω ἀγαθότητα· Ὅσα κῆξάμην, ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναὶ, Κύριε, ὁ πάσης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτήρ ἀγαθός· ὅτι σὺ εἶ ὁ δίδους ὑπερενπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἶ ὁ συμπαθής, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγονώς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνός, καὶ τοῖς κάμπτουσι πρὸς σέ γόνυ ἐπικαμπτόμενος

φιλευσπλάγχθως, ἰλασμός τε γινόμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. Δὸς δὴ, Κύριε, τῷ λαῷ σου τοὺς αἰκτιρμούς σου· ἐπαίκουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου σου· ἀγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Σοὶ μόνῳ ἀμαρτάνομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· οὐκ οἶδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἄλλοτρίῳ, οὐδὲ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἑαυτῶν, Δέσποτα, χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα· καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον πᾶσαν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας· πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων ὡς θυμίαμα δεκτὸν, ἀναλαμβανόμενον ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγάθου Βασιλείας.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην

Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ρῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινὴν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς, καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῶν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθίλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα, καὶ ἐν τῇ κατ' ὑπνον ἠσυχίᾳ, ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου.

Ὁ Διάκονος

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς

Εὐδοκίᾳ, καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μετ' οὗ εὐ-

λογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα το Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ.

Μετὰ δὲ τοῦτο, λέγει ὁ Διάκονος

Ἔτι, καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Ἡ αἰετνάως βρύσσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ πηγὴ, ἡ συν-αἰδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν, διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ὑπερκαλλῶς πληρώσας, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ θανάτου δεσμοὺς ἀλύτους, καὶ κλειθρα ἄδου διαρρήξας, πονηρῶν δὲ πνευματῶν πλήθη καταπατήσας ὁ προσαγαγὼν ἑαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ σῶμα δούς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἀμαρτίας ἄψαυσόν τε καὶ ἄβαντον, καὶ, διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης καὶ ἀνεκδιηγήτης ἱερουργίας, ζῶν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος ὁ εἰς ἄδου καταβάς, καὶ μαχλοὺς αἰώνιους συντρίψας, καὶ τοῖς κάτω καθημένοις ἄνοδον ὑποδείξας τὸν δὲ ἀρχέκακον καὶ βύθιον δράκοντα, θεοσόφῳ δελεάσματι ἀγκιστρεύσας, καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ, καὶ πυρὶ ἀσθέστῳ, καὶ σκότῳ, ἐξωτέρῳ, διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου σου κατασφαιλισάμενος ἰσχύος ἡ μεγαλῶνυμος σοφία τοῦ Πατρὸς ὁ τοῖς ἐπηρεαζομένοις μέγας ἐπίκουρος φανείς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους. Σὺ, δόξης αἰετναίου Κύριε, καὶ Πατὸρ ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητέ· αἰδιον φῶς, ἐξ αἰδίου φῶτός ἦλιε δικαιοσύνης, ἐπάκησον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν αἰκείων τῆς πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιούμεθα νῦν ὅτι ἐν σοὶ πάντων τὸ κράτος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου κατέχεις τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δέσποτα παντοκράτορ, Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου, καὶ πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης δημιουργῆς, συνισταμένης τε καὶ

πάλιν λυομένης, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς ἐνταῦθα δια-
 γωγῆς, καὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταστάσεως· ὁ χρόνους μετρῶν
 τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου ἰστών, κατὰ γων εἰς ἄδθ,
 καὶ ἀνάγων, δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἀπολύων ἐν δυνα-
 στείᾳ· ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ τὰ μέλ-
 λοντα λυσιτελῶς διοικῶν· ὁ τοὺς θανάτου κέντρῳ πληγέν-
 τας, ἀναστάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν· Αὐτὸς Δέσποτα τῶν
 ἀπάντων, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν πε-
 ράτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, ὁ καὶ ἐν
 ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ, καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς
 Πεντηκοστῆς, τὸ Μυστήριον τῆς ἀγίας, καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ
 συναϊδίου, καὶ ἀδιαιρέτου, καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος ὑπο-
 δείξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν, καὶ παρυσίαν τῆ ἀγίου
 καὶ ζωοποιῶσθ Πνεύματος, ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν ἐπὶ
 τοὺς ἀγίους σου Ἀποστόλους ἐκχέας, καὶ Εὐαγγελισταῖς
 αὐτοὺς θέμενος τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστεως, καὶ ὁμολογη-
 ταῖς, καὶ κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας Θεολογίας· ὁ
 καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείῳ Ἐορτῇ καὶ σωτηριῳδεῖ, ἰλα-
 σμοὺς μὲν ἰκεσίους, ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν ἄδθ, κατα-
 ξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας δὲ παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἀ-
 νεσιν τοῖς κατοικομένοις τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν,
 καὶ παραψυχὴν παρὰ σοῦ καταπέμπεσθαι· Ἐπαικουσον
 ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ οἰκτρῶν δεομένων σου· καὶ ἀνά-
 παυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν προκεικοιμημένων,
 ἐν τόπῳ φωτεινῷ ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως,
 ἐνθα ἀπέδρα πάσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός· καὶ κα-
 τάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων, καὶ
 εἰρήνης καὶ ἀνέσεως ἀξιώσον αὐτοὺς· ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ
 αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδέ οἱ ἐν ἄδθ ἐξομολόγησιν παρρη-
 σιάζονται προσφέρειν σοι· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν
 σε καὶ ἰκετεύομεν, καὶ τὰς ἰλαστηρίκας εὐχὰς καὶ θυσίας
 προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην·

Ο Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ φιλόανθρωπος,
 ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στήναι

ἐνώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασιῶν σου, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου· καὶ παράσχου χάριν, τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσενεγιεῖν σοὶ τὴν τρισάγιον δοξολογίαν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων σου δωρεῶν, ὧν ἐποίησας, καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποιήσον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν· ἵνα, τὸ τῆς ἀμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν· καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὄπλα τοῦ φωτός, ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπιχειρίας τοῦ πονηροῦ, καὶ μετὰ παρρησίας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλόνηρον Θεόν. Σὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς, καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα τῶν ἀπάντων καὶ ποιητὰ, ἢ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων, καὶ ἢ μετὰ ταῦτα συνάφεια καὶ ἀνάπαυσις ἢ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ταῖς ἐξόδοις, αἱ τὰς ἐλπίδας ἡμῖν τῆς ἀναστάσεως, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς, διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνηστεύονται· ἧς ἀπολαύσαιμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ παρουσίᾳ σου. Σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγός, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος καὶ φιλόνηρος κριτής, καὶ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης καὶ Κύριος· ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος, διὰ συγκατάθεσιν ἄκραν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἐκουσίῳ εἰς πείραν καταστήναι, προσλαβόμενος σπλάγγνα οἰκτιρμῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτός, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθός· διὸ καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν ἀπάθειαν. Δέξαι οὖν, Δέσποτα, δεήσεις καὶ ἰκεσίας ἡμετέρας, καὶ ἀνάπαυσον πάντας τοὺς πατέρας ἐκάστου, καὶ μητέρας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφαίς, καὶ τέκνα, καὶ εἴ τι ἄλλο ὁμογενὲς καὶ ὁμόφυλον, καὶ πάσας ταῖς προαναπαυσάμενας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου· καὶ

κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα ἐν βίβλω ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς ταῖς ἀγίας σου μονὰς, συνεγείρων καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ὤρισας κατὰ ταῖς ἀγίας σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. Οὐκ ἔστιν οὖν, Κύριε, τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σὲ τὸν Θεὸν ἐνδημούντων, ἀλλὰ μετὰστασις λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα, καὶ θυμηδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις, καὶ χαρὰ. Εἶδὲ καὶ τι ἡμάρτομεν εἰς σέ, ἕλωσ γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς· διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ρύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἢ ἡ ζωὴ αὐτοῦ, εἰμὴ μόνος σὺ ὁ ἐπὶ γῆς φανεῖς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς καὶ τοῖς κινήμασι· καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι, ἡμᾶς δὲ τοὺς περιεστῶτας εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου, καὶ ἐλέους σπλάγγνα καὶ φιλανθρωπίας διανοίγων ἡμῖν, ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ σου παρουσίᾳ· καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον.

Ἐπισυναίπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Ο Θεὸς, ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρίσας ἀναμέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν μὲν ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρουσίας ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

σου ἐν ἐξομολογήσει, καὶ τὴν ἑσπερινὴν σοὶ λατρείαν προσ-
 αγαγεῖν· αὐτὸς, φιλόνηρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσ-
 ευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐ-
 τὴν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν
 ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιῶσαν νύκτα, εἰρηνικὴν ἐνδυσον ἡμᾶς
 ὄπλα φωτός· ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ
 παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, καὶ δός ἡ-
 μῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῆ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρή-
 σω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπήλλαγμένον. Ναὶ,
 Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα, καὶ ἐπὶ
 ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυ-
 κτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός σου· καὶ τῆ μελέτῃ τῶν σῶν
 ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστώ-
 μεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἰκε-
 σίας τῆ σῆ εὐσπλαγχνία προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀ-
 μαρτιῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· ὃν ταῖς πρεσβείαις
 τῆς ἀγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

Ὁ Διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου. κτλ.

Ἐκφώνως ὁ Ἱερεὺς·

Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡ-
 μῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
 Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔϊτα ὁ Διάκονος·

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν. κτλ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνηρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Λαός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ Διάκονος· Ταῖς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην μυστικῶς·

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλῖνας οὐρανούς, καὶ καταβάς
 ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ
 τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γὰρ

τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ Κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλὰς, τοὺς δὲ ἑαυτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν· οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντός ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Ἔϊτα ἐκφωνεῖ·

Ἐἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον, καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς. κτλ.

Ἔϊτα ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα, τοῦ Στίχου. Ἦχος γ'.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφανῶς αἱ γλώσσαι γεγόνασιν· Ἰουδαῖοι γάρ, ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριστός, ἀπιστία νοήσαντες, θεϊκῆς ἐξέπεσον χάριτος, καὶ τοῦ θεοῦ φωτὸς οἱ ἐξ ἔθνῶν ἠξιώθημεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν Μαθητῶν φθεγγομένων τὴν δόξαν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὄλων Θεοῦ· μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι στηριχθέντες, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐμοί, ὁ Θεός.

Νῦν τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἐκκέχυται· Ἀποστόλων γάρ χορείας ἀρξάμενον, ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν, τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφήπλωσε, καὶ πιστοῦται αὐτοῦ τὴν κραταιὰν ἐπιφοίτησιν, ἐν πυρίνῳ τῷ εἶδει τοῖς Μαθηταῖς διανεμόν τὰς γλώσσας, εἰς ὑμνωδίαν, καὶ δόξαν Θεοῦ· διὸ τὰς καρδίας νοερώς ἐλλαμπόμενοι, ἐν πίστει στηριχθέντες τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, δυσωποῦμεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ προσώπου σου.

Νῦν περιβάλλονται κράτος, οἱ Χριστοῦ ἀφ' ὕψους Ἀπόστολοι, ἐγκαινίζει γὰρ αὐτοὺς ὁ Παράκλητος, ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος, μυστικῇ καινότητι γνώσεως· ἦν ταῖς ξέναις φωναῖς, καὶ ὑψηγόροις κηρύττοντες, τὴν αἰδίου φύσιν τε καὶ ἀπλήν, τρισυπόστατον σέβειν τῷ εὐεργέτῃ τῶν

ὅλων Θεοῦ, ἡμᾶς ἐκδιδάσκουσι. Διὸ φωτισθέντες τοῖς ἐκείνων διδάγμασι, Πατέρα προσκυνήσωμεν, σὺν Υἱῷ, καὶ Πνεύματι, δυσωποῦντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε λαοί, τὴν τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι. Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱὸν, συναΐδιον καὶ σύμβρονον, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον· μία δύναμις, μία οὐσία, μία Θεότης, ἣν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν· Ἅγιος ὁ Θεὸς, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, συνεργεῖα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἅγιος ἰσχυρὸς, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον· Τριάς ἁγία δόξα σοι.

Τὸ, Νῦν ἀπολύεις· Τρισάγιον· καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ γ'.

Ἔττα ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν οὕτως·

Ο ἐκ τῶν πατριῶν κολπῶν κενώσας ἑαυτὸν, καὶ τὴν ἡμέραν ὅλην ἀνθρωπίνην προσλαβόμενος φύσιν, καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὐθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό, τε θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμφσας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτοὺς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, πανευφήμων, Θεοκηρύκων, καὶ Πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Εἰς παρακλήσιν ἀσθενῶν, χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων
ἀκαθάρτων, καὶ ἐπιηρεαζόντων.

Εὐλογεῖ ὁ Ἰερεὺς, καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ, Κύριε, εἰσ-
αίκουσον τῆς προσευχῆς μου· τὸ, Κύριος ποιμαίνει με, καὶ
οὐδέν με ὑστερήσει· τὸ, Κύριος, φωτισμός μου, καὶ σωτὴρ
μου, τίνα φοβηθήσομαι; τὸ, Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ δια-
σκορπισθήτωσαν· τὸν Ν. Εἶτα, Μὴ καταπιστεύσης με.
Δέξαι μου τὴν δέησιν· καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Ἰερεὺς.

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία.

Εἶτα τὸν παρόντα Κανόνα.

Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστὸν· εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτό-
κον· εἰς τοὺς Ἀσωμάτους· εἰς τοὺς Ἀποστό-
λους· καὶ εἰς πάντας τοὺς Ἀγίους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Ο ποιητὴς, καὶ λυτρωτὴς μου καὶ Κύριος, ἡ τῶν πιστῶν
βοήθεια, τάχυνον ρῦσαι με, τοῦ παρόντος κινδύνου,
ὁ δούλος σου βοᾶ σοι, μόνη Φιλάνθρωπε.

Θ τὴν ἡμῶν, μόνος γινώσκων ἀσθένειαν, ἐκ τῆς παρού-
σης θλίψεως, καὶ τοῦ συνέχοντος ὀλεθρίου προφθά-
σας, ἐξάρπασον καὶ σῶσον, Σῶτερ τὸν δῆλόν σου. Δόξα.

Α ἡγγελικαί, τάξεις ἀύλων Δυναμέων, σὺν Ἀποστόλοις, Μάρ-
τυσι, καθικετεύσατε, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, κινδύνε
βαρυτάτου, ρῦσαι τὸν δούλον αὐτοῦ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η τῶν πιστῶν, καταφυγὴ αἰετάρθενε, ἡ κραταιὰ βοή-
θεια, ἡμῶν τῶν δούλων σου, τῆς παρουσίας ἀνάγκης,
τὸν δούλόν σου πρεσβεῖαις, λύτρωσαι Δέσποινα.

ᾠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ω 'ς πάλαι Ἰακώβ τὸν σὸν Δεράποντα, ἐρρύσω τῆς τοῦ
Ἡσαΐ βασκανίας, οὕτω ρῦσαι τὸν οἰκέτην σου, τῆς
παρουσίας ἀνάγκης ὡς φιλάνθρωπος.

Φιλάνθρωπε Σωτήρ ἐπικαλοῦμαι σε, ἐν θλίψει ὑπάρ-
χων καὶ ἀθυμίας, μὴ παρίδῃς με τὸν δοῦλόν σου, ἀλ-
λά σπεῦσον καὶ ρῦσαί με ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα.

Ο μόνος ἀγαθός, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος, ὁ μόνος οἰκτίρ-
μων καὶ ἐλεήμων, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων σου, τὸν
σὸν δοῦλον, οἰκτείρας ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο ἂν ἔτεκες Ἁγνή, Θεὸν ἐκέτευε, σὺν πᾶσιν Ἀγγέλοις
καὶ Ἀποστόλοις, σὺν Προφήταις τε καὶ Μάρτυσιν,
ἐκ κινδύνων τὸν δοῦλόν σου λυτρώσασθαι.

Εἰς' οὕτω τὸν Εἰρμόν

Στερῶσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀ-
μαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρ-
δίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει τὸν ἀσθενῆ. Εἶτα.

Πρεσβεία θερμῆ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πη-
γῆ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενωῶς βοῶμέν σοι·
Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι
ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ' Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Τῆ λαίλαπι, τῶν κινδύνων, δεινωῶς ριπιζόμενον, τὸν σὸν
δοῦλον Δέσποτα, καὶ τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, νῦν
κλυδωνιζόμενον, πρὸς γαληνότατον ὄρμον καθοδήγησον.

Ο ἰ θλίβοντες τὸν σὸν δῆλον, Χρισεῖ, ἐπληθύνθησαν, καὶ
γλώσσαν ἠκόνησαν, καθάπερ δίστομον μάχαιραν· ἴ-
δε σὺν φιλάθρωπε, καὶ ἐξ ἀδίκου θανάτου τὸν σὸν δοῦ-
λον λύτρωσαι.

Δόξα.

Αρχάγγελοι, Ἐξουσίαι, Δυναμίεις, καὶ Ἄγγελοι, Ἀπό-
στολοι, Μάρτυρες, Ὅσιοι, Προφῆται, καὶ Δίκαιοι, πάν-
τες δυσωπήσατε, ὑπὲρ τοῦ νῦν παναθλίως κινδυνεύοντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, τῶν ἀνθρώπων ἐτοίμη βοήθεια, τὰ ἄγρια
κύματα, τῶν πειρασμῶν καταπράυνον, καὶ τὸν ἐν τῇ
σκέπῃ σου, καταφεύγοντα ἴασαι δοῦλόν σου Δέσποινα.

Ωδή ε'. Ὁ φωτὸς χορηγός.

Ο' Ἐξεκίου ποτέ, ἀποπληρώσας τὰς εὐχὰς Κύριε, καὶ τὴν ἐμὴν, πλήρωσον ἐν τάχει, ὁ μόνος ἀγαθός, καὶ σῶσον σὸν δοῦλον ἐκ πάσης κακώσεως.

Ο' δὲ Ἀγγέλου χειρός, τὸν Κορυφαῖον Μαθητὴν Κύριε, ἐκ φυλακῆς, θεία δυναστεία ποτέ ἐξαγαγὼν, ρῦσαι τὸν δοῦλόν σου δεινῶς κινδυνεύοντα. Δόξα.

Α'γγελικαὶ στρατιαί, τῶν Ἀποστόλων Προφητῶν δῆμόσ τε, πανευκλεῶν, Μαρτύρων, Ὁσίων, ὑπὲρ τοῦ ἐν δεινοῖς, ὑπάρχοντος, ἅμα πρεσβείαν ποιήσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τάχυνον ρῦσαι τὸν πιστὸν δοῦλόν σου, τοῦ χαλεποῦ, καὶ δεινοῦ κινδύνου, τοῦ νῦν ἐπελθόντος, ἵνα σε δοξάζῃ καρδίᾳ καὶ στόματι.

Ωδή ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ο' κητώας γαστρός λυτρωσάμενος, πάλαι τὸν Προφήτην σου Δέσποτα Κύριε, τὸν σὸν οἰκέτην λύτρωσαι, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζῃ σε.

Δανιὴλ ὡς ἐρρύσω λεόντων Χριστέ, ρῦσαι πονηρῶν ἐξ ἀνθρώπων νυνὶ καὶ μέ, τὸν σὸν οἰκέτην Δέσποτα, καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου ἀνάγαγε. Δόξα.

Κινδυνεύοντα σῶσον τὸν δοῦλόν σου, Σῶτερ, τῶν ἀγίων Ἀγγέλων δεήσεις, τῶν Προφητῶν, Μαρτύρων τε, καὶ σαφῶν Μαθητῶν σου ἐντεύξεις. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ παρίδῃς δεινῶς χειμαζόμενον, καὶ ἐξαπορούμενον Κόρη τὸν δοῦλόν σου· ἀλλὰ συνήθως λύτρωσαι, προσφυγόντα τῇ σιέπῃ σου Ἀχραντε.

Καὶ τὸν Εἰρμόν.

Ε'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Εἶς' οὕτω μνημονεῖ τὸν ἀσθενῆ.

Εἶτα λέγει τὸ παρὸν Τροπάριον. Ἦγος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ, κροῖζοντες

ἐκ βράθους ψυχῆς. Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σέ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεντήμεθα. Ὡδή ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Ὡς πάλαι τοὺς τρεῖς, ἐκ καμίνου τῆ πυρός Παῖδας ἐρρύσω, ῥῦσαι Οἰκτίρμον, τὸν οἰκέτην σου, ὡς ἀγαθὸς δυσωποῦμέν σε, τῆς ἐπερχομένης ἀνάγκης, καὶ τῆς φλογώσεως Δέσποτα, τῶν ἀνυποίξων πειρασμῶν, ὅπως δοξάζῃ σε.

Ὁ μόνος εἰδώς, τὴν ἀσθένειαν Χριστέ τὴν ἀνθρωπίνην, ὃ ὑποδείξας ἐν ταῖς θλίψεσι, τὰς παρακλήσεις φιλόθρωπε, ῥῦσαι τοῦ παρόντος κινδύνου, τὸν οἰκέτην σου ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Ἄγγελων πληθὺς, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Μαρτύρων θείων, καὶ Προπατόρων θεῖος σύλλογος, τὸν ἀγαθὸν δυσωπήσατε, νῦν τὸν κοπετὸν μεταστρέψαι, εἰς χαρὰν τοῦ κραυγαζόντος· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἐλπίς, καὶ βοήθεια πιστῶν Θεογεννητορ, σπεῦσον βοήθει τῷ οἰκέτῃ σε, χειμαζομένῳ ταῖς θλίψεσι, πάντοθεν, καὶ ἠπορημένῳ, καὶ ἐν ὀδύνῃ ὑπάρχοντι, καὶ καταφεύγοντι εἰς σέ, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

Ὡδή η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Παύλου καὶ Σύλα τὰς εὐχὰς, ὡς ἐδέξω, καὶ δεσμῶν τῆτους ἐρρύσω, καὶ ἡμῶν Ἐλεῆμον, τῶν ἀναξίων νυνί, βωόντων ταῖς φωναῖς ἐπάκουσον· ῥῦσαι τὸν σὸν δοῦλον, φθορᾶς τε καὶ θανάτου.

Μὴ ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ, τοῦ οἰκέτου σου Χριστέ τῷ πρόσωπόν σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ, ἐπάκουσάν μου Σωτήρ, καὶ ῥῦσαι τοῦ παρόντος κλυδωνος, δι' ἡμῶν βοᾶσαι ὁ δοῦλός σου οἰκτίρμον. Δόξα.

Υπαῖς ἱκεσίαις ὁ Θεός, τῶν αὐτῶν Λειτουργῶν καὶ Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων χορείας, καὶ ἱερῶν Προφητῶν. Ὁσίων, Δικαίων ἀπάντων τε, ῥῦσαι τὸν σὸν δοῦλον, τοῦ χαλεποῦ κινδύνου.

Καὶ νῦν.

Καταφυγή Χριστιανῶν, βοηθὲ τῶν ἐν δεινοῖς χειμαζομένων, Παναγία Παρθένε, μὴ ὑπερίδης τὸν σὸν οἰκόντην, κινδύνους ποντούμενον, καὶ τῇ κραταιᾷ σου, προσφεύγοντα νῦν σκέπη.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

αἱ λυπηρά τοῦ σοῦ δούλου, τοῦ παρόντος κινδύνου, καὶ ζάλην τὴν πολλὴν καὶ χαλεπὴν, μεταποιήσον νῦν Δέσποτα, καὶ μετὰ τρεφον τούτου, τὸ πένθος εἰς χαρὰν διηνεκῆ, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, ἀπαύστως μεγαλύνῃ σε.

Σοῦ τὴν πολλὴν εὐσπλαγγίαν, μὴ νικήσῃ Οἰκτίρμον, τὸ πλῆθος τῶν ἀμέτρων μου κακῶν· ἀλλὰ συνήθει ἐλέει σου, δι' ἡμῶν σοι κραυγάζει ὁ δοῦλός σου· Σῶσον, καὶ ῥύσαι με Χριστέ, ἀπὸ βλάβης παντοίας, ὁ μόνος πολυέλεος.

Φ Δόξα.

εἰσαί μου Κύριε, φείσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ· μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξῃς με, δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἢ σὲ κνοφορήσασα Χριστέ, τῶν Ἁγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Ἁγίων σύλλογος.

Καὶ νῦν.

Γεραγία Παρθένε, μετὰ τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν, καὶ ἁγίων Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Μαρτύρων, καὶ Ὁσίων ἀποάντων, τὸν μόνον ὑπεράγαθον Θεόν, ἐκδυσώπησατε, ῥυσθῆναι κακώσεως τὸν δοῦλόν σου.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς. Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων ^{ἐν ἁγίοις} στρατιαί· Δέσποτα καὶ ἁγία Μητὴρ τοῦ Λατράτορος συναλειφει αὐτόν, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Πάτερ ἅγιε, ἰατρὲ τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὁ πέμψας τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, πᾶσαν νόσον ἰώμενον, καὶ ἐκ θανάτου λυτρούμενον, ἴασαι καὶ τὸν δοῦλόν σε ( ), ἐκ τῆς περιεχούσης αὐτόν ψυχικῆς τε, καὶ σωματικῆς ἀσθενείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· καὶ ζωοποιήσον αὐτόν, **κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον, ὅπως, τὴν ὀφειλομένην σοι εὐχα-**

Στρατηλάτου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων μαρτύρων· τῶν
 ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, Ἀντωνίου, Εὐθυμίου,
 Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου, Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, Ὀ-
 νουφρίου, Ἀρσενίου, Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, καὶ πάν-
 των τῶν Ὁσίων· τῶν ἁγίων καὶ ἰαματικῶν Ἀναργύρων,
 Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμο-
 νος καὶ Ἐρμολάου, Σαμφῶν καὶ Διομηδους, Θαλελαίου
 καὶ Τρύφωνος, καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε), καὶ
 πάντων σὺ τῶν Ἁγίων· καὶ δὸς αὐτῷ ὕπνον ἀνέσεως, ὕ-
 πνον σωματικόν, ὑγείας, καὶ σωτηρίας, καὶ ζωῆς, καὶ ῥῶ-
 σιν ψυχῆς καὶ σώματος· καὶ ὡς ἐπεσκεψῶ ποτὲ Ἀβιμέ-
 λεχ τὸν Ψεράποντά σου ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγρίππα, καὶ
 ἔδωκας αὐτῷ ὕπνον παραμυθίας, τοῦ μὴ ἰδεῖν τὴν πτώ-
 σιν Ἱερουσαλήμ, καὶ τοῦτον κοιμίσας ὕπνον θρεπτικόν,
 καὶ πάλιν τοῦτον ἀναστήσας ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ, εἰς δό-
 ξαν τῆς σῆς ἀγαθότητος· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἁγίους σου ἐν
 δόξους Ἐπτὰ Παῖδας, ὁμολογητὰς καὶ μάρτυρας τῆς σῆς
 ἐπιφανείας ἀναδείξας, ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίου τοῦ βασι-
 λέως καὶ ἀποστάτου, καὶ τούτους κοιμίσας ἐν τῷ σπη-
 λαίῳ ἔτη τριακόςια ἑβδομήκοντα δύο, ὡσεὶ βρέφη ψάλ-
 ποντα ἐν τῇ νηδύϊ τῆς αὐτῶν μητρὸς, καὶ μηδὲ ὄλως ὑπο-
 μείναντα φθοράν, εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν τῆς φιλανθρωπίας
 σου, καὶ εἰς ἐνδειξιν καὶ βεβαίωσιν ἡμῶν τῆς παλιγγενε-
 σίας, καὶ ἀναστάσεως πάντων· Ἀὐτὸς, φιλάνθρωπε Βασι-
 λεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου
 Πνεύματος, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε)· καὶ
 δώρησαι αὐτῷ ὑγείαν, ῥῶσιν, καὶ εὐρωστίαν διὰ τῆς σῆς
 ἀγαθότητος· ὅτι παρὰ σοῦ ἐστι πᾶσα δόσις ἀγαθῆ, καὶ
 πᾶν δῶρημα τέλειον.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡ-
 μῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνη-
 σιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σὺ Πατρὶ, καὶ τῷ παν-
 αγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ,
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΨΥΧΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Τρισάγιον, Παναγία Τριάς, Πάτερ ἡμῶν, "Ὅτι σοῦ· τὸ. Κύριε ἐλέησον ββ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. καὶ τοὺς παρόντας Ψαλμούς. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Εἶτα τὸν Ν'. καὶ τὸν παράνα Κανόνα.

Ποίημα Κυροῦ Ἀνδρέου Κρήτης Ἱεροσολυμίτου.

Ωδὴ α'. Ήχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ. εὔτε συνάχθητε πάντες οἱ εὐσεβῶς, ἐν τῷ βίῳ ζήσαντες, καὶ θρηνήσατε ψυχὴν, ξενωθείσαν δόξης τῆ Θεῶ, καὶ δουλεύσασαν αἰσχροῖς, δαίμοσι πάση σπουδῇ.

Τανῦν ὁ χρόνος μὴ ἅπασ ὁ τῆς ζωῆς, ὡς καπνὸς παρέδραμε, καὶ παρέστησαν λοιπὸν, Ἄγγελοι πεμφθέντες ἐκ Θεῶ, τὴν ἀθλίαν μὴ ψυχὴν, ζητοῦντες ἀσυμπαθῶς. Δόξα.

Γδὲ ἐφέστηκεν ὄχλος τῶν πονηρῶν, πνευμαίων κατέχοντες, τῶν ἐμῶν ἀμαρτιῶν, ἐγγραφὰς, καὶ κράζουσι σφοδρῶς ἐκζητοῦντες ἀναιδῶς, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λοιπὸν πρὸς τίνα βοήσω; τίς μου κλαυθμὸν, ἐξ ὀδύνης δέξεται, καὶ καρδίας στεναγμὸν; εἰμὶ σὺ πανάχραντε, Ἄγνη, ἢ ἐλπίς Χριστιανῶν, καὶ πάντων ἀμαρτωλῶν.

Ωδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Καλοὶ μου φίλοι καὶ γνωστοί, ἵνα τί οὐ θρηνεῖτε, ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας, τὸν ποτὲ ἀγαπητὸν, καὶ φίλον καὶ ἀδελφόν, νῦν δὲ ξένον, καὶ Θεοῦ καὶ πάντων ὑμῶν;

Αἰγαπητοὶ μὴ ἀδελφοί, τὰς ἐμὰς καθορῶντες, ἀμαρτίας κειμένας, ἐν τῇ στάθμῃ τοῦ ζυγοῦ, Χριστὸν τὸν πάντων Θεόν, δυσωπεῖτε ἴλεων γενέσθαι μοι.

Δόξα.

Μνησθέντες μου ἀγαπητοί, τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλίας, τὸν Χριστὸν δυσωπεῖτε, ἐπιβλέψαι ἐπ' ἐμέ, τὸν δυστυχῆ, τῆς ζωῆς, στερηθέντα καὶ βασανιζόμενον.

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Κλῖνον τὸ οὖς σου ἐπ' ἐμοί, τοῦ Θεοῦ μου ἡ Μήτηρ, ἐκ τοῦ ὕψους τῆς δόξης, τῆς πολλῆς σου ἀγαθῆ· εἰσακούσον στεναγμῶν, τελευταίων, καὶ χεῖρά μοι ὄρεξον.

ᾠδὴ δ' . Χριστὸς μου δύναμις.

Οἶμοι τὸν ἄσωτον! οἶμοι τὸν ἀθλιον! ὅτι χεῖρας ἐκτείνω πρὸς τῆς ἐμούς, φίλους τε, καὶ δάκρυα, ἐξ ὀφθαλμῶν μου προχέω, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ ἐλεῶν ἐμέ.

Αγῶν ἐπέστημοι, ψυχῆς πανόλεθρος, καὶ τὰ ὄμματα ῥέπων πρὸς τοὺς Θεοῦ, φωτεινοὺς Ἀγγέλους, ἐκβῶ· Μικρὸν εἰσατά με ζῆν, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ εἰσακούων μου.

Δόξα.

Εμὲ πενήθησατε, ἐμέ θρηνήσατε, τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι καὶ τῶν βροτῶν, πάντων οἱ φιλόχριστοι· ἀθλίως γὰρ μου ἡ ψυχὴ, ἐκ τοῦ σώματος χωρίζεται.

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Δέσποινα, Δέσποινα, ἄρτι ἐλέησον, ψυχὴν ἀπορουμένην καὶ πρὸς τὴν σὴν, σκέπην μόνην βλέπουσαν, καὶ μὴ παρίδη ἀγαθῆ, ἐκδοθῆναί με τοῖς δαίμοσι.

ᾠδὴ ε'. Τῷ Θεῷ φέγγει σου ἀγαθῆ.

Φῶς νοητὸν λάμψον ἐπ' ἐμοί, ἴδω σε Χριστέ κἂν πρὸς βραχύ· οὐκ ἔτι γὰρ σε Θεάσομαι· νέφος γὰρ δαιμόνων ἄφνω ἐπῆλθέ μοι, καὶ σκότος τῶν αἰσχυρῶν με, ἔργων καλύπτει με.

Σώζεσθε πάντες ἀγαπητοὶ ἀσπλαγχνοφανέντες ἐπ' ἐμέ, τὸν δυστυχῆ καὶ πανάθλιον· πάντες γὰρ εἰ μίαν φωνὴν ἐφθέγγασθε, πρὸς τὸν ἐμὸν Δεσπότην, οὐκ ἂν ἀπέτυχον.

Δόξα.

Σώζου ὁ μέγας ἄρχων Θεοῦ, Μιχαὴλ Ἀγγέλων ἀρχηγέ· οὐκ ἔτι γὰρ σου τὸ ἅγιον, ὄνομα καλέσω τοῦ βοηθῆσαι μοι· σιγῶσι γὰρ μου χεῖλη, καὶ γλῶσσα δεῖεται.

ΚΑΝΩΝΕΣ ΟΥΝ ΥΨΟΡΡΑΓΟΥΝΤΑ.

Σ ὤζου καὶ σὺ ἄχραντε ἄγαθὸν Μητέρα τοῦ Χριστοῦ μου καὶ Θεοῦ· οὐκ ἔτι γὰρ τὴν εἰκόνα σου ἐξ ἐμῶν πταισμάτων βλέπω ὁ ἄθλιος· ἐσβέσθη γὰρ τὸ φῶς μου, νύξ δὲ μ' ἐκάλυψε. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ε κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν, ἀδελφοί μου πρὸς ἐμέ, καὶ συμπαθῶς ἀκούσατέ, ἐλεεινῶν ῥημάτων μικρὰν φθογγήν, καὶ μὴ παρακίσητε, καὶ μισθὸν ἐκ Κυρίου πάντως λήψεσθε.

Ι ἔδου νῦν χωρίζεται, μετ' ὀδύνης ἡ ψυχὴ, ἐκ τῆς δευνοῦ μου σώματος· μὴ οὖν τὸ σῶμά μου θάψητε ἐν τῇ γῇ· ἐάσατε ἄταφον, ὅπως φάγῃσι κύνες τὴν καρδίαν μου.

Δόξα.

Τ ἰ γάρ μοι τὸ ὄφελος, τὴν ψυχὴν ἐν φοβεροῖς, κολαστηρίοις σύρεσθαι, τὸ δὲ σῶμά μου ψάλλεσθαι ὑφ' ὑμῶν; οὐκ ἔστι γὰρ ἄξιον, ἀλλὰ σύραντες ἔξω κισὶ ρίψατε.

Καὶ νῦν.

Ι Δέσπονα διερχόμενοι, ξένοι βλέποντες ὁρᾶτε, ὑπὸ κυνῶν συρόμενα, κατακυγέστε κράξουσιν ἐκ ψυχῆς· Βοήθησον Δέσποινα, τῇ ψυχῇ τοῦ ἀθλοῦ τούτου σώματος.

Δροσοβόλον μὲν τὴν καίμινον.

Ι ἔδου σύρατες ἀπέσπασαν τοῦ σώματος, δεινῶς ἄφνω ἀθλία ψυχὴν, καὶ ἀπάγουσι, πρὸς Κριτὴν φρικτὸν καὶ φοβερόν· μνησθέντες μου οὖν ἀγαπητοί, τῆς πρὸς ἡμᾶς ὀμιλίας, μνείαν ποιείσθέ μου.

Ε λείψατέ με Ἄγγελοι πανάγιοι, Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, καὶ λυτρώσασθε, τελωνίων πάντων πονηρῶν· οὐκ ἔχω γὰρ ἔργον ἀγαθόν, ἀντισταθμίζειν τῷ ζυγῷ, τῶν φαύλων πράξεων.

Δόξα.

Α ἔν ἐπανέλθητε πανάγιοί μου Ἄγγελοι, παραστῆναι βήματι Χριστοῦ, γόνυ κλίναντες, ἐν κλαυθμοῖς βοήσατε αὐτῷ· Ἐλέησον πάντων Ποιητῆ, ἔργον χειρῶν σου ἀγαθὲ, καὶ μὴ ἀπίωσθ ἐκ σοῦ.

Καὶ νῦν.

Π ροσυνησάντες τὴν Δέσποινα καὶ ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δυσωπήσατε, ὅπως κλίνη γόνυ μεθ' ὑ-

μῶν, καὶ κάμψη πρὸς δέησιν αὐτῶ· Μήτηρ γὰρ οὔσα καὶ τροφός, εἰσακουσθήσεται.

Ὡδὴ ἡ· Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις.

Νῦν στενάξατε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, ἐπ' ἐμοὶ τῶ ἀθλίῳ καὶ συνδακρύσατε· ἦλθε γὰρ δεινὴ, ἐν τῶν ἀνω ἀπόφασις, χεῖράς μου δεθῆναι, καὶ πόδας ἐξωσθῆναι.

Α'ξοχήσας ἐν πάντων πρὸς σὲ τὸν Φύλακα, τῆς ἀθλίας ζωῆς μου στενάζων κράζω πικρῶς· Ἴδε μου δεσμῶν, αἰωνίων τὴν κάκωσιν, καὶ μὴ ἀποκαίμης, ὑπὲρ ἐμῆ πρεσβεύων.

Δόξα.

Ε'πειδὴ ἐγενόμην δαίμοσιν ἔκδοτος, καὶ εἰς ἄδου πυθμῆνα βία κατάγομαι, αἶδα ὅτι νῦν, πάντες μου ἐπελάθοντο· σὺ δὲ μνήσθητί μου, ὦ Ἄγγελε Κυρίου.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Τοῦ Θεοῦ μου ἡ Μήτηρ πῶς ἐπελάθου μου; πῶς οὐκ ἔκαμψας σπλάγγνα τοῦ ἐκκενώσαντος, αἶμα ἐκ πλευρᾶς, ἵνα σώσῃ οὓς ἐπλάσεν; οἴμοι! πῶς ἐκλείσθη, τὰ σπλάγγνα τοῦ Χριστοῦ μου;

Ὡδὴ δ· Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Θεοῦ οὐκ ἔτι ἐγὼ μνησθήσομαι· ἔκ ἔτι γὰρ ἐν ἄδη μνημονεύειν τὸν Κύριον· ἀλλὰ σκότει δεινῶ καλυπτόμενος, κάθημαι περιμένων τὴν ἐξανάστασιν· πάντων τῶν βροτῶν ἀνακριθεὶς, εἰς πῦρ βληθήσομαι.

Θεὸς οὐκ ἔτι ἐμοῦ μνησθήσεται οὐδὲ πληθὺς Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων ὁμήγυρις, Προφητῶν, Ἀποστόλων ὁ σύλλογος, πλήθη τε τῶν Μαρτύρων, πάντων Δικαίων τε· ἄλλοσ οὐκ ἀντλήσω τὰ κακὰ, ἄπερ συνέλεξα.

Δόξα.

Θρηνήσατέ με νῦν καὶ πενήθησατε, ἄδου πυθμὴν καὶ ἄβυσσος, καὶ σκώληξ καὶ τάρταρος· αἱ κολάσεις οὐν πάσαι στενάξατε· ἄλλοσ γὰρ ἐγὼ ὁ ἄθλιος, ἦχθην εἰς ὑμᾶς παραδοθεὶς, τοῦ τιμωρεῖσθαι πικρῶς.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Θεοῦ ἡ Μήτηρ βλέψον εἰς ἄβυσσον, ἴδε ψυχὴν βασάνοις ἐκδοθεῖσαν κολάζεσθαι, καὶ τὰ γόνατα κλίνασα, δά-

κρυσον· ἵνα ἐπικαμφθῆίς σου ταῖς παρακλήσεσιν, ὃ τὸ αἷμα δούς ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀνακαλέσῃ με.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΙΣΕΩΝ

ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ,

ΠΕΡΙ ΤΟΥ, ΠΩΣ ΔΕΙ ΘΑΠΤΕΙΝ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ.

Κεφάλαιον γαΐ.

Ἐρώτησις.

Ἀπὸ ἀρχαίας ἐγχωρίου συνθηρίας θάπτονται λείψανα Ὁρθοδόξων εἰς τὰς κατὰ χώραν Ἐκκλησίας ἡμῶν. Ζητῶ οὖν μαθεῖν, εἰς ἔστι τοῦτο ἀποκριμάτιστον.

Ἀπόκρισις.

Διαφορὰ μεγάλη ἐστίν Ἐκκλησιῶν καθιερωθειῶν διὰ Ἐγκαινίων, ἀνοιξιῶν, καὶ ἐνθρονισμοῦ, χρίσματι τε Μύρου ἀγίου, καὶ ἀποθέσει ἀγίων Λειψάνων Μαρτυρικῶν, καὶ τῶν μὴ οὕτως ἀγιασθειῶν, καὶ εὐκτηρίων τόπου ἐπεχουσῶν. Διὸ ἐν ἐκείναις μὲν, ἐν αἷς δηλονότι Μαρτυρικὰ Λείψανα τεθησαύριστα, καὶ ἀγίου Μύρου ἐμεσόλαβε χρίσμα, ἀνθρώπινου λείψανον οἰοῦντο οὐ ταφῆσεται, κατὰ τὸ β΄. Κεφ. τοῦ α΄. Τίτλου, τοῦ βιβλίου τῶν Βασιλικῶν, τὸ λέγον. « Μηδεὶς ἐν Ἐκκλησίᾳ θάπτῃ νεκρόν »· καὶ κατὰ τὸν ἔξωθεν αὐτοῦ κείμενον νόμον παλαιόν, τὸν λέγοντα· « Οὐκ ἔξεστι θάπτειν τινὰ ἐν Ἐκκλησίᾳ, εἰάν δηλονότι Μάρτυρος ἐκεῖσε σῶμα ἀπόκειται ».

Εἰς δὲ τοὺς μὴ οὕτω καθιερωθέντας ἀγίους Οἴκους, Εὐκτηρίους κατωνομασμένους, ἀκινδύνως ἐνταφιασθήσεται λείψανα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΚΟΣΜΙΚΟΥΣ.

Τελευτήσαντος τινός τῶν Ὁρθοδόξων, εὐθὺς προσκαλεῖται παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς· ὃς καὶ ἀπελθὼν εἰς

ΕΥΧΟΛΟΡΙΟΝ ΜΕΓΑ

τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, καὶ βαλὼν Ἐπιτραχήλιον, καὶ ἐπὶ τὸν θυμιατὸν θυμίαμα, εὐλογεῖ συνήθως ἅγιός σου ὁ Θεός, ἡ Παύλιε, ἡ Τρόφιε, ἡ Πάτερ ἡμῶν ἀρόντες τοῦ,

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία·

καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα,

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τῆ δουλοῦ σου Σῶτερ ἀνάπαυσον· φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ σοῦ φιλόφρονε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τῆ δουλοῦ σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος. Δόξα.

Υεῖ ὁ Θεός, ὁ καταβάς εἰς ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δουλοῦ σου Σῶτερ ἀνάπαυσον. Καὶ νῦν.

Η μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κηύσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δουλοῦ σου.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἡ Πατέρησμέγα ἔλεός σε, δεόμεθά σου ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆ κεκοιμημένου δουλοῦ τοῦ Θεοῦ ( ), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμελῆμα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεός τάξῃ, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνθα οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται. Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας, καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος· αὐτὸς, Κύριε, ἀνάπαυσον τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δουλοῦ σου ( ), ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθέν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγα-

Θός και φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ότι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἔκτος ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου, ἀλήθεια.

Ὅτι σὺ εἶ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶ κεκοιμημένου δούλου σου (^{τοῦ δε}), Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ εἰ μὲν ἔτοιμα εἰσὶν ἅπαντα τὰ τοῦ Ἱεροδίου ἁγίου λογεῖ αὐθις ὁ Ἱερεὺς, καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὸ Ἄξιον εὐλογεῖν, μετὰ φόβου, καὶ πάσης κατανύξεως. Καὶ ἀρπντες τὸ λείψανον, ἀπερχόμεθα εἰς τὸν Ναόν, προπορευομένων τῶν Ἱερέων μετὰ λαμπάδων, καὶ τοῦ Διακόνου μετὰ θυμιατοῦ. Ὅταν δὲ ἔλθωσιν ἐν τῷ Ναῶ, τὸ μὲν λείψανον ἀποτίθεται ἐν τῷ Νάρθηκι, καὶ ἀρχοντι τοῦ Ψαλμοῦ.

κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀβυσθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου ὁ Θεός μου ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους.

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιδίς· ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινῆ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πρᾶγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτου σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.

"Οτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

"Οτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μὴ ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα, καὶ δράκοντα.

"Οτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελαῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Καὶ μετὰ τοῦτο, γεγονωτέρα φωνῇ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
"Αμωμοὶ ἐν ὁδῷ. Ἀλληλουῖα.

Καὶ ψάλλομεν τὴν πρώτην Στάσιν τοῦ Ἀμώμου, εἰς Ἦχον πλ. β'. λέγοντες ἐν τῷ τέλει ἐκάστου Στίχου.
Ἀλληλουῖα.

* **Μ**ακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου. Ἀλληλουῖα.

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

Σὺ ἐνετείλω ταῖς ἐντολάς σου, τῷ φυλάξασθαι σφόδρα.

"Οφελον κατευθυνθεῖσαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

Τότε οὐ μὴ αἰσχυρθῷ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἐντολάς σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμασθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μή ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυριῶν σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῆσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου.

Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῆ, μή ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολαῖς σου.

✠ Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάρτατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμῆ κατελόλθην· ὁ δὲ δούλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτημα ἐστὶ, καὶ αἱ συμβουλία μου τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὅδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

✠ Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ὅδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

Ὅδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίαις σου Κύριε, μή με καταισχύνης.

Ὅδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ὅδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

✠ Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀπώστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου.

Περίελε τὸν ὄνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

Ἴδου, ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Καὶ ἀποκριθήσομαι, τοῖς ὄνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολαῖς σε ἐξε-
ζήτησα.

Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων,
καὶ οὐκ ἠσχυρόμην.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σε, ἃς ἠγάπησα σφόδρα.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠ-
γάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὧν ἐπήπι-
σάς με.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λό-
γιόν σου ἐζήσέ με.

Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα· ἀπὸ δὲ τοῦ νό-
μου σου ἐξέκλινα.

Ἐμνήσθη τῶν κριμάτων σε ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ πα-
ρεκλήθην.

✠ Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκατα-
λιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ψαλτὰ ἦσαν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροι-
κίας μου.

Ἐμνήσθη ἐν νυκτί τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἐφύλα-
ξα τὸν νόμον σου.

Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Μερίς με εἶ Κύριε· εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σε.

Ἐδεήθην τῆ προσώπου σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐλέησόν
με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πό-
δας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

Ἠτοιμάσθη καὶ οὐκ ἔταράχθη, τοῦ φυλάξασθαι τὰς
ἐντολαῖς σου.

Σχοιρία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου
σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ
τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

✠ Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με.

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.

Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν διδάξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

Χρηστὸς εἶ σύ Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων· ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

Ἐτυρώθη ὡς γάλη ἡ καρδία αὐτῶν· ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Ἄγαθόν μοι, ὅτι ἐταπεινώσαίς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Ἄγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.. Δόξα, καὶ νῦν.

Ἄγιος Διάκονος

Ἐ'τι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δε), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται. Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ἄγιος Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ.

Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις. κτλ.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Στάσεως, εἰς Ἦχον πλ. α'. λέγοντες ἐν ἐκάστῳ Στίχῳ.

Ἐλέησον τὸν δούλόν σου.

* **Α**ἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Ἐλέησον τὸν δοῦλόν σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἔγνω, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματό σου, καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

Αἰσχυνηθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχίησω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβέμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γενηθήτω ἡ καρδιά μου ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σε, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνηθῶ.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες· Πότε παρακαλέσεις με;

* Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκος ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἀπελαθόμην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐν τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν;

Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου Κύριε.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

Παραβραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ· ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σε διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ

Εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσάς τὴν γῆν, καὶ διαμένει.

Τῇ διατάξεις διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δέλα σά.

Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με. Μέση.

✠ Σὸς εἶμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

Πάσης συντελείας εἶδον πέρασ, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.

Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐστίν.

Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.

Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

✠ Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Ὡμοσα, καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣ. ΕΙΣ ΚΟΣΜΙΚΟΥΣ.

Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου διδάξόν με.

Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἔθεντο ἀμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐν τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν.

✠ Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Καθίλωσον ἐν τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

Ἐκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

Οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με.

Δοῦλός σου εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

✠ Καιρός τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκεδάσαν τὸν νόμον σου.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπαζίον.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

Θαυμαστά τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.

Ἡ δῆλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.

Τὸ στόμα μου, ἠνοιξα, καὶ εἴλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν. Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Διάκονος

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις. κτλ.

Καὶ οὕτως ἀρχόμεθα τῆς τρίτης Στασεως, εἰς ἧχον γ' λέγοντες ἐν ἐκάστῳ Στίχῳ, Ἀλληλουῖα.

Στάσις Γ'

✠ **Ε**πίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Ἀλληλουῖα.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Δύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.

Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

✠ Νεώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἡ δικαιοσύνη σου, δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὐροσάν με· αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

Ἐέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ἐέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ, καὶ ἐέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου.

✠ Τῆς φωνῆς μου ἀκουσον Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμά σου ζῆσόν με.

Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγὺς εἶ σὺ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

Καταρχαῖς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Κρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ Κύριε· κατὰ τὸ κρίμά σου ζῆσόν με.

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με, καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα· Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

✠ Ἀρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου.

Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλά.

Ἀδικίαν ἐμίσησα, καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου, καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου Κύριε.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ἐξερεῦξαιντο τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.

Φθέγγαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί.

* Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίμα-
τά σου βοηθήσει μοι.

* Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν
δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Καὶ εὐθύς τὰ νεκρώσιμα Εὐλογηταίρια.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορός, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν
Παραδείσου· εὗρω καὶ γὰρ τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας·
τὸ ἀπολωλός πρόβατον ἐγὼ εἰμι· ἀνακάλεσαί με Σωτὴρ
καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε.

Οὐ πάλαι μὲν ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σε θεία
τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με, ἐπιστρέ-
ψας, εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανά-
γαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε.

Εἰκὼν εἰμί, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα
φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον, τὸ σὸν πλάσμα Δέ-
σποτα, καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνίᾳ· καὶ τὴν ποθεινὴν,
πατρίδα παράσχῃ μοι, Παραδείσῃ πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε.

Οὐ τὸν ἀμνόν, τῷ Θεῷ κηρύξαντες, καὶ σφαγιασθέντες
ὡσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν ἀγήρω ἅγιοι, καὶ
αἰῶδιον μετατεθέντες, τῷτον ἐκτενωῶς Μάρτυρες αἰτήσασθε,
ὀφλημαίτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε.

Ανάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δοῦλόν σε, καὶ κατατάξον αὐ-
τὸν ἐν Παραδείσῳ, ὅπερ χοροὶ τῶν Ἁγίων Κύριε, καὶ
οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες· τὸν κεκοιμημένον
δούλόν σε ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῷ πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα, Τριαδικόν.

Τὸ τριλαμπές, τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν
βοῶντες· Ἅγιος εἶ ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, ὁ συνἀναρ-
χος Υἱός, καὶ θεῖον Πνεῦμα· φώτισον ἡμᾶς, πίστει σοι
λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρός ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, ἢ Θεὸν σαρκί τεκῆσα εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς, γένος τῶν ἀνθρώπων εὔρατο τὴν σωτηρίαν· διὰ σοῦ εὔροιμεν Παραδείσον, Θεότοκε ἀγνή εὐλογημένη. Ἀλληλοῦϊα, Ἀλληλοῦϊα, Ἀλληλοῦϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἐκ τρίτου. Ἐἶτα ὁ Διάκονος·

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως. κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὰ παρόντα.

Τροπάρια. Ἦχος πλ. α'.

Ανάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ Δικαίων τὸν δοῦλόν σου, καὶ τῆτον κατασκήνωσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ αἰκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ Χριστέ ὁ Θεός, υἱοῦς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐἶτα τὸν Ν' καὶ τὸν Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἐἴκτον προσαιδῶ τοῖς ἀπελθοῦσιν μέλος. Θεοφάνους.

Ἦχος α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Εν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστέ· ὃν ἐκ γῆς μετέστησας πιστῶν αἰώνιων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτὸν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον ταπεινότητος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους ἔπλασας· διὸ, τὴν τοῦ δούλου σου ψυχὴν, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Τοῦ Παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν, κατ' ἀρχαίς με ἔταξας· παραβάντα δὲ τὴν σὴν, ἐντολὴν ἐξώρισας· διὸ, τὴν τοῦ δούλου σου ψυχὴν, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὐάν τοπρὶν, τὴν ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρός, σάρκα περιβάλλεται· δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν ἰσχὺν Ἀγνή διέλυσεν.

Ἐδὴ γ'· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νομίμως ἠθλήσαν οἱ σοί, Μάρτυρες Ζωοδότα, καὶ σε-
φάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες παρὰ σοῦ, τῷ μεταξάν-
τι πιζῶς, αἰώνιαν λύτρωσιν βραβεύουσι.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ σημείοις, ἐμέ
τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων σεαυτὸν, κενώσας ὡς
συμπαθῆς, καὶ ζητήσας, εὖρες καὶ διέσωσας.

Ρεόντων ἄστατον φθοράν, τὸν πρὸς σέ διαβάντα, ἐν
σηκηαῖς αἰώνιοις, κατοικεῖν χαρμονικῶς, ἀξίωσον Ἀ-
γαθῆ, δικαιώσας πίσει τε καὶ χάριτι. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάνταγνε Θεομῆτορ· μόνη
γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν
χατρὶ, τοῦ θανάτου λύσαντα τὴν δύναμιν.

Ἄξιός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου· ὁ ὑψώσας
τὸ κέρασ, τῶν Πιζῶν σου Ἀγαθῆ, καὶ σερεώσας,
αὐτούς ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Ἄξιός· Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἑκφώνησιν, Κάθισμα, Ἦγος πλ. β'.

Αληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος, σκιαὶ καὶ
ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής,
ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ
τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ
Χριστὲ ὁ Θεός, τὸν μεταξάντα ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκα-
ταλίπῃς με· ἀνθρωπίνῃ προσασίᾳ, μὴ καταπιεῦ-
σῃς με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ἐδὴ δ'· Χριστός μου δύναμις.

Σοφίας μείζονος, δεικνύων γνώρισμα, καὶ τῆς περὶ τὰ
δῶρα πολυτελοῦς, Δέσποτα χρηστότητος, τὰς τῶν
Μαρτύρων χορείας, τοῖς Ἀγγέλοις συνηριθμησας.

Αφράξου δόξης σου, τυχεῖν ἀξίωσον, τὸν πρὸς σέ με-
ταξάντα ἔνθα Χριστὲ, τῶν εὐφραينوμένων ἐστίν, ἡ κα-
τακία, καὶ φωνή, καθαρᾶς ἀγαλλιάσεως.

Υμνοῦντα πρόσδεξαι τὸ θεῖον κράτος σου, ὃν ἐκ γῆς προσελάβου, τέκνον φωτός, τοῦτον ἐργαζόμενος, τῆς ἀμαρτίας τὴν ἀχλὺν, ἐκκαθαίρων Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον ἀχραντον, ναὸν πανάμωμον, κιβωτὸν παναγίαν, παρθενικὸν τόπον ἀγιάσματος, σέ καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, ὁ Δεσπότης ἐξελέξατο.

Ωδὴ ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ως ὀλοκάρπωσις ἱερά, καὶ ὡς ἀπαρχὴ τῆς ἀνθρωπίνης, οἱ Μάρτυρες φύσεως, τῷ δεδοξασμένῳ προσενεχθέντες Θεῷ, ἡμῖν τὴν σωτηρίαν αἰεὶ βραβεύουσι.

Τῆς οὐρανόου διαγωγῆς, τῆς διανομῆς τῶν χαρισμάτων, ἀξίωσον Κύριε, τὸν προκοιμηθέντα πιστὸν οἰκέτην σου, παρέχων τῶν πταισμάτων τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ομόνος φύσει ζωοποιός, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, τὸν τελειωθέντα τῆς Βασιλείας τῆς σῆς, ἀξίωσον Οἰκτίρμον, μόνε ἀθάνατε.

Θεοτοκίον.

Ισχύς καὶ ὕμνησις ὁ ἐκ σέ, Δέσποινα τοῦ κόσμου γεννηθεῖς, καὶ σωτηρία ἐγένετο, τοῖς ἀπολλυμένοις, ἐκ τῶν τοῦ ἄδου πυλῶν, ῥυόμενος τοὺς πίστει, σέ μακαρίζοντας.

Ωδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Σταυρῷ προσηλθόμενος, τῶν Μαρτύρων τῆς χοροῦς, πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, μιμημένους τὸ πάθος σε ἀγαθέ· διό σου δεόμεθα, τὸν πρὸς σέ μεταστάντα νῦν ἀνάπαυσον.

Αφράστῳ τῇ δόξῃ σου, ὅταν ἔλθῃ φοβερῶς, κρῖναι τὸν κόσμον, ἅπαντα, ἐν νεφέλαις εὐδόκησον λυτρωτὰ, φαιδρῶς ὑπαντήσαι σοι, ὃν ἐκ γῆς προσελάβου πρὸς δὲ δὸν σου.

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρῖα θεϊκῇ, πεπεδημένους Δέσποτα, ὁ ἐξάγων τὸν δούλόν σου τὸν πρὸς σέ, πιστῶς ἐκδημήσαντα, ἐν τρυφῇ Παραδείσου κατασκήνωσον.

Θεοτοκίον.

Εἰς γῆν ἀπεστράφημεν, παραβάντες τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐντολήν τὴν ἐνθεον· διὰ σοῦ δὲ Παρθένε πρὸς οὐρανόν, ἐκ γῆς ἀνυψώθημεν, τὴν φθορὰν τῆς θανάτου ἐκτιναξάντες,

Ὁ Εἰρμός.

- Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν
- πειρασμῶν τῶ κλύδωνι, τῶ εὐδίῳ λιμένι σου προσ-
- δραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου
- Πολυέλεε.

Ὁ Διαικονος· Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ, κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐπιφώνησιν, Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὴν ψυχὴν τοῦ
 δούλου σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στε-
 ναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλά-
 σας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθη-
 μεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευ-
 σας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπών μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν
 ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον
 θρήνον ποιοῦντες ὡδὴν τὸ, Ἀλληλοῦϊα.

Ῥοδὴ ζ. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Λυτρωθέντες τῶ σῶ αἵματι οἱ Μάρτυρες, τῆς πρώτης
 παραβάσεως, ῥαντισθέντες δὲ τῶ ἰδίῳ αἵματι, τὴν
 σὴν, σαφῶς εἰκονίζουσι σφαγὴν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
 τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θρασυόμενον τὸν θάνατον ἐνέκρωσας, Λόγε ζωαρχι-
 κώτατε· τὸν ἐν πίστει δὲ κοιμηθέντα, πρόσδεξαι τα-
 νῦν, ὑμνοῦντα καὶ λέγοντα Χριστέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
 ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οψυχώσας με τὸν ἄνθρωπον φουσηματι, θείῳ θαρ-
 χικώτατε, τὸν μεταστάντα Βασιλείας Δέσποτα τῆς
 σῆς, ἀξίωσον ψάλλειν σου Σωτήρ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
 τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα πάσης κτίσεως πανάμωμε, γέγονας, συλ-
 λαβοῦσα Θεόν, τὸν συντρίψαντα τοῦ θανάτου πύ-
 λας, καὶ μοχλοῦς, συνθλάσαντα· ὅθεν σε Ἀγνή, ὑμνολο-
 γοῦμεν οἱ πιστοί, ὡς Θεομήτορα.

Ὡδή η'. Ἐκ φλογός τοῖς Ὅσιοις.

Σταθερώς τῆς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι, τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ, ἀθλοφόροι κραυγάζοντες· Σέ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γερωῶς τοὺς τὸν βίον ἀπολιπόντας πισοὺς, καὶ πρὸς σέ τὸν Δεσπότην μεταχωρήσαντας, δέξαι προσηνώς, ἀναπαύων ὡς εὐσπλαγγνος, σέ ὑπερυψοῦντας, Χριστέ εἰς τῆς αἰῶνας.

Νῦν ἐν γῆ τῶν πράξεων πάντας αὐλιζεσθαι, τοὺς προκεκοιμημένους, Σῶτερ εὐδόκησον, πίστει τῇ εἰς σέ δικαιοῦσας καὶ χάριτι, σέ ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομεν πάντες σέ Παμμακάρισε, τὴν τὸν Λόγον τὸν ὄντως ὄντα μακάριον, σάρκα δι' ἡμᾶς γεγονότα γεννήσασαν· ὃν ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡδή θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ε'λπίς Μαρτύρων χοροὺς ἐνεύρωσε, καὶ πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην διαπύρωσ ἐπτέρωσε, τῶν μελλόντων τούτοις προτυπώσασα, τὴν μὴ σαλευομένην ὄντως ἀνάπαυσιν· ἥς τὸν μεταστάντα ἀγαθὴ τυχεῖν ἀξίωσον.

Λαμπρᾶς καὶ θείας τυχεῖν ἐλλάμψεως, τῆς σῆς Χριστέ τὸν πίσει μεταστάντα εὐδόκησον, τὴν ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀνάπαυσιν, μόνος ὡς ἐλεήμων, τούτῳ δωρούμενος καὶ τῆς αἰωνίου ἀξιῶν μακαριότητος.

Θῶν τῇ φύσει χρηστός καὶ εὐσπλαγγνος, καὶ θελητῆς ἐλέους εὐσπλαγγνίας ἢ ἄβυσσος, ὃν ἐκ τόπου τούτου τῆς κακώσεως, καὶ σκιάς τοῦ θανάτου, Σῶτερ μετέστησας, ἔνθα καταλάμπει σὲ τὸ φῶς, τοῦτον κατάταξον.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴν ἀγίαν Ἀγνή γινώσκομεν, καὶ κιβωτὸν καὶ πλάκα σέ τοῦ Νόμου τῆς χάριτος· διὰ σοῦ γὰρ ἄφεσις δεδωρήται, τοῖς δεδικαιωμένοις διὰ τοῦ αἵματος, τοῦ σωματωθέντος ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς πανάμωμε. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. Διὰ σοῦ δέ Πάναγενε,

» ἄραβη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος. "Ὀν μεγαλύνον-
» τες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἄξιον ὁ Διάκονος:

"Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. κτλ.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, ἀρχόμεθα τῶν Ἰδιομελῶν.

Ἰωάννου Μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἦχος α'.

Ποία τοῦ βίου τρυφή διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία
δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιαῖς
ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπή,
καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. Ἄλλ' ἐν τῷ φωτὶ
Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠ-
ραιότητος, ὃν ἐξελέξω, ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος β'.

Οἶμοι, οἶον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τοῦ
σώματος! οἶμοι, πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρ-
χει ὁ ἔλεων αὐτήν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα
ρέπουσα, ἀπρακτα καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους
ταῖς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Διὸ ἀ-
γαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς
ζωῆς, τῷ μετασάντι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰ-
τησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα ἐχ ὑπάρχει μετὰ
θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ
δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφάνι-
σται· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν· Τὸν μετασάν-
τα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων
ἡ κατοικία.

Ἦχος δ'.

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια; ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν
προσκαίρων φαντασία; ποῦ ἐστὶν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ
ἄργυρος; ποῦ ἐστὶ τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα καὶ ὁ θόρυ-
βος; πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά. Ἄλλὰ δεῦ-
τε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε, τῶν αἰωνίων
σου ἀγαθῶν ἀξιώσον, τὸν μετασάντα ἐξ ἡμῶν, ἀναπαύων
αὐτόν, ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Ἦχος πλ. α΄.

Εμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος· Ἐγὼ εἶμι γῆ καὶ σποδός· καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ ὄστα τὰ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπον· Ἄρα τίς ἐστι βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης, ἢ πλούσιος, ἢ πένης, ἢ δίκαιος, ἢ ἀμαρτωλός; Ἀλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου.

Ἦχος πλ. β΄.

Αρχήμοι καὶ ὑπόστασις τὸ πλαστοουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀόρατου τε, καὶ ὁρατῆς με ζῶον συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῶ ἐμπνεύσει. Διὸ Χριστέ τὸν δοῦλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Ἦχος βαρὺς.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, πλασουργήσας κατ' ἀρχαίς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Παραδείσῳ τέθεικας, καταργεῖν σου τῶν κτισμάτων· φθόνῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθεὶς, τῆς βρώσεως μετέσχες, τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς· διὸ πάλιν εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρέφειν Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἦχος πλ. δ΄.

Θρυνῶ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἀμορφον, ἀδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος· ὦ τοῦ θανάτου! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ, καὶ συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, μνήσθητι ἡμῶν Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες. Μακάριοι οἱ πραεῖς.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Ἦχος πλ. β΄. Οἱ ὅσιοί σου Παῖδες.

Ληστήν τοῦ Παραδείσου Χριστέ πολίτην, ἐπὶ Σταυροῦ σοι βοήσαντα, τὸ, Μνήσθητί μου, προαπειργάσω· αὐτοῦ τῆς μετανοίας, ἀξίωσον καὶ μετὰ τὸν ἀνάξιον.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Ζωῆς ὁ κυριεύων, καὶ τοῦ θανάτου, ἐν ταῖς αὐλαῖς Ἁγίων ἀνάπαυσον, ὃν προσελάβη ἐκ τῶν προσκαίρων, βοῶντα· Μνήσθητί μου, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ο τῶν ψυχῶν δεσπόζων καὶ τῶν σωμάτων, οὗ ἐν τῇ χειρὶ ἡ πνοὴ ἡμῶν, τῶν θλιβομένων παραμυθία, ἀνάπαυσον ἐν χώρᾳ Δικαίων, ὃν μετέστησας δοῦλόν σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἐνεκεν δικαιοσύνης.

Χριστὸς σε ἀναπαύσει ἐν χώρᾳ ζώντων, καὶ πύλας Παράδεισου ἀνοίξει σοι, καὶ βασιλείας δείξει πολίτην, καὶ ἀφесίν σοι δώη, ὧν ἡμαρτες ἐν βίῳ φιλόχριστε.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ἡμᾶς.

Εξέλθωμεν καὶ ἴδωμεν ἐν τοῖς τάφοις, ὅτι γυμνα ὁ στέα ὁ ἄνθρωπος, σκωλήκων βρώμα καὶ δυσωδία, καὶ γινώμεν τίς ὁ πλοῦτος, τὸ κάλλος, ἡ ἰσχὺς, καὶ ἡ εὐπρέπεια.

Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ακούσωμεν τί κρᾶζει ὁ παντοκράτωρ· Οὐαὶ οἱ ἐκζητοῦντες θεάσασθαι, τὴν φοβεράν ἡμέραν Κυρίῃ· αὐτῇ γὰρ ἐστι σιότος· πυρὶ γὰρ δοκιμάσει τὰ σύμπαντα.

Δόξα.

Ανάρχῳ καὶ γεννήσειτε, καὶ προόδῳ, Πατέρα προσκυνῶ τὸν γεννήσαντα, Υἱὸν δοξάζω τὸν γεννηθέντα, ὕμνῳ τὸ συνεκλάμπον, Πατρί τε καὶ Υἱῷ Πνεῦμα Ἁγίον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶς ἐκ μαζῶν σου γάλα βρῦεις Παρθένε; πῶς τρέφεις τὸν τροφέα τῆς κτίσεως; ὡς εἶδεν ὁ πηγάσας ὕδωρ ἐκ πέτρας, τὰς φλέβας τῶν ὑδάτων, διψῶντι τῷ λαῷ, καθὼς γέγραπται.

Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Μακαρία ἡ ὁδός, ἣ πορεύῃ σήμερον, ὅτι ἠτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραίξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. 13.

Α' δελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κοιμητημένων, ἵνα μὴ λυπησθε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιθεύωμεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον· ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλουῖα. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Ε'. 24.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τῆς ἐλληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιθεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. Ὡς περ γὰρ ὁ Πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι Υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν ταῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω, κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

Ὁ Διάκονος

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς δούλης σου.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτων, λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερέων, ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς τυχὼν, τὴν Εὐχὴν· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, μεγαλοφώνως, πλησίον τοῦ λειψάνου ἀπελθὼν· ὡσαύτως καὶ οἱ συμπαρόντες Ἱερεῖς ἅπαντες.

Ἰστέον δὲ ὅτι, λεγομένης ἑκάστης Αἰτήσεως παρὰ τοῦ Διακόνου, ἐν ᾧ λέγεται ἡ Αἴτησις παρ' αὐτοῦ, λέγει τὴν ἀνωθεν Εὐχὴν ἕκαστος τῶν Ἱερέων, κατὰ τὴν τάξιν αὐτοῦ, μουσικῶς, πλησίον τοῦ λειψάνου, καὶ ἐκφωνεῖ·

Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Νῦν δὲ παρὰ τοῦ πρῶτου τῶν Ἱερέων, ἢ καὶ τοῦ Ἀρχιερέως λέγεται μεγαλοφώνως, ὡς ἀνωθεν εἴρηται. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς, καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στεχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν, δώμεν ἀδελφοί τῷ θανόντι, εὐχαριστοῦντες Θεῷ· οὗτος γὰρ ἐξέλιπε τῆς συγγενείας αὐτοῦ, καὶ πρὸς τάφον ἐπίγεται, οὐκ ἔτι φροντίζων, τὰ τῆς ματαιότητος, καὶ πολυμόχθου σαρκός· ποῦ νῦν συγγενεῖς τε καὶ φίλοι; ἄρτι χωριζόμεθα, ὃν περ, ἀναπαύσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Ποῖος χωρισμὸς ὦ ἀδελφοί; ποῖος κοπετὸς, ποῖος θρήνος, ἐν τῇ παρούσῃ ροπῇ; δεῦτε ἔν ἀσπάσασθε τὸν πρὸ μικροῦ μεθ' ἡμῶν· παραδίδοται τάφῳ γάρ, καλύπτεται λίθῳ, σκότει κατοικίζεται, νεκροῖς συνθάπτεται· πάντες συγγενεῖς τε καὶ φίλοι, ἄρτι χωριζόμεθα, ὃν περ, ἀναπαύσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Ἄρτι ἡ τοῦ βίου πονηρὰ, λύεται πανήγυρις πᾶσα τῆς ματαιότητος· πνεῦμα γὰρ ἐξέλιπεν ἀπὸ σκηνώματος· ὁ πηλὸς μεμελάνωται, τὸ σκεῦος ἐρράγη, ἄφωνον, ἀναίσθητον, νεκρὸν, ἀκίνητον· ὃν περ παραπέμποντες τάφῳ, Κύριον εὐξώμεθα δοῦναι, εἰς αἰῶνας τῆτι τὴν ἀνάπαυσιν.

Οἶα ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐστὶν, ἄνθος καὶ ἄτμις τε καὶ δρόσος, ἔωθινὴ ἀληθῶς· δεῦτε οὖν κατιδῶμεν, ἐπὶ τοὺς τάφους τρανῶς· ποῦ τὸ κάλλος τοῦ σώματος; καὶ ποῦ ἡ νεότης; ποῦ εἰσὶ τὰ ὄμματα καὶ ἡ μορφὴ τῆς σαρκός; πάντα ἐξηράνθη ὡς χόρτος, πάντα ἠφανίσθησαν· δεῦτε, τῷ Χριστῷ προσπέσωμεν ἐν δαίκρυσι.

Μέγας ὁ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμὸς, μέγας σεναγμὸς, καὶ ἀνάγκη, ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς· ἄδης καὶ ἀπώλεια, ἡ τῶν προσκαίρων ζωὴ, ἡ σκιά ἡ ἀνύπαρκτος, ὁ ὕπνος τῆς πλάνης, ὁ ἀκαιροφάνταστος, μόχθος τοῦ βίου τῆς γῆς· πόρρω ἐκφευξώμεθα κόσμου, ἅπαν τὸ ἀμάρτημα, ἵνα, τὰ οὐράνια κληρονομήσωμεν.

Βλέποντες προκείμενον νεκρὸν, λόγον ἀναλάβωμεν πάντες, τῆς τελευταίας ῥοπῆς· οὗτος γὰρ παράγεται, ὡσπερ καπνὸς ἀπὸ γῆς, ὡσεὶ ἄνθος ἐξήνθησεν, ὡς χόρτος ἐτμήθη, ῥάκει σπαργανούμενος, γῆ καλυπτόμενος· ὃν περ ἀφανῆ λελιοπότες, τῷ Χριστῷ εὐξώμεθα δοῦναι, εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

Δεῦτε οἱ ἀπόγονοι Ἀδάμ, ἴδωμεν εἰς γῆν βεβλημένον, τὸν κατ' εἰκόνα ἡμῶν, ὅλην τὴν εὐπρέπειαν ἀποβαλλόμενον, λελυμένον ἐν μνήματι, σαπρία σκωλήκων, σκοτει δαπανώμενον, γῆ καλυπτόμενον· ὃν περ ἀφανῆ λελιοπότες, τῷ Χριστῷ εὐξώμεθα δοῦναι, εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

Οἶτε ἐκ τοῦ σώματος ψυχὴ, μέλλει μετὰ βίας ἀρπασθῆαι, ὑπὸ Ἀγγέλων φρικτῶν, πάντων ἐπιλάθεται τῶν συγγενῶν καὶ γνωστῶν, καὶ φροντίζει τὰ μέλλοντα, κριτήρια στήναι, τὰ τῆς ματαιότητος, καὶ πολυμόχθου σαρκός. Δεῦτε τὸν Κριτὴν δυσωποῦντες, πάντες ἐπευξώμεθα, ἵνα, συγχωρήσῃ Κύριος, ἃ ἔπραξεν.

Δεῦτε ἐν τῷ τάφῳ ἀδελφοί, βλέψωμεν τὴν τέφραν καὶ κόνιν, ἐξ ἧς ἐπλάσθημεν· ποῦ νῦν πορευόμεθα; τί δ' ἐγεγόναμεν; ποῖος πένης ἢ πλῆσιος; ἢ ποῖος δεσπότης; ποῖος δὲ ἐλεύθερος; καὶ οὐχὶ πάντες σποδός; κάλλος τοῦ προσώπου ἐσάπη, καὶ τὸ τῆς νεότητος ἅπαν, ἄνθος κατεμάρανεν ὁ θάνατος.

Οὕτως ματαιότης καὶ φθορά, πάντα τὰ τοῦ βίῃ ἡδέα, καὶ τὰ περίδοξα! πάντες γὰρ ἐκλείπομεν, πάντες θνηζόμεθα, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες, κριταὶ καὶ δυνάσται, πλούσιοι καὶ πένητες, καὶ πᾶσα φύσις βροτῶν· νῦν γάρ, οἳ ποτὲ ἐν τῷ βίῳ, τάφοις καταθέβληνται· οὓς περ, ἀναπαύσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Πάντα τὰ τοῦ σώματος νυνί, ὄργανα ἀργὰ θεωροῦνται, τὰ πρό μικροῦ κινητὰ· πάντα ἀνενέργητα, νεκρά, ἀναίσθητα· ὀφθαλμοὶ γὰρ κατέδυσαν, ἐδέθησαν πόδες, χεῖρες ἠσυχάζουσι, καὶ ἀκοή σὺν αὐτοῖς, γλῶσσα τῇ σιγῇ συνεκλείσθη, τάφῳ παραδίδοται· ὄντως, ματαιότης πάντα τὰ ἀνθρώπινα!

Θεοτοκίου.

Σὼζε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, Μήτηρ τοῦ ἀδύτου Ἥλιθ, Θεογεννήτρια· αἴτησαι πρεσβείαις σου, τὸν ὑπεράγαθον, ἀναπαύσαι δεόμεθα, τὸν νῦν μετασάντα, ἐνθα ἀναπαύονται αἱ τῶν Δικαίων ψυχαί· θείων ἀγαθῶν κληρονόμον, δεῖξον ἐν αὐλαῖς τῶν Δικαίων, εἰς μνημόσυνον πανάμωμε αἰώνιον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ορῶντές με ἀφωγον καὶ ἄπνουν προκείμενον, κλαύσατε πάντες ἐπ' ἐμοί, ἀδελφοὶ καὶ φίλοι, συγγενεῖς καὶ γνωστοί· τὴν γὰρ χθὲς ἡμέραν μεθ' ὑμῶν ἐλάλου, καὶ ἀφνω ἐπῆλθέ μοι ἡ φοβερά ὥρα τοῦ θανάτου. Ἀλλὰ δεῦτε πάντες οἱ ποθοῦμενοί με, καὶ ἀσπάσασθέ με τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν· οὐκ ἔτι γὰρ μεθ' ὑμῶν πορεύσομαι, ἢ συλλαλήσω τοῦ λοιποῦ· εἰς Κριτὴν γὰρ ἀπέρχομαι, ἐνθα προσωποληψία οὐκ ἔστι· δοῦλος γὰρ καὶ δεσπότης ὁμοῦ παρίστανται, βασιλεὺς, καὶ στρατιώτης, πλούσιος καὶ πένης, ἐν ἀξιώματι ἴσῳ· ἕκαστος γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ἔργων, ἢ δοξασθήσεται ἢ αἰσχυνηθήσεται. Ἀλλ' αἰτῶ πάντας καὶ δυσωπῶ, ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἐμοῦ προσεύξασθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἵνα μὴ καταταγῶ διὰ ταῖς ἀμαρτίας μου, εἰς τὸν τόπον τῆς βασάνου, ἀλλ' ἵνα με κατατάξῃ, ὅπου τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, Χριστὲ καὶ τοῦ Προδρόμου σου, Ἀποστόλων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν, Ὁσίων, καὶ Δικαίων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὸν κοιμηθέντα δούλόν σου ἀνάπαυσον.

Τρισάγιον Παναγία Τριάς Ἰσχυρὸν ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐσι. Μετὰ πνευμάτων δικαίων, κτλ. ἡ Αἴτησις παρὰ τοῦ Διακόνου, καὶ ἡ Εὐχή παρὰ τοῦ Ἱερέως. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν Δόξα, καὶ νῦν, καὶ γίνεται ἀπόλυσις οὕτως.

Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δούλου αὐτοῦ ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαύσαι, καὶ μετὰ Δικαίων συναριθμησαί, ἡμᾶς δὲ ἐλεῆσαι, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

Αἰώνια σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάρισε καὶ ἀείμησε ἀδελφὲ ἡμῶν. Ἐκ γ'.

Καὶ οὕτως ἄραντες τὸ λείψανον, ἀπερχόμεθα εἰς τὸν τάφον, ψάλλοντες, τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς Παναγία Τριάς Ἰσχυρὸν ἡμῶν κτλ. καὶ τίθεται τὸ λείψανον ἐν τῷ μνηματί. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἄρας χοῦν μετὰ τοῦ πτύου, σαυροειδῶς ἐπιρρίπτει ἐπάνω τοῦ λειψίου, λέγων.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Καὶ μετὰ τοῦτα ἐπιχέει ἐπὶ τῷ λειψίῳ κανδήλαν, ἢ τὴν τέφραν τοῦ θυμιατηρίου. Καὶ οὕτω καλύπτουσιν, ὡς σύνηθες, τὸν τάφον, ἐπιλεγομένων τῶν Τροπαρίων, Μετὰ πνευμάτων Δικαίων, καὶ τὰ ἕτερα ἀποντὰ καὶ ἀπόλυσις.

Δόξα τῷ Θεῷ τῷ οὕτως οἰκονομήσαντι.

Ἰστίον δὲ, ὅτι ὁ τοιοῦτος Τύπος γίνεται καὶ εἰς κοιμηθείσας γυναῖκας, καὶ εἰς παῖδας τῶν Ὀρθόδοξων, ἐναλλαττομένου μόνου τοῦ ἀνάματος, ἀπὸ τε ἀρσενικοῦ εἰς θηλυκόν, καὶ οὐχ ἕτερον.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΜΟΝΑΧΩΝ.

Ἐπειδὴν τις τῶν Μοναχῶν πρὸς Κύριον ἐκδημήσῃ, ἐπεὶ οὐ δεῖ λούεσθαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ ὄρασθαι ὄλιως γυμνόν, ὃ εἰς τοῦτο τεταγμένος Μοναχός, ἀποσπογγίζει τὸ λείψανον μετὰ χλιαροῦ ὕδατος ἐν σπόγγῳ· ποιῶν πρῶτον μετὰ τοῦ σπόγγου Σταυρόν ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ τελευτήσαντος, ἐν τῷ στήθει, καὶ ἐν ταῖς χερσὶ, καὶ ἐν τοῖς ποσὶ, καὶ τοῖς γόνασι, καὶ πλεον οὐδέν. Εἰδ' οὕτω φέρει καθαρὸν ἱμάτιον, καὶ ἐνδύει αὐτόν, πρότερον ἐμβληθέντος τοῦ παλαιοῦ, μηδαμῶς τὴν γύμνωσιν αὐτοῦ θεασάμενος. Μετὰ δὲ τὸ ἐνδύσασθαι, περιβάλλει αὐτῷ τὸ Κουκούλιον, εἰ μεγαλόσχημός ἐστι, περιθεῖς τὴν περιμεφαλαίαν ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς, καὶ καταβιβάσας αὐτὴν μέχρι τοῦ πώγωνος, ὥστε μὴ ὄρασθαι τὸ πρόσωπον τοῦ λειψάνου. Εἶτα περιτίθησιν αὐτῷ τὸν Ἀνάλαβον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ, καὶ τὸ Παλλίον, καὶ περιζώνουσι λῶρον, καὶ ὑποδύει αὐτῷ σανδάλια καινὰ· εἶτα ἀπλοῦται ὁ Μανδύας αὐτοῦ πλαγίως· καὶ ἀνακουφίσαντες τὸ λείψανον ἐκ τῆ ψιαθῆς, ἀπλοῦσιν αὐτόν ὑποκάτω τοῦ λειψάνου, ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς· καὶ οὕτως ὁ ἐπὶ τῷ κηδεύειν τεταγμένος Μοναχός, μετὰ μαχαίρας ἀποτεμῶν τὰ ἄκρα τοῦ Μανδύου, τὰ ἐν τοῖς δυσὶ πλαγίαις, εἶτα διχῆ τὸ πᾶν διελθὼν, καὶ διατρήσας τὸν Μανδύαν κατὰ τὰ πλαγία ἄκρα, καὶ τὸ τοῦ εὐωνύμου μέρος, καὶ τὸ τοῦ δεξιῦ λωρίον εἰς ἀλλήλα διαβιβάζων, καὶ συνδέων ἀμοιβαδόν, ἀποτελεῖ Σταυροῦς τρεῖς, ἓνα πρὸς τῆ κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς τὰ στήθη, καὶ ἕτερον πρὸς τοῖς γόνασι, καὶ τῷ ὑπολειφθέντι μέρει τῶν δύο λωρίων δεσμεῖ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

Καὶ μετὰ ταῦτα, προσκαλεῖται ὁ Ἐφημέριος καὶ βαλῶν Ἐπιτραχήλιον, καὶ θυμίαμα ἐπὶ τὸν θυμιάτων, εὐλογεῖ συνήθως. Καὶ οὕτως ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σου ἔστι· καὶ τὰ συνήθη Τροπαρία, ἡγουν τὸ, Μετὰ πνευμάτων Δικαίων, κτλ.

ὁμοίως, καθὼς προεγράφησαν ἐν τῷ Ἐξοδιαστικῷ τῶν Κοσμικῶν ἢ Λίτσεις παρὰ τοῦ Διακόνου, ἢ Εὐχή παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἄραντες οἱ Ἀδελφοὶ τὸ λείψανον, ἀποκομίζουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰ μὲν Ἱερεὺς ἔστιν ὁ ἐκδημήσας Ἀδελφός, τίθεται τὸ τοῦτο λείψανον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἰ δὲ ἰδιώτης, ἐν τῷ Νάρθηκι. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τοῦ ἄσαι τὸν ἐξοδιον ὕμνον ἐπὶ τὸν κείμενον, ἀπέρχεται ὁ Κανδηλάπτης, καὶ κρούει τοὺς βαρέας ἐπὶ τὸν σιδηραῦν, παιῶν τρεῖς καὶ οὕτω συναγόνται πάντες οἱ Ἀδελφοί, οἷς διανέμει ὁ Σνευοφύλαξ κηρία ἡμμένα. Τοῦ δὲ Διακόνου τὸ, **Εὐλόγησον Δέσποτα**, ἐκφωνήσαντος, εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς. Ἔττα λεγόμεν τὸν Ψαλμὸν, **Ὁ κατοικῶν ἐν βοθηείᾳ τοῦ Ὑψίστου.**

Ἀλληλουΐα, Ἦχος πλ. δ'.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Τροπάριον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ βάθει σοφίας. κτλ. Δόξα, τὸ αὐτὸ πάλιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἢ σωτηρία.

Καὶ εὐθύς·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Ἀλληλουΐα. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Καὶ σχολογεῖται ἡ πρώτη Στάσις τοῦ Ἄμωμου, εἰς τὸν τοῦ, **Σὸς εἶμι**. Εἰς δύο γὰρ Στάσεις ποιούμεν τοῦτον ἐν ταῦθα· ἐν ἐκάστῳ δὲ τέλει Στίχου τῆς πρώτης Στάσεως ἐπιλέγομεν τὸ, **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε** Ὅταν δὲ ἔλθωσιν εἰς τὸν τελευταῖον Στίχον, ἤγουν, **Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων σου**, ψάλλουσιν αὐτὸν, ἐκ γ'. Καὶ οὕτως ἢ Λίτσεις παρὰ τοῦ Διακόνου, ἢ Εὐχὴ μυστικῶς παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἢ Ἐκφωνήσις. Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφωνήσιν, ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Στάσεως, οὕτω. **Τὰ**
Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

δικαιώματά σου ἐξεζήτησα. Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με· καὶ ἐν ἐκείνῳ τέλει Στίχου ἐπιλέγομεν· Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με.

Ὅταν δὲ ἀρξώμεθα τοῦ, Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, ψάλλομεν τὸν Ψαλμὸν τοῦτον εἰς Ἦχον γ', εἰς δὲ τὸ τέλος ἐκείνου Στίχου ἐπιλέγομεν· Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, Κύριε, μνήσθητι τοῦ δούλου σου· καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον, ἤγουν τὸ, Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἐκ τρίτου. Καὶ εὐθύς τὰ Εὐλογητάρια, καὶ ἡ Αἴτησις ὡσαύτως παρὰ τοῦ Διακόνου, καὶ ἡ Πράξις, ὡς ἄνωθεν εἶρηται, παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Καὶ μετὰ τὴν Ἑκπύωσιν, Τροπάριον, Ἦχος πλ. α.
Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν μετὰ Δικαίων τὸν δούλόν σου.

Δόξα, τὸ αὐτὸ, καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός.

Ταῦτα πάντα ἀκριβῶς εὐρήσεις ἐν τῷ τῶν Κοσμικῶν

Ἐξοδιασικῷ, εἰς σελ. 408-409.

Μετὰ δὲ τὸ Θεοδοκίον, τὸν Ν. καὶ οὕτως ἀρχόμεθα τῶν Ἀντίφωνων.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος α'.

Εν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν με τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυτος ὁ Θεὸς πόθος ἐγγίνεται, κόσμου οὔσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίω πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡσπερ Πατρὶ, πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν, τῇ Τριάδι μονοκρατορίᾳ.

Εἶτα Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Θεοφάνους, ὧν ἡ ἀκροστιχὴς Σούς, Χριστέ, δούλους γράφον ἐν ζώντων βίβλῳ.

Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς σῆς, γλυκείας μεθεξέως, τὸν μεταστάντα ἀξίωσον, καὶ κατασκηνώσον, ἐν σκηναῖς Δικαίων, ἐν μοναῖς Ἁγίων σου, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι, τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου, παρορῶν αὐτῆ τὰ πταίσματα, καὶ παρέχων αὐτῷ τὴν ἀνάπαυσιν.

Οὐδείς ἀναμάρτητος οὐδείς, τῶν ἀνθρώπων γέγονεν, εἰ μὴ σὺ μόνε ἀθάνατε· διὸ τὸν δοῦλόν σου, ὡς Θεὸς οἰκτιρῶν, ἐν φωτὶ κατὰταξον, σὺν ταῖς χοροστασίαις Ἀγγέλων σου, τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου, ὑπερβαίνων ἀνομήματα, καὶ παρέχων αὐτῷ τὴν ἀνάπαυσιν.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα τὰ σά, Σῶτερ ἐπαγγέλματα, ἃ ὀφθαλμὸς οὐ τεθέαται, καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ἀνέβη Δέσποτα· ὧν τῆς προσηνεσάτης μεδέξεως, τυχεῖν εὐδόκησον, τὸν πρὸς σέ μεταχωρήσαντα, διὰ σπλάγγνα οἰκτιρῶν σου Δέσποτα.

Δόξα.

Σταυρῷ σου γηθόμενος Σωτὴρ πεπειθῶς ὁ δοῦλός σου, πρὸς σέ μετέστη φιλόνηρωπε, ὃν νῦν ἀντίλυτρον, τῶν αὐτοῦ πταισμάτων, ὡς Δεσπότης δώρησαι· ὑφ' οὗ σου τὸ ζωήρρυτον ἔχεας, Αἷμα καὶ τίμιον, καὶ τῆς δόξης ἀνεσπέρου σου, ἀπολαύειν τοῦτον καταξιώσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σόν, τόκον Μητροπάρθενε, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν, δοῦναι τῷ δούλῳ σου τῷ σέ Θεοτόκον, εὐσεβῶς κηρύξαντι, καὶ λόγῳ ἀληθεῖ δογματίσαντι, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἀγίων καὶ παιδρότητος, ἀξιώσαι ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Εν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σέ Σωτὴρ· Σῶσόν με σὴ ἐπιλάμψει.

Ελέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, καθ' ἐκείνην ὥραν, ὃ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γὰρ ἐστίν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τῆ ξύλης σε νεκρόν.

Ρύμην τοῦ θανάτου καὶ φθορᾶν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα· πᾶσι δὲ ἐπήγασας ζωὴν

αἰώνιον, καὶ νεκρῶν ἐξανάστασιν θνητοῖς ἐδώρήσω. Ὅθεν σου δεόμεθα· Σῶτερ ἀνάπαυσον, πίστει τὸν πρὸς σέ μεταστάντα, καὶ τῆς ἀκηράτου σου δόξης τοῦτον καταξίωσον φιλόνηρωπε.

Γὶνα τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς, θείας βασιλείας ἐργάση, σταυρὸν ὑπέμεινας θάνατον ἐκούσιον καταδεξάμενος. Διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῆς σῆς εὐσπλαγγνίας, μέτοχον ἀνάδειξον, τῆς βασιλείας σου, πίστει τὸν πρὸς σέ μεταστάντα, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου καλλους, τοῦτον καταξίωσον φιλόνηρωπε.

Σῶσαι τὸ σὸν πλάσμα βουληθεὶς, τῆς οἰκονομίας τὸ ὄντως βαθύ μυστήριον, χαίρων ἐξετέλεσας, ὡς ὑπεράγαθος, καὶ τιμῆς ἐξηγόρασας, τὸν σύμπαντα κόσμον, Αἵματι τιμίῳ σου· διὸ δεόμεθα· Πίστει τὸν πρὸς σέ μεταστάντα, μετὰ τῶν Ἁγίων ἀπάντων, τῆς ἀπολυτρώσεως ἀξίωσον.

Δόξα.

Τρόμῳ, τῷ φρικτῷ καὶ φοβερῷ, βήματι τῷ σῷ παρεσῶτες, οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροὶ, ψῆφον ἀναμένουσι τὴν σὴν δικαίαν Σωτῆρ, καὶ τὴν θείαν ἐκδέχονται δικαιοκρισίαν· τότε φεῖσαι Δέσποτα, Χριστέ τοῦ δούλου σου, πίστει τοῦ πρὸς σέ μεταστάντος, καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς σου, καὶ μακαριότητος ἀξίωσον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εὖας τῆς προμήτορος Ἀγνή, σὺ τὴν ὀφειλὴν συλλαβοῦσα, Θεὸν ἀπέτισας, τὸν τὴν ἀφθαρσίαν τε καὶ τὴν ἀνάστασιν, τοῖς πιστοῖς χαριζόμενον, καὶ τῇ ἀθανάτῳ, δόξῃ ξεφανοῦντα σέ τοὺς μεγαλύνοντας· ὃν νῦν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τοῦτον ἐν φωτὶ κατατάξαι, τῆς αὐτοῦ λαμπρότητος Θεόνυμφε.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος γ'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος· κάμμε ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσον Λόγε.

Εν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις, περιούσισταχύας, ἐν χαρᾷ αἰεζώτας. Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πάσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ, καὶ Υἱῷ συνασράπτει· ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῆ καὶ κινεῖται.

Στιχηρά προσόμοια. Ἦχος γ'. Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ σου. Δοξάζω τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ζωὴ δεδώρηται, καὶ τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις, τοῖς ἐν πίσει καὶ πόθῳ, σὲ ὑμνοῦσι μόνε πολυέλεε. Διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός. Τὸν μετασάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἢ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Ὁ μόνος ἐλεήμων καὶ εὐσπλαγγνος, ὁ ἔχων ἀκατάληπτον, ἀγαθότητος πέλαγος, καὶ γινώσκων τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων ἢν ἐδημιούργησας· σὲ ἱκετεύομεν Χριστέ ὁ Θεός· Τὸν μετασάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἢ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα. Δόξα.

ῤ'πνώσας ἐν τῷ τάφῳ ὡς ἄνθρωπος, δυνάμει ἀηττήτῳ σου, ὡς Θεός ἐξάνεψης, τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, ἀσιγήτως ὑμνον σοὶ προσφέροντας. Διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός· Τὸν μετασάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἢ κατοικία ἐν σοὶ, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἀμπαδα νοητὴν σε βασιάζουσαν, τὸ φέγγος τῆς Θεότητος, ὁμιλοῦσαν παχύτητι, τῆς ἀνθρώπων οὐσίας Θεοτόκε, πάντες ἐπισάμεθα. Διὸ τὸν σὸν δυσώπει Υἱὸν καὶ Θεόν· Τὸν μετασάντα ἐξ ἡμῶν αὐλίζεσθαι, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἢ κατοικία Ἄγνη, δοξάζειν σὲ τὴν πανάμωμον.

Ἀντίφωνον Δ'. Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμῆ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.

Ὁ ἱμισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Στιχηρά προσόμοια, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Οὕτως φοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον! πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος, βιαίως χωρίζεται ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμφυΐας, ὁ φυσικώτατος δεσμός, θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεται. Διό σε ἱκετεύομεν· Τὸν μετασάντα ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων σου, ζωοδότα φιλόνηρωπε.

Υπνος ἀναδέδεικται, τῶν πιγευόντων ὁ θάνατος, σοῦ τεθέντος ἐν μνήματι, τοῦ πάντων δεσπύζοντος, καὶ τὸ τοῦ θανάτου, κράτος λελυκότος καὶ, καταργήσαντος αὐτοῦ, τὴν δυναστείαν τὴν πολυχρόνιον. Διό σε ἱκετεύομεν· Τὸν μετασάντα κατάταξον, ἐν σκηναῖς τῶν Ἁγίων σου, ἐν μοναῖς ἀκηρατοῖς σου.

Σὺ δικαιοσύνη τε, ἀγιασμός ἡμῖν γέγονας, καὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις· Πατρὶ γὰρ προσήγαγες, δεδικαιωμένους, καὶ λελυτρωμένους, ἀναδεξάμενος ἡμῖν, τὸ ὀφειλόμενον ἐπιτίμιον· καὶ νῦν ἐκδυσωποῦμέν σε· Τὸν μετασάντα ἀνάπαυσον, ἐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι, εὐεργέτα Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον, πρὸς ἀφθαρσίαν ἀνώλεθρον, ἐκ φθορᾶς ἀνακέκληται, λουσάμενον Αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, Σῶτερ κενωθέντι, ἐν ᾧ ἀπέπλυνας ἡμῶν, τῶν προπατόρων τε τὴν παράβασιν· διὸ καὶ νῦν τὸν δοῦλόν σου, τὸν μετασάντα Φιλόνηρωπε, τῶν προσκαίρων, ἀξιώσον, τῆς ἐκεῖσε λαμπρότητος.

Καὶ νῦν. Θεστοκίον, ὅμοιον.

Ρήσεσιν ἐπόμενον, τῶν θρηγόρων πανάμωμε, Θεοτόκον φρονοῦμέν σε· Θεὸν γὰρ γεγέννηκας, σεσωματωμένον, ἀπερινοήτως, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς τοὺς αἰχμαλώτους τοῖς παραπτώμασι· ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπησον, τὸν μετασάντα οἰκέτην σου, ταῖς οἰκείαις ἐλλάμψεσι, καταυγάσαι Πανάχραντε.

Ἀντίφωνον Ε'. Ἦχος πλ. α'.

Εν τῷ θλίβεσθαί με, Δαυϊτικῶς ἄδω σοι Σωτὴρ μου· ῥύσαι μου τὴν ψυχὴν, ἐκ γλώσσης δολίας.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ζῶη μακαρία ἐστὶ, θεῖκῳ ἔρωτι πτερουμένοις.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, περικρατεῖται πάντα τὰ ὀρατά τε, σὺν τοῖς ἀοράτοις· αὐτοκρατὲς γὰρ ὄν τῆς Τριάδος, ἐν ἐστὶ ἀψεύστως.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦγος πλ. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Αἴγλη τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ, τὸν μεταστάντα ὡς οἰκτίρων καταύγασον, σικηνώσας εἰς τόπον χλόης, ἐπὶ ὑδάτων τῆς σῆς, ἀκραιφνοῦς καὶ θείας ἀναπαύσεως, ἐν κόλποις τοῖς ὀρεκτοῖς, Ἀβραάμ τοῦ προπάτορος· ἐνθα τὸ φῶς σου, καθαρῶς ἐποπτεύεται, καὶ προχέονται, ἀπηγαὶ σῆς χρηστότητος· ἐνθα περιχορεύουσι, τρανῶς ἀγαλλόμεναι, αἱ τῶν Δικαίων χορεῖαι, περὶ τὴν σὴν ἀγαθότητα· μεθ' ὧν ἀριθμήσας, τὸν οἰκέτην σου, παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Ψάλλειν παναρμονίῳ φωνῇ, δοξολογοῦντα τὸ σὸν κράτος εὐδόκησον, Οἰκτίρμον τὸν μεταστάντα, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς σέ, τὸν Δεσπότην πάντων καὶ φιλάνθρωπον· διδὸς ὠραιότητα, τοῦ σοῦ κάλλους ἐλλάμπεσθαι, καὶ τῆς γλυκειάς, καὶ τερπνῆς μετουσίας σου, ἀπολαύειν τε, καὶ τρυφᾶν καθαρώτερον· ἐνθα περὶ τὸν θρόνον σου χορεύουσιν Ἄγγελοι, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, χαρμονικῶς περιέπουσι· μεθ' ὧν τῷ σῷ δούλῳ, τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Οπου τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων τὰ τάγματα, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος, δικαιοθέντων τῷ σῷ, σωτηρίῳ πάθει καὶ τῷ Αἵματι, δι' οὗ ἐξηγόρασας, τὸν αἰχμάλωτον ἄνθρωπον· ἐκεῖ τὸν πίστει, κοιμηθέντα ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος, συγχωρῶν καὶ τὰ πταίσματα· μόνος γὰρ ἀναμάρτητος, ἐν γῆ πεπολίτευσαι, Ἅγιος μόνος, καὶ μόνος, ἐν τεθνεῶσιν ἐλευθερος· διὸ τῷ σῷ δούλῳ τὴν ἀνάπαυσιν παράσχου, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Νόμῳ τῆς ἀμαρτίας ἡμᾶς, δεδουλωμένους ἠλευθέρωσας
 Δέσποινα, ἐν μήτρᾳ τὸν νομοδότην, καὶ Βασιλέα Χρι-
 στὸν, συλλαβοῦσα μόνη Μητροπάρθενε· δι' οὗ δικαιοῦμε-
 θα, δωρεᾶ τε καὶ χάριτι· ὃν νῦν δυσώπει, τὰς ψυχὰς τῶν
 εἰδότην σε, Θεομήτορα, κατατάξαι ἐν βίβλῳ ζωῆς· ὅπως
 τῇ μεσιτείᾳ σου, σωθέντες πανάμωμε, τῆς τοῦ Υἱοῦ σου
 εὐκταίας, ἀπολυτρώσεως τύχωμεν, αὐτὸν προσκυνοῦντες,
 τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀντίφωνον 5'. Ἦχος πλ. β'.

Ε'ν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου, αἴρω πρὸς σέ Λόγε·
 Οἶκτερόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ε'λέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὐχρη-
 στα, σκευῆ σου, Λόγε. Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίῳ Πνεύματι, πανσωστικῇ αἰτία· εἴ τιμι τοῦτο κατ'
 ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ,
 αὔξει, τάττει ἄνω.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ε'χων ἀκατάληπτον, τὴν εἰς ἡμᾶς εὐσπλαγγνίαν, καὶ
 πηγὴν ἀκένωτον, θεϊκῆς χρηστότητος πολυέλεε, τὸν
 πρὸς σέ Δέσποτα, μεταβεβηκότα, ἐν γῇ ζώντων κατασκή-
 νωσον, εἰς τὰ σικνωμάτα, τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα,
 κατὰσχεσιν δωρούμενος, τὴν διηνεκιῶς διαμένεσαν· σὺ γὰρ
 ὑπὲρ πάντων, ἐξέχεας τὸ Αἷμά σου Χρισέ, καὶ ζωηφόρῳ
 τιμήματι, κόσμον ἐξηγόρασας.

Νέκρωσιν ὑπέμεινας, ζωοποιὸν ἐκουσίως, καὶ ζωὴν ἐπή-
 γασας, καὶ τρυφὴν αἰδίου, πιστοῖς δέδωκας· ἐν ἣ
 κατὰτάξον, τὸν κεκοιμημένον, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, τὰ
 τούτου πταίσματα, πάντα συγχωρῶν ἀγαθότητι, ὡς μό-
 νος ἀναμάρτητος, μόνος ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος· ἵνα δια-
 πάντων, ὑμνηταί σου τὸ ὄνομα Χρισέ, καὶ σεσωσμένοι δο-
 ξάζωμεν, τὴν φιλανθρωπίαν σου. Δόξα.

Ζώντων κυριεύοντα, θεαρχικῇ ἐξουσίᾳ, καὶ νεκρῶν δε-
 σπύζοντα, σέ Χρισέ γινώσκοντες ἱκετεύομεν· Τὸν πι-

στόν δοῦλόν σου, τὸν πρὸς σέ τὸν μόνον, εὐεργέτην ἐκδημήσαντα, αὐτὸν ἀνάπαυσον, σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς σου φιλάθρωπε, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων λαμπρότησι· θελητῆς ἐλέους, ὑπάρχεις γὰρ καὶ σώζεις ὡς Θεός, οὗς κατ' εἰκόνα σου ἔπλασας, μόνε πολυέλεε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ωφθης ἐνδιαίτημα, θεοπρεπὲς Παναγία· Θεὸν γὰρ ἐχώρησας, καὶ Θεὸν ἐγέννησας ἀπειρόγαμε, βροτὸν ὀρώμενον, ἐν δυσὶν οὐσίαις, ἐν μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ· αὐτὸν δυσώπησον, τὸν μονογενῆ καὶ πρωτότοκον, τὸν σὲ Παρθένον ἄμωμον, καὶ μετὰ τὸν τόκον φυλάξαντα· ψυχὴν ἀναπαῦσαι, τοῦ πίσει κοιμηθέντος, ἐν φωτὶ, ἐν ἀκηράτῳ φαιδρότητι, καὶ μακαριότητι.

Ἀντίφωνον Ζ'. Ἦχος βαρῦς.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, καὶ μέσσωτήρ ζωώσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Εν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηθείας μετὰ δακρῶν, οὗτος χαρᾶς δρέψεται, δράγματα αἰεζωοτροφίας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων· ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἴνεσις, δόξα, τιμὴ καὶ κράτος.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος βαρῦς.

Καταφρονήσαντες πάντων.

Πενεκρωμένος ὠράθης, ἐπὶ σαυροῦ μόνε ἀθάνατε, καὶ ἐν τάφῳ ὡς θνητὸς ἐτέθης νεκρώσεως καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου, τοὺς ἀνθρώπους λυτρούμενος· ἀλλ' ὡς πέλαγος εὐσπλαγγνίας ὑπάρχων ἀκένωτον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, τὴν ψυχὴν τοῦ σοῦ δούλου, τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος ἀνάπαυσον.

Τῷ ἀκηράτῳ σε κάλλει, καὶ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠραιότητος, καὶ ταῖς τῆ θείᾳ σε φωτὸς ἀκτῖσιν ἐλλάμπεσθαι, τὸν πρὸς σέ μεταπάντα ἀγαθὴ καταξίωσον, ἐν αὐτῷ φωτοχυσίᾳ τῆς φωτοφανείας σε, σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντα, περὶ σέ τὸν Δεσπότην, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης καὶ Κύριον.

Δόξα.

Ως ἀδαπάνητον ἔχων, τῶν δωρεῶν τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὡς θησαυρός ἀνελλιπῆς πλουσίας χρηστότητος, τὸν πρὸς σέ μετασάντα, ὡς Θεὸς κατασκηνώσον, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἐκλεκτῶν σου, ἐν τόπῳ ἀνέσεως, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σου, ἐν τρυφῇ Παραδείσῃ, ἐν τῷ τῶν παρθένων νυμφῶνι ὡς εὐσπλαγχνος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Νόμου τὸ πλήρωμα τίκτεῖς, τὸν Λυτρωτὴν σάρκα γενόμενον· οὐ γὰρ ἐγένετο τοῖς πρὶν ἐν νόμῳ δικαίωσις· ἀλλ' ἡμᾶς ὁ Χριστὸς νῦν σαυρωθεὶς ἐδικαιώσεν. Ὡς οὖν ἔχουσα παρρησίαν, ὡς Μητὴρ ἐκέτευε, τὸν Υἱόν σου τὸν εὐσπλαγχνον, τὴν ψυχὴν ἀναπαῦσαι, τοῦ ἐξ ἡμῶν μετασάντος δεόμεθα.

Ἀντίφωνον Η'. Ἦχος πλ. δ'.

Ε'κ νεότητός μου ὁ ἐχθρὸς με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεπορθῶς ἐν σοὶ Κύριε, τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γεννηθήτωσαν δὴ, πρὶν ἐκσπασθῆναι, ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστὸς, ἀρχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Α'γίω Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτό, καὶ τῷ Λόγῳ.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Βασιλικῶς μοι υπέγραψας, ἐλευθερίαν βαφαῖς, ἐρυθραῖς τῶν δακτύλων σου, αἱματώσας Δέσποτα, καὶ φοινίξας σὺ αἵματι· καὶ νῦν σε πίσει καθικετεύομεν· τοῖς πρωτοτόκοις σου συναρίθμησον, καὶ τῶν Δικαίων σου, τῆς χαρᾶς ἀξιώσον ἐπιτυχεῖν, τὸν μεταφοιτήσαντα, πρὸς σέ τὸν εὐσπλαγχνον.

Ιεραρχήσας ὡς ἄνθρωπος, σφαγιασθεὶς σεαυτὸν, προσφοράν προσενήνοχας, τῷ Πατρὶ τὸν ἄνθρωπον, τῆς φθορᾶς ἐξαιρούμενος· τὸν μετασάντα οὖν ὡς φιλόανθρωπος,

ἐν τῇ τῶν ζώντων χώρα κατὰτάξον, ἔνθα οἱ χεῖμαρροι, τῆς τρυφῆς προχέονται, ἔνθα πηγαί, τῆς αἰδιότητος, ἀναβλυστάνουσι.

Βάθει σοφίας ἀρρήτη σου, ὄροθετεῖς τὴν ζωὴν, καὶ προβλέπεις τὸν θάνατον, καὶ πρὸς βίον ἕτερον, μετοικίζεις τὸν ἄνθρωπον· ὃν προσελάβου τοίνυν κατὰτάξον, ἐπὶ ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως, ἐν τῇ λαμπρότητι, τῶν Ἁγίων Κύριε, ἔνθα φωνή, τῆς ἀγαλλιάσεως, καὶ τῆς αἰνέσεως.

Δόξα.

Λόγος ὑπάρχων ἀόρατος ὁμοφυῆς τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονος, δι' ἐμέ τὸν ἄνθρωπον, ἐν σαρκὶ πεφανέρωσαι, ὡς ἐλεήμων οὖν καὶ φιλόανθρωπος, τὸν ἐκ τοῦ βίου μεταφοιτήσαντα, τῆς εὐπρεπείας σου, καὶ τῆς ὠραιότητος, ταῖς καλλοναῖς, τοῦτον καταλάμπρυνον, Ζωαρχικώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ο'ς συλλαβοῦσα τὸν ἀναρχον, Λόγον Θεοῦ καὶ Θεὸν, μητρικῇ παρρησίᾳ σε, ἐκτενωῶς ἰκέτευε, κατὰτάξαι τὸν δούλόν σου, ἔνθα χορεία ἢ ἀκατάλυτος, εὐφραينوμένων καὶ εὐφημούντων σε, ἔνθα λαμπρότητες, αἱ διακωνίζουσαι, καὶ ὁ γλυκὺς, ἡχος ἐορτάζοντος, Θεογεννήτρια.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Κονταίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου. κτλ.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας, καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρηνον ποιοῦντες ὠδὴν, τό, Ἀλληλουῖα.

Ἔϊτα.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε.

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγόρας

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες.

Μακάριοι οἱ πραεῖς.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Μνήσθητι Εὐσπλαγγνε καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τῷ
 Ἀηστοῦ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ἐκεῖ εὐφρανθήσονται ἐν
 αὐτῷ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Ἀσκήσει δουλεύσαντά σοι Χριστέ, καὶ Ὁρθοδοξία, ἐπὶ τῆς
 γῆς, δόξασον Σωτῆρ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι θεοπρεπῶς, καὶ ἀγάπῃ ζήσαντα
 ἐπὶ γῆς, δόξασον Σωτῆρ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς.

Ἀνάπαυσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός, μετὰ τῶν Ἁγίων ὡς
 ἀγαθός, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Τὸν κόσμον λιπόντα καὶ ἐν σεμνῇ, πολιτείᾳ ζήσαντα εὐ-
 σεβῶς, δόξασον Σωτῆρ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Δόξα.

Μίαν Θεαρχίαν οἱ εὐσεβεῖς, ἐχόμενοι πίστεως ἐν τρισὶ,
 προσώποις δοξάζομεν εὐλαβῶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντες μακαρίζομέν σε Ἁγνή· ἀσπόρως γὰρ ἔτεκες ἐν
 σαρκί, Θεὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Προκειμενον.

Μακαρία ἡ ὁδός, ἣ πορεύη σήμερον.

Στιγ. Ἐπίστρεψον, ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον, ὡς ἐν τῷ τῶν Κοσμικῶν

Ἐξοδιαστικῷ, εἰς σελ. 416.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. κτλ.

Ἔπειτα ἡ Εὐχὴ μεγαλοφώνως παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός.

Καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, γίνεται ὁ Ἀσπασμὸς κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ψάλλονται τὰ παρόντα προσόμοια,

Ἦχος β': Ὅτε ἐν τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμόν, δῶμεν ἀδελφοί τῷ θανόντι, εὐχαριστοῦντες Θεῷ· οὗτος γὰρ ἐξέλιπε τῆς Ἀδελφότητος, καὶ πρὸς τάφον ἐπείγεται, οὐκ ἔτι φροντίζων, τὰ τῆς ματαιότητος, καὶ πολυμόχθου σαρκὸς· ποῦ νῦν συγγενεῖς τε καὶ φίλοι; ἄρτι χωριζόμεθα, ὃν περ, ἀναπαύσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Πάντα τὰ τοῦ σώματος νυνὶ, ὄργανα ἀργὰ θεωροῦνται, τὰ πρὸ μικροῦ κινήτα, πάντα ἀνεέργητα, νεκρά, ἀναίσθητα· ὀφθαλμοὶ γὰρ κατέδυσαν, ἐδέθησαν πόδες, χεῖρες ἡσυχάζουσι, καὶ ἀκοή σὺν αὐτοῖς· γλῶσσα, τῇ σιγῇ συνεκλείσθη, τάφῳ παραδίδονται· ὄντως, ματαιότης πάντα τὰ ἀνθρώπινα!

Ποῖος χωρισμὸς ὦ Ἀδελφοί! ποῖος κοπετός; ποῖος θρήνος, ἐν τῇ παρουσίᾳ ῥοπή; δεῦτε οὖν ἀσπάσασθε τὸν πρὸ μικροῦ μεθ' ἡμῶν· παραδίδεται τάφῳ γὰρ, καλύπτεται λίθῳ, σκότει κατοικίζεται, νεκροῖς συνθάπτεται· πάντες συγγενεῖς τε καὶ φίλοι, ἄρτι χωριζόμεθα, ὃν περ, ἀναπαύσαι Κύριος εὐξώμεθα.

Οἴα ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐστίν! ἄνθος καὶ ἀτμὶς τε καὶ δρόσος, ἐωθινή ἀληθῶς· δεῦτε οὖν κατίδωμεν ἐπὶ τοὺς τάφους τρανώς· ποῦ τὸ κάλλος τοῦ σώματος; καὶ ποῦ ἡ νεότης; ποῦ εἰσι τὰ ὄμματα, καὶ ἡ μορφή τῆς σαρκὸς; πάντα ἐξηράνθη ὡς χόρτος· πάντα ἠφανίσθησαν· δεῦτε, τῷ Χριστῷ προσπέσωμεν ἐν δάκρυσιν.

Αῤῥτι ἡ τοῦ βίου πονηρά, λύεται πανήγυρις πᾶσα, τῆς ματαιότητος· πνεῦμα γὰρ ἐξέλιπεν ἀπὸ σικηνώματος· ὁ πηλὸς μεμελάνωται, τὸ σκεῦος ἐρράγη, ἄφωνον, ἀναίσθητον, νεκρὸν ἀκίνητον· ὃν περ παραπέμποντες τάφῳ, Κύριον εὐξώμεθα δοῦναι, εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σῶζε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, Μήτηρ τοῦ ἀδύτου Ἡλίου Θεογεννήτρια· αἴτησαι πρεσβείαις σου τὸν ὑπεράγα-
 Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Σαγάρης

θον, ἀναπαῦσαι δεόμεθα, τὸν νῦν μεταστάντα, ἔνθα ἀναπαύονται αἱ τῶν Δικαίων ψυχαί· θείων ἀγαθῶν κληρονόμον, δεῖξον ἐν αὐλαῖς τῶν Δικαίων, εἰς μνημόσυνον πανάμωμε αἰώνιον.

Εἶτα τὰ παρόντα Ἰδιώμελα. Ἦγος πλ. δ'.

Τὴν αἰετάραχον θάλασσαν, τοῦ βίου διαδραμῶν, τῷ σῶλιμένι προσέδραμε, τῇ πίστει ὁ μεταστάς. Ἄλλ' ἐν τῇ σῇ γαλήνῃ καὶ αἰεζῶ τρυφῇ, μετὰ τῶν Ἁγίων καθοδηγῶν αὐτόν, ἀνάπαυσον Χριστέ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου.

Ἦγος δ'.

Ἡ αἰοίδιμος φωνὴ τοῦ θείου Δαυὶδ, σήμερον πληροῦται. Ἄνθρωπος λέγουσα, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει· ὃν γὰρ πρὸ μικροῦ ἐβλέπομεν, ζῶντα καὶ λαλοῦντα, ἰδοὺ πρόκειται νεκρὸς, ἀκίνητος, ἄπνους· ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν ἐκ τῶν ἐνδένδε, ἐκεῖ ὅπου ὁ μισθὸς τῶν ἔργων ὑπάρχει, ἐκεῖ ὅπου ἡ χαρὰ πάντων τῶν Ἁγίων· μετ' ὧν ἀνάπαυσον τὸν κεκοιμημένον ὁ Θεὸς, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Ἦγος πλ. δ'.

Παντοκράτορ Κύριε, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων, ὅπου τὸ φῶς σου καταλάμπει, πᾶσι τοῖς ἀξίοις· μόνη πολυέλεε.

Εξέλιπον ἀπὸ τῆς συγγενείας μου, κατέλιπον τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς μου, καὶ πρὸς σὲ κατέφυγον· Κύριε, σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βρωίντων σοι· Ζωοδότα Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ μετὰ τὸ γενέσθαι τὸν Ἀσπασμόν,

λέγομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε.

Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ καταβάς εἰς ἄδην.

Καὶ νῦν. Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος.

(1) Διπλῆτος

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός.

Ἐκφώνως Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Εἶτα, ἄραντες τὴν κλίνην μετὰ τοῦ λειψάνου, ἀπερχόμεθα εἰς τὸ Κοιμητήριον, ψάλλοντες τὰ Ἰδιόμελα, ἀπερ προεγράφησαν ἐν τῷ Ἐξοδιασταίῳ τῶν Κοσμικῶν, ἡγου.

Ποία τοῦ βίου τρυφή, καὶ τὰ ἕτερα πάντα· σελ. 413.

Ἀποτίθεται δὲ τὸ λειψάνον, ἕως ἂν ἀπέλθωμεν εἰς τὸ Κοιμητήριον, τρίς· καὶ γίνεται ἡ Αἴτησις, καὶ ἡ Εὐχή. Φθάσαντες δὲ εἰς τὸν τάφον, ἀποτίθεται μὲν τὸ λειψάνον ἐν τῷ μνήματι· ὁ δὲ Ἱερεὺς χοῦν λαβῶν μετὰ τοῦ πτύου, ἐπιρρίπτει τῷ λειψάνῳ σαυροειδῶς, λέγων Ἐὖ Κύριε ἡ γῆ· καὶ ἐπιχέει καὶ κανδήλαν, λέγων τὸ παρὸν Τροπάριον.

Τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ σου φιλόνηρωπε, ὁ θάνατος νεκρῶται, καὶ ὁ ἄδης ἐσκύλευται, καὶ οἱ πάλαι θανόντες, ἀναστάντες ὕμνον σοι προσέφερον. Διὸ βοῶμέν σοι Χριστέ ὁ Θεός· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἐνθα πάντα πάντων ἐστὶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία ἐν σοί, δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Καὶ οὕτω καλύπτουσιν ὡς σύνηθες τὸν τάφον,

λέγοντες τὰ Τροπάρια ταῦτα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆ χανοῦσα ὑπόδεξαι τὸν ἀπὸ σοῦ πλασθέντα, χειρὶ Θεοῦ τὸ πρότερον, πάλιν δὲ ὑποστρέφοντα πρὸς σὲ τὴν τεκοῦσαν· τὸ γὰρ κατ' εἰκόνα ὁ Κτίστης προσελάβετο, σὺ δὲ ὑπόδεξαι τὸ σῶμα, ὡς τὸ ἴδιον.

Καθὼς εἶπας Κύριε τῇ Μάρθᾳ· Ἐγὼ εἶμι ἡ ἀνάστασις, ἔργῳ τὸν λόγον ἐπλήρωσας, ἐξ ἄδου καλέσας τὸν Λάζαρον· οὕτω καὶ τὸν δοῦλόν σου, ἐκ τοῦ ἄδου ἔγειρον φιλόνηρωπε.

Πνευματικοὶ μου ἀδελφοί, καὶ συνασκηταί, μή μου ἐπιλάβεσθε, ὅταν προσεύχησθε πρὸς Κύριον· ἀλλ' ὀρών-

τές μου τὸν τάφον, μέμνησθέ μου τῆς ἀγάπης, καὶ ἐκτεύσατε Χριστὸν, ἵνα κατατάξῃ, τὸ πνεῦμά μου μετὰ τῶν Δικαίων.

Ὁ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Δόξα, καὶ νῦν, καὶ Ἀπόλυσις. Ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας ἰβ'. ὑπὲρ τοῦ κοιμηθέντος Ἀδελφοῦ ἡμῶν, ὅσοι ὑπάρχουμεν ἐπὶ τῷ μνήματι λέγοντες

Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε),

Καὶ οὕτως ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίαις ἡμῶν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΙΕΡΕΙΣ.

Ἐπειδὴν τις τῶν Ἱερῶν ἐκδημήσῃ πρὸς Κύριον, ἀπέρχονται τρεῖς Ἱερεῖς, καὶ καταβιβαίξουσιν αὐτὸν τῆς κλίνης, καὶ τιθέασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ψικθίῳ· καὶ ἐπεὶ σὺ δεῖ λούεσθαι, γυμνούμενον παρὰ τῶν Ἱερῶν, ἀποσπογγίζουσιν αὐτὸν μετὰ ἐλαίου καθαροῦ· εἶτα ἐνδύουσιν αὐτὸν τὰ ἐξ ἔδης ἱμάτια, καὶ τὴν Ἱερατικὴν στολὴν ἅπασαν· καὶ σκεπάσαντες τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἀέρος, τιθέασιν τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτοῦ. Εἶτα ἀπέρχονται οἱ Ἱερεῖς, ἐνδεδυμένοι τὰς Ἱερατικὰς στολάς· ὁ δὲ Προεστὼς ποιεῖ ἑὺλογητὸν Τρισάγιον

Ὅτι σοῦ ἐστὶ· καὶ τὰ Τροπάρια, Μετὰ πνευμάτων Δικαίων τετελειωμένων.

Εἰς τὴν καταπαυσίν σου Κύριε.

Δόξα. Σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ καταβάς.

Καὶ νῦν. Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἀχραντος Παρθένος.

Εἶτα ὁ Διάκονος μνημονεύει· καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων, κτλ. Ἐκφώνησις Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις. Καὶ εὐθὺς αἴρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὸ λειψάνον, καὶ

φέρουσιν αὐτό ἐν τῷ Νάρθηκι τοῦ Ναοῦ, καὶ τιθέασι τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτῆ, ὡς προέφημεν, καὶ τὰ μα-
ναθία σταυροειδῶς μετὰ λαμπάδων, καὶ ἄρχεται ὁ Ψαλ-
της τοῦ Ἀμώνου· εἶτα μνημονεύει ὁ Διάκονος, καὶ ἡ Εὐ-
χή καὶ ἡ Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Μετὰ ταῦτα τὰ Εὐλογητάρια. Ἦχος πλ. α'.

Τῶν Ἁγίων ὁ χορός. Ὁ πάλαι μὲν ἐκ μὴ ὄντων.

Εἰκὼν εἰμι. Οἱ τὸν ἄμνὸν τοῦ Θεοῦ.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν. Ἀνάπαυσον ὁ Θεός.

Δόξα. Τὸ τριλαμπές τῆς μιᾶς Θεότητος.

Καὶ νῦν. Χαῖρε Σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα.

Ὁ Διάκονος Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ
μακαρίας. Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ. Ὅπως Κύ-
ριος ὁ Θεός. κτλ.

Ὁ Ἱερεύς Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνά-
παυσις. Εἶτα τὸ Τροπᾶριον. Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας.

Ταῦτα πάντα προεγράφησαν ἐν τῷ τῶν Κοσμικῶν Ἐξο-
διαστικῷ, σελ. 408-409.

Εἶτα τοὺς παρόντας Ἀναβαθμούς. Ἦχος πλ. β'.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ, τοὺς ὀφθαλμούς μου αἴρω, πρὸς σέ Λόγε.
Οἷκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων εὐχρη-
στα, σκευήσου Λόγε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, πανσωστικῆ αἰτία· εἴ τιτι τούτων κατ'
ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς, πτεροῖ, αὐ-
ξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν ἠδύ-
νατο ἐχθροῦ παλαίσμα· οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.
Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μῆ μου ληφθῆτω ἡ ψυχὴ, ὡς στρου-
δίον Λόγε· οἴμοι πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι φιλα-
μαρτημῶν ὑπάρχων!

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία, σύνεσις, εἰρήνη, καὶ ἡ εὐλογία· ἰσχυρὸν γὰρ, τῷ Πατρὶ ἐστι καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεπειθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροὶ, καὶ πᾶσι θαναμαστικοί· ἄνω γὰρ ὀρώσιν.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν Δικαίων κληρὸς, ἐπικουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων, ὅπερ αἱ ἄνω Στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Εἶτα, Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Μακαρία ἡ ὁδὸς, ἣ πορεύῃ σήμερον.

Στίχ. Ἐπίστρεψον ψυχῆ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Δ'. 13.

Αδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κοιμηθέντων, ἵνα μὴ λυπηθῆτε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ Ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον· ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς αἴρα· καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. β'. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω,

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. Ε'. 24.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐλληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίαις· Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου

ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. Ὡσπερ γὰρ ὁ Πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἐν ἑαυτῷ. Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι Υἱὸς ἀνθρώπου ἐστὶ. Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δίκαια ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός.

Ἔπειτα λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ ἐν τῇ σοφίᾳ σου πλάσας ἐπὶ γῆς τὸν ἄνθρωπον, καὶ πάλιν εἰς γῆν αὐτὸν ἀποστρέφειν νομοθετήσας διὰ τὴν ἁμαρτίαν· ὁ κατὰ γων εἰς ἄδου καὶ ἀνάγων· ὁ ἀποκτείνων, καὶ πάλιν ζωοποιῶν· πρόσδεξιαι τὴν ψυχὴν τῆ δούλου σου, καὶ ἀνάπαυσον αὐτὸν εἰς τοὺς κόλπους Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ· καὶ δὸς αὐτῷ τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης σου, τὴν μερίδα τῶν σωζομένων, εἰς τὴν δόξαν τῶν ἐκλεκτῶν σου· ἵνα, ὑπὲρ ὧν ἐκοπίασεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ διὰ τὸ ὄνομα σου, λάβῃ πλουσίαν τὴν ἀνταπόδοσιν ἐν ταῖς μοναῖς τῶν Ἁγίων σου.

Χάριτι, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τῆ μονογενῆς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κάθισμα, Ἦχος β'.

Σήμερον χωρίζομαι ἀπὸ τῆς συγγενείας μου, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω τὸν μόνον ἀναμάρτητον· ἐν σκηναῖς τῶν Δικαίων, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Εἶτα λέγομεν τὸν κβ'. Ψαλμὸν. Ἀντίφωνον Α'.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον
χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με· τὴν ψυχὴν μου ἐ-
πέστρεψεν.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

ᾨδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόμα-
τος αὐτοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φο-
βηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκά-
λεσαν.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλί-
βόντων με.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἐλίπανα ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· καὶ τὸ ποτήριον
σου μεθύσκον με ὡσεὶ κρίτιστον.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς μου.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡ-
μερῶν.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Δόξα.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Καὶ νῦν.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Εἶτα τὸ παρὸν Τροπᾶριον, Ἦχος β'.

Επειδὴ πάντες πρὸς τὴν αὐτὴν κατεπειγόμεθα μονὴν,
καὶ τὸν αὐτὸν ὑποδυσόμεθα λίθον, καὶ αὐτοὶ κόνις
μετ' ὀλίγον ἐσόμεθα, τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν πα-
ρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα· τοιοῦτος γὰρ ἡμῶν ὁ βίος ἀ-
δελφοί· τοῦτο ἐπὶ γῆς παίγνιον· οὐκ ὄντας γενέσθαι, καὶ
γενομένους ἀναφθαρῆναι· ὄναρ ἐσμέν οὐχ ἰστάμενον· φύ-
σημά τι μὴ κρατούμενον· πτῆσις ὀργέου παρερχομένου·
ναῦς ἐπὶ θαλάσσης ἴχνος οὐκ ἔχουσα. Διὸ βοήσωμεν τῷ
ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῆς ἀτελευτηότητος σου μακαριότη-
τος καταξίωσον αὐτόν.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

Στίχ. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσεται.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. Ε'. 12.

Αδελφοί, ὡσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, καὶ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον. Ἄχρι γὰρ νόμου ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ· ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται, μὴ ὄντος νόμου. Ἄλλ' ἐβασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Μωσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος. Ἄλλ' οὐκ ὡς τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶ μᾶλλον ἢ χάρις τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσε. Καὶ οὐχ ὡς δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος, τὸ δῶρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα, ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα. Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνὸς, πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἐνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν ὡς δι' ἐνὸς παραπτώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ δι' ἐνὸς δικαιώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαίωσιν ζωῆς. Ὡσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τῆ ἐνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. Νόμος δὲ παρεῖσθη, ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα. Οὐ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις· ἵνα ὡσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. Ε'. 17.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ὁ Πατὴρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὼ ἐργάζομαι. Διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ Σάββατον, ἀλλὰ καὶ Πατέρα ἴδιον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ. Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ Υἱὸς ποιεῖν ἄφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μὴ τι βλέπῃ τὸν Πατέρα ποιῶντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκείνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ Υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ. Ὁ γὰρ Πατὴρ φιλεῖ τὸν Υἱόν, καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε. Ὡσπερ γὰρ ὁ Πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ Υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ. Οὐδέ γὰρ ὁ Πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ Υἱῷ· ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν Υἱόν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν Υἱόν, οὐ τιμᾷ τὸν Πατέρα, τὸν πέμψαντα αὐτόν, Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς·

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι σοῦ μόνου τὸ ζῆν ἀθάνατον, καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, καὶ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος, καὶ ἡ Βασιλεία ἀδιάδοχος, καὶ οὐκ ἔστι προσωποληψία παρά σοι Κύριε· πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις τὸ κοινὸν τοῦ βίου ἔταξας χρέος, τοῦ ὅρου πληρωθέντος. Διό σε ἱκετεύομεν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· Τὸν δοῦλόν σου (δεῖνα) Ἱερέα, ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργὸν ἡμῶν γεγόμενον, τὸν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰώνιης κοιμηθέντα, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ ἀνάπαυσον· καὶ ὡσπερ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου λειτουργὸν αὐτὸν κατέστησας, οὕτω καὶ ἐν τῷ

οὐρανίῳ σε θυσιαστηρίῳ ἀνάδειξον, Κύριε· ἐπὶ ἀνθρώπων πνευματικῇ ἀξίᾳ κατακοσμήσας, ἐπὶ Ἀγγέλων τῇ σῇ δόξῃ ἀκατάκριτον πρόσδεξαι· αὐτὸς ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ζωὴν αὐτῆ ἐδόξασας, αὐτὸς δὲ καὶ τὴν ἔξοδον τῆ βίβη αὐτῆ ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν Ἀγίων σε ποιήσον, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῆ μετὰ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων συναρίθμησον.

Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (τοῦ δε), Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β' Ψαλμὸς κγ.

Τῆ Κυρίῃ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκνυμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικῶντες ἐν αὐτῇ. Ἀλληλεῖα, Ἀλληλεῖα. Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἄθῶος χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτῆ, καὶ ἔκ ὠμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Οὕτως λήφεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίῃ, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτῆ. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον, ζητῶντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰῶνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Τίς ἐστὶν ἕτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰῶνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Δόξα. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Τροπᾶριον, Ἦχος β'.

Ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ, καὶ ἐλπίδι, καὶ πραότητι, καὶ ἀγνείᾳ, καὶ ἐν τῷ Ἱερατικῷ ἀξιώματι, εὐσεβῶς διέπρεψας, αἰείμνηστε· διό σε ὁ προαιώνιος Θεός, ᾧ καὶ ἐδούλευσας, αὐτὸς κατατάξει τὸ πνεῦμά σου, ἐν τόπῳ φωτεινῷ καὶ τερπνῷ ἔνθα οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται· ἐντεῦξή δὲ καὶ παρὰ Χριστοῦ τῇ κρίσει τὴν ἀφεσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'.

Γινώσκεις ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀμαρτίαις γεγεννήμεθα· διό σε ἰκετεύομεν· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα, ἃ ὡς ἄνθρωπος καὶ θνητὸς ἐν βίῳ ἔπραξε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλόνηρωπε.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ εἰς γενεάν.

Ὁ Απόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Α', Ἐπιστολῆς Παύλου, Κεφ. ΙΕ'. 1.

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον, ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ καὶ σώζεσθε· τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε· ἐκτός εἰμὴ εἰκὴ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς Γραφάς· καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς· καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς Δώδεκα. Ἐπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν. Ἐπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ· εἶτα τοῖς Ἀποστόλοις πᾶσιν. Ἐσχάτον δὲ πάντων, ὡσπερὶ τῷ ἔκτρώματι, ὤφθη καὶ μοί. Ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ

ἐλάχιστος τῶν Ἀποστόλων· ὅς οὐκ εἰμί ἱκανὸς καλεῖσθαι Ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Χάριτι δὲ Θεοῦ, εἰμί ὃ εἰμί· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἢ εἰς ἐμέ, οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἢ σὺν ἐμοί. Εἴτε οὖν ἐγώ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Ἀλληλουῖα. Μακαίριος, ὃν ἐξελέξω.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. 5'. 35.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐγὼ εἰμί ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, οὐ μὴ πεινάσῃ· καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. Ἄλλ' εἶπον ὑμῖν, ὅτι καὶ ἐωράκατέ με, καὶ οὐ πιστεύετε. Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ Πατήρ, πρὸς ἐμέ ἤξει· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με, οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω. Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τῷ πέμψαντός με. Τῷτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός, ἵνα πᾶν, ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτό ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Εἶτα ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν.

Κύριε τῶν Δυνάμεων, ἢ τῶν θλιβομένων παραμυθία, καὶ τῶν πενθούντων παράκλησις, καὶ πάντων τῶν ἐν ὀλιγοψυχίᾳ ἀντίληψις ὑπάρχων, τὴς τῷ πένθει τοῦ κοιμηθέντος ἀδελφοῦ ἡμῶν (δεῖνος) Ἱερέως συνεχομένου, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ παραμυθήσας, πᾶν ἄλγος ἐγκείμενον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν θεραπεύσον· καὶ τὸν δοῦλόν σου (τον δεῖνα) Ἱερέα, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένον, ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀνάπαυσον.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις, κτλ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς πγ'.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σε, Κύριε τῶν δυνάμεων· ἐπιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς ταῖς αὐλαῖς τῷ Κυρίου.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὖρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοῦ· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, εἰς τὴν κοιλάδα τῆ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύονται ἐν δυνάμει εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Κύριος, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Ὅτι κρείστων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Ἐξελεξάμην παραρρίπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασι ἀμαρτωλῶν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα. Ἀλληλουΐα, Ἀλληλουΐα.

Καὶ νῦν. Ἀλληλουΐα, Ἀλληλουΐα.

Εἶτα, τὰ Τροπάρια, Ἦχος πλ. β'.

Αδελφοί μου ἀγαπητοί, μή μου ἐπιλάβεσθε, ὅταν ὑμνεῖτε τὸν Κύριον· ἀλλὰ μνήσθητέ μου τοῦ πόθου καὶ τῆς ἀγάπης· μνήσθητε καὶ τῆς ἀδελφότητος, καὶ ἱκετεύσατε τὸν Θεόν, ἵνα με ἀναπαύσῃ μετὰ τῶν Δικαίων ὁ Κύριος.

Αἰφνίδιος ἐπέστη ἐπ' ἐμέ ὁ Θάνατος, καὶ ἐχώρισέ με τῶν ἰδίων μου σήμερον· ἀλλὰ μεταστήσας με Χριστέ, ἐν τόποις ἀναψύξεως ἀνάπαυσον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγγνίας τὴν πύλην.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσεται.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κενράζομαι ὁ Θεός μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΕ'. 20.

Αδελφοί, Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν· ἀπαρχὴ τῶν νεκροῦν ἐγένετο. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ Θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. Ὡσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῶ τὴν Βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν, καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρις οὗ ἂν θῆ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τῆς πόδας αὐτοῦ. Ἐσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ Θάνατος. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τῆς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτανται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἢ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

Ἀλληλουϊα. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. 5'. 40.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Τοῦτό ἐστι τὸ θελημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν Υἱόν, καὶ πιστεῦσιν εἰς αὐτὸν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπε· Ἐγὼ εἶμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἔλεγον· Οὐχ αὐτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς οἴδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς οὖν λέγει οὗτος· Ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα; Ἀπεκρίθη ἔν ὃ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων. Οὐδεὶς δύναται ἔλθειν πρὸς με, εἰὰν μὴ ὁ Πατήρ ὁ πέμψας με ἐκλύσῃ αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Εἶθ' οὕτως οἱ Μακαρισμοὶ, εἰς Ἦχον β'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε.

Μακάριοι, οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες. Μακάριοι οἱ πραεῖς. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες.

Πάλαι μὲν ὁ Ἀδάμ γευσάμενος, τοῦ ξύλου τῆς βρώσεως, τοῦ Παραδείσου ἐξωρίσθη· ὁ δὲ Ἀηστὴς ἐν τῷ Σταυρῷ κρεμάμενος, Θεὸν σε ὁμολογῶν, ἐν Παραδείσῳ εἰσώκισθη· καὶ ἡμεῖς οἱ σωθέντες τῷ πάθει σου Δέσποτα, τὸν Ἀηστὴν ἐκμιμούμενοι, ἐν πίστει ἐκβοῶμεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροί.

Χοῦν λαβῶν ἀπὸ γῆς ὁ πλάσας με, τὸ ἐμὸν σῶμα διέπλασε βουλήματι τῷ Δεῖῳ, τὴν δὲ ψυχὴν ζωηφόρῳ φουσηματι ἐμπνεύσας, ἐνέθηκε προσταγήματι τῷ ἁγίῳ· ὅθεν τῇ φθορᾷ τῆς ἁμαρτίας κακῶς ὑπαχθέντα με, ἀνεκαλέσω Φιλάνθρωπε, δι' ἄκραν εὐσπλαγγίαν. Ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς ὃν προσελάβου, μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί.

Οταν ψυχὴ καὶ σῶμα χωρίζεται, φρικτὸν τὸ μυστήριον καὶ φοβερὸν τοῖς πᾶσιν· ἡ μὲν ψυχὴ ἡρηνωδῶς πα-

ρεύεται, τὸ δὲ σῶμα καλύπτεται τῇ γῆ παραδοθέν. Ὁθεν καὶ ἡμεῖς ἐπιγνόντες τοῦ τέλους τὴν ἔξοδον, τῷ Σωτῆρι προφθάσωμεν, ἐν δάκρυσι βοῶντες· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Τί με θρηνεῖτε δεινῶς, ὦ ἄνθρωποι; τί μάτην θορυβεῖσθε; ὁ μεταστάς ἅπασι προσφθέγγεται· ὁ θάνατος γέγονεν ἀνάπαυσις τοῖς πᾶσιν· ὅθεν τῆς φωνῆς τοῦ Ἰωβ ἀκούσωμεν, λέγοντος· Θάνατος ἀνδρὶ ἀνάπαυσις ὑπάρχει. Ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς ὃν προσελάβου, μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν.

Ο πάνσοφος Παῦλος προηγόρευσε, σαφῶς τὴν μετάστασιν· τοὺς πάντας διδάσκων, ὅτι νεκροὶ ἀφθαρτοὶ ἐγείρονται· ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα κελεύσματος τῷ θείῳ· ὁ δὲν φοβερῶς καὶ ἡ σάλπιγξ ἐκεῖνη ἠγήσει, τοὺς ἀπ' αἰῶνος καθευδοντας ἐξ ὕπνου ἀναστήσει. Ἀλλὰ ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ὃν προσελάβου, μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ο μεταστάς καὶ ἐν τάφῳ κείμενος νεκρός, εὐδιάλλακτος τοῖς πᾶσιν ἀνακραεῖ· Δεῦτε πρὸς με γηγενεῖς, θείασαθε τὸ κάλλος τοῦ σώματος μεμελανωμένον· ὅθεν ἐξ αὐτοῦ ἐπιγνόντες ἀδελφοὶ τὴν ἔξοδον, τῷ Σωτῆρι προφθάσωμεν ἐν δάκρυσι βοῶντες· Ἀνάπαυσον αὐτόν ὁ Θεός, ὃν προσελάβου, μετὰ τῶν Ἁγίων σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς ἐν γαστρὶ σου Δέσποινα, ἀσπόρως συνέλαβες Θεὸν τὸν προαιώνιον, καὶ σαρκὶ τοῦτον ἀπεκύησας, Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀτρέπτως ἀσυγχύτως· ὅθεν καὶ ἡμεῖς Θεοτόκον αἰεὶ σε γινώσκοντες, τῷ τεχθέντι ἐκ σοῦ Θεῷ ἐν πίστει βοῶμεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Χριστέ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. β'.

Μακάριος ὃν ἐξελέξω, καὶ προσελάβου, Κύριε.

Στίχ. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ΙΔ'. 6.

Αδελφοί, ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ· καὶ ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, Κυρίῳ οὐχ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἐαυτῷ ζῆ, καὶ ἕδεις ἐαυτῷ ἀποθνήσκει· ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκωμεν· ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν. Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέζη καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

Ἄλληλουῖα. Μακάριος, ὃν ἐξελέξω.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. 5'. 48.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τῆς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἀπέθανον. Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ. Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δέ, ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σὰρξ μου ἐστίν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Μετὰ δὲ τὸν Ν'. Ψαλμόν, τὸν παρόντα Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχὴς ἐν τοῖς Θεοτοκίαις·

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Κύματι θαλάσσης.

Σοὶ τῷ εὐεργέτῃ, καὶ πάντων Δεσπότη, Χριστῷ προσπίπτομεν, μετὰ δακρῶν θερμῶν, τὴν ἐπιτάφιον ταύτην, ἐν κλαυθμῷ ἀναβοῶντες ᾠδὴν· Τὸν πιστὸν οἰκέτην σου, ἀνάπαυσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Τῆς ἐκ δεξιῶν σου, ἀξίωσον Λόγε, ἀγίας στάσεως, μετὰ τῶν σῶν ἐκλεκτῶν, τὸν ἐπ' ἐλπίδι θανέντα, ἀναστάσεως φιλόνηρωπε, ἐκτενωῶς δεόμεθα, μετὰ φωνῆς αἰνεύσεως.

Εν τῇ οὐρανίῳ, σεπτῇ Βασιλείᾳ, ἐκλεκτὸν δούλόν σου, παιδρῶς, ἀγάλλεσθαι, τὸν ἀπὸ γῆς μεταστάντα, καταξίωσον Φιλόνηρωπε, παρορῶν ὡς εὐσπλαγγνος, τὰ τῆς ψυχῆς ἐγκλήματα.

Οἱμοι! ὡσεὶ χόρτος, ἡ δόξα τοῦ βίου, ὁμοῦ ἐξήνηθη, καὶ ἐξηράνη εὐθύς· ποῦ ἐν τῷ τάφῳ ἀξία; ποῦ μορφή ἐστιν ἢ κάλλος ἐκεῖ; διὸ φεῖσαι Κύριε, τοῦ δούλου σου ὡς εὐσπλαγγνος.

Θεοτοκίον.

Καταχρέος πάντες, ὑμνοῦμέν σε πόθῳ, Παρθένε ἄχραντε, Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, ὅτι ἀκοίμητον ἔχεις, τῆς πρεσβείας σου τὸ ὄμμα αἰεὶ· ἐκ παισμάτων ῥῦσαι νῦν, καὶ κρίσεως, θανάτου ἡμᾶς.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐν γῇ, ὅς οὐχ ἤμαρτε Λόγε· διὸ δέησιν δέξαι, δι' ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἄνες, ἄφες Σωτῆρ, τοῦ σοῦ δούλου πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Καὶ τίς φιλόνηρωπος ὡς σύ, Κύριε ἐλεῆμον, συγχωρῶν ἀμαρτίας, καὶ τοῖς ζῶσι καὶ νεκροῖς, κατ' ἐξουσίαν πολλήν; διὰ ταύτης σῶζε καὶ τὸν δούλόν σου.

ἥς ἄνω κλήσεως Σωτῆρ, τὸν πιστῶς μεταστάντα, δειξόν συγκληρονόμον, προσδεχόμενος αὐτοῦ, τὴν τελευταίαν εὐχὴν, τῶν δαικρῶν, μόνε ἀναμάρτητε.

Θεοτοκίον.

Η ὄντως Δέσποτα ἡμῶν, Παναγία Παρθένε, δυσωπούσα μὴ παύση, ὃν ἐκύησας Θεόν, τὸν μεταστάντα πιστῶς, βασιλείας ἀξίον γενέσθαι σοι.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας
- τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας
- ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Ὁ Διάκονος· Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Εἶτα, Κάθισμα, Ἦχος πλ. β'.

Αληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιά καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστέ τὸν δοῦλόν σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, μὴ καταπιστεύσῃς με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἐν Σταυρῷ σου.

Οτι ἡ κρίσις ἀνυπόστατος, τῆς φρικτῆς ἀπειλῆς, ἐκείνης τῆς ἡμέρας, τοὺς μεταστάντας μένει· ὅθεν ἐκτενωσ, τὴν ἀνάστασιν πίστει Χριστῷ αἰτήσωμεν.

Ως μετανοία σοι ἀνάψαντα, τὴν λαμπάδα Χριστέ, φαιδρῶς πρὸ τοῦ θανάτου, τὸν σὸν οἰκέτην Δέσποτα, εὐσπλαγγχε Σωτήρ, τοῦ νυμφῶνός σου τοῦτον φαιδρῶς ἀξίωσον.

Οτε γυμνοῖς πάντα τὰ κρύφια, καὶ ἐλέγχεις Χριστέ, ἡμῶν τὰς ἀμαρτίας, ὃν προσελάβου Κύριε, φεῖσαι ἀγαθέ, τῆς αὐτοῦ μεμνημένος ἐξαγορεύσεως. Θεοτοκίον.

Μὴ ἐπιλάβῃ τῶν βωόντων σοι, ἐν κλαυθμῷ εἰτενωσ, ἀγία Θεοτόκε· Δυσώπει τὴν ἀνάπαυσιν, εὐρεῖν ἀγαθῆ, τὸν πιστόν σου οἰκέτην πρὸς τὴν μετάστασιν.

ᾠδὴ ε'. Θεοφανείας σου Χριστέ.

Εν τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν, καὶ ἐν τρυφῇ οἰκτίρμον Παραδείσου, ὃν ἐν πίστει μετέστησας οἰκισον· σὺ γὰρ ἔθου πᾶσι Σωτήρ ἡμῶν, τοῖς ἀμαρτάνουσι βροτοῖς, μετάνοιαν ἔνθεον· ὡς Δεσπότης, καὶ τοῦτον τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Κατ' ἐξουσίαν ὡς Θεός, δεσποτικῶς ἐλεεῖς τὸ σὸν πλάσμα, οὗ τῷ νόμῳ ἀνθρωπίνῳ Κύριε, ὑπεταίγῃς, μόνε

φιλόνηρωπε· διὸ ἄνες ἄφες Σωτῆρ, τοῦ μεταστάντος πί-
στει τὰς ἀμαρτίας, καὶ τῆτον τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Οὐδεὶς ἐκφεύζεται ἐκεῖ, τὸ φοβερόν τῆς κρίσεώς σου
βῆμα· βασιλεῖς γὰρ καὶ δυνάσαι ἅπαντες, σὺν τοῖς
δούλοις ἅμα παρίστανται, καὶ φωνὴ Κριτῆ φοβερά, ἀμαρ-
τήσαντας Λαοὺς καλεῖ, εἰς κρίσιν γεέννης· ἐξ ἧς Χριστέ
ῥῦσαι τὸν δούλόν σου.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἐτέχθη Λυτρωτῆς, ὑπερφυῶς κατὰ φύσιν ἀν-
θρώπων· ὃν Παρθένε ἐκτενώς ἐπέτευε, τοῦ ῥυσθῆναι
πάντας ἀνύμφευτε, κολάσεως καὶ δεινῶν, καὶ φοβερῶν
τοῦ Ἄδου κολαστηρίων, καὶ σῶσαι τὸν ἐξ ἡμῶν νῦν με-
ταστάντα πιστῶς.

ᾠδὴ ε΄. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Θάνατος καὶ τάφος, καὶ κρίσις ἡμᾶς ἀναμένει, στηλι-
τεύουσα τὰ ἔργα πάντα· ἐξ οὗ τὸν δούλόν σου ῥῦ-
σαι, φιλόνηρωπε, ὃν περ νῦν μετέστησας.

Ανοιξὸν Σωτήρ μου, τῷ μεταστάντι δεόμεθά σου, τοῦ
ἐλέους σου Χριστέ τὴν θύραν, ἵνα χορευῆ ἐν δόξῃ,
μετέχων εὐφροσύνης τοῦ κράτους σου.

Λύτρωσον πταισμάτων, τῷ σῶ ἐλέει Σωτήρ, σὸν δῆλον,
ὃν μετέστησας νυνὶ ἐν πίστει· ὅτι οὐδεὶς δικαιού-
ται, ἐξ ἔργων ἀνθρωπίνων, φιλόνηρωπε.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσις θανάτου, καὶ κατάραις ἀναίρεσις, ὁ Κτίστης
σαρκὶ ἐτέχθη Θεογεννῆτορ, καὶ πάντας τοὺς θανόν-
τας σώζει, ὡς ἀγαθός, καὶ φιλόνηρωπος.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἐσχάτη, ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ
» τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς ὁ Ἰωνᾶς τῷ Δε-
» σπότη βοῶ σοι· Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Ὁ Διάκονος· Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων. κτλ.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ.

Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρήνον ποιῶντες ὡδὴν τὴν, Ἄλληλουϊα.

Νονεχῶς δυσωπῶ ἐπακέσατε· μετὰ μόνων γὰρ ταῦτα καὶ φθέγγομαι· δι' ἡμᾶς γὰρ τὸν θρήνον ἐποίησα, ἵσως ἔχει τινὰ πρὸς ὠφέλειαν. Ἄλλ' ὅτε ταῦτα μελωδήσητε, μνημονεύσατέ μου τοῦ ποτὲ γνωρίμου· πολλάκις γὰρ ὁμοῦ συνεισήλομεν, καὶ ἐν οἴκῳ Θεοῦ συνεψάλλομεν τὸ, Ἄλληλουϊα.

Αναστάντες οὖν πάντες συναχθῆτε, καὶ καθίσαντες λόγον ἀκούσατε· φοβερόν ἀδελφοί τὸ κριτήριον, ὅπερ μέλλομεν πάντες παρίστασθαι· οὐκ ἐν ἐκεῖ δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐδέ ἐστιν ἐκεῖ μικρὸς, οὔτε μέγας· ἀλλὰ πάντες γυμνοὶ παριστάμενα· διὰ τοῦτο καλὸν τὸ βοᾶν συνεχῶς τὸν ψαλμὸν, Ἄλληλουϊα.

Συγκαιόμεθα πάντες τοῖς δάκρυσιν, ὅταν ἴδωμεν λείψανον κείμενον· καὶ ἐγγίζοντες πάντες ἀσπάζεσθαι, ἵσως δὲ καὶ τοιαῦτα προσφθέγγεσθαι· Ἴδου ἀφήκας τοὺς φιλοῦντάς σε· οὐ λαλεῖς τοῦ λοιποῦ μεθ' ἡμῶν, φίλε; διὰ τί οὐ λαλεῖς ὡς ἐλάλεις ἡμῖν, ἀλλ' οὕτω σιγᾶς τοῦ λαλεῖν μεθ' ἡμῶν τὸ, Ἄλληλουϊα.

Τί πικροὶ τῶν θνησκόντων τὰ ῥήματα, ἅπερ φθέγγονται ὅταν πορεύωνται; ἀδελφοί, ἀδελφῶν ἐξορίζομαι· φίλους πάντας ἀφῶ καὶ πορεύομαι· ποῦ οὖν ὑπάγω οὐκ ἐπίσταμαι, ἢ πῶς μέλλω εἶναι ἐκεῖ οὐ γινώσκω, εἰ μὴ μόνον Θεὸς ὁ καλέσας με. Ἄλλα μνεῖαν ποιεῖτέ με μετ' ὡδῆς, Ἄλληλουϊα.

Αρα ποῦ αἱ ψυχαὶ νῦν ὑπάγουσιν; ἄρα πῶς νῦν ἐκεῖ συνδιαίουσιν; ἐπεθύμου μαθεῖν τὸ μυστήριον, ἀλλ'

οὐδεὶς ἱκανὸς διηγήσασθαι· ἄρα καὶ κείνοι μνημονεύουσι τῶν ἰδίων αὐτῶν, ὡς ἡμεῖς ἐκείνων; ἢ ἐκείνοι λοιπὸν ἐπελάθοντο, τῶν θρηγούντων αὐτοὺς, καὶ ποιούντων ᾧδὴν, τὸ Ἀλληλούϊα.

Συνοδεύσατε φίλοι τοῖς θνήσκουσι, καὶ σπουδῆ πρὸς τὸ μνήμα προφθάσατε, καὶ ἐκεῖ νηνεχῶς ἀτενίσατε, καὶ τοὺς πόδας ὑμῶν εὐτρεπίσατε· πᾶσα ἡ νεότης ἐκεῖ διαρρεῖ· πᾶσα ἡλικία ἐκεῖ ἐμαράνθη· ἐκεῖ κόνις καὶ τέφρα καὶ σκώληκες· ἐκεῖ πᾶσα σιγή, καὶ οὐδεὶς ὁ λαλῶν τὸ Ἀλληλούϊα.

Ἴδοὺ νῦν θεωροῦμεν τὸν κείμενον, ἀλλ' ἡμῖν τοῦ λοιποῦ μὴ προκείμενον· ἰδοὺ δὴ καὶ ἡ γλῶσσα ἠσύχασεν ἰδοὺ δὴ καὶ τὰ χεῖλη ἐπαύσαντο· ἔρρωσθε φίλοι, τέκνα· σώζεσθε ἀδελφοί, σώζεσθε γνώριμοι· ἐγὼ γὰρ τὴν ὁδὸν μου πορεύομαι· ἀλλὰ μνείαν ποιεῖτέ μου μετ' ᾧδης, Ἀλληλούϊα.

Οὐδεὶς γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἀνέζησεν, ἵνα εἴπη ἡμῖν πῶς διαίγουσιν, οἱ ποτε ἀδελφοί καὶ τὰ ἔγγονα, τὰ ἐκεῖ προλαβόντα πρὸς Κύριον. Διὸ πολλάκις αἰεὶ λέγομεν· Ἄρα ἐνὶ ἐκεῖ ἰδέσθαι ἀλλήλους; ἄρα ἐνὶ ἐκεῖ ἰδέσθαι ἀδελφούς; ἄρα ἐνὶ ἐκεῖ ἐν τῷ ᾧδῃ εἰπεῖν τὸ Ἀλληλούϊα.

Ἰπάγομεν ὁδὸν τὴν αἰώνιον, πρὸς τὸν μόνον Θεὸν τὸν αἰώνιον, παριστάμενοι ὡσπερ κατὰ δίκαιον, κάτω νεύοντες ὅλοι τὰ πρόσωπα. Ποῦ τότε τὸ κάλλος; ποῦ τὰ χρήματα; ποῦ ἡ δόξα τότε ἢ τοῦ βίου τέτου; Οὐδὲν τούτων ἐκεῖ βοηθήσει ἡμῖν, εἰμὶ μόνον τὸ λέγειν συχνῶς τὸν ψαλμὸν, Ἀλληλούϊα.

Τὶ ταραττή ἀκαιρῶς, ὦ ἄνθρωπε; μία ὥρα, καὶ πάντα παρέρχεται· οὐ γὰρ ἔστιν εἰς Ἄδην μετάνοια, οὐδὲ ἔστιν ἐκεῖ λοιπὸν ἀνεσις· ἐκεῖ ὁ σκώληξ ὁ ἀκοίμητος, ἐκεῖ γῆ σκοτεινὴ καὶ ζοφερά ὅλη, ὅπου μέλλω ἐγὼ κατακρίνεσθαι· οὐ γὰρ ἔσπευσα ὅλως τῆ λέγειν συχνῶς τὸν ψαλμὸν, Ἀλληλούϊα.

Οὐδὲν ἕτως ἐστὶν εὐληθάργητον, ὡς βροτὸν ἐκ βροτοῦ χωριζόμενον· καὶ γὰρ χρόνον μικρὸν μνημονεύωμεν, ἀλλ' εὐθὺς τοῦ θανάτου λαμβάνομεν, ὡς μὴ φαινέντα τοῦτον ἔχοντες· καὶ γονεῖς γὰρ τέκνων πάντων ληθαργοῦσιν, ἃ ἐκ σπλάγχων γεννήσαντες ἔθρεψαν, καὶ προέπεμψαν δάκρυσι μετ' ὠδῆς.

Ἄλληλουῖα.

Υπομνησικῶ ὑμᾶς πρὸς τὸν Κύριον, ἀδελφοί μου καὶ τέκνα καὶ φίλοι μου, μή μου λάθησθε ὅταν προσεύχησθε, δυσωπῶ, ἱκετεύω καὶ δέομαι· μαίητε ταῦτα εἰς μνημόσυνον, καὶ θρηνήσατέ με νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ὡς Ἰώβ πρὸς τοὺς φίλους, ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς· Καθίσατε πάλιν εἰπεῖν, τό,

Ἄλληλουῖα.

Τὰ μὲν πάντα ἀφέντες ὑπάγομεν, καὶ γυμνοὶ καὶ στύγνοι παριστάμεθα· τὸ γὰρ κάλλος ὡς γλῶψ μαραινεται, ἀλλὰ μόνον πλανώμεθα ἄνθρωποι· γυμνὸς ἐτέχθη ὦ ταλαίπωρε, γυμνὸς μέλλεις ἐκεῖ παραστῆναι πάντως· μὴ φαντάζου βροτὲ ἐν τῷ βίῳ τρυφᾶν, ἀλλὰ πάντοτε στεναξε μετὰ κλαυθμοῦ τό,

Ἄλληλουῖα.

Αν ἠλέησας ἄνθρωπε ἄνθρωπον, αὐτὸς μέλλει ἐκεῖ ἐλεῆσαι σε· καὶν τινὶ ὀρφανῷ συνεπάθησας, αὐτὸς μέλλει ἐκεῖ συμπαθῆσαι σοι· ἂν ἐξ ἀνάγκης τινὰ ἔσωσας, τῆς ἀνάγκης ἐκεῖ αὐτὸς ῥύσεται· ἂν γυμνὸν ἐν τῷ βίῳ ἐσκεπάσας, αὐτὸς μέλλει ἐκεῖ σκεπάσαι σε, καὶ ὁ ψαλμὸς,

Ἄλληλουῖα.

Πονηρὰ ἢ ὁδὸς ἢ ἀπέρχομαι, ἢν οὐδέ ποτε ὄντως ἐβάδισα· καὶ ἡ χώρα ἐκεῖνη ἀγνώριστος, ὅπου οὐδεὶς οὐδαμοῦ οὐ γνωρίζει με· φρικτὸν ἰδέσθαι τοὺς ἀπάγοντας· φοβερώτερον δὲ, τὸν καλέσαντά με, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα, καὶ καλῶντα ἡμᾶς, ὅταν ἔλθῃ, εἰπεῖν τό,

Ἄλληλουῖα.

Οἱ ἐκ χώρας εἰς χώραν βαδίζοντες, ὁδηγούντων τινῶν προσδεόμεθα· τί ποιήσωμεν ὅταν ὑπάγωμεν, εἰς τὴν

χώραν ὅπῃ εἰ γνωρίζομεν; πολλῶν σοι τότε ὁδηγῶν χρεία· πολλῶν σοι τῶν εὐχῶν τῶν συνοδευόντων, διασῶσαι ψυχὴν τὴν ταλαίπωρον, ἕως φθάσαι Χριστὸν, καὶ εἰπεῖν πρὸς αὐτόν·
Ἄλληλουῖα.

Γλυκοῖς οἱ προκείμενοι πάθεισιν, ἐκεῖ ἀνεσθι ὅλως οὐκ ἔχουσιν· ἐκεῖ μὲν φοβεροὶ οἱ κατήγοροι, ἐκεῖ δὲ καὶ αἱ βίβλοι ἀνοίγονται· ποῦ περιβλέψεις τότε, ἄνθρωπε; ἢ τίς μελλεῖ ἐκεῖ βοηθῆσαι σοι τότε; εἰμὴ ζῶν ἀγαθόν τι ἐποίησας, καὶ καλὸν τοῖς πτωχοῖς τι ἐπραξας, ἄδων·
Ἄλληλουῖα.

Καὶ νεότης καὶ κάλλος τοῦ σώματος, τῷ καιρῷ τῷ θανάτου μαραίνονται· καὶ ἡ γλῶσσα δεινῶς τότε φλέγεται, καὶ ὁ λάρυγξ ψυγεῖς ἀναφλέγεται· ὀφθαλμῶν κάλλος τότε σθέννυται, κάλλος τὸ τοῦ προσώπου ἀλλοιοῦται ὅλον, κάλλος τὸ τοῦ τραχήλου συντρίβεται, καὶ λοιπὸν ἡσυχάζει τοῦ λέγειν συχνῶς·
Ἄλληλουῖα.

Ἡσυχάσατε δὴ ἡσυχάσατε, τῷ κειμένῳ λοιπὸν ἡρεμήσατε· ἡρεμήσατε θόρυβον λύσαντες, καὶ τὸ μέγα μυστήριον βλέψατε· φοβερά γὰρ ἡ ὥρα, σιωπήσατε, ἵνα μετ' εἰρήνης ἡ ψυχὴ ἀπέλθῃ· εἰς ἀγῶνα γὰρ μέγαν συνέχεται, καὶ ἐν φόβῳ πολλῷ δυσωπεῖ τὸν Θεόν, τῷ,
Ἄλληλουῖα.

Εγὼ εἶδον καὶ νήπιον θνήσκοντα, καὶ ζωνὴν τὴν ἐμὴν ἐταλάνισα· ἐταράχθη γὰρ ὅλως καὶ ἔτρεμε, καὶ ὡς ἦλθεν ἡ ὥρα ἐβόησε· Πάτερ βοήθει μοι, μήτηρ σῶσόν με· καὶ οὐδεὶς ἱκανὸς βοηθῆσαι αὐτῷ, εἰμὴ μόνον ὀρώντες μαραίνονται καὶ ἐν τάφῳ θρηνοῦντες, καὶ ποιοῦντες ὠδὴν, τὸ,
Ἄλληλουῖα.

Αῖρα πόσοι ἐξαίφνης ἠρπάγησαν, ἐξ αὐτῶν τῶν πιστῶν ἐν τῷ μνήματι, καὶ ἐζεύχθησαν ζευξίν αἰώνιον, καὶ ἐποίησαν θρηῆνον ἀδάπανον, καὶ τοῦ νυμφῶνος οὐκ ἀνέστησαν; ἀλλ' ὁμοῦ ὁ γάμος, ὁμοῦ καὶ ὁ τάφος, ὁμοῦ ζευξίς, ὁμοῦ καὶ διαζευξίς, ὁμοῦ γέλως, ὁμοῦ καὶ θρηῆνος, ὁμοῦ καὶ ὁ ψαλμός,
Ἄλληλουῖα.

Συγκαίόμεθα μόνον ἀκούοντες, ὅτι ἔστιν ἐκεῖ φῶς αἰῶ-
νιον· ὅτι ἐκεῖ ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ ἐκεῖ ἡ τρυφή
ἡ αἰώνιος· ἐκεῖ ὑπάρχει ὁ Παραδείσος, ὅπου πᾶσα ψυχὴ
τῶν Δικαίων χαίρει· συνεισέλθωμεν πάντες ἐν Χριστῷ
καὶ ἡμεῖς, ἵνα οὕτω βοήσωμεν Θεῷ, τὸ, Ἄλληλούϊα.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε ἀνύμφευτε, ἡ τεκοῦσα τὸ φῶς τὸ
ἀπρόσιτον, δυσωπῶ ἱκετεύω καὶ δέομαι· Δυσωποῦ-
σα μὴ παύσῃ τὸν Κύριον, ὑπὲρ τοῦ κοιμηθέντος δούλου
σου ἄχραντε, ὅπως εὖρη ἐκεῖ ἄφειν πταισμάτων, ἐν ἡ-
μέρα τῆς κρίσεως πᾶναγνε· παρρησίαν γὰρ ἔχεις ἐκάστο-
τε, δυσωπεῖν σὸν Υἱόν·

Ἄλληλούϊα.

Καὶ πάλιν τὸ, Κοντάκιον· Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον.
Εἶτα τὰ λοιπὰ τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'· Ἀφραστον θαῦμα.

Πυρὸς γεέννης, καὶ τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως, ὡς οἰκτίρ-
μων λύτρωσαι Χριστέ, ὃν πίστει τανῦν προσελάβου
δουλόν σου, καὶ μελωδεῖν σοι παράσχου σῶ οἰκέτη· Λυ-
τρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰς γῆν πραέων, καὶ Παραδείσου ἀπόλαυσιν, τὸν κοι-
μηθέντα δουλόν σου πιστῶς, ἐν τόπῳ σικνηῆς δόξης
θαυμαστῆς, ὁ Θεὸς καταξιώσας, παράσχου μελωδεῖν σοι·
Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πολλὴ ἡ κρίσις, ἀνάγκη δὲ ἀδιήγητος, ἐν γεέννῃ ἔστιν
ἀδελφοί· ἐκεῖ γὰρ ψυχαὶ σώματι μὲν φλέγονται, καὶ
ἐν ὀδύνῃ θαυμάσιον βοῶσαι· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.
Θεοτοκίον.

Τοὺς ἀδιστακτως, Θεοῦ Μητέρα ὑμνοῦντάς σε, Θεοτόκε
ἄχραντε ἀγνή, καὶ ζῶντας αἰεὶ, φρούρει πρεσβείαις
σου, καὶ μεταστάντας ῥύσαι πυρὸς βοῶντας· Λυτρωτά,
ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ἡ'· Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ.

Ω ποῖα ὥρα φοβερά, τῆς ἀμαρτάνοντος ἀναμένει ἀδελ-
φοί! ὦ ποῖος φόβος τότε λήφεται! πῦρ καταφάγεται,

γεέννης τὸ ἄσβεστον· καὶ ἔρπων, καταπίεται ὄφιοι· διὰ Χριστὸν οἰκτίρμον, ῥῦσαι φρικτῆς γεέννης, ἐκείνης τῆς ἡμέρας. Ὁ τῶν δικαίων τῆς χαρᾶς, ἧς ἀπολαύουσιν ὅταν ἔλθῃ ὁ Κριτής! ἐκεῖ γὰρ ὁ νυμφὼν ἠντρέπισται, καὶ ὁ Παραδείσος, καὶ πᾶσα ἡ Χριστοῦ Βασιλεία· ἐν ἧ τούτους οἰκέτας, εὐφραينوμένης δεῖξον, μετὰ τῶν σῶν Ἁγίων, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τίς ὑποστήσεται Χριστὲ, τῆς παρουσίας σου τὴν φρικτὴν ἀπειλήν; ἐκεῖ ὁ οὐρανὸς εἰλίσσεται, ὡσπερ βιβλίον φρικτὸν, καὶ πίπτουσι τὰ ἄστρα, τῷ φόβῳ, κλονεῖται πᾶσα κτίσις, καὶ τὸ φῶς ἀλλοιοῦται· τότε οὖν φεῖσαι Λόγε, τοῦ ἔνθεν μεταστάντος. Θεοτοκίον.

Οὐν ἐσωμάτωσας Υἱόν, ὑπερφυῶς Ἀγνή, οὗτος ἐστὶν ὁ Κριτής, καὶ ζώντων καὶ νεκρῶν, καὶ κρινῶν πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ σώζει τῶν βασάνων οὓς θέλει, καὶ μάλιστα τοὺς πόθῳ, προσκυνοῦντας ἐν τύποις αὐτόν, καὶ σὲ ὑμνοῦντας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ 3. Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ.

Μὴ ἐποδύρεσθε πάντες, οἱ ἐν πίστει θανέντες, ὅτι Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ὑπέμεινε σαρκί, καὶ σταυρὸν καὶ ταφὴν, ἀθανασίας τε υἱοὺς ἀπειργάσατο πάντας, βοῶντας πρὸς αὐτόν· Μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου.

Οὓς ἐλπίδι θανέντες, ἀναστάσεως θείας, τὴν ἐν Χριστῷ πάντων ζωὴν εὐρήκαμεν πιστοί· ἀλλὰ κρίσις πολλὴ ἐνταῦθα ἀδελφοί, καὶ οὐδεὶς ἐν Ἄδῃ λυτροῦται ἑαυτόν· Ἀλλ' ὑμεῖς ὑπὲρ πάντων Χριστῷ δεήθητε.

Εν τῇ ἀγήρῳ σου δόξῃ, καὶ τρυφῇ Παραδείσου, τὸν ἐξ ἡμῶν μεταστάντα νῦν τάξον Ἀγαθὲ, ὡς ὀρθοδοξία, καὶ μετανοία σοι προσδραμόντα ἐν πίστει· καὶ ποιήσον αὐτόν, ἐκλεκτὸν παραστάτην τῆς Βασιλείας σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ τῆς ζωῆς ὡς Μητέρα, Θεοτόκε Παρθένε, ὑπερφυῶς καὶ εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν οἱ πιστοί· διὰ σοῦ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθνηκότες τοπρὶν, ἀθανατισθέντες εὐρήκαμεν ζωὴν, καὶ ἰδοὺ σοι τὸν ὕμνον ἀποπληρούμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ** ἡ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορώσα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν
 » γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς συνέλαβες Υἱόν· ἀναθήσομαι
 » γάρ καὶ δαξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπαύστως
 » ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σέ μεγαλύνοντας.

Ὁ Διάκονος· Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Εἶτα τὸ Ἐξαποστειλάριον.

Ν ὦν ἀνεπαυσάμην, καὶ εὗρον ἄνεσιν πολλήν, ὅτι μετέστην
 ἐκ φθορᾶς, καὶ μετετέθην πρὸς ζωὴν. Κύριε δόξα σοι.

Στίχ· Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ.

Στίχ· Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ.

Στίχ· Καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Εἰς καθέκαστον δὲ Στίχον λεγεται τὸ Ἐξαποστειλάριον.

Εἶτα τὸ Θεοτοκίον.

Ν ὦν ἐξελεξάμην, τὴν Θεομήτορα Κόρην, ὅτι ἐτέχθη ἐξ
 αὐτῆς, Χριστὸς ὁ πάντων λυτρωτῆς. Κύριε δόξα σοι.

Εἰς δὲ τοὺς Δίνους ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρά.

Ἦχος πλ. β'. Ἡ ἀπεγνωσμένη διὰ τὸν βίον.

Θ εοποιηθεὶς ἐν τῇ μεταστάσει, τῷ ζωοποιῷ σου νῦν μυ-
 στηρίῳ, πρὸς σέ μεταβέβηκεν, ὁ Θεὸς λειτουργός
 σου· δέξαι ἐν ταῖς χερσί σου, τὴν ψυχὴν αὐτῆ Σῶτερ· τά-
 ξον αὐτὸν ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου, καὶ Ἀγγέλων χορείαις, καὶ
 ἀνάπαυσον ὃν προσελάβου, τῇ προστάξει σου Κύριε, διὰ
 τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δίς.

ἔνον τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου· ἐπεισέρχεται γάρ
 πᾶσιν ἐν ἁωρίᾳ· ἡ φύσις λυμáίνεται, βία πρεσβύ-
 τας αἶρει, ἡγουμένους, γραμματεῖς, διδασκάλους, τοὺς
 μάταια φρονοῦντας· φθείρει Ποιμένας, Ἐπισκόπους, καὶ
 πᾶσαν βροτῶν οὐσίαν· ἀλλὰ κράζωμεν μετὰ δακρῶν
 τῇ προστάξει σου Κύριε, ὃν προσελάβου ἀνάπαυσον.

Π επολιτευμένος ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ κεκοσμημένος ὁ Ἱε-
 ρεὺς σου, ὁ Στύτης καὶ πρόπολος τῶν Θεῶν Μυστη-
 ρίων, Θεῖα προστάξει σου μετῆλθε, τῶν τοῦ βίου θορύ-
 βων· ὃν περ ὡς Ἱερεῖα Σῶτερ προσδεξάμενος σῶσον, καὶ

ἀνάπαυσον μετὰ Δικαίων, ὃ προσελάβου τῇ προσταξεί σου Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶδ' οὕτω. Σοὶ δόξα πρέπει Κύριε ὁ Θεός. Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ· καὶ μετὰ τὸ, Καταξίωσον Κύριε, τὰ παρόντα Στιχ. Ἰδιόμελα τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'.

Ποία τοῦ βίου τρυφή διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἔστηνεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σμιάς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα· μία ῥοπή, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται. Ἄλλ' ἐν τῷ φωτὶ Χριστὲ τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ωραιότητος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλόανθρωπος.

Στιχ. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

Εργῷ Σωτῆρ μου δεικνύεις, ὅτι σὺ εἶ ἡ πάντων ἀνάσασις· λόγῳ Λόγε Δάζαρον ἐν νεκρῶν ἐξανέστησας· τότε μοχλοὶ συνετρίβησαν, πύλαι δὲ Ἄδου συνεταράχθησαν· τότε ὕπνος ὁ τῶν ἀνθρώπων θάνατος ἀπεδείκνυτο. Ἄλλ' ὁ εἰς τὸ σῶσαι σου τὸ πλαστούργημα, καὶ οὐκ εἰς τὸ κρῖναι παραγενόμενος, ὃν ἐξελέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων προστατίς Φερμῆ, ἀνεδείχθης Θεογεννήτρια· πάντων σκέπη, κράτος τε, ἐκ Θεοῦ τοῖς προσφύγοις σου· τοῖς ἐν ἀνάγκαις ἐπίκουρος, τοῖς αἰχμαλώτοις ταχεῖα λύτρωσις· σέ γὰρ Χριστὸς κατὰ βαρβάρων, ἔθετο ἀμυντήριον, καὶ προασπιστήν, καὶ τεῖχος ἀπόρθητον, ὡς τῶν ἀσθενῶν ἰσχὺν ἀπροσμάχητον, καὶ τῆς εἰρήνης βραβευτήριον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Οἶμοι, οἶον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἶμοι, πόσα δακρῦει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἔλεων αὐτήν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ ὄμματα ρέπουσα, ἀπρακτὰ καθικετεύει· πρὸς τοὺς ἀνθρώπους

ταῖς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Διὸ ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ ἔλεος μέγα.

Στίχ. Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα.

Δεῦτε ἴδωμεν πάντες θάυμα ὑπὲρ νοῦν· ὁ χθὲς συμψάλλων ἡμῖν, νῦν κεῖται νεκρός· δεῦτε γινώμεν τί μετ' ὀλίγον, οἱ ταραττόμενοι τελούμεθα; πῶς οἱ τὰ μύρα χρισόμενοι, δύσπνοον κεῖνται ὀσφραδίων; πῶς οἱ χρυσίῳ κοσμούμενοι, ἄκοσμοι κεῖνται καὶ ἄμορφοι; Διὸ ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Κύριε, ῥύσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων.

Σώζου μάταιε βίε, σώζεσθε πάντες φίλοι, συγγενεῖς τε καὶ τέκνα· εἰς ὁδὸν γὰρ ὑπάγω, ἣν οὐδέποτε διώδουσα. Ἀλλὰ δεῦτε μνησθέντες μου τῆς πρὸς ὑμᾶς ἀγάπης, συνακολουθήσατε, καὶ ταίφω παραδοτε τὸν πηλὸν μου τοῦτον· καὶ τὸν ἔχοντα κρῖναι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, σὺν δάκρυσι Χριστὸν ἱκετεύσατε, ὅπως με πυρὸς ἐξέληται τοῦ ἀσθέστου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αἰτιολογεῖτε πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος γ'.

Ἰδοὺ κεῖμαι ἀγαπητοὶ μοι ἀδελφοί, ἐν μέσῳ πάντων, σιγηρὸς καὶ ἄφωνος· τὸ στόμα ἤργησεν, ἡ γλῶσσα πέπαυται, καὶ τὰ χεῖλη κεκώλυνται· αἱ χεῖρες συνδέδενται, καὶ οἱ πόδες συμπλέκονται· ἡ μορφή ἠλλοίωται, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐσβέσθησαν, καὶ οὐ κατανοοῦσι τοὺς θρηνοῦντας· ἡ ἀκοὴ οὐ παραδέχεται, τῶν λυπομένων τὸν ὀλολυγμόν· ἡ ρῖς οὐκ ὀσφραίνεται, τοῦ θυμιάματος τὴν εὐωδίαν· ἡ δὲ ἀληθινὴ ἀγάπη, οὐδέποτε νεκροῦται· διὸ ἱκετεύω πάντως τοὺς γνωσθεὶς, καὶ προσφιλεῖς μου· Μνεῖαν

ποιεῖτέ μου ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἵνα εὕρω ἔλεος, ἐπὶ τοῦ βήρατος ἐκείνου τοῦ φοβεροῦ.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον· οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα· ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος, ταῦτα πάντα ἐξηφανίσται· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Στίχ. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου.

Ανθρωποι τί μάτην ταραπιτόμεθα; ὁ δρόμος ταχύς, καὶ βραχύς ἐστίν, ὃν τρέχομεν· καπνὸς ὑπάρχει ὁ βίος· ἀτμὶς καὶ τέφρα καὶ κόνις, μετ' ὀλίγον ἐσόμεθα, καὶ ὡς ἄνθος μαραινόμεθα· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ βοήσωμεν· Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λιμένα σε σωτηρίας ἔχομεν, Θεοτόκε Παρθένε οἱ ἐν τῷ πελάγει τοῦ βίου χειμαζόμενοι· διὸ πρέσθευε, τῷ ἐκ σοῦ ἀσπόρως σαρκωθέντι Θεῷ, καὶ ἀφράστως ἕνανθρωπήσαντι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος δ'.

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια; ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν προσκαίρων φαντασία; ποῦ ἐστὶν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος; ποῦ ἐστὶ τῶν οἰκετῶν, ἡ πλημύρα καὶ ὁ θόρυβος; πάντα κόνις, πάντα τέφρα, πάντα σκιά· Ἄλλὰ δεῦτε βοήσωμεν, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰώνων σου ἀγαθῶν ἀξίωσον, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν, ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Στίχ. Εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι.

Επῆλθεν ὁ θάνατος ὡς ἄρπαξ, ἐπῆλθεν ὁ φοβερός, καὶ καθεῖλέ με· ἐπῆλθε, καὶ οὐκ ὄντα με ἔδειξεν· ἐπῆλθε, καὶ γῆ δὲ ὦν, ὡς ἐκ ὦν κατάνειμαι· ὄντως ὄναρ, ὄντως φάσμα ἐσμὲν οἱ βροτοί· Ἄλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Κύριε τῶν αἰώνων σου ἀγαθῶν ἀξίω-

σον, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν, ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγήρῳ ζωῇ. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Η μὴν ἀγνή καὶ ἀχραντος Παρθένος, ὁ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρά Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. α'.

Ε μνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος· Ἐγὼ εἶμι γῆ καὶ σποδός· καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ ὅσα τὰ γεγυμνωμένα, καὶ εἶπον· Ἄρα τίς ἐστι βασιλεύς; ἢ στρατιώτης; ἢ πλούσιος; ἢ πένης; ἢ δίκαιος; ἢ ἀμαρτωλός; Ἄλλὰ ἀνάπαυσον Κύριε, μετὰ Δικαίων τὸν δοῦλόν σου.

Στιχ. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Σ ὁ εἶπας Χριστέ· Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, θάνατον οὐκ ὀφείσεται· καὶ ὡς ἐγὼ φῶς ἐν φωτὸς, οὕτω λάμπουσι σὺν ἐμοὶ οἱ ζητοῦντές με, καὶ μετ' ἐμοῦ συνόντες, ἐπαπολαύσασιν δόξης τῆς θεικῆς· ἧς καὶ τὸν δεῖλόν σε ἀξίωσον ὑπεράγαθε, τὸν ἐκδημήσαντα πρὸς σέ τὸν φιλήνθρωπον, συγχώρησιν παρέχων, τοῖς αὐτοῦ πταιίσμασι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Σ ἐδυσωπῆμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα· Εὐλογημένη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στιχηρά Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. β'.

Α ῥχή μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστουργόν σου γέγονε πρόσταγμα· βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε, καὶ ὀρατῆς με ζῶον συμπῆξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν, τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῶ ἐμπνεύσει. Διὸ Χριστέ τὸν δοῦλόν σε, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Στιχ. Πρὸς σε ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Ε τίμησας εἰκόνι σου, τὸ τῶν χειρῶν σου Σῶτερ πλαστουργημα, ζωγραφήσας ἐν ὑλικῇ μορφῇ, τῆς νοερᾶς οὐσίας σου τὸ ὁμοίωμα· ἧς καὶ κοινῶν με κατέστησας, θέμενος τῶν ἐπὶ γῆς, κατάρχειν με κτισμάτων, τῷ αὐτεξουσίῳ νόμῳ. Διὸ Σωτὴρ τὸν δοῦλόν σου ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς Δικαίων ἀνάπαυσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος βαρῦς.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, πλασουργήσας κατ' ἀρχὰς τὸν ἄνθρωπον, ἐν Παραδείσῳ τέθεικας, κατάρχειν σου τῶν κτισμάτων· φθόνῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθεῖς, τῆς βρώσεως μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς. Διὸ πάλιν εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρέφειν Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε.

Λύει ἅπασαν λοιπὸν ὁ Θάνατος, μεταδοθεῖς ἐκ τοῦ Ἀδάμ, τὴν φύσιν ἡμῶν· καὶ γὰρ φθαρτοὶ γεγόναμεν, τῆς βρώσεως μετασχόντες· γινώμεν οὖν πάλιν, ὡς ἐκ τῆς γῆς πλασθέντες, κόνις τοίνυν καὶ γενησόμεθα. Διὸ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, τὸν κτίστην δυσωπήσωμεν, τῷ μεταστάντι ἄνεσιν δωρήσασθαι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Σὲ Θεοτόκε τείχος ἀρρήκτον, καὶ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ κηκτήμεθα· διὸ μὴ παύσῃ Δέσποινα, πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν πίστει κοιμηθέντων σου δούλων, ἄνεσιν αὐτοῖς γενέσθαι ἐν τῇ κρίσει, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱός σου καὶ Θεός· τὴν φύσιν γὰρ αὐτὴ ἐπίστασαι, ὡς πᾶσιν ἁμαρτήμασιν, ὅτι νῦν συμπέφυρται· ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'.

Θρηνώ καὶ ὀδύρομαι, ὅταν ἐννοήσω τὸν Θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην, τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ, πλασθεῖσαν ἡμῖν ὠραιότητα, ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος ὡς τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ, καὶ συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεὸς προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ. Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μθ.
Ρευστοὶ πῶς γεγόναμεν, ἄφθαρτον εἰκόνα φορέσαντες,
καὶ ἐμφυσήματι θείῳ λαβόντες ψυχὴν ἀθάνατον,

καὶ μικτοὶ γεγονότες, ὡς γέγραπται; πῶς δὲ παρέθηκεν Θεοῦ τὰς προσταξέεις; ὦ τοῦ θανάτου! πῶς τῆς ζωῆς τὴν βρωσὶν ἀφέντες, βρωσὶν ἐφάγομεν, τὴν πρόξενον θανάτου καὶ πικράν; πῶς ἠπατήθημεν, πεισθέντες οἰκτραῆ συμβουλή; Διὸ ἐκβοήσωμεν· Ὁν μετέστησας, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου κατασκήνωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Η σκέπη σε Θεοτόκε Παρθένε, ἰατροῖον ὑπάρχει πνευματικόν· ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες, ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Α μέτρητος ὑπάρχει, τοῖς ἀσώτως βιοῦσιν ἢ κόλασις, βρυγμὸς ὀδόντων, καὶ κλαυθμὸς ἀπαράκλητος, γνώφος ἀφεγγής, καὶ σκότος ἐξώτερον, καὶ σκωληξ ἀκοίμητος, δάκρυα ἀνερέρητα, καὶ κριτὴς ἀσυμπάθητος. Διὰ τοῦτο πρὸ τέλους βοήσωμεν, λέγοντες· Δέσποτα Χριστέ, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Ε θρόντησεν ἡ σάλπιγξ, ὡς ἐξ ὕπνου νεκροὶ ἐξανίστανται· ζῶν ποθήσας τὴν οὐράνιον Δέσποτα, ἤλπισεν εἰς σὲ τὸν Κτίστην ὁ δούλος σου φιλόανθρωπε· θνητὸς γὰρ ὁ ἀθάνατος, δι' ἡμᾶς ἐχρημάτισας. Διὰ τοῦτο θαρρόυντες, προσπίπτομεν λέγοντες· Δέξαι συμπαθῶς ὃν ἐξελέξω, καὶ μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Ι δοὺ καὶ τὰ στοιχεῖα, οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀλλαγῆσονται, καὶ πᾶσα κτίσις ἀφθαρσίαν ἀμφιάσεται· λυθήσεται φθορά, καὶ σκότος φεύζεται ἐν τῇ παρουσίᾳ σου· μέλλεις γὰρ πάλιν ἔρχεσθαι μετὰ δόξης, ὡς γέγραπται ἀποδοῦναι ἐκάστῳ καθὼς διεπράξατο. Ὁθεν οὖν Χριστέ, ὃν ἐξελέξω, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου ἀνάπαυσον.

Θεοδοκίον.

Φ ανεῖς ἐκ τῆς Παρθένου, παρθενίαν Σωτῆρ μου ἐδόξασας· χοροὶ δὲ παρθένων τὰς λαμπάδας ἀνάψαντες, ψάλλουσιν εἰς σὲ, ποθοῦντες τὴν δόξαν σου· ὅθεν καὶ τὸν δούλόν σου, ὡς περ τὰς φρονίμους, εἰς τὸν θείον νυμφῶνά σου, ταῖς πρεσβείαις εἰσάγαγε, τῆς σὲ ἀσπόρως τεκούσης

Κόρης ἀγνῆς, εὐλογημένης Μητρός σου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου, φιλάνθρωπε. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον καὶ φρικτὸν θεάμα, τοῖς πᾶσι γνωριζόμενον, τὴν εἰκόνα τὴν νῦν ὄρωμένην, καὶ μηκέτι φρονεῖτε τὰ πρόσκαιρα. Σήμερον ψυχὴ χωρίζεται τοῦ σώματος, πρὸς αἰώνιον κόσμον μεθισταμένη· εἰς ὁδὸν γὰρ ὑπάγει, ἣν οὐδέποτε διώδευσε, καὶ εἰς Κριτὴν ἀπροσωπόληπτον, ὅπου παρίστανται Ἀγγέλων τάγματα· φοβερὸν γὰρ ἀδελφοί μου τὸ κριτήριον ἐκεῖνο, ὅπου πάντες γυμνοὶ παραστησόμεθα, οἱ μὲν αἰσχυρόμενοι, οἱ δὲ στεφανύμενοι. Διὸ βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ· Ὅταν μέλλῃς ἐτάζειν τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, φεῖσαι τῆ δούλου σου Δέσποτα, ὃν προσελάβου, Κύριε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ἔϊτα· Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι· καὶ μετὰ τὸ Τρισάγιον, τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος πλ. α'.

Ανάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ Δικαίων τὸν δοῦλόν σου, καὶ τοῦτον κατασκήνωσον ἐν ταῖς ἀύλαις σου, καθὼς γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα αὐτοῦ, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει, Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, καὶ γνώσει, φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, Ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἔϊτα, ὁ Διακονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. κτλ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν· Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Ὁ Ἀσπασμὸς· αὐτὸν γινόμενον, ψάλλομεν τὰ προσόμοια.

Ἦχος β'.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμόν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς προεγράφησαν ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τῶν Μοναχῶν, σελ. 434.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ορῶντές με ἄφωνον καὶ ἄπνουν προκείμενον, κλαύσατε πάντες ἐπ' ἐμοί, ἀδελφοί καὶ φίλοι, συγγενεῖς καὶ

γνωστοί· τὴν γὰρ χθὲς ἡμέραν μεθ' ἡμῶν ἐλάλουν, καὶ ἄφνω ἐπῆλθέ μοι ἡ φοβερά ὥρα τοῦ θανάτου· ἀλλὰ δεῦτε πάντες οἱ ποθούμενοι με, καὶ ἀσπάσασθέ με τὸν τελευτᾶτον ἀσπασμόν· οὐκέτι γὰρ μεθ' ὑμῶν πορεύσομαι, ἢ συλλαλήσω τοῦ λοιποῦ· εἰς Κριτὴν γὰρ ἀπέρχομαι, ἔνθα προσωποληψία οὐκ ἔστι· δοῦλος γὰρ καὶ δεσπότης ὁμοῦ παρίστανται, βασιλεὺς καὶ στρατιώτης, πλούσιος καὶ πένης, ἐν ἀξιώματι ἴσω· ἕκαστος γὰρ ἐκ τῶν ἰδίων ἔργων, ἢ δοξασθήσεται, ἢ αἰσχυνθήσεται. Ἄλλ' αἰτῶ πάντας, καὶ δυσωπῶ, ἀδιαλείπτως ὑπὲρ ἐμοῦ προσεῦξασθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἵνα μὴ καταταγῶ διὰ τὰς ἀμαρτίας μου εἰς τὸν τόπον τῆς βρασάνου, ἀλλ' ἵνα με κατατάξῃ ὅπου τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Ἀπερχόμενοι δὲ εἰς τὸν τάφον, ψάλλουσιν οἱ Ἱερεῖς τοὺς παρόντας Εἱρμὸς ἐκ τῆ μεγάλης Κανόνος. Ἦγος πλ. β΄.

Βοηθός καὶ σκεπαστής ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὐτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεός τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Πρόσεχε, οὐρανε, καὶ λαλήσω, καὶ ἀνυμνήσω Χριστόν, τὸν ἐκ Παρθένου σαρκὶ ἐπιδημήσαντα.

Ἰδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ μάννα ἐπομβρήσας, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας, πηγάσας παλαιοί, ἐν ἐρήμῳ τῷ λαῷ μου, τῇ μόνη δεξιᾷ, καὶ τῇ ἰσχυρῇ τῇ ἐμῇ.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὸ πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον.

Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος ἅγιος, ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε καὶ ἐφοβήθη· ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δεινυσθαι, καὶ ἔλεγεν· Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἐν νυκτὸς ὀρθρίζοντα φιλόνηρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ ὁδήγησον καὶ ἐμὲ, ἐν τοῖς προσταγμάσι σου, καὶ διδάξόν με Σωτῆρ, ποιεῖν τὸ θέλημά σου.

• **Ε**'βόησα ἐν ὄλῃ καρδίᾳ μου, πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν,
 • καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ἄδου κατωτάτου, καὶ ἀνήγα-
 • γεν ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

• **Ἡ** μάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, ἔ-
 • δέ συνετηρήσαμεν, οὐδέ ἐποιήσαμεν καθὼς ἐνετεί-
 • λω ἡμῖν· ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν Πα-
 • τέρων Θεός.

• **Ὁ** ἄν στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσι, καὶ φρίττει τὰ Χε-
 • ρουβὶμ, καὶ τὰ Σεραφὶμ, πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις,
 • ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς
 • αἰῶνας.

• **Ἀ**σπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμήνευτος, Μητρός
 • ἀνδρῶν, ἀφθορος ἢ κήσις· Θεοῦ γὰρ ἢ γέννησις,
 • καινοποιεῖ τὰς φύσεις· διό σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ, ὡς Θεό-
 • νυμφον Μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον· Παναγία· Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι
 σου ἔστι. Καὶ τὰ Τροπάρια.

Μετὰ πνευμάτων Δικαίων τετελειωμένων.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου Κύριε.

Δόξα. — Σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ καταβάς.

Καὶ νῦν. Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἀχραντος Παρθένος.

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων.

Καὶ μετὰ τὸ κηδεῦσαι τὸ λείψανον, γίνεται
 .. τελεία ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΕΙΣ ΚΟΣΜΙΚΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, Τρισάγιον, κτλ. καὶ λέγομεν τὸν Ψαλμὸν, Ὁ κατοικῶν ἐν βοθείᾳ· τὸ, Ἀλληλουϊα εἶτα τὸν παρόντα Κανόνα.

ᾠδὴ α΄. Ήχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τῶν ζώντων ὑπάρχων Χριστέ ζωή, καὶ τῶν τεθνεώτων, ἐξανάστασις ἀληθῶς, τὸν πίστει θανόντα ἐπ' ἐλπίδι, τῆς αἰωνίου ζωῆς καταξίωσον.

Τῆς ἐν Παραδείσῳ θείας τρυφῆς, καὶ τῆς μακαρίας, τῶν ἁγίων διαγωγῆς, ἀνάδειξον μέτοχον Οἰκτίρμον, ὃν προσελάβου πιστὸν νῦν οἰκέτην σου.

Ο φύσει ὑπάρχων τῇ θείῃ, ἀθάνατος μόνος, τῶν θνητῶν δὲ τὸ ἀσθενές, γινώσκων, τὸν δούλόν σου θανόντα, ἀθανασίας μελλούσης ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Η μόνη κυήσασα ἐπὶ γῆς, πηγὴν ἀφθαρσίας, καὶ ἀνάστασιν καὶ ζωὴν, Ἁγνή Θεοτόκε ἐκδυσώπει, τῷ μεταστάντι δοθῆναι ἀνάπαυσιν.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οὐρανίου σου δόξης, καὶ φωταυγοῦς λάμπειως, καὶ αἰωνιζούσης Οἰκτίρμον μακαριότητος, μέτοχον ποίησον, τὸν ἐξ ἡμῶν μεταστάντα, εὐσεβῶς οἰκέτην σου, ἐκδυσωπούμέν σε.

Τὰς ἐμὰς ἀμαρτίας, ἃς ἐν κρυφῇ ἔπραξα, καὶ τὰς χαλεπὰς ἀνομίας, ἃς ἐπλημέλησα, πάριδε δέομαι, ὃ σὸς κραυγαῖζει οἰκέτης, δι' ἡμῶν τῶν δούλων σου, εὐσπλαγχνε Κύριε.

Τέλος σχόντα τοῦ βίου, καὶ ὑπὸ γῆν κείμενον, τῆς ἀτελευτήτου σου δόξης, κοινωνὸν ποίησον, Δέσποτα Κύριε, ὃν ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ὀρθοδόξῳ πίστει σε, Σῶτερ λατρεύσαντα.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, τὸ τῆ Θεοῦ σκήνωμα, ἢ τοὺς κενεῶ-
νας τοῦ Ἄδου, τῷ θείῳ τόκῳ σε, ἀναμοχλεύσασα, τῷ
ἐξ ἡμῶν μεταστάντι, τὴν δικαιονίζουσαν ἄνεσιν αἴτησαι.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἄληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, κτλ.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Α'μαρτίας νεότητος, Σῶτερ καὶ ἀγνοίας με υπεράγαθε,
μὴ μνησθῆς, κράζει ὁ δοῦλός σου, μεταστὰς καὶ τά-
φῳ νεκρὸς κείμενος.

Α'νθρωπίνης υπάρξεως, Λόγε ἐπιστάμενος τὴν ἀσθέ-
νειαν, τοῦ σοῦ δούλου τὰ ἐγκλήματα, παριδῶν, Ἁ-
γίοις τοῦτον σύνταξον.

Παραδείσου ἀνάδειξον, Κύριε πολίτην, καὶ τῆς μελλού-
σης σου, κοινωνὸν θείας λαμπρότητος, τὸν πιστὸν σε
δοῦλον δυσωποῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Υ'περάγαθε Δέσποινα, Λόγον υπεράγαθον ὃν ἐκύησας,
ἐκδυσώπει τὸν οἰκέτην σου, ἐν τῇ κρίσει δεῖξαι ἀκα-
τάκριτον.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Α'μελεία συζήσας, τέθνηκα καὶ ἄφωνος τάφῳ κατάκει-
μαι, καὶ νῦν ἀναμένω, τὴν ἐσχάτην ἐγεῖραί με σάλ-
πιγγα, ὃ θανῶν κραυγάζει· ἀλλὰ Χριστὸν αἰτεῖσθε φίλοι,
δεξιόις ἀριθμῆσαι προβάτοις με.

Α'ποστόλων ἀγίων, δῆμος, Ἀθλοφόρων τε θείος καταλο-
γος, δυσωπεῖ σε Σῶτερ, ἀναπαῦσαι πιστὸν ὃν μετέ-
στησας, Ἀβραάμ ἐν κόλποις, ἔνθα τὸ φῶς τοῦ σοῦ προσώ-
που, ἐπιλάμπει Χριστέ πολυέλεε.

Ο' συντρίψας τὰς πύλας, Σῶτερ καταβάσει σου τοῦ Ἄ-
δου Κύριε, Ἀβραάμ ἐν κόλποις, ἀναπαύεσθαι τοῦτον
ἀξιώσον, τὸν πιστὸν σου δοῦλον, τὸν ἐπ' ἐλπίδι μεταστάν-
τα, αἰωνίου ζωῆς τῇ προσταξεί σου. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἢ τὸν υπεράγιον Λόγον κυήσασα, ἐν
σκηναῖς Δικαίων, μεσιτεῖαις ἀγίαις σου αἴτησαι, ἐ-

παναπαυθῆναι, τὸν ἀπὸ γῆς νῦν μεταστάντα, προστασία τῶν πιστῶν χρηματίζουσα.

Ὠδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ'.

Τῆς ἐπωδύνῃς ζωῆς, τοῦ βίου μεταχωρήσαντα, τῆς ἀνωδύνου Χριστέ, ἀξιώσον λήξεως, πιστὸν ὄν μετέστησας, ἰκεσίαις πάντων, τῶν ἀγίων Ἀθλοφόρων σου.

Εν ἀμελείᾳ πολλῇ, τὸν βίον μου κατηνάλωσα, καὶ μεταστὰς τὸ φρικτὸν, προσμένω κριτήριον· ἐν ᾧ ἀκατάκριτον, διατήρησόν με, Ἰησοῦ, βοᾷ ὁ δοῦλός σου.

Εν συμπαθείᾳ πολλῇ, δακρύσατέ με φιλόχριστοι, καὶ τὸν τῶν ὅλων Θεόν, θερμῶς ἐξαιτήσασθε, τοῦ διαναπαῦσαί με, μετὰ τῶν Ἀγίων, ὁ θανῶν βοᾷ θρηνῶν πρὸς ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Καὶ ζώντων καὶ τῶν νεκρῶν, Ἀγνή προστάτις ὑπάρχουσα, δυσώπησον τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα Θεὸν ἡμῶν, τῆς μερίδος μέτοχον, τῆς τῶν σωζομένων, ἀπεργάσασθαι τὸν δοῦλόν σου.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον.

Ὁ Οἶκος. Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος,

Ὠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ο ἐκ γῆς διαπλάσας, τῶν βροτῶν τὴν οὐσίαν, τῆς οὐρανίου σου, χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, ἀξιώσον τὸν πίστει, μεταστάντα καὶ λέγοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο ἀμέτρητον ἔχων, εὐσπλαγγνίαν οἰκτίρμον πολλά σε πταίσαντα, τὸν δοῦλόν σε μὴ κρίνης, ἀλλ' οἴκτειρον, καὶ δόξης, μελωδοῦντα ἀξιώσον· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ηλημμελήσας, ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ τοῦ βίου πέρας ἐδέξατο, ὁ δοῦλός σου Οἰκτίρμον· διὸ ἀτελευτήτου, ζωῆς τοῦτον ἀξιώσον, τὰ ἐσφαλμένα αὐτῷ, συγχωρῶν ἐλεῆμον.

Θεοτοκίον.

Η τὸν εὐσπλαγγγον Λόγον, ἀπορρήτῳ λοχείᾳ κυοφορήσασα, τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, καὶ δόξης αἰωνίου

μετασχεῖν καταξίωσον, ταῖς μητρικαῖς σου λιταῖς, τὸν σὸν πιστὸν οἰκέτην.

Ὡδὴ ἦ. Νικηταὶ τυράννου.

Ἡ ζωὴ τῶν ζώντων, ὁ θάνατος καὶ θάνατον ἀπονεκρώσας, ζωῆς τῆς αἰδίου, καὶ φωτὸς, τὸν δοῦλόν σου μέτοχον δεῖξον, οὗ ἀπέδρα λύπη, στεναγμὸς, καὶ δάκρυα, τοῦτον κατατάξας, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Ἀδελφοὶ καὶ φίλοι, συγγενεῖς καὶ γνώριμοι ἐκδυσωπέετε, τὸν Θεὸν τῶν ὄλων, Παραδείσῃ δεῖξάι με τερπνὸν πολίτην, καὶ Ἀγίων δήμοις νῦν συναριθμησαί με, κράζει ἀοράτως, ὁ μεταστάς τοῦ βίου.

Θελητὰ ἐλέους, ἐλέησον τὸν δοῦλόν σου ὃν προσελάβου, καὶ μὴ ἀποπέμψης, σοῦ καταμελήσαντα νόμου δικαίου· οἶδας γὰρ Οἰκτίρμων, τὴν βροτῶν ἀσθένειαν, ταύτην ἐκ Παρθένου, φορέσας ἀσυγχύτως. *Θεοτοκίον.*

Ἡ φωτεινοτάτη, πύλη ἣν διώδευσε Θεὸς ὡς οἶδε, πύλας οὐρανίους, ἀνοιγῆναι αἴτησαι τῷ σῷ οἰκέτῃ, ὅπως σὲ δοξάζῃ ἐπαναπαυόμενος, μόνῃ προστασίᾳ, καὶ ζώντων καὶ θανόντων.

Ὡδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τέθνηκε φύσεως θρασμοῖς, καὶ τὸν τάφον κατοικεῖ τὸν ἐπώδυνον, ἀπεδεχόμενος, τὴν δι' Ἀγγέλου ἐσχάτην σάλπιγγα, ὁ μεταστάς Λόγε Θεοῦ· διὸ δυσωποῦμέν σε, τῆς δεξιᾶς αὐτὸν καταξίωσον, Χριστέ θείας στάσεως.

Ῥύριε μόνε Βασιλεῦ, βασιλείας οὐρανόθεν ἀξίωσον, ὃν νῦν μετέστησας, πιστὸν σου δοῦλον παρακαλεσθέν σε, καὶ ἀκατάκριτον αὐτὸν τότε διατήρησον, ἡνίκα πᾶς βροτὸς, παραστῆ σοι, τῷ Κριτῇ, μέλλων κρίνεσθαι.

Τέθαπται σῶμα μὲν ἐν γῆ, ἡ ψυχὴ δὲ ἐν ἀδήλοις πορεύεται, προσαναμένεσθαι τὴν ἐσομένην νεκρῶν ἀνάστασιν· ἐν ἣ φιλάνθρωπε Σωτῆρ, λαμπρύνεις τὸν δοῦλόν σου, Ἀγίοις σύνταξον, καὶ ἐν κόλποις Ἀβραάμ διανάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ἀχραντε Δέσποινα ἀγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ κριτὴν καὶ Θεὸν ἡμῶν, ὑπὲρ τοῦ δούλου σου, τοῦ μεταστάντος

θερμῶς ἐκέτευσον, ἐν χώρᾳ ζώντων ἐνθα φῶς, ὑπάρχει τὸ ἄδυτον, κατασηπῶσαι αὐτὸν μετὰ πάντων, ἐκλεκτῶν ἀειπαύθηνε.

Ἐἶτα ὁ Ἱερεὺς, μνημονεύει· καὶ τὰ παρόντα

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦγος πλ. β'. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Α' πηγορευμένος τοῖς ἀδελφοῖς με, καὶ κεχωρισμένος τῶν προσφιλῶν μου, κραυγάζω τῷ πνεύματι, ἐν τάφου δυσωδίας· μή μου τὰ πταίσματα ἐτάσης, ἐν τῇ κρίσεως ὥρᾳ· μή μου τὰ δάκρυα παρίδης, ἢ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων· ἀλλ' ἀνάπαυσον ὃν προσελάβου, τῇ προσταξί σου Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Βεβορβορωμένος ταῖς ἀμαρτίαις, καὶ γεγυμνωμένος κατορθωμάτων, κραυγάζω τῷ πνεύματι, ἢ βορὰ τῶν σκυληίων· Μὴ με τὴν τάλαιναν ἀπορρίψης, ἀπὸ τοῦ σοῦ προσώπου· μή με ἐξ εὐνύμων στήσης, ὃ χερσί σου μέ πλάσας· ἀλλ' ἀνάπαυσον ὃν προσελάβου, τῇ προσταξί σου Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Γένος καὶ πατρίδα νῦν καταλείψας, μόνος ἐπορεύθην πρὸς ξένην τρίβον, καὶ τάφῳ ἐγκέχωσμαι, ὡς δυσωδῆς σαπρία· οἴμοι! οὐδεὶς ὁ βοηθῶν μοι, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ· οἴμοι! ὅτι Θεοῦ ἡ κρίσις, ἀδέκαστος ὑπάρχει· ἀλλ' ἀνάπαυσον ὃν προσελάβου, τῇ προσταξί σου Κύριε, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες· Ὅρα σελ. 468.

Ἐἶτα μνημονεύει· καὶ γίνεται ὁ Ἀσπασμός.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμόν.

Ποῖος χωρισμός ὦ ἀδελφοί;

Ἄρτι ἢ τοῦ βίου πονηρά.

Μέγας ὁ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμός, κτλ. ἅπερ ζητεῖ ἅπαντα ἐν τῇ τῶν Κοσμικῶν νεκρωσίμῳ Ἀκολουθίᾳ, σελ. 418.

Καὶ μετὰ τὸν Ἀσπασμόν, Τρισάγιον· καὶ χρίεται ὁ κοιμηθεὶς παρὰ τοῦ Ἱερέως, λέγοντος·

Ὁ πιστεύων εἰς Πατέρα, Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Ἐἶτα τίθεται ἐν τῷ μνήματι· καὶ λαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἐ-

λαιον, ποιεῖ Σταυροῦς γ'. ἐπάνω αὐτοῦ, ψάλλον τὸ, Ἄλ-
ηλουϊά, καὶ τοὺς Ἐίρημοὺς τοῦ μεγάλου Κανόνος· καὶ τὸ,
Ο' Θεὸς τῶν πνευμάτων.

Ἔτα μικρὰ Αἴτησις· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν· Ὁ ἀναστάς ἐν νεκρῶν.

Καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

ΚΑΝΩΝ ΑΝΑΠΑΥΣΙΜΟΣ

ΕΙΣ ΝΗΠΙΑ ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΑ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Κύριε, ἀνάπαυσον τὸ Νήπιον.

Οσαρὶ πτωχεύσας Λόγε Θεοῦ, καὶ βρέφος γενέσθαι,
εὐδοκήσας δίχα τροπῆς, Ἀβραάμ ἐν κόλποις δυσω-
ποῦμεν, ὃ προσελάβου κατὰ ταξον Νήπιον.

Παιδίον ὠράθης ὃ πρό παντός, αἰῶνος ὑπάρχων, καὶ
παιδίοις ὡς ἀγαθός, τὴν σὴν ἐπηγγελίω βασιλείαν·
οἷς τὸ παρὸν ἐναρίθμησον Νήπιον.

Πρὸ τοῦ τῶν ἡδέων τῶν ἐπὶ γῆς, ἐν πείρᾳ γενέσθαι,
προσελάβου Χριστὲ Σωτήρ, τὸ ἄμεμπτον βρέφος αἰῶ-
νίων, καταξιῶν ἀγαθῶν ὡς φιλόνηρωπος. Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως τεκοῦσα,
τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον τραῦμα καὶ
καρδίᾳς, τὴν ἀλγηδόνα καταπραΰνον.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Οπροτέλειος Λόγος, βρέφος ὀφθεις τέλειον, βρέφος ἀ-
τελὲς ἡλικία, πρὸς σέ μετέστησας· ὅπερ ἀνάπαυσον,
μετὰ Δικαίων ἀπάντων, εὐαρεστησάντων σοι, μόνε φιλό-
νηρωπε.

Τῶν τοῦ κόσμου ἡδέων, ἀναρπασθὲν ἄγευστον, τῶν ὑ-
περκοσμίων Οἰκτίρμον ἀγαθῶν μέτοχον, δεῖξον δεό-
μεθα, τὸ ἀδιάφθορον βρέφος, ὅπερ μετατέθεικας, θεῖα
προστάξει σου.

Ούρανίων θαλάμων, καὶ φωταυγῆς λήξεως, καὶ ἱερωτάτης χορείας Ἄγιων Κύριε, μέτοχον ποίησον, τὸ καθάρωτάτον βρέφος, ὅπερ ὡς νυδότησας, Σῶτερ μετέστησας.

Θεστοκίον.

Απορήσας ἐκ πάντων, ἐπὶ τὴν σὴν ἄχραντε, Δέσποινα καὶ μόνην προσφεύγω, σκέπην, βοήθει μοι· πολὺν συνῆψα γάρ, τῆς ἀμαρτίας τὸν πλοῦτον, ἀρετῶν πτωχεία δὲ ὅλος πεπλήρωμαι.

Κάθισμα, Πχος πλ. β'. Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μὴ τὰ νήπια κλαίωμεν, ἑαυτοὺς δὲ μᾶλλον ἀποδурώμεθα, ἀμαρτάνοντας ἐκάστοτε, ὅπως τῆς γεέννης λυτρωθῆμεν.

Επιγείων ἐστέρησας, Δέσποτα τὸ Νήπιον ἀπολαύσεων ἑβρανίων ἀγαθῶν αὐτό, ὡς δικαιοκρίτης καταξίωσον. ἀραδείσου πολίτην σε, δείκνυσι μακάριον ὄντως Νήπιον, ὃ ἐκ γῆς σε προσλαθόμενος, καὶ χοροῖς Ἄγιων κατατάττει σε.

Θεστοκίον.

Θεοτόκον σε πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες γινώσκομεν· τὸν γάρ Ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης ἀειπάρθενε.

Ὡδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Τῆ δικαία σου κρίσει, πρό τοῦ ἐκβλαστῆσαι τελείως ἐθέρισας, ἀπαλὴν ὡς γλόην, ὃ μετέστησας Κύριε Νήπιον· ἀλλὰ τῆτο Λόγε, εἰσαγαγὼν εἰς θείον ὄρος ἀγαθῶν αἰωνίων ἐμφύτευσον.

Απαλὸν ὡσπερ κλάδον, ξίφος ἐπελθὼν τοῦ θανάτου σε ἔεμε, μὴ λαθόντα πείραν, κοσμικῶν ἡδονῶν ὡ μακάριον· ἀλλ' ἰδοὺ Χρισὸς σοι, τῶν οὐρανῶν πύλας ἀνοίγει, ἐκλεικτοῖς ἀριθμῶν σε ὡς εὐσπλαγχνος.

Επ' ἐμέ μὴ θρηνεῖτε· θρήνου γάρ οὐδὲν ἐπετήδευσα ἄξιον· ἑαυτοὺς δὲ μᾶλλον, ἀμαρτάνοντας πάντας πενήθησατε, συγγενεῖς καὶ φίλοι, τὸ τεθνηκὸς κραυγάζει βρέφος· ὅπως πείραν μὴ σχῆτε κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Ε'μαυτὸν ἀπελπίζω, ὅταν πρὸς τὸ πλῆθος ἀπίδω τῶν ἔργων μου· ὅταν δὲ εἰς νοῦν σε, ὑπὲρ νοῦν τὴν τεκοῦσαν τὸν Κύριον, Θεομητορ λάβω, ἐπαναψύχω τῇ ἐλπίδι· σὲ γὰρ μόνην προστάτιν κεκτήμεθα.

Ὡδὴ 5'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ω'ς νήπιον ἐπὶ φάτνης ἐτέθης, καὶ ἀγκαλαῖς ἐπεδόθης Πρεσβύτου, ὁ βρεφουργῶν, ἐν κοιλίᾳ τὰ βρέφη, καὶ πρὸ τοῦ φθάσαι τελείαν εἰς αὔξησιν, μετάγεις τοῦτο πρὸς ζωὴν· εὐχαρίστως διό σε δοξαζόμεν.

Ε'θόας τοῖς Ἀποστόλοις· Ἄφετε, τὰ παιδία πρὸς με ἔρχεσθαι, Λόγε· ἡ γὰρ ἐμή, βασιλεία τοῖς αὐτῶ, γεγεννημένοις ὑπάρχει τὸ φρόνημα· τὸ Νήπιον οὖν τὸ πρὸς σέ, μεταστάν, τοῦ φωτός σου ἀξίωσον.

Ε'στέρησας ἀγαθῶν ἐπιγείων, τὸ σὸν βρέφος ἵνα τῶν οὐρανόων, σοῦ ἀγαθῶν, τοῦτο μέτοχον δείξης, μὴ παρὰ βίαν πως τὸ θεῖόν σου πρόσταγμα· δοξαζόμεν σου Ἄγαθὲ, τῶν κριμάτων τὸ βάθος τὸ ἀπειρον.

Θεοτοκίον.

Ω'ς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Κοντάκιον. Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον.

Ὁ Οἶκος. Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις.

Εἶτα καὶ τοὺς παρόντας Οἶκους.

Οὐδὲν ἐστὶ μητρὸς συμπαθέστερον, οὐδὲν ἐστὶ πατρὸς ἀθλιώτερον· τὰ γὰρ σπλάγχνα αὐτῶν συνταράττονται, ὅταν νήπια ἐνθεν προπέμπωσι· μέγα τὸ κέντρον, ὑπὲρ ἔχουσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, διὰ τὰ παιδία, μάλιστα δὲ εἰάν ὧσιν εὐλαλα, ἐνθυμούμενοι λόγους αὐτῶν μετ' ὠδῆς·

Ἀλληλουῖα.

Πολλάκις γὰρ τοῦ μηνήματος ἔμπροσθεν, τοὺς μαστοὺς συγκροτοῦσι καὶ λέγουσιν· Ὡ νιέ μου καὶ τέκνον γλυκύτατον, οὐκ ἀκούεις μητρὸς σου τί φθέγγεται; ἰδοὺ

καὶ ἡ γαστήρ ἡ βαστάσασά σε· δια τί οὐ λαλεῖς, ὡς ἐλά-
λεις ἡμῖν; ἀλλ' οὕτω σιγαῶς τοῦ λαλεῖν μεθ' ἡμῶν;

Ἀλληλουῖα.

Ο Θεός, ὁ Θεός ὁ καλέσας με, παραμυθία γενοῦ νῦν τῷ
οἴκῳ μου· μέγα πένθος αὐτοῖς γὰρ συμβέβηκεν· εἰς
ἐμέ γὰρ ἠτένιζον ἅπαντες, μονογενῆ με οὗτοι ἔχοντες. Ἀλ-
λ' αὐτὸς ὁ τεχθεὶς, ἐκ μήτρας Παρθένου, τῆς μητρός μου
τὰ σπλάγγνα ἀνάψυξον, καὶ δρόσισον καρδίας πατρὸς
δὲ οὗ,

Ἀλληλουῖα.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Πραΐφον ἐν βίβλω σωζομένων, ὡς φιλόανθρωπος Οἰκτίρ-
μον τὸ σὸν Βρέφος, ἵνα χαῖρον βοᾷ, τῷ κράτει τῆς
σῆς δόξης· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α ἴγλη τοῦ σοῦ Λόγε προσώπῃ, καταλάμπρυνον τὸ Βρέ-
φος τὸ σὸν πίστει, μεταστάν νῦν πρὸς σέ, ἀώρῳ ἡ-
λικία, καὶ μελωδοῦν σοι Κύριε· Ὁ Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Θλίψεων αἴτιος ἐδείχθη, ταῖς ποθοῦσί σε νυνὶ ὁ χωρισ-
μός σου· ἀλλὰ σοὶ ἀληθῶς, χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης·
κληρονομεῖς γὰρ Νήπιον, τὴν ζωὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοσοκίον.

Γ δε τὴν θλίψιν μου Παρθένε, ἣν ἐπήγαγε τὸ πλῆθος τῶν
κακῶν μου· καὶ πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν, ἀνάψυξίν μου δίδου,
ταῖς μητρικαῖς δεήσεσιν, ἰλεοῦσθαί μοι τὸ Θεῖον.

Ὡδὴ η'. Ἑπταπλασίως.

Τ οῦ Ἀβραάμ ἐν κόλποις σε, ἐν σκηναῖς ἀναπαύσεως,
ἐνθα ἡ χαρὰ ἐορταζόντων πάντοτε, ἐν τόποις ἀνέ-
σεως, ἐνθα τὸ ὕδωρ ἐστὶ τὸ ζῶν, τάξαι σε Χριστὸς, ὁ δὲ
ἡμᾶς νηπιάσας, βοῶν αὐτῷ ἀπαύστως· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λ ύπης ἡμῖν παραίτιος, καὶ δακρῶν ἀείμνηστος, σοῦ ὁ
χωρισμὸς ὡς ἀληθῶς γεγένηται· πρὸ τοῦ γάρ σε γεύ-
σασθαι, τῶν ἐν τῷ βίῳ τῆτι τερπνῶν, ἔλιπες τὴν γῆν, καὶ
γεννητόρων κόλπους. Ἀλλ' οὖν τοῦ Ἀβραάμ σε, ὑπεδέξα-
το κόλπος, ὡς νήπιον καὶ πάσης, ἀμέλειτον κηλῖδος.

Τὶ με πενθεῖτε Νήπιον, μεταστάν, ὁ προκείμενος, κράζει ἀοράτως· οὐ γὰρ πέλω κλαύσιμον· νηπίοις γὰρ ὄρισταί, ἢ τῶν Δικαίων πάντων χαρά, ἄξια δακρύων, μὴ ποιήσασιν ἔργα· Χριστῷ γὰρ μελωδοῦσιν· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν ἐμὴν βοήθειαν, Θεοτόκε ἀνάστηθι· πρόσχες τῇ δεήσει, τῇ ἐμῇ καὶ ρῦσαί με, δεινῆς κατακρίσεως, καὶ χαλεπῆς ἐτάσεως, σκότους καὶ πυρός, καὶ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων, δαιμόνων ἐπηρείας, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, ζῶν ἀπεγνωσμένων.

Ὡδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Χριστὲ ὁ νηπιάσας δίχα τροπῆς, καὶ Σταυρῷ ὁμιλήσας Δελήματι, καὶ μητρικόν, πόνον τῆς Τεκούσης σε κατιδὼν, τὴν ἀθυμίαν κούφισον, καὶ τὴν ἀλγηδόνα τὴν χαλεπὴν, Νηπίου τοῦ θανόντος, πιστῶν τῶν γεννητόρων, ἵνα δοξάζωμεν τὸ κράτος σου.

Απέστειλας ἐξ ὕψους Παμβασιλεῦ, καὶ λαβὼν τὸ μακάριον Νήπιον, ὡς καθαρὸν, Δέσποτα στρεθίον πρὸς καλιὰς, ἐπουρανίους ἔσωσας, τούτου ἐκ παγίδων πολυειδῶν, τὸ πνεῦμα καὶ Δικαίων, τοῖς πνεύμασι συνῆψας, κατατρύφῃ τῆς βασιλείας σου.

Μηδὲν πεποιηκόσι Λόγε Θεοῦ, τοῖς νηπίοις παρέσχες τὴν οἴκησιν, τῶν οὐρανῶν· οὕτω γὰρ κηδόνησας ἀγαθὴ· οἷς ἀριθμεῖς τὸ πλάσμα σου, Νήπιον φοιτήσαν ταυῶν πρὸς σέ, τὸ ἄλγος τῶν γονέων, αὐτὸς ἐπικουφίζων, ὡς πανοικτίρμων καὶ φιλόνητος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας διαπαντός, ἀτενίζων πρὸς σέ τὴν πανάμωμον, τὴν μητρικὴν, ἔχουσαν πρεσβείαν πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, σέ ἱκετεύω Πάναγνε· Κοίμισον τὰ πάθη μου τῆς ψυχῆς, πρὸς ὀρθρον μετανοίας, ἐξέγειρόν με Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου καταλάμπρυνον.

Ἔϊτα Συναπτὴ μικρὰ· καὶ μετὰ ταύτην, ἡ Εὐχὴ αὕτη.

Οφυλάσσων τὰ νήπια, Κύριε, ἐν τῷ παρόντι βίῳ ἐν δὲ τῷ μέλλοντι, διὰ τὸ τῆς γνώμης ἀπλοῦν, καὶ ἀνεύ-

θνον, τοὺς Ἀβραμιαίους κόλπους ἀποπληρῶν, καὶ φω-
 τοειδέσι τόποις κατασηκνῶν, ἐν οἷς αὐλίζεται τῶν Δι-
 καίων τὰ πνεύματα· πρόσδεξαι ἐν εἰρήνῃ καὶ τοῦ δούλε
 σου (τοῦ δεῖνος) τὴν ψυχὴν· αὐτὸς γὰρ εἶπας, τῶν τοιού-
 των εἶναι τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἐκφώνως·

Ὅτι σοῦ μόνου ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, κτλ.

Εἶτα τὸ Ἐξαποστειλᾶριον.

Νῦν ἀνεπαυσάμην, καὶ εὖρον ἄνεσιν πολλήν, ὅτι μετέ-
 στην ἐκ φθορᾶς, καὶ μετετέθην πρὸς ζωὴν. Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τοὺς Δῖνας, Στιχηρά, Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Ὡ τίς μὴ θρηνήσει Τέκνον μου, τὴν ἐκ τοῦ βίου τανῦν,
 πενθηράν σε μετὰ στασιν; ὅτι βρέφος ἄωρον, ἐκ μη-
 τρικῶν ἀγκαλιῶν νῦν, ὥσπερ στρουθίον τάχος ἐπέτασας,
 καὶ πρὸς τὸν Κτίστην πάντων κατέφυγες; ὦ Τέκνον τίς
 ποτε, μὴ θρηνήσει βλέπων σου τὸ ἐμφανές, πρόσωπον εὐ-
 μάραντον, τὸ πρὶν ὡς ῥόδον τερπνόν; Δίς.

Ὡ τίς μὴ σενάξει Τέκνον μου, καὶ μὴ βοήσει κλαυθμῶ,
 τὴν πολλήν σου εὐπρέπειαν, καὶ τὴν ὠραιότητα, τῆς
 ἀγνῆς πολιτείας σε; ὥσπερ γὰρ ναῦς τις, ἔγχος ἐκ ἔχουσα,
 οὕτως ὑπέδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου ταχύ. Δεῦτε οἱ φίλοι μου,
 συγγενεῖς καὶ γείτονες, ἅμα ἐμοί, τοῦτο ἀσπασώμεθα, τά-
 φω ἐκπέμποντες.

ἀνάτος νηπίοις ἄνεσις· τῶν γὰρ τῆ βίου καιῶν, ἀνε-
 πίδεκτα ὠφθησαν, καὶ πρὸς λῆξιν ἐφθασαν, καὶ χα-
 ράν ἐπουράνιον τοῦ Ἀβραάμ τοῖς κόλποις ἀγάλλονται,
 καὶ τῶν Νηπίων ἀγίων θείοις χοροῖς, νῦν συνευφραίνον-
 ται, καὶ πιστῶς χορεύουσιν, ὅτι φθορᾶς, τῆς φιλαμαρτή-
 μονος, ἀγνοί μετέστησαν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἄλγος τῷ Ἀδάμ ἐχρημάτισεν, ἡ τοῦ ξύλου ἀπόγευσις
 πάλαι ἐν Ἐδέμ, ὅτι ὄφεις ἰὸν ἐξηρεύξατο· δι' αὐτοῦ
 γὰρ εἰσῆλθεν ὁ θάνατος, παγγενῆ κατεσθίων τὸν ἀνθρω-
 πόν· ἀλλ' ἐλθὼν ὁ Δεσπότης, καθεῖλε τὸν δράκοντα, καὶ
 ἀνάπαυσιν ἡμῖν ἐδωρήσατο. Πρὸς αὐτὸν οὖν βοήσωμεν·

Φείσαι Σωτήρ, καὶ ὃν προσελάβου, μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνά-
παυσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούν-
των, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ
λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γα-
λήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΔΙΣΚΟΥ, ΚΑΙ ΠΟΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙΝΟΥ.

Λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς· Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τῆ Πατρὸς,
καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. κτλ.

Καὶ ἄρχεται ὁ Διάκονος λέγων·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς· Κύριε ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων.

Ἐπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι.

Ἐπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς (ἢ τῆς πόλεως ταύτης).

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων.

Ἐπὲρ πλεόντων.

Ἐπὲρ τοῦ ρύσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ· Ὅτι πρέπει σοι πάσα δόξα.

Εἶτα χρίει αὐτὰ τῷ ἁγίῳ Μύρῳ λέγων·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὸ χρισθῆναι, καὶ ἀγιασθῆναι, λέγει ὁ Ἀρχιε-
ρεὺς τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Δέσποτα Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Υἱὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ τὸ Ποτήριον τῆς καινῆς σου Διαθήκης ἀγίασας, καὶ ἐπίδους αὐτὸ εἰς εὐφροσύνην πᾶσι τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξαπόστειλον τὸ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον ἐπὶ τὸ Ποτήριον τὸ καινὸν τοῦτο, καὶ εὐλόγησον, καὶ ἀγίασον, καὶ τελείωσον· καὶ τοῖς μετασχοῦσιν ἐξ αὐτοῦ παράσχῃ τὴν εἰρήνην, τὴν ἐμόνοϊαν, καὶ τὴν ἀγάπην, ἣτις οὐδέποτε ἐκπίπτει. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν καὶ ὁ φωτισμὸς, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Καὶ σφραγίζει αὐτὰ τῇ χειρὶ, λέγων·

Ἰδοὺ ἡγίασται καὶ τετελείωται τὸ Ποτήριον τῆς σωτηρίας, καὶ ὁ Δίσκος τῆς ζωῆς τῆς καινῆς Διαθήκης, ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ γίνεται Ἀπόλυσις .

ΕΤΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΔΙΣΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΤΗΡΙΟΥ,

ΚΑΙΝΩΝ ΚΑΙ ΑΘΙΚΤΩΝ .

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Κατάπεμψον, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τὸν Δίσκον τοῦτον τὴν εὐλογίαν, τῇ ἀγιαστικῇ δυνάμει τοῦ παναγίου σε Πνεύματος· ἵνα ἐν αὐτῷ σφαιγιάσωμεν τὸν Ἀμνόν, καὶ προσφέρωμεν τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου, τοῦ αἵροντος τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, τὸ διαδιδόμενον τοῖς πιστοῖς, ὅπως μεταβῶσιν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, τῇ σῇ εὐ-

δοκία καὶ ἀγαθότητι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Επίτασον, Κύριε, ἐπὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο ἐκ τῶν ἀπεριγράπτων σου κόλπων τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ Κύριον, καὶ Ζωοποιόν· ἵνα προσφέρωμεν ἐν τούτῳ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον, δι' οὗ ἐξέχεας ἔλεος ἐπὶ τῷ σῶ ποιμνίῳ, εἰς ἄφρασιν ἀμαρτημάτων τοῖς πιστεύουσι καὶ ὁμολογοῦσι τὰ παθήματά σου.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς χάριτος, καὶ σοὶ πρέπει δόξα σὺν τῷ Πατρὶ σου, καὶ τῷ ζωοποιῶ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἔπειτα χρίετω ἅγιῳ Μύρῳ, λέγων·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Καὶ λέγει·

Ἰδοὺ ἡγίασται καὶ τετελείωται ὁ ἅγιος Δίσκος σὺν τῷ ἅγιῳ Ποτηρίῳ τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Πατρὸς, καὶ τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ Υἱοῦ, καὶ τῇ ἐπισκιάσει, καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ παναγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΝΟΙΞΕΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΑΠΟ ΑΙΡΕΤΙΚΩΝ ΒΕΒΗΛΩΘΕΙΣΗΣ,

ΤΑΡΑΣΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὲ δυσωπῶμεν τὸν ἴλεων καὶ εὐμενῆ ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν· Εἰσάκυσσον τῆς δεήσεως τῶν δούλων σου· καὶ εἴ τις ἐξ αἰρετικῆς ἐγχειρίσεως προσετρίβη λώθησις τῷ ἅγιῳ σου Θυσιαστηρίῳ, περιελε αὐτήν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηθρωπος· ὅπως, ἀκατα-

κρίτως παριστάμενοι κατενώπιον τῆς ἁγίας δόξης σου, λειτουργεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ προσφέρειν σοι τὰς ἀναιμάκτους θυσίας τῆς ἀληθινῆς ἡμῶν λατρείας καταξιωθῶμεν, καὶ τυχεῖν τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

Ὅτι σύ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΝΟΙΞΕΙ ΝΑΟΥ.

ΒΕΒΗΛΩΘΕΝΤΟΣ ΤΗΘ ΕΘΝΩΝ, ΑΛΛΑ ΔΗ ΚΑΙ ΔΙΡΕΤΙΚΩΝ.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν Ναὸν τοῦτον ἀναδείξας εἰς κατοικητήριον σὸν, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος ἐν τῷ τιμίῳ χρίσματι, τῷ ἁγιάσαντι Προφήτας καὶ Ἀποστόλους· εἶτα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν βεβηλωθῆναι συγχωρήσας αὐτόν, καὶ τὸ πανάμωμόν σου χρανθῆναι Θυσιαστήριον, παρά τῶν ἀθέων ἐθνικῶν, οἷς τὸ πολυῦμνητον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα τῆς σῆς οὐ γινώσκειται δόξης· αὐτός, πάλιν ἰλέω προσδεχόμενος ἡμᾶς ὄμματι, μετὰ πίστεως προσερχομένους εἰλικρινοῦς, καὶ τὰς ἡμετέρας ἐξομολογημένους ἀμαρτίας ἐπιγνώσει καὶ μετάνοια, θυσίας τε καθαρὰς καὶ ἀναιμάκτους ἀναφέρειν ἐν τούτῳ σοι θέλοντας, ἀπόσμηξόν αὐτόν τῆς ἐπιτριβείσης κηλίδος, καὶ τῆς προτέρας ἐμπλεων ἀνάδειξον καθαρότητος, ὡς μόνος ὧν αὐτοκαθαρότης, καὶ οὐσιώδης ἀγιωσύνη, μόνος τε δυναίμενος ἁγιάζειν τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπὶ σέ, καὶ καθαρίζειν ὀλοτελῶς ἡμᾶς ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς, καὶ παντὸς ἐνδοιασμοῦ καὶ ἀμφιβολίας.

Ὅτι σύ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Λέγεται δὲ ἡ τοιαύτη Εὐχή καὶ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ὑπὸ Αἰρετικῶν καθυβρισθέντος, ἐναλλάττοντος μικρὸν τῆ Ἀρχιερέως ἀπὸ τοῦ, Θυσιαστήριον, καὶ λέγοντος οὕτω·

Παρά τῶν ἐκταραξάντων καὶ σχισάντων τὴν Ἐκκλησίαν, ἐν ἀθετήσει καὶ ὕβρει τῶν ἀχράντων Εὐαγγελίων, καὶ τῶν Ἀποστολικῶν, καὶ Πατρικῶν, καὶ Κανονικῶν παραδόσεων· ἐξῆς δὲ ἐπισυνάπτει τὸ,

Αὐτὸς, πάλιν ἰλέω προσδεχόμενος, κτλ. ὡς ἄνωθεν.

ΕΥΧΗ ΗΝ ΛΕΓΕΙ Ο ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ

ΕΠΙ ΙΣΤΟΡΗΘΕΙΣΑΝ ΚΑΙΝΗΝ ΕΙΚΟΝΑ.

Χρῖει αὐτὴν τῷ ἁγίῳ Μύρῳ ἐν τοῖς τέσσαρσι μέρεσι· εἶτα δὲ εὐχεται οὕτω· Εἰρήνη πάσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

Κύριε, Βασιλεῦ ἡμῶν παντοκράτορ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὄρισας τὸν δούλόν σου Μωϋσῆν, ἵνα ἱστορήσῃ τὴν Εἰκόνα τῶν Χερουβὶμ ἐν τῇ Σικνηῇ τῇ ἁγίᾳ· καὶ ἡμεῖς, Κύριε, οὕτως ἐλάβομεν Εἰκόνα ἁγίαν εἰς μνήμην αὐτῶν· δεόμεθά σου, Βασιλεῦ ἡμῶν, τοῦ ἀποστεῖλαι τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ τὸν Ἄγγελόν σου ἐπὶ τὴν Εἰκόνη ταύτην τὴν ἁγίαν· ἵνα γένηται, εἴτις εἰς αὐτὴν δεηθῆ, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς δεήσεως αὐτοῦ, διὰ τῆς χάριτος, καὶ ἐλεημοσύνης, καὶ στοργῆς τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ φιλανθρώπου Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐιφώνως·

Ὅτι σοὶ πρέπει τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΕΝ ΤΗ ΕΙΣΟΔΩ.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΣΥΝΗΘΟΥΣ, ΕΠΙ ΑΝΟΙΞΕΙ ΝΑΟΥ, ΕΝ Ω ΣΥΝΕΒΗ
ΘΑΝΕΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΒΙΑΙΩΣ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὴν πολλὴν σε καὶ ἄφατον ἀγαθότητα καταξιώσας ὀνομασθῆναι τὸν Ναὸν τοῦτον, τῆς σῆς ἀπροσίτου καὶ ἀπεριγράπτου Σιγήνωμα δόξης, διὰ τῆς τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιῆ σε Πνεύματος ἐνεργείας ἀγιασθέντα· νῦν δέ, διὰ τὴν τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων πληθύν, παραχωρήσας μολυνθῆναι τοῦτον, ἀπὸ συμπτώματος βιαίου θανάτου, γεγονότος εἰς ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα πλασθέντα σὴν, ἐξ ἐπηρείας τῆ ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνου διαβόλου· αὐτὸς πάλιν, διὰ τὸ πολὺ καὶ ἀμέτρητον ἔλεός σου, τὴν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου αἴτησιν προσδεχόμενος, ἐξ εὐλικρινοῦς προσαγομένην σοι πίστεως, καθάρισον τὸν Οἶκον τῆτον, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ Θυσιαστήριον, διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· καὶ τὴν προτέραν αὐτῷ χάριν ἐγκαίνισον, εἰς δοξολογίαν ἀπρόσικοπον, εἰς προσφοράν εὐπρόσδεκτον τῆς ἀναιμάκτου Θυσίας, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τῆς σῆς ἀγαθότητος. **Ναὶ, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὁ μόνος φύσει καθαρὸς καὶ πανάγιος, ὁ ἀγιαζὼν πάντα τῷ λόγῳ σου, καὶ ἡμᾶς, τοὺς ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ζητοῦντάς σε, καθάρισον ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, διαλογισμῶν ἀμφιβόλων, καὶ συνειδήσεως ἐξεταζούσης.**

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Λέγετε δέ ἢ τοιαύτη Εὐχή καὶ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ἐν ᾧ ζῶον ἄλογον, κατὰ τὸν Νόμον τὸν παλαι, ἀκάθαρτον καὶ ἄθυτον, ἢ ἔθανεν, ἢ ἐγέννησεν· ἐναλλάσσοντος μικρὸν τοῦ Ἀρχιερέως, ἀπὸ τοῦ· Ἀπὸ συμπτώματος βιαίου θανάτου.

νάτου, μέχρι τοῦ, ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνου διαβόλου·
καὶ λέγοντας, ἐπὶ μὲν τοῦ διαφορίσαντος ἀλόγου ζώου
οὕτω Παραχωρήσας μολυνθῆναι τοῦτον, ἐξ ἐπηρείας δια-
βολικῆς ἀλόγου θανάτω ζώου, κατὰ τὸν πάλαι σὸν ἅγιον
Νόμον, ἀθύτου καὶ ἀκαθάρτου.

Εἶτα ἐπιφέροντος τὸ Ἄυτὸς πάλιν, διὰ τὸ πολὺ, κτλ.
Ἐπὶ δὲ τοῦ γεννήσαντος ζώου, οὕτω·

Παραχωρήσας μολυνθῆναι τοῦτον, ἐξ ἐπηρείας διαβολι-
κῆς ἀλόγου γεννήσει ζώου, κατὰ τὸν πάλαι σὸν ἅγιον Νό-
μον, ἀθύτου καὶ ἀκαθάρτου.

Εἶτα ἐπισυνάπτοντος τὸ Ἄυτὸς πάλιν, καὶ τὰ ἐξῆς ἕως
τέλους τῆς Εὐχῆς.

Τ Α Ε Ι Σ Γ Ι Ν Ο Μ Ε Ν Η,

ΕΙ ΣΥΜΒΗ ΤΙ ΜΙΑΡΟΝ ΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΕΜΠΕΣΣΕΙΝ

ΕΙΣ ΦΡΕΑΡ ΥΔΑΤΟΣ.

Χρὴ πρῶτον ἐξαντλήσαι ἐκ τῆ Φρέατος κείνης, μ'. καὶ
αὐτοὺς ἐκχέειν ἔξω· εἶτα ἄψας ὁ Ἱερεὺς κηρούς, καὶ λα-
βῶν θυμιάτων, θυμῶ κύκλω τοῦ Φρέατος· εἶτα βαίλλει
ὔδωρ τῶν ἁγίων Θεοφανείων, σαυροειδῶς, ἐκ γ'. Καὶ ἔτω
σταθεὶς κατὰ ἀνατολὰς, ἐπεύχεται λέγων·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, ὁ πάντα καλὰ λίαν ποιή-
σας, ὁ καθαρίζων ἐν τῷ ὀνόματί σου πάντα μολυ-
σμόν, καὶ ἀκαθαρσίαν, καὶ μετασκευάσας, ἀγιάζων, τὰ
πάντα· αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα, ἐπίφανον ἐπὶ τῆς παρού-
σης ὥρας, διὰ τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ καθάρισον
τὸ Φρέαρ τοῦτο ἐκ τῆς εὐρεθείσης ἐν αὐτῇ ἀκαθαρσίας,
καὶ ἐκ τοῦ ἐμπεπτωκότος ἐν αὐτῷ μυσαροῦ, ἢ κνωδάλας,
συγκαταβαίνων τῷ ἀτελεῖ τῆς διανοίας ἡμῶν, καὶ τῇ ἀ-
σθενείᾳ τῶν λογισμῶν· καὶ μὴ κατακρίνης ἡμᾶς τὰ καλὰ
λίαν μὴ χωροῦντας, ἀλλὰ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντός

μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ ἀγιάσον τὸ ὕδωρ
 τοῦτο τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἀγίασμός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-
 πομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύ-
 ματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς, ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀνεκδιηγήτῳ ἀγα-
 θωσύνη, καὶ πλουσίᾳ προνοίᾳ διοικῶν τὴν τῶν ἀν-
 θρώπων ζωὴν· ὁ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἡμῖν δωρησάμενος ἀ-
 γαθὰ σου· ὁ τὸ πικρὸν ὕδωρ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ εἰς
 γλυκύτητα μεταποιήσας, καὶ τὰ βλαβερά ὕδατα ἐπὶ Ἐ-
 λισσαίου ἄλατι θεραπεύσας· ὁ τῷ Ἀποστόλῳ σου Πέτρῳ
 δι' ὀπτασίας νομοθετήσας, μηδὲν ἠγεῖσθαι κοινὸν ἢ ἀκά-
 θαρτον· αὐτός, Δέσποτα φιάνθρωπε, καθάρισον τὸ ὕδωρ
 τοῦτο, διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ τύπου τοῦ Σταυροῦ σου, ἀ-
 πό παντός μολυσμοῦ· καὶ ἀγιάσον αὐτὸ τῷ Πνεύματί σε
 τῷ Ἁγίῳ, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ τοῖς ἐξ αὐτῆ μεταλαμβά-
 νουσιν ἀρρῦπττον.

Ὅτι σὺ εἶ, ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα· καὶ
 σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ,
 καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ ΕἰΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ,

Εἰς τὴν βίβλιν ΤΙ ΜΙΑΡΟΝ, ἢ ΑΚΑΘΑΡΤΟΝ ΠΡΟΣΦΑΤΟΣ
 ΕΜΠΕΣΣΕΙΝ ΕἰΣ ΑΓΓΕΙΟΝ ΟἶΝΟΥ, ἢ ΜΕΛΙΤΟΣ,
 ἢ ἌΛΑΟΥ ΤΙΝΟΣ.

Χρὴ τὸ ἐμπεσόν ἀκαθάρτον παραχρῆμα αἶρεσθαι, καὶ
 ῥίπτεσθαι ἔξω, καὶ εἰς ἕτερον ἀγγεῖον βαλεῖν τὸν οἶνον, ἢ
 τὸ ἔλαιον· τὸ δὲ κενωθὲν ἀγγεῖον πλύνεσθαι ἔσωθεν καὶ
 ἔξωθεν· καὶ τὸν Ἱερέα, λαβόντα θυμιάτῳ, θυμιάσαι τὸ
 πλυθὲν ἀγγεῖον ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, καὶ βαλεῖν ἐν αὐτῷ

ὑδωρ ἀπὸ τῶν ἁγίων Θεοφανείων, ποιοῦντα Σταυροῦ τύπον, τρίτον· εἶτα, βαλεῖν ἐν αὐτῷ τὸν οἶνον, ἢ τὸ ἔλαιον, καὶ θυμιάσαντα, ἐπεύχεσθαι οὕτως·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Α "γιε Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῆ σῆ εὐσπλαγγῆ ἐπὶ γῆς ἐπιδημία πᾶσαν ἀκαθαρσίαν τοῦ ἔχθρου καταργήσας· ὁ διαστειλάμενος, μὴ τὰ εἰσπορευόμενα κοινοῦν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρά εἶναι τοῖς καθαρῶς· ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τοῦ σου, Ἀποστόλου διδάξας ἡμᾶς, πάντα τὰ ὑπὸ σου κτισθέντα καλὰ εἶναι πιστεύειν, καὶ μηδὲν ἠγεῖσθαι ἀπόβλητον, τὸ διὰ Θεοῦ λόγου, καὶ τῆς πρὸς σέ ἐντευξέως ἀγιαζόμενον· αὐτὸς, εὐλόγησον τὸν οἶνον τοῦτον (ἢ τὸ ἔλαιον), τῆ σῆ χάριτι, διὰ τῆς ἐπιχύσεως τοῦ ἁγίου ὕδατος τούτου, καὶ πάντα μολυσμὸν, ἢ δισταγμὸν, ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐμπесόντος ἐρπετῆ κατὰ μεθοδείαν τοῦ πονηροῦ, ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας τῶν δούλων σου, εἰς τὸ γενέσθαι πᾶσι τοῖς πίνουσιν αὐτὸ (ἢ ἐσθίουσιν) εἰς εὐφροσύνην, διδούς πᾶσι τοῖς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνουσιν ἐν ἁγιασμῷ, καὶ ἐν καθαρᾷ συνειδήσει προσιέναι ταῖς ἀχράντοις σου Μυστηρίοις.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιαζῶν τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, κτλ.

Εἶτα ἀπογεύεται πρῶτον ὁ Ἱερεὺς ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἀποδίδωσι καὶ τοῖς τῆ οἴκου κυρίοις. Εἶδέ γε συμβῆ τὸ ἐμπесὸν ἀκάθαρτον, χρονίσαν ἐν τῷ ἀγγεῖῳ τοῦ οἴνου, ἢ τοῦ ἐλαίου, σαπῆναι, χρῆ ἐκχέεσθαι ταῦτα (τὸν οἶνον, ἢ τὸ ἔλαιον) καὶ μηδένα τούτων ἄπτεσθαι.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΣΚΕΥΟΥΣ ΜΙΑΝΘΕΝΤΟΣ.

Χρὴ αὐτὸ πλύνεσθαι, καὶ βαλλομένου Ἀγιάσματος σταυροειδῶς, λέγειν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος Ἅγιος, ἀγίασον τὸ Σκεῦος τοῦτο τῇ ἀγίαστικῇ σου ἐπιφοιτήσῃ, καὶ καθάρισον αὐτὸ, τοῦ εἶναι εἰς ὑπηρεσίαν τῶν δούλων σου ἀμίαντον· καὶ δὸς ἡμῖν πάντοτε ἐν ἀγίωσύνῃ προσεύχεσθαι ταῖς ἀγίαις σε Ἐκκλησίαις· ὅπως, ὑπὸ σε πάντες φυλαττόμενοι, δοῶμεν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπωμεν, σοὶ τῷ Πατρὶ, κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΣΙΤΟΥ

ΜΙΑΝΘΕΝΤΟΣ, Η ΑΛΕΥΤΟΥ, Η ΑΛΛΟΥ ΤΙΝΟΣ ΕΙΔΟΥΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ κατὰ σάρκα σου οἰκονομίᾳ διαστείλόμενος, μὴ τὰ εἰσπορευόμενα κοινοῦν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ πάντα καθαρὰ εἶναι τοῖς καθαρῶς· ὁ διὰ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς Παύλου τοῦ σου Ἀποστόλου διδάξας ἡμᾶς, πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ κτισθέντα καλὰ εἶναι πιστεῦναι, διὰ Θεοῦ λόγου καὶ τῆς πρὸς σὲ ἐντεύξεως ἀγιαζόμενα· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, συμπαθῶν ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, εὐλόγησον τὸν Σῖτον τοῦτον τῇ σῇ χάριτι καὶ φιλάνθρωπιᾳ, διὰ τῆς τοῦ Ὑδατος τούτου, τοῦ ἐπὶ τῷ σῷ ὀνόματι ἀγιασθέντος, εὐλογίας καὶ ἐπιόραντίσεως καὶ πάντα μολυσμὸν ἢ δισταγμὸν, ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐμπεσόντος ἀκαθάρτου κατὰ μεθοδείαν τοῦ Διαβόλου, ἀπέλασον ἐκ τῆς διανοίας τῶν δούλων σου· καὶ δὸς αὐτοῖς, ἐλπίδι τῇ εἰς σὲ, καὶ πληροφορίᾳ τῶν σῶν οἰκτιρμῶν, τῆς τούτου μετασχεῖν μεταλήψεως, ἐν εὐχαριστίᾳ τοῦ ἀγίου σου ὀνόματος, καὶ ἀκατακρίτους διαφυλαχθῆναι.

"Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιαζῶν τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΟΙΚΟΥ.

Ο Θεός, ὁ παντοκράτωρ, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν ἐν σὺνέσει, καὶ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ἐπίδεδε ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου (τόνδε) τὸν ἐλόμενον, ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου, ἐγείρει οἶκον εἰς κατοικίαν, καὶ τῷ κτίσματι αὐτὸν ἀνεγείρει· ἔδρασον αὐτὸν ἐπὶ τὴν στερεὰν πέτραν, ἣν, κατὰ τὴν σὴν θείαν ἐν Εὐαγγελίοις φωνήν, οὐκ ἀνεμος, οὐχ ὕδωρ, οὐχ ἕτερόν τι καταβλάψαι ἰσχύσει· εὐδόκησον αὐτὸν εἰς τέλος ἀχθῆναι, καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ μέλλοντας κατοικεῖν, ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου ἐλευθέρωσον.

"Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σου ἔστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς. κτλ.

ΕΥΧΗ, ΟΤΑΝ ΜΕΛΛΗΤΙΣ

ΕΙΣΕΛΘΕΙΝ ΕΙΣ ΟΙΚΟΝ ΝΕΟΝ.

Ο Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ καταξιώσας ὑπὸ τὴν σκηνὴν τῆ Ζακχαίου εἰσελθεῖν, καὶ σωτηρία αὐτῷ, καὶ παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτῆ γενόμενος· αὐτὸς καὶ νῦν, τοὺς ἐνταῦθα οἰκεῖν βουληθέντας, καὶ δι' ἡμῶν τῶν ἀναξίων ταῖς δεήσεις σοι καὶ ἰκεσίας προσάγοντας, ἀπὸ πάσης βλάβης τήρησον ἀτρότους, εὐλογῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἐνταῦθα κατοικίαν, καὶ ἀνεπιβουλεύτον αὐτῶν τὴν ζωὴν διαφυλάττων.

"Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ Ἀνάρχῳ σου Πατρὶ. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΟΙΚΙΑΣ

ΠΕΡΙΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗΣ ΥΠΟ ΠΟΝΗΡΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος· ὁ ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας, καὶ δυνάμεως, καὶ κυριότητος· ὁ μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντα τῆς περικύκλωσθ' ὀστήσας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ καμάραν· ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ σου, καὶ ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ σου· ὁ σείων τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, τῶν δὲ στύλων αὐτῆς σαλευομένων· ὁ λέγων τῷ ἡλίῳ, καὶ οὐκ ἀνατέλλει, κατὰ δὲ ἀστρῶν κατασφραγίζει· ἀπειλῶν τῇ θαλάσῃ, καὶ ξηραίνων αὐτήν· οὗ ὁ θυμὸς τήκει ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίας, καὶ πέτραι διετρίβησαν ἀπὸ σοῦ· ὁ πύλας χαλκῶς συντρίψας, καὶ μοχλῶς σιδηρῶς συνθλάσας· ὁ τὸν ἰσχυρὸν δῆσας, καὶ τὰ σκευῆ αὐτῆ διαρρήξας, τὸν τύραννον τῷ Σταυρῷ σου καταβαλὼν· ὁ τὸν δράκοντα τῷ ἀγκίστρῳ, τῆς ἐνανθρωπήσεώς σου ἐλκυσας, καὶ δεσμοῖς αὐτὸν ζόφου ταρταρεῖς πεδήσας· αὐτὸς οὖν, Κύριε, ἡ ἀσφάλεια τῶν εἰς σέ ἐλπίζόντων, τὸ ὄχυρὸν τεῖχος τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, ἀπόστησον, φυγάδευσον, καὶ ἀπέλασον πᾶσαν διαβολικὴν ἐνέργειαν, πᾶσαν σατανικὴν ἔφοδον, πᾶσαν ἐπιβουλὴν ἐναντίας δυνάμεως, ἀπὸ τῆς οἰκίας ταύτης, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ κατοικούντων, τῶν τὴν σημείωσιν τοῦ φοβεροῦ κατὰ δαιμόνων τροπαίου τοῦ Σταυροῦ σου φορέντων, καὶ ἐπικεκλημένων τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον. Ναί, Κύριε, ὁ τὸν λεγεῶνα τῶν δαιμόνων ἀποδιώξας, καὶ τῷ κωφῷ καὶ ἀλάλῳ καὶ ἀκαθάρτῳ πνεύματι, τὴν ἐκ τοῦ κεκρατημένῃ ὑπ' αὐτοῦ ἀνθρώπου ἔξοδον, ἀνεπίστροφον ἐπιτάξας· ὁ πᾶσαν τὴν φαλαγγα τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν ἡμῶν ἐξολοθρεύσας, τοῖς δὲ πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι σε φήσας· Ἴδου δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τῆ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· αὐτὸς, Δέ-

σποτα, πάσης βλάβης καὶ ἐπηρείας ἀνωτέρους πάντας
 τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ διαφύλαξον, ῥυόμενος ἀπὸ φόβου
 νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγμα-
 τος ἐν σκότει διαπορευομένε, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου
 μεσημβρινοῦ· ἵνα, τῆς σῆς οἱ σοὶ δοῦλοι καὶ αἱ σοὶ δου-
 λίδες καὶ τὰ νήπια ἀπολαύοντες βοηθείας, καὶ Ἀγγελικῶ
 στρατοπέδῳ φρουρούμενοι, ὡς εἶς, ἅπαντες ἐν ὁμονοίᾳ
 πιστῶς ψάλλωσι· Κύριος ἐμοὶ βοηθός· καὶ οὐ φοβηθήσο-
 μαι, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος· καὶ πάλιν· Οὐ φοβηθήσομαι
 κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός, κραταίωμα
 μου, ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἀρχὼν εἰρήνης, Πατὴρ τοῦ μέλ-
 λοντος αἰῶνος, καὶ ἡ βασιλεία σου, βασιλεία αἰώνιος· καὶ
 σοῦ μόνου ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα,
 ἅμα τῷ ἀνάρχῳ Πατρί. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΣΠΟΡΟΥ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐκ τῆς ἀχράντου καὶ παμπλούτου
 παλάμης σε, τὴν προκειμένην πρὸ ὀφθαλμῶν σε τῶν
 σπερμάτων παροχὴν ἐνομισάμεθα, Δέσποτα, καὶ ταύτην
 σοὶ παρακαταθέσθαι δεόμεθα· οὐ γὰρ ἐθαρήρησαμεν τοῖς
 ἀψύχοις τῆς γῆς κόλποις ἐγκαθεῖρξαι ταῦτα, εἰμὴ ἀφορώ-
 μεν εἰς τὸ πρόσταγμα τῆς σῆς μεγαλειότητος, τὸ κελεῦσαι
 ἐκτεκεῖν καὶ βλαστῆσαι τὴν γῆν, καὶ δοῦναι σπέρμα τῶν
 σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν. Καὶ νῦν δεόμεθά σου, ὁ
 Θεὸς ἡμῶν· Ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου καὶ ἀνοιξὸν
 ἡμῖν τὸν θησαυρόν σου τὸν μέγαν, καὶ ἀγαθόν, καὶ οὐρά-
 μιον, καὶ ἔκχεον τὴν εὐλογίαν σου, ἕως τοῦ ἰκανωθῆναι,
 κατὰ τὰς ἀψευδεῖς σου ἐπαγγελίας· καὶ διάστειλον ἀφ' ἡ-
 μῶν ἅπαντα τὰ βιβρώσκοντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς ἡμῶν,
 καὶ πᾶσαν παιδείαν δικαίως ἐπαγομένην ἡμῖν διὰ τὰς ἀ-
 μαρτίας ἡμῶν· καὶ τοὺς πολλοὺς σου οἰκτιροὺς κατὰ-
 πεμψον ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου.

Χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΛΑΤΟΣ.

Ο Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ παραγεγόμενος ἐν Ἱεριχώ ἐπὶ Ἑλισσαίῃς τῷ Προφήτῳ, καὶ τὰ βλαβερά ὕδατα ἄλατι θεραπεύσας· αὐτὸς εὐλόγησον τὸ Ἄλας τοῦτο, καὶ μετάβαλε αὐτὸ εἰς θυσίαν ἀγαλλιάσεως.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

ΕΥΧΗ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΩΝ ΑΠΑΡΧΑΣ ΟΠΩΡΑΣ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὰ σὰ ἐν τῶν σῶν προσφέρειν σοι, κατὰ τὴν πρόθεσιν, ἐκείσῃ κελεύσας, καὶ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τούτοις ἀντάμειψιν χαριζόμενος· ὁ τῆς Χήρας τὴν κατὰ δύναμιν προσφορὰν εὐαρέστως δεξάμενος, πρόσδεξαι καὶ τὰ νῦν προσκομισθέντα παρὰ τῷ δούλου σου (τοῦ δεινός), καὶ τοῖς αἰωνίοις σου θησαυροῖς ἐναποθέσθαι ταῦτα καταξίωσον· δωρούμενος αὐτῷ καὶ τῶν ἐγκοσμίων σου ἀγαθῶν ἀφθονον τὴν ἀπόλαυσιν, σὺν πᾶσι τοῖς διαφέρουσιν αὐτῷ.

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΛΩΝΟΣ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν, ὁ κελεύσας τὴν γῆν ἐξενεγκεῖν καρπὸν διὰ τὴν σὴν εὐσπλαγγίαν καὶ ἀγαθότητα, εὐλόγησον καὶ πληθύνον καὶ τὴν Ἄλωνα ταύτην, καὶ τὴν καρποφορίαν τῶν δούλων σου· ἐμπλησον τὰ ταμεία αὐτῶν παντὸς ἀγαθοῦ καρποῦ, σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου· καὶ φύλαξον αὐτοὺς ἀπὸ παντὸς πειρασμοῦ, μετὰ πάντων τῶν προσόντων αὐτοῖς· καὶ φώτισον αὐτοὺς ἐν τῇ ἐπιγνώσει σου, ἵνα, εὐάρεστοί σοι γενόμενοι, καταξιώσῃσι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν.

Ἔστιν καὶ δεδῶσται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς· κτλ.

ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΚΟΛΥΒΩΝ.

Ο πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου, Κύριε, καὶ κελεύσας τὴν γῆν παντοδαπούς ἐκφύειν καρπούς, εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τροφήν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς τρεῖς Παῖδας καὶ Δανιὴλ, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀβροδιαίτων, λαμπροτέρους ἀναδείξας· αὐτὸς, πανάγαθε Βασιλεῦ, καὶ τὰ σπέρματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφοροῖς καρποῖς εὐλόγησον, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἀγίασον· ὅτι εἰς δόξαν σὴν, καὶ εἰς τιμὴν τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε) ταῦτα προστέθησαν παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δὲ, Ἀγαθέ, τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα, καὶ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελέσασιν, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· πρεσβεΐαις τῆς παναχράντης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελέμεν, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ἔστιν καὶ δεδῶσται τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς· κτλ.

Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΦΥΤΕΥΜΑ ΑΜΠΕΛΩΝΟΣ.

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, σὺ εἶ ἡ ἀμπелος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ σου ὁ γεωργός ἐστι· σὺ καὶ τοὺς Ἀποστόλους σου ἐκάλεσας κλήματα· σὺ καὶ τὸν Ἰσραὴλ, ὡς ἀμπелον, ἐξ Αἰγύπτου μετήρας· ἐξέβαλες ἔθνη, καὶ κατεφύτευσας αὐτήν. Οὕτω καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐπιφοίτησον ἐπὶ τὸν Ἀμπελῶνα τοῦτον· φύτευσον, ρίζωσον, βάθυνον τὸ ἔλεός σου ἐπ' αὐτόν· δός αὐτῷ φύλακα τὴν σὴν βοήθειαν· περιχαράκωσον τὰς εἰσόδους καὶ ἐξόδους αὐτοῦ τῇ προνοίᾳ σου· λύτρωσαι αὐτόν, καὶ πᾶσαν τὴν περιοχὴν αὐτῆ ἀπὸ πάσης χαλαΐζης, ἀπὸ χιόνος, καὶ κρυστάλλου φερομένου βιαίως, ἀπὸ φρικτῶν κρυμῶν, καὶ πνευμάτων καύσωνος· ἀπὸ καταιγίδος καὶ πάσης ἀπαξαπλῶς ἐφόδου ὄρατῶν τε καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Ἐπειδε, καὶ ἐπίσνεψαι τὴν Ἀμπελον ταύτην, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου· ἵνα ἀποδῷ ἐν καιρῷ τοὺς καρπὸς αὐτῆς, καὶ καταξιωθῶμεν τρυγῆσαι καὶ προσκομίσαι σοι ἐξ αὐτῆς, εἰς τὸ μεταποιηθῆναι εἰς αἷμα σοῦ τοῦ Χριστοῦ.

Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΡΥΓΗΣ ΑΜΠΕΛΟΥ.

Ο Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ εὐδοκήσας Ἀμπελον κληθῆναι τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆς ἀθανασίας πρόξενον ἀναδείξας, διὰ τῆς τοῦ Πνεύματός σε χάριτος· αὐτὸς καὶ νῦν,

Δέσποτα, καὶ τοῦτον τῆς Ἀμπέλου τὸν καρπὸν εὐλόγησον· καὶ δὸς πᾶσι τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ τὸν ἀγιασμόν, καὶ τὴν τῆς ψυχῆς προκοπὴν· τὸν δὲ συγκαλέσαντα ἡμᾶς, τῆς ἀληθινῆς σου ἀμπέλου μέτοχον ποιήσον, καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν αὐτοῦ διαφυλάξον, ταῖς αἰωνίοις σου καὶ ἀναφαιρέτοις δωρεαῖς κατακοσμῶν.

Χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΕΥΛΟΓΗΣΕΙ ΟΙΝΟΥ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, ἔπιδε ἐπὶ τὸν Οἶνον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τῆς μεταλαμβάνοντος ἐξ αὐτοῦ· καὶ εὐλόγησον αὐτὸν, ὡς ἠλόγησας τὸ φρέαρ τοῦ Γακῶβ, καὶ τὴν κολυμβήθραν τῆ Σιλωάμ, καὶ τὸ ποτήριον τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων. Ὁ παραγενόμενος ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ εὐλόγησας τὰς ἐξ ὕδριας, καὶ τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μεταβαλὼν, καὶ τὴν δόξαν σου φανερώσας τοῖς ἀγίοις σου Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις· αὐτὸς καὶ νῦν ἐξαπόσειλον, Κύριε, τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα ἐπὶ τὸν Οἶνον τοῦτον, καὶ εὐλόγησον αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τῷ ἀγίῳ.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιαζῶν τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΜΕΤΑΛΛΗΨΙΝ

ΣΤΑΦΥΛΗΣ, Τῆς Σ'. ΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν γένον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐχαριστίας, καὶ τῶν στα-

γόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὠριμωτάτην στάσιν ἔλθειν εὐδόκησας, ἵνα ἢ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δῶρον, εἰς ἐξίλασμόν ἀμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΤΑΙΣ ΓΙΝΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΧΩΡΑΦΙΟΝ,

Ἡ ΕΙΣ ΑΜΠΕΛΩΝΑ, Ἡ ΕΙΣ ΚΗΠΟΝ, Εἰ ΣΤΥΜΒΗ

ΒΛΑΠΤΕΣΘΑΙ ΤΠΟ ΕΡΠΗΤΩΝ, Ἡ ΑΛΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

Χρὴ γίνεσθαι Λειτουργίαν, καὶ ἄπειν Κανδήλαιαν τοῦ ἀγίου Τρύφωνος, ἢ τοῦ ἀγίου Εὐσταθίου, ἢ τοῦ ἀγίου Γουλιανοῦ τοῦ Λίβυος, ἢ καὶ ἀμφοτέρων. Καὶ μετὰ τὴν δεύσαν Λειτουργίαν λαβὼν ἔλαιον ὁ Ἱερεὺς ἐκ τῶν Κανδηλαῶν, καὶ ὕδωρ τῶν ἀγίων Θεοφανείων, καὶ ἐπιφραίνων σταυροειδῶς τὸ Χωράφιον, ἢ τὸ Ἀμπέλιον, ἢ τὸν Κῆπον, λέγει ταῖς Εὐχαῖς ταύτας.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ τῆς δημιουργίας σε ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ τὸν μὲν οὐρανὸν κατακοσμήσας διὰ τῶν μεγάλων φωστήρων, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θαυμάζεσθαι δι' αὐτῶν σὲ τὸν μόνον Δημιουργὸν καὶ Δεσπότην τῆς κτίσεως· τὴν δὲ γῆν κατακοσμήσας χλόη, καὶ χόρτω, καὶ ποικίλα σπερμάτων σπορίμων κατὰ γένος, καὶ πᾶσιν ἀνθεσι μορφώσας εἰς εὐκοσμίαν, καὶ εὐλογήσας αὐτήν· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου ἐπὶ τὸ κτῆμα τοῦτο (τὸν κῆπον, ἢ τὴν ἀμπελον), καὶ εὐλόγησον αὐτό· καὶ διαφύλαξον ἀπὸ πάσης φαρμακείας, καὶ ἐπαιδίας, καὶ παντὸς κακοῦ, περιεργείαστε πονηρᾶς, καὶ πανουργίας.

ἀνθρώπων πονηρῶν· καὶ δὸς αὐτῷ προσφέρειν καρπούς κατὰ καιρὸν πεπληρωμένους τῆς εὐλογίας σου· καὶ πᾶν θηρίον, καὶ ἔρπετόν, καὶ πᾶσαν ὄργην καὶ νόσον ἐπερχομένην βλαβερώς, ἀποδίωξον ἐξ αὐτοῦ.

Ὅτι ἡγίασται, καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ.

Λεγόμενος εἰς Κήπους, Ἀμπελώνας, καὶ Χωράφια.

Οντος μου ἐν Λαμφάικου Κώμῃ, καὶ ταῖς χῆνας ἐπιμελουμένου μου καὶ βόσκοντος, ὄργη κατῆλθεν ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος, ἢ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς ταῖς κύκλω περιχώρους, τουτέστιν ὄργη πρὸς πᾶσαν ἄμπελον, χώραν τε, καὶ κῆπον, ἀθρώως τῶν φύλων καὶ τῶν καρπῶν βριθομένων, μαραινομένων, καὶ ἀφανιζομένων. Ὅρων οὖν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Τρύφων, οὕτω τηκομένους τοὺς καρπούς, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν δαπανωμένους τοὺς ἀνθρώπους, τῷ παντελεῖ ἀφανισμῷ τῶν καρπῶν τῆς γῆς, τῶν τε χωραφίων, ἀμπελών, κήπων, καὶ λαχάνων, καὶ παντοίων δένδρων τῷ τοιοῦτῳ ὀλέθρῳ παραδιδομένων, διαπονηθεῖς, ἐδεήθην πρὸς τὸν Κύριον καὶ Θεόν μου, τοῦ γενέσθαι ἀφανῆ πάντα τὰ θηρία, τὰ πρὸς ἀδικίαν καὶ φθορὰν ὑπάρχοντα τῶν τε κήπων, καὶ χωραφίων, καὶ ἀμπελών, καὶ παντοίων δένδρων τε καὶ λαχάνων, καὶ μάλιστα τῶν τὴν κώμην ἐκείνην οἰκούντων τῆς παρακειμένης λίμνης, καὶ πρὸς ὑπόκλισιν καὶ πρόσκλησίν μου παραγενομένων. Καὶ δὴ εἰς προσευχὴν κλίναντός μου τὸ γόνυ, καὶ ταῖς χεῖρας πρὸς τὸν Θεὸν ἐκπετάσας

τος, ὁ εἰσακούων τῶν εἰς αὐτόν πεποιθότων Θεός, αὐτὸς
 ἐξαπέστειλον ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ Ἄγγελον,
 τοῦ πατάξαι πᾶν φύλον καὶ πᾶν γένος κακούργων θη-
 ρίων, τῶν ἀδικούντων τὴν ἀμπελον, τὴν χώραν τε, καὶ τὸν
 κῆπον τῶν δούλων αὐτοῦ, ὁ καὶ τῶν θηρίων τούτων τὰ
 ὀνόματα σαφῶς ἐπιστάμενος· οἷα· Κάμπη, Σκώληξ, Σκω-
 ληκοκάμπη, Σκάνθαρος, Βροῦχος, Ἄκρίς, Ἐπίμαλος, Κα-
 λιγάρης, Μακρόπους, Μύρμηξ, Φθεῖρ, Ρυγίτης, Ψυλλίτης,
 Καυσοκόπος, Ἐρυσίθη, Κοχλοῖ, Ψαλίτης, καὶ εἴτι ἄλλο
 προσφυσοῦν καὶ μαραῖνον τὸν καρπὸν τῆς σταφυλῆς καὶ
 τῶν λοιπῶν εἰδῶν καὶ λαχάνων· οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ αὐ-
 τὸς ἐγὼ ὄρκω ταῦτα ἐδέσμουν, τοῦ μηκέτι τοὺς τόπους
 τῶν ἐμὲ προσκαλουμένων ἐπιβαίνειν τέτους καὶ διατρίβειν,
 ἀλλ' ἐπὶ ἀβάτων τόπων ἐπέταξα ἀπελθεῖν. Ὁ δὲ ὄρκος
 τοιοῦτος ἐστίν. Ὀρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἁγίων πολυομ-
 μαίων Χερσβίμ, καὶ τῶν ἑξαπτερύγων Σεραφίμ, τῶν ἵπτα-
 μένων κύκλω τοῦ θρόνου, καὶ κραζόντων τό· Ἄγιος, Ἄ-
 γιος, Ἄγιος Κύριος Σαβαώθ, εἰς δόξαν Θεῶ Πατρός. Ἀμήν.
 Ὀρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἁγίων Ἄγγέλων, καὶ πάσης Δυ-
 νάμεως, καὶ τῶν μυρίων μυριάδων, καὶ χιλίων χιλιάδων,
 τῶν φόβῳ πολλῶ ἱσαμένων κατενώπιον τῆς δόξης Κυρίου·
 μὴ ἀδικήσητε τὴν ἀμπελον, μῆτε τὴν χώραν, μῆτε τὸν κῆ-
 πον τῶν δένδρων τε καὶ λαχάνων τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ
 (τοῦ δεῖνος), ἀλλὰ ἀπελθετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ
 ἀκαρπα ξύλα, εἰς ἃ ἔχαρίσατο ὑμῖν ὁ Θεὸς τὴν καθημε-
 ρινὴν τροφήν. Ὀρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ τιμῆ Σώματος καὶ
 Αἵματος Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν,
 δι' οὗ καὶ ἡ σωτηρία ἐδόθη ἡμῖν καὶ ἀπολύτρωσις, καὶ
 ὑπὲρ οὗ μέλλομεν ἀποθνήσκειν· μὴ ἀδικήσητε μῆτε τὴν
 χώραν, μῆτε τὴν ἀμπελον, μῆτε τὸν κῆπον, μῆτε πᾶν δέν-
 δρον κάρπιμόν τε καὶ ἀκαρπον, ἢ φύλλον λαχάνων ἀδική-
 σητε, ἐκ τοῦ περιορισμοῦ καὶ τόπου τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ
 (τοῦ δεῖνος)· εἰδὲ παρακούσητέ μου, καὶ παραβῆτε τὸν
 ὄρκον, ὃν ὄρκισα ὑμᾶς, οὐκ ἔχετε πρὸς ἐμέ τὸν ταπεινὸν
 καὶ ἐλάχιστον Τρυφωνα, ἀλλὰ πρὸς τὸν Θεὸν τῆ Ἀβραάμ,

καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τὸν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Διὸ, καθὼς προεῖπον ὑμῖν, ὑπάγετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ ἀκαρπα ξύλα· εἰδὲ μὴ ἀκούσητέ μου, ἵκετεύειν μέλλω τὸν φιλόνητον Θεόν, τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ τὸν ἐπὶ τῶν θηρίων, καὶ σιδήρῳ καὶ μολύβδῳ δῆσει ἡμᾶς καὶ ἀποκτενεῖ, ἀνθ' ὧν τοὺς ὄρνους καὶ τὴν προσευχὴν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἠθετήσατε Τρύφωνος· ἀλλὰ καὶ οἱ στρηθοὶ, πεμπόμενοι δι' ἐμῆς προσευχῆς, καταφάγονται ὑμᾶς. Ἐτι ὀρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ μεγάλου Ὀνόματος, τοῦ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐπιγραφέντος, καὶ μὴ βαστασάσης, ἀλλὰ διαρράγεισης, ὡσεὶ κηρὸς προσώπου πυρός· Ἐξέλθετε ἐκ τῶν καθ' ἡμᾶς, εἰς ὅς προεῖπον ὑμῖν, τόπους ἀβάτους, καὶ ἀνύδρους, καὶ ἀκαρπούς· ἐξέλθετε ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ περιορισμοῦ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν καὶ με προσκαλουμένων εἰς βοήθειαν αὐτῶν, καὶ ἀντίληψιν, καὶ σωτηρίαν· ἵνα καὶ ἐν τούτοις δοξασθῇ, τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ αἱ προσευχαὶ καὶ αἱ αἰτήσεις τοῦ ταπεινοῦ Τρύφωνος ἐμπληρωθῶσιν. Ὅτι τῷ Θεῷ πρέπει δόξα καὶ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Εἶτα τὴν ἐξῆς Εὐχὴν.

Δέσποτα Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ ἐνσάρκῳ σου οἰκονομίᾳ εὐλογήσας τὴν Βηθλεὲμ, καὶ τὴν Γεθσημανῆ, καὶ πρώην τὸν οἶκον Ἰακώβ, ὃς καὶ εὐλογηθεὶς, Ἰσραὴλ μετωνομάσθη· ὁ καὶ τὸν οἶκον Δαυὶδ εὐλογήσας· αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τὸ Κτῆμα τοῦτο (τὸν κῆπον, ἢ τὴν ἀμπελον), καὶ ποιήσον αὐτὸ ἐπ' εὐλογίαις καρποφορεῖν· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν Ἁγίων καὶ

καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων, μεγάλων Μαρτύρων Τρύφωνος, Εὐσταθίου, καὶ Ἰουλιανοῦ· τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺ τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΠΟΙΜΝΗΝ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐξουσίαν ἔχων πάσης κτίσεως, σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν Ὡς ἠλόγησας καὶ ἐπλήθυνας τὰ ποίμνια τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, οὕτως εὐλόγησον καὶ τὴν Ποίμνην τῶν κτηνῶν τούτων τοῦ δούλου σου (τοῦ δε)· καὶ πλήθυνον, καὶ ἐνδυναμωσον αὐτήν, καὶ ποιήσον αὐτήν εἰς χιλιάδας, καὶ ῥῦσαι ταύτην ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ Διαβόλου, καὶ τῶν ἀλλοφύλων, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς ἐχθρῶν, καὶ αὔρας θανατικῆς, καὶ λοιμικῆς νόσου. Περιφρούρησον αὐτήν δι' ἁγίων Ἀγγέλων σου, πᾶσαν ἀσθένειαν, πάντα φθόνον, καὶ πειρασμὸν φαρμακίας καὶ γοητείας, ἐξ ἐνεργείας ἐπερχομένης τοῦ Διαβόλου, ἀποδιώκων ἐξ αὐτῆς.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς. κτλ.

ΕΥΧΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΕΔΕΣΜΑΤΑ ΚΡΕΩΝ ΤΗ ΑΓΙΑ

ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΤΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητόν· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη γ'. εἶτα,
 Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ε'πίσκεψαι, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὰ ἐδέ-
 σματα τῶν Κρεῶν, καὶ ἀγίασον αὐτὰ, ὡς ἡγίασας τὸν
 ἀμνόν, ὃν σοι προσήγαγεν ὁ πιστὸς Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἀρ-
 νόν, ὃν περ Ἀβελ σοὶ προσήνεγκεν εἰς ὀλοκάρπωσιν· ὁ-
 μοίως καὶ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὃν θῦσαι ἐκέλευσας
 τῷ υἱῷ σου τῷ πεπλανημένῳ, καὶ πάλιν ἐπανελθόντι πρὸς
 σέ· ἵνα, καθὼς αὐτὸς ἠξιώθη τῆς σῆς χάριτος ἀπολαύσαι,
 οὕτω καὶ τῶν ἀγιασθέντων ὑπὸ σοῦ, καὶ εὐλογηθέντων ἀ-
 πολαύσωμεν εἰς τροφήν πάντων ἡμῶν.

Σὺ γάρ εἰ ἡ ἀληθινή τροφή, καὶ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ
 σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ
 τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΤΥΡΟΝ ΚΑΙ ΩΑ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς
 τῶν ἀπάντων, εὐλόγησον τὸ Γάλα τὸ πεπηγὸς, σὺν
 αὐτῷ δὲ καὶ τὰ Ὠά· ἡμᾶς δὲ συντήρησον ἐν τῇ χρη-
 στότητί σου, ὅπως οἱ μεταλαμβάνοντες αὐτῶν, τῶν σῶν
 ἀφθονοπαρόχων δωρεῶν ἐμπλησθῶμεν, καὶ τῆς ἀνεκλαλή-
 του σου ἀγαθότητος.

Ὅτι σὺν τῷ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ
 δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ
 Ἁγίου Πνεύματος. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΙ ΠΛΟΙΟΝ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ἐντειλάμενος Νῶε τῷ ᾧ θεράποντι κατασκευάσαι Κιβωτὸν πρὸς σωτηρίαν τοῦ κόσμου· ὁ ἐκ πολλῶν ξύλων εὐδοκήσας αὐτὴν ἐν ξύλον γενέσθαι καὶ συναρμοσθῆναι· αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὁ εὐδοκήσας διὰ τῶν ἀψύχων ξύλων κυβερῆσθαι, τῇ κραταιᾷ σου δὲ χειρὶ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων διασωζῶν· αὐτὸς καὶ νῦν, τὸ Πλοῖον τοῦτο διατήρησον· δὸς αὐτῷ Ἄγγελον ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικόν· τοὺς μέλλοντας πλέειν ἐν αὐτῷ διαφυλάξον· δὸς αὐτοῖς καὶ εἰς τὰ ἴδια ἀφικνεῖσθαι, ὑγιαίνοντας· πρεσβείαις τῆς παναχράντη Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων, νοερῶν Δυναμέων ἀσωμάτων· τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τοῦ Ἁγίου (τοῦ δε), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ κυβερνῶν, καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ΔΙΚΤΥΑ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ πέντε ἄρτων, καὶ δύο ἰχθύων, πεντακισχιλῆς κορέσας, καὶ ἐκ τῶν περισσευμάτων πλήθος συναχθῆναι παρασκευάσας· αὐτὸς, Δέσποτα παντοδύναμε, καὶ τὰ προκείμενα Δίκτυα εὐλόγησον, διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεο-

τόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου, καὶ Πρωτοκορυφαίων τῶν Ἀποστόλων Πέτρου· καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἰχθύων, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὑγείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος διαφυλάξον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΟΡΥΞΕΙ ΦΡΕΑΤΟΣ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ ποιῶν πάντα, καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βούλεσθαι· ὁ ἐν ἀπόροις πόρον εὐρίσκων, ἀρρήτων καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ· ὁ ἐξ ἀνίκμου πέτρας, ὑδάτων παρασκευάσας ρυῖναι χειμάρρους, καὶ διψῶντα τὸν σὸν ἐμπλήσας λαόν· αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ἐπάκουσον ἡμῶν τῆς δεήσεως τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου, καὶ χάρισαι ἡμῖν ὕδωρ ἐν τῷ τόπῳ τῷδε, διειδές τε καὶ πότιμον, ἄφθονον μὲν εἰς χρείαν, ἀβλαβὲς δὲ πρὸς ἀπόλαυσιν· ὡς ἂν καὶ ἐν τούτῳ δοξάζωμεν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς. κτλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΛΙΤΑΣ, ΚΑΙ ΑΓΡΥΠΝΙΑΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΝ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου· Παναγίας Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία· τὸ, Κύριε ἐλέησον, β. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ. Καὶ ὁ ρμβ. Ψαλμὸς, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· καὶ εἰς τὸ τέλος ψάλλεται· Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· Ἔπειτα ἡ μεγάλη Συναπτὴ παρὰ τοῦ Διακόνου.

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υ'πὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.

Υ'πὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.

Υ'πὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου.

Υ'πὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Υ'πὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς (ἢ τῆς Πόλεως ταύτης).

Υ'πὲρ εὐκρασίας ἀέρων.

Υ'πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.

Υ'πὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνησις Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Ἔϊτα τὸ, Θεὸς Κύριος, εἰς Ἦχον πλ. β'.

καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς ἵνα πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν ἀλλ' ἐπιθλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγγνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου πάντες ἔργα χειρῶν σε, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγγνίας τὴν πύλην, ἀνοίξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν ῥυσθῆναιμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἔϊτα ἀρχόμεθα στιχολογεῖν τοὺς Ψαλμοὺς μετὰ μέλους, εἰς Ἦχον πλ. β'. ψάλλοντες κατὰ στίχον, Τροπάριον.

Ἦχος πλ. β'.

Εὐσπλαγγνε, μακρόθυμε, καὶ πανοικτίρμον Κύριε, κατὰπεμψον τὸ ἔλεός σου ἐπὶ τὸν λαόν σου.

Ψαλμός 5'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ρῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ θανάτῳ μου, λήσω καθ' ἐκείνην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητέ ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνηθείσαν, καὶ ταραχθείσαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποσραφείσαν, καὶ καταισχυνηθείσαν σφόδρα διὰ τῆς δόξης.

Δόξα.

Ως οἰκτίρμων, Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, πανύμνητε, εὐλογημένη, ὡς φιλόγαρος παρακάλεσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἔπειτα λέγει ὁ πρῶτος τῶν Ἱερῶν μίαν Εὐχὴν, κατὰ τὴν Λιτὴν· ὁ δὲ Διάκονος Συναπτὴν μικροῦν.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνησις· Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σὸ ἐστὶν ἡ βασιλεία.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Σταίσεως, εἰς Ἦχον πλ. β'.

Ἐλεῆμον, ἐλέησον, ἐλέησον, ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε.

Καὶ στιχολογεῖται ὁ Ψαλμὸς μετὰ μέλους. Ψαλμὸς ραβδ.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλίνων πρὸς με τὸ οὖς σου.

Ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχύ ἐπάκουσόν μου.

Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστέα μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν.

Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδιά μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη τὸ ὄστούν μετῆ σαρκί μου.

Ἰσοιωθήν πελεκᾶνι ἐρημικῶ, ἐγενήθη ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον, μονάζον ἐπὶ δώματος.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνειδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνου.

Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρων.

Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς.

Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιά ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθη.

Σὺ δὲ Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σὺ ἀναστάς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἦκει καιρὸς.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σοι τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεάν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἰνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Κατ' ἀρχαῖς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολῆνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται.

Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτῆς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται. Δόξα.

Ως οἰκτίρμων, Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου· ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, πανύμνητε, εὐλογημένη, ὡς φιλάγαθος παρακάλεσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ὁ δεύτερος τῶν Ἱερέων ἑτέραν Εὐχὴν.

Εἶτα Συναπτὴ μικρά.

"Ἐτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ἐκφώνησις· "Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόθρωπος.

Καὶ πάλιν τὸ Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'.

Ως οἰκτίρμων Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου· ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ὁ σὴ. Ψαλμὸς μετὰ μέλους.

Θεὸς, ἤλθουσιν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Ἔθεντο Ἱερουσαλήμ ὡς ὀπωροφυλάκιον· ἔθεντο τὰ Ἰσραήλ

σιμαῖα τῶν δούλων σου, βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ, κύκλω Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

Ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμός, καὶ χλευασμός τοῖς κύκλω ἡμῶν.

Ἔως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζῆλός σου;

Ἐίχεον τὴν ὀργὴν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἱ τὸ ὄνομά σε ἦν ἐπεκαλέσαντο.

Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρῆμωσαν.

Μὴ μνησθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων· ταχὺ προκαταλάβετῶσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.

Βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν· ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Μήποτε εἶπωσι τὰ ἔθνη· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμός τῶν πεπεδημένων.

Κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βραχίονός σου, περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν· τὸν ὄνειδισμόν αὐτῶν, ὃν ὠνείδισάν σε, Κύριε.

Ἡμεῖς δὲ, λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου, ἀνθομολογήσομεθα σοὶ ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα.

Εἰς γενεάν, καὶ γενεάν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου.

Δόξα.

Ὁ οἰκτίρων, Κύριε, σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου· ὡς μακρόθυμος διαλλάγηθι, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, πανύμνητε, εὐλογημένη, ὡς φιλόγαθος παρακάλεσον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα τὸ α΄. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄. Ἦχου.

Εκ νεότητός μου, πολλά πολεμῆ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. Δίς.

Οἱ μισῶντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χάρτος γὰρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. Δίς.

Δόξα.

Αγίω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωῆται, καὶ καθάρσει ὑψῆται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι, ἱεροκρυφίως. Καὶ νῦν.

Αγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Εἶτα· Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον, κατὰ τὴν Λιτὴν, καὶ ὁ Κανὼν παρομοίως· καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΥΧΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΛΙΤΗΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ μόνος ἐν ἐλέει πλούσιος, ὁ καὶ σπλάγγνοις χρηστότητος ἐπικαμπτόμενος ἐπὶ ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου· ὁ πάντα συμφορόντως τὰ καθ' ἡμᾶς δι' ἡμῶν καὶ διακυβερνῶν· ὁ σοφῆ σου προνοίᾳ τὸν ἡμέτερον βίον διεξάγων· ὁ καὶ παντὶ τρόπῳ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν ἐφιέμενος· ὁ φύσει μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος· ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, καὶ τὴν παιδείαν ἐκτείνων χρηστῶς τε καὶ φιλανθρώπως, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τὸ ἀπολέσαι τῶν χειρῶν σου τὸ πλάσμα, μᾶλλον δὲ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἐπανασώσασθαι κάλλος, καὶ τὴν πρώτην ἐκείνην εὐγένειαν, ἣν ἀπώλεσαμεν ἀπλότητι γνώμης, καὶ συμβουλία ἀλάστορος, ἐπαναγαγεῖν βουλόμενος, καὶ, πᾶσι τρόποις διοικονομούμενος, ἐπανασώσασθαι τὸ τῆς ἐκπτώσεως ἐκείνης ἑλλείπον· αὐτὸς, Δέσποτα παντοκράτωρ, ἐπίδεδε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πρόσχες ταῖς δεήσεσιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν· τὸ γὰρ πλῆθος τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀπαρρήσιάστους ἡμᾶς πεποίηκε, καὶ μηδὲ τολμᾶν ὄλος αἰτεῖσθαι.

τὴν τῶν ἑπταισμένων συγχώρησιν. Ἄλλ' εἰδότες σου τὸ φι-
 λάνθρωπον, τὸ εὐσπλαγχνον, τὸ πολυέλεον, τὸ μακρόθυ-
 μον, τὸ ἀνεξίκακον, καὶ τὸ ὑπεράγαθον, ἀποτολμῶντες
 τῷ βάθει τούτων, καὶ τῷ πελάγει τῆς χρηστότητός σου,
 αἶρομεν χεῖρας, καὶ ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Ἠμάρτομεν, ἠνο-
 μήσαμεν, ἠσεθήσαμεν, ὅτι ἐπελαθόμεθα τῶν ἐντολῶν σου,
 καὶ ὀπίσω τῆς διανοίας ἡμῶν τῆς πονηρᾶς ἐπορεύθημεν·
 ὅτι ἀναξίως τῆς κλήσεως, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ
 σου πεπολιτεύμεθα, καὶ τῶν ἁγίων αὐτῆ παθημάτων, καὶ
 τῆς ὑπὲρ ἡμῶν κενώσεως· ὅτι ἐγενήθημεν ὄνειδος τῷ ἀγα-
 πητῷ σου· Ἱερεῖς, καὶ ὁ λαός σου ἐξέστημεν ἐπὶ τὸ αὐτό·
 πάντες ἐξεκλίναμεν, ἅμα ἠχρειώθημεν, οὐκ ἔστι ποιῶν κρί-
 μα καὶ δικαιοσύνην, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός· ἀπεκλείσαμεν
 τοὺς οἰκτιρμούς σου καὶ τὴν φιλανθρωπίαν σου, καὶ σπλαγ-
 χνα ἐλέους σου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διὰ τὴν κακίαν ἡμῶν, καὶ
 τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων, μεθ' ἧς ἀνεστράφημεν.
 Σὺ χρηστός, ἀλλ' ἡμεῖς, ἠνομήσαμεν. Σὺ μακρόθυμος, ἀλλ'
 ἡμεῖς πληγῶν ἄξιοι· γινώσκόμεν σου τὴν ἀγαθότητα, καὶ
 περ ἀσυνετοῦντες· ὀλίγα, ὧν ἠμάρτομεν, μεμαστιγώμεθα.
 Σὺ φοβερός εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι; Τρόμος λήφεται
 ἀπὸ σου ὄρη· καὶ μεγέθει βραχίονός σου τίς ἀντερήσει;
 εἰάν κλείσης τὸν οὐρανόν, τίς ἀνοίξει; καὶ εἰάν κλείσης τῆς
 καταρράκτας σου, τίς συνάξει; Κοῦφον ἐν ὀφθαλμοῖς σου
 πτωχίσαι καὶ πλουτίσαι, ζῶσσαι καὶ θανατῶσαι, πατά-
 ξαι καὶ ἰάσασθαι, καὶ τὸ θελῆσαι σου, πρᾶξις ἐστὶ συντε-
 τελεσμένη. Σὺ ὠργίσθης, καὶ ἡμεῖς ἠμάρτομεν, λέγει τις
 τῶν παλαιῶν, ἀνθομολογούμενος. Ἡμῖν δὲ καὶ τὸ ἐναντίον
 καιρὸς εἶπεν· Ἡμεῖς ἠμάρτομεν, καὶ σὺ ὠργίσθης· διὰ
 τῆτο ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· ἀπέστρεψας
 τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἀτιμίας ἐπλήσθημεν. Ἀλλὰ κόπα-
 σον, Κύριε· ἄνες, Κύριε, ἰλάσθητι, Κύριε· μὴ παραδῶς ἡμᾶς
 εἰς τέλος διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, μηδέ διὰ τῶν ἡμετέρων
 μαστιγῶν παιδείσης ἄλλης. Δός ἡμᾶς διὰ τῆς ἐτέρων βα-
 σάνου σωφρονισθῆναι τινὰς τούτων τῶν ἔθνῶν, τῶν οὐ γε-
 ωστικόντων σε, καὶ βασιλειῶν, αἱ τῷ σῷ κράτει οὐχ ὑπε-

τάγησαν. Ἡμεῖς δὲ λαός σε, καὶ ῥάϊδος κληρονομίας σε·
 διὰ τῆτο παιδευσον ἡμᾶς· πλὴν ἐν χρηστότητι, καὶ μὴ τῷ
 θυμῷ σου· ἵνα μὴ ὀλιγοστους ἡμᾶς ποιήσης, καὶ παρὰ
 πάντα τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ἐξουδένωμα· τὸ γὰρ
 ἔλεός σου ἄφατον, καὶ ἡ φιλανθρωπία σου ἀνυπέροβλητος,
 καὶ ὁ τῆς χρηστότητός σου πλοῦτος ἀνεξιχνίαστος· ἐφ' οἷς
 καὶ τεθαρρήκιότες, δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν, κάμπτοντες
 γόνυ καρδίας ἡμῶν· Κόπασον τὴν θραῦσιν τῆς ὀργῆς σου,
 ἐξαιτούμεθα, ὡς ἐπὶ τοῦ Δαυὶδ παλαί τὴν ἐπὶ τῷ λαῷ
 σου· καὶ οὐχ ὁμοίαν καὶ τὴν μετάνοιαν ἐπιδεικνύμεθα,
 ἀλλ' ὡς ὑπεράγαθος, στῆσον τὴν ὀργὴν σου, καταπράυνον
 τὸν θυμόν σου τὸν δίκαιον· καὶ δὸς τοῖς κάμνουσι τὴν ὑ-
 γείαν, τοῖς ἀσθενούσι τὴν ῥῆσιν, τοὺς δὲ ὑψαίνοντας τή-
 ρησον ἐν ταύτῃ· πᾶσαν δὲ νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν
 ἀπέλασον ἐκ τοῦ λαοῦ σου· πάντα τῆς προσδοκίας ταύ-
 τῆς ἐλευθέρωσον, συντηρῶν ἀνεπηρεάστους τῆς αἰκισίας
 ἀσθενείας, καὶ φυλάττων τῇ παντοκρατορικῇ σου χειρὶ ἀ-
 προσψάστους τῆς δεινῆς ταύτης κακώσεως καὶ ὀλεθρίου
 συντριβῆς· ὄντως γὰρ συνέχεε πάντα καὶ συνετάραξεν ὁ
 θυμός τῆς ὀργῆς σου· καὶ οὐκ ἐπιτρέψωμεν ὅλως ἐκ τῶν
 πονηρῶν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπάλλαξον τοῦ κακοῦ συνειδῶ-
 τος πάντα, καὶ δὸς ἐν πάσῃ ἀγαθοεργίᾳ εὐαρεστεῖν σοὶ·
 πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν,
 Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· προστασίαις τῶν ἀ-
 γίων καὶ Θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ, καὶ τῆς εὐσπλαγγχίας
 ἀνεξιχνίαστος ἄβυσσος, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
 τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σε Υἱῷ, καὶ τῷ παν-
 αγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ
 αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΙΣ ΑΝΟΜΒΡΙΑΝ.

Προκείμε. τοῦ Ἀποστόλου. Τὰς αὐλάκας αὐτῆς μέθυσον.
 Στίχ. Ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Ε'. 7.

Αδελφοί, μακροθυμήσατε ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου· ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ, ἕως λάβῃ ὑετὸν πρωΐμον καὶ ὄψιμον· Μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίζατε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε. Μὴ στεναίζετε κατ' ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κατακριθῆτε· ἰδοὺ, ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἔστηκεν. Ἥλιος ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἑνιαυτούς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ. Καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Διακ.
 στίχ. 17.

Ἀλληλούϊα. Εὐλογήσεις τὸ στέφανον τοῦ ἑνιαυτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ΙΒ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσελθόντες τῷ Ἰησοῦ οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτων αὐτὸν, σημειῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ δεῖξαι αὐτοῖς. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁψίας γενομένης λέγετε, Εὐδία· πυρρᾶζει γὰρ ὁ οὐρανός. Καὶ πρωΐ, Σήμερον χειμῶν· πυρρᾶζει γὰρ στυγναζῶν ὁ οὐρανός. Ὑποκριταί, τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γνωστικὴ διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε· Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς Προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ· ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ἡμῖν, πολλὰ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἥλιου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανός ἐπὶ ἔτη τρία, καὶ μῆνας ἕξ, καὶ ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἥλιος, εἰμὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος πρὸς γυναῖκα χήραν. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Τί οὖν ποιεῖς σὺ σημειῶν, ἵνα ἴδωμεν, καὶ πιστεύσωμέν σοι; τί ἐργάζῃ; Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρή-

Διακ.
 Λουκ.
 Δ'. 24.

Διακ.
 Ἰω. 6'.
 30.

μῶ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· Ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. Ἐῖπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν· Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ζωὴν διδούς τῷ κόσμῳ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΠΙ ΛΥΧΜῶ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ.

Ἡ Ἐκτενὴς παραὶ τοῦ Διακόνου.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθα σου ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ὁ μὴ βουλόμενος, τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ἀλλὰ ἀναμένων αὐτοῦ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ τὴν μετάνοιαν, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου.

Ὁ ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς, ἐντείλει αὐταῖς τοῦ δοῦναι ὑετὸν εἰρηνικὸν ἐπ' αὐτῇ, ἡμῶν δεομένων σου.

Ὁ προσκαλόμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς, κατάπεμψον τὴν εὐλογίαν σου ἐφ' ἡμᾶς δεομένους σου.

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, καὶ ἐτοιμάζων τῇ γῇ ὑετὸν ἐξαπόστειλον ἡμῖν τὰ ἐλέη σου δεομένοις σου.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, σῶσον ἀνθρώπους σὺν κτήνεσι, δεομένους σου.

Βροχὴν ἐκούσιον, καὶ ὄμβρον εἰρηνικὸν κατάπεμψον τῇ γῇ, καὶ σῶσον τὰ σύμπαντα Φιλάνθρωπε ἡμῶν, δεομένων σου.

Κατάπεμψον τοὺς ὑετούς σου ἐπὶ τοὺς χηρὸν καὶ δεομένους τόπους, Φιλάνθρωπε, ἡμῶν δεομένων σου.

Οἰκτίρμον, καὶ ἐλεῆμον, οἰκτείρησον καὶ εὐφρανὸν ἡμᾶς, Φιλάνθρωπε, δεομένους σου.

Εἰσάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὅτι χρῆσθόν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, δεομένους σου.

Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος πάλιν·

Ἐτι δεόμεθα, ὑπὲρ τῆ διαφυλαχθῆναι τὴν Πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἀκρίδος, χαλάζης, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· καὶ ὑπὲρ τοῦ ἔλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόνητον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν καθ' ἡμῶν κινημένην, καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης ἡμῖν δίκαιας αὐτοῦ ἀπειλῆς· καὶ ὑπὲρ τοῦ καταπέμψαι ὑμῖν ὑετὸν εἰρηνικόν, καὶ ἐπομβρῆσαι τῇ γῆ ὄμβρον ἀγαθότητος, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς δεομένους αὐτοῦ.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς·

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων, τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρῶν· καὶ ἔλεως, ἔλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΝΟΝ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΝ ΚΥΡΙΟΝ

ΕΠΙ ΔΝΟΜΒΡΙΑ.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς·

Δίδου ὑετόν τῇ γῆ διψώσῃ Σῶτερ.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ, ἄσωμεν.

Δέχου Σωτὴρ δέησιν ἐξ ἀναξίων ἡμῶν, στομάτων, καὶ κατάπεμψον, ἐξ οὐρανοῦ τῇ γῆ, ὑετοὺς καρποφόρους, φιάνθρωπος ὑπάρχων καὶ πολυέλεος.

Γλάσθητι, νῦν Κύριε ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ τὴν ὀργὴν παράγαγε, τὴν καθ' ἡμῶν Σωτὴρ ἐκχυθεῖσαν δικαίως, καὶ δίδου οὐρανόθεν, ὄμβρους ὑδάτων τῇ γῆ.

Δεῦτε βροτοὶ, κλαύσωμεν πρὸς τὸν τῶν ὄλων Θεόν, ἐν κατανύξει κρίζοντες· Φεῖσαι Φιλάνθρωπε, ἡμετέρων πταισμάτων, καὶ πέμψον οὐρανόθεν, ὕδωρ διψώσῃ τῇ γῆ·
Θεοτοκίον.

Φῶς διὰ σοῦ, ἐγνωμεν Θεογεννήτρια· διό σε ἱκετεύομεν, καὶ ἐξαιτούμεθα· Δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τὸν Κτίστην, καὶ Υἱόν σου, πέμψαι τῇ γῆ ὑετόν.

Ῥοδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Οπάσαν τῇ δρακί κατέχων Κύριε, τὴν κτίσιν ἐπίκουσον ὡς οἰκτίρμων, τῆς δεήσεως τῶν δούλων σου, καὶ κατάπεμψον ὕδωρ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Γπάρχων ἀγαθὸς καὶ εὐδιάλλακτος, ὡς ἔχων τὴν ἀβυσσον εὐσπλαγγνίας, μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις ἡμῶν, ἀλλὰ πέμψον ἡμῖν εἰρηνικὸν ὑετόν.

Θεοτοκίον.

Ως ἔχουσα Ἀγνή πρὸς τὸν φιάνθρωπον, Υἱόν σου, εὐπρόσδεκτον παρρησίαν, ἐκδυσώπει τοῦ δοθῆναι τῇ γῆ, ὑετοὺς καρποφόρους μεσιταίαις σου.

Ὡδή δ'. Ὑμνῶ σε, ἀκοήν.

Υψόθεν, ἐφ' ἡμᾶς ἐπίβλεπον, Ἀγαθὲ τοὺς ἡμαρτηκότας, καὶ δώρησαι Κύριε, τὸ ἐλεός σου ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ κατάπεμψον δεόμεθα, πλουσίως τὰ ἐλέη σου φιλόθρωπε.

Επὶ πῆλθεν, ἐφ' ἡμᾶς Φιλόθρωπε, ἀμαρτήσαντας ἡ ὀργή σου· οὐρανούς ἐκλείσει, μὴ δοῦναι ὑέτους τῇ γῆ σου· διό δυσωποῦμέν σε οἱ δοῦλοί σου· Μὴ τῷ θυμῷ σου λόγε ἐκπαιδεύσης ἡμᾶς.

Τὸν πλοῦτον, ὃν περ ἡμῖν ἔδωκας, ἀνηλώσαμεν ἐν ἀσωτία· ἀλλ' ὡς ἔχων Κύριε τὴν ἀβυσσον τῆς εὐσπλαγχνίας, Πατὴρ ἀγαθός ὢν παρακλήθητι, καὶ ὑέτους παράσχου ἐτησίους τῇ γῆ.

Οκράσεις, μεταβάλλων Κύριε, τοῦ αἵερος προστάγματί σου, ἐκούσιον δώρησαι, βροχὴν ἡμῖν ἀφορισθῆναι, καρπούς εὐθηνίας ἀποστέλλων, τοῦ ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας σου.

Νεφέλας, ὃ ἀνάγων Κύριε, ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς βουλήσει, καὶ ἀστραπαῖς φαίνειν τε, τοῦ βρέχειν ἐπὶ πᾶσαν κτίσιν· αὐτὸς ὡς φιλόθρωπος εὐδόκησον, τοῦ καταπέμψαι ἄνωθεν τῇ γῆ ὑέτόν. Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ, Θεοτόκε γέγονας, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν πιστεῖ, αἰτοῦμέν σε ἅπαντες, ὡς ἔχουσαν τὴν παρρησίαν. Αὐτὸν ἐκδυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τοῦ καταπέμψαι ὕδωρ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὡδή ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ταῖς ἱκεσίαις Σωτῆρ, τῶν Ἀσωμάτων εὐμενῶς ἀκουσον, πάντων ἡμῶν, αἰεὶ δυσωπούντων, καὶ δίδου ὑέτόν τῇ γῆ σου διψώση, ὡς μόνος φιλόθρωπος.

Κωδεκαὶς Μαθητῶν, σὺν Ἀθηταῖς πρὸς τὸν Θεὸν δέξιν, ὑπὲρ ἡμῶν ποιήσασθε, ὅπως λυτρώσεται ἡμᾶς, ἐκ πάσης ἀνάγκης, ὀργῆς τε καὶ θλίψεως.

Γενοῦ ἡμῖν εὐμενῆς, ἐν τῷ καιρῷ τῶν πειρασμῶν Κυρίου, καὶ ἀπειληῆς, τῆς ἐπικειμένης διαίτησον ἡμᾶς, καὶ πέμψον τῇ γῆ σου, βροχὴν τὴν ἐκούσιον.

Πάντες μεσίτιν σε νῦν, πρὸς τὸν Θεὸν οἱ γηγενεῖς ἔχομεν, ὡς ἀληθῶς· διὸ ἐξαιτοῦμεν· Τῇ σκέπη σου Ἀγνή, τὴν πόλιν σου σῶζε, ἐκ πάσης ἀλώσεως.

ᾠδὴ 5. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Η πληθὺς τῶν Μαρτύρων πρεσβεύσατε, ἔχοντες πρὸς Κύριον, ὡς παρρησίαν πολλήν, νῦν ὑετὸν δωρήσασθαι, καὶ καρπὸν εὐφορίας ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Δυσωπῆμεν πρεσβείαις τῶν σῶν Μαθητῶν· Ἄνες, ἄφες Κύριε, τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, καὶ τὴν ὀργὴν ἀπόστρεψον, ἀφ' ἡμῶν, καὶ παράσχου τῇ γῇ ὑετὸν.

Ικετεύομεν Δέσποτα Κύριε, σὲ ὡς ἀγαθὸν καὶ φιλόνητον, πόθῳ ψυχῆς· Φεῖσαι ἡμῶν καὶ δώρησαι, ὑετούς καρποφόρους διψώσῃ τῇ γῇ. Θεοτοκίον.

Ικετεύειν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τὸν Υἱόν σου πάναγενε, Θεογεννήτρια, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν δούλων σου, εἰρηνεῦσαι καὶ σῶσαι ἐκ πάσης ὀργῆς.

ᾠδὴ 7. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Ψυχῶν ἀγαθὲ, κυριεύοντα παθῶν σε ἐπιστάμενοι, ἐκδυσωποῦμεν· Φεῖσαι, σύγγνωθι, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηθρωπος, καὶ τῆς ἐνεστώσης δικαίας, ἀπειλῆς ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ δώρησαι ὡς ἀγαθὸς, ὄμβρους διψώσῃ τῇ γῇ.

Ως πρὶν Μανασσῆν, ἐκ τοῦ ζώου τοῦ χαλκοῦ μετανοήσαντα, Σῶτερ ἐρρύσω, καὶ διέσωσας, θανατηφόρου συμπτώματος, εὐσπλαγγνε οἰκτίρμον παράσχου, καὶ ἡμῖν τὰ ἐλέη σε, καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς, ἀπὸ λιμοῦ καὶ σεισμῶ.

Σπλαγγνίσθητι νῦν, ἐφ' ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ ἐλεήμων· καὶ γὰρ ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, καὶ ἠδικήσαμεν ἅπαντες· ὅθεν δυσωπῆμέν σε φόβῳ. Μὴ τῇ ὀργῇ σε φιλόνητρε, παιδεύσης κληρὸν καὶ λαόν, ἀλλ' ὕδωρ πέμψον τῇ γῇ.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες βροτοὶ, καταφύγιον στερρόν καὶ ὄπλον ἁμαρτοχόν, Θεογεννήτορ ἐπιστάμεθα, καὶ δυσωποῦμεν οἱ δέλοί σε· Ῥῦσαι ἀπειλῆς τῶν βαρβάρων, τὸν λαόν καὶ τὴν πόλιν σε, ἀπὸ λιμοῦ τε λοιμοῦ, σεισμοῦ καὶ πάσης φθορᾶς.

ᾠδὴ ἡ'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ηλίας λόγῳ ὑετὸν, ἀναστέλλει ἐπὶ γῆς, καὶ πάλιν λόγῳ, οὐρανόθεν κατάγει· διὸ αἰτοῦμεν· Ἀυτοῦ, πρεσβείαις Οἰκτίρμον κατάπεμψον, ὑετοὺς ὑδάτων, τῇ γῇ σου οὐρανόθεν.

Σὺν Ἀσωμάτων τοῖς χοροῖς Ἀποστόλων, Προφητῶν καὶ τῶν Μαρτύρων, Ἱερέων ὁ δῆμος καὶ τῶν Ὀσίων πλήθους, ὡς Κτίστην τῶν ὄλων καὶ Κύριον, σὲ καθικετεύει, σῶσαι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Ως Ἰωανᾶν ἐκ τοῦ Σηρός, καὶ Θαλάσσης ὡς Θεὸς ἀπελυτρώσω, Δανιὴλ ἐκ τοῦ λάικου, καὶ τῶν Σηρῶν ἀγαθὲ· ὡσαύτως εἰσάκουσον δούλων σου, καὶ ῥῦσαι ἐκ πάσης, ἀνάγκης τὸν λαόν σου. Θεοτοκίον.

Τὴν σὲ τεκούσαν Ἰησοῦ, Θεοτόκον, εἰς πρεσβείαν νῦν κινουμέν, οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, ἡμαρτηκότα Λαόν· καὶ πάλιν πόθῳ σοι πρεσφεύγοντα, καὶ ὑπερυψοῦντα, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ β'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τῇ γῇ διψώσῃ Οἰκτίρμον, καὶ ἡμῶν ἐξαιτούντων, τὴν σὴν φιλανθρωπίαν ἀγαθὲ, ἴλεως Δέσποτα φάνηθι, ὡς Θεὸς παντοκράτωρ· καὶ δώρησαι ἡμῖν ὡς ἀγαθὸς, ὑετοὺς καρποφόρους, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ελέησον Ἐλεῆμον, τῶν χειρῶν σου τὸ ἔργον· συγχώρησον ἡμῖν ὡς ἀγαθὸς· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης λαόν· ἀλλὰ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ πρόσχεε τῇ δεήσει νῦν ἡμῶν, καὶ παράσχου τῇ γῇ σου, ὄμβρους ὑδάτων Κύριε.

Ρῦσαι ἐθνῶν καὶ βαρβάρων, καὶ παντὸς πολεμίου, τὴν πόλιν σου καὶ πάντα τὸν λαόν, καὶ ὑετοὺς ἡμῖν δώρησαι, καρποφόρους Οἰκτίρμον, εἰς εὐθηνίαν πάντων τῶν καρπῶν, καὶ σωτηρίαν πᾶσι, κατὰπεμψον φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Νενοσηκότασ ὀρώσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ βεβλημένους πάθεισ δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου Δέσποινα, Σεραπεύσασα λῦσον, τῶν νῦν παρενοχλοῦντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σε ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ.

Ποίημα Καλλίστου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΥΧΗ Α'.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διατὸν πρὸς σέ ζῆλον ἐπακούσας Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου, καὶ τὸν κατὰ καιρὸν τῆ γῆ πεμπόμενον ὑετὸν ἐπισχεθῆναι κελεύσας· εἶτα πάλιν, διὰ τῆς αὐτοῦ ἰκεσίας, ὄμβρον καρποφόρον αὐτῇ χαρισάμενος· αὐτὸς, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὑπὸ τῆς ἰδίας σου εὐσπλαγγνίας δυσωπούμενος, βροχὴν ἐκούσιον κατὰπεμψον τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ τὰ πεπλημμελημένα ἡμῖν παριδῶν, τοὺς ὑετούς σου κατὰπεμψον ἐπὶ τοὺς χρῆζοντας καὶ δεομένους τόπους. Εὐφρανὸν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, διὰ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ σου, καὶ τὰ νήπια, καὶ τὰ κτήνη, καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ὅτι πρὸς σέ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β'.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς· ὁ ἀστραπαῖς εἰς ὑετὸν πεποιηκώς· ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν σου· ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· σοὺ δεόμεθα, καὶ σέ ἰκετεύομεν, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ αἰτούμενοι τὸ παρά σέ πλῆσιον ἔλεος· Ἀνοιξὸν τοὺς καταβῆρακτας τοῦ οὐρανοῦ· ἔντειλαι ταῖς νεφέλαις τοῦ βρέξαι ὑετὸν· οἴκτειρον πάντα τὰ τῆς γῆς σου· σπλαγγίσθητι ἐπὶ πρεσβύτας, καὶ νέεες·

καὶ νήπια θηλάζοντα μαζόν, δούλες σε καὶ δουλίδας, υἱὸς καὶ θυγατέρας, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κτήνη τῆς γῆς, καὶ ἐξάγαγε ἡμῖν ἄρτον εἰς βρώσιν, καὶ χλόην τοῖς κτήνεσι· πρόσδεξαι τὰς δεήσεις παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ μὴ ἀπόψη τοὺς στεναγμοὺς τῶν πενήτων· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, μηδὲ διαφθείρης λιμῷ καὶ δίψει τὸν λαόν σου· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, λαβεῖν τὴν παρά σου τροφήν εἰς εὐκαιρον· ἐπὶ σοὶ πεποιθήσαμεν· ἐκτός σου, ἄλλον οὐκ οἶδαμεν· τὰ παρά σου πλούσια ἐλέη ἀπεκδεχόμεθα.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Γ'.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, οἶδαμεν ὅτι ἀνάξιοι τυγχάνομεν τῶν σῶν οἰκτιρισμῶν, καὶ οὐκ ἐσμέν ἄξιοι ἄραι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν, καὶ ἀτενίσαι εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ σταθῆναι ἐνώπιόν σου, καὶ τὰ αἰτήματα ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς σέ. Τί γὰρ καλὸν ἐποιήσαμεν, ἵνα καὶ τῶν αἰτήσεων ἐπιτύχωμεν; καὶ γὰρ, διὰ τὴν σὴν ἄπειρον ἀγαθότητα, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἡμᾶς εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν, εἰκόνι τῇ σῇ τετίμηκας, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἡμῖν ὑπέταξας. Ἀλλ' ἡμεῖς, οἱ τοσαῦτα εὐεργετηθέντες, ὡς ἐχθροὶ διετέθημεν, καὶ σοῦ τοῦ εὐεργέτου τὰς ἐντολὰς ἠθετήσαμεν, καὶ βίον ψεκτόν, καὶ γνώμην ρυπαρὰν καὶ ἀκαθάρατον ἐκτετήσαμεθα· καὶ οὐ τὴν σὴν μόνον ἀγάπην ἀπεβαλόμεθα, ἀλλὰ καὶ ὡς θηρία κατ' ἀλλήλων φερόμεθα, καὶ τὰς σὰρκας ἀλλήλων κατεσθίομεν, διὰ τῶν πλεονεκτικῶν τρόπων, καὶ τῆς ἀδίκου προαιρέσεως ἡμῶν. Πῶς οὖν ἄξιοι ἐσμέν, τῶν σῶν εὐεργεσιῶν ἀπολαύειν; Σὺ γὰρ δίκαιος, ἡμεῖς ἀδικοὶ· σὺ ἀγαπᾶς, ἡμεῖς ἐχθραίνομεν· σὺ εὐσπλαγχνος, ἡμεῖς ἀσπλαγχοὶ· σὺ εὐεργέτης, ἡμεῖς ἄρπαγες. Ποίαν τὴν

πρὸς σὲ κοινωνίαν φέρομεν, ἵνα καὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν κοι-
 νωνήσωμεν; Ὁμολογοῦμεν τὴν δικαιοσύνην σου· ἐπιγινώ-
 σκομεν τὴν καταδίκην ἡμῶν· κηρύττομεν ταῖς εὐεργεσίαις
 σου· μυρίοις θανάτοις ὑπόδικοι ἐσμέν. Ἴδου ἐπὶ τὴν σὴν
 δραστηκωτάτην, καὶ τὰ πάντα διακρατοῦσαν χεῖρα δια-
 μένομεν· ῥάδιον τυγχάνει τῇ σῇ παντοδυνάμῳ χειρὶ, ὡς
 ἐν ῥοπῇ, ἀφανίσαι ἡμᾶς· καὶ ὅσον ἀπὸ τῆς ἡμετέρας γνώ-
 μης καὶ ἀναστροφῆς, δίκαιον ἐστὶν ἡμᾶς ὀλέθρῳ παραδο-
 θῆναι, δικαιοτάτε Κριτᾶ· ἀλλὰ τῆς σῆς ἀνυπερβλήτου
 ἀγαθότητος, καὶ ἀφράστου χρηστότητος, οὐκ ἔστιν ὄλιγος
 ἄξιον, φιλανθρωπότατε Δέσποτα. Διὸ εἰς τὴν ἀνεξιχνία-
 στὸν σου συμπάθειαν, καὶ τὰ ἀμνηστικάκα σου σπλάγγνα
 θαρρόυντες, προσερχόμεθά σοι τῷ εὐεργέτῃ οἱ ἀγνώμονες
 καὶ ἀχάριστοι· Μὴ διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν παραδώῃς
 ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἀνύχμου, μηδὲ διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν συν-
 τρίψῃς ἡμᾶς κλοιῷ τοῦ λιμοῦ· ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγαθότητά
 σου, παράσχου τῇ γῇ, ἣν ἀφώρισας, βροχὴν ἐκούσιον τῆ
 κληρονομία σου, καὶ πλήρωσον τοὺς κόλπους τῆς γῆς τῶν
 ζωογόνων σου ὑδάτων. Ἴδου γὰρ πρόκειται αὕτη ὡς μή-
 τηρ, ἐξηραμμένους ἔχουσα τοὺς μαστοὺς· ὡς γὰρ ἐκείνης
 οἱ μαστοὶ, γάλακτος ἀποροῦντες, θάνατον προσφέρουσι
 τῷ βρέφει, οὕτω καὶ ἡ γῆ, τὰς ἀύλακας αὐτῆς ἀμοίρους
 ὑγρότητος προβαλλομένη, μαρασμὸν ἐμποιεῖ τῇ χλόῃ, καὶ
 φθορὰν τοῖς γεννήμασιν αὐτῆς φέρει, καὶ λιμὸν ἡμῖν ἀπει-
 λεῖ καὶ θάνατον· ὁ γὰρ ἐκ τῆς ξηρότητος καύσων, καθά-
 περ τις διακαῆς πυρετός, τὰ βλαστήματα μαράνας, ἀφα-
 νισμὸν προμηνύει τῶν γεννημάτων αὐτῆς. Ἀλλὰ τῷ ἑλέει
 σου ἐπίσκεψαι αὐτήν, καὶ ὑδατώδεσι νέφεσι τὸν ἀέρα εὐ-
 κράτωσον, καὶ τῷ πλουσίῳ σου ὑετῷ τὴν γῆν καταδρᾶσι-
 σον, καὶ τὰ βλαστήματα αὐτῆς ψυχαγώγησον, καὶ ταῖς
 ἀναπνοαῖς τῶν καλλίστων ἀέρων τοὺς καρπούς ἀρτίους
 καὶ μεστούς ποιήσον, καὶ πληθύνον αὐτούς τῇ εὐσπλαγ-
 χνίᾳ σου, δι' ὧν ὥρισας τὴν τοῦ σώματος ζωὴν διακρατέ-
 σθαι· εἰάν γὰρ μὴ σὺ τὴν διὰ τῶν ἐκουσίων σου ὀμβρῶν
 δώῃς χρηστότητα, ἡ γῆ ἡμῶν οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς·

ἀλλὰ διὰ τὰ πλήθη τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐπάκουσον τὴν δέησιν τῶν ἀναξίων δούλων σου.

Σὺ γὰρ εἶ Κύριε, ἡ πηγὴ τοῦ ἐλέους, καὶ ὁ τῶν ἀγαθῶν χορηγός, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Δ'.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, Κύριε, ὁ διὰ τοῦ Προφήτου σου Ἡλιοῦ λύσας τὸν αὐχμὸν, καὶ τῆ τῶν ὄμβρων καταρροῇ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καταβρέξας, καὶ τῆ εὐθηνία τῶν καρπῶν διαθρέψας τὸν λαόν σου πλουσίως· αὐτὸς καὶ νῦν, ὑπὸ τῆς ἐμφύτου σου χρηστότητος δυσωπούμενος, δώρησαι τῆ γῆ ὑετοὺς εἰρηνικούς, εἰς γονιμότητα τῶν ἐτησίων καρπῶν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ τὰ ὕδατα εἰς τόπους αὐτῶν ἀποκαταστήσας, καὶ τὴν γῆν, ὑπ' αὐτῶν καλυπτομένην, ὄρατὴν παρασκευάσας. Σὺ εἶ ὁ κελεύσας αὐτῇ παντοδαπούς ἐκφύειν καρπούς, εἰς ἀπόλαυσιν ἡμετέραν. Σὺ εἶ ὁ διὰ τὴν ἀμαρτίαν τῶν ἐπὶ τοῦ Νῶε ἀνθρώπων πηγὰς αἰθύσου ρήξας, καὶ καταρράκτας ἀνοίξας οὐρανοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς θαλασώσας πρὸς ἐξάλειψιν πάσης σαρκός. Σὺ εἶ ὁ ἐν ὕδασι στεγαίζων τὰ ὑπερῶά σου. Σὺ εἶ ὁ νέφη μετεωρίζων, καὶ τούτοις ἐπιτάττων, τὰς τῶν ὄμβρων ἀπολύειν σταγόνας. Σὺ εἶ ὁ ἀνάγων τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς. Σὺ εἶ ὁ ὑετὸν ὀρίσας, καὶ βροχὰς ἐκουσίους ἀφορίσας, καὶ ποταμούς ὑδάτων ἀποπληρῶν, καὶ ποτιζων τὴν γῆν, καὶ μεθύων τὰς αὐλάκας αὐτῆς, εἰς πληθυσμὸν τῶν ὠραίων αὐτῆς καρπῶν. Σὺ εἶ ὁ διελθὼν θαλάσσαν, καὶ ποταμὸν βάσιμον ἀπεργασάμενος, καὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας πηγάσας, καὶ πικρίαν ὑδάτων εἰς γλυκύτητα μεταβαλὼν. Οἶδε τῶν ὑδάτων ἡ φύσις τὸν αὐτῆς Ποιητὴν, ἐπιγνώσκει τὸν ἑαυτῆς Δεσπότην, οὐκ ἀγνοεῖ τὴν ὀφειλομένην ὑπηρεσίαν. Ἄν' ἴδῃ σέ τὸν Δεσπότην ὀργιζόμενον καθ' ἡμῶν, ἢ ἀμέτρως κινουμένη ὄλεθρον

κατεργάζεται, ἢ συστέλλομένη συνέχεται, καὶ ἡ αὐχμηρὴ
 χώραν λαμβάνει, καὶ φλογώδης ὁ αἶθρ γίνεται, καὶ τῆς γῆς
 οἱ βλαστοὶ μαραινοῦνται, καὶ ἡμεῖς εἰς χεῖρας κινδύνων
 πίπτομεν. Ἐν δὲ πάλιν θεάσῃται σὲ τὸν φιλόνηρωπον
 Θεόν, εὐμενῆ καὶ εὐδιαλλακτικὸν τοὺς ἕτους ἐτοιμάζει,
 καὶ οἱ ὄμβροι ἐπὶ τὴν γῆν καταφέρονται, καὶ ὁ αἶθρ εὐ-
 πνους γίνεται, καὶ ἡ γῆ, τῷ σὺ προσάγματι εἰκουσα, δα-
 ψιλῆς τοὺς καρπούς ἐκ τῶν ἑαυτῆς λαγόνων ἀνατέλλει.
 Σὲ τοίνυν τὸν Ποιητὴν καὶ συνοχέα τῆ παντὸς ἰκετεύομεν,
 λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· μνήσθητι
 ὅτι ἔργα τῶν χειρῶν σου ἐσμέν· πρόσχευε τῇ ἀσθενείᾳ τῆς
 φύσεως ἡμῶν, ὅτι σὺ ἐποίησας ἡμᾶς· ἴδε τῶν πετεινῶν
 τὴν ξένωσιν, τῶν κτηνῶν τὴν βοήν, τῶν νηπίων τὸν κλαυθ-
 μόν, τῶν νέων τὴν κραυγὴν, τῶν γηραιῶν τὴν ταλαιπω-
 ρίαν, τῶν ὀρφανῶν τὴν στέρησιν, τῶν χηρῶν τὴν μόνωσιν,
 τῶν πενήτων τὸ εὐδεῖς, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου τὴν ἰκέ-
 σιον φωνήν· καὶ ἐπίσκεψαι τὴν γῆν, καὶ μέθυσον αὐτὴν
 ταῖς πιανούσαις βροχαῖς· ἰκμάδος γὰρ ἀποροῦσα, τοῖς
 μὲν ἰδίῳ βλαστήματι μαρασμόν, ἀνθρώποις δὲ καὶ κτή-
 νεσι τὸν ὀλεθρον ἀπειλεῖ. Δι' ὕδατος τὸν ὀλεθρον ἐπάγων
 ποτέ, ἐμνήσθης τοῦ Νῶε, φερομένη ἐν τῇ κιβωτῷ, ὑπὸ τῶν
 ἀμετρήτων ἐκείνων ὑδάτων· ἐμνήσθης δὲ αὐτοῦ, καὶ τῶν
 πετεινῶν, καὶ κτηνῶν, καὶ τῶν θηρίων, καὶ τῶν ἔρπετῶν,
 καὶ ἐπήγαγε πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ
 καὶ τὸν Νῶε, καὶ τὰ μετ' αὐτοῦ ζῶα, καθάπερ σπέρμα,
 διετήρησας εἰς γένεσιν δευτέρου κόσμου. Καὶ νῦν, διὰ τοῦ
 συνέχοντος αὐχμῆ τὸν αἶερα, λιμὸν ἀπειλεῖς καὶ θάνατον.
 Μνήσθητι τοῦ πεποιθότος ἐπὶ σὲ λαοῦ· μνήσθητι καὶ τῶν
 πετεινῶν· μνήσθητι καὶ τῶν κτηνῶν· καὶ πνεῦμα δρόσου
 ἐπάγαγε, καὶ ὁ αὐχμὸς κοπασάτω· καὶ σπέρματα τῆς
 γῆς τελεσφόρησον εἰς διατροφήν ἀνθρώπων τε καὶ ζώων,
 καὶ πάντα πάλιν τῆς παρὰ σοῦ προμηθείας ἀξιώσον. Σὺ
 γὰρ εἶ ὁ ἀνατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῆ
 δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων· καὶ σὺ εἶ ὁ ἐξάγων ἄρτον, ἐκ τῆς
 γῆς, καὶ οἶνον πηγάζων, καὶ ἐλαίω καθιλαρύνων τὰ τῶν

ἀνθρώπων πρόσωπα· ὅπως τῶν χορηγουμένων παρὰ σου ἀγαθῶν, ἐν ἀφθονίᾳ μετέχοντες, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας δοξάζωμέν σου τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΕΥΧΗ Ε΄.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ῥήματί σου τὸ πᾶν ἐκ μὴ ὄντων παραγαγών· ὁ χοῦν λαβὼν ἐκ τῆς γῆς καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ ψυχῆ λογικῆ, καὶ εἰκόνι σου τιμήσας αὐτόν, καὶ εἰπών· Ἀυξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε, καὶ πληρώσατε τὴν γῆν· ὁ διδούς τοῖς κτήνεσι τροφήν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκιων· ὁ καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ σωτηρίῳ δια σαρκὸς ἐπιδημία σου, νῦν μὲν ἑπτὰ, νῦν δὲ πέντε ἄρτοις χιλιάδας χορταίσας πολλὰς· αὐτὸς, πανάγαθε Δέσποτα, καὶ τὸν σὸν λαὸν τοῦτον, τὸν ἐπικεκλημένον τὸ πανάγιόν σου Ὄνομα, τῇ σῆ παντουργῷ καὶ μεγαλοδώρῳ δεξιᾷ πλουσίως διαθήρεσον. Ἐπίδε, Κύριε, ἐπὶ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ σου, ὁ ἀνοίγων τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλὼν πᾶν ζῶον εὐδοκίας· οἴκτειρον πάντας ἡμᾶς συμπαθῶς. Σὺ γάρ, Δέσποτα φιλόθρωπε, μόνος εἶ Πατὴρ ὁ πάντων ἡμῶν, καὶ πρὸς σέ μόνον τοὺς ὀφθαλμοὺς αἴρομεν, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆ. Σὸς ἐστὶ λόγος, πανάγαθε Δέσποτα, τὸ, Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε. Δός οὖν τοῖς αἰτοῦσι νῦν, Δέσποτα, σὺν τῇ πνευματικῇ τροφῇ, καὶ τὴν ἀναγκαίαν τοῦ σώματος, καὶ διαθήρεσον πεινῶντα τὸν σὸν λαόν· ὄμβρους ἐπικαίρους, εὐκρασίαν ἀέρων, καὶ καρπῶν παντοδαπῶν εὐφορίαν τῇ γῇ χάρισαι. Τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ λύμῃ, καὶ πυρστοῖς, καὶ νόσοις παντοδαπαῖς ταλαιπωρουμένους, ἐπίσκεψαι· ῥῦσαι Κύριε, τὴν τῷ σῷ ὀνόματι ἐπικεκλημένην ταύτην πόλιν, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λιμῆ, λοιμῆ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας καὶ φόνου, χαριζόμενος ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Χάριτι τοῦ ἀνάρχου καὶ ὁμοουσίου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ παναγίου, καὶ ὁμοτίμου σου Πνεύματος· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τῶν ᾤοντων σου Ἀποστόλων, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ 5.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καταδεξάμενος σάρκα φορέσαι, ἵνα δοξάσης Σαυμασίως τὴν λογικὴν φύσιν τῆ ἀρρήτου σε εὐσπλαγχνία καὶ ἀγαθότητι, καὶ τοὺς ἐν ἀληθείᾳ ἐπιγνώσει ἐπιγρέφοντας ἐκ τῆ βυθοῦ τῆς ἀμαρτίας, συμπαθεῖν ὑποσχόμενος· ὅταν γὰρ πρὸς σὲ ἐπιθλέψωσι σχήματι δουλικῷ καὶ γνησίῳ διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν Δείων σου ἐντολῶν, τότε καὶ αὐτοὶ ἐν παρρησίᾳ δυνήσονται σὲ τὸν Θεὸν ἔλεων καὶ εὐμενῆ καθιστᾶν. Νῦν οὖν, ἄφες πάσαις ταῖς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ κλῖνον πρὸς ἡμᾶς τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀμαρτωλῶν, καθάπερ ποτὲ τοῦ Θεοβίτου Ἰησοῦ ἐπήκουσας, ὥστε ῥήματι μόνῳ δεῖσαι τὸν οὐρανόν, πρὸς σωφρονισμόν τῆ ἀπειθεῖς ἐκείνου λαοῦ· εἶτα δὲ αὐτοῦ πάλιν, τῆ συνήθει φιλανθρωπία χρησάμενος, ταῖς νεφέλαις προσταξάς, τὴν γῆν πᾶσαν κατήρδευσας ὕδατος ἀγαθοῦ. Οὕτω καὶ νῦν, ὡς πάλαι ταῖς ἐκείναις αὐτοῦ τοῦ σοῦ Δεράποντος, καὶ Δερμαῖς ταῖς δεήσεσι, παρριδε ταῖς ἀνομίας ἡμῶν καὶ ταῖς ἀμαρτίας, καὶ πρόσδεξαι ταῖς δεήσεσι ἡμῶν, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ Δερμῶς δεομένων σου· καὶ λῦσον τὸν αὐχμὸν τοῦτον τῆς γῆς διὰ τῆς ἐξομολογήσεως καὶ κραυγῆς τῆ λαοῦ σου, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς ὑετὸν ἀγαθόν, ὅπως ἐμφορηθῶμεν τοῦ ὕδατος, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσῃ τοὺς καρπούς ἐν καιρῷ εὐθέτω, εἰς τροφήν ἡμετέραν καὶ αὐτῶν, δηλαδή, τῶν ἀλόγων ζώων. Ναί, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου, καὶ μὴ παρίδῃς ταῖς δεήσεσι ἡμῶν, μηδὲ νικησάτω ἡ ἀνομία ἡμῶν τὸ ἔλεός σου, ἀλλὰ κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν. Ἴδε

τὴν συντριβὴν, καὶ σπλαγχνίσθητι· βλέψον ἐξ ἀγίου σου κατοικητηρίου· ἴδε τοὺς στεναγμοὺς τῶν πενήτων· ἴδε τὴν ἄωρον ἡλικίαν τῶν νηπίων, τῇ σφοδρότάτῃ δίψῃ πιεζομένην· ἴδε τὴν τῶν ἀκάκων βρεφῶν κἀκώσιν· ἴδε τὰ σπλάγγνα τὰ μητρικά· ἴδε μαζοὺς ξηρανομένους ἀναϊρεθέντων νηπίων· ἴδε τοὺς τῷ χρόνῳ προβεβηκότας, καὶ νέους, ὡσπερ ὄρμαθους, εἰς χεῖρας ἀνόμων ἐκδεδομένους. Καὶ τοίνυν, πάριδε τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ κατὰ νόον καὶ διάνοιαν, καὶ μὴ ἀπίωσῃ ἡμᾶς εἰς τέλος· οὐ γὰρ ὕδατος μόνου δίψει τηκόμεθα, ἀλλὰ καὶ μυρίοις ἄλλοις κακοῖς, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· καὶ πρὸς σὲ βλέπομεν, ἵνα ἐπιχεθῇ ἐφ' ἡμᾶς ὑπέτος ὠριμώτατός τε καὶ δαψιλέστατος, ἵνα καὶ τὴν δικαίαν σου ὀργὴν στήσῃς τῆς δεινῆς ταύτης αἰχμαλωσίας. Ἀμφοτέρα τοίνυν αἰτοῦμεν, καὶ δεόμεθά σου φιλόνηρωπε, ἵνα τὰ φρέατα καὶ τοὺς ἀγροὺς ἡμῶν ἐμπλήσῃς ὕδατος, καὶ τὰς ψυχικὰς ἡμῶν ἀρούρας εἰς κόρον ποτίσῃς, καὶ ἐμπλήσῃς τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ τὰ φρέατα, δηλαδή τὰς καρδίας ἡμῶν, εὐφροσύνης καὶ ἀρρήτου μεθύσης χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ στήσῃς τὴν ἐπικειμένην καθ' ἡμῶν ἀσχετον ὀρμὴν τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐλευθερωτὴς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ, ΚΑΙ ΕΞΑΛΛΑΓΗΣ ΑΝΕΜΩΝ.

ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀγαθὲ καὶ φιλόνηρωπε Κύριε, ὁ τὴν κτίσιν μόνῳ τῷ λόγῳ δημιουργήσας, καὶ ἐξ αὐτῆς τὸν ἄνθρωπον πλαστοργήσας· ὕστερον δὲ σῆ ἀρρήτῳ φιλονηρωπία, πεπτωκότα τοῦτον, καὶ ἀμαρτία γενόμενον, ἀναλαβὼν καὶ κα-

Θαγιασας, ὅπως μὴ ἀπόληται εἰς τέλος τὸ τῶν χειρῶν σου
 ἔργον, δούς δέ τούτω καὶ τὰς σαυτοῦ ἐντολαίς εἰς ὑπόμνη-
 σιν τῆς σῆς παρουσίας, καὶ τῶν σῶν ἐνταλμάτων τῆς
 θείας ἐνανθρωπήσεως. Ὁθεν ἐκοπίασας, καὶ ἠγωνιάσας,
 καὶ ἐπεινάσας, καὶ ἐδίψησας, πληρώσας πάντα δι' ἡμᾶς,
 ὡς εἰκός, τὰ ἀνθρώπινα, ἐπιθείς τε πλοίου, καὶ θαλάσσαν
 πεζεύσας, καὶ κύματα ἄγρια, καὶ βίας ἀνέμων χαλινώ-
 σας, καὶ πάντα παθεῖν ἀνασχόμενος, μέχρι σταυροῦ καὶ
 θανάτου, ἵνα, ἐν ᾧ πέπονθας καὶ ἐπειράσθης, βοηθῆς ἡμῖν
 τοῖς ἀσθενέσιν· αὐτὸς καὶ νῦν, Βασιλεῦ ἅγιε, ὁ τὴν ἡμε-
 τέραν ἀσθένειαν φιλανθρώπως ἀναλαβὼν, σπλαγγίσθητι
 ἡμῖν τὰς χειμαζομένοις σφοδρῶς, καὶ τῇ τῶν ἀναγκαίων
 ἐνδείᾳ πιεζομένοις· χορήγησον ἡμῖν τὴν σὴν ἀγαθότητα·
 μέθυσον τὴν γῆν ἡμῶν ὕδατος καθαροῦ, πρὸς καρποφο-
 ρίαν αὐτῆς· ἐπωφελεῖς ἡμῖν τοὺς ἀέρας χάρισαι· καὶ
 καθάπερ ποτὲ Μαθητάς σου διέσωσας βυθιζομένους ἐκ
 τῆς θαλάσσης, καὶ τῆς τῶν ἀνέμων βίας, οὕτω καὶ νῦν
 διάσωσον ἡμᾶς ἐκ τῆς συνεχοῦς ἡμῶν περιστάσεως. Στή-
 σον καὶ νῦν τῆς θαλάσσης τὴν ἀγριότητα· κατάπαυσον
 τὰ ἐναντία πνεύματα, τῇ σῇ προσάξει τῇ θεικῇ· δὸς ἡμῖν
 γαλήνην καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἀνισαρῶν. Ναὶ Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἴδε καὶ ἐπίβλεψον ἐξ ἀγίου κατοικη-
 τηρίου σε πρὸς τὴν ἀμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι αὐτήν,
 ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σε· καὶ δὸς πνεῦμα εὐθές πρὸς ἀπαλ-
 λαγὴν τῶν ἐπερχομένων ἡμῖν συμφορῶν· πρεσβείαις τῆς
 σέ τεκούσης Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ.

ΚΑΙ ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ, ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆ χροῦς δημιουργήσας τὸν ἀν-
 θρωπον, καὶ τῆτον διαμορφώσας, καὶ εἰς κάλλος ἐξ-
 ωραΐσας, τῇ ἀρρήτῳ σου μεγαλειότητι καὶ φιλανθρωπίᾳ,

καί, ὡς εἶπεῖν, διὰ τῆς ἔξωθεν ὠραιότητος τοῦ ἀνδριάντος, τοὺς χαρακτῆρας θαυμασίως ἐμφάνει τῆς λογικῆς ψυχῆς· (εἰ καί, τὴν δόξαν καὶ τὴν λαμπρότητα, ἣν ἔδωκας αὐτῷ πρότερον, διὰ τῆς θαυμαστῆς ἐκείνης δημιουργίας, ἀπώλεσε μὲν, ὡς μὴ ὠφελε, διὰ τὴν πικρὰν τῆς γεύσεως ἡδονήν· ὕστερον μὲν τοι προσελάβετο διὰ τοῦ ἐμφυσήματος τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ)· ὁ διπλοῦν αὐτὸν εἶναι ποιήσας, ἐκ ψυχῆς, δηλονότι, καὶ σώματος· καὶ τὴν μὲν ψυχὴν, ἄτε νοεράν οὖσαν καὶ ἄϋλον, ἀρρήτοις λόγοις ἐκτρέφων τῷ Δεῖψ Πνεύματι, καὶ ἀξίαν αὐτὴν ἐργαζόμενος τῆς σῆς δόξης τε καὶ μεγαλειότητος· τὸ δὲ σῶμα, διὰ τῆ αἰσθητοῦ ἡλίου, καὶ τῆς τῶν ἀέρων εὐκρασίας, καὶ τῆς ἐκ τούτων τελεσφορουμένης τροφῆς, εἰς αὐξήσιν καὶ ἀναδρομὴν προβιβάζων καὶ περιτηρῶν· ὁ ἀνοίγων τὴν σὴν χεῖρα, κατὰ τὸ προφητικὸν λόγιον, καὶ ἐμπιπλῶν πᾶσαν τὴν λογικὴν καὶ ἄλογον φύσιν τῆς σῆς εὐδοκίας· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν μὲν κάθαρσιν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν προσγινομένην διὰ τῆς ἐργασίας τῶν σῶν ἐντολῶν διαλευκάνει, προφητικῶς εἶπεῖν, λαμπροτέραν χιόνος, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ποιήσον, καθὰ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς ἐνετείλατο, ἐκλάμψειν αὐτὰς ὡς τὸν ἥλιον· τοῖς δὲ σώμασιν ἡμῶν, τοῖς κατεσκληκόσι ταῖς ἀνομίαις, καὶ ἀσωτίαις ἐμπεφυρμένοις, ὑγείαν δώρησαι, καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν τοιούτων δεινῶν. Εὐκράτους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι· ὄμβρους εἰρηνικῆς ἐξαπόστειλον τῇ γῆ πρὸς καρποφορίαν· μέθυσον τὰς ἀΐλακας ταύτης ὕδατος καθαρῶ, εἰς ζωτροφίαν ἡμῶν τε, καὶ τῶν ἀλόγων ζώων· σῆσον τὴν καθ' ἡμῶν ἐπερχομένην ῥομφαίαν, καὶ μὴ παρίδῃς τὴν δέσιν ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ. Ἐπάκουσον ἡμῶν, προσχὼν ἰλέω ὄμματι, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, ἡμῖν τοῖς σοῖς ἀναξίοις ἱκέταις, δυσωπούμενος ταῖς ἀναταμαχίτοις πρεσβείαις τῆς ἀρρῦπάρως καὶ ἀχράντως τὸν Χριστὸν σωμα-

τωσάσης Παναγίας Παρθένου, τῆς κοινῆς ἐλπίδος ἡμῶν ὡς ἂν διὰ πάντων δοξασθῇ τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομα σὺ τῷ Πατρὸς, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΚΑΝΩΝ Εἰς ΦΟΒΟΝ ΣΕΙΣΜΟΥ.

— Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ω Χριστέ, τῆς γῆς τὸν κλόνον παῦσον τάχος. Ἰωσήφ.

Ἐδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ως φοβερά ἡ ὀργή σου ἐξ ἧς ἡμᾶς, ἐλυτρώσω Κύριε, μὴ συγχώσας ἐν τῇ γῇ, ἅπαν τὸ ἀνάστημα ἡμῶν· εὐχαρίστως σε διὸ αἰεὶ δοξάζομεν.

Χαίρων ἡμῶν καθ' ἐκάστην τῇ παντελεῖ, διορθώσει Δέσποτα, ὥσπερ φύλλον εὐτελὲς, διασειεῖς ἅπασαν τὴν γῆν, εἰς τὸν φόβον σου πιστοὺς στηρίζων Κύριε.

Ρῦσαι σεισμοῦ βαρυτάτου πάντας ἡμᾶς, καὶ μὴ δώης Κύριε, ἀπολέσθαι παντελῶς, τὴν κληρονομίαν σε πολλοῖς, παροργίζουσαν κακοῖς σὲ τὸν μακρόθυμον.

Θεοδοκίον.

Ληκτικῶς σοι βοῶμεν Μῆτερ Θεῶ· Τὰ συνήθη σπλάγγνα σου, ἐπὶ πόλιν καὶ λαόν, συμπαθῶς δεικνύουσα σεισμοῦ, βαρυτάτου καὶ φθορᾶς πάντας ἀπάλλαξον.

Ἐδὴ β'. Ἰδετε.

Σείσας προσβλέψει σε, πᾶσαν τὴν γῆν Παμβασιλεῦ, ἐνέβαλες εἰς φόβον, ἡμῶν τὰς διανοίας· ἀλλ' ἄνες Δέσποτα οἰκτίρμον τὴν ὀργήν σου, καὶ μὴ δῶς εἰς παντελεῖ ἀφανισμόν τὸν σὸν λαόν.

Τίς δυσωπήσει σε, ὑπὲρ λαοῦ παντοδαπῶν, αἰσχύνῃ ὀφλημάτων, αἰεὶ καλυπτομένου, καὶ ἀπολέσθαι προσδοκῶντος τῇ ὀργῇ σου; ἐξ ἧς ἡμᾶς Χριστέ, τῷ σῶ ἑλέει ἐξελοῦ.

Εδειξας φόβον σου, νυνὶ Χριστέ τῇ φοβερᾷ, προσβλέψει σε σαλεύσας, τῆς γῆς τὸς θεμελίους· ἀλλὰ συνθήθης

δείξον πάλιν ἐλεῆμον, τὸ ἔλεος τὸ σὸν, μὴ ἀπολλύμεθα δεινῶς.

Θεοτοκίον.

Τίς μόνος ἀνευ σοῦ, δύναται ἀχραντε ἀγνή, Θεὸν ἀγα-
νακτῆντα, καθ' ἡμῶν καταλλάξαι; Διὸ δυσώπει Παν-
αγία, παῦσαι τάχος τὸν κλόνον νῦν τῆς γῆς, γεννῶντα ὀ-
λεθρον ἡμῖν.

ᾠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ἡ γῆ μαρίζεται ἡμῶν, κακῶς διακειμένων, καὶ αἰεὶ τὴν
ὀργὴν σου, συγκινούντων καθ' ἡμῶν, οἰκτίρμον Παμ-
βασίλευ· ἀλλὰ φεῖσαι Δέσποτα τῶν δούλων σου.

Συσσείσας Κύριε τὴν γῆν, ἐστερέωσας πάλιν, νουθετῶν
ἐπιστρέφων, τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, στηρίζεσθαι ἐν τῷ
σῷ, θείῳ φόβῳ θέλων ὑπεράγαθε.

Γεννώσας θάνατον πικρὸν, καὶ σεισμὸς βαρυτάτης, καὶ
πληγὰς ἀνηκέτους, ἀμαρτίας ἀδελφοί, ἐκφύγωμεν,
καὶ Θεὸν, μετανοίας ἔργοις ἐμμελιζώμεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη οὔσα ἀγαθὴ, τὸν πανάγαθον Λόγον, ἐκτενωῶς
ἐκδυσώπει, τῆς παρουσίας τοῦ σεισμοῦ, ρύσθῆναι πᾶν-
τας ὀργῆς, Θεοτόκε ἀχραντε δεόμεθα.

ᾠδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Σαλεύεις Κύριε, τὴν γῆν βουλόμενος ἐδρασμῷ ἀληθείας
πάντας ἡμᾶς, Δέσποτα στηρίζεσθαι, σαλευομένους
προσβολαῖς, τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Τῆ θείᾳ νεύσει σε, κλονεῖς τὰ σύμπαντα, καὶ δονεῖς ταῖς
καρδίαις τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικούντων Δέσποτα· τῆς
οὔν δικαίας σου ὀργῆς, ἄνευ Κύριε τὰ κύματα.

Θυδάλως ἔχοντας, εἰς νοῦν τὸν φόβον σου, ἐκφοβεῖς τῇ
κινήσει πάσης τῆς γῆς, μόνε εὐσυμπάθητε· ἀλλὰ συνή-
θως ἐφ' ἡμᾶς, τὰ ἐλέη σου θαυμάστωσον.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε Δέσποινα, Θεοῦ γνώσκοντες, ἐν ἀγίῳ Ναῶ σου
χεῖρα οἰκτρὰς, αἶρομεν εἰς δέησιν· Ἴδε τὴν κἀκωσιν
ἡμῶν, καὶ παράσχου σὴν βοήθειαν.

ᾠδὴ ε'. Τῷ Δείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Καὶ σὺ καρδία σείσθητι νῦν, βλέπουσα Θεοῦ τὴν ἀπειλήν, ἐπικειμένην καὶ βόησον· Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου Δέσποτα Κύριε, καὶ παῦσον τὴν δικαίαν ὀργὴν σου εὐσπλαγχνε.

Λαὸν καὶ πόλιν ἣν περ τῷ σῶ, αἵματι ἐκθήσω Ἰησοῦ, μὴ παραδῶς εἰς ἀπώλειαν, ἐν τῷ συνταράσσειν τὴν γῆν σεισμῷ φοβερῷ· χαρὸς τῶν Ἀποστόλων καθικετεύει σε.

Οδοὺς σου Δέσποτα τὰς ὀρθαῖς, γνώμη ὑπεκκλίνοντες στρεβλῆ, εἰς ἀγανάκτησιν τρέπομεν, σὲ τὸν συμπαθεῖτε καὶ ἀμνησίκακον· ἀλλ' ἔλεως οἰκτίρμον, γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Θεοτοκίον.

Νῦν βοηθείας ἤλθε καιρὸς, νῦν καταλλαγῆς χρεῖα Ἀγγη, πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Κύριον, ὅπως οἰκτειρήσῃ προσκεκρουκότας ἡμᾶς, καὶ τῆς ἐπικειμένης ὀργῆς λυτρώσῃται.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οὐκ ἔχοντες Δέσποτα, παρρησίαν δυσωπεῖν, οἱ ταπεινοὶ τὸ ὕψος σου, τοὺς ἐκλεκτοὺς Ἀγγέλους σου εἰς θερμὴν, κινουῦμεν παράκλησιν· δι' αὐτῶν τῆς ὀργῆς σε ἐξελού νῦν ἡμᾶς.

Νῦν ἔγνωμεν Κύριε, ὡς ἠλέησας ἡμᾶς, καὶ ἔδαμῶς συνέχωσας, ὑπὸ τὴν γῆν συμπτώμασι χαλεποῖς, πολλὰ πλημμελήσαντας· εὐχαρίστως διό σε μεγαλύνομεν.

Προστάττεις σαλεύεσθαι, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ὅπως ἡμεῖς παυσώμεθα, οἱ ταπεινοὶ σαλεύεσθαι ἀρετῶν, τῆς κρείττονος στάσεως, καὶ τῷ φόβῳ σου Δόγε στηριζώμεθα.

Θεοτοκίον.

Αγία Θεόνυμφε, ἀπορούμενον νυνί, τὸν σὸν λαὸν οἰκτείρησον, καὶ μητρικαῖς πρεσβείαις τὴν καθ' ἡμῶν, Θεοῦ ἀγανάκτησιν, μεταποιήσον τάχος δυσωποῦμέν σε.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Υπερῦμνητος εἶ Κύριε μακρόθυμε, ὅτι οὐκ ἐθανάτωσας τοὺς οἰκέτας σε, σπαραγμῷ καὶ κλόνω φοβερῷ, τῆς

γῆς, ἀλλ' ἐφόβησας ζητῶν, τοῦ ἀποστρέφαι τῶν κακῶν,
καὶ ζῆσαι πάντας ἡμᾶς.

Στεναγμὸν ἀπὸ καρδίας ἀναπέμφωμεν, καὶ δάκρυα προ-
χέωμεν, ὅπως ἴλεων, τὸν Δεσπότην εὐρωμεν Χριστὸν,
ἐκτρίψαι σεισμῶ πάντας ἡμᾶς, διὰ πληθὺν ἀμαρτιῶν, ἐ-
παπειλοῦντας δεινῶς.

Ὅϊμοι! κράξωμεν καὶ χεῖρας ἐκπετάσωμεν, πρὸς τὸν
Θεὸν τὸν ὑψιστον; καὶ παυσώμεθα, τοῦ λοιπῆ ποιεῖν
τὰ πονηρά· καὶ γὰρ ὁ Σωτὴρ ἀγανακτῶν, σαλεύει ἀπα-
σαν τὴν γῆν, στηρίζαι θελὼν ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον Ἀχραντε σωθῆναι τοὺς οἰκέτας σου, ἀφανισθῆ-
ναι μέλλοντας, ἐν ὀργῇ Θεοῦ, καὶ θυμῶ μεγάλῳ καὶ
φρικτῶ, τῆς νῦν ἐπελθούσης ἀπειλῆς, διὰ τὸ πλῆθος τῶν
πολλῶν, ἀμαρτημάτων ἡμῶν.

Ὡδὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις.

Τῆς δικαίας σου ταύτης ὀργῆς Φιλάνθρωπε, ἐπελθέσης
ἀθρόως συνεταράχθημεν, καὶ ἀπελπισμῶ παντελεῖ
συνεσχέθημεν, προσαγανακτοῦντα, ὀρῶντες καθ' ἡμῶν σε.

Ἀνατείνωμεν χεῖρας πιστοὶ καὶ ὄμματα, πρὸς τὸν μό-
νον Δεσπότην σώζειν δυνάμενον, κράζοντες· Χριστέ,
τὸν θυμὸν σου ἀπόστρεψον, ἀφ' ἡμῶν ταχέως, φιλάνθρω-
πος ὑπάρχων.

Χιλιάδες Ἀγγέλων, Μαρτύρων σύλλογος, Προφητῶν,
Ἀποστόλων, Ὅσιων, Ἱεραρχῶν, ἅγιος χορὸς ἐκε-
τεύει σε Δέσποτα· Φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, τοῦ τεταπει-
νωμένου.

Ὁ γινώσκων Οἰκτίρμον τὸ ἀσθενές ἡμῶν, καὶ εὐόλι-
στον πάντη καὶ ἀδιόρθωτον, ἄνεσ τὴν ὀργήν, καὶ τὸν
τάραχον κόπασσον, καὶ τῷ σῶ ἐλέει, οἰκτείρησον τὸν
κόσμον.

Θεοτοκίον.

Συμπαθῆς Θεοτόκε τὸν εὐσυμπάθητον, ἡ τεκοῦσα Σω-
τῆρα, ἴδε τὴν κἀκωσιν, καὶ τὸν στεναγμὸν τοῦ λαοῦ
σου, καὶ τάχυνον, τοῦ παρακαλέσαι, ἡμᾶς οἰκτεیرهθῆναι.

Ὡδή δ' Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ιδὲ οἱ πάντες ἡμεῖς ἐπταίσαμεν, καὶ φοβερῶς ἢ γῆ μὴ δὲν σφαλεῖσα κολάζεται· νοθετῶν γὰρ ἡμᾶς ὁ φιλόανθρωπος, ὅλην αὐτὴν σαλεύει· λάβωμεν αἴσθησιν, καὶ τῆς σωτηρίας ἑαυτῶν ἐπιμελώμεθα.

Ωρῶν καὶ χρόνων ὑπάρχων Κύριος, μὴ ῥοπή ἠθέλησας ἐκτρίψαι τοὺς δούλους σου· ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς εὐσπλαγγνίας σου, Δέσποτα ἐκωλύθης· εὐχαριστοῦμέν σοι, οἱ ἀναπολόγητοι ἡμεῖς μόνε φιλόανθρωπε.

Σεισμοῦ, μαχαίρας, πικρᾶς ἀλώσεως, καὶ ἐθνικῆς Χριστὲ ἐπιδρομῆς καὶ συμπτώσεως καὶ λιμοῦ καὶ λοιμῆ καὶ κακώσεως, πάσης ἄλλης Οἰκτίρμον, ῥῦσαι τὴν πόλιν σου, ἅπασάν τε χώραν, τῶν πιστῶς ὑμνολογούντων σε.

Η γῆ ἀγλώσσωσ βοᾷ στενάζουσα· Τί με κακοῖς μιάνετε πολλοῖς πάντες ἄνθρωποι; καὶ ὑμῶν ὁ Δεσπότης φειδόμενος, ὅλην ἐμέ μαστίζει· λάβετε αἴσθησιν, καὶ ἐν μετανοίᾳ τὸν Θεὸν ἐξίλεώσασθε. Θεοτοκίον.

Φθοράν τῷ τίπτειν μὴ ὑπομείνασα, καταφθορᾶς Πατρὸς Δένε ἐξελού ἡμᾶς ἅπαντας, καὶ σεισμοῦ βαρυτάτου καὶ θλίψεως, παύουσα τοῦ Δεσπότητος τὴν ἀγανάκτησιν, ταῖς σαῖς μητρικαῖς καταλλαγαῖς Θεοχαρίτωτε.

Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Οτὰ θεμέλια πάντα, τῆς γῆς σαλεύων Θεός, ὁ συνταράσσων μόνος, τῆς θαλάσσης τὸ κύτος, ὡς Κτίστης τῶν ἀπάντων, ῥῦσαι ἡμᾶς, τῆς φοβερᾶς τῆ σεισμοῦ ἀπειλῆς, ὑπὸ τῆς σῆς εὐσπλαγγνίας διαπαντός, δυσσωπούμενος φιλόανθρωπε.

Ος πολυέλεος μόνος, καὶ παντοδύναμος, Χριστέ Σωτήρ ὑπάρχων, διὰ τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, σῶζε αἰεὶ, ἀπὸ λιμοῦ καὶ λοιμοῦ καὶ σεισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας, ἐθνῶν καταποντισμοῦ, τὴν δοξάζουσάν σε πόλιν πιστῶς.

Τῆς νῦν δικαίας σου ταύτης, ὀργῆς φιλόανθρωπε, ἀθρώως ἐπελθούσης, μὴ συγχώσης οἰκτίρμον, μηδὲ διασκε-

δάσης, μὴ τῷ θυμῷ, τῆς ὀργῆς σου παιδεύσης ἡμᾶς· ἀλλὰ τὸν τάραχον κόπασον τοῦ σεισμοῦ, καὶ τὸν σὺν λαὸν οἰκτείρησον.

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Τῆς γῆς συντάρασσομένης τῷ τῆς ὀργῆς σου φόβῳ, βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη συσσειόνται Κύριε· ἀλλ' εὐσπλαγχνίας ὀμμάτι, ἐφ' ἡμᾶς ἐπιβλέψας, μὴ τῷ θυμῷ σου ὀργισθῆς ἡμῖν, ἀλλὰ σπλαγχνισθεὶς ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, τῆς φοβεράς ἡμᾶς τοῦ σεισμοῦ, ἀπειλῆς ἐλευθέρωσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Ἦχος πλ. β'.

Νενεύεται τοῖς παραπτώμασι, τὴν διὰ σεισμοῦ ἀπειλὴν κατάχωσιν ἡκουον· ἐν δὲ τῷ μεσιτεύοντι σημεῖῳ τοῦ κήτους, τὴν διὰ τῆ Ἰωνᾶ ἀνάστασιν, ἢ μετάνοια παρακαλεῖ· ἀλλ' ὡς ἐκείνων, βοήν λαοῦ σου μετὰ νηπίων καὶ κτηνῶν, οἰκτείρας προσεδέξω, καὶ ἡμᾶς παιδευομένους, διὰ τῆς τριήμερου Ἀναστάσεως, φεῖσαι καὶ ἐλέησον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

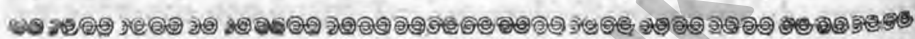
Φοβερός εἶ Κύριε, καὶ τίς ὑποστήσεται τῆς δικαίας σου ὀργῆς; ἢ τίς σε δυσωπήσει; ἢ τίς παρακαλέσει Ἀγαθὲ, ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότου καὶ ἀπεγνωσμένου; τὰ οὐράνια τάγματα, Ἄγγελοι, Ἄρχαί, καὶ Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Κυριότητες, τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ὑπὲρ ἡμῶν σοι βοῶντα· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ Κύριε· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς ἀγαθὲ· διὰ σπλάγχνα ἐλέους, σῶζε πόλιν κινδυνεύουσαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ψάλλεται δὲ τὸ παρὸν Τροπαρίον εἰς πᾶσαν Αἰτὴν.

Ὀυράνιε Βασιλεῦ, φιλόνητο Κύριε, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐπίδε ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου· ἴδε τὴν ταπεινώσιν ἡμῶν· ἴδε καὶ τὴν κἀκώσιν ἡμῶν· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς· μὴ παραδῶῃς ἡμᾶς εἰς ἐπιδρομαὶς ἐθνῶν, ἢ εἰς χεῖρας βαρβάρων, ἢ εἰς χάος ἀπολέσθαι· μὴ ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; ἡμεῖς δὲ λαὸς σου, καὶ πρόβατα

νομῆς σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα. Ἔχεις ἔμφυτον τὴν ἀγαθότητά σου, σκέπε τὴν πόλιν ταύτην· ἔχεις πρέσβιν τὴν Θεοτόκον, τὴν σὲ τεκοῦσαν Λόγε, χορὸν τῶν Ἀποστόλων, καὶ πλῆθος τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν Ὁσίων· δέξαι ταῖς δεήσεις ὑπὲρ λαοῦ, ἡμαρτηκόςτος καὶ ἀπεγνωσμένου, καὶ σῶσον ἀνεξίκακε, τὴν κληρονομίαν σου.

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΑΠΕΙΛῆ ΣΕΙΣΜΟΥ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεός, ὁ μέγας, καὶ φοβερός, καὶ θαυμαστός, ὁ μόνος ἀληθινός, ὁ ποιῶν πάντα, καὶ μετασκευάζων· ὁ ἐπιθλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται· ὁ σείων τὴν ὑπὸ οὐρανὸν ἐκ θεμελίων, οἱ δὲ στύλοι αὐτῆς οὐ σαλεύονται· ὁ τὰ θεμέλια τῆς γῆς σαλεύων, ἡδρασταὶ δὲ τῷ σῶ νευμάτι· ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου· ὅτι ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου· αὐτὸς μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἔλεήσου παράσχου ἡμῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσι· στήριξον τὴν κτίσιν, στερέωσον τὴν γῆν, παῦσον τὸν κλάνον αὐτῆς, ἔδρασον τὴν δυνηθεῖσαν οἰκουμένην, καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, μηδὲ καταδικάσης ἡμᾶς, ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Βασιλεῦ ἄγιε, φιλόνηρωπε Δέσποτα, μακρόθυμε Κύριε, ὁ πάσης αἰσθητῆς τε καὶ νοημένης κτίσεως ὁ δημιουργός· ὁ πάντα φέρων τῷ ῥήματι τῆς ἀρρήτου δυνάμεώς σου ὁ μόνος ἔχων ζωῆς καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν· ὁ παιδεύων ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ φιλανθρώπως πάλιν ἰώμενος· ὁ τὴν πρόσκαιρον ἡμῶν ζωὴν τῇ πανσόφῳ σου προνοίᾳ διακυβερνῶν, καὶ πάντοθεν τὴν σωτηρίαν χρησίμως κατασκευάζων ἡμῖν· οἶδαμεν, ὅτι διὰ τὰς πολλὰς ἡμῶν ἀμαρτίας συνέσειπας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν· καὶ φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, μακρόθυμε. Ἡ καρδιά ἡμῶν τετάρακται τῇ μάστιγι αὐτῆς· δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐφ' ἡμᾶς τῇ συγκινήσει αὐτῆς, μή ποτε ἀρπείσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ ἢ ὁ ῥυόμενος, μὴ ἄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος. Διὰ τοῦτο σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν τὸν μόνον ἀνεξίκακον Κύριον· Μὴ μνησθῆς ἀνομιῶν ἡμῶν ἀρχαίων τε καὶ προσφάτων, μὴ ἀντισταθμίσῃς τῷ βάρει τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν τὴν προσήκουσαν ἀνταπόδοσιν· εἰάν εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῆς γενεᾶς ἡμῶν ταύτης, οὐδεὶς ἐνώπιόν σου δικαιωθήσεται· ἀλλ' ἀπολεῖται παντελῶς ἀπὸ τῆς γῆς πάντων ἡμῶν τὸ μνημόσυνον. Μνήσθητι, μακρόθυμε, τῶν ἀπ' αἰῶνος οἰκτιρμῶν σου, καὶ τοῦ ἐλέους σου, καὶ τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν ἀληθινῆς διαθήκης σου, καὶ μὴ καταπιέτω ἡμᾶς βυθὸς γῆς, μηδὲ συσχέτω ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῆς· ἀλλ' οἰκτερον συντετριμμένους ἡμᾶς, καὶ τεταπεινωμένους ἐλέησον, καὶ ὑπὸ τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς τεθορυβημένους, καὶ τρόμῳ πολλῷ καὶ φόβῳ συνεχόμενους ἐπίσκεψαι. Εἰ δέ που καὶ τινὲς εἰσι μέσον ἡμῶν, αἱ φοβούμενοι τὸ ὄνομά σου καὶ τηροῦντες τὰ σὰ προστάγματα (βραχεῖά τις ἐκλελεγμένη μερίς, σπέρμα εὐλογημένου, σῆσαυρὸς κεκρυμμένου, σοὶ μόνῳ γνωσκόμενος καὶ

τηρούμενος), κακείνων, ὡς ἀγαθός, ἐπάκουσον ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀναξίων, δεομένων τῆς εὐεργεσίας καὶ τῆς συμπαθείας τῆς σῆς· καὶ πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τούτων ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότου προσαγομένου σοι, φιλάνθρωπε Δέσποτα, ὡς Ἀβραάμ ὑπὲρ τῶν Σοδόμων, ὡς Δαυὶδ καὶ Ἰερεμίου τῶν θείων σου Προφητῶν, ὑπὲρ τῆς τοῦ Ἰσραὴλ αἰχμαλωσίας, τὴν σὴν ἰλεωσαμένων ἀγαθότητα· ἵνα κατὰ γενεάν καὶ γενεάν δοξάζηται σου τὸ τῆς φιλάνθρωπίας, καὶ μακροθυμίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος· καὶ ἡμεῖς προσάγωμέν σοι δῶρον εὐχαριστήριον, τὴν ἡμῶν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ δυναμέμενοι· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς πανάγνου Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων Ἀγίων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ τῶν οἰκτιρῶν ἀνεξάντλητος πηγὴ, τὸ τῆς φιλάνθρωπίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος, ἡ ἀπειρὸς ἄβυσσος τῆς μακροθυμίας καὶ τῆς χρηστότητος· ὁ καὶ τὰς κατὰ γενεάν ἐπαγομένας τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων πληγὰς τε καὶ μάλιστα συμπερόντως διὰ φιλάνθρωπίας ὑπερβολὴν ἐπιφέρων, ἵνα τὸ πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἡμῶν ἀκρατές καὶ ὀξύρροπον, καθάπερ τινὶ χαλινῷ, τῷ θείῳ σου κατεχόμενον φόβῳ, μὴ ἀτάκτως κινῆται κατὰ τῆς θείας εἰκόνας, μηδὲ εἰς τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενὲς κακῶς ἐξυβρίζῃ· Στήσον, δεόμεθα, τὸν φοβερὸν τῆς γῆς κλόνον, καὶ τὴν ἀήθη ταύτης φορὰν, ἣν νῦν δικαίως καθ' ἡμῶν κινεῖσθαι ταύτην προσέταξας, εἰς ὑπόμνησιν τῆς πρὸς πᾶσαν ἁμαρτίαν παρὰ φύσιν ἡμετέρας ὀρμῆς, καὶ τῆς σῆς διὰ ταύτην πρὸς ἡμᾶς δικαίας ἀποστροφῆς. Εἰ γὰρ ἡμεῖς τὰ σά προστάγματα διεφυλάττομεν, καὶ τῶν οἰκείων ὄρων ἐντὸς ἰστάμεθα, οὐκ ἂν ἡ γῆ, τῷ σῷ παντοδυνάμῳ προσάγματι πειθομένη, καθ' ἡμῶν ἐκι-

νείτο νῦν, τῆς φυσικῆς ἀκίνησιος ἐξισταμένη, καὶ τῇ παρὰ
 φύσιν ταύτης κινήσει καταπιεῖν ἡμᾶς ἐκζητοῦσα. Καὶ δι-
 καιῶς, ὡς δίκαιε Κύριε· οὐ γὰρ ποιούμεν τὰ προσάγματα
 τῆς βασιλείας σου, καὶ μὴ ποιῶντες, οὐ φοβούμεθα τὴν
 σὴν δικαίαν ὀργὴν κατ' ἡμῶν, Δέσποτα· ἀλλὰ τὸ πονηρὸν
 ποιούμεν ἐνώπιον τῶν σῶν ὀφθαλμῶν, μισοῦντες ἀλλήλους,
 φθονοῦντες ἀλλήλοις, ὀργιζόμενοι, κατ' ἀλλήλων· τὴν ἀγά-
 πην ἀπώσαμεθα, τὴν φιλαδελφίαν ἀπεβαλόμεθα, τὴν ἐλεη-
 μοσύνην ἀπεθέμεθα, καὶ τὴν φιλαργυρίαν ἠγαπήσαμεν·
 τὴν φιλοκτημοσύνην ἠσπασάμεθα, καὶ τὴν ἀκτημοσύνην
 ἐμισήσαμεν· τὴν γαστριμαργίαν καὶ τὴν φιληδονίαν ἠγα-
 πήσαμεν, τὴν δὲ νηστείαν καὶ ἐγκράτειαν οὐκ ἐποθήσα-
 μεν· καὶ ἀπλῶς, πᾶσάν σου ἐντολὴν ἠθετήσαμεν, Κύριε,
 καὶ πᾶσαν ἀμαρτίαν διαπραττόμεθα· Διὰ ταῦτα γάρ, φη-
 σιν, ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπει-
 θείας. Ταῦτα τῆς κακίας ἡμῶν τὰ ἐπίχειρα· τοῦτο τῶν
 πονηρῶν καὶ ἀκαθάρτων ἡμῶν πράξεων τὸ καταλλήλων ἀ-
 ποτέλεσμα· ταῦτα τοῦ μίσους, καὶ τῆς ὑπερηφανίας, καὶ
 τῶν ἐν κρυφῇ καὶ φανερῶς γινομένων ἀνομιῶν ἡμῶν τὰ
 δεινὰ κατορθώματα, θανατηφόρους κίνταυθα πληγαῖς ἐ-
 παίγοντα, κλόνους γῆς, καὶ σεισμούς, καὶ λιμούς, καὶ
 λοιμούς, καὶ πολεμίων ἐφόδους, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν ἀφό-
 ρητον ἐκείνην καὶ ἀτελεύτητον βάσανον. Ἀλλὰ μὴ παρα-
 δῶς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, μηδὲ
 καταπιέτω ἡμᾶς ζῶντας ἡ γῆ, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν·
 ἵνα μὴ τὸν τῆς μετανοίας καὶ τῆς ἐπιστροφῆς ζημιωθῶμεν
 καιρὸν οἱ ταῖνες. Εἰ γὰρ καὶ πολλάκις τὴν μετάνοιαν
 ὑπεσχέθημεν, ἀλλὰ καὶ πολλάκις σοὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐψευ-
 σάμεθα· διὸ καὶ τὴν τομὴν, κατὰ τὴν ἀκαρπὸν συκῆν,
 κατέκρινας, τὴν γῆν ἀρτίως προσταῖξας καλύψαι πάντας
 ἡμᾶς. Ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν μακροθύμησον, ὁ φιλόθρωπος
 Γεωργός, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς
 τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ
 συγχωρεῖν τοῖς ἀδελφοῖς κελεύων τὰ ἀμαρτήματα· μὴ
 συναπολέσης τὸ μικρὸν σου ποίμνιον τοῦτο φόβῳ συντε-

τριμμένον, καὶ πένθει τεταπεινωμένον, καὶ τῷ τῆς γῆς κλόνῳ τεθορυβημένον, καὶ ἀπορούμενον πάντοθεν· ἀλλὰ μνήσθητι, μακρόθυμε, τῶν οἰκτριμῶν σου καὶ τοῦ ἐλέους σου· μνήσθητι, ὅτι ἐπιμελῶς ἔγκειται ἡ διάνοια τῆ ἀνθρώπου ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ρύπου ἐνώπιόν σου· ἵνα καὶ νῦν, τῆς σῆς ἀφάτη χρηστότητος ἀπολαύοντες, εὐχαριστήσωμεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις καὶ φοβεροῖς ἔργοις σου, ἃ ἐποίησας καὶ ποιεῖς μετὰ τῶν ἀναξίων ἡμῶν, κατὰ τὸ τῆς σῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστον πέλαγος. Χάριτι τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, καὶ τοῦ ζωοποιῦ σου Πνεύματος· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· Ἀμήν.

Ὁ Ἀπόστολος Προκειμένον. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με·

Στ. Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπὸ τοῦ παιδός σου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ΙΒ'. 6.

Αδελφοί, ὃν ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν, ὃν παραδέχεται. Εἰ παιδεῖαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ ἐστὶν υἱός, ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; Εἶδὲ χωρὶς ἐστε παιδεῖας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστέ, καὶ οὐχ υἱοί. Εἰ δὲ τῶς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευταῖς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαίδευον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. Πᾶσα δὲ παιδεῖα πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης. Διὸ τὰς παρεμμένας χεῖρας, καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε· καὶ τροχιάς ὀρθὰς ποιήσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χολὸν ἐκτραπῆ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον.

Ἀλληλουῖα. Ὁ Θεὸς ἀπόσω ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Η'. 23.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβάντι τῷ Ἰησοῦ εἰς πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ, σεισμός μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἤγειραν αὐτόν, λέγοντες· Κύριε σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς, ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις, καὶ τῇ θαλάσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Ποταπὸς ἐστὶν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία.

Κοινωνικόν.

Ὁ ἐπιθλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν.

ΚΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ἉΓΙΑΝ ΤΡΙΑΔΑ

ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ἉΓΙΟΥΣ ΕΙΣ ΔΙΕΥΣΙΑΝ ΔΟΞΙΑΚΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Η παντουργὸς καὶ συμφυὴς καὶ σύνθρονος, καὶ ὁμοδύναμος, καὶ τριφεγγὴς δόξα, Παῖτερ ἀκατάληπτε, Υἱὲ καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, χαλεπῆς ἀσθενείας, τοὺς σὲς εἰκέτας ἀπάλλαξον, ὅπως εὐχαρίστως δοξαίζωμεν.

Α μαρτιῶν με καταιγὶς συνώθησεν, εἰς ἀσθενείας βυθόν, καὶ συνεχεῖς πόνοι, ὡσπερ τρικυμῖαι με, χειμαίζουσι τὸν δειλαιον. Ὁμοδύναμον κράτος, Τριάς ἁγία σπλαγγνίσθητι· σῶσόν με δεινῶς ἀπολλύμενον.

Τῆς συνεχούσης ἀμαρτίας λύτρωσαι, Τριάς ἀμέριστε, ἡμᾶς τοὺς σοὺς δούλους, δρόσω τοῦ ἐλέους σου, σθενύουσα τὸν καύσωνα, τῶν δεινῶν ἀλγηδόνων, καὶ τὴν ὑγίαν παρέχουσα, ὅπως ὀρθοδόξως ὑμνοῦμέν σε.

Θεστοκίον.

Τὸν λυτρωτὴν καὶ παντουργὸν καὶ Κύριον, κυφορήσασα, τὸν τὰς ἡμῶν νόσους, Πάναγνε βαστάσαντα, αὐ-

τὸν οὖν καθικέτευε, χαλεπῆς ἀσθενείας, τοὺς σοὺς οἰκέτας
λυτρώσασθαι, μόνῃ τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

Ἐδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ε'πουράνιοι Νόες, Ἀγγελικὰ τὰγματα, Θρόνοι, καὶ Ἀρ-
χαί, καὶ Δυνάμεις, καὶ Κυριότητες, ἐκδυσωποῦσί σε,
τὸν ἀγαθὸν καὶ Σωτῆρα, λοιμικῆς ἀπάλλαξον, νόσου τοῦ
δούλου σου.

Ι"να φιλανθρωπίας, ἐπὶ πολὺ Δέσποτα, σοῦ ἐπιδεικνύης,
τὴν ἄβυσσον παντοδύναμε, νόση ἀπάλλαξον, θανατηφό-
ρου καὶ πόνων, χαλεπῶν τοὺς δούλους σου, μόνε μακρόθυμε.

Ω'ς Θεοῦ παραστάται, λειτουργικὰ πνεύματα, Ἀγγελοι
Ἀρχάγγελοι, τοῦτον ἐκδυσωπήσατε, παῦσαι τὸ νόση-
μα, διασκεδάσαι τὴν λύμην, τῆς θανατηφόρου τε μοίρας
λυτρώσασθαι.

Θεστοκίον.

Ι'αμάτων πηγὴν σε, τῶν ἀγαθῶν ἔδειξεν, ἄβυσσος ἐκ σοῦ
προελθοῦσα, Χριστὸς ὁ Κύριος, Κόρη παναίμωμε· διὸ
κλυδωνιζομένους, ἀσθενείας λαίλαπι, ῥῦσαι τοὺς δούλους σου.

Ἐδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Νῦν ἡ σκιά, ὄντως θανάτου ἐκύκλωσε, καὶ τοῦ Ἄδου,
πύλαις προπετέλασεν· ἀλλὰ σὺ Σωτὴρ ὡς δυνατὸς,
ἡμᾶς ἀναστήσας, θαυμαστόωσον τὰ ἐλέησου, ὁ σώζων
τοὺς ἐν πίστει, ἀδιστακτῶ βοῶντας· Τῇ δυνάμει σου δόξα
φιλάνθρωπε.

Οὐ τοῦ Χριστοῦ, Μύσται ἀυτόπται καὶ κήρυκες, εἴλη-
φότες, δῶρον τὰ ἰάματα, καὶ ἰατροὶ ὄντες ψυχικοί,
ἐκ τῶν ἀναγκῶν με, Ἀπόστολοι ἐξαγάγετε, τῆς συνεχού-
σης νόσου, Ἰησοῦν δυσωποῦντες, τὸν Δεσπότην καὶ ῥύστην
καὶ Κύριον.

Α'μαρτιῶν, ζάλη ἡμᾶς νῦν κατέλαβεν, ἀσθενείας, κύμα-
τα χειμάζουσι, πόνοι βυθίζουσι συνεχεῖς, θλίψεις καὶ
ὀδύνη, ἡμᾶς τοὺς δειλαίους εὔροσαν· Ἀπόστολοι Κυρίου,
ταῖς ἡμῶν ἰκεσίαις βοηθείας τὴν χεῖρα ὀρέξατε.

Θεστοκίον.

Πόνοις δεινοῖς, καὶ συνεχέσι βαλλόμενοι, τῇ Παρθένω,
πάντες σοι προσπίπτομεν, τῇ κραταιᾷ σκέπη σου ἀ-

γνή· Σῶσον ἡμᾶς πάντας, οἰκτείρησον Θεοnúμφευτε, ἐκλύτρωσαι τῆς λύμης, καὶ δεινῆς ἀρρώστιας, καὶ τὰ ἄλλα θεράπευσον Δέσποινα.

Ὡδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Οὐ θαλάσσης ἀπάτης, ταῖς μελισταγέσιν ὑμῶν παρακλήσεσιν, ἱεροὶ Προφήται, κατακλύσαντες, νῦν μεταβάλετε, τὴν πικρίαν ὅλην, τῆς λοιμικῆς νῦν ἀσθενείας, εὐρωστίας πρὸς θεῖαν γλυκύτητα.

Ε'νεπάγησαν βέλη, τὰ τῆς ἀσθενείας προσάξει σου Κυριε, καὶ ἐπεστηρίχθη, ἐφ' ἡμᾶς ἡ σὴ χεὶρ παντοδύναμε· ὡς Θεὸς οἰκτίρμων, οἰκτερον πάντας σὺ ἐλέει, ταῖς εὐχαῖς τῶν ἁγίων Μαρτύρων σου.

Τὸν υἱὸν ὡσπερ πάλαι, χήρας ἐξανέστησας, τῷ σὺ προστάγματι, νεκρωθέντα Λόγε, χαλεπῆς ἀσθενείας τοὺς δούλους σου, ἀγαθὸς ὢν μόνος, καὶ συμπαθὴς ἀπολυτρώσας, ζωοποιήσον μόνε φιλόανθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ε'ν νυκτὶ τῇ τοῦ βίου, θύελλα κατέλαβε πάσης κακώσεως, καὶ ἐκάλυψέ με, ἀσθενείας Παρθένε σκοτόμαινα· ἀλλ' ἀνάτειλόν μοι, ἀναψυχῆς πάναγνε φέγγος, καὶ πρὸς φῶς εὐρωστίας ὁδήγησον.

Ὡδὴ ς΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Εἰς πέλαγος ἀχανές, ἀσθενειῶν περικειμέθα, καὶ λοιμικῆς συμφορᾶς, χειμάζει τὰ κύματα· κυβερνήτα Κύριε, βοηθείας χεῖρα, ἐπειτεῖνας νῦν διάσωσον.

Παραλύτον ὡς τοπρὶν, συνέσφιγξας θεῖω νεύματι, ἐκ νόσου ὀδυνηρᾶς, καὶ στρωμνῆς κακώσεως· νόσου βαρυτάτης δέ, οἰκτειρήσας δίδου, τὴν ὑγείαν Πολυέλεε.

Τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς, τῶν Ἀποστόλων ὁ σύλλογος, τὸ στίφος τῶν Ἀθλητῶν, νῦν ἐκδυσωποῦσί σε, μόνε Πολυέλεε, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου· ἀγαθὲ τοῦτον οἰκτείρησον.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας κειμήλιον, καθάρισον δὴ ἡμᾶς, καὶ νόσων καὶ θλίψεων, καὶ τῆς συνεχούσης νῦν, ἀσθενείας ῥῦσαι, ἵνα πίστει σε δοξάζωμεν.

Κοντάκιον. Ἐπεφάνης σήμερον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ πρεσβεία ἔτοί-
με, τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων ἐκλύτρω-
σαι, καὶ μὴ παρίδης, ἢ πάντων ἀντίληψις.

Ὡδὴ ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φλογίζει ἢ κάμινος, ἀμέτρων πόνων, καὶ κατακαίει με-
πυρετοῦ λοιμικῆς με, ἢ φλόξ ἀπαύστως ἢ ἀναιδέσα-
τος· ἀλλὰ τῇ δρόσῳ τοῦ ἐλέους σου, Σῶτερ ἀνάψυξον
ψάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Προφῆται, Ἀπόστολοι, Μαρτύρων δῆμος, Θεῖοι Διδάσκα-
λοι, τῶν νοσούντων τὸ ἄλγος, ὑμῶν πρεσβείαις κατα-
πραῦνατε, καὶ τὴν ὑγίαν δωρήσασθε ψάλλουσιν· Εὐλογη-
τὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο λόγῳ τὸν Λάζαρον, ἐξαναστήσας, νῦν ὡς ἐκ τάφου
ἡμᾶς, χαλεπῆς ἀσθενείας, ἐξαναστήσας ζώωσον Κύριε,
ἵνα βοῶμεν ὡδὴν χαριστήριον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Θεστοκίον.

Οικτίρμων ὑπαίρχεσα, καὶ Μήτηρ οὔσα τῆ πανοικτίρ-
μονος, οἰκτειρήσασα ρῦσαι, τὸν σὸν λαὸν τὸν ἐπικα-
λούμενον, τὰ σὰ ἐλέη Παρθένε καὶ ψάλλοντα· Εὐλογητὸς
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Θυνηρῶς ξενάζομεν, ἀπὸ κλίνης ὀδύνης ἡμῶν, καὶ ἀπὸ
λοιμῶδους, ἀσθενείας κράζομεν, πρὸς σέ τὸν φιλάν-
θρωπον· τὰ τῆς καρδίας ὄμματα, νῦν ἀναπετῶντες, τὴν
ὑγίαν αἰτοῦμεν· Ἐπίσκειψαι ἡμᾶς Σῶτερ, καὶ ἀνάστησον
ψάλλειν· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, συμπαθῶς ἐνδυσάμενος, καὶ ὁ-
μοιωθῆναι, τοῖς βροτοῖς ἐλόμενος, εὐχαῖς τῶν Ὁσίων
σου, ἀπεγνωσμένους σῶσον ἡμᾶς, ἔγειρον ἐκ τάφου, ἀπο-
γνώσεως ψάλλειν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δημιουργέ τῆς φύσεως, χορηγέ τῆς ἰάσεως, σπλάγγνα
οἰκτιρῶν τε, καὶ εὐσπλαγγνίας πέλαγος, ὡς ἔχων
Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Σαγάρας

μακρόθυμε, ἐπισκοπῇ ἐπίσκεψαι, ἀπὸ τῆς λοιμώδους, ἀσθeneίας λαόν σε, καὶ ζώωσον κραυγάζειν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Η κραταιὰ βοήθεια, καὶ βεβαία ἀντίληψις, τῶν ἀπηλπισμένων, ἢ ἐλπίς Πανάμωμε, ἐπίσκεψαι κείμενους, ὀδυνηρῶς τοὺς δούλους σε· κούφισον τὸ βάρος, τῆς πικρᾶς ἀσθeneίας· ἀπέλασον τὴν νόσον, τῆς λοιμώδους ἀνάγκης, καὶ σῶσον τοὺς σουὺς δούλους, Παρθένε Θεοτόκε.

ᾠδὴ 5. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Θαυμάσια μεγάλα ὦν ἀριθμὸς, οὐχ ὑπάρχει ποιήσας ἀθάνατε, ἐπὶ τοὺς σουὺς, δούλους τὰ ἐλέησου ὁ Θεός, ὡς συμπαθῆς ἀνάδειξον, καὶ τῆς συνεχούσης ἡμᾶς νυνί, ἀπάλλαξον ὀδύνης, λιταῖς τῆς σέ Τεκούσης, καὶ τοῦ χοροῦ τῶν Ἀθλοφόρων σου.

Αγγέλων Ἀρχαγγέλων καὶ Προφητῶν, Ἀποστόλων, Μαρτύρων, Ὁσίων τε, Ἱεραρχῶν, Ἱερομαρτύρων σου ταῖς εὐχαῖς, τὸν κοπετόν τῶν δούλων σου, στρέψον Παντοδύναμε εἰς χαρὰν, θεράπευσον τὸ ἄλγος, κέφισον ταῖς ὀδύνας, καὶ τὴν ὑγίαν ἡμῖν δώρησαι.

Ψυχῶν τε καὶ σωματίων τὸν ἱατρόν, ἐν ἐλέει τὸν πλούσιον Κύριον, σέ δυσωπῶ· Ἰασαι τὰ πάθη με τὰ πολλά, τῶν ὀδυνῶν ἀπάλλαξον, καὶ τῶν λυπηρῶν με ὡς ἀγαθός, καὶ μόνος εὐεργέτης, καὶ σῶζε τοὺς ἐν πίστει, ἐλικρινῶς σε μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Οἰκτίρμονα τεκούσα καὶ συμπαθῆ, καὶ Δεσπότην καὶ Κτίστην καὶ Κύριον, νῦν ἐπ' ἐμοί, δεῖξόν σε συνήθως τοὺς οἰκτιρμούς, καὶ χαλεπῆς με λύτρωσαι, νόσου δαπάνωσής μου τὴν ψυχὴν, Παρθένε Θεοτόκε· παράσχου μοι τὴν ῥῶσιν, ὅπως ἀπαύστως μεγαλύνω σε.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΔΟΙΜΙΚΗΝ ΝΟΣΟΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Παντοκράτορ Δέσποτα, μακρόθυμε, πολυέλεε, εὐδιάλλακτε, φιλόνηρωπε, πανάγαθε, ὑπεράγαθε, παντοδύναμε Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι, διὰ μόνην ἀγαθότητος περιουσίαν, τὴν ὑμετέραν φύσιν παρήγαγες· σὺ νοεράν ψυχὴν καὶ λόγον ἐμπνεύσας ἡμῖν, καὶ εἰκόνησθαι τιμήσας ἡμᾶς, τρυφῆς τῆ Παραδείσου, καὶ Θεοειδῆς ἀγωγῆς, καὶ ὁμιλίας Θείας ὑπερφυῶς κατηξίωσας· σὺ τὴν σὴν ἐντολήν ἀθετήσαντας, καὶ ἀπάτη καὶ πλάνη καθυπαχθέντας δαιμονικῆ, καὶ τῆς σῆς ἐκπεσόντας δόξης, καὶ θάνατον ἀλλάξαμένους ζωῆς, καὶ βασιλείας δουλείαν αἰσχροῦν, οὐ παρεῖδες διὰ πέλαιος ἀφατον μακροθυμίας καὶ ἀγαθότητος, ἀλλ' ἐπεσκεψῶ πολυτρόπως διὰ Πατέρων καὶ Προφητῶν· σὺ Νόμον ἡμῖν τὸν ἐν γραμμασιν εἰς ἐπιστροφὴν καὶ παιδαγωγίαν ἔδωκας· Ἀγγέλους ἐπέστεισας, ὁδηγῆς τε καὶ φύλακας, διδάσκοντας, καὶ χειραγωγούντας αἰοεὶ πρὸς τὴν τοῦ κρείττονος εὐρεσιν. Ἐπεὶ δὲ πάντα ταῦτα κενὰ καὶ μάταια ἀπεδείξαμεν, τῆ ἀμέτρῳ πρὸς τὴν κακίαν ἡμῶν ῥοπῆ, αὐτὸς σὺ τὴν δευτέραν τῆς φύσεως ἡμῶν δημιουργίαν τε καὶ ἀνάπλασιν ἀρρήτως ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων εἰργάσω, καὶ ὅλον τὸν ἡμέτερον ἀνθρωπὸν ἐνώσας φρικτῶς ὄλησθαι τῇ Θεότητι, καὶ σαρκί τὴν σάρκα, καὶ ψυχῇ τὴν ψυχὴν καθαγιάσας, καὶ θανάτῳ, καὶ πάθει τῶν παρὰ φύσιν παθῶν καὶ τοῦ θανάτου ἀπαλλάξας ἡμᾶς, διὰ τῆς τηρήσεως τῶν Θείων σου ἐντολῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς κατηξίωσας. Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἡμεῖς, τὰς Θείας σου ἐντολάς ταύτας παραβάντες, καὶ τῶν ὀρέξεων ἡμῶν καὶ τῶν θελημάτων ὀπίσω γενόμενοι, πᾶσαν ἀμαρτίαν ἐπιμελῶς καθ' ἐκάστην διενεργοῦμεν, καταλαλιάν, βλασφημίαν, μνησικακίαν, ἐπιπορκίαν, ψευδολογίαν, αἰσχρολογίαν, δόλον, ἔριν, φθόνον, καὶ πᾶσαν ἀθέμιτον αἰσχροεργίαν φυσικὴν τε καὶ παρὰ φύσιν, καὶ ἦν οὐδὲ ἐν ἀλόγοις ζώοις

ἔστιν εὐρεῖν, ταύτην ἀσεβέστατα καινοτομοῦμεν. Ἐξελί-
 πον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν· τῆς βοηθείας τῆς σῆς
 γεγυμνώμεθα· μυκτηρισμός καὶ χλεύη τοῖς κύκλω ἡμῶν
 ἐγενήθημεν· τὸ σὸν ὄνομα, τὸ πανάγιον καὶ προσκυνητὸν,
 δι' ἡμῶν βλασφημεῖσθαι τοῖς ἔθνεσι πεποιθήκαμεν, τῇ κα-
 κίᾳ παλαιωθέντος, καὶ ταῖς τρίβοις ἀφρόνως χωλάναντες·
 πάντες ἐξεκλίναμεν, ἅμα ἠχρειώθημεν, οὐκ ἔστιν ὁ συνιών,
 οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός· Ἱερεῖς καὶ λαὸς ἐξέστημεν ἐπὶ τὸ αὐ-
 τό. Διὰ ταῦτα, κρίσει δικαία, ἐξώσθημεν ἀπὸ σοῦ, καὶ
 ἀπερρίφθημεν τῆς μεγάλης σου ἀντιλήψεως, καὶ τὴν πολλὴν
 σου φιλανθρωπίαν πρὸς ἀγανάκτησιν ἐτρέψαμεν οἱ ταλαί-
 πωροι. Δοίμοι, καὶ αἰχμαλωσία, καὶ στενοχωρία, καὶ ἀ-
 πορία, καὶ θάνατοι ποικίλοι καὶ συνεχεῖς τῆς τρισαθλίης
 ἡμᾶς ἀμερίσαντο, ἵνα, διὰ τῶν τοιούτων μαστίγων, πρὸς
 σεαυτὸν ἀκόντας ἐλκύσης, Φιλάνθρωπε. Ἄλλ' οὐδὲ οὕτω
 γέγονέ τι πλέον παρ' ἡμῶν· παρέδωκας ἡμᾶς εἰς δουλείαν
 τοῖς ἔθνεσι, καὶ εἰς αἰχμαλωσίαν, καὶ σφαγὴν, καὶ διαρ-
 παγὴν τοῖς ἀνόμοις, καὶ οὐδὲ οὕτω συνήκαμεν, οὐδὲ τῶν
 πονηριῶν ἡμῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν ἀπέστημεν. Μικρὸν
 τῆς δουλείας ἀνῆκες ἡμᾶς παραδόξως, καὶ τῶν ἀσεβῶν
 παρὰ πᾶσαν ἠλευθέρωσας ἐλπίδα, καὶ ἔτι μᾶλλον προσε-
 θήκαμεν ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ, τῇ εὐεργεσίᾳ φυσιωθέν-
 τες, καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ, καὶ τῇ ἀνέσει καταχρησάμενοι. Διὰ
 ταῦτα, πανάγαθε Δέσποτα, ὡς μήτε διὰ τῶν λυπηρῶν
 καὶ τῶν δεινῶν σωφρονιζομένους, μήτε διὰ τῶν σῶν εὐερ-
 γειῶν καὶ τῶν χαρίτων βελτίους γινομένους, κρίσει δι-
 καία κατεδίκασας ἡμᾶς, καὶ ἀπωλεία, καὶ πανολεθρία,
 καὶ ἀφανισμῷ παντελεῖ παραδέδωκας· καὶ δῆλον, ὡς τέ-
 λεον ἐκτριβῆναι καὶ ἀφανισθῆναι κατεκρίθημεν, ἀφ' ὧν οὐ-
 τως ἀφειδῶς τὴν διαδοχὴν τοῦ γένους πρόωρον ἐξεθέρισας,
 ὡς μηδὲ ρίζαν, μηδὲ σπέρμα τῷ Ἰσραὴλ ὑπολειφθῆναι, κα-
 τὰ τὸ γεγραμμένον, ἀλλὰ γενέσθαι ἡμᾶς ὡς Σόδομα καὶ
 ὡς Γόμορρά, καθ' οὓς κατακλυσμός ἀρδην πάλαι διέφθει-
 ρεν, αὐταῖς ρίζαις, καὶ αὐτοῖς κλάδοις ἀφανισθέντας. Οὐ-
 δὲ γὰρ ἡ νόσος, ἐπιπεσοῦσα κατὰ μικρὸν, μετρίως ὑπεξεί-

γει τοὺς θνήσκοντας ἀλλὰ καθάπερ σφαγέως παρόντος, καὶ ἑκάστῳ μετὰ τῆς ῥομφαίας καιρίαν ἐπιφέροντος, οὕτως ἅμα τε τὴν πληγὴν καὶ τὸ σύμβολον ἀθρόον ἐδέξαντο τοῦ θανάτου πολλοί, καὶ ἅμα πάντας ἐξαίφνης τὸ σκότος ἐκάλυψε, καὶ ὁ θάνατος, ὡς μόνον εἰπόντας, ὅτι ἐπλήγημεν, καταπόδας εὐθύς ἐπακολουθεῖ· ὥστε συνδύω καὶ συντρέϊς ἐκβάλλεσθαι ἀπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκίας, καὶ πρὸς ἐκφοράν ἀπαίγεσθαι, ὡσπερ σωρηδὸν ἐπὶ μιᾷ κλίνῃ κειμένους, καὶ μηδ' ἐξαρκεῖν τοὺς περιλειπομένους τῶν νενομισμένων ἀξιοῦν τῆς προσήκοντος, μηδὲ ἔχειν πρὸς τίνα πρῶτον τῶν συγγενῶν πορευθῆναι, πάντων ἀπλῶς ὁμοῦ φθειρομένων ἐλεεινῶς, καὶ παραπεμπομένων τῷ Ἄδῃ· ἀλλ' ἀπορία καὶ ἀμηχανία πανταχόθεν ἐλαυνομένους, μὴ ἐξευρίσκειν τί μᾶλλον τῆς συμφορᾶς θρηνησαι προσήκει, πότερον τὸν ἄωρον θάνατον, ἢ τὸ αἰφνιδίως ἕτως ἀρπάζεσθαι, ἢ τοὺς προαπελθόντας, ἢ τοὺς τηνικαῦτα ἐκπνέοντας, ἢ τοὺς αὐτίκα τοῦτο πείσεσθαι μέλλοντας, ἢ τοὺς περιεῖναι δοκοῦντας καὶ ἀνωτέρους τοῦ πάθους. Πρὸ πάντων δὲ μᾶλλον ἔπεστιν ὀδύρεσθαι καὶ θακρῦειν, ὡς, οὐ περιλειπομένης ἐλπίδος οὐδὲ μιᾶς, μὴ καὶ ἑαυτοὺς ἐν ὀλίγῳ μετὰ νεκρῶν ἀριθμεῖσθαι· ἕτως ἀπηλπισμένοι πανταχόθεν προκειμένα, καθάπερ θρέμματα τὴν σφαγὴν ἀναμένοντες. Σήμερον περιῦσταται τοῖς πατράσι καὶ ταῖς μητράσι χορὸς παιδῶν, χορὸς υἱῶν, χορὸς ἄλλων συγγενῶν καὶ συνήθων, ὡς στενοχωρεῖσθαι τὰς οἰκίας τῷ πλήθει, συναγομένων ἐν οἷς τε κατὰ φατρίας καὶ συγγενείας· καὶ αὖριον, ἀπαίδες, ἔρημοι, ἐλεεινοί, περιηρημένοι, καὶ ὡσπερ ἠκρωτηριασμένοι τὰ καιριώτατα, καὶ ἀθρόως τὴν ἐλπίδα πᾶσαν ἀποβαλλόμενοι καὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ γήρους, καὶ τῆς διαδοχῆς τῆς εἰς ἔπειτα γενεᾶς, καὶ πάντων ὁμοῦ τῶν φυσικῶν, καὶ τῶν φιλτάτων, καὶ τῶν ἀναγκαιωτάτων στερούμενοι. Ἐξεπλάγημεν αὖν, φιλόνηρωπε Δέσποτα, τῷ μεγάλῃ τῆς ἀφορήτου ταύτης συμφορᾶς καὶ τῆς μάλιστα καὶ μικροῦ ἐξέστημεν ἑαυτῶν, καὶ ἀπορία καὶ ἀμηχανία περιέσχεν ἡμᾶς, καὶ φόβος καὶ τρόμος ἀνεκδιήγητος ἦλθεν

ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου, καὶ ἀπειρή-
 καμεν καὶ ἀπεγνώκαμεν παντάπασιν. Οὐδὲ γὰρ ἐν τοῖς
 ζῶσιν ἑαυτοὺς εἶναι λογιζόμεθα, οὐδ' ἐν τῷ καθεστηκότι
 τοῦ νοός ἐσμέν· ἀλλ' ἕκαστος τὴν πληγὴν καὶ τὸ σημεῖον
 ἑαυτῷ φανταζόμενος ἔχειν, πυκνά τῶν μελῶν ἐφαπτόμε-
 νοι, καθ' ὥραν ἐξισταίμενοι, καὶ κώνωψ ἐπέλθη, καὶ ζῶ-
 φιόν τι δάκη, τὸν ὄλεθρον παρεῖναι οἰόμενοι ὑπὸ τοῦ δέους,
 καὶ πρὸ τοῦ θανάτου νεκροῦσθαι δοκοῦμεν. Ὅθεν καὶ
 περιάγομεν ἅπαντες, ὡσπερ ἡμιθνήτες καὶ ἐκλελυμένοι,
 καὶ πανταχόθεν ἠπορημένοι, καὶ μηδὲ μίαν καταφυγὴν
 εὐρίσκοντες· καὶ τὸ δὴ χεῖριστον, ὅτι οὐδὲ διάραι τὰ ὄμ-
 ματα ἡμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὐδὲ ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν,
 καὶ εὐξασθαι ἐνώπιόν σου τολμῶμεν οἱ τάλανες, τῷ κέν-
 τρω τοῦ συνειδότος πληττόμενοι· ἀλλὰ τὰ ἔργα ἡμῶν τὰ
 πονηρά, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας ἀνάμεσα, πρὸ ὀφθαλμῶν
 ἔχοντες, αἰσχύνῃ τὰ πρόσωπα καλυπτόμενοι, ἀναξίους
 ἑαυτοὺς τῆς σῆς βοηθείας καὶ τῆς σῆς ἀντιλήψεως κρίνο-
 μεν, τοῦτο μόνον, συντετριμμένοι καὶ τεταπεινωμένοι, καὶ
 κατησχυμένοι βωῶντες πρὸς σὲ τὸν ἀγαθὸν Θεόν· Δί-
 καιος εἶ, Κύριε, καὶ δικαία ἡ κρίσις σου κατὰ πάντα, ἃ
 ἐπήγαγες ἡμῖν· μᾶλλον δὲ οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐ-
 ποίησας ἡμῖν οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδω-
 κας ἡμῖν· ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν καθ' ἡμῶν ἐπιφερομένην
 μάστιγα, φιλόανθρωπον πλέον, ἢ δικαίαν εἶναι ὁμολογοῦ-
 μεν· πᾶσα γὰρ μᾶσιξ καὶ πληγὴ, καὶ πᾶς ὄλεθρος κατ'
 ἡμῶν ἐπιφερόμενος, ὀλίγος ἐστὶ καὶ μικρὸς πρὸς τὰ πολυ-
 πληθῆ ἡμῶν ἀνομήματα. Διὰ μὲν οὖν τὸ πλῆθος τῶν ἡμε-
 τέρων ἀμαρτημάτων, οὐδὲ θάρρησαι ἔχομεν, δικαιοκρίτα
 Κύριε, ἵνα τὴν σὴν ἰκετεύσωμεν ἀγαθότητα, λύσιν τῆς φο-
 βερῆς ταύτης εὐρεῖν ἀπειλῆς. Ἡ δὲ ὑπερβολὴ τῆς σῆς εὐ-
 σπλαγγίας, καὶ τῶν σῶν αἰκτιρμῶν ἢ ἄβυσσος, πολυελες
 Δέσποτα, κατατολμᾶν ἀναγκάζει καὶ τὰ ὑπὲρ τὴν ἡμετέ-
 ραν ἀξίαν ἐπιζητεῖν. Ὅθεν, Θεέ ὑπεράγαθε, καὶ Κύριε τοῦ
 ἐλέους, δεόμεθά σου τῆς γαληνότητος· Στήσον τὴν καθ' ἡ-
 μῶν τοσαύτην ἐπιφερομένην ὄξειαν καὶ ἄωρον τοῦ θανάτου

ρομφαίαν, καὶ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ παρα-
 δῶης ἡμᾶς εἰς τέλος ἀπολέσθαι, διὰ τὸ ὄνομά σε τὸ ἅγιον,
 μηδὲ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, φιλόανθρωπε, μηδὲ
 διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, ἣν διέθου τοῖς πατράσιν
 ἡμῶν, μηδὲ ὀλιγοσῆς ἡμᾶς ποιήσης παρὰ πάντα τὰ ἔθνη.
 Ἀντίθετε τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου τῷ πλήθει τῶν
 ἡμετέρων κακῶν· σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνομεν, Κύριε, ἀλλὰ καὶ
 σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· ἐκτός σε, ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν·
 σοὶ μόνῳ μετὰ συντετριμμένης καὶ τεταπεινωμένης καρ-
 δίας παριστάμεθα, καὶ δακρύοντες βοῶμεν τὸ, Κύριε ἐλέη-
 σον. Δέξαι, φιλόανθρωπε, τὴν κοινὴν ταύτην συντριβὴν ἡμῶν,
 καὶ τὸν καρδιακὸν πόνον, ὡς ἐδέξω τὰ δάκρυα Ἐζεκίου
 ἐν τῇ θλίψει τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ τοῦ θανάτου τοῦτον
 ἐρρύσω, καὶ χρόνον ζωῆς ἐδώρῃσω παρὰ τὸν ὠρισμένον τῆ
 τέλους αὐτῷ· Ἀπέστρεψε γὰρ φησιν, Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ ἔκλαυσε· καὶ παρευθὺς, ὡς φι-
 λάνθρωπος Δεσπότης, τὸν Προφήτην ἀπέστειλας, λέγοντα
 αὐτῷ· Ἦκουσα τῆς προσευχῆς σου, καὶ εἶδον τὰ δάκρυά
 σου, καὶ προσθήσω ἐπὶ τὰ ἔτη σε πεντεκαίδεκα ἔτη. Αὐ-
 τὸς ἔν, ἀνεξίκακε Κύριε, ὁ εἰπὼν· Οὐ θηλήσω τὸν θάνα-
 τον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν,
 σπλαγγίσθητι καὶ ἐφ' ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις, καὶ ἀπόστρεψον
 τὸν θυμὸν σου τὸν δικαιοτάτον ἀφ' ἡμῶν, καὶ μὴ εἰς τοὺς
 αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν. Ὁρᾶς Δέσποτα, ὅπως ἐσμικρύνθη-
 μεν, καὶ ὀλιγώθημεν ἢ κληρονομία σε, καὶ τὸ ἅγιον ἔθνος
 σου, καὶ τὸ πλήρωμα τῆς γῆς ὅλης, οὗ ἡ σικὰ καὶ τὰ ὄρη
 περιελάμβανε. Μνήσθητι, φιλόανθρωπε, τοῦ Σταυροῦ, καὶ
 τοῦ θανάτου, καὶ τοῦ ἔκουσίου Πάθους σου, οὗ ὑπὲρ ἡμῶν,
 τῶν κατακρίτων ὑπέμεινας, καὶ μὴ ἀρπάζῃ ὡς λέων τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν, μὴ ὄντος λυτρωμένου, μηδὲ σώζοντος. Οἶδας,
 μακρόθυμε, ὡς οὐδεμία πληγὴ τῶν ἀναισθητῶν οὕτως Αἴ-
 γυπτίων καθήψατο, ὡς ἡ τῶν πρωτοτόκων φθορὰ καὶ
 ἀπώλεια· ἐφ' ἡμῖν δὲ, ἀμύθητος ἐστὶν ἡ συμφορὰ, καὶ
 ἀνείκαστον τὸ δεινόν, πάντων ὁμοῦ καὶ τῶν πρώτων, καὶ
 τῶν μέσων, καὶ τῶν ἐσχάτων πρὸ ὥρας οὕτως ἀρπάζομεν·

νων ἑξαίφνης. Σπλαγγνίσθητι, οὖν εὐδιαλλάκτε Κύριε, ἐπὶ τοῖς δάκρυσι, καὶ τοῖς κλαυθμοῖς τῶν νηπίων καὶ τῶν βρεφῶν, καὶ τῆς ἀπλάστου πάσης καὶ αἰώρου ἡλικίας, καὶ σῆσον τὴν καθ' ἡμῶν δικαίαν σε ἀγανάκτησιν, καὶ κοπασάτω ἡ θαναῦσις, πολυέλεε Κύριε· τὴν γὰρ πληγὴν καὶ τὸ σύμβολον τῆ θανάτου τὰ βρέφη δεξάμενα, καὶ ἐν συναισθήσει τοῦ κακοῦ καὶ τῆς φθορᾶς γενομένα, πρὸς ἡμᾶς κεχήνασι, καὶ ὅλοις ὀφθαλμοῖς ἐνατενίζουσι, καὶ χεῖρας ὀρέγουσι, καὶ δάκρυσι, καὶ ψελλίσμασι, καὶ ἀκοαῖς ἀσήμοις, καὶ, οἷς ἔχουσι, κινήμασι τὴν σφαγὴν δεικνύουσι, τὸν ὄλεθρον ἀποδύρονται, καὶ πρὸς βοήθειαν αὐτῶν πᾶσι τρόποις ἡμᾶς ἐφελκύσασθαι δῆθεν βιάζονται. Ἡμεῖς δὲ, μηδαμόθεν δυνάμενοι χεῖρα τούτοις ἐπορέξαι, πρὸς σὲ τὸν πάντα δυνάμενον καταφεύγομεν, καὶ παρὰ σοῦ μόνου τὴν βοήθειαν καὶ τὴν λύσιν τῶν δεινῶν ἐξαιτούμεθα· σοὶ γὰρ μόνῳ δυνατὰ τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΠΛΗΓΗΝ ΘΑΝΑΤΙΚΟΥ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ τῶν οἰκτιρμῶν ἀνεξάντλητος πηγὴ· τὸ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίασθον πέλαγος· ἡ ἀπειρος ἄβυσσος τῆς μακροθυμίας καὶ τῆς χρηστότητος· ὁ καὶ τὰς κατὰ γενεὰν ἐπαγομένας τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων πληγαῖς τε καὶ μάστιγας συμφερόντως, διὰ φιλανθρωπίας ὑπερβολὴν, ἐπιφέρων, ἵνα τὸ πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἡμῶν ἀκρατὲς καὶ ἀξύρροπον, καθάπερ τινὶ χαλινῷ, τῷ θεῷ σου κατεχόμενον φόβῳ, μὴ ἀτάκτως κινήται κατὰ τῆς θείας εἰκόνας, μηδὲ εἰς τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενὲς κακῶς ἐξυβρίζῃ· Στήσον, δεόμεθα, τὴν κατὰ τῆς φύσεως ἡμῶν φερομένην ὀξεῖαν καὶ ἄωρον ταύτην τῆ θανάτου ρομφαίαν, ἵνα μὴ ὀλιγοστοὺς ἡμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη ποιήσης, μηδὲ τοῖς νοητοῖς καὶ αἰσθητοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν παρα-

δωσῆς ἡμᾶς ἐξυθένημα. Ἐξηρήμονται πόλεις, ἠφανίσθησαν ἀγοραὶ, ἱεραὶ πανηγύρεις, καὶ τελεταὶ, καὶ θείων ὕμνων συστήματα, τῷ πλείονι μέρει, κατεσιγασθησαν· οἰκίαι καλαὶ καὶ μεγάλαι, κατὰ τὴν Γραφήν, ἠφανίσθησαν, καὶ ἔκ ἐστιν ὁ κατοικῶν ἐν αὐταῖς. Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ σκότος ζοφερόν τε φοβερόν τούτου θανάτου πάντας ἐκάλυψεν. Οὐ φθάνομεν, Δέσποτα, τοὺς τελευταῖους, ὡς ἔθος, θρηνεῖν οἱ προσήκοντες· καὶ γὰρ τὸ τέλος ἡμῶν φθάνει, καὶ ἄλλους ἐπιζητοῦμεν τοὺς θρηνούντας, καὶ κοινῶ τῷ τάφῳ παραδιδόμεθα. Οὐδὲ οἱ ζῶντες καὶ φαινόμενοι, ζῆν ἤδη νομίζομεν· τῷ φόβῳ τῆς φοβερᾶς ταύτης πληγῆς, μικροῦ καὶ ἑαυτοῖς ἀπιστῆμεν· τὸ τε θανάτου σύμβολον, καὶ πληγὴν ἔχειν ἕκαστος ἐν ἑαυτῷ φανταζόμενος, καὶ πρὸ τοῦ θανάτου τῷ δέει τοῦ θανάτου χαλεπῶς ἀποθνήσκοντες. Ταῦτα τῆς κακίας ἡμῶν τὰ ἐπίχειρα· τῆτο τῶν πονηρῶν καὶ ἀκαθάρτων ἡμῶν πράξεων τὸ κατάλληλον ἀποτέλεσμα· ταῦτα τῆς ἀσελγείας καὶ ἀδικίας καὶ ἐπιπορίας ἡμῶν τὰ δεινὰ κατορθώματα· ἕτος ὁ τρικέφαλος ὄφις τοὺς πικροὺς ἡμῖν ὀδόντας ἐμπήξας, τὴν φθορὰν καὶ τὸν θάνατον τοῦτον ἐπήγαγε· διὰ ταῦτα ἔρχεται, φησὶν, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Διὸ οὐδὲ νοητοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπάραι, οὐδὲ προσεύξασθαι καθαρῶς, καὶ τὸν ἔλεον ἐφελκύσασθαι σου δυναίμεθα, τῷ βάρει τοῦ συνειδότητος, καθάπερ τινὶ κλοιῷ σιδηρῷ, κατακαμπτόμενος ἕκαστος. Ἀλλὰ μὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον, μηδὲ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, ἵνα μὴ τὸν τῆς μετανοίας καὶ ἐπιστροφῆς καιρὸν ζημιωθῶμεν οἱ ταῖνες. Διὸ καὶ τὴν πληγὴν τοῦ θανάτου ταύτην φιλάνθρωπος ἐπήγαγες. Οἶδαμεν, ὡς πολλάκις τὴν μετάνοιαν ὑποσχόμενοι, καὶ πολλάκις ψευδάμενοι, τὴν τομὴν, κατὰ τὴν ἀκαρπον ἐκείνην συκῆν, κατεκρίθημεν. Ἄλλ' ἔτι καὶ ἔτι μακροθύμησον, ὡς φιλόανθρωπος γεωργός, ὁ μὴ θέλων τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· ὁ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ συγχωρεῖν τοῖς ἀδελφοῖς κελεύων τὰ ἀμαρτήματα· ὁ δυναίμενος ἐκ τῶν σκληρῶν καὶ

ἀκάρπων λίθων ἐγείρειν τέκνα τῷ Ἀβραάμ· σοὶ γὰρ μόνω πάντα δυνατὰ, τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα, φιλόθρωπε Δέσποτα· ἵνα καὶ ἐφ' ἡμῖν εἰς γενεάς, καὶ γενεάς δοξα-
σθεῖς σου τὸ πανάγιον Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ,
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἡ μάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, παν-
άγαθε Δέσποτα· παρέβημέν σου ταῖς σωτηρίου ἐν-
τολαῖς, ταῖς ἱεραῖς συνθήκας ἡμῶν, αἷς ἐπὶ τῷ Θεῷ Βαπτί-
σματι, κατέναντι τοῦ μεγάλου σου Θυσιαστηρίου, ἐνώπιον
Ἀγγέλων ἐποιησάμεθα καὶ ἀνθρώπων· ἠθετήσαμεν τὸ φρι-
κτὸν Αἷμα τῆς διαθήκης, ἐν ᾧ ἠγιασθημεν, κοινὸν ἠγησά-
μενοι, καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος ἐνυβρίσαντες, καὶ τῆς
φοβεραῆς καὶ ὑπερφυῆς υἰοθεσίας καταφρονήσαντες. Πᾶσα
Γραφή, καὶ Θεῶς Νόμος, καὶ διδασκαλία Θεόπνευστος,
ψόφος κενὸς καὶ ῥήματα πράξεως ἔρημα, παρ' ἡμῖν ἐλογί-
σθησαν· ὀνόματι μόνον καὶ λόγοις τὸ σεπτὸν Εὐαγγέλιον,
καὶ τὸν ἀληθῆ Χριστιανισμὸν οἱ τάλαντες περιφέρομεν. Αἱ
χεῖρες ἡμῶν πρὸς πᾶσαν ἀρπαγὴν καὶ πλεονεξίαν γεγόνα-
σιν ἐπιτηδεῖοι· οἱ πόδες ὀξεῖς καὶ ἀνομώτατοι, καὶ πρὸς
πᾶσαν ἀδικίαν καὶ κακεντρέχειαν ἔτοιμοι, τῆς μερίδος τῶν
ἀδελφῶν ἐπιβαίνειν καὶ καταπατεῖν, καὶ κατεσθίειν τοὺς
πένητας· τὸ στόμα, τὸ τῶν ἱερῶν εὐχῶν τε καὶ λόγων ὄρ-
γανον, πάσης αἰσχρότητος καὶ μωρολογίας, ἐπιουρίας τε
καὶ διαβολῆς ἀπετελέσαμεν ὄργανον· τῆς ὀφθαλμῆς ἡμῶν,
καὶ πάσας ἡμῶν ταῖς αἰσθήσεις, ἀσωτίας καὶ πάσης ἀσελ-
γείας καθ' ὑπερβολὴν ἐπληρώσαμεν· τὸν ἐν ἡμῖν βασιλεύον-
τα νοῦν, τὸ Θεῖον ἐκεῖνο σπέρμα καταπατήσαντες, καὶ τὰ
μέλη σου τοῦ Χριστοῦ πόρνης μέλη ποιήσαντες, καὶ ἀντί-
ναῶν τοῦ Θεοῦ, φθοραῆς καὶ ἀκαθαρσίας ἀποθήκαι γενό-
μενοι. Διὰ τοῦτο, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν πολλὴν σου φι-
λανθρωπίαν πρὸς ἀγαπάκησιν ἐτρέψαμεν οἱ ταλαίπωροι·

τὸ πλῆθος τῶν σῶν εὐεργεσιῶν εἰς τιμωρίας ἡμῖν ἀφρόνως μετατεθείκαμεν. Καὶ ἐπειδὴ μήτε τοῖς ἡμετέροις ἀγαθοῖς, μήτε τοῖς ἀλγεινοῖς τοῦ πλησίον βελτίους γέγοναμεν, δικαίως καθ' ἡμῶν αὐτῶν τὴν δικαίαν σου παιδευσιν καὶ τὴν πληγὴν ἐκινήσαμεν. Ἄλλὰ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, Κύριε. Σοὶ μόνῳ ἡμάρτομεν, ἀλλὰ καὶ σέ προσκυνοῦμεν μόνον, καὶ μετὰ συντετριμμένης καρδίας, ὡς θυσίαν καθαρὰν, τὴν ἐξομολόγησιν προσφέρομεν. Ἄνες, ἄφες, φιλάνθρωπε Δέσποτα· στήσον τὴν καθ' ἡμῶν φερομένην δικαίως μάλιστα· νικησάτω τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σε τὸ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν πονηρὸν σύστημα· τὸ τῆς σῆς ἀπείρου χρηστότητος πέλαιγος κατακαλυψάτω τῆς κακίας ἡμῶν τὴν πικρὰν θάλασσαν. Ἐχομεν τῆς σῆς φιλανθρωπίας ὑποδείγματα μέγιστα, ληστὰς καὶ πόρνας, τελῶνας καὶ τὸν ἄσωτον υἱόν, οἳ τινες ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους παρευδοκιμοῦσι, καὶ εἰς τὴν τῶν οὐρανῶν Βασιλείαν προάγουσι. Μετὰ τούτων καὶ ἡμᾶς ἐξομολογουμένους σοὶ καὶ προσπίπτοντας πρόσδεξαι, Δέσποτα· εἰ δὲ καὶ τῆς αὐτῶν ἐπιστροφῆς καὶ εἰλικρινοῦς μετανοίας πλεῖστον ἀπολειπόμεθα, τὸ λείπον ἀποπληρῶσάτω ἡ ἀπειρος ἀγαθότης σου, μᾶλλον δὲ καὶ τὸ πᾶν· ἐπειδὴ καὶ τῷ παντὸς ὅλως λειπόμεθα. Ἐχεις ἔν εὐσπλαγχνίαν τε καὶ συγγνώμην παρακαλοῦντάς σε, τὸν Σταυρὸν, καὶ τὸν ἐκούσιον θάνατον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀχαρίστων ὑπέμεινας, τοὺς ἀγῶνας τῶν Ἀποστόλων, τοὺς τῶν Ὁσίων ἰδρωτάς, καὶ τῶν Μαρτύρων τὰ αἵματα, καὶ πρὸ πάντων τὴν κοινὴν τῶν ἀπάντων ἐλπίδα καὶ σωτηρίαν, τὴν ὑπερλόγον ἀσπόρως τεκοῦσάν σε Θεοτόκον· ὧν τὰς ἐντεύξεις φιλανθρώπως δεξάμενος, τῶν παρόντων ἀνιαρῶν, καὶ τῆς μελλούσης αἰωνίου κολάσεως ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Χάριτι, καὶ φιλανθρωπία τοῦ ἀνάρχου σου Πατρὸς, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ ΠΡΟΣ ΘΕΟΝ,

ΑΒΥΘΟΜΕΝΗ ΕΝ ΚΑΙΡῶ ΛΟΙΜΟΥ, ΚΑΙ ΔΙΝΟΥ.

Ποίημα τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Καλλιόστου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ὀρωμένην ταύτην κτίσιν, δημιουργικῆ σου προστάξει, ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν· εἶτα καὶ τὸν ἄνθρωπον οἰκείαις χερσὶ διαπλάσας τῇ ἄκρᾳ σου ἀγαθότητι, καὶ πρότερον μὲν πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἐτοιμασίαν, ἀδάπανον καὶ ἀνετον ἐκτελέσας εἰς βρωσιν καὶ πόσιν· ἅμα δὲ τῇ παραβάσει τῆς ἐντολῆς στερήσας αὐτὸν τῆς ἀκηραίου τρυφῆς ἐκείνης, καὶ ἑτέραν διαγωγὴν αὐτῷ ἐπίπονον παρασχὼν συμφερόντως, ὥστε καρποὺς ἐκφέρειν ἐπιτάξας τὴν γῆν εἰς τροφήν ἡμετέραν, καὶ αὐτῶν τῶν ἀλόγων ζώων, πολυειδῶς καὶ ποικίλως· καὶ τοῖς μὲν ἐξ αὐτῶν τῶν σπερμάτων τῆς γῆς χορηγῶν τὰ πρὸς χρείαν, τοῖς δὲ ἑτέρως κατὰ τὴν προνοητικὴν σε δύναμιν, δι' ἧς καὶ τοὺς τῆς θαλάσσης ἰχθύας ἐφορᾷς τῇ σῆ χρηστότητι, τῆς σῆς δεξιᾶς ἀνοιγομένης καὶ ἐμπιπλώσης πᾶν ζῶον εὐδοκίας· ὁ μεγάλα καὶ θαυμαστά τεράστια ἐργασάμενος ἐν τε τῇ παλαιᾷ καὶ τῇ νέᾳ Διαθήκῃ, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου. Καὶ καθάπερ ποτὲ, διὰ τοῦ Ἰωσήφ ἐκείνου, τοῦ φέροντος τύπον τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, ἅπαντα τὸν Ἰσραηλίτην ἐκείνον διέθρεψας λαὸν θαψιλῶς, οὕτω καὶ νῦν διὰ τῆ μονογενοῦς σου Υἱοῦ τοῦ ἀληθινῆ Θεῆ ἡμῶν, χορήγησον τὰ πρὸς τροφήν καὶ ἀνάπαυσιν ἡμετέραν, καὶ τῶν ἀνιαρῶν πάντων ἀπαλλαγὴν ἡμῖν δώρησαι, τοῦ λοιμοῦ, καὶ λιμοῦ, καὶ τῆς προσδοκωμένης ἀνσίγκης καὶ βίας ἐλευθερώσας ἡμᾶς· ἵνα δοξασθῇ τὸ πανάγιον Ὄνομα σου τῆ ἀνάρχῃ Πατρὸς, καὶ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιῆ σου Πνεύματος. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο τῶν Θαυμασίων Θεός, ὁ καὶ μεγάλα καὶ Θαυμαστά ἔργασάμενος· ὁ τὸν παλαιὸν Ἰσραὴλ διὰ Μωσέως ἐλευθερώσας τῆς πικρᾶς δουλείας τοῦ Φαραώ· ὁ τῇ χειρὶ σου τῇ δεξιᾷ τοῦτον καθοδηγήσας, καὶ ἀβλαβῆ διασώσας πρὸς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας· ὁ πρότερον μὲν διὰ τῶν ὀρνίθων ἐκείνων εἰς κόρον ἐκθρέψας οὐκ εὐαρίθμητον λαὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ ξηροτάτῃ· ὁ ὀμβρήσας τὸ μάννα, καθάπερ ὕδωρ ἐκ πηγῆς ἀενάου· ὁ τὴν ἀκρότομον πέτραν πηγᾶς ὕδατων ὀμβρήσας παρασκευάσας, καὶ πάντας κορέσας τῇ τοῦ ὕδατος ἐκχύσει τῇ δίψει πιεζομένους· οὕτω καὶ νῦν ἡμᾶς θρέψον τῇ συνήθει σου φιλανθρωπίᾳ καὶ ἀγαθότητι· χορήγησον ἡμῖν τὰ δεόντα, καὶ αὐτάρκησον πρὸς ὑπουργίαν καὶ τροφήν ἡμετέραν· δεῖξον καὶ ἐν ἡμῖν τὰ σα μεγάλα Θαυμάσια, καὶ θρέψον ἡμᾶς εἰς κόρον τῇ εὐλογίᾳ τῆς σῆς χρηστότητος· πάντα γὰρ δυνατὰ σοι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν. Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκθρέψας μυριάδας λαοῦ ἐν ὀλίγοις ἄρτοις ἐν τῇ ἐρήμῳ, θρέψον καὶ νῦν ἡμᾶς τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγγνίᾳ, καὶ μὴ παρίδῃς τὰς δεήσεις ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου· ἵνα δοξασθῇ τὸ πανάγιον Ὄνομα σοῦ τοῦ Πατρός. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΑΠΕΙΛῆ ΒΡΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΑΣΤΡΑΠΩΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Πάλιν σοῦ, Κύριε, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότης μνήμη παιδείας, πάλιν δούλων ἀχρείων συγχωρήσεως δεήσεις, γνωσκόντων ὡς ὅσον ὑπερβάλλει τὸ μέγεθος τῶν ἀμαρτημάτων, τοσούτῳ πλέον καὶ αὐτὸς ὑπερέχεις τῇ ἀμνηστικᾷ σου εὐσπλαγγνίᾳ. Δεόμεθά σου, ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν, ὅπως μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν, ἀλλ' ἐν τῷ ἐλέει σου ζωώσης ἡμᾶς τοῖς οἰκτιρμοῖς σου,

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ στερεῶν βρόντην, καὶ μετασκευάζων ἀστραπὴν, καὶ πάντα πράττων πρὸς σωτηρίαν τῶν ἔργων τῶν χειρῶν σου. Ἐπίδε τῇ σῇ φιλανθρωπία, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, καὶ τῆς ἐφεστῶσης ἀπειλῆς· ἐβρόντησας γὰρ ἐξ οὐρανοῦ, ὁ Κύριος, καὶ ἀστραπαῖς ἐπλήθυνας, καὶ συνετάραξας ἡμᾶς. Διαλλάγηθι, εὐσπλαγγνε, πρὸς σέ καταφεύγομεν· καὶ τοὺς πλουσίους σου οἰκτιροὺς κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησον τοὺς δούλους σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Μὴ καταφλεξάτω ἡμᾶς τὸ πῦρ τοῦ θυμοῦ μου, μηδὲ καταφάγῃ ἡμᾶς θυμὸς ἀστραπῶν καὶ βροντῶν σου· ἀλλὰ τῇ συνήθει σου χρησάμενος εὐσπλαγγνία, πρᾶυνον τὴν ὀργὴν σου, καὶ εἰς αἰθρίαν τὸν αἶρα μετάβαλε, καὶ ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτίσι τὸν ἐπικείμενον ζόφον διακόψας, τὴν ἀχλὺν εἰς γαλήνην μεταποίησον.

Ἔστι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΔΥΣΚΡΑΣΙΑΣ ΑΝΕΜΩΝ,

ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΑ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ ἐνυποστάτῳ καὶ ἀνάρχῳ σου Λόγῳ, καὶ τῷ ζωοποιῷ καὶ ὁμοτίμῳ σου Πνεύματι, ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ πάντα· ὁ θαλάσση θέμενος, ὄριον ψάμμον, καὶ σταθμίσας ὄρητε καὶ τὰς νάπας ζυγῷ· ὁ σπιθαμῇ μετρήσας ἕβρανόν, καὶ δρακί συνέχων τὴν γῆν· ὁ μέτρα καὶ κανόνας καὶ ὄρους ἀρμονίας τε καὶ τάξεις, τῇ ὀρωμένη καὶ αἰσθητῇ κτίσει ταύτης, καὶ καιρῶν ἀλλαγῆς, καὶ τροπαῖς ἡλίου, κράσει στοιχείων νεύματί σου ταύτην συνέχων ἀρρήτως, καὶ πρὸς τὸ ἀπαθές τε καὶ ἄλυτον διακυβερνῶν· αὐτὸς, πανάγαθε Βασιλεῦ, τῇ ἐμφύτῳ καὶ συνήθει σου φιλανθρωπία, καὶ ἀ-

γαθότητι πάλιν χρησάμενος πρὸς ἡμᾶς, ἐπίσκεψαι τὰ τῶν
 σῶν χειρῶν ἔργα, καὶ μὴ ἀποστήσης ἀφ' ἡμῶν τὰ ἐλέησθ
 καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου, μηδὲ διασκεδάσης τὴν διαθήκην
 σου, ὃ κατ' εἰκόνα δημιουργήσας ἰδίαν ἀπορρήτως ἡμᾶς.
 Ὁ τὸν μονογενῆ σθ Υἱὸν λύτρον ὑπὲρ ἡμῶν δέξ, καὶ, Πνεύ-
 ματος ἀπορρήτῳ κοινωνία, τῆς οἰκείας Θεότητος μεταδός,
 ἄφες τὸ τῶν ἀμαρτιῶν, δεόμεθα, πλήθος, τῷ ὑπερέχοντι
 πληθῆι τῶν οἰκτιρμῶν σθ. Ὁ τῷ Σταυρῷ τῷ σὺ Υἱοῦ, καὶ
 τῷ Αἵματι τὴν ἀμαρτίαν ἀπαλείψας τοῦ γένους ἡμῶν, ἐ-
 πανάγαγέ σου τὴν κτίσιν πρὸς τὴν φυσικὴν ἀρμονίαν καὶ
 τάξιν, εἰς τὸ παρὰ φύσιν ἐλεεινῶς ἐκτραπέυσαν, διὰ τὴν
 παρὰ φύσιν ἀταξίαν καὶ ἀκοσμίαν τῆς ἀθέσμη καὶ φαύ-
 λης πολιτείας ἡμῶν. Δεῖξον ἡμῖν τὴν συνήθη τοῦ μεγάλου
 τούτου γαλήνην πελάγους, καὶ τὸν ἐπικείμενον κλύδωνα,
 καὶ τὴν ταραχὴν τοῦ αἴερος διακόψας, ἐντειλαὶ τοῖς ἀνέ-
 μοις καίριον καὶ κατάλληλον πνοὴν δῶναι. Ἐπιτίμησον τῷ
 κλύδωνι τῆς θαλάσσης, καὶ ταῖς παρὰ φύσιν τῶν ἀνέμων
 κινήσει· ζήτω πνεῦμα καταιγίδος, καὶ πρὸς γαλήνην τὰ
 τῆς ζάλης μετατεθῆτω· ἵνα τὰ σὰ ἔργα καὶ θαυμάσια
 πάλιν ἴδωσιν οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις,
 ποιῶντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς· παρασκευάσον αὐτὴν,
 φιλόνηρωπε Δέσποτα, τῇ σῇ ἀνεϊκάστῳ φιλανθρωπίᾳ,
 παύσασθαι τοῦ κλύδωνος. Ὁ τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, καὶ
 Κύριον ἡμῶν, Ἰησοῦν Χριστόν, εὐδοκίᾳ σῇ, καὶ συνεργείᾳ
 τοῦ Ἁγίου σθ Πνεύματος, καταξιώσας γενέσθαι ἄνθρωπον,
 καὶ συμπλεῦσαι τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστό-
 λοις, καὶ ἐπιτιμῆσαι τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων, καὶ τῆς θα-
 λάσσης γαληνῶν τὰ κύματα κελεύσας· αὐτὸς καὶ νῦν πάν-
 τα ἐναντίον ἀνεμονοκίμισον, καὶ τὰ κύματα πράϋνον, καὶ
 τὸν κλύδωνα κατάπαυσον, καὶ διέγειρον τοὺς ἐπιτηδείους
 καὶ εὐθέτους καιροὺς καὶ ἀνέμους, κυβερνήτης καὶ βοηθὸς
 πανταχοῦ γινόμενος τοῖς δούλοις σου, ὁδηγῶν αὐτοὺς εἰς
 λιμένα σωτηρίας· οἱ γὰρ τὸ σὸν μόνον εἰδότες ὄνομα, καὶ
 μὴ γνώσκοντες πλὴν σου Θεὸν ἕτερον, πρὸς τὴν σὴν βοή-
 θειαν διαπαντὸς ἀποβλέπουσιν· εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις

τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τῶν Θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μο-
νογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ,
καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζῶσσοιῷ σου Πνεύματι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΕΙΣ

ΕΠΕΛΕΥΣΙΝ ΒΑΡΒΑΡΟΝ, ΚΑΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΣ ΕΘΝΟΝ.

Προκείμενον, Ἦχος γ'.

Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλείπέτωσαν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 4.

Α'δελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ, ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ (χάριτι ἔεξε σεσωσμένοι) καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ χάριτι ἔστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο ἐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχῆσθαι. Αὐτοῦ γὰρ ἔσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεός, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος δ'. Κύριος συντρίβων πολέμους.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ΙΓ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παρήσαν τινὲς ἀπαγγέλλοντες τῷ Ἰησοῦ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε, ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἀμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τὰς Γαλιλαίους, ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν;

Οὐχὶ λέγων ὑμῖν· ἀλλ' εἰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολείσθε. Ἡ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωάμ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτῆς, δοκεῖτε, ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους, τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ; Οὐχὶ λέγω ὑμῖν· ἀλλ' εἰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπώλεισθε. Ἐλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν· Συκὴν εἶχέ τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ' εὔρεν. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· Ἴδου, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ ἔχ εὐρίσκω· ἐκκοψον αὐτήν, ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταταργεῖ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτήν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτε σκαίψω περὶ αὐτήν, καὶ βάλω κοπρίαν· καὶ μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰδὲ μή γε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψῃς αὐτήν.

Κοινωνικόν.

Κύριος κραταιός, καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ἐπὶ προσδοκίᾳ πολέμου.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς·

Τοῖς σοῖς Ἀχραντε συμμάχησον οἰκέταις. Ὠδὴ Ἰωάννου.
Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τὸν κραταιὸν ἐν ἰσχυῖ καὶ δυνατὸν, ἐν πολέμοις Κύριον,
ἢ γεννήσασα Σεμνὴ, κραταιᾷ χειρὶ σου παναγκεῖ,
συμπολέμησον ἐχθροὺς τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Ο ἐν θαλάσῃ ποντίσας πρὶν Φαραῶ, καὶ τὰ τούτου
ἄρματα, καταστρώσας ἐν βυθῶ, εἰς ἡμῶν βοήθειαν
καὶ νῦν, διανάστηθι Χριστέ τῆς σέ Τεκούσης εὐχαῖς.

Ἰατρικὸν μὲν τὸ τέμνειν καὶ ὁ καυστήρ, τῆς ὑγείας αἰτίον· ἀλλ' ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ἀπαλοῖς φαρμάκοις οἰκτιρῶν, σοῦ ἰάτρευσον τῆς σῆς Μητρὸς δεήσεσι.

Σεναχειρίμ ὡσπερ ἄλλην πανστρατιάν, ἄρδην ἐξαφάνισον, καὶ τὴν νῦν πανστρατιάν, τὴν περικυκλώσασαν ἡμᾶς, τῶν βαρβάρων κραταιᾷ χειρὶ σου Δέσποινα.

Σὲ τοῖς ἡμᾶς πολεμοῦσι πικροῖς ἐχθροῖς, ἀντικαθοπλίζομεν, καὶ κινουῦμεν κατ' αὐτῶν, πρὸς ἀντιπαράταξιν Ἀγνή· σὺ γὰρ εἶ Χριστιανῶν ἢ ἀρχιστράτηγος.

Ῥδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Οὔτοι ἐν ἄρμασι πολλοῖς, καὶ ἐν πλείοσιν ἵπποις· ἀλλ' ἡμεῖς ὁ λαός σου, ἐν ὀνόματι τῷ σῷ, ἐπικαλούμεθα νῦν, καὶ βοῶμεν· Σῶσον ἡμᾶς Δέσποτα.

Ἰσχὺν καὶ σθένος ὁ διδῆς, ἀσθενοῦσι καὶ κέρασι, ἀνυψῶν τῶν σῶν δούλων, τῷ πιεῶ σου νῦν στρατῷ, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν, ἰσχὺν δίδου, διὰ τῆς Τεκνούσης σε.

Στρατὸς βαρβάρων ἀθροισθεῖς, ἐξ ἔθνων τῶν ἀθέων, πῦρ καὶ βλέπων καὶ πνέων, χαίρων φόνοις καὶ σφαγαῖς, καὶ πόλεμον συγκινεῖ, τοῖς σοῖς δούλοις· Δέσποινα βοήθησον.

Ἄνδρες αἱμάτων ἀπηνεῖς, δολιότητος πλήρεις, καθ' ἡμῶν συναχθέντες, ἐμελέτησαν κενά, φρουράζαντες ψαλμικῶς, Θεοτόκε, κατ' ἡμῶν τῶν δούλων σου.

Χειρῶν ἐκτάσει Μωϋσῆς, Σταυροῦ σχῆμα τυπώσας, ἐτροπώσατο Κόρη, Ἀμαλήκ τὸν δυσμενῆ· σὺ δὲ χειρὶ νοεραῖ, τοῦ λαοῦ σου, τοὺς ἐχθροὺς κατάβαλε.

Ῥδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Ῥομφαίαν ἐκχεον, Ἀγνή καὶ σύγκλεισον, πάντων τῶν ἐναντίων τῶν νῦν ἡμᾶς, καταπολεμῶντων ἐχθρῶν καταπολέμησον ἐχθροὺς, τῇ ἰσχυρῇ τῆς πρεσβείας σου.

Ἰσχύνης πλήρωσον, ἐχθρῶν τὰ πρόσωπα, καὶ πολλῆς ἀτιμίας καὶ ἐντροπῆς, καὶ ἀποσραφήτωσαν, εἰς τὰ ὀπίσω ψαλμικῶς, κENOΙ Δέσποινα, καὶ ἀπρακτοί.

Νυνὶ γνωσόμεθα, ἐν τῷ Δέσποινα, ὡς τεθέληκας πάντα τὸν σὸν λαόν, ταύτης σου τῆς πόλεως, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῆ, ἐφ' ἡμᾶς ἐχθρὸς πολέμιος.

Τῷ θελεῖν σύνδρομον, ἔχεις τὸ δύνασθαι, ὡς τεκῆσα τὸν πάντα μόνῳ φιλῶ, νεύματι δυνάμενον· ἂν οὖν θελήσης τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν, σωθησόμεθα.

Εν τῇ ἐκτάσει σου τῆς ἀντιλήψεως, δυναξῶν πολεμίων τὰς δυσμενεῖς, κεφαλὰς διάκοπον· σεισθήσονται γὰρ ἐν αὐτοῖς, ἐκ τοῦ φόβου τοῦ σοῦ κράτους Ἀγνή.

ᾠδὴ ε΄. Τῷ θεῷ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Σατράπαι, τύραννοι, βασιλεῖς, ἄρχοντες χορῶν βαρβαρικῶν, ἐπὶ κακῶ συμφωνήσαντες, κατ' αὐτῆς τῆς ποίμνης σε καθάπερ λέοντες, καὶ θῆρες ἀγριόθυμοι ὠρυόμενοι.

Υἰὸν γεννήσασα τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐπιζατοῦντα νοερώς, τὰς οὐρανίαις Δυναμέσιν, Ἄγγελον ὑπέρμαχον ἐξαπόσειλον, Παρθένε Θεοτόκε ἡμῖν βοήθειαν.

Μετὰ δακρύων καὶ σκυθρωπά, τὰ καταλαβόντα νῦν ἡμᾶς, καὶ θρήνων ἄξια Δέσποινα· ἀλλὰ σὺ Παρθένε τάχυνον οἴκτειρον, καὶ πάλιν τῆς ἀθέης ἐχθρῆς κατάβαλε.

Μὴ παραδώης χερσὶν ἐθνῶν τὴν κληνορομίαν σε Ἀγνή, μή ποτε εἴπωσι· Ποῦ ἐστίν, ἢ Θεογεννήτωρ, ἢ ἐπέποιθεισαν; ἀλλ' ἄθραυσον τὴν ποίμνην σου διατήρησον.

Αἰ βασιλεῖαι πάσαι τῆς γῆς, γνώτωσαν τὸ κράτος σου Σεμνή, καὶ τὴν ἰσχύν σου τὴν ἄμαχον, ἔθνη ταραχθήτωσαν, καὶ σεισθήτωσαν, λαοὶ οἱ μὴ εἰδότες τὴν ἐξουσίαν σου.

ᾠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Χαλκοῦν τόξον ἔργασον, τοῦ λαοῦ σου τοῦ πισοῦ, τῆς ἐκλεκτοῦς βραχίονας, καὶ περιζώσον δύναμιν καὶ ἰσχύν, αὐτοῦς Ὑπεράμωμε, οὐρανόθεν βραβεύουσα τὴν δύναμιν.

Ημᾶς τοὺς πισεύοντας, εἰς τὸ ὄνομα Σεμνή, Πατρός, Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος, καὶ προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου τὸν σεπτόν, μὴ δῶς τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἀλλὰ τούτους εἰς τέλος Κόρη σύντριψον.

Στενάζοντες κρίζομεν, γόνυ κλίνοντες εἰς γῆν, χεῖρας εἰς ὕψος αἴροντες· Ἐξημώρτομεν Δέσποινα εἰς Θεόν αὐτὸν ἐξιλέωσαι, καὶ μὴ βάρβαρα ἔθνη παιδευσάτω ἡμᾶς.

Οὐ φέρομεν Δέσποινα, καὶ γὰρ εἶπεν ὁ ἐχθρὸς· Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκυῖλα, ἐμπλήσω μου τὴν ψυχὴν, ἀνελῶ μαχαίρα μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου· διὸ πρόφθασον.

Ναὐτὸς ἰδρυθέντας σοι, καὶ τεμένη ἱερά, καὶ τὰς σεπταῖς εἰκόνας σου, τῶν Ἁγίων ἀπάντων τε τὰς μορφάς, σκευὴ καὶ κειμήλια, οἱ ἐχθροὶ σου Παρθένε ἐξηφάνισαν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Οὐ πρὸς ἕτερον Θεὸν διεπετάσαμεν, τὰς χεῖρας ἡμῶν Δέσποτα· κἂν ἠμάρτομεν, ἀλλὰ οὐκ ἀπέστημεν ἐκ σοῦ, καὶ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν πλὴν σοῦ· διὸ ἐλέησον ἡμᾶς, τῆς Θεοτόκου λιταῖς.

Γ'δοῦ ὡς κύνες πολλοὶ περιεκύκλωσαν, ταῦροι πίονες περιέσχον ἡμᾶς, καὶ ἐφάλλονται διασπάσαι νῦν θηριωδῶς, τοὺς δούλους σου Δέσποινα ἀγνή· οὓς βράβδω θείας σου ροπῆς, μακρὰν ἀπέλασον.

Κοσμοσώτειρα Βασίλισσα πανύμνητε, τὴν πόλιν ταύτην φύλαττε, βασιλεύοντα, βασιλέων τέξασα Χριστόν· ἀλώσεως λύτρωσαι πικρᾶς, αἰχμαλωσίας, προνομῆς, καταδρομῆς τῶν ἐχθρῶν.

Ε'μφυλίου μάχης ρῦσαι Παναμώμητε, καὶ ἀπὸ συστροφῆς πονηρᾶς, ἀποσάσεως, ταραχῆς, ἐνέδρας, συσκευῆς, λαθραίας ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, καὶ προδοσίας δολερᾶς, ταύτην τὴν πόλιν σου.

Τεῖχος ἀρρήκτον, ἀπόρθητον, ἀκλόνητον, καὶ πύργον ἀπερίτρεπτον, σὲ κεντήμεθα, ἐν ἐφόδοις καὶ ἐπιδρομαῖς, βαρβάρων ἐθνῶν αἰμοχαρῶν, καὶ σοὶ προσφεύγοντες Ἁγνή διασωζόμεθα.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Αἰμοθόρα θηρία καὶ λύκοι ἄρπαγες, τοὺς σοὺς δούλους ὡς ποιμνὴν περιεκύκλωσαν, καὶ τὰ λογικὰ σε ἀρνία σπαράττουσι· πρόφθασον Παρθένε, ἀγία Θεοτόκε.

Γ'διόρρυθμον ἔθνος, γαῦρον ἀγέρωχον, φιλοπόλεμον γένος, ὄρκων παράσπονδον, πόλεμον ἡμῖν ἄσπονδόν τε ἐπήγειρε· πρόφθασον Παρθένε, ἀγία Θεοτόκε.

Στρατιάς οὐρανίου παρεμβολῆ νοερά, κύκλωσόν σε τὴν πόλιν καὶ περιτείχισον, καὶ τὰς τῶν ἐχθρῶν ἐπηρείας ματαίωσον· πρόφθασον Παρθένε, ἅγια Θεοτόκε.

Ὡς ὁ Ἄδερ ἐκεῖνος ὁ ἀλιτήριος, κατὰ τοῦ Σολομῶντος ἔτως ἐγήγερται, Ἄγαρ ὁ δεινὸς Ἰσμαὴλ ὁ ἐπώνυμος· πρόφθασον Παρθένε, ἅγια Θεοτόκε.

Δορυάλωτον θεῖναι σπεύδει τὴν πόλιν σου, ὁ στρατὸς ὁ ἐν ὅπλοις θαρρῶν καὶ δόρασιν· ἀλλ' ἡμεῖς ἐν σοὶ πεποιθότες κραυγαίζομεν· Πρόφθασον Παρθένε, ἅγια Θεοτόκε.

Ἡτὰ κράτη τῶν τόξων πάλαι συντρίψασα, καὶ βαρβαίων ἐφόδους πολλάκις τρέψασα, σύντριψον καὶ νῦν, καὶ ρομφαίαν καὶ πόλεμον, Δέσποινα Παρθένε, ἅγια Θεοτόκε.

Ἰσθὴ δ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἰσχύς καὶ κράτος γενεῆ Πανάμωμε, τῆ σὲ λαὶ ἀνδρεία, καὶ φρενός τε, καὶ δύναμις, καὶ ρομφαία, καὶ μάχαιρα δίξομος, τὰς τῶν ὑπεναντίων, φάλαγγας τέμνουσα, καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν παρεμβολήν, εἰς ἓν συγκόπτουσα.

Ὡς τεῖχος ἀρρήκτον καὶ ἀπέρθητον, Χριστιανῶν ὡς πρόβολος, καὶ πύργος ἀχείμαστος, τῶν δεινῶν καὶ ἀθέων φρυγάματα, καὶ τὴν κορυφωμένην τυράννων ἐφοδὸν, καὶ τὰς τῶν βαρβαίων ἀπειλὰς, Ἀγνή διάλυσον.

Ἀγγέλῳ πάλαι ὑπερασπίζοντος, ὁ Γεδεὼν τὰ τῶν Μαδιαναίων ἐξέκοψε· καὶ τανῦν ἐξαπόσειλον Ἄγγελον, φάλαγγας τῶν βαρβαίων, καταδιώκοντα, καὶ κατασυντρίβοντα ἐχθροὺς, τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Νικᾶται τάξις φύσεως Δέσποινα, ὅπου Θεὸς ὁ πάντα δρῶν τῷ νεύματι βούλεται. Σὺ δὲ αὐτὸν ὑπὲρ φύσιν γεννήσασα, δύνασαι ὅσα θέλεις· ὅθεν τοὺς θέλοντας ταύτην σου τὴν πόλιν ἀπολεῖν, ἄρδην ἀφάνισον.

Ναοῦ ἐπάικησον ἐξ ἁγίου σου, σῶν οἰκετῶν Ἀγνή, καὶ ὀργὴν Θεοῦ ἔκχεον, ἐπὶ ἔθνη τὰ σέ μὴ γινώσκοντα, καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἱ σου τὸ ὄνομα, οὐκ ἀπεκαλέσαντο πιστῶς, τὸ πολυκόθητον.

Δόξα.

Ο λύσας Λόγε τὸν μέγαν πόλεμον, καὶ τὴν μακρὰν ἐκείνην καὶ ἀρχαίαν διάστασιν, καὶ ἐνώσας τῇ γῆ τὰ οὐράνια, διὰ τῆς Θεοτόκου, λύσας τὸν πόλεμον, τὸν πρόσφατον τοῦτον καὶ βαρύν, ἡμᾶς εἰρήνευσον.

Καὶ νῦν.

Υπάπλωσόν σου τὴν σιέπην Δέσποινα, ὡς φωτεινὴν νεφέλην, καὶ τὴν πόλιν σου σκέπασον· καὶ ἀγκαλίαις, ἐν αἷς ἠγκαλίσω Χριστὸν, ἐναγκαλισαμένη, ταύτην ἀπόρρητον, τήρησον ὀνόματι τοῦ σωῦ, ἐγκαυχωμένην αἰεὶ.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΣ ΕΘΝΩΝ.

ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τίς ὁμοιωθήσεται σοι; τίς ὁμοίός σοι ἐν Θεοῖς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν; τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δυνατὸς ἐν ἐλέει, καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχυΐ, εἰς τὸ παρακαλεῖν καὶ σώζειν πάντας ἡμᾶς; Μὴ σιγήσης, μηδὲ καταπραΰνης, ὁ Θεὸς, ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροὶ σου ἰσχυσαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλὴν· ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργέυσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν Ἁγίων σου. Εἶπον· Δεῦτε, καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτούς, καὶ οὐ μὴ μνησθῆ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι. Ἦλθσαν Ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν Ναὸν τὸν ἅγιόν σου· ἔθεντο τὴν τιμίαν σου Ἱερουσαλήμ, ὡς ὀπωροφυλάκιον· ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· ἐξέχεσαν τὸ αἷμα αὐτῶν κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ σάπτων. Ἀλλ' ἕως πότε, Κύριε, ἐγκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου; ἕως πότε ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀφ' ἡμῶν; ἕως πότε ἀμαρτωλοὶ καυχῆσονται, μέχρι τίνος κρήσεται παράνομος ἐξουσία; ἕως τίνος ὑψωθήσεται ράβδος

ἀσεβῶν κατὰ κλήρω τῶν ἡγιασμένων; Οἴμοι, ὅτι ἐπλήσθη
 ἡ ταπεινώσις ἡμῶν, καὶ ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ
 ἔθνη! οἴμοι, ὅτι οἱ λυποῦντες ἡμᾶς, σφόδρα κατισχύουσι,
 καὶ ἡ πληγὴ ἡμῶν στερεὰ ἐγενήθη! Καὶ σὺ, Κύριε, ὁ μέ-
 γας καὶ ἰσχυρὸς, ἕως τίνος εἶ μὴ ἐλεήσης τὴν Ἱερουσαλήμ;
 Κλαύσομαι γάρ, ὡς Ἱερεμίας, ἐπὶ τῇ συντριβῇ με πικρῶς,
 ὅτι ἐξερρήθημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας, καὶ τοῖς νε-
 κροῖς μετὰ τῶν ἐν Ἄδου συνελογίσθημεν. Καὶ ἐλπῶ πά-
 λιν, ὡς ὁ Ζαχαρίας, ἐπὶ σέ, Κύριε, τὸν θελητὴν τῆ ἐλέους,
 ὅτι Θεὸς οἰκτιρῶν σὺ εἶ, ἐξουθενῶν βουλαῖς ἰσχυρῶν, τα-
 πεινῶν εὐχὰς προσδεχόμενος. Τί ὅτι ἐγενήθημεν ὄνειδος
 τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν; τοῖς ἐκκλίνασι, δηλαδὴ, ἐξ
 ὁδοῦ δικαίας εἰς παρατροπὴν δογμάτων, καὶ τοῖς ἀθετήσαι
 καθάπαξ εἰς ἀσέβειαν; οἵ τινες, λόγον πανσόφου προνοίας
 οὐκ ἐπιστάμενοί σου, τὴν ἐπίσκεψιν ἡμῶν ὡς ἐγκατάλει-
 ψιν διαβάλλουσιν. Ἔβρι γὰρ τούτους μὲν ἐκ τῶν ἱερῶν
 ἀκοῦσαι λόγων, ὅτι ἐλεγχόμενοι ὑπὸ Κυρίου παιδευόμεθα,
 ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν· ἐκείνους δὲ ἐκ τῶν
 κοινῶν καταμαθεῖν ἐννοιῶν, ὅτι οὐχ οἱ τεθνηκότες, οὐδὲ
 οἱ νεκροὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιμελείας ἀξιῶνται, ἀλλ' οἱ ζῶντες
 ἐν ἀσθενείᾳ, τῆς τῶν θεραπευόντων προνοίας ἀπολαύσαι
 καὶ τὴν παγκόσμιον ταύτην πληγὴν, εἰς ὑπερκόσμιον με-
 τατιθεμένην εὐφροσύνην, ὀψέποτε συνιέναι. Ἀλλ' οὐκ ἔγνω-
 σαν, οὐδὲ συνῆκαν· καὶ διὰ τοῦτο ἀσέβειαν ἡμῖν ὄνειδί-
 ζουσι, καὶ τὴν εἰς σέ πεποιθήσιν, τὸν ἀληθινὸν Θεόν, πα-
 ροινίαν ἀποκαλοῦσι· καὶ ὅτι σὲ τὸν Μονογενῆ τοῦ ἀνάβ-
 χου Πατρὸς Υἱόν, ὁμοούσιον τῷ συμφυεῖ σου Πατρί, καὶ
 τῷ παναγάθῳ σε Πνεύματι κηρύττοντες, μίαν φύσιν, μίαν
 εἴσαν μίαν δύναμιν, μίαν Θεότητα καὶ βασιλείαν προσκυ-
 νῶμεν, ταῦτα πάσχειν ὑπολαμβάνουσι, καὶ δίκην ἀσεβείας,
 τὴν πληγὴν τῆς αἰχμαλωσίας, οὐ πλημμελημάτων ἐκτίσιν,
 ἠγοῦνται οἱ παράφρονες· καὶ τὴν σὴν ἐπιτωθάζοντες ἀνο-
 χὴν, βλασφημοῦσί σου τὴν Θεότητα, καὶ τὴν κοσμοσωτέ-
 ραν διαχλευαίζουσιν οἰκονομίαν σου. Ἀλλ' ἄνες, Κύριε, ἄ-
 νες, ὁ φιλανθρωπότατος Θεός· οἰκτιρήσον, ὁ συμπαθέστα-

τος καὶ ἐλεήμων Δεσπότης, καὶ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἐπὶ πλεόν ἡμᾶς, ἵνα μὴ ἐκτριβῶμεν· μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἵνα μὴ γενώμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, καὶ πρὸ τοῦ γενέσθαι· ἀλλὰ γενῆ μεθ' ἡμῶν ὡς μαχητῆς ἰσχυρὸς, ὅτι οὐκ ἀδυνατεῖ παρα σοὶ σῶζειν ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ὀλίγοις. Κατίσχυσον ἡμᾶς, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐπὶ σοὶ πεποιθήμεν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τεθαρρήκαμεν· καὶ πιστωθήτω δὴ τὸ ῥῆμά σου, Κύριε, ὃ ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς, ὅτι, μεθ' ἡμῶν εἶ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος· καὶ ὑψωθήτω κέρας Χριστιανῶν, καὶ καταισχυνηθήτωσαν οἱ διώκοντες ἡμᾶς, καὶ πτοηθήτωσαν οἱ ἐκφοβοῦντες ἡμᾶς, καὶ ἐντραπήτωσαν, καὶ ἀπολέσθωσαν, καὶ συντριβήτω ἡ ἰσχύς αὐτῶν, καὶ ἡ δυναστεία αὐτῶν μὴ ὑπαρξάτω· καὶ γνώτωσαν ἅπαντες, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος, σὺ μόνος ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ σὺ εἶ ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα· καὶ σὺ δεῖ προσκυνεῖν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἙΤΕΡΑ.

Δεσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι δοῦλοὶ σου, ὅπως ἐπιβλέψης ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρεῶν οἰκετῶν σου, καὶ ἐλεήσης ἡμᾶς· ὅτι, Δεσποτα, καὶ αἱ ἀνομίαι ὑμῶν, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑπεῆραν τὰς κεφαλὰς ἡμῶν· ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς ἔθνεσι, μνηκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς περικύκλω ἀθέοις Ἀγαρηνοῖς· καὶ ἐταπεινώθημεν ἕως θανάτου, διὰ τὰς ἁμαρτίας, καὶ ἀνομίας, καὶ βλασφημίας ἡμῶν. Τίς οὐ κλαύσει ἡμᾶς οὕτω διακειμένους; τίς οὐ θρηνήσει τὴν τηλικαύτην αἰχμαλωσίαν ἡμῶν; ὅτι ταῦτα πάντα ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας, καὶ ἀνομίας, καὶ βλασφημίας ἡμῶν. Διὰ τοῦτο οἱ υἱοὶ Σιών οἱ τίμιοι, ἐλογίσθημεν ὡς ἀγγεῖα

ὀστράκινα· διὰ τοῦτο ἠμαυρώθη τὸ χρυσίον, ἠλλοιώθη τὸ
 ἀργύριον τὸ ἀγαθόν· διὰ τοῦτο οἱ Ναζηραῖοι Σιών, οἱ ὑ-
 πὲρ χιόνα λάμπαντες, γεγόναμεν ὡς Αἰθίοπες· οἱ ὑπὲρ
 γάλα λευκανθέντες, ὑπὲρ μέλαν ἐξοφώθημεν· οἱ τιθηνού-
 μενοι ἐπὶ πόκον, περιεβαλόμεθα ἀσχημοσύνην, καὶ ἐμεγα-
 λύνθησαν αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ὑπὲρ ἀνομίας Σοδόμων· διὰ
 τοῦτο οἱ υἱοὶ τῆς ἡμέρας καὶ τῆ φωτὸς υἱοὶ γεγόναμεν νυ-
 κτὸς καὶ σκότῃς· διὰ τῆτο οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας, δοῦλοι
 γεγόναμεν ἐχθρῶν ἀνόμων καὶ ἀπίστων ἐθνῶν· ὅτι ἠμάρ-
 τομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν, παραβαίνοντες τὰς ἐντο-
 λὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἄλλα μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς
 τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν
 διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν,
 διὰ τοὺς οἰκτιρμούς σου, Ποῖτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 καὶ διὰ τὰ σπλάγγνα τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ διὰ
 τὸ ἔλεος τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνο-
 μιῶν ἡμῶν· ἀλλὰ ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰ-
 κτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχέυσαμεν σφόδρα. Βοήθησον
 ἡμῖν, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόμα-
 τός σου· πρόσδεξαι τὴν ἐξομολόγησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτω-
 λῶν καὶ ἀχρεῶν οἰκετῶν σου, διὰ τὸ τίμιον καὶ ἅγιον
 Αἷμα τοῦ Υἱοῦ σου, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὑ-
 πὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς ἐξέχεε· διὰ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ
 Ἀποστόλους καὶ Μάρτυρας, οἱ τινες ἠγωνίσαντο ὑπὲρ τοῦ
 ὀνόματος αὐτοῦ τὸ ἴδιον αἷμα ἐκχέαι· διὰ τοὺς ἀγίους
 Προφῆτας, καὶ Πατέρας, καὶ Πατριάρχας, οἱ τινες ἠγωνί-
 σαντο, εὐαρεστῆσαι τῷ ἁγίῳ σου ὀνόματι. Μὴ παρίδῃς
 τὴν δέησιν ἡμῶν, Κύριε, μηδὲ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς εἰς τέλος·
 σὺ γὰρ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν πεποιοῦτες ἐσμέν, ἀλλ'
 ἐπὶ τὰ ἐλέη τὰ σά, δι' ὧν τὸ γένος ἡμῶν, περιποιῇ. Ἰκε-
 τεύομεν οὖν καὶ παρακαλοῦμεν τὴν σὴν ἀγαθότητα· Μὴ
 ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, μηδὲ βδελύξῃ
 τὴν ἡμῶν ἀναξιοσύνην· ἀλλ' ἐλέησον ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα
 σου ἔλεος, καὶ, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, πά-
 ριδε τὰ ἀνομήματα, καὶ τὰ ἀμαρτήματα ἡμῶν. **Ναί, Δέ-**

σποτα παντοδύναμε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως
 ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ βοήθησον τῷ λαῷ σου, καὶ
 ἐνίσχυσον τὸ στρατόπεδον ἐν ὥρᾳ πολέμου, καὶ δυνάμω-
 σον, καὶ ὀχύρωσον αὐτό, ὡς ἔδωκας ἰσχὺν Ἰησοῦ τοῦ
 Ναυῆ, καὶ Δαυὶδ τῷ Προφῆτῃ σου, κατὰ τῶν ὑπεναντίων.
 Οὕτω, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ βοήθησον τῷ
 λαῷ σου, τοῖς κεκλημένοις τὸ σὸν ἅγιον Ὄνομα· ὅτι ἐκτός
 σου, Θεὸν ἄλλον οὐκ οἶδαμεν. τὸ Ὄνομά σου ὀνομαζόμεν·
 σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι, καὶ τὴν παρὰ
 σοῦ ἐπιζητοῦμεν βοήθειαν. Ἐπίβλεψον οὖν ἐκ τοῦ οὐρα-
 νοῦ, Κύριε, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ Οἴκου τοῦ ἁγίου τῆς δόξης σε·
 ποῦ ἔστι ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἰσχὺς σου; ποῦ ἔστι τὸ πλῆ-
 θος τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου; σὺ γὰρ ἡμῶν εἶ
 Θεὸς καὶ τὸ Ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἔστιν. Ἐπίστρεψον, Κύ-
 ριε, διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὴν ἁγίαν σου Ἐκκλησίαν,
 διὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἀγίους σου· οἱ γὰρ ὑπεναν-
 τιοὶ ἡμῶν κατεπαίτησαν τὸ Ἀγίασμα σου· ἐγενόμεθα ὡς
 τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἤρξας ἡμῶν· ὡς ἀκαίθαρτοι πάντες
 ἡμεῖς ἐγενήθημεν, ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιο-
 σὺνη ἡμῶν· καὶ ἐρρύθημεν ὡς φύλλα διὰ τοὺς ἀνομίας ὑμῶν,
 καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐπικαλούμενος τὸ Ὄνομά σου, καὶ μνησθεῖς
 ἀντιλαβέσθαι σου· καὶ ἀπέσρεψας τὸ πρόσωπόν σου ἀφ'
 ἡμῶν, καὶ παρεδώκας ἡμᾶς, διὰ τὰς ἁμαρτίας καὶ ἀνο-
 μίας καὶ βλασφημίας ἡμῶν, ἐχθροῖς ἀλαζόσιν, ὑπερηφά-
 νοις, καὶ ἀπίστοις ἔθνησι. Καὶ νῦν, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 μὴ ὀργισθῆς ἕως σφόδρα· ὅτι, ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν οὐρανόν,
 τρόμος λήψεται ἀπὸ σοῦ ὄρη, καὶ τακῆσεται, καὶ κατα-
 καύσει πῦρ τοὺς ὑπεναντίους, καὶ ἀθέους ἐχθροὺς ἡμῶν,
 καὶ φοβερόν ἔσαι τὸ Ὄνομά σε τοῖς ὑπεναντίοις σε· ἀπὸ
 τοῦ αἰῶνος οὐκ εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἄλλο-
 τριον. Καὶ νῦν, Δέσποτα, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ σώ-
 σον ἡμᾶς διὰ τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ
 τῶν ἀθέων ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ τῶν μεθοδειῶν καὶ μηχα-
 νημάτων, καὶ παγίδων αὐτῶν ἐλευθέρωσον· καὶ μὴ ἀπο-
 στήσης ἀφ' ἡμῶν τὴν σὴν κραταιὰν βοήθειαν, ὅτι ἡμεῖς

οὐχ ἱκανοὶ ἔσμεν πρὸς τὸ νικᾶν τὰ ἀντιπίπτοντα· σὺ δὲ δυνατὸς εἶ πρὸς τὸ σῶζειν ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐναντίων καὶ ἀπίστων ἐχθρῶν ἡμῶν· καὶ ἐνίσχυσον τὸν Λαόν σου, καὶ τὸ στρατόπεδον ἡμῶν, καὶ ὀχύρωσον, καὶ ἐνδυναμῶσον, καὶ κραταίωσον αὐτὸ ἐν ὥρᾳ πολέμου· καὶ κατάβαλε, καὶ σύντριψον, καὶ ἀφάνισον τοὺς ἀθέους καὶ ἀπίστους βαρβάρους, καὶ Ἀγαρηνοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· καὶ δὸς δόξαν τῷ Ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, μὴ ποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη· Ποῦ ἔστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; πρεσβείαις καὶ ἱεσείαις τῆς πανυπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ἡ βοήθεια, καὶ ἡ ἰσχύς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σι Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σι Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΣΥΜΦΟΡᾳ ΛΛΟΥ

ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ.

Ἰστίον, ὅτι αὐταὶ αἱ ἤδη προκείμεναι Εὐχαὶ λέγονται καὶ εἰς Λοιμικὴν ἀσθένειαν.

Ὁ Κύριε καὶ Θεὸς τοῦ ἐλέους, ὁ πάσης ἀγαθότητος χορηγὸς, καὶ τῶν θαυμασίων Θεὸς, ὁ τῶν οἰκτιρμῶν Πατὴρ, ὁ τῆς συμπαθείας λιμὴν, ἡ τῆς φιλανθρωπίας ἀκένωτος πηγή· ὁ τῆ σοφίᾳ διοικῶν τὰ πάντα, ὁ δεσμεύων καὶ πάλιν ἐξάγων, ὁ ταπεινῶν καὶ αὐθις ἀνυψῶν, ὁ τοῖς μὲν ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος, ταπεινοῖς δὲ διδοὺς χάριν· οὗ τῷ κράτει συνέχεται πᾶσα κτίσις, ὅση τε νοσητὴ καὶ αἰσθητὴ· οὗ τὰ κρίματα ἄβυσσος πολλή, καὶ αἱ ὁδοὶ ἀνεξιχνίαστοι· οὗ τῷ Πνεύματι πάντα ἄγεται· οὗ ἐν τῇ χειρὶ ἡ πνοὴ πάντων τῶν ζώντων· ὧ ὑπέικει τὰ ἄστρα· ὧ πάντα ὑποτέτακται· ὧ πᾶσα δουλεύει κτίσις· ὃν αἱ

νοεραὶ πᾶσαι Δυναμίεις τρέμουσι, καὶ ἀλήκτοις δοξολογί-
 αῖς γεραίρῃσιν· ὃν τὰ σύμπαντα φωναῖς ἀλαλήτοις ὑμνεῖ.
 Σὺ τοίνυν, νοπτέ δικαιοσύνης Ἥλιε, Θεέ ἀληθινέ, ὁ πάντα
 ποιῶν καὶ μετασκευάζων μόνῳ τῷ βούλεσθαι, εὐμενεῖ καὶ
 ἰλέῳ ὄμματι ἔπιδε ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν ἡμαρτηκότα καὶ
 ἀπεγνωσμένον, καὶ κατάπεμψον ἐπ' αὐτοὺς τὰ ἐλέη σου
 τὰ πλοῦσια. Φεῖσαι τῆς κληρονομίας σου· φεῖσαι τοῦ λαοῦ
 σου· φεῖσαι τοῦ ἀμπελῶνος, ὃν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου.
 Τὴν ἐμφυτον ἀγαθότητα τὴν σὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἔχων ἱκετεύ-
 ουσαν, μνήσθητι τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκε-
 χυμένου· μνήσθητι τῶν ἀγίων σου Θυσιαστηρίων, ἃ βεβή-
 λους ποσὶν ἐπατήθησαν, καὶ γε πυρὶ παρεδόθησαν· μνή-
 σθητι τῆς ἐλεεινῆς ἡλικίας, τῆς εἰς αἰχμαλωσίαν ἀσεβέσι
 παραδοθείσης· καὶ τὴν μὲν πατρῶαν εὐσέβειαν ἀνοήτω
 γνώμη ἐξομωσαμένης, τῷ δὲ Διαβόλῳ ἐπιγραφασμένης· καὶ
 στήσον ἤδη ῥάβδον ἀμαρτωλῶν, κατὰ κλήρου δικαίων
 ἀφιεμένην. Μὴ παραδῶς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σε
 τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸν ἄφατον ἔλεον, τὸν ὑπερεκχυνόμενον
 ἐκ τῆς σῆς ἀγαθότητος. Καὶ δὸς δὴ τῷ φιλοχρίστῳ Βασι-
 λεῖ ἡμῶν, ἀνεσιν τῶν κατεχόντων τούτων ἀνιαρῶν, καὶ
 ἀπαλλαγῆν τῶν ἐμφυλίων Σορύβων καὶ στάσεων· ἐνίσχυ-
 σον αὐτοῦ τὸν βραχίονα, καὶ τοὺς ἐπανισταμένους αὐτῷ
 ὑπόταξον, καὶ σύναψον αὐτοῦ τὰ στρατεύματα εἰς μίαν
 ὁμόνοιαν, καὶ εἰρήνην, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς ὄρατῶν καὶ
 ἀοράτων ἐχθρῶν, ἀνώτερον αὐτὸν διατήρησον. Ἄγγελον
 αὐτῷ ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου κατάπεμψον φύλακα,
 σαφῶς προπολεμοῦντα τοῦ σοῦ Βασιλέως· ἀστασίαστον
 ἐν βαθείᾳ γαλήνῃ τὴν βασιλείαν αὐτῷ δώρησαι· ὡς ἂν τὸ
 σὸν ἅγιον Ἔθνος ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτοῦ ἤρεμον καὶ ἡσύχιον
 βίον διάγῃ, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐπεγειρομένην κατ' αὐτοῦ
 ταραχὴν καὶ ἐπιβουλὴν τῇ ἀμάχῳ σου δεξιᾷ διασκεδάσον,
 καὶ ἀνεπιβούλευτον καὶ μακρὰν αὐτῷ τὴν ζωὴν χάρισαι·
 πρεσβείαις τῆς πανυπερενδόξου καὶ ὑπερευλογημένης Δε-
 σποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν αὐτῶν Λειτουργῶν, καὶ πάν-
 των τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεσησάντων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Αναρχε Βασιλεῦ, ἀόρατε, ἀνεξιχνίαστε, ἀκατάληπτε, καὶ ἀνέκφραστε· ὁ πᾶσαν δρακί περιέχων τὴν κτίσιν καὶ διατηρῶν· ὁ διακατέχων καὶ διακυβερνῶν αὐτὴν ἀρρήτῳ λόγῳ· ὁ τῶν Νινευιτῶν τὰς ἀνομίας πρότερον μὲν ἀνεχόμενος, ὕστερον δὲ τὴν μετάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπιστροφὴν προσδεξάμενος, καὶ χαρισάμενος αὐτοῖς, δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν, πᾶσας τὰς ἀνομίας καὶ τὰ πλημμελήματα, τῇ συνήθει καὶ ἀφάτῳ σου φιλανθρωπία χρησάμενος· δέξαι καὶ ἡμῶν τὰς εὐχάς, καθάπερ, ὡς εἶρηται, τῶν Νινευιτῶν τὴν ἐπιστροφὴν καὶ μετάνοιαν· δέξαι τὰ δάκρυα καὶ τοὺς στεναγμούς· δέξαι τὴν τεταπεινωμένην ἡμῶν δέησιν· οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα ὄλωσ τὰς ἀμαρτίαις γεγόμενοι, πρὸς σέ τὸν μόνον ἀναμάρτητον ἀτενίζειν· δέξαι τὰς ἐκ βάρους, ὡς δίκην καπνοῦ, ἀναπεμπομένας σοι τῷ Δεσπότῃ κραυγὰς· δέξαι τοῦ ταλαιπωρουμένου λαοῦ τὴν παράκλησιν· νικησάτω ἡ ἄβυσσος τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὸ πλῆθος τῶν ἡμετέρων ἀμαρτιῶν· καὶ δὸς τῷ λαῷ σου λύτρωσιν, καὶ ἐλευθερίαν τῶν πειρασμῶν, καὶ τῆς τοῦ θανάτου τομῆς ἀφεσιν. Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπάκουσον τοῦ λαοῦ σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ, καὶ στηῆσον τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν, ἐπιχειρομένην ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, οὓς σὺ μόνος οἶδας καὶ ἐπίσταται παρ' αὐτῶν γνωστικόμενος· ὅπως καὶ δι' ἡμῶν τῶν σῶν ἀχρείων δούλων δοξασθῇ τὸ πανάγιον Ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Υπεράγαθε Κύριε, Δημιουργέ τοῦ παντός, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον, καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀνείκαστος· ὁ τὰς ἀνομίας ἡμῶν πᾶσας ἀράμενος, καὶ τῷ Σταυρῷ προσηλω-

σας, ἵνα καθαγιασῆς ἡμᾶς ὁ ἀναμάρτητος, καὶ παντὸς
 ρύπου ἀνεπίδεκτος· σοὶ θαρρόυντες προσπίπτομεν ἱκετι-
 κῶς, ἀνεξίκακε Κύριε, καὶ τῆς σῆς ἀφάτη καὶ ἀμετρήτου
 φιλάνθρωπίας τὸ πελαγὸς ὑποσκοπῶντες, κρᾶζομεν πρὸς
 σὲ τὸν εὐδιάλλακτον Κύριον· Σῶσον ἡμᾶς. Οὐ Φαρισαϊ-
 κῶς τὰς ᾠδαὶς ἡμῶν καὶ ὑμνωδίας ἀναφέρομεν, ἀλλὰ Τε-
 λωνικῶς· οὐδὲ κατὰ τὸν ἀγνώμονα ἐκεῖνον ληστήν, ἀλλὰ
 κατ' αὐτὸν τὸν εὐγνώμονα καὶ εὐχάριστον βοῶμεν τὸ
 Μνήσθητι. Διὰ τοῦτο νικησαίτω τὸ ἀνεξερευνητὸν ἔλκος
 τὰς ἀνομίας ἡμῶν, εἰ καὶ μὴ προσηκόντως μετανοοῦμεν
 καὶ ἐπιστρέφομεν. Δεῖξον καὶ ἡμῖν τῆς φιλάνθρωπίας σου
 τὸ μέγεθος· σπλαγχνίσθητι καὶ διαλλαίγηθι, ὡς μακρόθυ-
 μος, ἐπὶ τῷ λαῷ σου· στῆσον τὸ δρέπανον τοῦ Θανάτου,
 ὥστε μὴ καθ' ἡμῶν προβῆναι· στῆσον τὴν ταχεῖαν καὶ
 ἄωρον τούτου τομὴν· στῆσον τῆς λοιμῶδους νόσου τὴν δι-
 καιάν ταύτην φθοράν· στῆσον τὴν ῥομφαίαν τὴν καθ' ἡ-
 μῶν διεγειρομένην, ἵνα μὴ ἀπολώμεθα· σοὶ γὰρ μόνῳ ἡ-
 μάρτομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ προσπίπτομεν. Ναί, Κύριε,
 ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σε
 ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, καὶ μὴ ἀπόσῃ τὰς δεήσεις ἡμῶν· πά-
 ριδε τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐκέσια καὶ τὰ αἰκούσια,
 τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ· ἵνα δοξασθῇ καὶ ἐν ἡμῖν σοῦ
 τὸ πανάγιον Ὄνομα σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ
 παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωποῖῳ σου Πνεύματι. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ἙΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εὐδιάλλακτε Κύριε, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, χορηγέ
 πάσης κτίσεως λογικῆς τε καὶ νοεῶς· ὁ τὸ εἶναι ἐξ
 οὐκ ὄντων τοῖς πᾶσι δωρούμενος, καὶ τὸ εἶναι πανσό-
 φως ἡμῖν χαρισάμενος, δοξολογίαις καὶ ᾠδαῖς εὐχαρίστοις
 προσπίπτοντας τῇ σῇ ἀνεικάσῳ ἀγαθότητι, μὴ παρίδῃς
 ἡμᾶς, μηδὲ τὰς ἱλασηρίους ἡμῶν προσευχὰς καὶ ἱκεσίας
 ἀπόσῃ· ἀλλ' εὐδόκησον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
 ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἀμπελον ταύτην, καὶ κατάρτισαι

αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου· καὶ ἐξελοῦ ἡμᾶς ἀπὸ ταύτης τῆς δεινῆς καὶ λοιμώδους νόσου, τῆς τομῆς τῆς θανάτου, τῆς ψυχικῆς, δηλαδή, καὶ σωματικῆς· ἡ γὰρ φοβερά αὕτη καὶ ἀπροσδόκητος συμφορὰ ἔ μόνον σώματα εἰς τέλος νεκροῖ καὶ διαφθείρει, ἀλλὰ καὶ ψυχὰς τελείως ἀπόλλυσιν, ἀμετανοήτως ἡμῶν διακειμένων, καὶ προσκεκρηκότων ἐντεῦθεν σοὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν. Διὰ τοῦτο σὲ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐπακίστης τῆς δεήσεως τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐκείας, καὶ ἀποστρέψῃς τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν. Ναί, Κύριε, μὴ ὀργισθῆς εἰς τοὺς αἰῶνας ἡμῖν, μηδὲ ἐπιτείνῃς τὴν δικαίαν σου κατ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν· οὐδεὶς γὰρ δύναται ἔμπροσθέν σου στῆναι, ἢ παρῤῥησιάσασθαι, καὶ οὐδεὶς ζῶν ἄνθρωπος ὅλως ἐν σοὶ δικαιωθήσεται· πᾶσα γὰρ δικαιοσύνη ἀνθρώπου, ὡς ῥάκος ἀποκαθήμενης, κατὰ τὸν μεγαλοφωνότατον Ἡσαΐαν· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ τῷ σῶ φόβῳ συνεχόμενα, κλονοῦνται καὶ φρίσσουσι. Κατάπαυσον τοίνυν τὴν ὀργὴν σου ἀφ' ἡμῶν· ἀπόστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν ἐκ τῆς δουλείας τῶν ἀσεβῶν· ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν κατὰ νοῦν γινομένην αἰχμαλωσίαν, τῇ τρικυμῷ καὶ ζάλῃ τῶν πειρασμῶν, ὑπὸ τοῦ νοσητοῦ Φαραῶ· οὐδὲ γὰρ δυνάμεθα, κατ' ἄμφω πλημμελοῦντες, ἄδειν σοὶ ὠδὴν εὐχαριστήριον ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας. Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· κατάπεμψον ἡμῖν Ἄγγελον, πιστὸν φύλακα, ὃ καὶ παρακατάθου τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὅπως ἐξεληῖται ἡμᾶς τῆς φοβεραῦς τοῦ θανάτου ὀργῆς, καὶ τῆς ἀπροσδοκίτου ταύτης ῥομφαίας· ἵνα, διὰ τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης καὶ ἀνέσεως, δοξάσωμεν σὲ τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὴν μίαν Θεότητά τε καὶ Βασιλείαν· ἣ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΩΝΥΜΟΥ ΛΛΟΥ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΑΛΛΙΣΤΟΥ.

Σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν ἐκτενωῶς, τὸν Θεὸν
 καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα ἰ-
 λέω ὄμματι ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὸν λαόν σου, καὶ ἐπίστην
 κληρονομίαν σου, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὴν ἡμετέ-
 ραν γῆν ἐξηρηλωθεῖσαν διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ αἰχ-
 μάλωτον γεγонуῖαν καὶ δούλην τοῖς πολεμίοις, ἐπευδοκή-
 σης ἐπανελθεῖν εἰς τὴν προτέραν ἐλευθερίαν, καθάπερ πο-
 τέ καὶ τοῦ παλαιοῦ Ἰακώβ ἐκείνου, τοῦ φέροντος τύπον
 τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εὐδοκίᾳ καὶ
 θελήσει τῆ σῆ, ὑποστρέψαντος, τοὺς οἰκογενεῖς ἅπαντας,
 πρὸς τὰ ἐπηγγελμένα τῶν ὑποσχομένων σε ἀγαθῶν, ἐπαν-
 ἤγαγες· καὶ γὰρ ἐπ' ἐκείνων, τῆ συνήθει σου φιλανθρω-
 πία χρώμενος, ἀφήκας τὰς ἀνομίας αὐτῶν, κατέπαυσας
 πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.
 Ἐπίστρεψον ταῖνυν καὶ ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, καὶ τῶν σωτηρίων
 σου ἐντολῶν φροντίζεῖν ἀξίωσον· ἀπόστρεψον τὸν θυμόν
 σου ἀφ' ἡμῶν· μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν, ἢ διατε-
 νῆς τὴν ὀργήν σε ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· ὁ Θεὸς, σὺ ἐπι-
 στρέψας, ζώωσον ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται·
 δεῖξον καὶ ἐν ἡμῖν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἀκουσόμεθα εἰρήνην
 καὶ ἀγαλλίασιν ἐπὶ σέ. Ναὶ, Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν
 ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, τοῦ
 κατασκηνώσαι δόξαν καὶ εἰρήνην ἐν τῇ γῇ ἡμῶν· τῆ γὰρ
 σῆ συνάρσει καὶ βοηθείᾳ παρρόντες ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι,
 ἐλπίζομεν ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἐμπροσθεν ἡμῶν προπορεύε-
 σθαι· ἐκτός σου γὰρ, ἄλλον οὐκ εἶδαμεν· τὸ ὄνομά σου
 ὀνομάζομεν· καὶ μὴ ἀποσραφῆς ἡμᾶς εἰς τέλος· ἀλλ' ἐγέρ-
 σθη καὶ ἀνάσθη εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν
 καὶ ταπεινῶν, καὶ ὡς ἀμνηστίακος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ
 ταῖς κακίαις ἡμῶν, ἐπίστρεψον τὴν ἀίχμαλωσίαν ἡμῶν·

στῆσον τὴν καταιγίδα τῶν συμφορῶν· ἄνες ἡμῖν τὰ παρραπτώματα ἡμῶν, ὅπως τῇ ἀνέσει τῶν συμφορῶν δοξάσωμεν σὲ τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑ,

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ ΑΥΤΟΥ.

ΤΟ Τ ΑΥΤΟΥ.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα μόνῳ τῷ λόγῳ δημιουργήσας, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι ταῦτα παραγαγὼν, καὶ εἰς ὃν συνάψας καὶ συναθροίσας τῇ ἀρρήτῳ σου δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ· πάντα γὰρ δυνατὰ σοι, ἀδυνατεῖ δέ σοι οὐδέν· καὶ διὰ τοῦτο καιροῦς, καὶ χρόνου, καὶ ἐνιαυτοῦς συνάψας καὶ συναρμόσας, τῷ σῶ βουλήματι, καὶ κατακοσμήσας τοῦτον τὸν ὀρώμενον καὶ βλεπόμενον· ὁ τὸν οὐρανὸν ἐξαπλώσας καὶ χρωματίσας, καθὰ καὶ τὴν σικηνὴν ἐκείνην διὰ Μωσέως· καὶ τὸ πλῆθος ἐκεῖνο καὶ μυριάριθμον γένος τῶν Ἰουδαίων καταστείλας ἐν τάξει καὶ ὁμοιοῖᾳ· καὶ τὸν Μωϋσῆν ἐπ' αὐτοῖς, διὰ τῆς σῆς δεξιᾶς καὶ βραχίονος ἰσχυροῦ, δημαγωγὸν κατασῆσας, καὶ μίαν ἀρχὴν αὐτοῖς δούς, διατηρήσας αὐτοὺς ἀβλαβεῖς ἐν τῇ σῇ σκέπῃ καὶ κραταιᾷ χειρὶ· ὁ τὸν ἥλιον θέμενος εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, καὶ τὴν σελήνην εἰς ἀρχαῖς τῆς νυκτός· ὁ τὴν πληθὺν τῶν ἀσέρων ἐπὶ τοῦ στερεώματος καταπυκνώσας τῇ στεγανότητι, καὶ τὴν αἰκινίητον δούς αὐτοῖς κίνησιν, καὶ ἐν τάξει θέμενος τούτους τῷ σῶ προσταίγματι, φυλάσσει τὸ ὅριον αὐτῶν, ὡς μὴ τὸ σύνολον ἡμᾶς περιβλάψαι, ἀλλὰ τῷ δρόμῳ καὶ τῇ κινήσει τρέχειν ἀόκνως, κατὰ τὸ σὸν βούλημα· ὁ τὴν γῆν, ἀόρατον οὖσαν τὸ πρῶτον καὶ σκοτεινὴν, ἀνακαλύψας, καὶ εἰς κάλλος αὐτὴν ἀναμορφώσας διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν· ὁ τῷ

Ἀβραάμ ἐκείνω ποτὲ συνοδεύσας θείκῃ σου δυνάμει, καὶ
 τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ παραδοὺς ὑποχειρίου αὐτῷ· ὁ τὸν
 Γεδεὼν ἐνίσχυσας, καὶ τοὺς ὑπεναντίους πανολεθρία συν-
 τρίψας καὶ ἀφανίσας· ὁ τῷ Βασιλεῖ καὶ Προφῆτῃ Δαυὶδ
 τὸ κράτος δοὺς κατὰ τοῦ παλαμναίου ἐκείνου Γολιάθ,
 καὶ εἰς τέλος αὐτὸν ἀφανίσας· ὁ διὰ τοῦ θρασύπροντός σου
 Μωσέως τὸ γένος τῶν Ἑβραίων ἐλευθερώσας τῆς πικρᾶς
 δουλείας, καὶ τὸν Φαραὼ τῇ ἀμάχῳ σου δυνάμει καὶ κρα-
 ταιᾶ σου χειρὶ πανστρατὶ καταποντίσας, καὶ παραπέμ-
 ψας αὐτὸν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, καὶ τὸν στύλον τοῦ
 φωτὸς ὁδηγὸν αὐτοῖς ἐπιδείξας, ἵνα μὴ προσκόπτωσιν οἱ
 πόδες αὐτῶν· αὐτὸς καὶ νῦν, ἅγιε Βασιλεῦ τῆς δόξης,
 ἐξαπόστειλον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρό-
 νου δόξης τῆς βασιλείας σου στύλον φωτοειδῆ καὶ ὑπέρ-
 λαμπρον, εἰς ὁδηγίαν κατ' ἐχθρῶν ὀρωμένων καὶ ἀοράτων,
 καὶ νίκην τῷ κρατίστῳ καὶ ἁγίῳ μετ' Ὀρθοδόξου Αὐτοκρά-
 τορος· καὶ ἐνίσχυσον αὐτὸν τῇ δεξιᾷ σου χειρὶ, καὶ τοὺς
 σὺν αὐτῷ πορευομένους πιστοὺς δούλους σε καὶ οἰκέτας·
 καὶ παράσχου αὐτῷ εἰρηνικὸν καὶ ἀτάραχον τὸ βασίλειον,
 καὶ πάσης στάσεως καὶ ἐμφυλίου πολέμου ἀνώτερον.
 Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους, ἐπάκουσόν μου τοῦ ταπει-
 νοῦ, καὶ ἀναξίου δούλου σου ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ· καὶ κρα-
 ταίωσον μὲν αὐτὸν τῇ ἀμάχῳ σου καὶ ἀηττήτῳ δυνάμει·
 τὰ δὲ τούτου στρατεύματα ἐνίσχυσον πανταχῶ, καὶ διά-
 λυσον τὰς ἐχθρας καὶ στάσεις τῶν ἐπανισταμένων τῷ
 κράτει αὐτοῦ. Συναψὸν αὐτοὺς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ὑποταγῇ
 δικαίᾳ, καὶ εἰρήνῃ βαθεῖαν καὶ ἀστασίαστον ἐν τε γῆ
 καὶ θαλάσῃ αὐτῷ βράβευσον, καὶ πάντα πρὸς τὸ συμ-
 φέρον ἐπιχορήγησον· ἵνα, τὰς ἐπεγειρομένας μάχας καὶ
 θορύβους ἀποσεισάμενοι, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ
 δοξάζωμεν σὲ τὸν τῶν θαυμασίων Θεόν. Σὺ γὰρ εἶ ὁ
 Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ
 σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ,
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ,

ΨΑΛΛΟΜΕΝΟΥ ΕΝ ΠΑΣΗ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙ, ΚΑΙ ΘΑΙΝΕΙ ΨΥΧΗΣ.

Ποίημα Θεοστηρίτου μοναχού· οὗ δὲ, Θεοφάνους.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸ, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Καὶ μετὰ τὸν Ψαλμὸν, εὐθύς τὸ, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, μετὰ τῶν Στίχων.

Εἶτα τὰ Τροπάρια ταῦτα, Ἦχος δ'.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν, αἵμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεντήμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Οὐ σωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐσασο πρεσβεύησα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐν σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τὸν Ν. Ψαλμὸν· Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὴν διοδεύσας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μήτηρ τοῦ Λόγου, καὶ Παρθένη, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλώσαι μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Δόξα.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων, ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν. Καὶ νῦν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς Σειείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

ᾨδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννητορ Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας Θεομακάρισε.

Δόξα.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἰτίον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχυΐ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, μόνη Πανάχραντε.

Καὶ νῦν.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοεραῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, Θεσαυρὸν πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τῆ σῶματος κίκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Εἶτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ Παράκλησις γίνεται· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἰε. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, τὸ Κάθισμα, Ἦχος β'.

Πρεσβεία θερμῆ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέησ πηγῆ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενωῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεονύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγγνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένω τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγγχον κηύσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Καὶ νῦν.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεντημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εμπλησον Ἄγνη, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἢ γεννήσασα τὸν αἷτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἄγνη, ἢ αἰωνίαν τεκῆσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νῦν ὑπερέχουσαν.

Δόξα.

Λῦσον τὴν ἀγλὴν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἢ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Καὶ νῦν.

Ἰασαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σε ἀξιώσασα, καὶ τὴν υἰεὶάν τῇ πρεσβείᾳ σε παράσχε μοι.
Ὡδὴ ε'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὃς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκώς τῷ Θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ Θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ρύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύσασα ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλάυνουσαν· καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ρύσθηναί με.

Δόξα.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὡ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον. Καὶ νῦν.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατὰκείμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου· ἀλλ' ἢ Θεόν, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κηύσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἀχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδηλωται.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κοντάκιον, Ψαλμὸς β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς

πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἢ προσατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Εἶτα τὸ Α'. Ἀντίφ. τῶν Ἀναβαθ. τοῦ δ'. Ἦχος.

Ἐκ νεότητός μου, πολλά. κτλ.

Καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τῆ Ὀνόματός σε ἐν πάσῃ γενεᾷ, καὶ γενεᾷ.
Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εὐρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 39.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰουδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναίξιν, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τῆ Κυρίου μου πρός με; Ἴδὲ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου· Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσεί μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα, Ἦχος β'.

Πάτερ, Δόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἢ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνῃ προσασίᾳ, Παναγία Δέσποινα, ἀλλοὶ δέξαι δέησιν τοῦ οἰκέτου σου· Σλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προσασίᾳ τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

Ὁ Ἱερεὺς Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδαὶς τοῦ Κανόνου.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας, τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μῆτερ ἀγνή δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τῆς ἐν πίσει κραυγάζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Δόξα.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κησασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ δύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Καὶ νῦν.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπησθε τῇ θείᾳ, διραπέυειν ἀξιώσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ὡδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας σὲ Κόρη εἰς αἰῶνας. Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἱαμάτων τὸ δαφυλὲς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνεῖσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Δόξα.

Τὰς ἀσθενείας μὴ τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Καὶ νῦν.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε ὅθεν σε ὑμνεμεῖς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ροήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντός ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Δόξα.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα Παρθένε θέρᾶπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν μετασνευάζουσα.

Καὶ νῦν.

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκισσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλοντας.

Καὶ εὐθύς, τὸ, "Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς.

Καὶ Συμεῶν ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον, καὶ τὸν λαόν, ἢ τὸν οἶκον, ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ πάροντα Μεγαλυνάρια.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν, λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρτας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

Ἀπό τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σέ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην· ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τῆ Λυτρωτῆ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν οἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. ὦ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ πανυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς. Μετὰ τοῦ Προδρόμου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, δυσώπει Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱσορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα. Τρισάγ. Παναγία Τριάς· Παίτερ ἡμῶν· Ὅτι σὺ ἐσί. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγγίας τὴν πύλην, ἀνοίξον ἡμῖν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ μνημονεύσας πάλιν, ὑπὲρ ὧν ἡ Παραίκλησις γίνεται, ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ,

ὍΤΑΝ ΜΕΛΛῆ ΑΠΟΔΗΜΗΣΑΙ ΤΙΣ ΕΝ ΤΑΞΕΙΔΙῳ.

Εἰς μὲν τὸν μέλλοντα ἀποδημῆσαι, ψάλλεται πρῶτον Παραίκλησις, εἰ βούληται· εἰδ' οὖν, ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλαγι-
τόν· εἶτ' ὁ, Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Παίτερ ἡμῶν· Ὅτι
σοῦ. Καὶ τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγγίας τὴν πύλην. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν

γ'. Καὶ ὁ Ν'. Ἐἶτα τὸ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν. "Ανεσ, ἀνεσ
Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. "Οτι σοῦ. Καὶ τὰ παρόντα Θεοτοκία
Τροπάρια.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκατα-
λίπῃς με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, μὴ καταπιστεύσῃς
με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Εγὼ Παρθένε ἀγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προστρέχω
οἶδα ὅτι τεύξομαι τῆς σωτηρίας· δύνασαι γὰρ ἀγνή
βοηθῆσαί μοι.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ
ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται
τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον
τῆς αἰτήσεως.

Εκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει
καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε,
σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Δόξα. Ἦχος δ'.

Νεῦσον παρακλησέσι σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύσου
δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμῶν
παλλάπτουσα· σέ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἀγκυ-
ραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεντήμεθα· μὴν αἰ-
σχυθῶμεν Δέσποινα, σέ προσκαλέμενοι. Σπεῦσον εἰς ἡμε-
σίαν τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων
βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος β'. "Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πάντων προστατεύεις Ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν
πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν
ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ με-
σιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν.
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν.
Ρῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Καὶ ὑψοῖ τὴν Παναγίαν, λέγων·

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας Τριάδος.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, βοήθει τῷ δούλῳ σου (τῷ
δεῖν).

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.
 Εἶτα·

Ἐγένονεν ἡ κοιλία σου, ἁγία τράπεζα, ἔχουσα τὸν οὐράνιον Ἄρτον· ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων οὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν ὁ τοῦ παντός, Θεογεννητορὸς τροφεύς.

τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίως ἡμᾶς ποιήσον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορώσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματα, ταῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι, τὴν εὐλογίαν σου ἄχραντε.

Καὶ ψάλλομεν τὸ, Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε Ναε, καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεός ἐσαρκιώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρό αἰώνων ὑπάρχων Θεός ἡμῶν· τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φυλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου,

ἔχοντές σε, Θεοτόκε, ἐλπίδα καὶ προστασίαν, ἐχθρῶν ἐπιβουλαῖς οὐ προούμεθα, ὅτι σῶζεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Δέσποινα πρόσδεξαι, ταῖς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἶδε ἐστὶ παρῶν ὁ μέλλων ταξιδεῦσαι, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν παροῦσαν Εὐχὴν· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, ἡ ἀληθινή καὶ ζωηρά ὁδός, ὁ συνοδεύσας τῷ θείῳ ποντί σου Ἰωσήφ, συνοδεύσον, Δέ-

σποτα, καὶ τῷ δούλῳ σου (τῷ δε), καὶ ῥῦσαι αὐτὸν ἀπὸ πειρατηρίων, καὶ πάσης χειμασίας καὶ ἐπιβουλῆς· εἰρήνην καὶ εὐρωστίαν ἀποκατάστησον· δικαιοσύνης πάσης πρόνοιαν ποιούμενον, κατὰ τὰς ἐντολάς σου, καὶ πλήρη τῶν βιωτικῶν καὶ ἐπουρανίων ἀγαθῶν γενόμενον, πάλιν ἐπανελθεῖν εὐδόκησον.

Ἔστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ, ΕΠΙ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΙΝΟΣ ΠΛΕΕΙΝ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ καταξιώσας συμπλεῦσαι τοῖς ἀγίοις Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σου, καὶ ἐπιτιμήσας τῇ λαίλαπι τῶν ἀνέμων, καὶ τῆς θαλάσσης γαληνιαῶν τὰ κύματα κελεύσας, συμπλευσον καὶ τοῖς ἐκδημοῦσιν ἐν τῷ πλοίῳ τούτῳ, πάντα ἐναντίον ἀνεμον καταπραῦνων. Διέγειρον δὲ ἐπιτηδείους ἀνέμους, κυβερνήτης αὐτοῖς πανταχοῦ γινόμενος, πᾶσαν πειρατηρίων ἐξ αὐτῶν ἀποστρέφων ἐπιβουλὴν· χαίροντας χαίρουσιν ἡμῖν ἐνταῦθα ἐπανελθεῖν εὐδόκησον αἰσίως, καὶ κατὰ πρόθεσιν πράττοντας τὰ ἐπιτηδεύόμενα παρ' αὐτῶν, χάριν τὴν σὴν δωρούμενος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν, σωτήριος καὶ εὐδῖος λιμὴν τοῖς πλέεσι, καὶ τῷ πλοίῳ εὐρισκόμενος.

Ἔστιν ἡ δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι. κτλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΕΘΟΔΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠ' ΑΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΗΑΙΚΙΩΝ, ΠΡΟΣ ΤΗΝ
 ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΚΑΙ ΑΛΗΘΗ ΠΙΣΤΙΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΩΝ.

Εἰ μὲν παῖς ὢν συνελήφθη, καὶ ἤρνήσατο, ἢ φόβῳ, ἢ ἀγνοίᾳ καὶ ἀμαθείᾳ, ὁ τοιοῦτο λαμβανέτω ἱλαστικὰς Εὐχὰς ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ τῇ γ'. λουέσθω. Καὶ ἀπὸ τοῦ λουτροῦ λευτίῳ περιζωσθεὶς, χριέσθω Μύρῳ, καθάπερ οἱ βαπτιζόμενοι· καὶ βαλίεσθω ἱμάτια καινὰ, κατὰ τὸν τύπον τῶν βαπτιζομένων.

Εἰ δὲ νεανίαί εἴεν, ἢ πρεσβύται, ἢ γέροντες, τέλειοι ὄντες τὴν ἡλικίαν· εἰ μὲν ἀπὸ βασάνων ἤρνήσαντο, τυχέτωσαν φιλανθρωπίας· πλὴν νηστευέτωσαν δύο Τεσσαρακοστάς, σχολάζοντες εἰς προσευχὰς, καὶ ἐκτελοῦντες γουγκλισίας καὶ ἔκτενεῖς δεήσεις. Ἐγγίζοντος δὲ τοῦ κληρώματος τῶν δύο Τεσσαρακοστῶν ἐπὶ ἡμέρας ὀκτώ, δεχέσθωσαν ἱλαστικὰς Εὐχὰς, καὶ λεγέτωσαν καθ' ἑκάστην τὸ, Κύριε ἐλέησον ῥ. καὶ μετὰ τοῦτο, λουέσθωσαν, καὶ χριέσθωσαν τῷ Μύρῳ, κατὰ τὴν πρειρημένην διάταξιν· καὶ γενομένης Λειτουργίας, ἀξιούσθωσαν τῶν Ἁγιασμάτων, σχολάζοντες, καθὼς οἱ βαπτιζόμενοι, τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ τὰς ὀκτὼ ἡμέρας.

Εἰ δὲ τινες ἀπὸ προαιρέσεως ἠυτομόλησαν πρὸς τὴν ἄρνησιν, ἐπιστρέφοντας μὲν τούτους δεχόμεθα, τῶν θείων Μυστηρίων οὐ μεταλαμβάνουσιν, εἰμὴ μόνον ἐν τῷ τέλει τῆς ζωῆς αὐτῶν, κατὰ τὸν οἶ. Κατὰ τὸν Μεγάλου Βασιλείου, τὸν λέγοντα· Ὁ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθε, καὶ παραβάς τὸ τῆς σωτηρίας μυστήριον, ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ προσκλαίειν ὀφείλει· καὶ ἔξομολογεῖσθαι χρεωστεῖ ἐν τῷ καιρῷ, ὃ ἐκβαίνει τοῦ βίου, τῶν Ἁγιασμάτων ἀξιόμενος, πιστεῖ τῆς πατρὸς Θεοῦ φιλανθρωπίας.

ΕΥΧΑΙ ΙΛΑΣΤΙΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΟΝ ΛΗ' ΑΡΝΗΣΕΩΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΑΛΗΘΙΝΗΝ ΠΙΣΤΙΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου· ἔ γὰρ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἐποίησας ἡμῖν, ἔδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδωκας ἡμῖν· παραβάντες γὰρ τὰς ἐντολάς σου, ἑαυτὸς παρεδώκαμεν τῷ θανάτῳ· αὐτὸς γὰρ ὡς εὐσπλαγγνος Δεσπότης, ὁ εἰδὼς τὴν καταστροφὴν ἡμῶν, ὅτι πονηρά, καὶ ὅτι κατέπιεν ἡμᾶς ἰσχύσας ὁ θάνατος, σπλαγγισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς, σῶσαι εὐδόκησας τὸ σὸν πλάσμα, μορφὴν δούλου λαβὼν· καὶ τῷ θανάτῳ συμπλακεῖς, ἀνεκαλέσω τὴν σὴν εἰκόνα, ἠλευθέρωσας ἡμᾶς τῆς ἐξουσίας τοῦ θανάτου, καὶ ὠδήγησας ἡμᾶς εἰς ὁδὸν σωτηρίας, τῇ ἀναγεννήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· καὶ σωθέντες τῇ σῇ χάριτι, ἀνυμνοῦμεν τὴν οἰκονομίαν σου, καὶ δεόμεθα, καὶ ἱκετεύομεν, καὶ παρακαλοῦμεν· Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου Παρουσίᾳ, καθ' ἣν μέλλεις κρῖναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, καὶ ἀποδοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, μνήσθητι τοῦ ἐλέους σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός ἐστι, καὶ ὑπέρβηθι τὰ ἀνθρώπινα ἡμῶν πταίσματα καὶ πλημμελήματα· Παράσχου ἡμῖν ἰλασμόν τοῖς αἰτουμένοις σε, καὶ συγχώρησον πᾶν παράπτωμα ἐκουσίῳν τε καὶ ἀκούσιον, ἐν γνώσει τε καὶ ἀγνοίᾳ· οὐ γὰρ ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται, καὶ οὐχ ἀμαρτήσεται, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα γένηται ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς· τίς γὰρ καυχῆσεται ἀγνὴν ἔχειν τὴν καρδίαν αὐτοῦ; ἢ τίς παρήρσιάζεται καθαρὸς ὑπάρχειν ἀπὸ ἀμαρτίας; πάντες γὰρ ἡμάρτομεν ἐν λόγοις καὶ ἔργοις ἐνώπιόν σου, καὶ στερούμεθα τῆς σῆς δόξης, ἐλπίζοντες δικαιωθῆσεσθαι ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ καὶ φορικτοῦ Βήματός σου, οὐκ ἐξ ἔργων δικαιοσύνης (οὐ γὰρ ἐποιήσαμεν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς), ἀλλ' ἐκ πίστεως ἀληθοῦς, καὶ τῆς εἰς σέ ὀ-

μολογίας· τὸ γὰρ ἐπίστασθαί σε, ὁλόκληρος δικαιοσύνη· καὶ τὸ εἰδέναι σου τὸ κράτος, ρίζα ἀθανασίας· καὶ οἶδαμεν, καὶ ὁμολογοῦμεν, καὶ πιστεύομεν, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν ἡμᾶς, καὶ παραπεσόντας ἐλεῶν, καὶ ἀμαρτάνοντας φέρων, καὶ ἐκ θανάτου ζωοποιούμενος. Δεόμεθά σου, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· Ὁ, τι περ ἂν ἡμάρτομεν ἐνώπιόν σου, ὡς σάρκα φοροῦντες, καὶ τὸν κόσμον τοῦτον οἰκοῦντες, καὶ ἀσθένειαν περικειόμενοι, εἴτε ἔργοις, εἴτε λόγοις, εἴτε ἐνθυμήμασιν, αὐτὸς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόθρωπος καὶ ἐλεήμων Δεσπότης, ἄνευ, ἄφες, πάριδε, καὶ συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῖν τοῖς ὁμολογοῦσι· καὶ μὴ λογίσῃ, μηδὲ εἰσέλθῃ εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σε, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ἔστι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, καὶ δεχόμενος τοὺς μετανοοῦντας, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας σου τοῖς σοῖς ἁγίοις Μαθηταῖς καὶ ἱεροῖς Ἀποστόλοις κατεμπιστεύσας, καὶ ἐπ' αὐτοῖς τὴν ἀγίαν σε Ἐκκλησίαν οἰκοδομήσας, καὶ δοὺς αὐτοῖς ἐξουσίαν, διὰ τῆς σῆς χάριτος, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἐπάκουσον καὶ ἡμῶν τῶν ἀναξίων ἐπικαλουμένων σε νῦν ἐπὶ ἴλασμόν τοῦ παρόντος δούλου σου, καὶ θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ἐπ' αὐτόν, ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Σὺ γὰρ εἶπας, Κύριε, διὰ τῶν θεοφορημένων χειλέων τῶν Προφητῶν σου· Ἐπιστράφητε πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς· καὶ τὸ, Οὐ θέλω εἶναι ὡς τὸν θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν. Αὐτὸς οὖν, Φιλάνθρωπε, καὶ τὸν παρόντα δούλόν σου ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ ἐπιστρέφοντα καὶ αἰτούμενον παρὰ σοῦ ἴλασμόν, μὴ ἀποστραφῆς, ἀλλ' ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς ἀνακάλεσαι.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός, Θεός τῶν μετανοούντων, καὶ τῶν πρὸς σέ ἐπιστρεφόντων Σωτὴρ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν . κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ .

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν .

Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν ἀπάντων ποιητὴς καὶ Δεσπότης, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, ὁ Πατὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν· ὁ μὴ παριδὼν τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου πανουργίας εἰς βυθὸν ἀπωλείας καὶ πλάνης κατενεχθέντα, ἀλλὰ, διὰ τῆς σωτηρίου ἐνανθρωπήσεως, τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦτον ἀναζητήσας καὶ σώσας, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπαναγαγὼν· αὐτὸς, Δέσποτα φιλάνθρωπε, καὶ τανῦν ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου τοῦτον, πρόβατον τῆς λογικῆς ποιήνης τοῦ Χριστοῦ σου ὑπάρχοντα, ὃν ἐλυτρώσω ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ἀθέων ἐχθρῶν· μεθ' ὧν, ἀγνοία παιδικῆ, ἢ βία τυραννικῆ, τὰ τῆς ἐκείνων πλάνης ἦθη μετήρχετο· νῦν δὲ κατηξίωσας αὐτὸν τῇ τοῦ λαοῦ σου πολιτείᾳ συνενωθῆναι. Καταύγασον αὐτοῦ τὴν διάνοιαν τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ὥστε τὸν ἐναποκείμενον τῇ ψυχῇ αὐτοῦ σπινθήρα τοῦ σωτηριώδους Βαπτίσματος ταῖς αὔραις τῆς χάριτος νοητῶς ἐξαφθῆναι· καὶ τὴν ἐνσημανθεῖσαν αὐτῷ Σφραγῖδα ἐκτυπώτερον ἐπιφαίνεσθαι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ τοῖς λογισμοῖς, διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ σου, τὴν εἰς σέ ἐλπίδα καὶ τὴν τῆς ἀληθείας ἐπίγνωσιν, ἵνα γινώσκῃ καὶ προσκυνῇ σέ τὸν μόνον Θεὸν καὶ Πατέρα, καὶ τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον· ἔνωσον αὐτὸν τῇ ἀγίᾳ σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ· ἀπόστησον ἐκ τῆς αὐτοῦ διανοίας πᾶσαν συνήθειαν ἐθνικῆς ἀθεότητος, καὶ κατεύθυνον αὐτὸν ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου· καὶ τοῖς προσταγμασί σου ἀξίως πορεύεσθαι, καὶ τῆς τῶν σωτηρίων σου Μυστηρίων ἀκατακρίτου μεταλήψεως κατα-

ξίωσον, καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας μέτοχον ἀνάδειξον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι. κτλ.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ θέλων πάντα ἀνθρώπους σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν· ὁ διὰ τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον, τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν ἐξαποστείλας εἰς τὸν κόσμον, Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν, ἵνα τὴν σὴν ἀναζητήσῃ καὶ ἀνασώσῃ εἰκόνα· σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν· Πρόσδεξαι τὸν δοῦλόν σου (τὸν δε), τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προστρέχοντα, καὶ τυχόντα μὲν ἐκ παιδὸς τῆς Ὀρθόδοξου Πίστεως τῆς πρὸς σέ, διὰ τοῦ ἁγίου σου Βαπτίσματος, ἐκπεσόντα δὲ ταύτης, διὰ νηπιότητα, ἢ τινα ἄλλην περιπέτειαν· ἐπιστρέφοντα δὲ νῦν, καὶ διὰ μετανοίας καὶ ἐπίγνωσεως πρὸς τὴν σὴν παλιδρομοῦντα χρηστότητα. Ἐκχεον ἐπ' αὐτὸν τῆς σῆς φιλανθρωπίας τὴν εὐσπλαγχνίαν· πρόσδεξαι αὐτὸν ὡς τὸν Ἄσωτον, πρὸς σὲ τὸν Θεόν καὶ Πατέρα ἐπανακάμπτοντα· ἀπόστησον ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν πλάνην, καὶ ἐπίνοιαν τοῦ ἐχθροῦ· σύνταξον τῇ τῶν λογικῶν σου προβάτων ἀγία Ποίμνη· κόσμησον αὐτὸν καὶ νῦν τῇ δόξῃ τοῦ παναγίου ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ σου· μέτοχον ἀνάδειξον σὺν πᾶσι Πιστοῖς, τῶν Ἁγιασμάτων σου τῶν ἀχράντων, εἰς ἄφεσιν μὲν τῶν προγεγονότων σφαλμάτων αὐτῷ, ἀσφάλειαν δὲ τοῦ μελλοντος, καὶ φυλακὴν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. Δός αὐτῷ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ πρὸς σὲ καταφεύγειν, καὶ σχολάζειν ταῖς Ἐκκλησίαις σου, καὶ τὰ εὐάρεστά σοι ἐπιτελεῖν· ἵνα καὶ κληρονόμοι δι' ἀγαθοεργίας ἀναφανῇ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας· ἧς καὶ ἡμᾶς ἀξίωσον σὺν αὐτῷ.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογη-
τός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι. κτλ.

Εἰρήνη πᾶσι. Ταῖς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας ἕρανθῆς καὶ καταβάς ἐπὶ
σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ὁ διὰ τοῦ Σταυ-
ροῦ σου τῆς προγονικῆς κατάρτας ἐλευθερώσας ἡμᾶς, καὶ
πρὸς τὴν μακαρίαν ζωὴν ἐπαναγαγών· ὁ εἰπών, Γίνεσθαι
χαρὰν ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι· πρόσδε-
ξαι καὶ νῦν τὸ ἀπολωλός σου πρόβατον λογικόν, καὶ τῆ
ποίμνη σου σύναψον, καὶ τοὺς ἀρπάσαντας λύκῃς ἀπ' αὐ-
τοῦ ἀποσώβησον· ἀξιώσον αὐτὸν πατεῖν ἐπάνω ὄφειων καὶ
σκορπίων, τειχιζόμενον τῷ Σταυρῷ σου, καὶ φρουρούμενον,
τῆ δόξῃ τοῦ προσκυνητοῦ σου ὀνόματος, τοῦ ἐπικειλημέ-
νου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀναρχῷ σου Πα-
τρὶ. κτλ.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν λαθὼν τὸ ἅγιον Μύρον, χρίει αὐ-
τὸν κατὰ τὴν τάξιν τῶν βαπτιζομένων, ποιῶν Σταυροῦ
τύπον, ἐπὶ τε τοῦ μετώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τῶν
μυκτήρων, καὶ τοῦ στόματος, καὶ τῶν δύο ωτίων, καὶ τῶν
χειρῶν, καὶ τοῦ στήθους, καὶ τῶν μεταφρένων, καὶ τῶν
γονάτων, λέγων·

Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τὴν χρίσιν, τίθει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ, λέγων τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ
παναγίου σου Πνεύματος, χάριτος ἐμπλήσας τῆς Μα-
ρθῆς, καὶ τὸν δούλόν σου τοῦτον ἐπιστρέψας ἐκ τῆς πε-
πλανημένης ὁδοῦ, καὶ εἰς τὴν σὴν πίστιν καθοδηγήσας,
καὶ τῆς εὐωδίας τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, διὰ τῆς τοῦ
Μύρου τούτου χρίσεως, ἀξιώσας, φύλαξον αὐτὸν ἐν τῷ σῷ

ἀγιασμοῦ. Δὸς αὐτῷ κατὰ τὸ θέλημά σου πορεύεσθαι· καὶ καταξίωσον αὐτὸν σὺν ἡμῖν, ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καὶ τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, καὶ τηρήσαντα τὴν εἰς σέ πίστιν ὀρθήν, ἐπάξιον φανῆναι καὶ τῆς ἐπουρανίου σου Βασιλείας, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ σοι πρέπει δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ σου καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΙΕΡΕΑ ΕΝΥΠΝΙΑΣΘΕΝΤΑ.

Μετὰ τὸν ἐνυπνιασμόν, εὐθὺς οἰκίσταται καὶ ποιήσας εὐλογητὸν, ἀρχεται τῷ Τρισαγίου. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, β'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. τὸν Ν' εἶτα, τὸ, Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν· τὸ, Ἄνες, ἄφες.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Εἰς οὕτω τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος β'.

Ἰμαρτον εἰς σέ Σωτῆρ, ὡς ὁ Ἄσωτος υἱός· δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ῥαζώ σοι Χριστέ Σωτῆρ, τοῦ Τελώνου τὴν φωνήν· Ἰλάσθητί μοι, ὡσπερ ἐκείνῳ, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Θεοτοκίον Ἦχος πλ. α'.

τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τῷ δούλῳ σου, καὶ τὰ κύματα Ἄγνη σὺ καταπράϊνον, τῶν ματαιῶν λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ.

Ἔτερα, Στιχηρά, Ἦχος βαρυς.

Ὅς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς ληστὰς, καὶ τετραυματισμένος, οὕτως καὶ γὰρ περιέπεσα ἐξ ἐμῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχὴ· πρὸς τίνα κατα-

φύγω ὁ ὑπεύθυνος ἐγώ, εἰμή πρὸς σέ τὸν εὐσπλαγγνον, τῶν
 ψυχῶν τὸν ἰατρὸν; ἐπίχρεε ἐπ' ἐμέ ὁ Θεός, τὸ μέγα σου ἔλεος.
Ὁς ὁ Ἄσωτος υἱός, ἦλθον καὶ γὰρ Οἰκτίρμον· δέξαι με
 προσπίπτοντα, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου ὁ Θεός, καὶ
 ἐλέησόν με.

Ἦχος πλ. δ'.

Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν λησταῖς περιπεσῶν, ἐσυλήθην
 ὁ τάλας τὸν νοῦν, καὶ δεινῶς πληγωθεὶς, ὅλην μου τὴν
 ψυχὴν τετραυμάτισμαι, καὶ ἔνθεν κείμαι γυμνὸς ἀρετῶν
 ἐν τῇ τοῦ βίου ὁδῷ. Ἰερεὺς δὲ ἰδὼν με τῷ μῶλωπι ὀδυνώ-
 μενον, διὰ τὸ ἀνίατον παρορῶν οὐκ ἀποβλέπει με· Δευ-
 τῆς δὲ πάλιν μὴ φέρων, τὴν ψυχοφθόρον ἀλγηδόνα, καὶ αὐ-
 τὸς κατιδὼν ἀντιπαρῆλθέ μοι. Σὺ δὲ ὁ εὐδοκήσας οὐκ ἐκ
 Σαμαρείας, ἀλλ' ἐκ Μαρίας σαρκωθῆναι Χριστέ ὁ Θεός,
 τῇ φιλανθρωπίᾳ σου παράσχου μοι τὴν ἴασιν, ἐπιχέων ἐπ'
 ἐμέ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἦχος πλ. β'.

Ε'ννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβεράν, καὶ θρηνώ με τὰς πρά-
 ξεις τὰς πονηράς· πῶς ἀπολογήσομαι τῷ ἀθανάτῳ
 Βασιλεῖ; ποία δὲ παρῆρσις ἀτενίσω τῷ Κριτῇ, ὁ ἄσωτος
 ἐγώ; Εὐσπλαγγνε Πατέρ, Υἱέ μονογενές, καὶ Πνεῦμα τὸ
 ἅγιον, ἐλέησόν με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέ-
 θου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον, ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν,
 μὴ δημοσιεύσης μου τὰ κεικρυμμένα, μηδὲ καταισχύνης με
 ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φεῖσαί μου ὁ Θεός, καὶ ἐ-
 λέησόν με.

Δόξα.

Ε'γὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον Κύριε, κατανούξεως
 καρπὸν μὴ φέρων τὸ σύνολον, καὶ τὴν ἐκκοπὴν πτοῦ-
 μαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον. Διό σε ἐκε-
 τεύω· Πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης ἐπίσρεψον, καὶ σῶσόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'λπίς τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν
 καὶ μόνην φοβεράν προστασίαν αἰτοῦμαι· Σπλαγγ-
 χήσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ δυσώπησον τὸν ἐλεή-

μενα Θεόν, ρυσθῆναι τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐκ πάσης ἀπιελθῆς, μόνη εὐλογημένη. Τό, Κύριε ἐλέησον, μί.

Καὶ ἡ Εὐχὴ αὕτη, Μάρκου Μοναχοῦ.

Α "χραντε, ἀμόλυντε, πολυεύσπλαγγνε Κύριε, ὁ τῇ ἀναλήψει τῆς σῆς ἀνθρωπότητος τὴν ἡμετέραν φύσιν τῆς φθορᾶς ἀπαλλάξας, καὶ τῇ ἐνώσει τῆς κρείττονος ὅλην καθαγιασῆς· ὁ τοῖς εἰς σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν ἀνευδοιάστως πιθεύουσι, τὴν χάριν σου δαψιλῶς παρεχόμενος, καὶ ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τῆς σαρκὸς, τὸν μέγιστον κατασχύνων, καὶ παλαιὸν πτερυστὴν· αὐτὸς, εὐεργέτα Κύριε, καὶ μετὸν ἐμπαθῆ καὶ φιλαμαρτήμονα, διὰ τῆς καθ' ὕπνον φαντασίας χρανθέντα, κάθαρὸν ἀπὸ παντὸς μολυσμῆ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ μὴ λογίσῃ μοι τῆτο εἰς ἀμαρτίαν, εἴτε φθόνῳ τοῦ μισοκάλου καὶ ἀνυποστάτου δαίμονος, διὰ τῆς ὄνειρώσεως ἐμολύνθην, εἴτ' ἀμελείᾳ, καὶ ἀκρασίᾳ τῶν βλαβερῶν, ἢ ἔξει πονηρᾶ καὶ προσλήψεων τυραννίδι. Ἐνίσχυσον δέ με τοῦ λοιποῦ κατὰ τῆς αὐτῆς σκαιοτήτος καὶ μαρίας, τῇ παντοδυναμίῳ σου χάριτι, καὶ ἀνώτερον τῶν αὐτοῦ ποικίλων ἐπινοιῶν διατήρησον, τὸν τῆς σωφροσύνης μὲ λύχνον ἀσβεστον μέχρι τέλους διαφυλάττων· ἵνα, μυσαρῶς μὲν ἀπάσης τῶν γαργαλισμῶν ἡδυπαθείας, καὶ παντοίας φοβερᾶς τῶν νυκτερινῶν φαντασιῶν ἀχλύος, διὰ τῆς σῆς βοηθείας, ἀπὸ πηλαγμένον, τῇ φωταυγείᾳ δὲ θεωρίᾳ τῶν ἐπιθυμητῶν καὶ ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον ἡδυνόντων κριμάτων σου, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐμμελετῶν, ἐν καθαρωῖ συνειδῶτι, τῶν ζωοποιῶν καὶ ἀθανάτων σου Μυστηρίων μετασχεῖν ἀξιωθήσωμαι· πρεσβείαις τῆς ἀφθόρωσ τεκούσης σε παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Π ολυεύσπλαγγνε, ἀκήρατε, ἀμόλυντε, ἀχραντε, μόνη ἀναμαρτήτε Κύριε, κάθαρὸν με τὸν ἀχρεῖον δοῦλόν σου ἀπὸ παντὸς μολυσμῆ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ τῆς νῦν ἐξ ἀπροσεξίας μου καὶ ῥαθυμίας ἐπιγενομένης μοι ἀκαθαρσίας, μετὰ τῶν ἄλλων μου πασῶν ἀνομιῶν· καὶ ἀναδειξόν

με ἄσπιλον, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ σου, καὶ ἁγιάσόν με τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος· ἵνα, ἀνανήψας ἐκ τῆς ὀμίχλης τῶν ἀκαθαρσιῶν μου καὶ τῶν φαντασιῶν τοῦ Διαβόλου, ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ παντός μολυσμοῦ διαβολικοῦ, καταξιωθῶ ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ἀνοῖξαι τὸ ῥυπαρόν μου στόμα καὶ ἐναγές, εἰς τὸ ὑμῆσαι τὸ πανάγιον Ὄνομά σου, τῷ Πατρὶ, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ οὕτω μετασχεῖν ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως τῶν ἀχράντων, ἀθανάτων, ὑπεραγίων, καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ.

Τινὲς δὲ φασὶν εἶναι ταύτην τοῦ ἁγίου Μαρτινιανοῦ.

Πάλιν ὑπεσκειλίσθην ὁ τάλας τὸν νοῦν, τῇ πονηρᾷ συνθηείᾳ τῆς ἁμαρτίας δουλεύων· πάλιν ὁ τοῦ σκότους ἄρχων, καὶ τῆς ἐμπαθοῦς ἡδονῆς ὁ γεννήτωρ αἰχμαλῶτον εἶλέ με, καὶ ὡσπερ δῆλον τεταπεινωμένον, τῷ ἑαυτοῦ θελήματι, ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς δαλεύειν καταναγκάζει με. Καὶ τί ποιήσω Κύριε, Κύριε, λυτρωτὰ καὶ ὑπερασπιστὰ τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ; εἰμὴ πρὸς σέ πάλιν ἐπιστραφήσομαι, καὶ στενάξω, καὶ συγγνώμην αἰτήσομαι τῶν πεπραγμένων μοι. Ἀλλὰ δέδοικα καὶ τρέμω, μήπως, καθ' ἐκείστην ἐξομολογούμενος, καὶ ἀποχὴν τῶν κακῶν ἐπαγγελλόμενος, καθ' ὥραν ἁμαρτάνων καὶ μὴ παυόμενος, μὴ ἀποδιδούς τὰς εὐχὰς με σοὶ τῷ Θεῷ με, τὴν μακροθυμίαν σου διεγείρω πρὸς ἀγανάκτησιν· καὶ τίς ὑποίσει, Κύριε, τὸν θυμόν σου; Γινώσκων οὖν τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, καὶ τὴν ἀβυσσον τῆς φιλανθρωπίας σου, πάλιν ἐπιρρίπτω ἑμαυτὸν εἰς τὰ ἐλέη σου, καὶ κράζω σοὶ τὸ, Ἥμαρτον ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με τὸν παραπεπτωκότα· δός μοι χεῖρα βοηθείας τῷ ἐν βόθρῳ τῶν ἡδονῶν βεβυθισμένῳ, καὶ μὴ καταλίπης με, Κύριε, τὸ πλάσμα σου, φθαρῆναι ταῖς ἀνομίαις καὶ ταῖς ἁμαρτίαις μου· ἀλλὰ τῇ συνήθει σου χρη-

στότητι χρησάμενος, ρῦσαί με τοῦ μiasμοῦ, καὶ τοῦ ρύπτου
 τῆς σαρκός μου, καὶ τῶν ἐμπαθῶν λογισμῶν μου, τῶν κατ'
 ἐνάστην καταχραϊνόντων τὴν ἐμὴν ἀθλίαν ψυχὴν· ἰδοὺ
 γάρ, Κύριε ὁ Θεός μου, οὐκ ἔστι τόπος ἐν αὐτῇ καθαρὸς,
 ἀλλ' ὅλη λελέπρωται, τὴν ὀλοσώματον ἔχουσα πληγὴν. Αὐ-
 τὸς οὖν, ὡς ἰατρὸς τῶ ψυχῶν, καὶ τοῦ ἐλέους πηγὴ, κά-
 θαρρον αὐτὴν τῇ τῶν δακρύων μου καθάρσει, ταῦτα προ-
 χέων ἐπ' ἐμέ δαψιλῶς· καὶ δός μοι τὴν ἴασιν καὶ τὴν
 καθάρσιν, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ,
 καὶ, ὡς πῦρ, καταφάγη με τὸ τῆς ἀπογνωσεως σκότος.
 Ἀλλ' ὡσπερ εἶπας ὁ ἀψευδὴς Θεός, ὅτι· Χαρὰ γίνεται ἐν
 τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι, τὸτο πραχθεῖη
 καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ· καὶ μὴ κλείσῃς τὰ ὦτα τῆς
 εὐσπλαγγνίας σου εἰς τὴν προσευχὴν τῆς μετανοίας μου·
 ἀλλ' ἀνοιξόν μοι ταῦτα, καὶ ὡς θυμίαμα κατεύθυνον αὐ-
 τὴν ἐνώπιόν σου· οἶδας γὰρ τὴν ἀσθένειαν τῆς φύσεως, ὁ
 Πλάστης, καὶ τὸ εὐόλισθον τῆς νεότητος, καὶ παρορᾶς ἀ-
 μαρτίας, καὶ τὴν μετάνοιαν ἐδέχῃ τῶν ἐν ἀληθείᾳ ἐξομο-
 λογουμένων σοι. Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος, καὶ σοὶ
 τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
 νας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ποιῆ μετανοίας, γ'. Ὀφείλει δὲ λέγειν κατὰ μετα-
 νοίαν, τὸ, Ὁ Θεός, ἐλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλέη-
 σόν με, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· ἢ τὸ, Ἡμαρτόν σοι, Κύ-
 ριε συγχώρησόν μοι τῷ ἀσώτῳ. Εἶπα λέγει τὸ, Ὁ ἐν παν-
 τὶ καιρῷ· Τὴν τιμιωτέραν· καὶ τὴν Εὐχὴν. Δέσποτα Θεέ
 Πάτερ Παντοκράτορ. Εἶτα Τρισάγιον· Παναγία Τριάς·
 Πάτερ ἡμῶν· τὸ. Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Τὴν τιμιωτέραν τῶν
 Χερουβίμ· Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Καὶ Ἀπολύσις.

Καὶ εἰ μὲν ἔστιν ἡ φαντασία ἐκ δαιμονικῆς ἐπιτηρείας,
 ποιῆ ὁ Ἱερεὺς τὴν αὐτὴν διάταξιν, καὶ ἱεραουργεῖ· ὁ δὲ
 λαϊκὸς μεταλαμβάνει. Εἰ δὲ ἐκ πολυποσίας γένηται, μὴ
 ἀπέσθω, κατὰ τὸν δὲ Κανόνα τοῦ Διονυσίου, καὶ κατὰ
 τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, ἐν τῇ πρὸς Ἀμμούν Ἐπιστολῇ.

καὶ κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον ἐν τοῖς Ἀσκητικοῖς.
Ζήτει ταῦτα εἰς τὸν Νόμον, εἰς τὸ Κ. στοιχεῖον, ἐν Κε-
φαλαίῳ κή.

ΕΥΧΗ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΑΠΟ ΕΧΘΡΑΣ ΕΙΡΗΝΕΥΟΥΣΙΝ.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλόθρωπε, τῷ Βασιλεῖ
τῶν αἰῶνων, καὶ δοτῆρι τῶν ἀγαθῶν, τῷ καθελόντι
τὸ τῆς ἔχθρας μεσότοιχον, καὶ εἰρήνην βραβεύσαντι τῷ
γένει τῶν ἀνθρώπων, τῷ δωρησαμένῳ καὶ νῦν εἰρήνην τοῖς
δούλοις σου (τοῖς δε). Ῥίζωσον ἐν αὐτοῖς τὸν φόβον σου,
καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην βεβαίωσον· κατάσβεσον
πᾶσαν ἔχθραν καὶ ἔριν· περίελε πάντα τὰ τῆς διχοσασίας
σκάνδαλα. Ὅτι σὺ εἶ ἡ εἰρήνη ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀ-
ναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Εἰς τὸ εὐλογεῖν τὰ Βαῖ'Α,
τῇ Κυριακῇ τῶν Βαῖ'ΩΝ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ· ὁ
ἐξεγείρας τὴν δυναστείαν, καὶ ἀποστείλας τὸν μο-
νογενῆ σου Υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα σώ-
σῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ταφῆς, καὶ τῆς Ἀ-
ναστάσεως αὐτοῦ· οὗ παραγενομένου ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ
τὸ ἐκέσιον Πάθος, ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σιότητι καὶ σκιᾷ
θανάτου, λαθόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους
τῶν δένδρων, καὶ τὰ Βαῖ'α τῶν φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν
προεμήνυσαν· Αὐτὸς, Δέσποτα, καὶ ἡμᾶς, τοὺς κατὰ μί-
μησιν ἐκείνων τῇ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ, Βαῖ'α καὶ κλά-
δους δένδρων ἐν χερσὶ φέροντας, διατήρησον· καὶ, ὡς ἐκεῖ-

νοι οἱ ὄχλοι καὶ οἱ Παῖδες, τὸ Ὡσαννά σοι προσφέροντας, διαφυλάξον· ὅπως ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς καταξιωθῶμεν τῆς ζωοποιοῦ καὶ τριημέρου Ἀναστάσεως, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι. κτλ.

ΟΤΑΝ ΣΤΑΥΡΟΙ Ο ΙΕΡΕΥΣ ΠΑΘΟΣ ΝΟΣΗΜΑΤΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΔΟΥΧΗΣ.

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννὶς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Δόξα.

Ε'ξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, καὶ τῇ Λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις· Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Λόγχῃ πλευράν, ᾧ Χριστέ μου νυγείς σου, τὴν ἐκ πλευρᾶς ἀνθρωπίνης κτισθεῖσαν, ὀλέθρου πᾶσι βροτοῖς γεγονυῖαν πρόξενον, τῆς κατάρας ἠλευθέρωσας.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΥΠΟΘΕΣΙΑΝ.

Ἰσταται ὁ μέλλων υἱοθετεῖσθαι, ἔσωθεν τῶν πυλῶν τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου, καὶ ὁ ἀνάδοχος ἔξωθεν, ἀμφότεροι κηροῦς κατέχοντες ἀπτομένους. Ὁ δὲ Ἱερεὺς, φορῶν τὴν ἱερατικὴν στολὴν, ποιεῖ Εὐλογητὸν, καὶ λέγει, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς. Εἶθ' οὕτω τὴν παροῦσαν Εὐχὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ τοῦ ἡγαπημένου σου Παιδός, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τέκνα Θεῶ καλέσας ἡ-

μας, υἱοθεσία καὶ χάριτι τοῦ παντοδυναμοῦ, καὶ Ἁγίου σου Πνεύματος· ὁ εἰπὼν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα· καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν· αὐτὸς, φιλόανθρωπε Βασιλεῦ, ἐπίθλεψον ἐξ ἁγίου σε κατοικητηρίου ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούτους· καὶ οὐς ἢ φύσις κατὰ σάρκα διεστηνότηας ἀλλήλων ἐγέννησε, τούτους αὐτὸς, ὡς πατέρα καὶ υἱόν, ἔνωσον τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι. Στήριξον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀγάπῃ σου· σύνδεσον αὐτοὺς ἐν τῇ εὐλογίᾳ σου· εὐλόγησον αὐτοὺς ἐν τῇ δόξῃ σου· ἐδραίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει σου, φυλάττειν δαπαντὸς, καὶ μὴ ἀθετεῖν τὰ ἐκπορευόμενα ἐκ τῶν χειλέων αὐτῶν, καὶ γενοῦ μεσίτης τῆς αὐτῶν ὑποσχέσεως· ἵνα ἀδιάρρηκτον μέχρι τέλους τῆς ζωῆς αὐτῶν τὴν σχέσιν, ἣν ἐνώπιόν σου ὡμολόγησαν, καὶ ἀψευσον διαφυλάττωσιν, ἐν σοὶ ζῶντες τῷ μόνῳ ζῶντι, καὶ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἀξίωσον αὐτοὺς κληρονόμους γενέσθαι τῆς βασιλείας σου.

Ἔστιν ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι. κτλ.

Ὁ Ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος· Ἐὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν· ἔσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῆς κτίσεως πάσης δημιουργός, ὁ ἐν τῷ πρώτῳ Ἀδάμ τὴν κατὰ σάρκα φυσικὴν δεσμεύσας συγγένειαν, ἐν δὲ Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ ἠγαπημένῳ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, χάριτι καὶ ἡμᾶς συγγενεῖς σου ἀναδειξας· σοὶ τῷ μόνῳ εἰδότει τὰ πάντα καὶ πρὶν γενέσθαι, οἱ δούλοι σου οὗτοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς ὑποκλίνουσι, τῆς παρὰ σοῦ εὐλογίας δεόμενοι· καὶ τῷ ἐν σοὶ συνδέσμῳ εἰς πατέρα καὶ υἱόν ἀλλήλους ἐπιγραφόντες, τύχοιεν ὧν ἐλπίζουσιν ἀγαθῶν, τῆς ἑαυτοῖς ὀφειλομένης καταστάσεως, καὶ τῆς ἐν σοὶ υἱοθεσίας, ἐπαξίως πολιτευόμενοι. Ἰνα, ὡς ἐν πᾶσι, καὶ ἐν τούτῳ δοξάζεται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, νῦν. κτλ.

Καὶ λαμβάνει ὁ πατήρ τὸν υἱὸν ἐκ τοῦ Ουσιαστηρίου· Ὁ δὲ υἱὸς πίπτει εἰς τοὺς πόδας τοῦ πατρὸς, καὶ πατεῖ· Δημιουργὸς ἱστορικῆ βιβλιοθηκῆς Ζαγόρας

αὐτὸν ὁ πατὴρ εἰς τὸν τράχηλον, λέγων· Σήμερον υἱὸς μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Καὶ ἀνίστα αὐτὸν· εἰτα, ἀσπάζονται ἀλλήλους. Ὁ δὲ Ἱερεὺς ποιεῖ Ἀπόλυσιν, καὶ εὐλογεῖ αὐτούς, καὶ διδάσκει αὐτούς.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΚΑΜΙΝΟΝ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Ἀγιασμόν· καὶ μετ' αὐτὸν, λέγει τὰς Εὐχαῖς ταύτας.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ τὴν ἑπταπλάσιον Κάμινον, καὶ τὴν φλόγα τὴν ἐν Βαβυλῶνι εἰς δρόσον μεταβαλὼν, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ ἐμβληθέντας ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ναβουχοδονόσορ ἀγίους τρεῖς Παῖδας, Ἀνανίαν, Ἀζαρίαν, καὶ Μισαήλ, σώους διαφυλάξας· αὐτοὺς, εὐλόγησον καὶ τὴν Κάμινον ταύτην διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος· καὶ εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν δούλων σου, καὶ εὐδῶσον αὐτὰ ἐν τῇ ἀγαθοεργίᾳ σου· καὶ κατεύθυνον αὐτὰ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου· πρεσβείαις τῆς ὑπεραγίας Θεοποιήνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου, καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων· τῶν ἀγίων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιαζῶν τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. *κτλ.*

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν· ὁ εὐλογήσας τὸν οἶκον Δαβὶν ἐπὶ τῆς εἰσόδου τοῦ Ἰακώβ, καὶ τὸν οἶκον Πεντεφρί ἐπὶ τῆ εἰσόδῳ τοῦ Ἰωσήφ· ὁ εὐλογήσας τὸν οἶκον Ἀβεδ-δαρά (*) ἐπὶ τῆ εἰσόδῳ τῆς Κιβωτοῦ· ὁ διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Χριστοῦ σου, σωτηρία γενόμενος τῷ οἴκῳ Ζακχαίου· αὐτὸς, Κύριε, εὐλόγησον τὴν Κάμινον ταύτην, καὶ τοὺς ἐνεργοῦντας αὐτὴν τῷ σῶ φόβῳ διατήρησον, καὶ ἀβλαβεῖς αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων διαφυλάξον, καὶ τὴν σὴν εὐλογίαν ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου κατὰπεμψον αὐτοῖς, καὶ εὐλόγησον καὶ πλήθυνον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν· ἵνα καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς εὐχαρίστως δοξάζωμεν τὸ πανάγιον Ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν. κτλ.

Ἐἶτα λέγει τὰς Αἰτήσεις.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισιπέσεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων σου (τῶν δε)· καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι, καὶ πληθυνθῆναι τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν κοπιώντων ἐν τῇ Καμίνῳ ταύτῃ, δεόμεθά σου, Κύριε, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾷ καὶ ἴλεως, ἴλεως γενεῖ ἡμῖν Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί. κτλ.

Καὶ ραντίζει τὴν Κάμινον, καὶ τοὺς ὄντας ἐκεῖ.

Ἐἶτα ποιεῖ Ἀπόλυσιν.

(*) Καὶ ὄχι Ἀμινὰδάδ, ὡς ἐν τοῖς προλαβοῦσαις ἐκδόσεσιν· ὅρα ἐν Κεφ. ε' τῆς Β'. τῶν Βασιλειῶν. §. 11. 12.

ΔΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΙΣ ΠΑΙΔΑΣ ΚΑΚΟΣΚΟΠΟΥΣ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸ Τρισάγιον.

Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ως ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου, Σωτῆρ, τὴν εἰρήνην δούς αὐτοῖς, ἔλθέ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς ἀγραμμάτους Μαθηταίς, τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, παιδευταῖς ἀνέδειξε, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τῇ πολυφθόγῳ ἀρμονίᾳ τῶν γλωσσῶν, τὴν πλάνην ἐμείωσεν, ὡς παντοδύναμος.

Γλώσσαις ἀλλογενῶν ἐκαινούργησας Χριστέ, τοὺς σοὺς Μαθηταίς, ἵνα δι' αὐτῶν σὲ κηρύξωσι τὸν ἀθάνατον Λόγον καὶ Θεόν, τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθῆ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγγίας τὴν πύλην, ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀπογοηθῶμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἰδ' οὕτω λέγει ὁ Ἱερεὺς ταῖς Εὐχαῖς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Παιδίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐνοικήσας εἰς ταῖς καρδίαις τῶν δώδεκα Ἀποστόλων, ἀνυποκρίτως, διὰ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου Πνεύματος, τοῦ κατελθόντος ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν, καὶ τούτων τὰ χεῖλη ἀνοίξας, καὶ

ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέrais γλώσσαις· αὐτός, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξαπόστειλον αὐτὸ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐπὶ τὸ παρὸν Παιδίον (τὸ δεῖνα), καὶ ἐμφύτευσον εἰς τὰ ὦτα τῆς καρδίας αὐτοῦ τὰ ἱερά γραμματα, ἃ ἡ χεὶρ σου ἢ ἄχραντος ἐν πλαξὶ διεχάραξε τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ· πρεσβείαις τῆς Παναχράντου σου Μητρὸς καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ

Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐνοικήσας, καὶ φωτίσας τὰς καρδίας τῶν εἰκοσιτεσσάρων Πρεσβυτέρων, καὶ τῶν ἁγίων σου Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Εὐαγγελιστῶν σου Ἰωάννου, Ματθαίου, Μάρκου, καὶ Λουκᾶ· ὁ ὑπομνήσας καὶ φωτίσας τὸν ἅγιον Πρωτομάρτυρα Στέφανον· αὐτὸς καὶ νῦν, Κύριε, φώτισεν τὴν καρδίαν τοῦ δούλου σου (δεῖνος)· πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· τῆ τιμῆ καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ματθαίου· τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Ἀγαπητοῦ, Προκοπίου, Φιλητοῦ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ σου Πνεύματι, νῦν. κτλ.

ΕΥΧΗ, ΟΤΑΝ ΑΠΕΡΧΗΤΑΙ

ΠΑΙΔΙΟΝ ΜΑΝΘΑΝΕΙΝ ΤΑ ΙΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ σῆ εἰκόνι τιμήσας ἡμᾶς τῆς ἀνθρώπου, καὶ αὐτεξουσίῳ περιβαλὼν θελήματι· ὁ

ἐν τῷ ναῶ εἰσελθὼν μεσουσης τῆς ἑορτῆς, καὶ διδάσκων τὸν λαόν, θαυμαζόντων δὲ τῶν λαῶν, καὶ λεγόντων· Πόθεν ἔστος οἷδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ὁ τὸν Σολομῶντα σοφίαν διδάξας, Θεὲ τῶν ὅλων, Λόγε παντάναξ, ἀνοιξὸν τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν καρδίαν, τὸ στόμα, καὶ τὴν διάνοιαν τοῦ δούλου σου (τοῦ δε), εἰς τὸ συνιέναι, καὶ δέξασθαι, καὶ ποιεῖν τὸ θελήμα σου· καὶ λύτρωσαι αὐτὸν ἀπὸ πάσης ἐπιηρείας τοῦ διαβόλου, τηρῶν αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καὶ προκόποντα ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς σου διαπαντός· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὅτι σύ εἶ ὁ ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι. κτλ.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ,
ΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΙΝΗΤΙΚΟΣ Τῆ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῆ ΠΕΜΠΤῆ.

Εὐλόγησον Πάτερ.

Ἀγαπητοὶ μοι ἀδελφοὶ καὶ παμπόθητοι, οἱ συναθροισθέντες ἐν ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς τὸ λατρεῦσαι Θεῷ ζῶντι, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ τῶν ἁγίων, ἀχράντων καὶ ἀθανάτων, φρικτῶν Μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, μετὰ φόβου μετασχεῖν, ἀκούσατε ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀναξίς. Οὐ γὰρ ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν καὶ ὁ διδάσκων ὑμᾶς, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιῆ Πνεύματος. Οὐ γὰρ ἀπ' ἑμαυτῆ λαλῶ, ἀλλ' ὡς ἐδιδάχθην παρὰ τῶν θείων Κανόνων, καὶ Θεοφόρων Πατέρων, καὶ ὡς παρέλαβεν ἡ Ἐκκλησία παρὰ τῶν θεοσόφων καὶ θείων Ἀποστόλων· οὕτω δὴ αὐτὸς φημι ἐγώ, ὁ ταπεινὸς καὶ πάντων ἐλαχιστότερος. Τὰς πράξεις ὑμῶν οὐ γινώσκω, τὰ ἐπιτηδεύματα ἀγνοῶ· καὶ διὰ τοῦτο τῷ τοῦ Θεοῦ φόβῳ

βαλλόμενος, παραγγέλλων ἐνὶ ἑκάστῳ ὑμῶν, ἀνδράσι τε καὶ γυναῖξι, μικροῖς τε καὶ μεγάλοις· Μηδεὶς ἐξ ὑμῶν, ἔνοχος ἀμαρτίας ὑπάρχων, ὑπὸ τῆς ἰδίας κατηγορούμενος συνειδήσεως, πρὶν μετανοῆσαι καὶ ἐξομολογήσασθαι, τολμήσῃ καταφρονητικῶς προσελθεῖν, καὶ ἄψασθαι τοῦ Θεοῦ τούτου Πυρός· ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, πῦρ καταναλίσκων ἐστὶ καὶ τῶν μὲν ἐκ πίστεως καὶ φόβου προσερχομένων, ὡς Θεῷ καὶ Βασιλεῖ καὶ Κριτῇ πάντων ἡμῶν, φλογίζει καὶ κατακαίει τὰς ἀμαρτίας, ταῖς δὲ ψυχὰς φωτίζει καὶ ἀγιάζει· τῶν δὲ ἀπίστων, καὶ μετὰ ἀναισχυντίας προσερχομένων, φλογίζει καὶ κατακαίει τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι κοιμῶνται, τουτέστιν, ἀποθνήσκουσι πολλοὶ ἀνεξαγόρευτοι καὶ ἀμετανόητοι. Καὶ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ λέγω· Μηδεὶς ὀμνύων, ἢ ἐπίορκος, ἢ ψεύστης, ἢ καταλάλος, ἢ πόρνος, ἢ μοιχὸς, ἢ ἀρσενοκοίτης, ἢ ἄρπαξ, ἢ μέθυσος, ἢ λοιδόρος, ἢ μῖσος ἔχων κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ, ἢ φόνον πεποιηκὼς, ἢ μάγος, ἢ γόης, ἢ φαρμακὸς, ἢ ἐπαοιδὸς, ἢ μάντις ἢ ληστής, ἢ Μανιχαῖος, ἀνεξαγόρευτος καὶ ἀνέτοιμος προσέλθῃ, τῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἢ ἄψασθαι, ἢ προσεγγίσει· φοβερόν γὰρ τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος· τομώτερος γὰρ ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ μάχαιραν δίστομον, διϊκνούμενος μέχρις ἀρμονιῶν, καὶ μυελῶν, καὶ ὀστέων, καὶ ἐννοιῶν, καὶ καρδιῶν. Βλέπετε οὖν, ἀδελφοί μου μηδεὶς ἀμεταμέλητος, ἢ ἀνέτοιμος, ἢ ἀνάξιος προσελθὼν, μεταλάβῃ τῶν φοβερῶν καὶ ἀχράντων αὐτοῦ Μυστηρίων· αὐτὸς γὰρ φησιν· Ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ τῶν χειρῶν μου· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων· αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ. κτλ.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ :

Εὐλόγησον Πάτερ.

Εἴτις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω ταύτης τῆς κα-
λῆς καὶ φαιδρᾶς πανηγύρεως. Εἴτις δ᾽ ἄλλος εὐγνώμων,
εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἴτις
ἔκαμε νηστεύων, ἀπολαυέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἴτις ἀπὸ
τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον
ᾠφλημα. Εἴτις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν, εὐχαρίστως ἑορτα-
σάτω. Εἴτις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασεν, μηδὲν ἀμφιβαλέτω·
καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιούται. Εἴτις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἑνά-
την, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἴτις εἰς μόνην ἔφθασε
τὴν ἑνδεκάτην, μὴ φοβηθῆ τὴν βραδύτητα· φιλότιμος γὰρ
ὢν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν
πρῶτον· ἀναπαύει τὸν τῆς ἑνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον
ἀπὸ τῆς πρώτης· καὶ τὸν ὑστερον ἔλεει, καὶ τὸν πρῶτον
θεραπεύει· κακείνῳ δίδωσι, καὶ τούτῳ χαρίζεται· καὶ
τὰ ἔργα δέχεται, καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται· καὶ τὴν
πράξιν τιμᾷ, καὶ τὴν πρόθεσιν ἐπαινεῖ. Οὐκοῦν εἰσελθετε
πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· καὶ πρῶτοι καὶ
δεύτεροι τὸν μισθὸν ἀπολαύετε. Πλούσιοι καὶ πέννυτες,
μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι, τὴν ἡ-
μέραν τιμήσατε. Νηστεύσαντες, καὶ μὴ νηστεύσαντες, εὐ-
φράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες.
Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέλθη πεινῶν. Πάντες ἀπολαύε-
τε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολαύσατε τοῦ
πλοῦτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνεῖτω πενίαν· ἐφά-
νη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταισμάτα·
συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω
θάνατον· ἠλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος.

Ἐ΄σβεσεν αὐτὸν, ὑπ’ αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἐσκύλευσε τὸν Ἀ΄δην, ὃ κατελθὼν εἰς τὸν Ἀδην. Ἐπίκρανεν αὐτὸν, γευσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τῆτο προλαβὼν Ἡσαΐας, ἐβόησεν· Ὁ Ἀδης, φησὶν, ἐπικράνθη, συναντήσας σοι κάτω. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἐλαβε σῶμα, καὶ Θεῶ περιέτυχεν. Ἐλαβε γῆν, καὶ συνήντησεν ἕρανῶ. Ἐλαβεν, ὅπερ ἔβλεπε, καὶ πέπτωκεν, ὅθεν οὐκ ἔβλεπε. Πῆσθ, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ σου, Ἀδης, τὸ νίκος; Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ σὺ καταβέβληται. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ πεπτῶκασι δαίμονες. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστὸς, καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῶ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ΤΩΝ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΘΕΟΜΗΤΟΡΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ, ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΤΙΝΩΝ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποσύνης ἡμῶν Θεοτόκου,
καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 39.

Ε'ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναῖξι, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τῆτο, ἵνα ἔλθῃ, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά σου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μω· Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· Ἴδου γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ^{Διακ. 56.}
ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος γ'.
Μεγαλύνει ἡ ψυχῆ μου τὸν Κύριον.
Στίχ. ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς. Κεφ. Β'. 5.

Αδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ἡμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ· ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαθὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σῆματι εὐρέθεις ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν, γινόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων· καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Ι'. 38.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ· γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇ δε ἦν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τῆς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περισπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνη με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ, εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὗς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Με-

Διακ.
ΙΑ'. 27.

νοῦν γε, μακαίριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

Τῆ ἰδ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ παγκόσμιος ἴψωση τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Ἐξαγγελιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ΙΒ'. 28.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάτερ δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἐδόξασαν, καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς, καὶ ἀκούσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελαλήκεν. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Οὐ δὲ ἐμὲ αὕτη ἢ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· καὶ γὰρ, εἰ ἂν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. (Τοῦτο δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν). Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις, ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν ἔν αυτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶ· περιπατεῖτε, ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σιοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σιοτίᾳ, οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει. Ἔως τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς.

Ἰψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Κεφ. Α'. 18.

Αδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ, τοῖς μὲν, ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις

Θεὸς ἐστὶ. Γέγραπται γάρ· Ἀπολώ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεὺς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεός, διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σώσαι τῆς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον· Ἕλλησι δὲ μωρίαν· αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν· Ἀλληλοῦῖα. Ἦχος αΐ.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ΙΘ'. 6.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι. Καὶ παρεγένοντο πρὸς Πιλάτον, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάθετε αὐτόν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἐαυτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαι σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν. Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστί δὲ Γαββαθᾶ. Ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἄρον, ἄρον,

σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν Βασιλέα ὑμῶν σαυρώσω; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγαγον. Καὶ βασιάζων τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίε τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστί, Γολγοθᾶ· ὅπου αὐτόν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ἑλληνισί, Ῥωμαϊστί. Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ^{Διακ. 25.} ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ Ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ Υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· Ἴδου ἡ Μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας, ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἤδη πάντα τετέλεσται, κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα ^{Διακ. 30.} μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ Σαββάτου), ἤρωτησαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκελεθὰ, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκελεθὰ, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ. Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτόν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκελεθὰ· ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνυξε, καὶ εὐθέως ἤξηλθε αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Κοινωνικόν.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Τῆ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΣΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΙ ΒΡΑΥΓΕΑΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ζήτει Εὐαγγέλιον. Ἐσθιναν ΙΑ'.

Εἰς τὴν ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου. Κεφ. Δ'. 12.

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε θεάσεται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους
ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειω-
μένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ
μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ
δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι
ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ σωτῆρα τοῦ κόσμου.
Ὅς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐ-
γνώκαμεν, καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς
ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ,
ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελειώ-
ται ἡ ἀγάπη τῷ Θεῷ μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρῶρησίαν ἔχομεν ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς
ἐσμέν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ,
ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος
κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος ἔτελειώται ἐν τῇ ἀγάπῃ.
Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμασίά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ΙΘ'. 25.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ
Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ Ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς
αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ.

Ἰησοῦς ἔν ἰδὼν τὴν Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· Γυναί, ἰδοὺ ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· Ἴδου ἡ Μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Οὗτός ἐστιν ὁ Μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράφας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν, ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἃ τίνα ἂν γράφηται καὶ ἔν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Μ Η Ν Ο Κ Τ Ω Β Ρ Ι Ο Σ .

Τ Η Κ Σ ' Τ Ο Υ Α Υ Τ Ο Υ Μ Η Ν Ο Σ .

Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.

Εἰς τὴν Δεκάτην.

Ὁ Ἀπόστολος Προκείμενον· Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσακούσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Β'. 1.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἳ τινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρουσ διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσῃ ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλήῃ τις, οὐ στεφανοῦται, ἂν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶν γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγγεγραμμένον ἐκ νεκρῶν ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ τὸ

εὐαγγελιόν μὴ ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεταί. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλουϊα. Ἦχος πλ. δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ΙΕ'. 17.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκιτε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου ἢ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δοῦλος μεῖζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑώρακασιν, καὶ μεμισήκασιν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τῆ Πατρὸς ἐκπορεύεται), ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἔστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε ἀποσυναγώγους ποιήσῃσιν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ἡμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Κεφ. 15'. 1.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Τῆ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τῶν ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανῶ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκαίμενον. Ἦχος δ'.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ΙΒ'. 27.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους.

Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρῶτον

Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδασκάλους, ἔπει-

τα δυνάμεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερ-

νήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες, Ἀπόστολοι; μὴ πάντες,

Προφῆται; μὴ πάντες, Διδάσκαλοι; μὴ πάντες, δυνάμεις;

μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσ-

σαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; Ζηλοῦτε δὲ τὰ

χαρίσματα τὰ κρείττονα· καὶ ἔτι κατ' ὑπερβολὴν ὁδὸν

ὑμῖν δείκνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ

καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ-

χῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ

εἶδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν· καὶ ἐὰν

ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ

μὴ ἔχω, οὐδὲν εἶμι. Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχον-

τά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καυθήσωμαι,

ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακρο-

θυμεῖ, χρησεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περ-

περεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυ-

τῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογιζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει

ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει,

πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγά-

πη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος β'. Ἴδου δὴ τί καλόν.

Ευαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Ι'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ· Πορευόμενοι δὲ κηρῦσσετε, λέγοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσται δίκαιος.

Τῆ Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιερατῆγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ πασῶν τῶν οὐρανοῦν δυνάμεων.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Β'. 2.

Αδελφοί, εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη· συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ Πνεύματος Ἁγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν; Οὐ γὰρ Ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. Διεμαρτύρατο δὲ που τίς, λέγων· Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' Ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἑστεφάνωσας αὐτὸν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξει αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον· νῦν δὲ οὕτω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα. Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' Ἀγγέλους ἠλαττωμένον, βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐξεφανωμένον· ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ πάντος γεύσῃται θανάτου. Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλὰς υἱὸς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

Ἀλληλοῦϊα, Ἦχος β'.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Γ'. 16.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. Ἴδου, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ μᾶλλον, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαι σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ, ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἐμπροσθέν σου.

Βουωνικόν.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.

Τῆ ἱε' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως,
τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος α'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Ζ'. 26.

Αδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, ὅστις, ἄκα-
κος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν,
καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος· ὅς οὐκ ἔχει καθ'
ἡμέραν ἀνάγκην, ὡσπερ οἱ Ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν
ιδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ
τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνετέγκας. Ὁ νόμος
γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντας ἀσθένειαν·
ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν εἰς
τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομέ-
νοις, τοιοῦτον ἔχομεν Ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ
θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἁγίων
λειτουργγός, καὶ τῆς σικηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἐπήξεν ὁ Κύ-
ριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἄλληλουῖα, Ἦχος β'.

Στόμα δικαίου ἀποσταῖζει σοφίαν.

Στίχ. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Γ'. 9.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ εἰάν τις εἰσ-
έλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσε-
ται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται, εἰμὴ ἵνα
κλέψῃ, καὶ θύσῃ, καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζωὴν
ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός·
ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν
προβάτων. Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ
τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησιν
τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει, καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ, καὶ
σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθω-

τός ἐστι, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκονται ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ γινώσκω τὸν Πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· καὶ κεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τῆ κα' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ ἐν τῷ ναῷ εἰσοδος τῆς θεραπείας θεοῦ τοῦ

εἰς τὸν ὄρθρον, ζῆται τὸ εὐαγγέλιον, Σεπτεμβρίου Η'.

εἰς τὴν λειτουργίαν

Ἐπί τοῦ Ἀποστόλου Προκείμενον Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στιγ'· Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολὴ Παύλου· κεφ. Θ'. 1.

Αδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σικνηὴ δικαιώματα λατρείας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν. Σικνηὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ἧ ἢ τε λυχνία, καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἄγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σικνηὴ, ἡ λεγομένη Ἄγια Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον, καὶ τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης περιεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ἧ στάμνος χρυσῆ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβίμ δόξης, κατασιμάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τῶν δὲ ἕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σικνηὴν διαπαντὸς εἰσίστασιν οἱ Ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τῆ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ Ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἄλληλούϊα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά.

Ἰηταί Σεπτεμβρίου Η'.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι. κτλ.

Τῆς Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλητου.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Δ'. 18.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρά τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν (ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς)· καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον, καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Δημοσιὰ ἱστορικὴ Βιβλιοθηκῆς Ζαγοράς

Αδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπεδείξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θεάτρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροὶ· ὑμεῖς ἐνδοξοὶ, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας, καὶ πεινώμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν, καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάσματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίου παιδαγωγὸς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶν οὖν ἡμᾶς, μιμηταὶ μου γίνεσθε.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος β'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Ἐπίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Α'. 35.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκει ὁ Ἰωάννης, καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦντι, λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος, καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ. Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας, λέγει αὐτοῖς. Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ῥᾶβδί (ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον, Διδάσκαλε), πῃ μένεις; Λέγει αὐτοῖς· Ἐρχεσθε, καὶ ἴδετε. Ἦλθον, καὶ εἶδον ποῦ μένει· καὶ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη. Ἦν Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου, εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ Ἰωάννου, καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. Εὐρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ λέγει αὐτῷ· Εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον, ὁ Χριστός· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε.

Σὺ εἶ Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωανᾶ· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὁ ἑρμηνεύεται Πέτρος. Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ εὗρίσκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαῖδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὗρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψεν Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ Προφῆται, εὗρήκαμεν Ἰησοῦν, τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναήλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλῆτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι· Εἶδόν σε ὑπὸ κατώ τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγῶτα καὶ τοὺς Ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας, καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

ΤΗ Ε. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Του δαίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα, τοῦ Ἁγιασμένου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

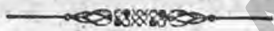
Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον, ζήτηε εἰς τὴν μνήμη
τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου, τῆ ἰζ'. τοῦ Ἰανουαρίου Μηνός.

ΤΗ Σ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Του ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας,
τοῦ θαυματουργοῦ.

Ζήτηε ὁμοίως.

ΤΗ ΚΔ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ ἢ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τῆς Παραμονῆς τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ψαλμὸς α'.

Κύριος εἶπε πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγεννηκά σε.

Στίχ. Αἰτήσαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Α'. 4.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὁς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτῆ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς· τοσοῦτω κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτῆς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων:

Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγη τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἀγγέλοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργῆς αὐτῆ πυρὸς φλόγα· πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σε, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τῆ αἰῶνος ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου· ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καὶ· Σὺ καταρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σε εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε· Κάθου ἐν δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικά πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν· διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρῦωμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν· πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ σου· Κάθου ἐν δεξιῶν μου.
 Στίχ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.
 Στίχ. Ἐκ γαστροῦ πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Β'. 1.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογραφῆσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· (Αὕτη ἡ ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο, ἠγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου). Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογραφῆσθαι,

ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἣτις καλεῖται Βηθλεὲμ (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατρίδος Δαυὶδ, ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένη αὐτῷ γυναικί, οὕση ἐγκύω). Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν. Καὶ ἔτεκεν τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ. Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὃς ἔστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυὶδ. Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· Εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Καὶ ἑξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ, αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ Ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τὴν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ Βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ, διεγνώρισαν περὶ τῆ ῥήματος τῆ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ Παιδίου τούτου. Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες, ἐθαύμασαν, περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεόν, ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Κοινωνικόν. Δίνετε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

ΤΗ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Α'. 18.

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις ἔτως ἦν· Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θελών αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἐστὶν Ἁγίου· τέξεται δὲ Υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν. (Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ τοῦ Πραφήτου λέγοντος· Ἴδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ· ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός). Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν, ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἸΗΣΟΥΝ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Δ'. 4.

Αδελφοί, ὅτι ἦλθε τὸ πλήρωμα τῆς χρόνης, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον· ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν

υιοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι δὲ ἐστὲ υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον· Ἀββᾶ ὁ Πατήρ. Ὡς οὐκ ἔτι εἶ δούλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος α΄.

Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Στίχ. Ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Β'. 1.

Τῷ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδης τοῦ Βασιλέως, ἰδοὺ, Μάγοι ἀπὸ Ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέγοντες· Πῶς ἐστὶν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτῷ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτῷ. Καὶ συναγαγὼν πάντας τῆς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς τῆς λαῖς, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν, πῶς ὁ Χριστὸς γεννηταί; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· ἔτι γὰρ γεγραπταὶ διὰ τοῦ Προφήτου· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, ἕδρα μὲν ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰουδα· ἐκ σὺ γὰρ μοι ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅς τις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραὴλ. Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς Μάγους, ἠκρίβωσεν παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ Παιδίου· ἐπὶ δὲ εὔρητε, ἀπαγγεῖλατέ μοι, ὅπως καὶ γὰρ ἔλθων, προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἔλθων ἔση ἐπάνω, οὗν ἦν τὸ Παιδίον. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὔρον τὸ Παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες, προσκυνήσαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσόν, καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Καιωνικόν. Αὐτῶσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.

ΜΗΝΙΑΝΟΥΤΑΡΙΟΣ.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Ἐἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ εἰάν τις εἰσεέλθῃ·

Ζήτηι Νοεμβρίου ΙΓ΄.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκειμένον. Ἦχος α΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Β΄. 8.

Ἀδελφοί, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν. Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πληρῶμα τῆς Θεότητος σωματικῶς· καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας· ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ ἀπεικδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ· συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Β΄. 20.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλάληθη πρὸς αὐτούς. Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν

ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ Παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τῆ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. Τὸ δὲ Παιδίον ἠύξανε, Διακ. 40. καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτῷ. Καὶ ἐπορεύοντο οἱ Γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλήμ τῇ ἐορτῇ τοῦ Πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἐορτῆς· καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς, ὑπέμεινε Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσήφ, καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ. Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδόν· καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς· καὶ μὴ εὐρόντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, ζητοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας τρεῖς, εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ Ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν Διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει, καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες αὐτόν, ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτόν ἡ Μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ, ὁ Πατήρ σου καὶ γὰρ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ἤδείτε, ὅτι ἐν τοῖς τοῦ Πατρός μου δεῖ εἶναι με; Καὶ αὐτοὶ οὐκ συνῆκαν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Ἡ δὲ Μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦ προέκιοπτε σοφία, καὶ ἡλικία, καὶ χάριτι παρὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώποις.

Κοινωνικόν.

Δίνετε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Καὶ τὸ, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τῆ 5. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ.

Ζήτηε εἰς τὸν μέγα Ἀγιασμόν, σελ. 353.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Β'. 11.

Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τῆ Θεῦ, ἡ σωτήριος πα-
σιν ἀνθρώποις· παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι
τὴν ἀσέβειαν, καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ
δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι· προσδεχό-
μενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ
μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὃς ἔδω-
κεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
ἀνομίας, καὶ καθάρισῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν
καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης, καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν
δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ
ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνα-
καινώσεως Πνεύματος Ἁγίου· οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλου-
σίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· ἵνα δικαιο-
δύντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπί-
δα ζωῆς αἰωνίου.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος α'.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Γ'. 13.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν αὐτόν, λέγων· Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν, πληρῶσαι πάσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν. Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς, ἀνέβη εὐθύς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ, ἀνεώχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τῆ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστεράν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα.

Κοινωνικόν.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις.

Τῆ 12' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τοῖς ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, τοῦ Μεγάλου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ΙΓ'. 17.

Αδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγμεμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπέεικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες, ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελές γὰρ ὑμῖν τῆτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ, ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς δεύοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταρτίσαι ἡμᾶς

ἐν παντί ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ· ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτῆ διαὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. 5'. 17.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπῳ πεδινῷ· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος· οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ ἑθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηε ἀπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δυνάμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰάτο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τῆς ὀφθαλμῆς αὐτοῦ εἰς τοὺς Μαθητάς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πενῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοι ἐστέ, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χαίrete ἐν ἐκεῖνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τῆ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Δημοσιὰ τοιοῦτη ἐκ τῆς ἐπιτομῆς τῆς Ζαγοράς

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου · Κεφ. ΙΓ'. 7.

Α'δελφοί, μνημονεύετε τῶν ἠγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξένοις μὴ περιφέρεσθε· κалὸν γὰρ χάριτι βεβαιουῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες. Ἐχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φανεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῆ σκηνῆ λατρεύοντες. Ὡν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ Ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς. Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιασῇ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαὸν ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε. Τοίνυν ἔξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ φέροντες. Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διαπαντὸς τῷ Θεῷ, τουτέστι καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ εὐποιίας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Ἀλληλουῖα. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίον · Κεφ. Ε'. 14.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μῶδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσιν τὸν Πατέρα ἡμῶν, τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς Προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν, ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἄν πάντα γένηται. Ὅς ἐάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος

κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Τῆς β'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ Ἑξαπλήτῃ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. β'. 25.

Τῷ καιρῷ ἐπειὼν, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ, ὃς ὄνομα Συμεὼν· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἦν αὐτῷ κεχηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἰδῆ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς Γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στιχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν.

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Ζ'. 7.

Αδελφοί, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. Καὶ ὥδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δέ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῆ. Καὶ (ὡς ἔπος εἰπεῖν) διὰ Ἀβραάμ καὶ Λευὶ, ὁ δεκάτας λαμβάνων, δεδεκάτωται. Ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὄσφύϊ τοῦ Πατρὸς, ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ. Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν (ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτοῦ νενομοθέτητο)· τίς ἔτι χρεία κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι; μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς ἠδεις προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ. Πρόδηλον γὰρ, ὅτι ἐξ Ἰουδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε. Καὶ περισσώτερον ἔτι κατὰδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται Ἱερεὺς ἕτερος, ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτης· μαρτυρεῖ γὰρ Ὅτε σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἄλληλούϊα. Ἦχος δ'.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Β'. 22.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστήσαι τῷ Κυρίῳ (καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου· Ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται)· καὶ τῷ δεῖναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου, ζευγὸς τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν. Καὶ ἰδοὺ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ, ὃ ὄνομα Συμεὼν· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἦν αὐτῷ κερηματοπισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἰδῆ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς

τὸ Ἱερὸν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς ταῖς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ. Καὶ ἦν Ἰωσήφ καὶ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ ταῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαρίας τὴν Μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ, οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον (καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία)· ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐν πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα Προφῆτις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς. Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσαράρων, ἢ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ, νηστεύουσα καὶ δεήσασα λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσασα ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ. Τὸ δὲ Παιδίον ἠύξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο Πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτῷ.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ.

ΤΗ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ κατὰ τὴν Σεβαστείαν λίμνῃ μαρτυρησάντων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Σὺ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ΙΒ'. 1.

Αἱ δὲ ἀδελφοί, τοσῶτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος Μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα· ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν. Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι. Οὐπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι· καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἣτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· Υἱέ μου, μὴ ὀλιγῶρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύθῃς ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται. Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ἡμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ ἐστὶν υἱός, ὃν οὐκ παιδεύει πατήρ; Εἰδὲ χωρὶς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἅρα νόθοι ἐστέ, καὶ οὐχ υἱοί. Εἰ δὲ τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευταῖς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαιδεύον· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Ἄλληλουϊα. Ἦχος δ'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.

Στίχ. Ὅτι ἔδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆς κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Κ'. 4.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιωθή ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτῃ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐσῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς· καὶ κείνοις εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὃ ἐὰν ἡ δίκαιον, δώσω ὑμῖν. Οἱ δὲ ἀπήλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἑνάτην ὥραν ἐποίησεν ὡσαύτως. Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἐσῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ἡ δίκαιον, λήψεσθε. Ὁψίας δὲ γενομένης, λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτῆ· Καλέσον τῆς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρχάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων, ἕως τῶν πρώτων. Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνά δηναρίον. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνά δηναρίον. Λαβόντες δὲ, ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, λέγοντες· Ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησατε, τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν κίνησωνα. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν· Ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; Ἄρον τὸ σόν, καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι, ὡς καὶ σοί· ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι πρῶτοι, καὶ οἱ πρῶτοι, ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι.

Δημόσια Ἱστορική Βιβλιοθήκη Σαγγαράς

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ἱεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου,
καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Ζήτει Σεπτ. ἡ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Β'. 11.

Αδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται, ἀδελφούς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε· καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποισθὴς ἐπ' αὐτῷ· καὶ πάλιν· Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός· Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινωνήκη σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν Διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διαπαντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπερ Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὠφελεῖ κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι ταῖς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος α'.

Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον.

Στίχ. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 24.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέ-

γουσα· Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπεΐδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ, ἀπεσάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριήλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἧ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς Παρθένον μεμνησκειμένην ἀνδρὶ, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαυὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ. Καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σύ ἐν γυναῖξιν. Ἡ δὲ ἰδοῦσα, διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο, ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. Καὶ εἶπεν ὁ Ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ· καὶ ἰδοὺ, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ Υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ Υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ· καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτῆ οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν Ἄγγελον· Πῶς ἔσται τῆτο, ἐπεὶ ἄνδρα ἐ γινώσκω; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον, κληθήσεται Υἱὸς Θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ, Ἐλισθήβητ ἡ συγγενὴς σε, καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα Υἱὸν ἐν γήρα αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ, τῇ καλουμένῃ στείρα· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. Εἶπε δὲ Μαριάμ· ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἄγγελος.

Κοινωνικόν.

Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Του ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος βαρῆς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσαίκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ΙΒ'. 1.

Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας, κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας· ἀνείλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν, ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον (ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν Ἀζύμων· ὃν καὶ πιάσας, ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδὸς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν, φυλάσσειν αὐτόν· βηλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσει δις· φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου ἐπέση, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτόν, λέγων. Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτῷ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζῶσαι, καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξεληθὼν, ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γενόμενον διὰ τοῦ Ἀγγέλου· ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτο-

μάτη ἠνοιχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξεληθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ Ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς, ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τῶ λαῶ τῶν Ἰουδαίων.

Ἄλληλουῖα. Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖβξ ἀνθήσει.

Στίγ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Ζήτει τῇ κς'. Οκτώβρ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Μ Η Ν Μ Α Ι' Ο Σ.

Τῆ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον. Ζήτει τῇ κς'. Σεπτεμ.

Τῆ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τῶν ἁγίων, Μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίγ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀγαίνωσμα.

Κεφ. ΙΣ'. 1.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεται σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα.

Διακ. 13. Πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτρο-

πῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, Βασιλεῦ, οὐρανόνθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου, περιλάμπαν με φῶς, καὶ τὴς σὺν ἐμοὶ πορευομένης. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκησα φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με, καὶ λέγουσαν τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ Σαοῦλ, Σαοῦλ, τί με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσασθαί σε ὑπηρετήν καὶ μάρτυρα ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί σοι· ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω, ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, τῆ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, πίστει τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν, Βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ· ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκιῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλον μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος αΐ.

Υψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Στίχ. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντήσεται αὐτῷ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Γ'. 1.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ἡμῖν, ὃ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής· ὃ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. Τὸτῶ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκῆει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἀλλοτρίῳ δὲ ἢ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι ἐκ οἶδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνὴν.

Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ εἴαν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

Τῆ ΚΔ'. ΤΟΥ Αὐτοῦ Μηνος.

Τὸ Γενέθλιον τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσαύκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ΙΓ'. 11.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρα, εὐσχημόνως περιπατήσωμεν· μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὁς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν, λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο· Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλό-

Κεφ.
ΙΑ'. 1.

τριον οϊκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθῆ-
σεται δέ· δυνατός γάρ ἐστιν ὁ Θεός στήσαι αὐτόν.

Ἄλληλουϊα. Ἦχος αΐ.

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 1.

Επειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατᾶσθαι διήγησιν
περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, κα-
θῶς παρέδωκαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται, καὶ ὑπηρεταί
γενόμενοι τοῦ Λόγου· ἔδοξε καὶ μοι, παρηκολουθησάτι ἀνω-
θεν πᾶσιν ἀκριβῶς καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε·
ἵνα ἐπιγνῶς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.
Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰου-
δαίας, Ἰερεὺς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἑφημερίας Ἀβιά·
καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρῶν, καὶ τὸ ὄνομα
αὐτῆς Ἐλισάβετ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροι ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς, καὶ δικαιοῦ-
μασι τοῦ Κυρίου ἀμεμπτοί. Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον
καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στείρα, καὶ ἀμφοτέροι προβεβηκό-
τες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερα-
τεύειν αὐτόν ἐν τῇ τάξει τῆς ἑφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ
Θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι,
εἰσελθὼν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου. Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος
τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῆς ὥρας τοῦ θυμιᾶματος.
Ἐφθῆ δὲ αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, ἐστὼς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ θυσι-
ασηρῆς αὐτοῦ θυμιᾶματος. Καὶ ἔταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ
φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἄγγελος·
Μὴ φοβοῦ Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, καὶ ἡ γυ-
νή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰωάννην. Καὶ ἔσται χαρὰ σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ
πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. Ἔσται γὰρ
μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ
πίῃ· καὶ Πνεύματος Ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας
μητρὸς αὐτοῦ. Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει
ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώ-

πιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλιοῦ, ἐπιστρέψαι
 καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δι-
 καίων, ἐτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. Καὶ εἶπε
 Ζαχαρίας πρὸς τὸν Ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο;
 ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν
 ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἄγγελος, εἶπεν αὐ-
 τῷ· Ἐγὼ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
 καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρὸς σέ, καὶ εὐαγγελίσασθαι σοι
 ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ, ἔση σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι,
 ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας
 τοῖς λόγοις μου, οἳ τινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐ-
 τῶν. Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύ-
 μαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ Ναῶ. Ἐξελθὼν δέ, ἐν
 ἡδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν, ὅτι ὄπτασίαν
 εἶώρακεν ἐν τῷ Ναῶ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς· καὶ
 διέμεινε κωφός. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς
 λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ
 ταύτας τὰς ἡμέρας, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτῆ· καὶ
 περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα· Ὅτι οὕτω μοι
 πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπέϊδεν ἀφελεῖν τὸ
 ΔΙΑΚ. 57. ὄνειδος μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρό-
 νος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν
 οἱ περίοικοι, καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος
 τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ
 ἐγένετο ἐν τῇ ὀγδῷ ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν τὸ Παιδίον.
 Καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆ Πατρὸς αὐτοῦ, Ζα-
 χαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί,
 ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· Ὅτι
 οὐδεὶς ἐστὶν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι
 τούτῳ. Ἐνένευον δὲ τῷ Πατρὶ αὐτοῦ, τὸ, τί ἂν θελοῖ κα-
 λεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων·
 Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες.
 Ἀνέωχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα
 αὐτῆ· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάν-
 τας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρει-

νῆ τῆς Ἰσθαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ Παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ Πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου, καὶ προεφήτευσε, λέγων· Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου Διακ. 76. κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. Τὸ δὲ Παιδίον ἤΐξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο Διακ. 20. πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδειξέως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ.
 Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τῆ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων Ἀποστόλων, καὶ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.

Εἰς τὴν Λεβιτοῦργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος Προκείμενον. Ἦχος πλ. 3.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. ΙΑ'. 21.

Αδελφοί, ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω), τολμῶ καὶ γώ· Ἑβραῖοι εἰσὶ; καὶ γώ· Ἰσραηλίται εἰσὶ; καὶ γώ· σπέρμα Ἀβραὰμ εἰσὶ; καὶ γώ· διάκονοι Χριστοῦ εἰσὶ; (παραφρονῶν λαλῶ) ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις. Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρα μίαν ἔλαβον. Τρὶς ἐρράβδισθην, ἅπαξ ἐλίθασθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα. Ὀδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστών, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρήμῳ, κινδύνοις ἐν θαλάσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις. Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις

πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι. Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἢ ἐπισύστασίς μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ ἐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὃ ὦν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τῆ βασιλείως ἐφφύρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων· καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων (εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς εἶδεν)· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτης οὐρανοῦ καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν)· ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρήτα, ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχῆσομαι· ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι, εἰμὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμέ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῆ σαρκί, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεαίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἰρηκέ μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἢ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὐ μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμέ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλουῖα. Ἦχος αΐ.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλή Ἁγίων.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου, ἠρώτα τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι· τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν Προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος, εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ Σίμων Βᾶρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ γὰρ δέ σοι λέγω· Ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Τῆς Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Προκείμενον, τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ'.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου. Κεφ. Ε'. 10.

Αδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας, καὶ τῆς μακροθυμίας, τοὺς Προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἴδοθ', μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντάς. Τὴν

ἄπομονήν Ἰωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολυεύπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος, καὶ οἰκτίρων. Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανόν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκιον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναί, ναί, καὶ τὸ οὐ, οὐ· ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψαλλέτω· ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτόν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύριος· καὶ ἂν ἀμαρτίας ἢ πεπονηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἡλίας, ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι· καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, εἰάν τις ὑμῖν πλανηθῆ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γνωσκέτω, ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πλήθος ἀμαρτιῶν.

Ἀλληλοῦϊα. Ἦχος δ'.

Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐπικαλοῦντο τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Δ'. 22.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐμπορευομένοις ἐκ τῆς στόματος τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς Ἰωσήφ; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναοῦμ, ποιήσον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. Εἶπε δέ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλιοῦ ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς

εγένετο λιμός μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας, εἰμὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν. Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰμὴ Νεεμαν ὁ Σύρος. Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα. Καὶ ἀναστάντες, ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὄφρου τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ ἁγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Θ'. 28.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παρέλαβεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἰάκωβον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτόν, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἕξαστράπτων. Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἳ τινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἡλίας· οἳ ὄφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ, εἶδον τὴν δόξαν αὐταῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλὸν ἔστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηναίς τρεῖς, μίαν σοί, καὶ μίαν Μωσεῖ καὶ

μίαν Ἠλίαν· μὴ εἰδὼς ὃ λέγει. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνου εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν, ὧν ἑώρακασιν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου. Κεφ. Α'. 10.

Α' δελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλησιν καὶ ἐκλογὴν ποιῆσθαι· ταῦτα γὰρ ποιῶντες, ἔ μὴν πταίσῃτε ποτε. Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ἡμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς αἰεὶ ὑπομιμνήσκων περὶ τούτων, καὶ περ εἰδότας, καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρῆσθι ἀληθείᾳ. Δίκαιον δὲ ἠγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει εἰδὼς, ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδαίω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τούτων μνήμην ποιῆσθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες, ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦς δε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεπῶς δόξης· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα. Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἀγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον, ὃ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς

λύχνῳ φαίνοντι ἐν ἀύχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διασπά-
ση, καὶ φωσφόρος ἀνατείλη ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Ἀλληλούϊα. Ἦγος πλ. δ'.

Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Στίχ. Μακάριος ὁ λαός, οὗ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ΙΖ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον,
καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ
ἀναφέρει αὐτούς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν· καὶ μετεμορ-
φώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτῆ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς.
Καὶ ἰδοῦ, ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας, μετ' αὐτοῦ
συλλαλοῦντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησοῦ·
Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ᾧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν
ᾧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν
Ἡλίας. Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοῦ, νεφέλη φωτεινὴ ἐπε-
σκέασεν αὐτούς· καὶ ἰδοῦ, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα·
Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτῆ
ἀκούετε. Καὶ ἀκήσαντες οἱ Μαθηταί, ἔπεσον ἐπὶ πρόσω-
πον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Καὶ προσελθὼν ὁ
Ἰησοῦς, ἤψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φο-
βεῖσθε. Ἐπαίραντες δὲ τὰς ὀφθαλμούς αὐτῶν, οὐδένα εἶ-
δον, εἰμὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἐκ
τοῦ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μηδενὶ εἴ-
πητε τὸ ὄραμα, ἕως οὗ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν
ἀναστῆ.

Κοινωνικόν.

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πο-
ρευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν
αἰῶνα.

Τῆ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σεβασμία Μετάστασις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου,
καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Εἰς τὸν Ὁρθρον καὶ τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει Ἀπόστολον
καὶ Εὐαγγέλιον, τῇ ἡ. τοῦ Σεπτεμβρίου.

Τῆ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Ἀποτομή τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ ἁγίου καὶ εὐδόξου Προφήτου,
Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ΙΔ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ Τετράρχης τὴν
ἀκοὴν Ἰησοῦ, καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν
Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν,
καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ
Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδρασε αὐτόν, καὶ ἔθετο
ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ. Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεστί
σοι ἔχειν αὐτήν. Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη
τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίων δὲ
ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρω-
διάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ· ὅθεν μεθ' ὄρκου
ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ εἰάν αἰτήσῃται. Ἡ δὲ προβιβα-
σθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς· Δός μοι, φησὶν, ὧδε ἐπὶ πί-
νακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ ἐλυπήθη
ὁ Βασιλεὺς· διὰ δὲ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμέ-
νους, ἐκέλευσε δοθῆναι. Καὶ πέμψας, ἀπεκεφάλισε τὸν
Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ
πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐ-
τῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἤραν τὸ σῶμα,

καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.
Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς
ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ περὶ τῶν πόλεων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσακούσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Κεφ. ΙΓ'. 25.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; ἢν εἰμὶ ἐγὼ ἀλλ' ἰδοῦ, ἔρχεται μετ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεὸν ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγνωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν· καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, κατέβησαν ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ὅς ὠφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβάσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἱ τινες εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνήσει.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Κεφ. 5'. 14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκασεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ (φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ), καὶ ἔλεγον· Ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ

διὰ τοῦτο ἐνεργαῖσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. Ἄλλοι ἔλεγον·
 Ὅτι Ἡλίας ἐστίν. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Ὅτι Προφήτης ἐστίν,
 ἢ ὡς εἷς τῶν Προφητῶν. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης, εἶπεν·
 Ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν, αὐτὸς ἠ-
 γέρθη ἐκ νεκρῶν. Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης, ἀποστείλας ἐκρά-
 τησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ διὰ
 Ἡρωδίαδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ,
 ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. Ἐλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ·
 Ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.
 Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἠθέληεν αὐτὸν ἀποκτεῖ-
 ναι, καὶ ἐκ ἠδύνατο. Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάν-
 νην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον, καὶ ἅγιον· καὶ συνετήρει
 αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει, καὶ ἠδέεω αὐ-
 τοῦ ἤκουε. Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιροῦ, ὅτε Ἡρώδης
 τοῖς γενεσίοις αὐτῷ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ,
 καὶ τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας· καὶ
 εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρ-
 χησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ, καὶ τοῖς συνανακει-
 μένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἴτησόν με ὃ εἴαν
 θέλῃς, καὶ δώσω σοι. Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ· Ὅτι ὃ εἴαν μοι
 αἰτήσῃς, δώσω σοι, ἕως ἡμίσεως τῆς βασιλείας μου. Ἡ δὲ
 ἐξελθοῦσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσομαι; Ἡ δὲ
 εἶπε· Τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ εἰσελ-
 θοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ἠτήσατο,
 λέγουσα· Θέλω, ἵνα μοι δῶς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κε-
 φαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ περίλυπος γενόμε-
 νος ὁ βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους,
 οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. Καὶ εὐθέως ἀποστείλας
 ὁ βασιλεὺς σπειουλάτωρα, ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι τὴν κε-
 φαλὴν αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀπελθὼν, ἀπεκεφάλισεν αὐτόν ἐν τῇ
 φυλακῇ· καὶ ἠνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ
 ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐ-
 τὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
 ἤλθον, καὶ ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν
 τῷ μνημείῳ. Καὶ συνάγονται οἱ Ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰη-

σοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδαξαν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Εἰς γυναικὰς μαρτύρας.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν ταῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Γ'. 23.

Αδελφοί, πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι, εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ Νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἐν δούλῳ, οὐδὲ ἐλεύθερῳ· οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰδὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ Πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτι δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἔξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον· ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος α'.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν.

Εὐαγγέλιον, ἐν τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. ΙΕ'. 21.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνεχώρησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα· Ἐλέησόν με Κύριε, υἱὲ Δαυὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπίσθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην, εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολλώλота οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα, προσεκύνει αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὰ λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιγίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι, ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰς ὀσίας γυναικας.

Ὁ Ἀπόστολος.

Ὁ αὐτός λέγεται καὶ εἰς Ὀσιομάρτυρας Γυναῖκας.

Προκείμενον, Ἦχος β'.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Σπ' γ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. Θ'. 2.

Αδελφοί, ἡ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν, αὕτη ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν, καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν; ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς; Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὄψωνίῳ ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐν τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ

ἐσθίει. Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης ἐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη· ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν· καὶ ὁ ἀλοῶν, τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν, ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικά ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικά θηρίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἄλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπῆν τινα δῶμεν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα. Ἦχος α΄.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Στίχ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Ζ'. 36.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἀνεκλίθη. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἣτις ἦν ἀμαρτωλὸς, ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάσαστρον μύρου· καὶ σταῖσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω, κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τῆς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειψε τῷ μύρῳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτόν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος, εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἢ γυνὴ, ἣτις ἀπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἀμαρτωλὸς ἐστὶ. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ὁ δὲ φησὶ· Διδάσκαλε, εἶπέ. Δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῆτιν· ὁ εἰς ὧφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πενήκοντα. Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. Τίς οὖν αὐτῶν, εἶπέ, πλεῖον αὐτόν ἀγαπήσει; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν· Ὑπολαμβάνων, ὅτι ὧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὁρθῶς ἔκρινας. Καὶ στραφείς πρὸς

τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσηλθὼν σε εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε. Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς εἰσηλθὼν, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. Ἐλαίω τὴν κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρω ἤλειπέ μου τοὺς πόδας. Οὐ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολὺ· ὧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. Εἶπε δὲ αὕτῃ· Ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι. Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγει ἐν ἑαυταῖς· Τίς οὗτός ἐστιν, ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰς ὁσιομάρτυρας γυναικας.

Τὸν Ἀπόστολον ζητεῖ εἰς τὰς Ὀσίας.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Κεφ. Ε'. 14.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπ' ἄνω ὄρους κειμένη. Οὐδὲ καίουσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μῶδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν, τὸν ἐν τοῖς ἕρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς Προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ἡμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ ἕρανος, καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἐν ἡμίᾳ κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὅς εἰάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ, καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΕΩΘΙΝΑ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΙΑ΄

ΕΩΘΙΝΟΝ Α΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον . Κεφ. ΚΗ. 16.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα Μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. Καὶ ἰδὲ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Β΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον . Κεφ. ΙΣ΄. 4.

Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τῆ Ἰακώβου, καὶ Σαλώμη, ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μίᾳς Σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι, θεωρῶσαι ὅτι ἀποκυλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον Νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιαῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητῶν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε, εἴπατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτόν ὄψεσθε,

καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔφυγον ἀπὸ τῆς μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον ἐφοβοῦντο γάρ.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Κεφ. ΙΒ'. 9.

Α'ναστὰς ὁ Ἰησοῦς, πρῶτῃ πρώτῃ Σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα, ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι. Καίκεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι ζῆ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα, δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν, ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Καίκεῖνοι ἀπελθόντες, ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκά ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι, ταῦτα παρακολουθήσει· Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· καὶ ἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιουῦντος, διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ΚΔ'. 1.

Τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων, ὀρθρου βαθέος, ἦλθον Γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα, φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα· καὶ τινεὶ σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον

ἀπὸ τοῦ μνημείου· καὶ εἰσελθοῦσαι, οὐχ εὗρον τὸ Σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐταῖς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐτοῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστι ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς Ἐνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον, πρὸς τοὺς Ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν, ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

ΕΩΘΙΝΟΝ Ε΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ΚΔ'. 12.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς, ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας, βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῆς τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην, ἀπέχουσαν σαδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαούς· καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς, καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο, τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστὲ συθρωποὶ; Ἀποκριθεὶς

δὲ ὁ εἷς ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος
 παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἔγνωσ τὰ γενόμενα ἐν
 αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα;
 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐ-
 γένητο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, ἐναν-
 τίαν τῷ Θεοῦ, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκαν
 αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα Θα-
 νάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι
 αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλά γε
 σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον,
 ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἄλλοι καὶ Γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν
 ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ
 μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτα-
 σίαν Ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ
 ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον
 οὕτω, καθὼς καὶ αἱ Γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον.
 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ
 καρδίᾳ, τοῦ πιστεῦναι ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ Προφη-
 ται. Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστόν, καὶ εἰσελθεῖν
 εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ
 ἀπὸ πάντων τῶν Προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πά-
 σαις ταῖς Γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν
 κώμην ἣ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω
 πορευέσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· Μεῖνον
 μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἐσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλιεν ἡ ἡμέρα.
 Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
 κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλό-
 γησε, καὶ κλάσας, ἐπέδιδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθη-
 σαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἀφαν-
 τος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ
 ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ
 ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς Γραφάς; Καὶ ἀναστάντες
 αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέβρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ εὔρον συνη-
 θροισμένους τοὺς Ἑνδεκα, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγον-
 τας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ἄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ

αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

ΕΘΘΙΝΟΝ Σ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ΚΔ'. 36.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν, ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐσέ, καὶ διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου, καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτός ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμέ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τῆτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας. Ἐτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὦν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως καὶ Προφηταῖς, καὶ Ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρχαίμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς μου ἐφ' ἡμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ, ἕως οὗ ἐνδύσθητε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς, διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ

χαρᾶς μεγάλης. Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦν-
τες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

ΕΩΘΙΟΝ Ζ΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Κ'. 1.

Τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται
πρῶτῃ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέ-
πει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν, καὶ
ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον Μαθη-
τὴν, ὃν ὀφίλει ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύ-
ριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ εἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.
Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος Μαθητὴς, καὶ ἦρχον-
το εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος
Μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθεν πρῶτος
εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ παρακύψας, βλέπει κείμενα τὰ ὀθό-
νια, οὐ μὲν τοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκο-
λουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ
τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφα-
λῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς,
ἐνετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ
ἄλλος Μαθητὴς, ὃ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε,
καὶ ἐπίστευσεν. Οὐδέπω γὰρ ᾗδεισαν τὴν Γραφήν, ὅτι δεῖ
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς
ἑαυτοὺς οἱ Μαθηταί.

ΕΩΘΙΟΝ Η΄.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Κ'. 11.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον,
κλαίουσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνη-
μεῖον· καὶ θεωρεῖ δύο Ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους,
ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπερ ἔκειτο
τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι,
τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν μου, καὶ

οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰπούσα, ἐβράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα· καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι, ποῦ ἔθηκας αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτὸν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη, λέγει αὐτῷ· Ραββουνι, ὃ λέγεται, Διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μου ἅπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς Ἀδελφούς μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου, καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἀπαγγέλλουσα τοῖς Μαθηταῖς, ὅτι εἶώρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

ΕΒΘΙΝΟΝ Θ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. Κ'. 19.

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπῃ ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταί, ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον. Ἄν τινων ἀφήτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἄν τινων κρατῆτε, κεκρατῆνται. Θωμᾶς δὲ, εἰς ἓκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτι ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι Μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, ἢ μὴ πιστεύσω. Καὶ μετ'

ἡμέρας ὀκτώ, πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ἕδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου, καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆτι. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ ἵνα πιθεύοντες, ζῶν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

ΕΩΘΙΝΟΝ Γ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ΚΑ'. 1.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριᾶδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως· Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον, καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωίας δὲ ἦδη γενομένης, ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν, οὐ μὲν τοὶ ἤδειςαν οἱ Μαθηταί, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶ. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μὴ τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ. Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιά μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ Μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας,

ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο (ἦν γὰρ γυμνός), καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ ἄλλοι Μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον (οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων), σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων, ὧν ἐπιάσατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων, ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν. Καὶ τοσοῦτων ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν Μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν, Σὺ τίς εἶ; εἰδότες, ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἦδη τρίτον ἐφανερῶθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

ΕΒΘΙΝΟΝ ΙΑ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Κεφ. ΚΑ'. 14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν· καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία σου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν, καὶ περιεπάτεις ὅπου ἠθελες· ὅταν δὲ γηραΐσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων ποῖῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθε μοι. Ἐπιστραφεῖς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν Μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ, ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλῃς μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολουθε μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει· ἀλλ', Ἐὰν αὐτὸν θέλῃς μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ Μαθητὴς, ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν, ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἃ τίνα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

ΔΡΑΜΜΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΟΝ

Τετὴ κατὰ Πνεῦμα ἡμῶν υἱὸς πατρὸς Κυρίου (τῷ δεῖνι), εἰς ἐνδειξὴν καὶ ἀσφάλειαν.

Εἰς τὴν ἑπιγραφὴν ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ τῆς ἁγίας Ἐπισκοπῆς (τῆς δε), κατὰ τὴν δοθεῖσαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἐξουσίαν ὑπὸ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, εἰς τὸ χειροτονεῖν Ὑποδιακόνους, Διακόνους, καὶ εἰς τὸ τοῦ Πρεσβυτέρου εἰσαγεῖν ἀξίωμα. Καὶ ταύτης τῆς χάριτος καὶ εἰς τὴν ἡμῶν ταπεινότητα διελθούσης, κεχειροτόνηκα Πρεσβύτερον τὸν ἐν Ἱερομονάχοις κύριον (τὸν δεῖνα), κατὰ τὴν συμμαρτυρίαν τοῦ Πνευματικοῦ αὐτοῦ Πατρὸς, καὶ κατὰ τοὺς Κανόνας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Δέδωκα δὲ αὐτῷ ἐξουσίαν ἱερουργεῖν ἀκωλύτως ἐν ταῖς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις. Ὅθεν καὶ εἰς τοῦτο γέγονεν τὸ παρὸν Συστατικὸν τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, καὶ ἐπεδόθη τῷ διαληφθέντι Ἱερομονάχῳ κυρίῳ (τῷ δεῖνι), εἰς ἀσφάλειαν αὐτοῦ.

ΓΡΑΜΜΑ ΕΝΤΑΛΤΗΡΙΟΝ

Διδόμενον παρά του Ἀρχιεπισκοπικοῦ εἰς τὸν Πνευματικόν
τὸν ἐξομολογοῦντα.

Ἡ ταπεινότης ἡμῶν ἀνατίθησί σοι τῷ εὐλαβεστάτῳ Ἱε-
ρομονάχῳ (τῷ δεῖνι), τὸ λειτούργημα τῆς Πνευμα-
τικῆς Πατρότητος· ὅθεν ὀφείλεις ἀναδέχεσθαι τοὺς λογι-
σμούς, καὶ τὰς πράξεις, καὶ τὰ ποικίλα πάθη πάντων
τῶν εἰς Ἐξομολόγησιν προσερχομένων σοι, καὶ οἰκονομεῖν
τὴν μετάνοιαν, καὶ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν, ἀναλόγως κα-
τὰ τὴν ἐκάστου δύναμιν, καὶ τὰς τῶν ἀμαρτημάτων δια-
φοράς· δῆσεις γὰρ, ὃ δεῖ δεθῆναι, καὶ λύσεις, ὃ δεῖ λυθῆ-
ναι, ὡς συνεργός καὶ ὑπηρέτης τῆς παρά Θεοῦ δοθείσης
ἡμῖν Πνευματικῆς καὶ Ἀποστολικῆς χάριτος, ἐπὶ σωτηρία
τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν. Δεῖ εὐσεβῶς καὶ Μοναχοῦς ἀπο-
κείρειν τοὺς εἰς τοῦτο προσκαλημένους σε, μετὰ τῆς ὀφει-
λομένης κανονικῆς παρατηρήσεως, τῆς τε ἄλλης, καὶ τοῦ
μέλλοντος πνευματικῶς ἀναδέχεσθαι τὸν ἀποκειρόμενον.
Τοὺς δὲ πρὸς τὸ τῆς Ἱερωσύνης ἀξίωμα ἀναγομένους, οὕ-
τως ἐξετάζειν ὀφείλεις, καὶ τὰ κατ' αὐτοὺς διερευνᾶσθαι
πάντα ἀκριβῶς, ὡς ὁ Ἀποστολικὸς καὶ Κανονικὸς ἀπαι-
τεῖ λόγος· ἵνα μὴ διὰ ῥαθυμίαν, ἢ συναρπαγὴν τινα, λάθης
σεαυτὸν, ἀλλοτρίαις κοινωνῶν ἀμαρτίαις, κατὰ τὸν θεῖον
εἰπεῖν Ἀπόστολον. Ἐπὶ τούτῳ καὶ τὸ παρὸν Ἐνταλτή-
ριον Γράμμα, γεγονὸς παρά τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, ἐπε-
δόθη σοι δι' ἀσφάλειαν. Ἐν Μηνί (τῷ δε), ἔτει (τῷ δε),
καὶ τῷ ἐξῆς.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ,

Πῶς χρή διγασθαι τὸν ἐξ Ἰουδαίων προσερχόμενον τῇ πίστει τῶν Χριστιανῶν.

Χρή τὸν ἐξ Ἰουδαίων προσερχόμενον χριστιανίσαι, πρότερον θριαμβεύειν πᾶν νόμιμον Ἰουδαϊκὸν ἐπιτηδεύμα, κἀντεῦθεν δεικνύειν, ὡς ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας, καὶ πίστεως εὐκρινουῶς χριστιανίσαι ἠθέλησε, καὶ ἀποτάσσεσθαι μὲν φανερώς ἐπ' Ἐκκλησίας πάσης τῆ Ἰουδαϊκῆ θρησκείας, καὶ τοῖς παλαιοῖς νομίμοις ἅπασιν· ἀναθεματίζειν δὲ τὰ ὑπερον ἐπινενοημένα παρὰ γνώμην Θεοῦ ἐπιτηδεύματα καὶ ἔθη· καὶ οὕτω συντάσσεσθαι Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ τῇ Πίστει τῶν Χριστιανῶν· τοῦ Ἱερέως πρότερον λέγοντος, καὶ ἐκείνου ἀποκρινομένου, ἢ τοῦ Ἀναδόχου αὐτοῦ, εἶπερ ἐστὶ παιδίον, ἢ ἀλλόγλωσσος ὁ βαπτιζόμενος.

Εγὼ (ὁ δεῖνα), ὁ ἐξ Ἑβραίων σήμερον προσιών τῇ Πίστει τῶν Χριστιανῶν, εἰ διὰ τινα βίαν, ἢ ἀνάγκην, ἢ φόβον, ἢ ἐπήρειαν, ἢ πενίαν, ἢ χρέος, ἢ ἔγκλημα κατ' ἐμοῦ κινούμενον, ἢ διὰ τιμὴν κοσμικὴν, ἢ δι' εὐεργεσίας τινάς, ἢ κτήματα, ἢ χρήματα παρὰ τινος ὑπισχνούμενα, ἢ διὰ αἰανδήποτε ὠφελειαν, ἢ προστασίαν ἀνθρωπίνην, ἢ δι' ἔριν, ἢ φιλονεικίαν πρὸς τινα τῶν ὁμοφύλων καὶ ὁμοπίστων μου, ἢ ὡς βουλόμενος ἐντεῦθεν ἀμύνασθαι Χριστιανοῖς, ὡς δῆθεν ζηλωτῆς τοῦ νόμου· ἀλλ' ὡς ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, καὶ τὴν αὐτοῦ Πίστιν, ἀποτάσσομαι πάσης τῆ Ἑβραϊκῆ θρησκείας, καὶ τοῖς νομίμοις πᾶσι, καὶ περιτομῇ, καὶ ἀζύμοις, καὶ τῷ Ἰουδαϊκῷ Πάσχα, καὶ τῇ θυσίᾳ τοῦ ἀμνοῦ, καὶ τῇ τῶν Ἑβδομάδων ἡμερῶν ἑορτῇ, καὶ τῷ ἐκείνων Ἰοθηλαίῳ, καὶ ταῖς πλάστιγξι, καὶ τῷ ἰλασμῷ, καὶ ταῖς σκηνοπηγίαις, καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀπάσαις ἑορταῖς τῶν Ἑβραίων σὺν ταῖς θυσίαις αὐτῶν, καὶ ταῖς προσευχαῖς, καὶ τοῖς ῥάντισμοῖς, καὶ καθαρισμοῖς, καὶ ἀγνισμοῖς, καὶ ταῖς νη-

στεῖαις αὐτῶν, καὶ τοῖς σάββασιν, καὶ ταῖς νεομηνίαις, καὶ τοῖς βρώμασιν αὐτῶν, καὶ τοῖς πόμασι· καὶ ἀπλῶς ἀποτάσσομαι παντὶ Ἰουδαϊκῷ νομίμῳ, καὶ ἔθει, καὶ ἐπιτηδεύματι. Καὶ ἐπὶ τούτοις ἀναθεματίζω τὰς παρ' Ἰουδαίων αἵρέσεις, καὶ τοὺς αἵρετικούς Σαδδουκαίους, οἳ τινες τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον βλασφημοῦσι, καὶ τὴν τῶν νεκρῶν ἀνάστασιν ἀθετοῦσι· καὶ τοὺς ἄλλους ἀποβάλλομαι, Φαρισαίους, τοὺς ἀφωρισμένους, οἳ κατὰ Δευτέραν καὶ Πέμπτην νηστεύουσι, καὶ παρθενίαν ἐπὶ καιροῦς ὑποκρινόμενοι, μετὰ δὲ ταῦτα λύουσι πᾶσαν ἐγκράτειαν ἀσώτως καὶ ἀκορέστως· δοξάζουσι δὲ καὶ εἰμαρμένην, καὶ τῇ ἀστρολογίᾳ σχολάζουσι· Νασσαραίους, τοὺς ἀφανιστάς, οἳ τὸν περὶ θυσιῶν οὐ παραδέχονται Μωσέως νόμον, καὶ διὰ τοῦτο ἐμψύχων ἀπέχονται, καὶ ὅλως οὐ θύουσι· Χορσαίους, τοὺς ἰταμωτάτους, οἳ γραφαῖς ἐτέραις παρὰ τὸν Νόμον χρώμενοι, τοὺς πλείους τῶν Προφητῶν ἀποβάλλουσι, διδάσκαλον δὲ αὐτῶν ἔχουσι ἀνθρωπίνον τινα, Ἀλλεξάνην καλούμενον (εἶτ' οὖν, δύναμιν κεκαλυμμένην), καὶ τὴν Μαρθῶ καὶ Μαρθάνην, ταῖς ἀπὸ τοῦ γένους αὐτῶν καταγομένας, ἃς καὶ ὡς θεαῖς τιμῶσιν οἱ Ἡρωδιανοί· οἳ τινες καὶ τὸν ἀλλόφυλον βασιλέα τῶν Ἰουδαίων Ἡρώδη, τὸν σκωληκόβρωτον ὡς Χριστὸν δοξάζουσιν· Ἡμεροβαπτιστάς, οἳ τὰ αὐτὰ φρονοῦσι τοῖς Φαρισαίοις, καὶ ἔτι κατὰ προσθήκην δογματίζουσι τὸ, μὴ δύνασθαι ἀνθρώπον σωθῆναι, εἰμὴ καθ' ἑκάστην ἡμέραν βαπτίζεται Ῥωματοῖς, καὶ οὐ θέλουσι κατὰ νόμον ζῆν, ἀλλὰ περισσεύειν αὐτοὺς ξησῶν καὶ ποτηρίων, καὶ πινακίων, καὶ ἄλλων σκευῶν τοῖς βαπτισμοῖς ἀρμοδίων, καὶ πυγμῇ τὰς χεῖρας νίπτειν, καὶ κατασκευὴν πλύνειν ἐννοοῦσι, καὶ ἀπλῶς ἰδίας παραδόσεις πολλὰς τῷ νόμῳ προστιθέντες, δευτερώσεις αὐτὰς καλοῦσιν, ὡς δευτέρας Θεοῦ νομοθεσίας. Καὶ τὴν μὲν πρώτην ψευδῶς ἀναφέρουσι (παρεξηγοῦντες) εἰς τὸν Μωσέα· τὴν δὲ δευτέραν εἰς τὸν Ῥαββὶ Ἀικιάν· καὶ τὴν τρίτην (ὡς λέγουσιν) εἰς Ἄγγαν καὶ Ἰουδαν· τὴν δὲ τέταρτην εἰς τοὺς υἱοὺς τοῦ Νασσαμοναίου, οἳ τινες καὶ τὸ

Σάββατον ἐν τοῖς πολέμοις ἠθέτησαν. Ταύτας οὖν τὰς Γουδαϊκὰς αἱρέσεις πάσας ἀναθεματίζω, καὶ τοὺς Αἰρεσιάρχας αὐτῶν, καὶ τοὺς δευτερωτάς, καὶ τὰς δευτερώσεις τοῦ Ταλμουθ. Σὺν τούτοις δὲ ἀναθεματίζω καὶ τοὺς τὴν ἑορτὴν ἐπιτελοῦντας τοῦ λεγομένου Μαρδοχαίου, κατὰ τὸ πρῶτον Σάββατον τῶν Χριστιανικῶν Νηστειῶν. Ξύλῳ γὰρ δῆθεν τὸν ἀμνὸν προσηλοῦντες, εἶτα μιγνύντες αὐτῷ τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ, κατακαίουσιν, ἐπιλέγοντες καὶ τινὰς ἐπωδάς· τὴν δὲ στάκτην ἐκείνου κατέχουσιν εἰς ἀποτροπὴν (ὡς οἴονται) ῥίγους, καὶ πάσης ἄλλης ἀρρώστιας. Ἐτι ἀναθεματίζω καὶ τοὺς κατὰ τὸν Ἰούλιον Μῆνα τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντας τῶν λεγομένων παρ' αὐτοῖς λυπηρῶν, εἴτ' οὖν τῆς ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ ὑπὸ τοῦ Τίτου, κόνιν ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν ἐπιβάλλοντας, καὶ νήστευεις διατελοῦντας ἐφ' ὅλον τὸ νυχθήμερον ἐκεῖνο, καὶ μετὰ μυρίων ὄδουρμῶν ἐπιφωνοῦντας ἑαυτοῖς τὸ, Οὐαὶ ἕαί. Ἐτι ἀναθεματίζω πάντας τοὺς τὴν τοῦ Ἡλιμμένου (μᾶλλον δὲ τὴν τοῦ Ἀντιχρίστου) προσδοκῶντας ἔλευσιν, ὃν καὶ τράπεζαν αὐτοῖς ἐτοιμάσειν μεγίστην ἐλπίζουσι, καὶ προσθήσειν εἰς ἐστίασιν τὸν τε Ζίζ, καὶ τὸν Μεγχεμῶθ, καὶ τὸν Δευϊαθάν· εἶναι δὲ λέγουσι, τὸν μὲν Ζίζ πτηνὸν τιζῶν, τὸν δὲ Μεγχεμῶθ τετράπουν, καὶ τὸν Δευϊαθάν λέγουσιν ἐνάλιον· οὕτω μέγιστα καὶ πλήθοντα ταῖς σαρκῖν, ὥστε ἀρκεῖν ἕκαστον εἰς τροφὴν μυριάσιν ἀνθρώπων ἀπείροις. Ἐτι ἀναθεματίζω πᾶν Ἑβραϊκὸν ἔθος καὶ ἐπιτήδευμα, μὴ παραδεδομένον παρὰ Μωσαέως, καὶ πάσαν αὐτῶν γοητείαν, καὶ ἐπωδὴν, καὶ κληδωνισμόν, καὶ τελετάς, καὶ τὰ περιάμματα καὶ φυλακτῆρια. Ἐτι ἀναθεματίζω πάντα ῤεμπὶ (ἢ ῤαμπὶ) παρὰ τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον διδάξαντα, ἢ διδάσκοντα, καὶ πάντας τῆς λεγομένου παρ' αὐτῶν Ἀρχιφερεκίτας (ἢ Ἀρχираμπίτας, καὶ Διδασκάλους), ὧν τὰς διδαχὰς πατρικὰ καλοῦσιν. Ἀναθεματίζω πρὸς τοῖς παλαιοῖς, Ἀρχираμπίτας τοὺς παρὰ τὸν νόμον διδάξαντας, καὶ τοὺς νεοὺς τῶν Ἰουδαίων διδασκάλους, Λάζαρον φημί, τὸν τὴν ἄθεσμον ἑορτὴν ἐξευρόντα, τὴν λε-

γομένην παρ' αὐτοῦ Μονοποδάρειαν, καὶ Ἡλίαν, τὸν ἐκείνου, κατὰ τὴν ἀσέβειαν, οὐκ ἐλάττονα, Βενιαμίν τε καὶ Ζεβεδαιῶν, Ἀβραμίον καὶ Συμπλίκιον καὶ τοὺς λοιπούς· Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀναθεματίζω, καὶ καταναθεματίζω τὸν παρὰ Ἰουδαίων προσδοκώμενον, ὡς Χριστὸν ἐλεύσεσθαι Μεσσίαν, εἴτ' ἢν Ἠλιμμένον· μᾶλλον δὲ Ἀντίχριστον ἐκείνον εἶναι ὁμολογῶ, καὶ ἀποτάσσομαι αὐτῷ. Ἀποτασσόμενος δὲ τὰ Ἰουδαϊκὰ πάντα τὰ σκιώδη καὶ πεπερασμένα, συντάσσομαι τῷ ἀληθινῷ Θεῷ καὶ μόνῳ Χριστῷ, καὶ πιστεύω εἰς Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἀγίαν ὁμοούσιον καὶ ἀδιαίρετον Τριάδα· καὶ τὴν ἕνσαρκον Οἰκονομίαν, καὶ τὴν πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν ὁμολογῶ τοῦ τῆς ἀγίας Τριάδος ἐνὸς μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ πάντων τῶν αἰώνων γεννηθέντος, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Αὐτὸν ὑπάρχειν πιστεύω τὸν παρὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν Προφητῶν προκηρυχθέντα Μεσσίαν· ὃν καὶ ἤδη ἐλθόντα ἐπὶ γῆς πληροφοροῦμαι διὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους τὴν σωτηρίαν, καὶ γενέσθαι κατὰ ἀλήθειαν ἄνθρωπον, μὴ ἐκστάντα τῆς οἰκείας Θεότητος, καὶ εἶναι αὐτὸν Θεὸν ἀληθῶς, καὶ ἄνθρωπον ἀληθῶς, ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως, ἐν ὑποστάσει μιᾷ καὶ δυσὶ φύσεσιν· ἐκουσίως τὰ πάντα παθεῖν, καὶ σταυρωθῆναι σαρκί, τῆς Θεότητος ἀπαθοῦς μεινάσης, καὶ ταφῆναι, καὶ τριήμερον ἀναστῆναι, καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀναληφθῆναι· ὅς καὶ ἤξει ἐν δόξῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Καὶ τὴν κατὰ σάρκα τοῦτον τεκοῦσαν ἀγίαν Παρθένον Μαρίαν, καὶ μείνασαν μετὰ τόκον παρθένον, κυρίως καὶ ἀληθῶς Θεοτόκον πιστεύω καὶ λέγω, ὡς κατὰ ἀλήθειαν Μητέρα Θεοῦ ἐνανθρωπήσαντος, καὶ διὰ τοῦτο Κυρίαν καὶ Δέσποιναν γεγεννημένην πάσης τῆς κτίσεως. Προσκυνῶ καὶ τιμῶ καὶ τὸν παρὰ Χριστιανοῖς ἱεουργούμενον Ἄρτον καὶ Οἶνον, ὃν ἐν ταῖς θείαις τελεταῖς μεταλαμβάνουσι· πείθομαι καὶ ὁμολογῶ καὶ πιστεύω Σάρκα καὶ Αἷμα κατὰ ἀλήθειαν εἶναι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεταβαλλόμενον, τῇ ἐκείνου Θεϊκῇ δυνάμει, ὑπὲρ πᾶσαν φυ-

σική ἔννοιαν, ὡς οἶδε μόνος αὐτός· καὶ οὕτω καὶ γὰρ μετα-
 λήψεσθαι τῶν τῶν Μυστηρίων συντίθεμαι, εἰς ἀγιασμόν
 ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον, καὶ Βα-
 σιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, ἣν χαρίζεται τοῖς ἐξ αὐτῶν
 τῶν Μυστηρίων ἐν πίστει τελείᾳ μετέχουσι καὶ μεταλαμ-
 βάνουσι. Καὶ τὸ ἅγιον τοῦ Χριστοῦ Βάπτισμα, μετὰ κα-
 θαρᾶς καὶ ἀδόλου ψυχῆς καὶ καρδίας, καὶ πίστεως εἰλι-
 κρινοῦς, ἐπιζητῶ δεῖξασθαι, πληροφορούμενος ἀληθῶς κα-
 θαρσιν αὐτὸ νοητὴν εἶναι, καὶ ἐξάλειψιν τοῦ προπατορικῆ
 ἀμαρτήματος, καὶ ἀναγέννησιν ψυχῆς τε καὶ σώματος. Καὶ
 τὸν σεβάσιμον δὲ Σταυρὸν τοῦ αὐτοῦ ἀληθινοῦ Χριστοῦ
 καὶ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς οὐκέτι φθορᾶς ὄργανον καὶ ἀρᾶς, ἀλλ'
 ἐλευθερίας καὶ ζωῆς αἰωνίου, καὶ σημεῖον τῆς κατὰ θά-
 νατου καὶ τοῦ Διαβόλου νίκης· ἔτι δὲ καὶ τὰς σεβασμίας
 Εἰκόνας τῆς τε μετὰ σαρκὸς πρὸς ἀνθρώπους ἐπιφανείας
 τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ τῆς ἀφράστως αὐτὸν τεκούσης ἀγνῆς
 Παρθένου καὶ Θεοτόκου, καὶ τῶν Θεοειδῶν Ἀγγέλων, καὶ
 τῶν Ἁγίων πάντων, ὡς σύμβολα τῶν πρωτοτύπων, καὶ δέ-
 χομαι, καὶ τιμῶ, καὶ σχετικῶς προσκυνῶ καὶ ἀσπάζομαι
 αὐτοὺς δὲ τοὺς ἱεροὺς Ἀγγέλους, καὶ τοὺς Ἁγίους πάντας,
 οὐ μόνον Προπάτορας, καὶ Προφήτας, ἀλλὰ καὶ Ἀποστό-
 λους, καὶ Μάρτυρας, καὶ Ὁμολογηταῖς, καὶ Διδασκάλους,
 καὶ Ὁσίους, καὶ πάντας ἀπλῶς τοὺς τῷ ἤδη ἐλθόντι Χρι-
 στῷ εὐαρεστήσαντας, ὡς δούλους ἐκείνου καὶ πιστοὺς θε-
 ράποντας, τιμῶ καὶ σεβάζομαι, διὰ τὴν πρὸς ἐκεῖνον τι-
 μὴν· καὶ ὄντως ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας καὶ προαιρέ-
 σεως ἀληθοῦς, προσέρχομαι ἀναγεννηθῆναι διὰ τῆς χάριτος
 τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος· καὶ χριστιανίσαι θελῶ μετὰ πί-
 στεως καὶ ἀγάπης πολλῆς, ἀποθέμενος τὸν παλαιὸν ἄν-
 θρωπον τὸν φθειρόμενον, καὶ ἐνδυσάμενος τὸν νέον, τὸν ἀ-
 νακαινούμενον διὰ λητροῦ παλιγγενεσίας. Εἰ δὲ μεθ' ὑπο-
 κρίσεως καὶ δόλου ταῦτα φημί, καὶ οὐκ ἐκ πίστεως εἰλι-
 κρινοῦς καὶ ὀλοψύχου καρδίας, τὸν ἤδη ἐλθόντα Χριστὸν
 ἀγαπῶσης, ἀλλ' ὡς βουλόμενος ἀμύνασθαι Χριστιανοῖς, ἐν-
 τεῦθεν ὡς ζηλωτῆς τοῦ παλαιοῦ νόμου, ἄρτι μὲν σχηματί-

ζομαι Χριστιανός, ὕστερον δὲ θελήσω ἀρνήσασθαι, καὶ πρὸς τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐπιστρέψαι πάλιν θρησκείαν, ἢ εὐρεθῶ συνεσθίων τοῖς Ἰουδαίοις, ἢ συνεορτάζων, ἢ συνομιλῶν αὐτοῖς λάθρα, καὶ τὸν Χριστιανισμόν καταβάλλων, ἢ πρὸς τὰς Συναγωγὰς αὐτῶν καὶ προσευχὰς ἀπιῶν, ἢ ἀνανεῶν, ἢ περιποιούμενος ταύτας, καὶ οὐχὶ μᾶλλον φανερώς ἐλέγχων τούτους, καὶ τὰς τούτων πράξεις, καὶ ἀθετῶν τὴν ματαίαν πίστιν αὐτῶν καὶ θρησκείαν· νῦν ἔλθοιεν ἐπ' ἐμέ πᾶσαι αἱ κατάραι, ἃς ἐν τῷ Δευτερονομίῳ Μωσῆς ἔγραψε, καὶ ὁ τρόμος τοῦ Καῖν, καὶ ἡ λέπρα τοῦ Γιεζῆ· πρὸς δέ, καὶ τὸ ταῖς ποιναῖς τῶν πολιτικῶν νόμων εἶναί με ὑπεύθυνον ἀπαραιτήτως· κατὰ δὲ τὸν μέλλοντα αἰῶνα εἴη μοι τὸ ἀνάθεμα, καὶ ἡ ψυχὴ μου ταχθεῖ μετὰ τοῦ Σατανᾶ καὶ τῶν πονηρῶν δαιμόνων ἐν πυρὶ ἀσθέστῳ καὶ σκότει ἐξωτέρῳ.

Μετὰ δὲ τὴν ὀλοφύχως ὁμολογίαν ταύτην, βαπτίζεται ὁ ἐξ Ἰουδαίων.

ΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΙΚΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Δεγόμεναι εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὸν Ὁρθρον,
καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, κατὰ τάξιν.

Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν.

Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Περιτομὴν.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδῷ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὰ ἁγία Θεοφάνεια.

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων, εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, Ἑσπέρας,
μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα, ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ Ταφῆς συγκαταβαὶς ἡμῖν.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τῶν ἁγίων Παθῶν.

Ὁ ἐμπτυσμὸς, καὶ μάστιγας, καὶ κολαφισμὸς, καὶ ξυρὸν, καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ.

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ Πάθη, καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν, καὶ τὴν ἐκούσιον Ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος.

Τῆ ἀγία καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Χρόνου.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.
Τῆ Ε΄. Τῆς Ἀναλήψεως.

Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς.

Τῆ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους.

Τῆ αὐτῇ Κυριακῇ, Ἑσπέρας.

Ὁ ἐκ τῶν Πατρικῶν καὶ Θεϊκῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν, καὶ ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς κατελθὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὄλην ἀναλαβόμενος φύσιν, θρώσας καὶ αὐτήν· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς ἀΐθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό, τε θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τῶν ἀγίους αὐτοῦ Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τήτου φωτίσας μὲν αὐτῆς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν· ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτῆς Μητρὸς τῶν ἀγίων, ἐνδόξων, πανευφήμων, Θεοκηρύκων, καὶ Πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς, καὶ φιλόνητος.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ ἐν τῷ Ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ, ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ Μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΟΦΦΙΚΙΩΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, Α ΔΙΗΡΜΗΝΕΥΘΗΣΑΙ
ΚΑΤΑ ΤΑΣΙΝ.

ΧΟΡΟΣ ΔΕΞΙΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΕΥΩΝΥΜΟΣ.

Πενταὶς πρώτη.

Ὁ Πρωτοπαπᾶς.

Ὁ Δευτερεύων.

α'. Ὁ Μέγας Οἰκονόμος.

Ὁ Ἄρχων τῶν Ἐκκλησιῶν.

β'. Ὁ Μέγας Σακελλάριος.

Ὁ Ἐξάρχος.

γ'. Ὁ Μέγας Σκευοφύλαξ.

Ὁ Κατηχητής.

δ'. Ὁ Καρτοφύλαξ.

Ὁ Περιοδευτής.

ε'. Ὁ Σακελλίου.

Ὁ Βουτιστής.

Οἱ δύο Ἐκδικοί.

Πενταὶς δευτέρα.

Οἱ δύο Δομέστικοί.

Οἱ δύο Λαοσυνάκται.

α'. Ὁ Πρωτονοτάριος.

Οἱ δύο Πριμικήριοι.

β'. Ὁ Καστρήσιος.

Ὁ Πρωτοψάλτης.

γ'. Ὁ ῤεφερενδάριας.

Ὁ Πρώξιμος.

δ'. Ὁ Λογοθέτης.

Ὁ Δεπουτάτος.

ε'. Ὁ Ὑπομνηματογράφος.

Οἱ Θεώριοι.

Οἱ ἐπὶ τῆς Εὐταξίας.

Πενταὶς τρίτη.

Ὁ Κατηγοριάρχης.

Ὁ Δεκανός.

α'. Ὁ Πρωτέκδικος.

Ὁ Κουβούκλης.

β'. Ὁ Ἱερομνήμων.

Οἱ Λαμπαδάριοι.

γ'. Ὁ ἐπὶ τῶν γονάτων.

Ὁ Περιεισερχόμενος.

δ'. Ὁ Ὑπομινήσκων.

Ὁ Βασταγάριας.

ε'. Ὁ Διδάσκαλος.

Ὁ Μυροδότης.

Ὁ μέγας Ἀρχιδιάκονος, καὶ ὁ δεῦτερος τῶν Διακόνων, οὐ τάσσονται μετὰ τῶν Ἀρχοντικῶν τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας, ἀλλ' Ὀφφίκια εἰσὶ καὶ μόνα.

Γίνωσκε δὲ τοῦτο, ὅτι εἴτις ἔχει ἀπὸ τὰς τρεῖς σφραγίδας ταύτας, δύναται εἰσελθεῖν εἰς οἶον Ὀφφίκιον καὶ Κληρικᾶτον, οἶον Ἀναγνώστης, Ὑποδιάκονος, καὶ Ἱεροδιάκονος· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἀρχιδιάκονος, καὶ ὁ

Δευτερευῶν τῶν Διακόνων· οὐκ ἀφείλει γὰρ εἶναι τὸν Ἱερέα Κληρικόν· διότι τοῖς Ἱερεῦσιν ἔταξεν ὁ Κανὼν ἰερουργεῖν τὴν ἀναίμακτον Θυσίαν, καὶ οὐκ οἰκίας τοῦ Ἀρχιερέως εἶναι. Τὰ γὰρ Ἀρχοντίκια καὶ Ὀφφίκια τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς ὑπηρεσίαν τῷ Ἀρχιερεῖ γεγόνασι, καὶ εἰς κρίσιν τῶν ἐν βίῳ προσαγομένων· καὶ διερμηνεύονται κατὰ τάξιν ἐν ἑκαστῷ κατὰ τὴν αὐτῶν ἐνέργειαν καὶ ὑπηρεσίαν.

ΠΕΝΤΑΣ Ἡ ΠΡΩΤΗ.

Περὶ τοῦ Μεγάλου Οἰκονόμου.

Ὁ μέγας Οἰκονόμος, φορῶν τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ, ἵσταται ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, βασιῶν τὸ ἅγιον Ῥιπίδιον· λαμβάνων τε εἰσόδους, καὶ ἐξόδους, καὶ λογαριασμοὺς ἐν τῇ Ἐπισκοπῇ. Ἔστιν οὖν καὶ ἐπὶ πᾶν κτῆμα, κρατῶν καὶ Χαρτουλάρην, καὶ ἀναγράφει τὰ τῆς Ἐπισκοπῆς εἰσερχόμενα πράγματα, καὶ δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀναφέρει τῷ Ἀρχιερεῖ· ἔστι δὲ καὶ εἰς τὰς κρίσεις· προσφέρων καὶ τὸν μέλλοντα χειροτονηθῆναι Ἱερέα ὑποκρατῶν καὶ τὴν Ἐπισκοπὴν μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ Ἀρχιερέως, μέχρις ἐλεύσεως τοῦ ἐρχομένου. Ἔστιν οὖν καὶ ἐπὶ ψήφους τοῦ Ἐπισκόπου πρῶτος, διανεμῶν καὶ τὰ δικαιώματα τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, ἐκ τῶν εἰσερχομένων δικαίων τῆς Ἐπισκοπῆς.

Ὁ μέγας Σακελλάριος, φορῶν τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ, καὶ τὸ Ὠράριον, ἵσταται ἐν τῷ εὐωνύμῳ μέρει τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, βασιῶν τὸ ἅγιον Ῥιπίδιον. Ἐχει οὖν τὰ Μοναστήρια τὰ ἀνδρικά τῆς Ἐπισκοπῆς εἰς τὴν αὐτοῦ ἐπίσκεψιν, κρατῶν καὶ Χαρτουλάριον, καὶ ἀναγυρεύει τὰς τῶν Μοναστηρίων εἰσόδους καὶ ἐξόδους, βίους καὶ πολιτείας τῶν Μοναχῶν· καὶ τρίς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀναφέρει τῷ Ἀρχιερεῖ. Ἔστι δὲ καὶ εἰς τὰς κρίσεις, προσφέρων καὶ τὸν μέλλοντα χειροτονηθῆναι εἰς Ἱερέα, ἱστάμενος πλησίον τοῦ Μεγάλου Οἰκονόμου.

Ὁ μέγας Σκευοφύλαξ ἵσταται, ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἔμπροσθεν τοῦ Σκευοφυλακίου· καὶ εἴτι δ' ἂν ζητηθῇ ἐκ τοῦ Σκευοφυλακίου, ἦτοι σκεῦος, βιβλίον ἱερόν,

κηροί, καὶ ἀλλαγῆ, αὐτὸς ἀποδίδωσιν, ὑποκρατῶν καὶ τὸ Σκευοφυλάκιον τῆς Ἐπισκοπῆς, καὶ πᾶν σκεῦος τῆς Ἐκκλησίας ἔχων δὲ καὶ τὰς χηρευομένας Ἐκκλησίας εἰς τὴν αὐτοῦ ἐπίσκεψιν, καὶ τὰ ἱερά αὐτῶν πάντα. Ἔστι δὲ καὶ εἰς κρίσεις, φυλάττων καὶ τὰ δίκαια τῶν εἰσερχομένων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τοὺς Κληρικούς, μέχρι τοῦ διανέμειν αὐτοῖς ταῦτα.

Ὁ Χαρτοφύλαξ ἴσταται πλησίον τῶν ἀγίων Θυρῶν, καὶ ἐν τῇ ἀγίᾳ Μεταλήψει αὐτὸς λέγει· Ἰερεῖς προσέλθετε· προσφέρων καὶ τὸ, Ψῆφω κτλ. εἰς τὴν τοῦ Ἐπισκόπου Χειροτονίαν, τοῖς Ἀρχιερεῦσιν. Ἔστι δὲ καὶ ἐκ προσώπου τοῦ Ἀρχιερέως εἰς πᾶσαν κρίσιν δίδοναι τὰς ἀποφάσεις. Ἔστιν οὖν καὶ εἰς τὰς μνηστείας, καὶ ἀρράβωνας, τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγράφει περὶ τοῦ Ἰερέως τοῦ μέλλοντος εὐλογῆσαι τοὺς γάμους.

Ὁ Σακελλίος ἐστὶν οἰκέτης τῆς πρώτης Πεντάδος, κρατῶν καὶ τὴν φυλακὴν τῆς Ἐπισκοπῆς ἔχων δὲ καὶ ἐν ἐπισκέψει αὐτοῦ τῶν γυναικείων Μοναστηρίων τὴν σιέψιν.

Οὗτω περιέχει ἡ πρώτη Πεντάς τῶν Ὀφικίων.

ΠΕΝΤΑΣ Η ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΕΝΤΑΔΟΣ.

Ὁ Πρωτονοτάριος ἴσταται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ δίδωσιν αὐτῷ νύφασθαι ἐν καιρῷ τῆς Λειτουργίας. Γράφει ὁ τοιοῦτος εἴτις χρῆσις ἐστίν, οἷον διατάξεις, ἐλευθερίας, προστάγματα, καὶ τὰ τούτοις ὁμοία· ἀναθεωρεῖ δὲ καὶ τοὺς νομικοὺς δις τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ὁ Κασρῆνσιος ἀλλάσσει τὸν Ἀρχιερέα, καὶ κρατεῖ τὸν θυμιατόν, καὶ τὸν αἶρα· ἐν δὲ τῷ Τριαδικῷ ὕμνῳ ραντίζει τὸν λαὸν ἀγιάσματι. Φυλάττει τὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἀξιώματα, καὶ κρατεῖ τὸ κιβώτιον τῶν ἀρωμάτων.

Ὁ Ρεφερενδάριος ἀποστελλόμενος εἰς ἀρχοντας, καὶ εἰς μεγάλους ἀνθρώπους παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, μηνύματα, καὶ εἴτι ἂν βούληται, ἀναφέρει.

Ὁ Λογοθέτης ὑποκρατῶν τὴν Βούλλαν τοῦ Ἀρχιερέως, σφραγίζει πᾶσαν γραφὴν, κρατῶν καὶ τὸν δίσκον μετὰ τοῦ Ἁγίου Ἀντιδώρου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδομένου τοῦ κατακλαστοῦ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

Ὁ Ὑπομνηματογράφος, καθεζόμενος εἰς τὰς ψήφους τῶν Ἐπισκόπων γράφει εἴτι αὐτῷ ὀρίσωσιν οἱ Ἀρχιερεῖς. Ἔστι δὲ καὶ οἰκέτης τῆς δευτέρας Πεντάδος.

ΠΕΝΤΑΣ Ἡ ΤΡΙΤΗ .

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΠΕΝΤΑΔΟΣ .

Ὁ Πρωτέδικος, κριτὴς ἐν προσώπου τοῦ Ἀρχιερέως, κρίνει ὑποθέσεις μικρὰς μετὰ τῶν δύο Ἐκδικῶν, τὰς εἰσερχομένας εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν.

Ὁ Ἱερομνήμων κρατεῖ ἐν τῇ φυλακῇ αὐτοῦ τὸν Κώδικα τῆς Ἐκκλησίας· καὶ εἰ μὲν οὐκ ἔστιν Ἐπίσκοπος, μέλει αὐτῷ σφραγίζειν Ἀναγνώσας, καὶ ἐγκαινίζειν Ἐκκλησίας καινάς.

Ὁ ἐπὶ τῶν γονάτων, ὅταν ἱεουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, φορεῖ αὐτῷ τὸ ἐπιγονάτιον, κρατῶν καὶ τὸν δίσκον μετὰ τοῦ Ἁγίου Ἀντιδώρου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδομένου τοῦ κατακλαστοῦ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.

Ὁ Ὑπομνησίων, δεχόμενος τὰς ὑπομνήσεις τῶν ὑπομνημάτων, τὰς εἰσερχομένας εἰς τὴν αἴγιαν Ἐκκλησίαν, ἀναφέρει αὐτάς τῷ Ἀρχιερεῖ.

Ὁ Διδασκαλος ἐρμηνεύει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὅταν ἱεουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, ὁμοίως καὶ τὸ Ψαλτήριον· κρατῶν καὶ τὰ διδασκαλεῖα τῆς Ἐπισκοπῆς. Ἔστι καὶ οἰκέτης τῆς Τρίτης Πεντάδος.

Ἰσθι οὖν καὶ αὐτὸ, εἰς τὴν τῶν Κληρικῶν διάκρισιν, ὅτι τὸ μὲν ἅγιον Εὐαγγέλιον τῆς Βαϊσφόρου λέγει ὁ Πρωτονοτάριος· τῆς μεγάλης Δευτέρας, ὁ Ἱερομνήμων· τῆς μεγάλης Τρίτης, ὁ Καστρήσιος· τῆς μεγάλης Τετάρτης, ὁ Σακελλάριος· τῆς μεγάλης Πέμπτης, ὁ Χαροπούλαξ· τοῦ μεγάλου Σαββάτου, ὁ Σκευοφύλαξ· τῇ δὲ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, λέγει ὁ μέγας Οἰκονόμος.

ΧΟΡΟΣ Ο ΕΥΩΝΥΜΟΣ.

Ὁ Πρωτοπαπᾶς ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἵσταται ἐπάνω τῶν Ἀρχόντων πάντων τῆς Ἐκκλησίας· καὶ ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ μεταδίδωσι τοῖς Ἱερεῦσι τὴν ἀγίαν Μετάληψιν· ὁμοίως δὲ ὁ Ἐπίσκοπος τῷ Πρωτοπαπᾶ. Ἀρχεὶ δὲ τῶν πρωτείων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐπέχει ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸν τόπον τοῦ Ἀρχιερέως.

Ὁ Δευτερεύων, ἀπόντος τοῦ Πρωτοπαπᾶ, κρατεῖ τὸν τόπον αὐτοῦ.

Ὁ Ἄρχων τῶν Ἐκκλησιῶν γράφει τὰ Ἀντιμίνσια, καὶ τὰ Σταυροπήγια.

Ὁ Ἐξαρχος ἀναθεωρεῖ τὰς κρίσεις τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας, εἰ ἐκρίθησαν δικαίως.

Ὁ Κατηχητὴς κατηχίζει τὸν λαόν, καὶ πάντας τοὺς ἐρχομένους ἐν τῶν ἑτεροδόξων εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν, καὶ μέλλοντας βαπτισθῆναι.

Ὁ Περιοδευτὴς περιπατεῖ, καὶ ὁδηγεῖ τοὺς θέλοντας εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν.

Οἱ δύο Ἐκδικοί κρίνουσι μετὰ τῷ Πρωτεκδίκου μικρὰς ὑποθέσεις.

Ὁ Βουτιστὴς, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν Ἱερέα τὰς εὐχὰς τῆς Βαπτίσεως, λαμβάνει τὸ παιδίον, καὶ βαπτίζει αὐτό.

Οἱ δύο Δομέστικοι ἵστανται ἐν τοῖς δύο Χοροῖς, καὶ ψάλλουσι μετὰ τοῦ Πρωτοψάλτου.

Οἱ δύο Λαοσυνάκται συνάγουσι τοὺς Ἄρχοντας, καὶ τὸν λαόν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Οἱ δύο Πριμικήριοι ἵστανται καὶ αὐτοὶ ἐπάνω τῶν Ὑποδιακόνων, καὶ ψάλλουσι μετὰ τοῦ Πρωτοψάλτου.

Ὁ Πρωτοψάλτης ἵσταται μέσον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἄρχεται τῆς ψαλμωδίας, καὶ μετὰ τούτου οἱ Δομέστικοι, καὶ οἱ Πριμικήριοι.

Ὁ Πρόξimos κελεύει, ἵνα σημαίνωσιν ἐν τῇ ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ὁ Δεπουτάτος καλεῖ τῆς Ἀρχοντας εἰς τὸν Ἀρχιερέα, καὶ τὸν ὄχλον μεθίστησιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ.

Οἱ Θεώριοι, ἵνα θεωρῶσι καὶ σιοπεύωσιν, ὅπως καθαρίζωνται, καὶ εἰστήκωσιν εὐταίκτως.

Οἱ ἐπὶ τῆς Εὐταξίας, ἵνα ὀρίζωσιν, ὅπως φιλοκαλῶσι, καὶ πλύνωσι τὰς κανδήλας.

Ὁ Κατηγοριάρης, ἵνα ὑπομιμνήσκῃ τὰς ἐπισήμους Ἑορτάς τῷ λαῷ, ἵνα σχολάζωσιν.

Ὁ Δεκανός, ἵνα καλῇ τῆς Ἱερεῖς εἰς τὰ αὐτῶν δικαιοματά, καὶ προσφοράς.

Ὁ Κουβούκλης, ἵνα βαστάζῃ τὸ Δεκανίκιον τοῦ Ἀρχιερέως, ὅταν περιπατῇ.

Οἱ Λαμπαδάριοι, ἵνα καθαρίζωσι τὰς λαμπάδας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁ Περιεισερχόμενος, ἵνα φέρῃ λαμπρὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁ Βασταγάριος, ἵνα βασιᾶ τὸν τῆς Ἐκκλησίας Ἅγιον, εἰς λιτὰς καὶ ἑορτάς ἐπισήμους.

Ὁ Μυροδότης, ἵνα ὑποκρατῇ τὸ ἅγιον Κύρον.

Ἰστίον οὖν, ὅτι ὁ Ἀρχιδιάκονος, καὶ ὁ Δεύτερος τῶν Διακόνων, ταῦτα οὐκ εἰσὶν Ἀρχοντικά, ἀλλὰ Ὀψφίκια μόνον. Καὶ ὅταν λειτουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον· εἰ δὲ οὐ θέλει αὐτός, ὀρίζει ἄλλον, οἷον θέλει.

Ὁ Δεύτερος τῶν Διακόνων, ὅταν λείπη ὁ Ἀρχιδιάκονος, ὀρᾷ τὸν τόπον αὐτοῦ.

Ἰσθι δὲ καὶ τῆτο, ὅτι τὸ Συνοδικόν, καὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἅπασαν ὁ Χαρτοφύλαξ ἀναγινώσκει. Εἰ δὲ οὐκ ἔστι Χαρτοφύλαξ, οἷος πρωτεύει τῶν ἀξιωμάτων. Καὶ διερμηνευόμενα τὰ μνηαῖα τῶν Κληρικῶν ἢ πρώτη Πεντάς, τὰ διπλᾶ· ἢ δευτέρα Πεντάς, ἐν ἡμισυ· ἢ Τρίτη Πεντάς ἐν τέταρτον. Ἀρχεται οὖν ὁ Πρωτοπαπᾶς εἰς τὰ διπλᾶ τοῦ εὐωνύμου Χοροῦ.

Αὕτη ἐστὶν ἡ διατάξις τῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, ἣν περ ἐνομοθέτησαν οἱ ἀγιώτατοι Πατριάρχαι, καὶ Οἰκουμενικοὶ Πατέρες παρὰ τῶν ἀγίων Συνόδων, καὶ ἀνέθηκαν αὐτὴν τῇ Ἐκκλησίᾳ, τοῦ ποιεῖν οὕτω.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Π Ι Ν Α Ξ

ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣ,

ΙΝΑ ΠΡΟΧΕΙΡΟΤΕΡΟΝ ΟΔΗΓΗ

ΠΡΟΣ ΕΥΡΕΣΙΝ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ,

ΕΝ Τῷ ΠΑΡΟΝΤΙ ΕΥΧΟΛΟΓΙῳ.

Α'κολοθία τῆς Ἑσπερινῆς. Σελ.	43	Α'κολ. τοῦ Ἐξοδιαστικοῦ τῶν	
Α'κολουθία τοῦ Ὁρθρου . . . »	25	Μοναχῶν . . . . . Σελ.	421
Α'κολ. τῶν Προηγιασμένων τῆ		Α'κολ. Νεκρώσ. εἰς Ἱερῆς . . »	437
ἀγία Τεσσαρακοστῆ . . . »	97	Α'κολ. Νεκρώσιμος εἰς Κοσμ.	
Α'κολ. τῆς ἀγ. Βαπτίσματος . . »	136	Ἄνδρας . . . . . »	474
Α'κολ. τοῦ ἀγίου Μύρου . . . »	156	Α'κολ. εἰς Ἐγκαίνια Δίσκος καὶ	
Α'κολ. εἰς Ἀρχάριον Ῥασσοφο		Ποτηρίου καινοῦ . . . . »	482
ροῦντα . . . . . »	188	Α'κολ. ἑτέρα ὁμοία . . . . »	483
Α'κολ. τοῦ μικροῦ Σχήματος,		Α'κολ. εἰς διαφοροὺς Λιτῆς, καὶ	
ἦτοι τοῦ Μανδύου . . . . »	190	Ἄγρυπνίας . . . . . »	506
Α'κολ. τοῦ μεγάλου καὶ Ἀγγελ		Α'κολ. ἐπὶ αὐχμῶ Ἄνομβρίας. »	516
λικοῦ Σχήματος . . . . »	499	Α'κολ. τοῦ Παρακλ. Κανόνος εἰς	
Α'κολ. ἐπὶ προχειρίσει Πνευμα		τὴν Θεοτόκον . . . . . »	580
τικοῦ . . . . . »	220	Α'κολ. εἰς τοὺς ἀπ' ἀρνήσεως	
Α'κολ. εἰς Ἐξομολογημένους . . »	224	πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν	
Α'κολ. τοῦ Ἀρράδωνος . . . »	238	ὑποστρέφοντας . . . . . »	591
Α'κολ. τοῦ Στεφανώματος . . »	241	Α'κολ. εἰς Ἱερῆα ἐνυπνιασθέν	
Α'κολ. εἰς Δίγαμον . . . . »	253	τα . . . . . »	597
Α'κολ. τῆς ἀγίου Ἐλαιίου . . . »	260	Α'κολ. εἰς Υἱοθεσίαν . . . »	603
Α'κολ. τῆς μικροῦ Ἀγιασμοῦ . . »	339	Α'κολ. εἰς Κάμινον . . . . »	605
Α'κολ. τοῦ μεγάλου Ἀγιασμοῦ		Α'κολ. εἰς Παῖδας κακοσκόπης. »	607
τῶν ἀγίων Θεοφανείων . . . »	350	Α'πολύσεις τῶν Δεσποτικ. Ἐορ	
Α'κολ. τοῦ Νιπτῆρος. . . . »	361	τῶν . . . . . »	684
Α'κολ. τῆς ἀγ. Πεντηκοστῆς . . »	368	Α'πόστολοι καὶ Εὐαγγέλια τῶν	
Α'κολ. εἰς ἀσθενεῖς, χειμαζομέ		τῆ ὄλης ἐνιαυτοῦ Δεσποτ. καὶ	
νες ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρ		Θεομητ. Ἐορτῶν καὶ τινων	
των καὶ ἐπηρεαζόντων . . . »	382	ἐορταζομένων Ἀγίων. . . »	613
Α'κολ. εἰς Ψυχορραγοῦντα . . »	389	Α'πόσ. καὶ Εὐαγγέλ. εἰς Μάρτ.	
Α'κολ. Νεκρώσιμος εἰς Κοσμι		᾽Οσίας, καὶ Ὀσιομάρτυρας	
κοῦς. . . . . »	393	Γυναίκας . . . . . »	663

Α'ποσολοευαγ. εις ανομοδρ. Ψελ.	515	Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐξ ἐπιτιμιῶν λυο- μένων . . . . . Ψελ.	224
Α'ποσολοευ. εις φόβου σεισμῶν. »	542	Εὐχὴ ἐπὶ Μετανοούντων . . . »	αὐτ.
Α'ποσολοευ. εις ἐπέλευσιν βαρβα- ρων, καὶ ἐπιδρομὰς Ἐθνῶν. »	561	Εὐχὴ μετὰ θάνατον, Συγχω- ρητικὴ . . . . . »	225
Γράμ. Συστατικόν . . . . . »	676	Εὐχαὶ Συγχωρ. ἐπὶ πᾶσαν ἀρὰν καὶ ἀφορισμὸν, εἰς τελευτᾶτα. »	226
Γράμμα Ἐυταλτήριον . . . »	677	Εὐχὴ ἐπὶ τῶν προπετῶς ὀμνούν- των . . . . . »	228
Διάταξις τῆς Ἱεροδιακονίας. »	1	Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἡμερολογησάν . . »	αὐτ.
Διάτ. τῆς θείας Λειτουργίας. »	34	Εὐχὴ ἐπὶ αἰσχροῦν λογισμῶν . . »	229
Ἑρμηνεία, περὶ τοῦ, Τίνα τὰ δεξιὰ μέρη τῶν ἁγίων Ἄρτων . . »	45	Εὐχαὶ εἰς πόλεμον πορνείας . . »	230
Ἑρμην. εἰς τὴν θείαν Λειτουργί- αν τῶν Προσηγιασμένων. »	105	Εὐχὴ πρὸ τοῦ ὑπνώσαι, καὶ εἰς ἐνυπνιαζόμενον. . . . . »	231
Ἑρμην. καὶ Ἀκολουθία εἰς Ἐγ- καίτια Ναοῦ . . . . . »	291	Εὐχὴ ἐπὶ πᾶσαν ἀρρώστιαν. »	αὐτ.
Ἑρμην. τῶν Ὄφθικ. τῆς ἁγ. καὶ Μεγ. Ἐκκλησίας. . . »	686	Εὐχὴ ἐπὶ λύσιν Στεφάνων . . »	252
Εὐχαὶ εἰς Γυναῖκα Λεγῶ, τῆ ἁ. ἡμέρα τῆς γεννήσεως τοῦ Παιδίου αὐτῆς. . . . . »	419	Εὐχαὶ εἰς Ἐγκαίτια Ναοῦ, τοῦ ἁγίου. Πατριάρχου Καλλι- στου. . . . . »	289
Εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγίσαι παιδίον, λαμβάνον ὄνομα, τῆ ἁ. ἡμέρα τῆς γεννήσεως αὐτοῦ . . . . . »	421	Εὐχὴ εἰς ψυχὴν κρινομένην . . »	335
Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα Λεγῶ, μετὰ μ. ἡμέρας· καὶ εἰς τὸ ἐκκλη- σιασάσαι Παιδίον. . . . . »	422	Εὐχὴ εἰς ψυχὸρράγιστα . . »	336
Εὐχὴ εἰς Γυναῖκα, ὅταν ἀπο- βάλληται. . . . . »	425	Εὐχὴ εἰς ἀσθενή, καὶ μὴ ὑπνῶν- τα, ἢ ὡς λέγεται, τῶν ἁγ. ζ. Παίδων. . . . . »	387
Εὐχαὶ τῆς Ἀπολούσεως μετ' ἡ- μέρας ἑπτὰ. . . . . »	444	Εὐχὴ ἐπὶ ἀνοίξει Ἐκκλ. ὑπὸ Αἰρετικῶν βεβηλωθείσης, Τα- ρασίου Πατριάρχου . . . »	484
Εὐχὴ εἰς τὸ ποιῆσαι Κατηγού- μενον . . . . . »	430	Εὐχὴ ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, βεβη- λωθέντος ὑπὸ Ἐθνῶν, ἀλλὰ δὴ καὶ Αἰρετικῶν . . . »	485
Εὐχὴ εἰς Τριχοκουρίαν . . . »	446	Εὐχὴ ἐπὶ ἱστορηθ. καινὴν Εἰ- κόνα. . . . . »	486
Εὐχαὶ, ἧται Ἐξορκισμοὶ Βασι- λείου τοῦ Μεγάλου, καὶ Ἰ. τῆ Χρυσοστόμου, εἰς πάσχοντα ὑπὸ Δαιμόνων· καὶ εἰς ἐκά- στην ἀσθενείαν. . . . . »	447	Εὐχὴ ἐν τῇ Εἰσόδῳ πρὸ τῆς συνήθους, ἐπὶ ἀνοίξει Ναοῦ, ἐν ᾧ συνέβη θανεῖν ἀνθρω- πον βιαίως. . . . . »	487
Εὐχὴ τῶ εἰσερχομένῳ εἰς δια- κονίαν Ἐκκλησιαστικὴν. »	185	Εὐχὴ ἐπὶ σκευῆς μιανθέντος. »	491
Εὐχὴ εἰς τὸ ἀποκκελίσαι . . »	219	Εὐχὴ ἐπὶ σίτε μιανθέντος, ἢ ἀ- λεύρου, ἢ ἄλλου τινὸς εἶδος. »	αὐτ.
Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐν ἐπιτίμοις ὄν- των, καὶ ἑαυτοὺς ὀρκῶ δεσ- μούντων . . . . . »	223	Εὐχὴ εἰς θμελίον Οἴκου. . . »	492
		Εὐχὴ, ὅταν μέλλη τις εἰσελθεῖν εἰς οἶκον νέον. . . . . »	αὐτ.
		Εὐχὴ εἰς οἰκίαν περιεργαζόμε- νην ὑπὸ κακῶν πνευμάτων. »	493

Εὐχή ἐπὶ Σπόρου.	Σελ. 494	Εὐχή ἑτέρα ὁμοία.	Σελ. 569
Εὐχή ἐπὶ Ἄλατος.	» 495	Εὐχαὶ ἐπὶ συμφορᾷ Λαοῦ, τοῦ ἀγιωτ. Πατρ. Καλλίστου. »	572
Εὐχή εἰς τοὺς προσφέροντας Ἄπαρχάς Ὀπίρας	» αὐτ.	Εὐχή ἑτέρα, τοῦ αὐτοῦ, ὑπὲρ τοῦ Χριστωνύμου Λαοῦ	» 577
Εὐχή ἐπὶ Ἄλωνος.	» 496	Εὐχή ἑτέρα εἰς Βασιλέα, καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ.	» 578
Εὐχή ἐπὶ τῶν Κολύβων.	» αὐτ.	Εὐχή ἐπὶ τοῖς ἀπὸ ἔχθρας εἰρηνεύουσιν.	» 602
Εὐχή εἰς φύτευμα Ἀμπελῶν	» 497	Εὐχή εἰς τὸ εὐλογ. τὰ Βαῖα, τῇ Κυρ. τῶν Βαίων.	» αὐτ.
Εὐχή ἐπὶ πρυγῆς Ἀμπελοῦ	» αὐτ.	Εὐχή, ὅταν ἀπέρχεται Παιδίον μαθάνειν τὰ ἱερά Γράμ. »	609
Εὐχή ἐπὶ εὐλογίαν Οἴνου	» 498	Ἐὐθιναὶ Εὐαγγέλια ΙΑ.	» 667
Εὐχή εἰς μετάληψιν Σταφυλῆς, τῇ σ. τοῦ Αὐγούστου.	» αὐτ.	Κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῶν ἑσίων Πατέρων, περὶ τῆς ἁγίας Βαπτίσματος.	» 426
Εὐχή, ἢ βέλτιον Ἐξορκισμὸς τοῦ ἁγίου Μάρτ. Τρύφωνος εἰς Κήπους, Ἀμπελώνας καὶ Χωράφια	» 500	Κανὼν Παρακλητικὸς εἰς τὴν Ὑπεραγ. Θεοτόκον, ἐν ἐξομολογήσει ἁμαρτωλοῦ	» 232
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογῆσαι Ποίμνην	» 503	Κανὼν ἀναπαύσιμος εἰς Νήπια τελευτήσαντα	» 476
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογ. ἐδέσματα Κρεῶν, τῇ ἁγ. καὶ μεγ. Κυρ. τοῦ Πάσχα.	» 504	Κανὼν ἱκετήριος πρὸς τὸν φιλάθρ. Κύρ. ἐπὶ ἀνομβρ.	» 518
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογ. Τυρὸν καὶ Ὄα	» αὐτ.	Κανὼν εἰς φόβον Σεισμοῦ.	» 532
Εὐχή εἰς τὸ κατασκευάσαι Πλοῖον	» 505	Κανὼν εἰς ἀπειλὴν Λοιμικῆς ἀσθενείας	» 543
Εὐχή εἰς τὸ εὐλογ. Δίκτυα	» αὐτ.	Κανὼν Παρακλητ. εἰς τὴν Ὑπεραγ. Θεοτόκον ἐπὶ προσδοκίᾳ πολέμου	» 563
Εὐχή ἐπὶ ὄρυξί φρέατος.	» 506	Κεφάλαια Νικηφ. Πατριάρχου Κωνσταντινουπ. τοῦ Ὁμολογητῆ, περὶ Διγᾶμων	» 253
Εὐχή Παρακλ. εἰς πᾶσαν Διτὴν	» 512	Λειτουργία (ἢ ἑξία) Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου	» 47
Εὐχαὶ ἐπὶ ἀνομβρίας.	» 522	Λειτουργ. (ἢ ἑξία) Βασιλείου τοῦ Μεγάλου	» 75
Εὐχή ἐπὶ ἀνομβρ. καὶ ἐξαλλαγῆς ἀνέμων	» 529	Λειτουργ. (ἢ ἑξία) τῶν Προηγιασμένων	» 405
Εὐχή ἐπὶ ἀνομβρ. καὶ προσβολῆς	» 530	Λόγος Παραινετικὸς τῇ ἁγ. καὶ Μεγ. Ε'. Ἰ. τῆς Χρυσσοστόμ. »	609
Εὐχαὶ ἐπὶ ἀπειλῇ Σεισμοῦ	» 538	Λόγος Κατηχητ. τῇ ἁγ. καὶ Μεγ. Κυριακῇ τῆς Πάσχα, τῆ αὐτοῦ	» 614
Εὐχή εἰς Λοιμικὴν νόσον	» 548		
Εὐχή εἰς πληγὴν Θανατικῆς.	» 553		
Εὐχαὶ ἐν καιρῷ Λοιμοῦ καὶ Λιμοῦ	» 557		
Εὐχή ἐπὶ ἀπειλῇ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν	» 558		
Εὐχή ἐπὶ δυσκρασίας ἀνέμων, καὶ κλύδωνα Θαλάσσης	» 559		
Εὐχή εἰς ἐπιδρομὰς Ἐθνῶν, Μακαρίου Φιλαδελφείας	» 567		

Ὅταν σταυροῖ ὁ Ἰερεὺς πάθος νοσήματος μετὰ τῆς ἀγίας Λόγχης. . . . . »	603	Τάξις ἐπὶ Χειροτ. Ἀναγνώστ., καὶ Ψάλτου. . . . . Σελ.	186
Περὶ τῆς Πῶς δεῖ Σάπτειν τοὺς νεκροὺς. Ἐκ τῶν Ἀποκρίσεων τῆς ἀγίωτ. Πατριάρ. Κ. Θεοδώρου . . . . . »	393	Τάξις ἐπὶ Χειροτ. Ὑποδιακόνου . . . . . »	187
Περὶ τῆς Ὑψώσ. τῆς Παναγίας, ὅταν μέλλητις ταξειδεῦσαι . . . . . »	587	Τάξις ἐπὶ καθιερώσει Ἀντιμυσίου. . . . . »	326
Περὶ τῶν ἐξ Ἰουδαίων προσερχομ. τῇ Πίστει τῶν Χριστιανῶν. . . . . »	678	Τάξις ἐπὶ σαλευθ. ἀγ. Τραπ. »	328
Περὶ Σταυροπηγίου . . . . . »	337	Τάξις ἐπὶ Σμελ. Ἐκκλησίας. . . . . »	331
Τάξις ἐπὶ Χειροτονία Διακόνου . . . . . »	160	Τάξις τῆς ἀγ. καὶ Μεγ. Ε'. ἐν τῇ ἐκπλύσει τῆς ἀγ. Τραπέζης . . . . . »	332
Τάξεις ἐπὶ Χειροτ. Πρεσβυτέρου . . . . . »	163	Τάξις περὶ τῆς ἀγ. Τραπ. ἧς τὰ Ἄμφια διεσφάρησαν . . . »	335
Τάξις ἐπὶ Χειροτ. Ἐπισκόπ. »	166	Τάξις ἐπὶ Προχειρ. Ἀρχidiaκ. ἢ Μ. Οἰκονόμου, ἢ Πρωτοπρεσβυτέρου . . . . . »	347
Τάξις ἐπὶ Χειρ. Ἐπισκ. μετὰ πλατυτέρας ἐκθέσεως . . . »	169	Τάξις γινομένη, εἰ συμβῆτι μιαρὸν ἐμπεσεῖν εἰς φρέαρ ὕδατος . . . . . »	488
Τάξις ἐπὶ Χειροτ. Ἐπισκ. κατὰ τὴν ἐρμην. Μητροφάνους Νύσσης. . . . . »	176	Τάξις γινομ. εἰ συμβῆτι μιαρὸν προσφάτως ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγείου Οἴνου, ἢ Μέλιτος, ἢ ἄλλου τινός. . . . . »	489
Τάξις ἐπὶ Προχειρίσει Ἠγουμένου . . . . . »	181	Τάξις γινομ. εἰς Χωράφ. ἢ Ἄμπελ. ἢ Κῆπον, εἰ συμβῆ βλάπτεσθαι ὑπὸ ἐρπετῶν, ἢ ἄλλων εἰδῶν . . . . . »	499
Τάξις ἐπὶ Χειροτ. Ἐκκλησιάρχου, ἢ Κελλαρίτου . . . »	184		

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Ιστορική Βιβλιοθήκη Ζαγοράς

